ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகாநுக்ருஹீதே

ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே

உத்தரபாக:

வே - ஶ்ரீநிவாஸாசார்யேண

ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஶோத்ய

க - ரா - க்ருஷ்ணவேங்கடாசார்யேண - ஸ்வகீய

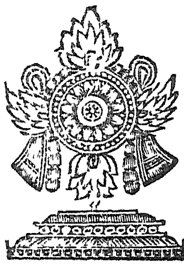
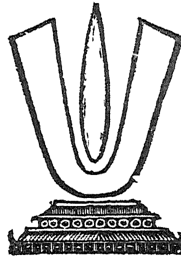
ஶாம்பவ்யாக்யஸ்ய

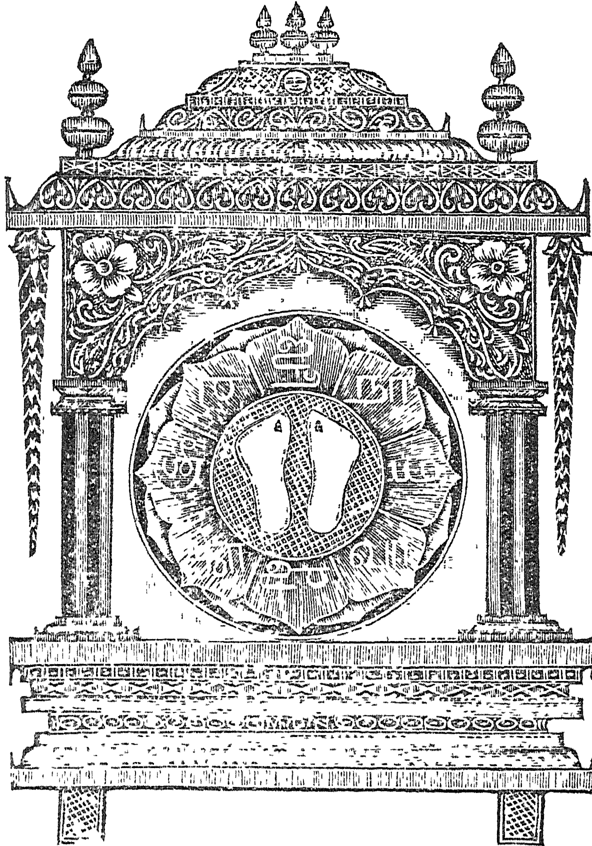
‘ஸாரஸ்வதவிலாஸ’’ முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்

முத்ரித:

விஜயநகரம்.

1911

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌨𑌾𑌥 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾.

श्रीः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः.

श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे सव्याख्याने

रत्नसामान्यपद्धतिप्रारम्भः.

उदर्चिषस्ते रङ्गेन्द्रपादावनि भवन्मणीन्।
क्वणन्मणिरवं श्रुत्वा मन्ये रोमाञ्चिताकृतीन्॥ ௪௮௧

विधेहि शौरेर्मणिपादुके त्वं विपद्यमाने मयि रश्मिजालैः।
आसीदतामन्तककिङ्कराणां वित्रासनान्
वेत्रलताविशेषान्॥ ௪௮௨

अथास्यां पद्धत्यां पादुकावयवप्रत्युप्तानि रत्नानि सामान्येन वर्णयति ॥उदर्चिष इति॥

हे! रङ्गेन्द्रपादावनि? (उदर्चिषः) उद्गताः अर्चिषः दीप्तयः येषां तान्, (ते) तव, (भवन्मणीन्) भवत्या अवयवप्रत्युप्तरत्नानि, क्वणन्मणिरवं - श्रुत्वा, (हर्षातिरेकेण) रोमाञ्चिताः - सञ्जातपुलकाः, आकृतयः - आकाराः, येषां तान्, मन्ये - भवन्मणिविशिष्टक्वणन्मणिरवश्रवणजनितरोमाञ्चवत्त्वमुत्प्रेक्ष्यते. ௪௮௧

विधेहीति - हे शौरेर्मणिपादुके? त्वं, मयि, (विपद्यमाने) विपदं प्राप्नुवति सति, (रश्मिजालैः) किरणसमूहैः, (आसीदतां) मम समीपमागच्छतां, अन्तककिङ्कराणां, (वित्रासनान्) भीतिजनकान्, (वेत्रलताविशेषान्) वेत्रयष्टिविशेषान्, विधेहि, अवसाने मम समीपं गताया स्वकिरणान् वेत्रलतात्वेन परिकल्प्य यमकिङ्कराः पलायेरन्निति भावः. उत्प्रेक्षालङ्कारः. ௪௮௨

ஓபாதுகையே? உன்மேலிழைத்திருக்கின்றமணிகள், நான்கு பக்கங்களிலும் ஒளிபரந்திருப்பதைப்பார்த்தால்; உன்உள்மணிகளின் ஓசைகளைக்கேட்டு மயிர்க்கூச்செறிந்தனபோலிருக்கின்றன.

மரணகாலத்தில் அடியேனண்டைவருகிற யமதூதர்கள் பார்த்துப்பயப்படும்படி, உன்மணிகிரணங்களை ஒருவிதமான பிரம்பாகச்செய்யக்கடவாய். ௪௮௨

உத்க்ராந்திதே பாதாவநி மூர்த்தந்யநாட்யா நிஷ்க்ரா

ந்தா உபோபேக்ஷா: । ப்ரஹ்மௌகா அவலம்ப்ய நாடீம் ர

த்நாம்ஸுதே ரஸ்மிகுணம் வ்ரஜந்தி ॥ ௨௩

அஸந்த்யோபஸாத்யாம் ரஜநீம் ப்ரஜாநாம் பாநோரகோசரதயா

நிவாரயந்தீ । ஸந்த்யாவது வ்ருத்தி: பதவிர்ரங்கபதே: பாது

கே நித்யோதிதே த்வமஸி ॥ ௨௪

உத்க்ராந்திதே - தேஹோத்க்ராந்தௌ பாதாவநி? (மூர்த்தந்யநாட்யா) மூர்த்
தந்யயா, ஸுஷும்நயா நாட்யா, (நிஷ்க்ராந்தா:) ப்ரஹ்மரந்த்ரம் பித்வா நிர்கதா: ... (உபோபேக்ஷா:) ...

... (ப்ரஹ்மௌகா:) ... (அவலம்ப்ய நாடீம்) ... (ரஸ்மிகுணம்) கிரணரஜ்ஜும் ... (வ்ரஜந்தி) ...

௨௩

அஸந்த்யேதி - ... (அஸந்த்யோபஸாத்யாம்) ... (ரஜநீம்) ... (ப்ரஜாநாம்) ... (பாநோரகோசரதயா) ... (நிவாரயந்தீ) ... ஸந்த்யா - ஸந்த்யாகாலஸத்ருஸீ, வ்ருத்தி: - வ்யாபார:, யஸ்யா: ஸா, (ரங்கபதே:) ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, (பாதுகே) ...

உன் ரத்தினகிரணங்கள், நடுநாடிவழியாய்ப் புறப்பட்டு மோக்ஷத்திற்குப் போகிறவர்கள் பிரமலோகம்வரையில் பிடித்துக்கொண்டு போம்படியான, கயிறுகளாயிருக்கின்றன. ௨௩

நீ ஜநங்களுடைய, ஸூரியனால் போக்கக்கூடாத ராத்ரியாகிய, அஞ்ஞானத்தை உன் கிரணங்களால்போக்குகிறவளும் தடையில்லா

[illegible] ௪௱௫

[illegible] ௪௱௬

[illegible] ௪௱௪

[illegible] ௪௱௫

[illegible] ௪௱௬

தசெயல்களை யுடையவளுமாயிருப்பதால், எம்பெருமானுடைய கருணை தான் வடிவெடுத்துவந்ததுபோலிருக்கிறாய். ௪௱௪

மேலோங்கி வியாபிக்கின்ற உன்னுடைய ரத்தினகிரணங்கள் வேதங்களாகியகொடிகளுக்குக்கொள்கொம்புகள்போன்றன. ௪௱௫

நீ உன்னுடைய கிரணங்களாகிறகைகளால், அதிபரிசுத்தமான திருக்காவேரிமத்தியில் விலாஸமாய்ப்பள்ளிகொண்டெழுந்தருளியிரா நின்றபரமபுருஷனுடையதிருவடிகளைப்பிடிக்கிறாய்போலும்

தி³த்³ருக்ஷமாணஸ்ய பரந்நிதா⁴நம் ஸ்நேஹாந்விதே யோக³த³ஶா
விஶேஷே । ஸம்வித்³தீ³பம் மணிபாது³கே ஸம்து⁴க்ஷ
யந்தீவ மரீசயஸ்தே ॥ ௪௰௭

ஸமாதி⁴பா⁴ஜாம் தநுதே த்வதீ³யா ரங்கே³ஶபாதா³வநி ரத்ந
பங்க்தி: । ஸ்தா²நம் ப்ரயாதும் தமஸ: பரஸ்தாத் ப்ரதீ³பக்லு

தி³த்³ருக்ஷமாணஸ்யேதி - ஹே மணிபாது³கே! (தே) தவ; (மரீசய:) ரத்நகிரணா:, (பரம்) உத்க்ருஷ்டம், (நிதா⁴நம்) நிதி⁴ம் ஶ்ரீரங்க³நாத²ம் (தி³த்³ருக்ஷமாணஸ்ய) த்³ரஷ்டுமிச்ச²த:, 'ஜ்ஞாநப்ரஸாதே³ந [illegible]' இதி [illegible], (ஸ்நேஹாந்விதே) ஸ்நேஹேந - த்⁴யேயவிஷயகப்ரீத்யா, தைலேந ச, "[illegible]" இதி நாநார்த²ரத்நமாலாயாம், அந்விதே, (யோக³த³ஶாவிஶேஷே) த்⁴யாநாவஸ்தா²விஶேஷே, தீ³பவர்த்திகாவிஶேஷே ச, "[illegible]" இத்யமர: "[illegible]" இதி விஶ்வ:, ஸம்விதே³வ - ஜ்ஞாநமேவ, தீ³பம், (ஸம்து⁴க்ஷயந்தி) ஸந்தீ³பயந்தீவ "து⁴க்ஷ ஸந்தீ³பநக்லேஶநஜீவநேஷு" இதி தா⁴தோர் ணிச், [illegible] இத்யாஶய:. [illegible] ௪௰௭

ஸமாதி⁴பா⁴ஜாமிதி - ஹே ரங்கே³ஶபாதா³வநி? த்வதீ³யா, ரத்நாநாம், பங்க்தி:, மஹத்யா - விஸ்த்ருதயா, ப்ரப⁴யா - பா⁴ஸா, (ஸமாதி⁴பா⁴ஜாம்) யோகி³நாம், (தமஸ:) தமோகு³ணப்ரசுராயா: ப்ரக்ருதே:, அந்த⁴காராத்³வா, 'தமோऽந்த⁴காரே ஸ்வர்பா⁴நௌ தமஶ்ஶோகே கு³ணாந்தரே' இதி விஶ்வ:, (பரம்) உத்தரம், (தத்)ப்ர

உன்னுடைய ரத்தினகிரணங்கள், விலையில்லாத நிதியாகிய எம்பெருமானைக் காணவேண்டுமென்றவர்களுக்கு, மனதாகிற திரியில் பக்தியாகிய நெய்யைவிட்டு, அறிவாகிற விளக்கை யேற்றுகின்றனபோலும். ௪௰௭

ஒளிமிகுந்த உன்மணிகள், யோகிகள் தமோமயமான இந்தப் ப்ராகிருதலோகத்திலிருந்து மோக்ஷத்திற்குப்போகத தீவட்டி

த்வம் ப்ரபயா ரக்ஷஸி ॥ ௨௮௮

வ்யாஸஜ்ய ரங்கேஶ்வரபாதரக்ஷே ரம்ய யதார்ஹம் மணிர ஶ்மிஜாலை: । ஸேவாநதாநாம் த்ரிதஶேஶ்வராணாம் ஶே ஷாபட்டம் ஶேகரஸந்நிக்ருஷ்டம் ॥ ௨௮௯

ராஜந்தி ரங்கேஶ்வரபாதரக்ஷே ப்ரகாஶமந்தா விவிதாஸ்து வர்ணாஸ்து । உதக்ரிஷை: ஸிம்ஹயதாம் ஜநாநாம் சிந்தாம ணித்வம் மணயஸ்த்வதீயா: ॥ ௨௯௦

விஶம், (ஸ்தாநம்) பரிவேஷம், ப்ராப்தம், ப்ரதீபஸ்ய, க்ருத்யம்- காயம், தந்வதே, யதா தீபஸம்பந்த ஆவரணம் பஸ்த்ர ப்ர தாவம்தி ததா ஸூக்ஷ்மத்வகிரணஸம்யோகஸ் ப்ரக்ருதிம்ஸாஹதீ த்வ பரிவேஷம்ஸம்வே யோகிநஜதிஹாஸ:, நிதர்ஶநாலங்கா ரலங்கார:. ௨௮௮

வ்யாஸஜ்யேதி - ஹே ரங்கேஶ்வரபாதரக்ஷே! த்வம், மணிரஶ்மி ஜாலை:, ஸேவாயாம், ஆநதாநாம், (த்ரிதஶேஶ்வராணாம்) இந் த்ராதீநாம், ஶேகராணாம் கிரீடாநாம், ஸந்நிக்ருஷ்டம் ஸ மீபஸ்தம், ஶேஷாக்ர்யம் பட்டம், (யதார்ஹம்) யதாயோக்யம், வ்யாஸஜ்ய, ப்ரஸ்ருதாநாநாவர்ணரத்நதீப்த்ய ஸக்தஶேஷவஸ்த்ரா ஸநாநாவிதஶேஷாபட்டம் வ்யக்தீகரோஷி. உத்ப்ரே க்ஷாலங்கார:. ௨௮௯

ராஜந்தீதி - ஹே ரங்கேஶ்வரபாதரக்ஷே? (உதக்ரிஷை:) உதக்ர தீப்த்யம், ஸுதீயா:, மணய:, (ஸிம்ஹயதாம்) பாதாப்ரணாமகாம ஜநாநாம், விவிதாஸ்து, (வர்ணாஸ்து) வர்ணவிஷாஸ்து ப்ரகா ஶந்து, ப்ரகாஶமந்தா:, (சிந்தாமணித்வம்) சிந்தாமணிஸம்ப்ருக்தா ந்தவிஶேஷகம், (ராஜந்தி) ப்ராப்நுவந்தி - சிந்தாமணிபூதாமணிஸ் ஶாமணிரிதி நிர்வக்த்யலங்காரேண சிந்தாமண்யுபஹாஸ்யவஸா

கள் போன்றன. ௨அஅ

உன்னொளிகள், உன்னைவந்து வணங்குகிற தேவதைகளின்சி ரஸில்படிந்து, அவரவர்கள் அதிகாரததுக்குத் தகுந்தபடிகட்டின பரிவட்டங்கள் போன்றன. ௨அக

உன்மணிகள் ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் அவரவரிஷ்டப்படி கொடுக்கிறப டியால, கேட்டபலத்தைக்கொடுக்கிற சிந்தாமணிகளா

நாதஸ்ய நித்யநதராஜகந்யா பாதாம்ஶுஶாஹாநு பாதுக
தேஷ்வாஸ்ரித்ய । மணிமுகாபி: ப்ருதிவஜநகாம் ஸீமா
ஸமீபேஷ்விவ பாதுகே த்வாம்॥ ௪௱௧

ஜநஸ்யரம்யேஷு பாதுகே த்வம் ஜாதாநுகம்பா ஜநப
ஸ்யந்தகா: । ஆக்ருஷ்யதிவ்யாநணிரஶ்மிஜாலை ரநந்ய
பாதிஸ்த ஸம்ஜீவனபகாஞ்சகார:. ௪௱௰

நாதஸ்யேதி - ஹே பாதுகே! நதராஜஸ்ய - க்ஷீரஸமுத்ர
ஸ்ய, கந்யா - ஸ்ரீ:, (மணிமுகாபி:) ரத்நதீப்திபி:, ப்ருதிவ
ஜநா - ப்ருதுலா, வக்ஷா, வாஸ்துஸமானேவ ஸாரகா, பஸ்ய
ஸ்தாம், த்வாம், (நாதஸ்ய) ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, (ஶாஹாநு; ஶாகா
நு, பாதயோ:, நவாநாமேவ, ஜநுபநாம், ரஶ்மீநு கிரணா
நு, (பாதம்) ஆஸ்வாதயிதும் (ஸீமாஸமீபேஷ்விவ) ஸம்ஹிதகா
பிபக்ஷிபரிவ, "ஸமீபாஸ்து அஞ்ஜநாராகஸீமஶ்ரேணி கபி
ய:" இதிவேஜயந்தீ, (தர்க்ஷ) தர்கயதி, ஸ்ரீபா ஸமஹிதாயாம்
பாதுகாயாம் ரவஸ்ம்ஹிதகாபிபாஸாஸமீகாஸ் தாஸமேவ
க்ஷ்யதே. ௪௱௧

ஜநஸ்யேதி - ஹே ரம்யேஶ்வபாதுகே! த்வம், ஜாதாநுகம்
பாஸதீ மணீநாம் - ரஶ்மிஸமூஹைரேவ ஜாலை: - ஆநா
யை:, "ஜாலம்ஸமாநாக்ஷஆநாயே கோரகே ஸம்ஸ்ருதயோ:"
இதிவிஶ்வ:, (ஜநஸ்ய) லோகஸ்ய, (விஷயாவநாதி) ஸகஷ்டமதீ,
(பதாங்கா)பத்மநவிஷயக்ருதமதியாக, ஆக்ருஷ்ய (ஸ்யந்த
கா) ஸநாயாஸேந, (ஸநந்யஸக்ஷாணி) ஸ்வாதந்த்ர்யமாஸராணி;(ஜ
யிருக்கின்றன. ௪௱௰

பிராட்டியார் சட்டைகள்போல் இருபக்கங்களிலும் பரந்தகிர
ணங்களுள்ள உன்னைப் பெருமாள் திருவடிகளண்டை ஸமர்ப்பிக்
கும்போது உன்னைப்பார்த்தால், அவருடைய திருவடி நகமாகிய
சந்திரனுடைய கிரணங்களைய பானம்பண்ணும்படி கொண்டுவிட்
ட சகோரபக்ஷிபோலிருக்கிறது. சகோரம் நிலவே உணவாகவுள்
ள ஓர்வகைப்பறவை ௪௱௧

நீ பிராணிகளைபயார்த்துப் பரிதாபப்பட்டு, உன்மணி கிரணங்க
ளாகிய வலைகளால் விஷயாந்தரங்களில் சென்றிருந்த அவர்களை

அக்ஷாணி விம்ஶாஸநாநி ॥ ॥ ௪௨ ॥

ஸம்மேஶவாஸவதி தாவகீநே: ஸ்ப்ருஷ்டா: கடாக்ஷ நயநை:
ஸ்ரீவாஸ்யே: । காலஸ்ய யோ ரஜ்ஜுஸம்ஹதிஷு யை: காராக்
ருஹாஜேஷ்டு குஶாஸிவாதம் ॥ ॥ ௪௩ ॥

ரத்நாநி ஸம்மேஶராவாஸகே கவாக்ஷு தாந்த்ருதேயே
உபஸ்வேயை: । கூபே ஸாக்ஷீணாம் ப்ரதிபாநாம்

நயவீ)க்ஷ்ராக்ஷீ த்ருஷ்டி. ஜநநயநேஷு ஜாலகோட்யாக்ஷு
வேக்ஷ்யே, தத்வஜாயேஷி ஸ்ரீஸ்பரவேக்ஷம். ॥ ௪௨ ॥

॥ஸம்மேஶேதி॥ ஹேஸம்மேஶவாஸவதி? தாவகீநே: - த்வதீ
யை:, உணீகம், ஸ்லபவர், பாஶா: - ரஜ்ஜவ:, யை:, கடா
க்ஷஸ்ப்ருஷ்டா:- வகடாக்ஷஸ்ப்ருஷ்டா:, ஜநா:, காலஸ்ய - யமஸ்ய, கா
ராக்ருஹாஜேஷு - வந்திக்ருஹாஜேஷு, “காராஸ்யாத்வந்
நாலயே” இத்யமர:, ஸ்ப்ரம: - பாந:, குஶாஸிவாதம் - தா
ஸநரஜ்ஜுஸ்ப்ருஹாரம், நஸஜந்தி - நப்ராப்நுவந்தி. காராக்ருஹே
குஶாஸிவாதா ஞீஷேயாத் ரத்நஸ்ரீவாஸாஸிவாத வண்டீ
நாதரிஸம்வ்யாஸேஷ:, “பரிஸம்வ்யாநிஷியேக்ஷ வேகஸ்ரீ
ஸ்வயம்த்ரணம்” இதிலக்ஷணாக், ॥ ௪௩ ॥

॥ரத்நாநீதி॥ ஹேஸம்மேஶவாஸகே? கவாக்ஷாந்தி தாநி, ரத்நா
நி, கவாக்ஷவிவேஷ: - கவாக்ஷவிவரேயே:, “ப்ருத்விவ: வாத்வா
ஜேநரேஷு” இதிவிஶ்வ:, உபஸ்வேவை: - கிரணை:, கூ
பேஸாக்ஷீணாம் - கூபஸ்தாநாம், ப்ரதீநாமேவஸாந்ரீணாம்,
(ஸேவநாய உபஸ்திதாநாம்) ரூபகஷ்நிவாஸாநாம் - கம்பீ
ராத்யாமேவநவதாம்ஸப்ஸாரஸகாநாம், ஸ்த்ரீயாக்ஷூணாம்,
“பணோர்ஷிஜாக்ஷுஸ்ஸாக்ஷு ஷ்யாதிஸ ரஷ்மிவேபமோக்ஷவே ।

டைய கண்களை இழுத்து லகுவில உன் வசமாக்கிக்கொள்ளுகிறாய்.

உன்னுடைய கிரணங்களாகிய கயிறுகளெப்போதாவது ஒருகா ல் எவர்மேலாவதுபட்டால், அவர்கள் மறுபடி ஒருநாளும் யம னுடைய சிறைச்சாலையில் அதிபயங்கரமான சாட்டைசப்பலைப் பெ றமாட்டார்கள். ॥ ௪௩ ॥

உன்காந்திகள், பெண்வடிவுபூண்டு உன்பக்கலில் வருகிறவேதங் களின் மார்பில்பாய்ந்து, விசித்திரமானஒருவர்ணபபட்டுரவிக்கை

विततमिव च वस्त्रं निर्ममे भद्रकीर्ते ॥ ||௨௯௪||

निद्रालसप्रणयिनो मणिपादरक्षे रङ्गेश्वरस्य स्व-
कीयं प्रत्यग्रतना । शय्यास्तीर्णं द्रुतमिव भवती
विधत्ते रत्नांशुभिर्यवनिकामिव दर्शनीयाम् ॥ ||௨௯௫||

वस्त्रावसक्तं शरदभ्रकल्पं [illegible] स्वां
कञ्चुकं निजपरिवारेणाणिपादुके कं । वक्षःस्थलाय परिवारवि
लासिनीनां पट्टांशुकेन विपुलेन यथार्थत्वेन ॥

बिम्बवत्केदारयाज" इति विश्वः, "कञ्चुकावारबाणौ तु निचोलः
कञ्चुकः" इति यादवः, कञ्चुकं - शोभनं, विततमिव. इवेत्युत्प्रेक्षा
लङ्कारः. ||௨௯௪||

॥ निद्रेति ॥ हे मणिपादरक्षे! निद्रालसे - योगनिद्रा
लसे, प्रणयिनः, "रवेषाहं यावत्सा [illegible] विष
रामयोः । शय्याशारतल [illegible] वीये [illegible] दोषायाश्व [illegible]
रत्ने" इति विश्वः. रङ्गेश्वरस्य, स्वकीयं, प्रतिपद्यमाना,
भवती, रत्नांशुभिः, शय्याग्रस्थं, स्तीर्णं - शेषं, क
लितः - शेषस्य शय्याभावेऽपि तृणवत्. कवृतादि
दृश्यत इति श्रीतया. दर्शनीयां - मनोज्ञां तिरस्करिणीं, यव
निकां - तिरस्करिणीं, विधत्ते. इवेत्युत्प्रेक्षा. ||௨௯௫||

॥ वस्त्र इति ॥ हे मणिपादुके! त्वं, निजपरि - स्वकीय
तव, उच्चन्द्रकान्ताया - उपादानकाले, आनतिकाः - प्रह्वी
भूताः, आनत्य तयः, यासां दासानाम्, वक्षःस्थलायस्य, परिवा
रविलासिनीनां - परिजनवनिताानां, वस्त्रं - शरीरं, कं
शुकं - उत्तरीयं, यथार्थकं, पयोधरं - स्तनं, पट्टा

போலாகின்றன. ||௨௯௪||

பெருமாள் பள்ளிகொண்டபோது, அவர் பக்கலிலேயே வீற்றிருக்கிற உன்னுடைய கிரணங்கள், திருவனந்தாழ்வானைச் சுற்றிப் பரவி, அவற்கு அழகான பட்டுத்திரையொன்று கட்டினதுபோலாகின்றன. ||௨௯௫||

எம்பெருமானுடைய பரிசாரிகைகள் உன்னையெடுத்துக் கொள்வதற்காக உன்னண்டைவந்து வணங்கும்போது மார்த்துணிகலையுக்கண்டு, நீ அவர்களுடைய மார்பைப்பட்டுப் புடவைபோன்ற உ

[illegible]

[illegible] ॥ சசுசு ॥

[illegible] ॥ சகூஎ ॥

[illegible]

ன் ரத்தினகிரணங்களால் மூடுகிறாய் போலும். ॥ சகூசு ॥

பெருமாள் எழுந்தருளும்போது உன் ஒளிகள் அவர்க்குமுன்னே வ்யாபித்து இருளைப்போக்கிக்கொண்டு போவதைப்பார்த்தால், அவர் அடியேனுடைய மனதில் எழுந்தருளுவதற்காக மங்களமாய்த் திருவிளக்கேற்றிக்கொண்டு வருவது போன்றது. ॥ சகூஎ ॥

நிரம்பரத்தினங்கள் பரப்பியிருக்கின்ற உன்னைப்பார்த்தால் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய கடைத்தெருவாய் நினைக்கிறோம்; ஏனென்னில் ஒருநாளும்மாறாதபக்தியைக்கொடுத்து வாங்கும்படியான மோக்ஷம் உன்னையடைந்தால், சுலபமாய்விற்கவும் வாங்கவும் யோக்கி

வ்யக்தாங்குசம் ஸமயதே ஜகதீச்வரத்வம் வஜ்ராங்கசங்கத்வஜஸ
ரோருஹசக்ரசிஹ்னம் । த்ருஷ்ட்வா நிஸர்க்கஸுபகம் மணிபா
துகே த்வாமபீஷ்டநாபரண ஸாந்த்ரமம்ப்ருவஜ்ஞா॥ ॥௪௯௯॥

ப்ரபலாத்யதம்'' இத்யஸ்ய:, ஜகதாம், க்ருபயிக்ருயாஸம்பாதவா தநவிதாரண்ய ஸூ, ஸவதி. தாதிதிவ ப்ரவேசணாங்கப: இதி க்ஷா॥

॥வ்யக்தேதி॥ ஹேமணிபாதுகே? ஜகதீச்வரத்வம் - ஸர்வநியந்த்ருத்வம், வ்யக்தும் - ப்ரகாசயிதும், க்ஷமம் - யோக்யம், வஜ்ரம் - குலிசம், சங்கம் - தர:, த்வஜ:, ஸரோருஹம் - பத்மம், சக்ரம் - ரதாங்கம், இத்யேதாநி ரேகாரூபாணி சிஹ்னாநி - லக்ஷணாநி, யஸ்ய தத், அங்குசாதிரேகாஸ்வரூபலக்ஷணம் "ஸ்ப்ருசந்தராஸநதஜாங்குசஜாய நா: ஸ்ரீவத்ஸபத்மபேஷாதி மீனாம்புஜாங்கம் பதபாவே ரேகாத்வயஜீவவந்த்ரஸாணை: । மத்ஸ்ய ஸ்வஸ்திகவேதிகாவ்யஜநகை சங்கபாதபத்ராம்புஜை: பாதேஷ்வாணிததை பவா ந்ருபதிதாம் யாதி ஸ்ரீயோராஜிதாம்'' இத்யுக்தமபிரசேஷவிஹிதம் அம்ப்ருவஜ்ஞம் - ஸமயத: பாதாப்ஜ நிஸர்க்கஸுபகம் - ஸ்வபாவஸுந்தரம், த்வாம், "ராஜ்யே ஸ்வபாதஸாயா மஹிஷமாஹிஷாரயோ:'' இதி விச்வ:. த்ருஷ்ட்வா - பரிரஸ்ய. அநாபரணம் - ஆபரணஸாவேந, ஸாந்த்ரம். சாரா, த்ருஷ்ட்வா. நாயிகாச்ரேஷ்டேண மஹிஷணஸ்ய விரோயிகாதிகிஸாவ: அத்ரவஜ்ரவக்ராத்யாயாயஸம்பைஸா வஸ்ஹளதகவஸ்யபாதவபேதேத்தீதே ராஜ்யச்ரேஷ்டஸ்யாஸ்யாம் பாதுகாயா நாயிகாத்வம்ருதீதேதி ஸமாஸோக்திரலங்கார:, ஆ ஸாரணேநகாரணேநவிநா காயஸ்ய ஸமுத்பத்தேர்விசேஷ விபாவநாவி, தயோ: ஸம்ஸ்ருஷ்டி:. ॥௪௯௯॥

॥ரத்னேதி॥ ஹேமணிபாதுகே? த்வம், ரத்நாநாம், ப்ரஸாவப...

யமாய் விடுகிறதன்றோ. ॥௪௯௮॥

எவை சங்கு, சக்கிரம், அங்குசம், வச்சிரம் முதலான ரேகைகளெல்லா நிறைந்து எம்பெருமான் ஜகதீச்வரனென்று யாவற்குமறிவிக்கின்றனவோ; அப்படிப்பட்ட பெருமாள் திருவடித்தாமரைகள், உயர்ந்த ரத்தினங்களிழைத்த உன்னையணிந்து வேறு ஆபரணமில்லாமலே வெகு அழகாயிருக்கின்றன. ॥௪௯௯॥

[illegible] ॥௫௦॥

[illegible]

[illegible] ॥௫௦॥

[illegible]

சக்கிரரேகைபோல் உன்னைச்சுற்றிலும் ரத்னகாந்திகள் பரவியிருக்க; நடுவே தாமரைப்பூப்போல் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளிருப்பதைப்பார்த்தால், பகவதாராதன யோக்கியதை இல்லாதவர்களுக்கு அதை யுண்டாக்கி அவர்களை ரக்ஷிக்கிற சக்ராப்ஜமண்டலரேகைதானென்று நினைக்கிறேன். சக்ராப்ஜமண்டல தீக்ஷையென்று ஒருவிருதமிருந்து தான் பகவதாராதனயோக்கியதையைஸம்பாதிக்கவேணுமென்று பகவத்சாஸ்திரங்கள் சொல்லும். ॥௫௦॥

முராசுரனைக்கொன்ற கண்ணனுடைய "நந்தகம்" என்கிறகத்தியினுடைய நுனியானது, அஸுரர்களுடைய கிரீடங்களிலுள்ள ரத்தினங்களையெல்லாம் கொண்டுவந்து, உனக்கு அலங்காரம்பண்

ப்ரேங்க²வம்ஶந ஶிரஸாங்க³லிஜடாமௌலிரத்நை: । ஆயோஜய-
த்யநந்தகம் மணிபாது³கே க்ஷணம் ப்ரஸாத⁴யித்ரேவ ம்லாந-
மௌலிகுஸுமாவளீம்॥ ॥௫௰௧॥

ஸூக்தாநி விபோ⁴ர்யோக்³யமணிபாது³கே ஸதா³ஸ்ரிதா-
ந்யஸ்மரஸம்ப⁴வபாது³கே । ரத்நாநி தே ஸூக்திஸா-
ரபரீக்ஷணாயைவ நவநவ்யாஜ்யந்தி நிகஷோபலதாம்
கவீநாம்॥ ॥௫௰௨॥

ஓம் - க்ஷணே க்ஷணே, ப்ரஸாத⁴யித்ரேவ - அலங்காரிகேவ, ஆயோஜயதி - யோஜயதி. உபஹாரம்கார:. ப்ரணதாநாம் கிரீடமணிபி⁴ஸ்ஸ்வ-தாத்பர்யம், உக்தப்ரஹாரா? கிரீடரத்நாநி பாது³காயாம் பதந்தீதி பா⁴வ:. ௫௰௧

॥ஸூக்தாநீதி॥ ஹே ஶௌரிபாது³கே! விபோ⁴ர்யோக்³யாணாம் - இந்த்³ராதீ³நாம், ஶிவாதீ³நாம் - சதுராநநாநாம், ஸூக்தாநி - ஸுபா⁴ஷிதவாக்யாநி, தேஷாம் ப்ரணாமாதி³ந்தி பா⁴வ:. ஸதாம், ஆஸ்ரிதாநி, ரத்நாநி, கவீநாம் - ஸம்ஸக்தி த்ரயாணாம், தே - தவ, ஸூக்தே: - வர்ணநஸ்ய, ஸாரஸந்நிவ ஸாரஸாராணி, ஸம்பூர்ணாநி - ஶோபா⁴நி, தேஷாம் பரீக்ஷணாயைவ - ஸௌஷ்டவ ஸௌஷ்டவமிஶ்ராய நாய, நிகஷோபலதாம் - நிகஷாஸ்மதாம், ஸஜந்தி. ந தத்தத்³ரத்நபரீக்ஷா, பாது³காரத்நதாரதம்யேநைவ கவீநாம் தாரதம்யம் விஜ்ஞேயமிதீ பா⁴வ:

॥பாது³காவநீதி॥ ஹே பாது³காவநி? ப்ரணயிநாம் - ஹக்ஷிதாம், பாவ

ணுகிறவன்போல் உன்முடியிற் சூட்டுகின்றது. சில அலங்காரங்கள் பெருமாளுடைய நந்தகத்திற்குப்பயந்து தானே பாதுகைமேல் வந்துவிழும்போது அவர்கிரீடங்களிலுள்ள மணிகள் பாதுகைமேற்படிவதினாலும் அப்படிவணங்கி வாராதவர்களைக்கொன்று அவர்களின் கிரீடரத்தினங்களைப் பாதுகையிலிழைப்பதினாலும் இப்படியருளிச்செய்தது என்றுணர்க. ॥௫௰௧॥

கவிகள் உன்விஷயமாய்ச்செய்த ஸ்தோத்திரங்களைப் பரீக்ஷை செய்வதற்கு உன்மணிகள் உரைகல்போன்றன. பாதுகையிலுள்ள மணிகளை ஸ்தோத்திரம்பண்ணித்தான் அவரவர்களுடைய தாரதம்யத்தைக்கண்டுகொள்ள வேண்டுமென்பது கருத்து. ॥௫௰௨॥

[illegible]

[illegible]

நீ உன்னை யடைந்தவர்களுக்கு வேண்டியபொருளைக்கொடுக்கின்றவளும், லீலாரவிந்தம்போல் பெருமாள திருவடிகளைத் தரிக்கின்றவளும்;ரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்று அதனால் அதிககாந்தியுள்ளவளுமாயிருப்பதால் ரோஹணகிரி (ரத்தினங்கள்விளைகிறமலை)க்கு அதிஷ்டானதேவதையாய் நினைக்கின்றேன். ॥ ௫௰௩॥

உன்னை வணங்குகிறவர்களின் முடியில் மணியொளிசளால் நீ எந்தசோபையை யுண்டாக்குகிறையோ; அந்தக்காந்தியானது உடனே, தேவதைகளின் கிரீடங்களிலுள்ள ரத்தினகாந்திகளால் அவர்கள் திருவடிகளிலு முண்டாகின்றன. பாதுகையைஸேவித்தவர்கள் தேவதைகளுக்கும் வந்தியராகின்றனரென்கிறபடி. ॥௫௰௪॥

ரத்நாங்குரைரவிரளா கு³ணிபாத³ரக்ஷே பாகோந்மு-
கை²: பரிக³தா புருஷார்த²ஸஸ்யை: । தே³வேந
ரங்க³பதிநா ஜக³தாம் விபூ⁴த்யை கேதா³ரிகேவ க்ருப-
யா பரிக்லுப்தாஸி த்வம் ॥ ௫௦௫

தீ³பாயந்தே ஜக³தி ஸ்ப²டிகா ஸ்வபத³தீ³ப்தே நிர்விஶ்யமாந
விப⁴வ ஶ்ருதிராஜதா³த்ர்யா ரத்நக்ஷயம் நிக³மாந்தநிகு³-
ட⁴ம் பாது³காவநி ஜயதி நிவேஶித ஸாத்த்வமயா: ॥ ௫௦௬ ॥

॥ ரத்நாங்குரைரிதி ॥ ஹே கு³ணிபாத³ரக்ஷே? ரத்நைரேவ, அங்-
குரை:, அவிரளா- ஸாந்த்³ரா, பாகேஷு பரிணாமேஷு, உந்மு-
கை²:- உத்³யுக்தை:, ஸஞ்ஜிஹிதஸாமக்³ரீகை:. பு-
ருஷார்த²ஸஸ்யைரேவ, ஸஸ்யை:- ஶாத்³வலை:. பரிக³-
தா- வ்யாப்தா, த்வம், ரங்க³பதிநா, தே³வேந- ராஜ்ஞா, "தே³வ: ஸ்வா-
மிநி ராஜநி" இதி விஶ்வ:. ஜக³தாம்- லோகாநாம், விபூ⁴-
த்யை- ஸம்பதே³, க்ருபயா, கேதா³ரிகேவ- க்ஷேத்ரஸந்ததிரி-
வ, பரிக்லுப்தா- க்ருதா. உத்ப்ரேக்ஷா. ॥ ௫௦௫ ॥

॥ தீ³பாயந்த இதி ॥ ஹே பாது³காவநி? த்வயி, நிவேஶிதா:- விந்ய-
ஸ்தா:, ஸாத்த்வமயா:- ஶுத்³த⁴ஸத்த்வமயா:, யே ஸ்ப²டிகா:, தவ,
ரத்நாந்யதீ³பா:ஸந்த:, தீ³பாயந்தே, தே³ஹா:- அஜ்ஞாநதே³வ,
தி⁴ரஸ்கர்த:, யே ஷோட³ஶ:; வேதா³ராஜதா³த்ர்யா- லக்ஷ்ம்யா, நி-
ர்விஶ்யமாந:- ஸம்பா⁴வ்யமாந:, விப⁴வ:-விபூ⁴திர்யஸ்ய, யஸ்ய
தம், நிக³மாந்தே- வேதா³ந்தே, நகா³ரந்தேவ, நிகூ³ட⁴ம்- ஸி-
த்³த⁴ம், கு³ஹ்யம், ஶ்ரீரங்க³நாயகபாத³பத்³மயுக³ளம், ரத்நாவ
ரத்நக்ஷயம்- ஸாக்ஷாத்காரம். தீ³பே நநிதிரத்நபாயம்
ப்ரதிக்ஷ்யம் தத்வம் நிதி ரக்ஷணே யதா²க³ஶ்ருதிஹாஸ: ॥

ரத்நமணிகளாகிற முளைகள் நிறைந்தவளும், பலிக்குந்தருணமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களாகிய பயிர்களுள்ளவளுமாயிருப்பதனால் லோகரக்ஷணார்த்தமாய்ப் பெருமாளேற்படுத்திவைத்த வயல்போலிருக்கிறாய். ॥ ௫௦௫ ॥

உன்னடியார்கள், விளக்குகள் போலொளிமிகுந்த உன்ரத்தினங்களைக்கொண்டு, அறியாமையாகிய இருளைக்கீண்டு, பிராட்டியால் அனுபவிக்கப்பட்டும் வேதாந்தங்களில் மறைக்கப்பட்டுமிருக்கிற

ரங்கேந்த்ர பூஷணரத்னவாஸ ஸஹஸ்ர ஸம்ஸாரஜ்வரஜ்வர
ணாவநி தாபகீந: । ஆஶ்வாஸயந்நிவ விபாந்தி ப்ரஜா
நா ராமாநுஸந்தாய ஜவநாதி கரப்ரஸாரா: ॥ ॥௨௭॥
வ்யாஹாரஹாரி விஷயிவாஜ்ஞாமாநீயாந் ஸம்ஸாரவ
ஸஜநிதாநு ஸ்ரீவிகாஸா । பாஷாவநி ப்ரமாணாந்த
ரப்ரவககம காரஸம்ப்ரஷநாப்ராணிக: ॥ ॥௨௮॥

ரங்கேந்த்ர! ஸம்ஸாரஜ்வரணாவநி? ரங்கேந்த்ரவாமாநாம், ப்ர கீர்ண:, ஸம்ஸார:- ஜாத:, தாபகீந:- க்லேஶ:, தாபாக- க்லே ஶிக்ஷ:, "தாபாதிகாயேஷே ஜி தீயாவ" இத்யபிதவகா ராந்தர்கஷ ப்ராதிவஷிகாஸ் பவதீ. வஷ:- வர்ணா வதீ, கரபோவ- கிரணபோஷு ஹஸ்தேஷு, ப்ரஸார:- ப்ர ஸாரணம், ஆஶ்வாஸயந்நிவ- ஸமாஶ்வாஸநாமஹா, [illegible] நாமதேநலோத:) விபாந்தி- தீநா, யே:- பாஸாம்தாஸாம், ப்ரஜாநாம், ஆஶ்வாஸநாய ஜவ- யேயஸம்வாதநாயேவ, ஹாதி. யஸா? யோகேஜநாஸ்வாபராயிந: கரம்ப்ரஸாய ஆஶ்வாஸ யந்தியே திஷ்டந்தி. உத்க்ஷாம்ஸகாரம்ப்ரஷாநாப்ராணிக:॥

வ்யாஹாரஹாரிணீ! ஹேபாஷாவநி? ஸம்ஸாரவஸ, ஸஜநிதாபாஷு, ஜநிதாஸா, ஸ்ரீவிகாஸா- ஸம்பகேபஹாரி ரணேஷு தத்வேஷு ப்ரமதஜ்ஞாஸா, "ப்ரமதஜ்ஞா ஸ்ரீவி கா" இத்யமர:. வ்யாஹாரஹாரிஸ:- ஸநாகபஹாரிஹாரி:, தீயாந், விஷயிநி- இந்த்ரியாணாவ, வாஜ்ஞாமாந்- ஹரிணஶாவாந், "ஹ்ருஷீகம் விஷயிந்த்ரியம்" இத்யமர:. "ப்ருதகாரம்பவா தாய ஹரிணாஜிநயோ நய:" இதிவாமர:. வாஜ்ஞாம்வாவ மஸதிவநாய, ப்ரமாணே:- உத்ப்ரேக்ஷ:, ப்ரகல்ப்யதேந

பெருமாளை (ஸ்ரீரங்கநாதனை) பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்கிறார்கள்.

உன் மணிமயொளிகள் நீண்டுபரந்திருப்பதைப்பார்த்தால், நாதனாய் அப்போது தான் அபராதம்பண்ணி அதனால் மனவருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறவர்களை ஆசுவாஸனம்பண்ணுவதற்காக நீட்டிய கைகள்போன்றன. ॥௨௭॥

ஸம்ஸாரதாபத்தாலுண்டாகிய கானலிலலைந்துகொண்டிருக்கிற அடியேனுடைய இந்திரியங்களாகிற மான்குட்டிகளை உன்ரத்தின

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கிரணங்களாகிய விலைகளால் பிடித்திழுத்துப் பெருமாள் திருவடி வழகாகிய ஸமுத்திரத்தில் கொண்டுவிட்டு இளைப்பாற்றக்கடவாய்॥

நீ யோகிகளால் மனதாகிய ஏகாந்தஸ்தானத்தில் வைத்துக் கொண்டு காப்பாற்றப்பட்டவளும், உன்னுடைய கிரணங்களாகிய வட்டிகளால் அதிகமாக்கப்பட்டவளும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பாதகமலத்தால் முத்திரை போடப்பட்டவளுமாயிருப்பதால் வேதாந்தங்களாகிற வர்த்தகர்களுடைய ஆஸ்தியென நினைக்கிறேன்.॥௫௰௯॥

நாத²ஸ்ய ரங்க³வஸதேஶ்சரணாநுஷங்கா³த் காஷ்டா²ம் க³தாம் பு⁴வநபாவநதாமயாநா । பாதா³வநி ப்ரசுரரத்நஶிலாநிப³த்³தா⁴ ஸம்ஸாரஸந்தரணஸேதுரஸி ப்ரஜாநாம் ॥ ௨௫॥

த்ரித³ஶமகுடக⁴ட்டா ஸம்ப⁴வந்த்ய: ப்ரபா⁴ஸ்தே ப்ரஸ்ருமரமணிபா⁴ஸ: ப்ரகாஶ: । த்ரிதி³வரங்க³பதேருத்ஸவார்த²ம் வி

நாத²ஸ்யேதி॥ ஹே பாதா³வநி! ரங்க³வஸதே:, நாத²ஸ்ய, சரணாநுஷங்கா³த்- பாதா³விநாபா⁴வாத், ஸர்வாபராத⁴ஸம்ப³ந்தா⁴த், காஷ்டா²ம்- உத்க்ருஷ்டதாம், க³தாம்- ப்ராப்தாம், பு⁴வநாநாம்- லோகாநாம், பாவநதாம்- பாவநத்வம், அயாநா, ॥காஷ்டா² காஷ்டா²- உத்க்ருஷ்டதாம், க³தா, இதி விவரணாத்:. "காஷ்டோ²த்க்ருஷ்டஸ்தி²திஷ்வபி" இத்யமர:. பு⁴வநஸ்ய- ஸர்வாஜ்ஜக³த்ஸ்ய, பாவநதாம், அயாநா- ப்ராப்நுவதீ, "அய ரய க³தௌ" ப்ராப்திரத்²யா க³தௌ: "விஷ்டபம் பு⁴வநம் ஜக³த், ஜீவநம் பு⁴வநம் வநம்" இத்யமர:. ப்ரசுராபி⁴:- பு³ஹுபி⁴:, ரத்நஶிலாபி⁴:- ஶ்ரேஷ்டா²ஶ்மபி⁴:, நிப³த்³தா⁴, ப்ரஜாநாம், ஸம்ஸாரஸந்தரணஸ்ய- ஸம்ஸாரஸமுத்³ரோத்தாரணஸ்ய, ஸேதுரஸி- ஸம்ஸாரஸ்ய ஸேதுவதி உபாயபூ⁴தாஸீதி பா⁴வ:. ப்ரஹர்ஷாலங்காரஸங்கீர்ணோபமாலங்கார: । ௨௫॥

த்ரித³ஶேதி॥ ஹே மணிபாது³கே? த்ரித³ஶாநாம்- தே³வாநாம், மகுடக⁴ட்டா- கிரீடகட்டா, ஸம்ப⁴வந்த்ய:, தே, ப்ரபா⁴:- ப்ரஸ்ருமரா:, ப்ரகாஶ:, (நவரத்நஜநித:) ரங்க³பதே:, உத்ஸவார்த²ம்- மஹோத்ஸவார்த²ம், த்ரிதி³வேஶகாலே, விததா- விஸ்த்ருதா, ரத்நமாலிகேவ- தோரணமிவ, பா⁴தி. (ரத்நமாலி

நீ திருவரங்கத்தில்பள்ளிகொண்டிருக்கிற எம்பெருமானுடைய திருவடிஸம்பந்தத்தால் லோகங்களையெல்லாம் பரிசுத்தமாக்கத்தக்க வல்லமைபெற்றவளும், அனேகரத்தினக்கற்களால் கட்டப்பட்டவளுமாயிருப்பதால் ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடப்பதற்கு ஒரு அணைபோலிருக்கிறாய். ॥௨௫॥

தேவதைகள் தங்களுடைய கிரீடங்களில் உன்னைத்தரித்துக் கொள்ளும்போது உன்னொளிகளெல்லாம் ஆகாசத்தில்பரவி, ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய மஹோத்ஸவத்திற்காகக் கட்டிய மகரதோரண

ததாவநந்தாநந்தாதிகேவலாதி॥ ।ருகக॥

ப்ரஸ்பந்ததீவ யஸாரஸ்வஸாகம் தவ ப்ரதாநி ரங்கநாதபாது
கே। ஸம்யஸாதிவ ஹாஸம் யோகஹர்ஷாத் கவிநாநாம் ஸ்தந
ஸாரம் விகஷநீயம்॥ ॥ருகஉ॥

பரிவாஹ்யதிதேவி ரங்கநாயே ரஹஸிகம் ஸவிதே நிவி
ஷ்டமக்ஷரா: । பரிவாதிஷ்வபி ரங்கயாதிஹிதேஸ்வரநவஸ்த

காந்த்ருவித்ரவட்டயாகம் விராவிகாலேஷ்வ) "பாதுமேயவந்நாநந்த
மாதா ஜோதாரணம் பரிகீர்த்திதம்" இதிஹமாயா: உக்தமே
க்ஷா. ஸம்ஹாவநாயகஜீவஸாமம் ॥ருகக॥

॥ப்ரஸ்பந்தீதி॥ ஹேரங்கநாதபாதுகே? தவ, ப்ரதாநி, த்வதீ
யஸாரம்- சதும்தக்ஷிரவத்நாம், ஸ்வஸாகம், கவிநாநாம்- சுவ
ஸாமக்ஷநாம், ஸ்தநஸாரம், யோகஹர்ஷா:- சயஸாக்ஷமீமா:, சய
ஸாம்- யோகஹேஷநாதிவ, விகஷநீய- சுகஷநீயவ்ய
ஸ்பந்தி- ஸகதாஸ்பந்தி. ஹங! இதிஹஷேந, ஸக்ஷ்யாவேவி
ஸாநூஷ்யாதிஸயே ஸஸ்நாம்ஸிஸஜ்ஜஇதிமாவ:.உபமாலங்கார:॥

॥பரிவஹ்யதீதி॥ ஹேதேவி? பாதுகே? ரங்கநாயஸ்யஸஹி
ஷீத்யவிமஷ்யதே. "தேவீக்ருதாபிஷேகாயாம்" இத்யமர:. ர
ஹஸி- ஏகாந்தே, ரங்கநாயே, பரிவஹ்யதிஸதி, ஸவிதே-
ஸமீபே, நிவிஷ்ட- நிஷண்ணா, தேவ்ய:- ஸ்ரீதேவ்ய:,ரதாநாம்,பா
ஹி:- வ்யாஸி:, ஸ்தநவஸ்த்ரேயவ- ஸதிவத்நீவ, ஸக்ஷ்யா:, ॥ஸ்ந்ய
த்ர॥ ஸீதாரமேயாயா:, ஹிநோந்நம்- ஹாஸ்யம், ஸம்ராமம்- ஸநா
தேவநம், "ஸம்ராமோ நாதேவநம்" இதிஹமாயா:. "ரா
மோநாமஸஹஸ்ராதயேந் ஸ்யோஷ்ண ஹோஹிதாஹிஷ" இதிவி
ஷ்வ?. பரிவாஷ்யவிஷ- வொஷயவி. ஸநவஸ்யாம்ராமாவந்

ங்கள் போலாகின்றன. ॥ருகக॥

லோஹங்களையிழுக்க அயஸ்காந்தக்கற்கள்போல்,உன்ரத்தினங்
கள் ஒருவற்கும்ஸ்வாதீனமாகாதவர்களையெல்லாம் ஸ்வாதீனப்ப
டுத்திக்கொள்ளத் தகுந்த கருவியாயிருக்கின்றன. பாதுகையின் அ
ழகைப்பார்த்தேயாவரும்விதேயராகின்றனரென்கிறபடி.॥ருகஉ॥

ஏகாந்தத்தில் பெருமாள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் பிராட்டி
யுண்டையுட்கார்ந்து அனஸூயையை(அத்திரிமஹர்ஷியின் தேவிகள்)

येव मनोज्ञ रङ्गराज ॥ ॥௫௧௩॥

त्वद्रत्नकरवितानं(?) नवीनं परिगृह्य दिव्यमंशुकं म-
नोज्ञम् । जरत्कन्थावस्त्रमिव देहं कृतिनः के-
शवपादुके त्यजन्ति ॥ ॥௫௧௪॥

महितामणिपादुके निबद्धैः कृतमंशुकार्यविशे-
षरात्नपत्नैः(?) । कारयेत महती पदं त्वदेकाः(?) क

णं रामायणे:- 'ऊषन्ति वृत्तं पारम्भे(?) महाह्रदयस्थले(?)॥
... ॥ तदीदं(?)
... इति. उपमालङ्कारः श्ले-
षानुप्राणितः. ।௫௧௩॥

॥त्वदिति॥ हे केशवपादुके? कृतिनः, तव, रत्नानां
करैः- किरणैरेव तन्तुभिः, ततं - ऊतं, नवीनं-
नूतनं, वस्त्रं- कनककाञ्चनवत्, मनोज्ञं, संशांक-
...किरणवत्, परिगृह्य; देहं- शरीरं,
जरत्कन्थावत्- जीर्णवस्त्रवत्, सक्लेशं विना- सक्लेशं विना, त्यज
न्ति. परिहरन्तीत्यर्थः. ।௫௧௪॥

॥महितेति॥ हे मणिपादुके? महती, महितः, निबद्धैः-
प्रयुक्तैः, रत्नपत्रैः, कृतमंशुकार्यविशेषं- कृ-
ताभरणं, ... दारैः. पदं, म-
ते- ..., ... विधि- ..., ...
..., कारयेत - रत्नपरिकल्पिताभरणस्य ...
... ...

போல், உன் ரத்தினகிரணங்களால் அப்பிராட்டியாற்கு அலங்கா
ரம்பண்ணுகிறாய்போலும், ॥௫௧௩॥

புண்ணியவான்களான பெரியோர்கள் உன் ரத்தினகிரணங்க
ளாகிற புதியதிருப்பரிவட்டத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, கிழிந்தப
ழைய வஸ்திரத்தைப்போல் இந்தச்சரீரத்தை எளிதில் ஒழித்துவி
டுகின்றனர். ॥௫௧௪॥

பெருமாள்திருவடிகள் மிகவும் காடுமுரடான அடியேன்மன
தில், வாஸம்பண்ணவேண்டுமென்று பலவிதகற்களுள்ள உன்

[illegible] ॥ ௧௫॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௬॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௫॥

[illegible] ॥ ௧௬॥

[illegible]

ளிடத்தில் அவைகள் முன்னமே பழக்குவிக்கிறாய்போலும். ௧௫

உன் ரத்தினகிரணங்களாகிற கைகளால் அடியேனுடையபாப ங்களையெல்லா மோட்டிவிட்டு உன்னுடைய ஒப்புமையுண்டாக்கி அடியேனையும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளிற்சேர்க்கக் டவாய். ॥ ௧௬ ॥

நீ உன்னைச்சுற்றிக் கிரணங்கள் பரவியிருப்பதைப்பார்த்தால் பிராணிகளின்கண்களாகிற பக்ஷிகளைப்பிடிப்பதற்காக வலையைவிரி த்துவிட்டு உட்கார்ந்திருக்கிறவள் போன்றாய். ॥ ௧௭ ॥

நீ மனதாகிபதாமரையை மலரச்செய்வதான மணிகளாகிய சூ ரியனுள்ளவளும், பெரியோர்களாகிற நக்ஷத்திரங்களால் அடைய

டுகே । விஶ்வோபஜீவநவிஹங்கமஹம்ஸிநீ வாஹநேஷு வித
தா விராஜஸே ॥ ருகஎ ॥

ரங்கேஶ்வரஸ்ய விஹாரஸமயேஷு ஸூதி வஸுதா ரத்நஶ்ரேணி
ஸாஹாயகே । பாதுகே வஹஸி ஸஹஸ்ரரஶ்மிதாம் ஶேஷவி
ஷ்ணுபதஸம்பதம் நயாம ॥ ॥ருகஅ॥

அயிஶயித ரத்நஶ்ரேஷ்ட ஶுணதேஶ: ஸுயஶயிதப்ரபாஷ்டா
பதநயாஶ்ர । ரத்நகுப்ரஸாத்ர கலோத்ரத்நம் ஷ்டுப

ஷோவநாதேநய, விஶ்வம்பர:- ஜகதீஶ்வர:, தாதா ஹாரதீஷ்டம் ஶ்ர
கதா, பஹூதோஜாத்யுத்ஜக்ஷிதி:- விகதா- விஷ்ணுதா, பாதயா
தா- த்ரஹ பரிஶீவ, விராஜஸே, திபக்ஷாதாஹ, ஹணஸாபமே
ஷு தளஷாகஷணி களஜாஷுவாதராஸபூள, உகலேபுகஷா. ॥ருகஎ॥

॥ரங்கஸாம்பாலஜதி॥ ஹேஷேக பாதுகே? ரங்கஸேஶ்வர,
கம்பாஜஸ்ய, விகாஸஷேஹதாஷி:- உகூர்ஷகஷேரேரா:, ரத்நஶ்ரேணே
ரேவ, ஸாஹாகஷேர:- ஸஹாயை:, அாதஶாஷிதவிவகஷயா
பஹூகம். ஸேவிதா, ஸஹஸ்ரஸூதி:- ஸாயாஹ்னி ரேவந்கஷ்தே த்ர:,
ஶுஷ்ரீகாம், நயாம:- கவஷிவஸ்ரா, விஷ்ணுபதஸம்பதம்- ஹரிஉப
ணதிரயஷேவ ஶுகாஶ்ரியம், வஹஸி ரஷிவகாநவ்யாணிதவ
டுாஷாவ்யக்திநிமித்ராதகாரஶ், தது ஶேஷாவ்யஹ்ஸுவதி ॥

॥அயிஶயிதேதி॥ ஹேபாதாவநி? கூா, அயிஶயிதமஶயநதீ
யபா ஶுகாரதஜ:, அயிஶீத்ஷ்வாஸாம்ஜம்ரஜிதி ஶீத்ஷ்வத்வஜதியா
தெரபயிகாரணஸ்ய கரஜஸ்ஞ்ஜாயாம் கரஜணிதஜ:. ஸ:, ஹஸ்தீ
ஶ்ராஶ:- ஶேஷ:, பேநகஸ்ய ஶேஷஶாயி ந:, ஶாதெர:, ஷுயா,
அயிஶ்ரஷ:- ஶுத்ஜநாஶுரஷஷம், பஷோவபாநஸ்ய- வரணோ
பஹுகேஸ்ய, "உபயாநம்ஷோவபஹுக" ஐதஷ்ரீர:,வாஶ்ஸம்
ஹரர:, யபாஸாஸகீ, தக; வாதயோர:, யாஹம்- யாஹ்ஜ, ரணிவ
லயம்- ரத்நஜாலம் ரத்நகடகாவு, ஜாதஷே த வேஷதஉதி தயோ
ஷேதந, கரேண- கிரணேநவஹஸ்தேந, ஶநம்- ஶநைந:,

ப்பெற்றவளுமாயிருப்பதால் பெருமாளுடைய திருவடியாகிய ஆ
காசத்திலுடைய சோபையைவஹிக்கிறாய். ॥ருகஅ॥

பெருமாள் பள்ளிகொண்டபோது நீ திருவடிகளண்டையுட்கார்
ந்து மணிவலயத்தோடுகூடிய கிரணங்களாகிற கைகளால் மெல்ல

[illegible] ॥௩௧॥

[illegible] ॥௩௨॥

[illegible]

[illegible] ॥௩௧॥

[illegible] ॥௩௨॥

[illegible]

அவர் திருவடிகளைப் பிடிக்கிறாய் போலும். ॥௩௧॥

உன்னை வணங்கினவர்களுடைய ஹ்ருதயமானது, அவர்களுடைய நிர்யாணதசையில், உன் ரத்தினங்களால் அதிசயமாய் ஒளிபரந்து போவதனாலன்றோ? அவர்கள் உடனே அதினின்றும் ஸாஷும்னை என்கிற நாடியின் வழியாய்ப் புறப்பட்டுப் போய் நற்கதியடைகிறார்கள். ॥௩௨॥

-ந: பாரமாரோபயந்தீ । கமலநயநநேத்ரம் கர்ணதாரம்
ததாநா ஸம்ஸ்ருதிஸம்ஸரணயோ: போதவத்யேவ பாதி ॥
மணிகிரணமயேஷ்வத்ர ஸ்ரக்ஷ்வித்தம் க்ஷ்மாஸ்மஹே மத்யஸக்த
கன்யா ஸ்த்ரீயம் வைதேஹ்யம் ஸஹ்ஸ்ரமஹரணமேகம்
ஶக்தியா ஸாதயாஸம் மஹாஸ்தம்பமத்யாகம் ப்ராணிநாம்

நாம் ரஞ்ஜயந்தம், ஜாலம் - ஸமூஹம், கலிதம் - ஸ்ப்ருஷ்டம்
யயா ததா, வர்ணதா - ஸம்பத்தா, ஸம்பந்தா, ந: - அஸ்மாந், ஸ்ரா
மயிதகம் - ப்ராஸங்கிகம், பாரம் - தடஸம்பாரம் பரமே
பதம் உத்க்ரமணாத், ஆரோபயந்தீ - ப்ராபயந்தீ, கமலநய
நம் - ஸர்வஜ்ஞம், ஶ்ரேஷ்டம், கர்ணதாரம் - நாவிகாத்யக்ஷம், ததா
நா, த்வம், பவபயோதே: - ஸம்ஸாரஸாகரஸ்ய, போதவதீ,
போதாயமாநா, "யாநபாத்ரே ப்லவே போதோ வஹித்ரம்
ஸ்யாத்" இத்யமர:. பவதி, பாதயபாவிதகலாம் காரம், ஸர்வ
ஶேஷாநாம் ப்ராணிநாம். ॥ ௨௧॥

॥ மணீதி ॥ ஹே ரங்கேஶ! தே - தவ, மணிகிரணமயேஷு
மண்டபேஷு - ஸ்தம்பேஷ்வபி, "ஸ்தம்பகாண்டே ஸ்தம்பமண்டபே" இ
த்யமர:; கக்ஷ இத்யர்த:. கலிதஸதி, கிரணஸமூஹே ஸ்த
ஸ்ய மண்டபக்ஷ்மாதீதே ப்ரதிபாதிதா:. ரூபபாக:- ஸ்வபாவ:, ஸர்வம்-
யோக்யம், கார்யம்- ஸம்பூர்ணம் ஸம்பநாய:, ஸர்வம்-ஸ்வாஹம்
'ஸர்வபஸத்யஸ்வஹாய ஹேத்யபத்யாஷ்யஸ்வாமிநா:" இதி
விஶ்வ:. க்ஷ்மாம், பாரஸ்ய த்ய- கரேஷு க்ருத்வா, ப்ராணிநாம், ஶக்திஷு
ரேவமேவம், ஸ்வார்தா, ஸ்துதயாநாம்ஶ, ஸம்பூர்ணாநாம்-
ரூபாநாம், யத்யம்- கர்மம், ஹரதி- ப்ரஸ்ஹதி. போகேமது

நீ மணிகளுடைய ரசமிஜாலங்களால் நன்றாய்க்கட்டப்பட்டவ
ளும், உன்னையடைந்தவர்களை ஒருவருமேறக்கூடாதகரையில் (ப
ரமபதத்தில்) கொண்டுவிடுகிறவளும், பரமபுருஷனாகிய மாலுமி
யால்நடத்தப்பட்டவளுமாயிருப்பதால ஸம்ஸார ஸாகரத்துக்கு ஒ
ரு ஓடம்போலிருக்கிறாய். ॥ ௨௧॥

ஸ்ரீரங்கநாதன், புதருபோலிருக்கிற உன்மணிகிரணங்களின்ந
டுவில். அழகான பெண்மான்போன்ற உன்னைவைத்துக்கொண்
டு, பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயமாகிய மான்களை, பக்தியாகிய க

[illegible] ॥ ரு உஉ ॥

[illegible] ॥ ரு உங ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ரு உஉ ॥

[illegible] ॥ ரு உங ॥

[illegible]

யிறுகளால் தடுத்துப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறார். ॥ ரு உஉ ॥

நீ எம்பெருமான் திருவடிகளின்கீழே இருக்கிறாய், கௌஸ்துப மென்கிற மணியோ! அவருடைய திருமார்பில்மேன்மைபெற்றிருக்கின்றது; ஆயினும் உன் மணிகளுக்கு ஸகலபாபங்களையும் பஸ்மமாக்குந் தன்மை அதிகமாயிருக்கிறபடியால் அந்தமணியைபார்க்கிலும் நீதான் மேலானவளாயிருக்கிறாய். ॥ ரு உங ॥

யுகாந்தகாலத்தில் உலகமெல்லாமழிந்து முழுதுமிருள் சூழ்ந்துகொண்டபோது உன்மணிகள், பிராட்டியும் தானுமாய் யோக

ஸ்ப்ருஷ்டே ஜகதி ததஸௌ பாதுகே தாத்ருசேந । வ்யாநம்ர
மௌளிகே ஸ்தபகிதமணிநா ஸுராஸுரமஹாப்ரதீபா ஸம்
வ்ருத்தே ஸஹகுதுகம்பா ஜாமாத்ருகஸ்ய பதந: ॥ ௨௪ ॥
ஸ்ரீரங்கேந்த்ரஸ்ய சரணகமல ஸம்ஸேவாவஸரே பார்த்தி
வாஸநம் க்வசித் தேவதாஜா மௌக்திகாநி ஹாராநு । தேஷாம்
ஸம்பந்திநீ மணிரத்நமௌளி ஸ்தாவகாநாம் மணீநாம் கேஶா

தேஷ்வதேசேந. பரிணத- ஸாயம்ஸதேயே, ப்ரஸூதப்ரஸமஜ
த்யுமணி:. ஸம்தாமஜாமே- ப்ராணிஸமுதயே, ப்ரஸாமேஷு- ந
க்ஷத்ரேஷு. தாத்ருசேந, "சூஷ்டிதஜோரோஷ்ம தந்ருஜ்ஞா
தலஜக்ஷணம், தத்ருக்ஷீஜதவோ மதிஜமே ப்ருகே.தம்" இதி
ப்ருவித்ப்ரஸிக்ஷ, தஜமா- ஸம்ஸாரேண, ஜகதி, விஷ்க்-ஷ
தோக்ஷ, வ்யாஷ்டு- சூக்ஷ்மதேஸதி, ஸதேபா- ஸ்ரீபாஸஹ, ஜாம
ரத்கஸ்ய- ஜாமாரணரேஷ்ய, பதந:- ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, வ்யாந
நா:- ஸாம்ரா:, சூஜோகா:- தீப்தய:, பேஷாமேஷ:, தவ, ம
ணிமணேஃ, ஸாஸுரஹஸ்ய- மாப்யாப்ரஸ்ய, ப்ரதீபா:, ஸம்
வ்ருத்தே.ரத்நாஜோகாணவ தீபாஸங்கி த்யுஷ்:உக்வேஷா॥
॥ ஸ்ரீரங்கேந்த்ராமிதி॥ ஹேபாதுகே? உத்ருக்ஷுயா:ம், க்வ
சித், ஸ்ரீரங்கேந்த்ர:; சரணகமலம் ஸம்ஸ்ய. ஸேவயா- ப்ரத்யூஷ
த்ர, ஜநிதாக, ஸவஸேவாக -மஹ்-ஃாக, தேஹாஜாம்- தேவா
நாம், சூநதாஷு- நத்ராஷு, தோஜிமாஷு- கிரீடேஷு, சூ
ரஜ்ஜாயாம் ஸத்ரம், தூர்வஸ:- ரத்நதோஷ: ஹயதே,"த்ராவேஸ
ஸீதணிதோஷயோ:" இதிவிஸ்வ:. தஸ்ய, மௌஸந- உலேந, உ
த்ஸிதாநாம்- த்ருக்ஷாநாம், திாவகாநாம், மணீநாம், கநமேவ:- ம
நோமேஜ்ஜ:, ஸவ்யஸமேதஸி த்யஷீமத்யேத: தேஷாம்- தேஷா
தித்திரைசெய்துகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு, விளக்
குகள்போன்றன. ॥ ௨௪ ॥

தேவதைகள் தங்கள் கிரீடங்களில் உன்னைத் தரித்துக்கொள்
ளும்போது, உன்னுடைய ரத்தினகிரணங்களும் அவர்களுடைய
கிரீடமணிகளின் கிரணங்களும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து, பேரொளி ஒ
ன்று உண்டாகிறதே அதைப்பார்த்தால் நீ, நமக்கு ஸ்ரீரங்கநாதன்
திருவடிகளுடைய ஆச்ரயம் பலமாயிருக்கிறதென்று கர்வம

केशि प्रसभमिव तिष्ठ स्वासं मे शोणाङ्कितानाः ॥ ५२५ ॥

त्वद्रत्नानां रश्मिपञ्जरतनुत्राणमुग्रं बिभ्र-
तो ध्येयपादुके तावकाः समस्तैः
शक्त्याकम्पैः । उत्सिक्तद्वाराध्यक्षजिह्मगवि…

नां, चूडामणिभिः — शिरोरत्नैः सह, केशाकेशि — केशेषु केशेषु गृहीत्वा प्रवृत्तं युद्धं केशाकेशि, प्रसक्ति — जायते, केशाकेशीत्यत्र "तत्र तेनेदमिति सरूपे" इति बहुव्रीहिः. "इच् कर्मव्यतिहारे" इति इच् प्रत्ययः. तिष्ठद्गुप्रभृतिषु इच्प्रत्ययस्य पाठादव्ययीभावत्वं, शेषे केनचिद्विषयमिवैतत्र प्रसङ्गे वासवादीनां सुजनानां कलहो भवतीत्यर्थः. देवताभिः शिरोधार्यमाणत्वेऽपि कथं पादरक्षाकिरण संसर्गस्य कवाटीभावो भवेत्युक्तम्. ॥ ५२५ ॥

॥ स्फुरदिति ॥ हे ध्येयपादुके! उग्रं, तव, रत्नानां, रश्मयः, पञ्जरमिव — कवचमिव, "कवचोऽस्त्री जानीहि वर्म" इति वैजयन्ती, तदेव, तनुत्राणं, कञ्चुकं, बिभ्रतः (पाठान्तरं) उग्रं — दृश्यम्, उत्सिक्तानां गर्वितानां, द्वाराध्यक्षाणां — द्वारपालकानामेव, जिह्मगानां — सर्पाणां, विषधराः — दृष्टमात्रेण विषं वर्षन्तीति वक्रं पुरुषस्य, "लीलातरं प्रतीहाराः" इत्युक्तेः, पादेषु लक्षणाजैवभूषणानां, कोपानलज्वालया — वह्निज्वाला दृश्यकोपस्य, तीक्ष्णं — दृश्या, कठो

டைந்து. தேவதைகளின் சிரஸிலேறினதாக நினைத்து அவர்களின் கிரீடங்களிலுள்ள மணிகள் உன்னோடு சண்டைக்குவர, அப்போது உன்மணிகளுக்கும் அவர்கள் கிரீடங்களிலுள்ள ரத்தினங்களுக்கும் ஒன்றோடொன்று மயிரைப்பிடித்துக்கொண்டு பெரும் போருண்டானது போலிருக்கின்றது. ॥௫௨௫॥

உன் ரத்தினகிரணங்களாகிய கவசத்தைத் திருமேனியில் தரித்துக்கொண்டவர்கள், பிரபுக்களென்று பேரிட்டுக்கொண்டிருக்கிற பரமதுஷ்டர்களின் வீட்டண்டைபோய்ச், சர்ப்பங்கள்போல் வாயிலில்காத்துக்கொண்டிருக்கிற கொடியர்களால், கொஞ்சமும் த

ஆரோஹாய ஸோபாநம ஜ்ஞாநாத்ரி கஸ்மாத் பவேத்ருஷ திகா
நக்ஷத்ராயமாணஸ்த்ரம் பவ:॥ ॥௫௨௧॥
ஸம்வஸேத்ஸ்மிதி ஸத்யஸ்யகோபிஸஹ்யஸ்ரீம் ரம்யேமஹாவாநா
வநிர்வஸக்ஷளஷி ஜாதியத்ர ரத்நகர ஜ்யோதிஷ்டடாகோட்டகம்।
தத்ரேத்ய ஶக்திநத்யஸூரிவரிஷ்டஸங்க்ய நிம்வஸாய நஹா

ரயா, வேத்ருஷதக்கயா- கஸ்யா, நக்தம் ஶஶிவத்ருச- ஸஹஸத்
த்யகாரஜதியாவத். ‘‘ஸஹஸ்தே பாணேஷேவத்யவாநத்ர:’’ இதிவிஸ்ர:- பவாத:, வாநத:- ஹ்ருதய:, க்ருகாஶேஷ: - ஸம்
ஹாரேங்க:, ஹஸ்தேஷ:, நதாவஸ்யஸம்ஸி, சாக்ஷுஸஸரீரஸம்வே
ஸேஷவி ஜாஹாவஸேஞ. தாக்ஷுஸத்யக்ஷரஸம்ஸஹவக்ஷாக்ஷக்ர
தவவ, கம்வாகாபஸரீரே வேத்ருஷதாவஹாராநத்யகார
ஸ்யா நவகாஸகாதிதிஸாவ:. ஸாகாஹவம்தீதிஸாவ:. வயவா
யோக்திரஷ்ஙகாரே ரஸ்யவகஸம்கீணவ:. ॥௫௨௧॥
॥ஸம்வஸேதசி॥ ஹேரம்யேமஹாவாநி? ஸம், ஸம்வஸேதவ
ஜயே, உதிதாயா:, ஸத்யகோடிர:-ஶநகேஷாரவீணாம்,
ஸஹ்யஸீம், உஹ்டாம்- சயிகாம், ஜாதியத்ர த்ராநாம்- வரிஷ்டாரா
ணீநாம், நிகரஸ்ய, ஜ்யோதிஷ்டடாம்- தேஜஸ்ஸமூஹம், வஸக்ஷள
ஷி- வராஹவே; இதியஸ், தஸ- ஜ்யோதிரவத்ராக்ஷநம், நஸ்- ஶ
ஸ்தாநு, தாக்ஷுஸே- ஶதிஹேயதயாவஸிஷே வக்ஷாநவி ஜாஹா
ஸிதே, வாவே- வக்ஷ்யதிஸம்பஜவாவே, பவேவவீ- வ்ரீத்யாநவி,
க்ஷயிவிஷயே, ஶநந்யாநாம்- க்ருஶபணீயாஹாரஹிதாநாம், க்ஷ
வேகாஹிநாதியாவஸ்: ஸத்ரிணாம்- ஶநஹஸம்கோவாதீநாம்,
வரிஷ்டஷ:- ஹோஷ்டீ:, ஸமே, ஶவிரஸ்- ஸ்புதி, நிவேஸாய-

யாதாக்ஷிண்யமில்லாமல் கழுத்தில் தடிபோட்டு நெட்டித்தள்ளப்ப
ட்டவர்களைக் கையாலே கூடத்தொடமாட்டார்கள். ஐஹிகஸுகத்
தில் ஆசையற்று மோக்ஷமடைகின்றனரென்கிறபடி. ॥௫௨௧॥
அடியார்களுக்கு அதிஹேயமான இந்தப்பூலோகவாஸத்தில் அ
ளவற்ற ஆசையிருந்தபோதிலும் எப்படியாவது இதைவிட்டு நீ
க்கி நித்யஸூரிகளுடைய கோஷ்டியில் கொண்டு சேர்க்கவேண்
டுமென்று, அறியாமையாகிய இருளைப்போக்குவதற்காகவே ப்ர
ளயகாலத்துச் சூரியன்போன்ற ரத்தினங்களை வைத்துக்கொண்

த்ருஷ்டாஸதாஸேவி ஶேஷத்ருஷ்டிபா த்ருஷ்டாந்தமேவம் தவ: ॥ ௨௭ ॥
ஸ்ரீமத்ஸு விந்ருபஸ்ய ஸ்வயம்வரணாவேக்ஷ நிஜபத்மம் யத்ப்ருஷ்டநிஷ்ட
க்ராந்தே விஹரதி ஸாரஸ ரங்கநாதே । திஶாவஸாயா
கஷ்டஜநயதி தடா நிஹத்ஸ்ரஜே த்வணிஷ்டாயாகாயாஸந
ஸ்ம்ருதி தகேகதா வ்ருத்திகரா: ॥ ௨௮ ॥
ரத்நைரநர்க்யைரதிஶ்லிஷ்டா குருபி: ப்ரயத்நதக்ருத்நா குருபி: க
ரம்பிதே க்ஷத்ரேஜ்ஞாயிக தவதா ரம்யாஹவதீம் । ராகா

கஸ்யாத்ஸநாய, கூடம்தர:- ஶாஸாம்யகாரம், கஜ்ஞாநத்ரியாவக
ஹேதும்- நாஶயிதும், இதி, ரநேந்வ, உக்ஷேவ்ருக்ஷா. ॥ ௨௭ ॥

॥ஸ்ரீமதீதி॥ ஹேபாதுகே? யத்ப்ருஷ்டநிஷ்டக்ராந்தே ரங்க
நாதே, ஸாரஸ- க்வயி, நிஜபத்மம், விந்ருபஸ்ய, ஸ்ரீமத்யாயதா-
விஹாரதிவஸதி, கஷ்டௌ திஶாவஸாயா:, தாஸ், நிஹத்ர- க
யிகம், த்ரிஜம்தீநாம்- ஸாக்ஷீம்ஷ்வம்தீநாம், குணிஷ்டாயாநாம்-ரத்ந
ஸாணாம், ராயயா- வ்யாஜேந, வநம்- ஸாம்க்ருயயாதயா, ஸம்ஹ்ரு
தாநாம்- நிவஸாநாம், கேதநாம்-த்வஜாநாம், வ்ருத்திகரா:-ஸம
வகர்:, பேஷாம்தாஸ்- ஜநயஸி- தயாகரோஷி க்ருஹத:. உ
த்ஸவேஷு உஞ்சவ்ருஹஸ்விம்ரேஷு த்வஜாநாம்ஸ்தாபநம் க்
ரம்தீதிஹாஸ:. ॥ ௨௮ ॥

॥ரத்நைரிதி॥ ஹேஸம்வே? பாதுகே? ரத்நைரநர்க்ய:-
பஹுரக்ஷிதேத்ர்ய:- கயதக:- நிராகர்தா:, த்ருஷ்டிணப:-
ஸம்பயர்:, யையைஸ், குருபி:, ஆஶ்லிஷ்டாம்- ஸமாயாம்,
க்ஷேத்ரேஜ்ஞ:- பாராபேஷ: ஷேஶவிஶேஷாவிக்ரேஜ்ஞஸ்ய,
கரம்பிக- யத்நேந, கயிகம்- ஜ்ஞாதம், பதம்- ஸ்வரூபம் ஸ்வ
நஞ. பஸ்யாரஸ்ம; ராகாகேந, கத்ரா (கந்த்ர) ராகா

ஷுருக்கிருப்போலும். ॥ ௨௭ ॥

பெருமாள் உன்னைத்தரித்துக்கொண்டு விலாஸமாய் எழுந்தரு
ளுகிற காலங்களில் உன்னுடையகிரணங்கள் திக்குக்களிலெல்லாம்
பரவி முழுதும் த்வஜங்கள்கட்டினதுபோலாகின்றன. ॥ ௨௮ ॥

நீ விலையுயர்ந்த ரத்தினங்கள் உள்ளவளும், பெரியோர்களால்
வெகுசிரமப்பட்டு அறியப்பட்டவளும், பெருமாள் திருவடிகளின்
கீழாகிய மறைவிடத்தில் வைக்கப்பட்டவளுமாயிருப்பதால், உன்

ஸேந்தோஸ்தாபம் வஸந்தக்ரீஷ்மஶரத்ப்ரபவம் விநிக்நதாம் நிர்வாபயாம் மந்யே நீதிம் ஶ்ரீரங்கநாதவர்த்தகஸ்ய॥ ॥௱௨௯॥
தாபத்ரயம் நிருந்தே வஹதி கஷாயாந் விஶோஷயதி பங்கம் । தேஜஸ்த்ரிதயமிவைதத் மந்யே ரங்கேஶ்வர தாவகம் தேஜ:॥ ॥௱௩௰॥

இதி ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவ: பூர்வஶதீ.

ஸம்ஜ்ஞேந நிர்வாபகம், ஸமாநமேவ த்ருதீயா. தாபம், வஸந்த க்ரீஷ்ம ஶரத்ப்ரபவம் - ருதுத்ரயஜாதம், விநிக்நதாம் நிர்வாபயாம் (தவ) ... நீதிம் ... ஶ்ரீரங்கநாதவர்த்தகஸ்ய ... ॥௱௨௯॥
॥தாபேதி॥ ஹே ரங்கேஶ்வர! தே தவ, தேஜ: - காந்தி, தாபத்ரயம் - ஆத்யாத்மிகாதிபௌதிகாதிதைவிகம் (அந்ய) ... நிருந்தே - நாஶயதீத்யர்த்த:, கஷாயாந் - பாபாநி, வஹதி - நாஶயதி ... விஶோஷயதி - ... (அத:) இதம் தேஜ:, (கர்த்ரு) தேஜஸ்த்ரிதயம் - ஸோமாக்நிஸூர்யா:, ஶம்கே - ஜாநாமி. உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார: ஶ்லேஷாலங்கீர்ணம். ॥௱௩௰॥

ன ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற வர்த்தகனுடைய நீதியாய் நினைக்கிறேன். ॥
உன் காந்திகள், வஸந்தம் க்ரீஷ்மம் சரத்து என்கிற மூன்றுகாலங்களிலுமுண்டாகிய தாபங்களைச் சந்திரன் நீக்குவதுபோல், தன்னால்வருவது பிறரால்வருவது தெய்வத்தால்வருவது என்கிற மூன்றுதாபங்களையும் அடக்குவதினாலும், எல்லாவஸ்துக்களையும் அக்கினி நசிப்பிப்பதுபோல், பாபங்களைப்போக்கடிப்பதினாலும், சேற்றைச்சூரியன்போல், சகலதோஷங்களையும் உலர்த்துவதனாலும், சந்திரன் அக்கினி சூரியனென்கிற மூன்றுதேஜஸ்ஸுக்கள் தானென்று நினைக்கிறேன். ॥௱௩௰॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம:

ஸ்ரீரங்க³நாத²பாது³காஸஹஸ்ரே

ப³ஹுரத்நபத்³த⁴திஸ்ஸப்தத³ஶ:

வக்த்ரபா³ஹூருபாதே³ப்⁴யோ வர்ணாந் ஸ்ருஷ்டவத: ப்ர-
போ⁴: । ப்ரபத்³யே பாது³காம் ரத்நை: ஸ்ருஜந்தீம் வர்ணவ்யவ-
ஸ்தி²திம் ॥ ॥ ௮௧௧ ॥

மணிபி⁴ஸ்ஸிதரக்தபீதக்ருஷ்ணை: ஶப³லவதீ காஞ்சநபாது³-

கயாஸ்யாம் வக்த்ராம் ஸங்கீர்ணவர்ணயாக்தாநிர்த்⁴ராநிஸ்தா²-
நம்ப்ரபாது³காம் ஶரணம் ப்ரபத்³யே. *

வக்த்ரம் ச பா³ஹூ ச ஊரூ ச பாதௌ³ ச வக்த்ரபா³ஹூருபாதா³:, ப்ராணம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸந்தேஹகவச்சா²யாஸ்யதி ஸாக்ஷிரேக²ம். தஸ்மாத் "ப்³ராஹ்மணோऽஸ்ய முக²மாஸீத் பா³ஹூ ராஜந்ய: க்ருத: । ஊரூ தத³ஸ்ய யத்³வைஶ்ய: பத்³ப்⁴யாம் ஶூத்³ரோ அஜாயத" இத்யாதி³ஶ்ருதே:. தேப்⁴ய:, வர்ணாந் - ப்³ராஹ்மணாதீ³ந், ஸ்ருஷ்டவத: - உத்பாதி³தவத:, "ப்³ராஹ்மணோऽஸ்ய முக²மாஸீத்" இத்யாதி³ஶ்ருதே:. ப்ரபோ⁴: - ஸ்ரீரங்க³நாத²ஸ்ய, ரத்நை: - வக்த்ராதி³ஸ்தா²நீயை:, ஸ்ருஜந்தீம் - ஸ்ருஜந்தீம், வர்ணவ்யவஸ்தி²திம் - ஶுக்லாதி³ரூபவர்ணாநாம், யதா²ஸ்தா²நம், ஸ்வஸ்வத⁴ர்மநிஷ்டப்³ராஹ்மணாதி³ப்ரகாரத்வநிக³மம் பாது³காம், ப்ரபத்³யே. ஸர்வாதா⁴ரம் ப⁴க³வத்பாது³காயாஶ்ச வ்யவஸ்தி²தவர்ணஸ்ருஷ்டிஸாமர்த்²யமவக³ம்யதே; ஸர்வஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வம், ஸாத்⁴யதை⁴ர்யம், ஸ்வாஶ்ரிதரக்ஷணம். ॥ ௮௧௧ ॥

॥மணிபி⁴ரிதி॥ ஹே காஞ்சநபாது³கே? ஶப³லவதீ, ஸிதைஸ்ஸ்ப²டிகை:, ரக்தை: பத்³மராகை³:, பீதை: - ஹரித்³ராவர்ணை:, க்ருஷ்ணை: இந்த்³ரநீலை:, ஶ்யாமவர்ணை: ஶப³லவர்ணைர்நிர்மிதாயா:. மணிபி⁴: - ஜாதிகபா⁴ஷ்யராக³ ப³ஹுரா

பெருமாள், தமது முகமண்டலம் முதலான இடங்களிலிருந்து, பிராமணன் முதலானவர்ணங்களை (ஜாதிகளை) த்தனித்தனி சிருஷ்டித்ததுபோல், தனது ரத்னங்களிலிருந்து, வெவ்வேறுவர்ணங்களை யுண்டாக்குகிற பாதுகையைச் சரணமடைகிறேன். ॥ ௮௧௧ ॥

நீ, ஸ்படிகம், பத்மராகம், பவளம், இந்திரநீலம்முதலான பல விதரத்னங்களால், நாநாவர்ணமுள்ளவளாயிருப்பதைப்பார்த்தா

[illegible] ॥ருஉ॥

[illegible] ॥ருக॥

[illegible]

ல், பெருமாள் அனேகயுகங்களில் வெவ்வேறு வடிவழகோடு அவதரித்தனத நீ ஒரேதடவையில் காண்பிப்பதுபோன்றது. ருஉ॥

நீ நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்று பெருமாள் திருவடிகளண்டை வந்திருப்பதைப்பார்த்தால், தன்னிடத்திலிருக்கின்றவன்ப துகண்டங்களோடு, தன் பிறப்பிடமான பெருமாள்திருவடிகளிடத்திற்கு வந்திருக்கிற பூமிதேவிபோலிருக்கிறாய். ।ருக॥

உன்னிடத்திலிருக்கிற பத்மராககாந்திகளைப் பார்த்தால், பெருமாள்திருவடிகளைக் கூட நீ காப்பாற்றவேண்டுவதாயிருக்க அப்படி

[illegible] ॥௫௪॥

[illegible] ॥௫௫॥

[illegible]

[illegible] ॥௫௪॥

[illegible] ॥௫௫॥

[illegible]

ப்பட்ட திருவடிகளினிடத்தில், பெருமாள் பிழைசெய்திருக்கிற இவர்களை நீ ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துவிட்டு, நகைக்கிறாய்போல் தோன்றுகிறது. ॥௫௪॥

உன் ரத்னகிரணங்கள், முன் க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்வாமி திருமுடிமேலேறினதாலுண்டான அபராதத்தைப்போக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று, திருவடிகளில் வந்துவீழ்ந்த மயில்தோகை போன்றன. ॥௫௫॥

உன்னிடத்திலிருக்கிற இந்திரநீலமணி முத்து இவைகளுடைய காந்தியானது, பெருமாள் திருவடியாகிற பெண்ணுக்கு, கருநெ

[illegible] ॥௫௬॥

[illegible] ॥௫௭॥

[illegible] ॥௫௬॥

[illegible] ॥௫௭॥

[illegible]

[illegible]ய்தலும் தாமரையும்சேர்த்துக்கட்டின, மாலைபோன்றது· ॥௫௬॥

சிவன்வந்துவணங்கும்போது அவன்சிரஸிலிருக்கின்ற கங்காநதியானது, உன்னிடத்திலிருக்கிற இந்திரநீலம்முதலிய மணிகளின் காந்திகள்பட்டுக் கருநெய்தல் தாமரை முதலியபுஷ்பங்கள் நிறைந்தது போலாகின்றது· ॥௫௭॥

நீ, உன்மணியொளிகளால், லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணையாயிருப்பதனால், பெருமாளுடையலீலார்த்தமாய் வந்திருக்கிற பிரகிருதி போலிருக்கிறாய். ஸ்ரிஷ்டி முதலியவை எம்பெருமானுக்கு விளையாட்டாகையாலும் அதற்கு ப்ரகிருதி காரணமாகையாலும், சப்தச்சிலேஷையாலிப்படி யருளிச்செய்தது. லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணை-யாகையால் சிவப்பு, வெளுப்பு, கறுப்பாகியவர்ணங்களோடு கூடியதென்றும், பிரகிருதியானால் ஸத்துவம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு

तन्वन्तः पादुकानन्तशक्ताः प्रकृतिं प्रतीताः ॥ ५३८ ॥
दधाना नीलद्युतिभिन्द्रनीलैः उत्सङ्गतानन्तविशालं मणि
पादुके त्वं समेति शौरेः कान्तिसिन्धोरवे-
लाविभ्राजसे गमागमाभ्याम् ॥ ५३९ ॥
समेति सौगन्ध्यपादुकाख्या उकारमकारौ विषमं वि
याति । वज्रेन्द्रनीलव्यतिषङ्गदृश्यं बिम्बं प्रतीक्ष्य त्वङ्गुण

विश्रामभूतानि" इत्युक्तेः, सकलसम्पदाम्, अनन्तशक्ताम्
सम्पदाम्, प्रकृतिं- प्रयाणम्, "प्रयाणं प्रकृतिः स्त्रियाम्"
इत्यमरः. प्रतीताः. उत्प्रेक्षालङ्कारः. ॥ ५३८ ॥

॥ दधानेति ॥ हे मणिपादुके! इन्द्रनीलैः, दधा
नवत्- तालीवनवत्, दधानैव, नीलद्युतिः, मुक्ताभिः, उत्
सङ्गाभिः, अनन्तविशालम्, स्वाम्, शौरेरस्य, कान्तेः- सौन्द
र्यवत्, सिन्धोः- समुद्रस्य, अविभ्राजा- स्पष्टम्, गमा
गमयोः. गमनागमनयोः, (अनुवृत्ति) सर्वकालगमना
गमनयोः, अवलम्बं- योग्यम्, वेलां- तटम्, समेति,
सर्वकालगमनागमनयोर्योग्ये सौन्दर्यतीरे तटाश्रये उत्तङ्का
निव सन्ति अविभ्राजसे सम्भावितालङ्कारः. उत्प्रे
क्षालङ्कारः. ॥ ५३९ ॥

॥ समेतीति ॥ शौरेः पादुकाख्यं, (कर्तृभूतम्)
अकारमकारौ- कारवितेयपदौ, "मकारस्तु तयोर्दासः"
इति श्रुतेः. विषमं- उत्कृष्टमवैशम्यम्, वियातम्, स
वैषक्तानादिविशेषः. वज्रेन्द्रनीलयोः- हीरमणिनील
योः, व्यतिषङ्गेन- व्याजेन, दृश्यं- प्रत्यक्षं, सम
श्रियाम्- सम्पत्त्रियामेव, त्रयाणां गुणानां सत्त्वरजस्तमसां पादुका

என்கிறமூன்றுகுணங்களோடு கூடியதென்றும் அர்த்தம். ॥ ௫௩௮ ॥

நீ, இந்திரநீலக்கற்களால் பச்சிலைமரங்கள் நிறைந்ததுபோலக் கறுத்தும் முத்துக்கள் நிறைந்துமிருக்கிறபடியால், பெருமாளுடைய திருவடிவழகாகிய ஸமுத்திரத்தினுடைய எப்போதும் போகவும்வரவும் அநுகூலமான கரைபோலிருக்கிறாய். ॥ ௫௩௯ ॥

உன்னிடத்தில் வச்சிரமும் இந்திரநீலமு மிருப்பதைப்பார்த்தால் நீ, உன்னடியார்களுக்குக் காலங்களால் உண்டாகாத ஐச்வரிய

ந்து ஶஹஸியாதம்॥ ॥௫௪௰॥

பத்மஸ்ய ஶௌரேஸ்ஸஹதீ ஶாரதே ஶர்ணிப்யூஶா ஶுக்திகாந்த
ஹாஸா।ஸம்த்ஷ்யூர்ஶம் ஸாம்ஜந்யா ஶாநீநா ஶநக்தி கபர்தி
ரஶமாகயேவ॥ ॥௫௪௧॥

ஶாக்தாஶயப்ரவபுக்கிரேஷாஹத்ரா க்ருஷ்ணா ஶமேஹந்த்ரா

தம். நப்ரநம். பமாணிரஜத்த்யமர்ம். நப்ரநத்த்யாக்ஷ்யு
க்ஷா மைகதவாபஹ்நவமஹர். ॥௫௪௨॥

॥பத்மஸ்யேதி॥ ஹேபாது! ஐத்யாஹாயர்ம். ஶார
ரே:, பத்மஸ்ய- வ்யவஸாயஸ்யேத்யவிமத்யேத. ஶௌரே:. ஸஹ
தீ, ஶர்ணிப்யூஶா- ஹரிநீலஸம்ஸமர்கத்யா, ஸாஶ நீயம்ஷாத்ர
விஶேஷவர:. ஶுக்திகாநாமேவ, ரத்நாநாம், ஹாஸா, ஸாம்ஜந்
யா- நயநகஜ்ஜலவத்த்யா, கபர்திரஶமாகயா- பநஸாரஶீக்
தப்ரஶிகயா, ஶாநீநா, ஶக்ஷ்யுர்ஶம்- ஶமேநாரப்ரபம்நயநம், க
நக்தி- கம்ஜநயாக்ஷம் கரோதி. ஜமேதத்யாக்ஷேக்ஷா. மே
ரம்ஶ்ரிகா கபர்திரஶீத்யா தப்ரஶிகயா கம்ஜநவத்த்ய பக்ஷா
ரநக்தி ஹாவ:. பத்மஸ்யஶௌரேதிவிஶேஷணஸ்ய ஜ்ஞாநரக்ஷணா
ஶிப்ராயமர்ஹாக பரிகர:, ஶக்ஷ்யுஶஶ்தி ரப்ரபகாதிஶ
யோக்திரித்யம். ॥௫௪௧॥

॥ஶாக்தேதி॥ ஹேமணிபாது! ஶாக்தாநாம் ஶயப்ரபாநாம்-
ஶுக்திககிரணாநாம், ப்ரக்கரை:, ஸாஹஜ்ரா- கதிஸப்யா, ஸா
ஹஜ்ராவர்யாக்ருஷ்ணஸ்ய ஸ்வஸ்யேத்யவிமத்யேத. ஶமேஹந்த்ராபமாநாம்,
ரஶ்மிஜாலை:, க்ருஷ்ணா- நீலா, ஜ்யோவதீத்யவிமத்யேத. ஶார

தத்தை (மோக்ஷத்தை) உண்டாக்குவதற்காக, அக்காலங்களுக்கே
துவாகிய இராப்பகல்களைச் சிறைசெய்திருக்கிறதுபோன்றது. ॥

உன்னிடத்திலிருக்கின்ற இந்திரநீலகிரணங்களோடு கூடினமு
த்துக்களின் கிரணங்கள், யோகிகளுடைய ஞானசக்ஷுஸ்ஸுக்கு
மைபோடுவதற்காக மையெடுத்துவைத்துக்கொண்டிருக்கிற கர்ப்
பூரசலாகைபோன்றன. உன்கிரணங்கள் எவர்மேலேபடுகிறதோ
அவற்கு உடனே ஞாேதயமாகிறதென்கிறபடி. ॥௫௪௧॥

நீ, முத்துஇந்திரநீலம் முதலியமணிகளின் காந்திகளோடு இ
க்குமங்குமாய் விளையாடி உத்கர்ஷம்அடைகிறாய். ஸாபத்திரையா

[illegible] ॥௪௨॥

[illegible] ॥௪௨॥

[illegible]

யும் திரௌபதியாயுமிருந்து அர்ச்சுனனைப்பர்த்தாவாக வரிக்கிறு யென்றும் ஓர் அர்த்தம். ॥௪௨॥

நீ, சித்திரவர்ணமுள்ளவளும், ஒருவற்குட்படாமல் யதேச்சையாய்ச் சஞ்சரிக்கிறவளும், பெரியோர்கள் செய்தபலவகை ஸ்தோத்திரங்களால் துதிசெய்யப்பட்டவளும், முனிவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவளும், பெருமானுடைய இரண்டுதிருவடிகளோடு சேர்ந்தவளும், அவரை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போகின்றவளுமாயிருப்பதால், இரண்டடியுள்ளதும், எம்பெருமானுடைய தத்துவத்தைத் தெரிவிப்பதுமான ஒருவேதவாக்கியந் தானென்று நினைக்கிறோம். பாதுகைக்கும் வேதவாக்கியத்திற்கு மிருக்கிற சப்தசிலேஷையை அப்படியேயெடுத்துத் தெரிவிக்கக்கூடாமையா

[illegible] ॥௫௪௩॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௫௪௪॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௫௪௫॥

[illegible] ॥௫௪௩॥

[illegible] ॥௫௪௪॥

[illegible]

ல் அர்த்தத்தை மாத்திரம் எழுதினேம். ॥௫௪௨॥

உன்னிடத்திலிருக்கிற நாநாவிதவர்ண்ணங்கள், இந்திரன்வந்து பலவாறுஸேவிக்க அதனால் மனமிரங்கி, நீ அவனுக்கு உண்டாக்கிக் கொடுத்த தனுஸ்ஸுக்கள்போன்றன. இந்திரதனுஸ்ஸு நாநா வர்ணமாயிருக்குமாதலால் இப்படியருளிச்செய்தது. ॥௫௪௪॥

மரகதக்கற்களின்காந்திகளும் பத்மராககாந்திகளும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்திருப்பதைப்பார்த்தால், பெரியோர்களுக்காகப் பெருமாள் ஏற்படுத்திவைத்த பக்ஷிகள் நிறைந்தும் விளைச்சலோடுகூடிய அமான் வயல்போலிருக்கிறது. ॥௫௪௫॥

ஸம்ஶ்லிஷ்யமாநமணிவித்ருமமௌக்திகஶ்ரீ: ஸைரந்த்ரிகேவ பவதீ மணிபாதரக்ஷே! ப்ரஸ்தௌதி ரங்கந்ருபதேஶ்சரணாரவிந்தே கஸ்தூரிகாகுஸ்ருணசந்தநபங்கலக்ஷ்மீம் ॥

ஶ்ருதவதீ கநகபாதரக்ஷே ஸாந்த்ராதபத்ரஸாந்த்ரராகம் । ஸௌவர்ணிகீம் விவிதரத்நருசிம்தேநே. ॥௫௪௫॥

ஸம்ஶ்லிஷ்யமாநேதி॥ ஹே மணிபாதரக்ஷே? ஸம்ஶ்லிஷ்யமாநா— பரஸ்பரஸம்பந்தவதீ, மணீநாம்— நீலாநாம், வித்ருமாணாம்— ப்ரவாலாநாம், மௌக்திகாநாஞ்ச; ஶ்ரீ:— ப்ரபா, யஸ்யாஸ்ஸா, ஸா, பவதீ, ஸைரந்த்ரிகேவ— கந்தகாரஶில்பகாரிகேவ, ரங்கந்ருபதே:, சரணாரவிந்தே, கஸ்தூரிகாயா:— ம்ருகமதஸ்ய, குஸ்ருணஸ்ய— குங்குமஸ்ய, சந்தநஸ்ய ச, பங்கஸ்ய லக்ஷ்மீம்— ஶோபாம், ப்ரஸ்தௌதி— ப்ராரபதே. நீலாதிரத்நகிரணைஷு ம்ருகமதாதிஸாம்யம்; நகமாம்ஸாதேர்த: மணீநாம் கஸ்தூரிகாதீநாஞ்ச யதா ஸம்பந்தாபாவேऽபி ப்ரமேண உத்ப்ரேக்ஷ்யாஸம்பந்தாலங்கார: உத்ப்ரேக்ஷாரூபம். ॥௫௪௬॥

॥ஶ்ருதவதீதி॥ ஹே கநகபாதரக்ஷே? த்வம்; விவிதாநாம், ரத்நபங்க்தீநாம், ரஶ்மீந்— ப்ராஜாந், ஸாந்த்ராதபத்ர ஸாந்த்ரராகம்— ஸமுதஞ்சத்பிரபிவிதாநாம், ஶோபநரீதிம், ஸம்ஸ்ரு ஜாதம்— ப்ராதர்மஹாகலாவிஶேஷம், ஶ்ருதவதீம், ஸர்வவிஷய ப்ரமாணப்ரஜநிகாதிப்ரயத்நை:. ஸௌவர்ணிகீம்— ஸுவர்ணப்ர யோஜநாம்; ப்ரயோஜநமிதி டக். ப்ராக்ஸ்வதீயஷ்டு ஸ. ஶோபந விம்ஶதிகாம்— வித்யாஶோபநாமஸ்ரீம் விம்ஶதிகாம் ஶபதிப

இந்திரநீலம், பவளம், முத்து இவைகளுடைய காந்திகள் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்திருப்பதைப்பார்த்தால், பெருமாள் திருவடிகளை யலங்கரிப்பதற்காக நீ, கஸ்தூரிகுங்குமப்பூ சேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருக்கிற சந்தனக்குழம்புபோலிருக்கின்றது. ௫௪௫

உன்ரத்தினகாந்திகளைப்பார்த்தால், அந்தப்புரத்திலிருக்கிற பிராட்டிமார்களிடத்தில், மன்மதன் ஏற்படுத்தின இந்திரஜாலவித்தையை (கர்மமோஹத்தை) ச்செய்வதற்காக நீ வைத்துக்கொண்

வக்ஷ்யந்தி நித்ய ஸமாஸமவிரோதந ஷிம்ஹிகாம்ஶம்॥

ரங்கேந்த்ர வ்யவஸ்தித ஸிதாஸிதஶோணவர்ணை ர
த்நாங்குரைர்ஜநிதஹர்ஷமணிப்ரபேஷு: । த்ருஷ்டாம் பதா
வநீம் ஸ்வர்ணாவதீர்ஷ்டதீர்ஷ்டா ஸஹஸ்ரஶோ ஜநநிஸம்
ப்ருதா நேத்ரபங்க்தி:॥ ॥௫௪௮॥

ஸ்வர்ணம், ஸம்பத்வி, ஹ்ருதக்ருதார்த்தம் ஸ்தைர்யம்
ஸ்வேச்சாகல்பிதம் விதோதநாய காரணீபூதவிம்ஶதிகாஸ்வேண
ந ஸாமோஜிகாஸு ஸ்ப்ருஶோஸமதீதிஸாவ: ॥௫௪௭॥

॥ரங்கேந்த்ரேதி॥ ஹே ரங்கேந்த்ர! ... வ்யவஸ்திதா:-
அஸங்கீர்ணதயாஸ்திதா:, ஸிதாஸிதஶோணவர்ணா:- ஶுக்ல
க்ருஷ்ணரக்தவர்ணா:, யேஷாம் தை:, (ரத்நை:) ரத்நைக்ய
ஸ்திதாங்குரா: ... வ்யவஸ்தித ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்தவர்ண
ரத்நை:, ... பாதாம் ... (ரத்நை:) ...
... ரத்நை:, ... ஸஹஸ்ர- ...
... பாதுகாஸமூஹ:, யேஷாம்
தை:, (ரத்நை:) ... காரண
பூதை:, ரங்கேந்த்ர:, ... ததா, ... -
... த்ருஷ்டா- ... காரணாத், த்ரு
ஷ்டாம், ஸம்ப்ருதா- ஸம்பாதிதா, நேத்ரபங்க்தி: - நயநஶ்ரேணீ,
ஸஹஸ்ரஸம், ஸஹஸ்ரஶோ- ... பஹுவிதோத
... ஸம்பூர்ணாவிந ஸஹ
... பாதுகா ... ஸ்வ ... நா
நாரங்க ... ஸம்பாதிதேதி ஸாவ:. ...

டிருக்கிற மயில்தோகைபோலிருக்கிறது. ॥௫௪௭॥

ஒன்றோடொன்று சேராமல் வெளுப்புநிறமும், கருப்புநிறமும், சிவப்புநிறமும் உன்னிடத்தில் இருப்பதைப்பார்த்தால், இமைக்கொட்டில்லாத பலகண்களிருந்தாலொழிய பெருமாள் திருவடிகளைக் காணக்கூடாதென்று அதற்காக நீ அனேகநேத்திரங்களை ஏற்படுத்திவைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்போலும். ॥௫௪௮॥

மாரகதகடிதமௌக்திகவல்லீமக்ஷ்ணா தூர்வாமதூககுஸும-
க்ரதிதம் துரிதோபஶாந்த்யை । ஜாதஃ ஸ்வயம் வஹஸி முக்த-
தியாம் ப்ரஜாநாம் மங்கல்யதாமமிவ நாயகபாதுகே த்வம் ॥
ஸம்யமிராஜபதரக்ஷிணி ராஜதே தே வஜ்ரப்ரவாலஸம்வ-
லிதமௌக்திகவிஸ்த்ருதஶ்ரீஃ । ஸக்தா சிரம் ஹ்ருதி ஸம்யமிநாம்

ஸங்காரஃ ப்ரேக்ஷாவதாம் ரமணீயஃ. ॥௫௪௭॥

॥மாரகதேதி॥ ஹே நாயகபாதுகே! த்வம், மாரகதைஃ-மரகதைஃ, கடிதாநாம்-யதாயோக்யம் ஸம்ஹிதாநாம், மௌக்திகாநாம், பங்க்திஃ-ஶ்ரேண்யஃ, அக்ஷ்ணாஃ-வ்யாஜாத், முக்ததியாம்-அவிவேகிநாம், ப்ரஜாநாம், துரிதஸ்ய-கல்மஷஸ்ய, உபஶாந்த்யை-நிவ்ருத்த்யை, தூர்வயா, மதூகைஃ-மதூககுஸுமைஃ-பஞ்சவர்ணா-த்வாரா ப்ரஷ்டவ்யம், ரஸிதம்-நிபத்தம், மங்கல்யதாமம்-மங்கல-மாலாம், ஸ்வயம், வஹஸீவ. துரிதோபஶாந்த்யை ப்ரஜா-ஹிதகாமிநீ பக்த்யா ஸர்வஸ்வாபாஹ்ருத்ய தூர்வாமதூகக்ரதிதமங்கலதா-மஸ்ய பாதுகயா காரணம் காருண்யமேவ. உத்ப்ரேக்ஷா-லங்காரஃ. ॥௫௪௮॥

॥ஸம்யமீதி॥ ஹே ஸம்யமிராஜபதரக்ஷிணி? தே-தவ, வஜ்ர-ஹீரகாணி, ப்ரவாலம்-வித்ருமம், மௌக்திகாநாம்-ப்ரவிஸ்த்ருதா-மௌக்திகாநாம், ஶ்ரீஃ-காந்திஃ, ஸம்யமி-நாம், ஹ்ருதி, சிரம்-நிவாஸாத்-ஸந்நிக்ருஷ்டாநாம், ஸக்தா-லக்நா, ஸூர்யசந்த்ரவஹ்நீநாம்-ரவிசோமாக்நீநாம், ப்ரஸ்ருதஜ்யோதிஷாம் தேஜஸாம், ஸம்பந்தஸ்ய-தஸ்ய நிவாஸஸ்தாநத்வேந ஶ்ருதி, ராஜதே. மைத்ராயணீயோபநிஷதி ஹ்ருதயத்யாநஸ்ய

உன்னிடத்தில் மரகதமும முத்தும் ஒன்றுவிட்டொன்றாய் இழைத்திருப்பதைப்பார்த்தால், மூடர்கள்செய்தபாபத்தைப் போக்குவதற்காக அறுகம்புல்லும் இலுப்பைப்பூவும்சேர்த்து மங்களமாலையொன்று கட்டிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்போலத் தோன்றுகின்றது. ॥௫௪௮॥

வச்சிரம், முத்து, பவளம் இவைகளுடைய காந்திகள், நீ வெகுநாள் யோகிகளுடைய மனதில் வாஸம்பண்ணினதால் அவ்விடத்திலிருந்த சூரியன் சந்திரன் அக்னி இவர்களுடைய சோபைப்

நிவாஸாத்ஸந்த்யேந்துவஹ்நிமயமம்புதவாஸமேவ ॥௫௫௦॥

ஸம்ப்ருக்தவாஸவஶிலாஶகலாஸ்த்வதீயா: பத்மாஸஹாயபதரக்ஷிணி பத்மராகா: । ப்ரத்யக்ஷயந்தி கமபி ப்ரமராபிலீநம் பாதாரவிந்தமகரந்தரஸப்ரவாஹம் ॥௫௫௧॥

அந்த:புராணி ஸமயேஷ்வபி மஞ்சகேஷு ரங்கேஶிது: ப்ராப்தவதீவ பாதாவநி த்வம் । முக்தாம்ஶுஜாலஜடிலா

கடாக்ஷாஸாராம்ஸி. 'ரவிர்மேத்யுர்ஜிதஶ்ரேஷ்ட: ஸ்வர்ணமேத்யுர் ஹுதாஶந: । தேஜோமேத்யுர்ஜிதம் ஸர்வம் ஸர்வமேத்யுர்ஜிதோ அச்யுத:' இதி, சகாஸ்த்ர- தத:புராணாதௌ தத்ராபி ஸர்வ ஸர்வேத்ராஜ்ய ஸாத்விகாநலம்பநாநீதி உக்தேரக்ஷா. ॥௫௫௦॥

॥ஸம்ப்ருக்தேதி॥ ஹே பத்மாஸஹாய பதரக்ஷிணி? ஸம்ப்ருக்தா: - ஸம்மிஶ்ரிதா:, பத்மராகா:, கமபி - விலக்ஷணம், ப்ரமரை: - ப்ருங்கை: - கலித:, லீநம் - பரிசும்பிதம், பாதயோரேவ, அரவிந்தயோ:, மகரந்தரஸாநாம் - மதுத்ரவாணாம், ப்ரவாஹம், ப்ரத்யக்ஷயந்தி - ப்ரகடயந்தி. உக்தேரக்ஷா. ॥௫௫௧॥

॥அந்த:புராணீதி॥ ஹே பாதாவநி? த்வம், ஸகா - ஜநாஜரஹிதா, முக்தாநாம், அம்ஶுஜாலை:, ஜடிலா - ஸம்ப்ருஷ்டா, ஜடிலஶப்தே ஶப்தஸ்யாபிதாநாநுஸாராத்ஸாபேக்ஷஸ்ய ஸமாஸ: 'பரிஜடிலப்ராப்யஸாரிகம்' இதிப்ரயோகாதி. ராத்ரிஷு: - வர்ணோத்கர்ஷேண ஸாலஸாநாம்: ப்ராப்தை: - விஜ்ரும்பிதை:, ஸமயேஷு - ரதியோக்யகாலேஷு, ரங்கேஶிது: - ரங்கநாதஸ்ய, அந்த:புராணி, அபி மஞ்சம் - ப்ராப்தம், ஸ்மிதவிஶேஷை: - மந்தஹாஸவிஶேஷை:,

டு, அதனால் உண்டானவைபோன்றன. ॥௫௫௦॥

இந்திரநீலங்களோடு கூடிய பத்மராகங்கள், பெருமாளுடைய திருவடித்தாமரையினது, வண்டுகள் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற மகரந்ததாரைகள் போன்றன. ॥௫௫௧॥

நீ, முத்துக்களோடுகூடின பவளங்களின் ஒளிகளால், ஏகாந்த காலங்களில் பெருமாள் அந்தப்புரத்துக்கெழுந்தருளுவதற்காக அவற்குப் புன்சிரிப்போடுகூடிய பிராட்டிமார்களுடைய அதரத்தை

த்ருதிபிர்மைத்ரேயாமிதே பிம்பயஸி ஸ்ம்ருதிவிசேஷ
யாதம் ம்ருகாணாம்॥ ॥௫௫௨॥

ஸம்ஶ்ரிதஸ்ய த்ருமயோ ஶரணாகதஸ்ய ரக்ஷ:குலேந்த்ர
கோடீஷு நிவேஶயோக்யாம் । தவ பாதாவநி நிபத்த
விசித்ரரத்நாம் தாயாத்ருஶஸ்ய ரசிதாமிவ தர்ஶநா த்வாம் ॥
வ்யுத்ரஸி ரங்கபதிவிஹாரபாதுகே த்வம் தாயாகிராத 3

யாதம், ம்ருகாணாம்- ருக்ஷ்யாதீநாம், பிம்பயஸி- பிம்பஸத்ருஶம் கரோஷி, ஜ்ஞாபயஸி- ஸ்மாரயஸி- ஜ்ஞாபகத்வேந ஸ்வாராதி கோயாதா ஜ்ஞாநாபேக்ஷ: ஸ்வாதுபயாஹ்ருத:. தக்ஷிண ம்ருகயாகதவிஹாரஸ்ய ஸ்மிதயாகதாயாஸ்மாரகத்வம் லக்ஷ்யா த்யாதிதிஹாஸ:. இவேத்யுத்ப்ரேக்ஷா. ॥௫௫௨॥

॥ஸம்ஶ்ரிதஸ்யேதி॥ ஹே பாதாவநி! நிபத்தாநி, விசித்ராணி- நாநாவர்ணாநி, ரத்நாநி, யஸ்யாம் தாம், த்வாம், த்ருமயோ:- தா ஶீவத்ருஶதஸ்ய, ஸம்ஶ்ரிதஸ்ய, சரணாகதஸ்ய, ரக்ஷ:குலேந்த்ராணாம்- விபீஷணஸுக்ரீவாதீநாம், கோடீஷு- கிரீடேஷு, நிவேஶயோக்யாம்- நிக்ஷேபணார்ஹாம், தாயாத்ருஶஸ்ய- தாஶீவஸ்ய, சர்மணா- சர்மேண, ரசிதாம், பாதுகாமிவ, தந்ந்யாஸஸ்ய ஶரண்யதநகாஶ்ரய ராஜஸ்ய பாதுகாவிரஹேபி விபீஷண ஸுக்ரீவஸமாநதாதி ஶேஷிஷ்ட நியாமய தாஶீவத்ருஶசர்மணா ரசிதா சந்த்ரபாதுகேவ இத்யுத்ப்ரேக்ஷ்யதே. தாஶீவ த்ருஶஶீரம் நாநாரத்நவர்ணதிதி ஸ்ரீராமாயணே. ॥௫௫௩॥

॥வ்யுத்ரஸீதி॥ ஹே ரங்கபதிவிஹாரபாதுகே! த்வம், ஆக்ருஷ்டாநி- சபலதாநி. வாஸவபக்ஷம்- இந்த்ரநீலஸ்ய, ரஶ்மிநா- பம்பாநி, பை:, இந்த்ரநீலரஶ்மிஸத்ருஶவர்ணநி த்யா:. சந்த்ராம்ஶம்- பாரஶம், ஸம்படேந, கபட்டி

ஸ்மரிபிக்கிறாய்போலும் ॥௫௫௨॥

நீ, சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் தண்டகாவனத்திற்கு எழுந்தருளினபோது, அவ்விடத்தில் அடியார்களாகவந்த சுக்கிரீவாதியர்கள் தரித்துக்கொள்ளுவதற்காக, அங்கே ஸ்வாமி ஸம்ஹரித்த மாயாம்ருகத்தினுடைய தோலினால் செய்யப்பட்டவளோ. ॥௫௫௩॥

உன்னிடத்திலிருக்கிற அனேகவிதமான ரத்தினகாந்திகள்,

[illegible] ॥௫௰௪॥

[illegible] ॥௫௰௫॥

[illegible] ॥௫௰௬॥

[illegible]

வேடனாய்வேஷம்பூண்ட சிவன்முடியில், மயில்தோகைகள்போ லிருக்கின்றன. ॥௫௰௪॥

அர்த்தநாரீச்வரனுக்கு உன்னுடையஸாம்யத்தை யுண்டாக்கு வதற்காகவே, நீ பத்மராககாந்தியோடும் மரதககாந்தியோடும் கூடியிருக்கிறாய்போலும், ருத்திரன் சிவப்பென்றும் பார்வதிபச்சை யென்றும் புராணங்கள்சொல்லும். ॥௫௰௫॥

பத்மராகம், இந்திரநீலம், வச்சிரம் இவைகளுடைய காந்திகள்,

[illegible]

[illegible] ॥௫௫௬॥

[illegible] ॥௫௫௭॥

[illegible]

உன்னடியார்களுடைய தாபங்களைப்போக்குவதற்காக நீவைத்துக் கொண்டிருக்கிற தாமரை, செங்கழுநீர், ஆம்பல், இவைகளுடைய காடுகள்போன்றன. ॥௫௫௬॥

உன்னுடைய இந்திரநீலங்கள் பெருமாள்திருவடிவழகுபோன்றன, பத்மராக கிரணங்கள் அவர்திருவடிசோபைபோன்றன, இவைதவிர இவ்விரண்டுகாந்திகளும் சேர்ந்து வேறொரு அபூர்வமானசோபை உன்னிடத்திலே மாத்திரமுண்டாயிருக்கின்றது. ॥

முத்துமுதலிய ரத்தினங்களின் காந்திகளெல்லாம், பெருமாள்

[illegible] ॥ ௫௫௮ ॥

[illegible] ॥ ௫௫௯ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௫௫௮ ॥

[illegible] ॥ ௫௫௯ ॥

[illegible]

திருவடிகளண்டை வந்திளைப்பாறுகின்ற (அத்திருவடிகளைஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிற) வேதங்களாகிற பெண்களுக்கு, வர்ணப்பட்டால் தைத்த தலைக்கணிகள் போன்றன. ॥ ௫௫௮ ॥

இந்திரநீலக்கற்களின் நீரோட்டத்தோடுகூடிய பத்மராகக்கற்கள், சூரியனிடத்தினின்றும் யமுனாநதியுண்டானபோது, சூரியன் எவ்வாறு விளங்கினனோ அப்படிப்பிரகாசிக்கின்றன. ॥ ௫௫௯ ॥

வரிசைவரிசையாய் உன்மேலிழைத்திருக்கிற முத்துக்களும் இந்திரநீலக்கற்களும், உன் மகிமையால் நீ அவிழ்த்துவிட்ட உன்ன

பத்ததி॥ ॥௫௬௰॥

உத்தீர்ணராகததயோ ஹரிநீலஸங்கா ஸ்தாராவிசேஷரு-
சிராணி ச மௌக்திகாநி । த்ர்யம்பகஸ்ய ஸவிசக்ஷணபாது-
கே ஸம்யோஜயந்தி நிசயா ஸகளேந்துபிம்பம் ॥ ௫௬௧॥
விஷ்ணோ: பதேந ஸஹிதா மணிபாதுகே த்வம் வ்யக்தேந்த்ர
நீலருசிருஜ்வலமௌக்திகஸ்ரீ: । காலேஷு தீவ்யஸி புரோ

நீலருசிபைவகணபூர்வஸாயகண்டிதாமௌக்திகநீலாந்தஸாந்த்ரமேகம்॥

॥உத்தீர்ணேதி॥ ஹே ஸவிசக்ஷணபாதுகே? உத்தீர்ண ராகா: - பஹிர்நிர்கதா: ப்ரகாசா: ராகததய: (நீலகாந்திஸமூஹா:) யேஷாம், ஹரிநீலஸங்கா: - நீலமணிஸமூஹா:, தாராவிசேஷவத் - நக்ஷத்ரவிசேஷவத், ருசிராணி, மௌக்திகாநிச, ஸேவாஸமயே, த்ர்யம்பகஸ்ய, ஸகளேந்துபிம்பம், நிசயா, ஸம்யோஜயந்தி. மௌக்திகஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாநீலகாந்தி நக்ஷத்ரயுக்தராத்ரிதயா பாஸதே தாயாஸ்ரயதே. ம்ருத்யாதிஸேவகா. ॥௫௬௧॥

॥விஷ்ணோரிதி॥ ஹே மணிபாதுகே? விஷ்ணோ: பதேந - ஸஹசரணேந, உத்ஸவேநவ, ஸஹிதா - யுக்தா, வ்யக்தா, இந்த்ரநீலஸ்ய, ருசி:, யஸ்யா: ஸா. உஜ்வலா, மௌக்திகாநாம், ஸ்ரீ:, யஸ்யா: ஸா, த்வம், காலேஷு - உத்ஸவஸம்பந்திகாலேஷு, வர்ஷாஸு, புரோக்ஷை: - தேவை: ஸ்தூயமாநா, உத்பூதமேகாக்ருதியுதாதா, ப்ரவ்ருத்தமாநா, ஸதீ: - ஸம்யக், ஸ்வபாவ:, வாரிவிந்துக:, யஸ்யா: ஸா, காலம்ஸிநீவ - தேவகோஷ்வ, “காதம்பிநீமேகமாலா

டியார்களுடைய புண்யபாபங்களாகிய விலங்குகள்போன்றன. ॥

உன்னிடத்திலிருக்கிற இந்திரநீலக்கற்களெல்லாம் இருள்போலவும், முத்துக்களெல்லாம் நக்ஷத்திரங்கள்போலவுமிருக்கின்றமையால், ருத்திரன்வந்து உன்னைச்சேவிக்கும்போது, அவனுடைய சிரஸிலிருக்கின்ற சந்திரன் ராத்திரியோடுகூடினவன்போல விளங்குகிறான். ॥௫௬௧॥

நீ உத்ஸவகாலங்களில் பெருமாள்திருவடியில் சேர்ந்து, தேவதைகளெல்லாம் வந்துஸ்தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க; இந்திரநீலக்கற்களாலும் முத்துக்களாலும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதைப்பார்த்தால், வர்ஷாகாலத்தில் காற்றுவீசும்போது மழைத்து

[illegible] ॥௫௧॥

[illegible] ॥௫௨॥

[illegible] ॥௫௩॥

[illegible]

ளிகளோடுகூட சஞ்சரிக்கின்ற மேகம்போலிருக்கிறாய். ॥௫௨॥

முத்துக்களோடுகூடிய மரதகமணிகளின் காந்திகள், யாவரும் எப்போதும் வந்து ஸேவிக்கும்படியான (ஸ்நானம்பண்ணும்படியான) கங்காஸமுத்திரஸங்கமம்போலிருக்கின்றன. ॥௫௩॥

எப்போதும் உன்னிடத்திலேயே நிலையாயிருக்கின்ற, யமுநாநதிபோன்ற, இந்திரநீலகாந்திகள் முத்துக்காந்திகளோடு கூடியிருப்பதைப்பார்த்தால், "ஒருநிமிஷகாலந்தானே நீ பெருமாள் திருவடிகளோடு சேர்ந்திருந்தாய்" என்றுகங்காநதியைப்பார்த்து ய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] முன்னுதிசிரிப்பதுபோன்றது. ॥[illegible]॥

பத்மராககற்களின்நடுவில் விழைத்திருக்கிற இந்திரநீலமணியானது தாமரைப்பூவின் நடுவிலிருக்கின்ற வண்டுபோலிருப்பதுமன்றி பீதாம்பரதாரியான பரமபுருஷனுடைய ஸாம்யத்தையும்வஹிக்கின்றது. ॥[illegible]॥

பெருமாள்எழுந்தருளும்போது பத்மராகம் முத்து இவைகளின் காந்திகள்முன்னே பரவுவதைப்பார்த்தால், நீ, பெருமாள் திருவடிகளின் மென்மைதெரிந்தவளாதலால், அவைகள் கடினமானதரையில்நடக்க

[illegible]

[illegible]

க்கூடாதென்று, தளிர்களையும் பூக்களையும் பரப்புவதுபோன்றது.॥

அஸுரவதத்திற்காகப் பெருமாள் எழுந்தருளும்போது நீ, அசுரஸ்திரீகளின் கண்களாகிற தாமரைதானே மூடிக்கொள்ளும்படி, முத்துக்களோடுகூடிய இந்திரநீலமணிகளின் காந்திகளாகிற நிலவோடுகூடின ராத்ரியை யுண்டாக்குகிறாய். *

இரவில் தாமரை மூடிக்கொள்ளுமன்றோ?

பாதுகையின் காந்திகள்படுகிறபோது அசுரர்களுக்குத் துன்பம்நேர்ந்து அதனால் அவர்களுடைய ஸ்திரீகள் கண்ணைமூடிக்கொண்டு விசனப்படுகிறார்களென்பது கருத்து. ॥௫௬௭॥

காவேரீதீரத்தில் பெருமாள் எழுந்தருளும்போது உன்னுடைய மரதகக்கற்கள் பசும்புற்கள்போலவும் அதின்மேல் முத்

[illegible] ॥ ௫௰௮ ॥

[illegible] ॥ ௫௰௮ ॥

[illegible]

துக்கள் மழைத்துளிகள்போலவும் பத்மராகக்கற்கள் பட்டுப்பூ
ச்சிகள்போலவு மிருப்பதால், அந்தக்காவேரிக்கரையானது அப்
போது தான் நூதனமாய் மழைபெய்து நிறம்பப்புல்விழுந்து அ
வைகளில் பட்டுப்பூச்சிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன போல் வி
ளங்குகிறது. ॥ ௫௰௮ ॥

கங்காநதியை மாத்திர முண்டாக்கின பெருமாள் திருவடிகளா
ர்க்கிலும் உன்னிடத்திலிருக்கின்ற அதிகமானப்பிரபாவத்தை
ர்க்கும் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று, இந்திரநீலம் முத்து பம்
ம் இவைகளுடையகாந்திகளால், அபூர்வமான யமுனாநதி

[illegible] ॥௫௬॥

[illegible] ॥௫௭॥

[illegible] ॥௫௬॥

[illegible] ॥௫௭॥

[illegible] கங்காநதி சோணநதி இவைகளுடைய ஸங்கமத்தை யுண்டாக்குகிறாய். ॥௫௬॥

நீ ஒருநாளும் அழிவில்லாத ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளுடைய காந்தியாகிற நிலவைப் புஜிக்கிறதும் மணிகிரணங்களாகிற ரக்கை யுள்ளதுமாயிருப்பதால், பிராட்டி லீலாஸயாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற, சகோரபக்ஷிபோன்ருய். ॥௫௭॥

குடைமுதலியவைகளையெல்லாம் வெளியே வைத்துவிட்டு மிகவும் வணக்கமாய் வந்துன்னைச் சேவிக்கிற தேவதைகளுக்கு உன் காந்திகள் மயில்தோகையாற்செய்த ஒரு சித்திரவர்ணக்கு

த்யா பஹிர்விஹிதாதபத்ரம்॥ ॥௫௭௧॥

மரகததலபத்ரா மௌக்திகஸ்தோமபுஷ்பா ஸ்பு²டகிஸலய
ஶோபா பத்மராகைஃ । த்வமுதாரா
ரங்கநாதஸ்ய பாதே கல்பயஸி ஸதீ நஃ கல்பவல்லீவ காமாந்॥
பர்ஹாபீடாபிராமம் ரங்கநாதஸ்ய பாதாத் நிஜஶிர
ஸி ஶிகீ நிக்ஷிபந்து பாதுகே த்வாம் । ஸ்கந்தஸ்ய த
ஜந்ம பாஜநீயம் ஸுதாஞ்ஜ ஸ்கந்தஜபதகமாபம் ஷண்மு

த்யா, பஹிர்விஹிதாதபத்ரம்- உபரிப்ரகாஶமாநநிர்மிதாதப
த்ரம், பாநஸி, பாஷ்யஸி. உத்ப்ரேக்ஷா. ॥௫௭௧॥

॥மரகதேதி॥ ஹேபாதுகே! ஜகத்யாபாரயஷ்டிம், மரகதா
நீவ, பத்ரம்- பர்ணம், யஸ்யாஸ்ஸா, மௌக்திகாநீவ, புஷ்ப
ராணி- விகஸ்வராணி, புஷ்பாணி, யஸ்யாஸ்ஸா, பத்மராகைஃ,
பத்மராகைஃ, ஸ்பு²டா, கிஸலயஶோபா, யஸ்யாஸ்ஸா, உதாரா-
மஹதீ தாத்ரீவ, ஸதீ, காமாந், கல்பவல்லீவ, ரங்கநாதஸ்ய, ப்ர
க்ஷேப்த்ருவிஶேஷே. பாதே- சரணே, உபாஶ்ரயத்ருவிஶேஷ
ணே. கேசஸ்த்ருஹஸ்தத்ருவிஶேஷணே. நஃ- அஸ்மாகம், காங்க்ஷிதம்
கவிஷ்யம், ஸமம், ஸ்வபோஜநம்ச, கல்பயஸி- ஜநயஸி. ரூபகா
நுப்ராணிதோத்ப்ரேக்ஷா. ॥௫௭௨॥

॥பர்ஹீதி॥ ஹேபாதுகே? ஶிகிநஃ- ராஜ்ஞஃ, பஹுலாபிஃ,
ஜணிபிஃ, ருசிரம், அங்கம், யஸ்யாஸ்தாம், த்வாம், ரங்கநாதஸ்ய,
பாதாத் (ஆதாய) நிஜஶிரஸி, நிக்ஷிபந்து. ஸ்தித்வா-ஜகேநா
ஜநம், ஸுதாந்யாஃ, ஜந்மஃ- ஜந்மபூமே, பாஜநீயம், தாரகாஃ-
அம்புஜாஃ, பதநாஃ- நிபிடாஶ்ச, கமாபாஃ- பஹுமாநாணி, யஸ்ய

டைபோலாகின்றன. ॥௫௭௧॥

நீ மரகதங்களாகிற இலைகளையும், முத்துக்களாகிற பூக்களையும், பத்மராகங்களாகிற தளிர்களையும் உடையவளாய்க் கல்பகவிருக்ஷம்போல் ஜனங்களுக்கு ஸகலமான பலங்களையு முண்டாக்குகிறாய். ॥௫௭௨॥

மயில்தோகைபோன்ற காந்தியுள்ள உன்னை ருத்திரன்வந்து தரிக்கும்போதெல்லாம், பார்வதிதேவி அந்தப்புரத்தில் வைத்துக் கொண்டு விளையாடுகிற, சுப்பிரமணியனுக்கு வாஹனமான, மயி

[illegible] ॥௫௭௩॥

[illegible] ॥௫௭௪॥

[illegible] ॥௫௭௩॥

[illegible] ॥௫௭௪॥

[illegible] லே நினைத்துக்கொள்ளுகிறான். ॥௫௭௩॥

உன்னிடத்திலிருக்கின்றபலவிதமான காந்திகள் ஒன்றோடொன்று சேராத இராத்ரி, பகல், சந்தியென்கிற மூன்றுகாலமும் ஒன்றாய்க்கூடினபோலிருக்கின்றன; ஆதலால் "எம்பெருமான் ஒன்றோடொன்று சேராதவைகளைச் சேர்க்கும்படியான ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்" என்று வேதாந்தங்கள் சொல்லுகின்றனவே, அந்த ஸாமர்த்தியம் தான் நீ என்று நினைக்கிறோம். ॥௫௭௪॥

ஓபாதுகையே நீ, உலகமெல்லாம் சரியாய்ச்சங்கோல் செலு

ஸ்யா ஶுக்லாதிப்ரகாரா | ப்ரகடயஸி விபாகம் ஸ்யாமர
க்தாதிரூபாந் ஸ்வபரிணதிவிஶேஷாந் ப்ராணிநாம் பா
துகே த்வம்|| ||௫௭௫||

ப்ரதிஶதி மதுகேக்ஷா: பாதுகே தேஹபாஜாம் ஸந்ததம்
ஜ்வலதி ஶாந்திர்ணஸ்த்ருவ்யவர்ணா | பரிஸரநிவிஷ்டைர்

ஸிதம் ருஷ்ணாதிரூபம் ரக்தவர்ணம், த்ருஷ்டம் ப்ருஷ்டிதிபாவ
ச. ஸாத்விகாதிரூபம் ராஜஸாதிரூபம்ச, யேஷாந்தாந், ப்ரா
ணிநாம், ஸமாநாம், பரிணதிமஹதாந். பரிபாகவிஶேஷா
ந்- மோக்ஷநிரயஸ்வர்காத்மகாந், ப்ரகடயஸி. யதாயிஷ்டாதா
ரஹவாந் ஸாத்விகராஜஸதாமஸ யதாதிஷ்டாநாம் மோக்ஷஸ்வர்க
நரகாதிபலாநி ப்ரத்யக்ஷீகரோஷி. ஸம்ப்ரஷ்டவஸ்த்வாதிமேம
கேஷு ஸிதஸ்த்வாதிவ்யவஹார: ஸமோஸ்திஸ்த கீர்த்யதே மம
ப்ரேக்ஷா. ||௫௭௫||

||ப்ரதிஶதீதி|| ஹே பாதுகே! ஶாந்திர்ண:, த்ருவ்யவர்ணா-
ஸம்ப்ரஶாம்பா, தேத்தவ, ஶதவணீநாம்- இந்த்ரநீலாநாம்
வ்ருஷ்டி:, பரிஸரே- ஸமீபே, நிவிஷ்டை:, பத்மராகைரேவ
ப்ரதீபை:, ஸந்ததம்- ஜ்வலந்தீபதயா, பரிணமா-
ஜநிதா, கஜ்ஜலஸ்ய- அஞ்ஜநஸ்ய, ஸ்ப்ருத்திகேவ- நீலிமேவ, தநோ
ஜாதிதாகாத்யேவ வ்ருத்தி. தேஹபாஜாம்- ப்ராணிநாம், ஈக்ஷணை:,

த்துகின்றவளாதலால், பெருமாள் திருவடியாகிய அதிகாரஸ்தா
னத்தில் வீற்றிருந்து, உன்னிடத்திலிருக்கின்ற வெளுப்பு, சிவப்
பு, கறுப்பு, ஆகியவர்ணங்களால், பிராணிகளைப்பார்த்து உங்களு
க்கு அவரவர்களுடைய ஸத்துவமுதலிய குணங்களுக்குத்தக்கப
டி இம்மாதிரி வெளுப்பும், சிவப்பும், கறுப்புமான பலங்கள்தான்
உண்டாகுமென்று தெரிவிக்கிறாய்போலவும். ஸத்துவகுணமுடைய
வர்களுக்குக்கிடைக்கிற மோக்ஷபலத்தை வெளுப்பாகவும், ரஜோ
குணமுள்ளவர்களுக்குக் கிடைக்கிற சுவர்க்கத்தைச்சிவப்பாகவும்,
தமோகுணமுள்ளவர்களுக்குண்டாகும் நரகத்தைக்கறுப்பாகவுமு
ரைப்பது கவிகளின்வழக்கம். ||௫௭௫||

பத்மராகங்களோடு சேர்த்திழைத்த இந்திரநீலமணிகள், தீ
பத்தினின்றுமுண்டாகிற மஷிபோல், ஜந்துக்களுடையகண்களில்ப

त्सु पद्मरागप्रदीपे पर्यन्तवर्तिनश्च कज्ज-
लश्यामिकेव ॥ ५६ ॥

कलयामि मलविरहितेषु सदा तव मौक्तिकेषु म-
णितः प्रथते । उपरागशशाङ्कतुला ह-
रिपादुके हरिशिलाप्रभया ॥ ५७ ॥

मरकतपत्त्रजा प्रवालविद्रुमपल्लविता प्रथमान-
स्थूलमौक्तिकस्तबकिता निगमैस्सुरभिः । उपनम्य ते
च चरणावनि रङ्गपतेः पदयोः फलिता महाफलं ...

...पदावनिः सेवकानां ... ५८ ...

॥ कलयेति ॥ हे हरिपादुके? सदा, कलयामि- भावयामि, मलविरहितेषु- कलङ्करहितेषु- निष्कलङ्केषु, तव, मौक्तिकेषु, हरिशिलायाः इन्द्रनीलस्य, प्रभया, उपरागशशाङ्कस्य- राहुग्रस्तस्य चन्द्रस्य, तुला- साम्यं, चरितः- ...मौक्तिकेषु, प्रथते. इन्द्रनीलरश्मिव्याप्तेषु मौक्तिकेषु राहुग्रस्तचन्द्रसादृश्यं दृश्यत इत्यभिप्रायः. ॥ ५७ ॥

॥ मरकतेति ॥ हे चरणावनि? मरकतैः, पत्त्रजा- पत्त्राणि सञ्जातान्यस्याः प्रवालैः, विद्रुमैः, पल्लविता- सञ्जातपल्लवा, तारकादिभ्य इतच्. प्रथमानैः, स्थूलमौक्तिकैः, स्तबकिता- सञ्जातगुच्छा, "स्याद्गुच्छकस्तु स्तबकः" इत्यमरः. निगमैः- वेदैः, सुरभिः- सौरभवती, त्वं, रङ्गपतेः- रङ्गनाथस्य, पदयोः, उपनम्य, विहारार्थं उद्यानगतं, फलितः, रङ्गपतेः, पदं, फलितस्य- भोगस्य, पुष्पसमृद्धिम्. पादुका लतया उपनम्य विहारार्थ...

ட்டு மிக்கவாநந்தத்தைவுண்டுபண்ணுகின்றன. ॥ ருஎசு ॥

உன்னுடைய நிஷ்களங்கமான முக்தாமணிகளில் இந்திரநீலகிரணங்கள் பிரஸரித்து, கிரகணம்பிடித்த சந்திரன் போலாகின்றன ॥

நீ, மரதகங்களாகிற இலைகளுள்ளவளும், பவளங்களாகிற தளிர்களுள்ளவளும், பருத்தமுத்துக்களாகிற பூங்கொத்துள்ளவளுமாயிருப்பதைப்பார்த்தால், ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளண்டைவந்து உ

பதம் ப்ரஸூயஸவி॥ ॥ ௫௭௮ ॥

ஸ்ரோதஸ்யம்பே ரத்நகிரணபாதுகே யஸ்மிந் ஸுரா
ணாம் கிரீடமணிகிரண ஸம்ஹதஸங்க்ருஷ்டா। ப்ரதிஸ்ரோ
தோ வ்ருத்த்யா ப்ரயாந்திமீநா: ஸமந்தே நவாம்ஸ:
ஸாஹஸ்ர்ய ஜாட்யமபோஹ்ய ப்ராணகா:॥ ॥ ௫௭௯ ॥

ஸ்வஹயிதாராமதா உத்யாநதேவதேவ த்வத்கம்ப்ரார்த்யதே. த்
வத்விஹாரோத்யமம்॥ ॥ ௫௭௮ ॥

॥ஸ்ரோத இதி॥ ஹே ரத்நகிரணஸ்ய பாதுகே! நதீநாம், ஸ்ரோதஸாம், கோடீரேஷு கிரீடேஷு நிபதிதா: மீநா:- ப்ரதிஸ்ரோதோ வ்ருத்தி ப்ரவேசோ ஜீவந்தோ, ஸதா, ஸ்ரோதஸ்யம்பே - உச்சாவசே, உத்தப்ரதேசவர்த்திநி, ரத்நகிரணேந - பாதுகாநிஷ்ட ரத்நமயூகஸந்தாநாநாம், ஸம்ஹத - ஸம்ஸக்தேந, க்ருஷ்டே - ஸமுத்தே, ஸுவிசேஷ, ஸுரா ணாம் கோடீநாம் - தேஷாம் தேஷாம், ப்ரவாஹபதிதமத்ஸ்யதே. நவாநாம் - நூதநாநாம், ஸம்ஸாரம், ஸாஹஸ்ர்யம், ஜாட்யாபநம், (ஸக் டி) ப்ரயாத:- ப்ரவ்ருத்த:, ராமீநாம், ரத்நகிரணநாநா ஹேது:- விசேஷ:, யஸ்மிந் கண்டித்ய ஜாதாயாஸுக், (ஸந்தா) ப்ரயாத:- ப்ரவ்ருத்த:, ராசிஷேஹோ:- ரவஸேஹோ:- யஸ்மிந் கண்டித்யதயா, ப்ரதிஸ்ரோதஸ:- ஜலரப்ரவாஹஸ்ய, வ்ருத்த்யா- வ்யாபாரேண, ப்ரதிப்ரவாஹவேத்யர்த:. நவ ஸமதே- நக்ஷத்ரே ராணீவேத்யர்த:. ககேராநவீ நஜப்ரவா ஹே ஜலசவதயா மஜ்ஜந்தம் ராணஸீ தயா ப்ரதிராகேரா நவீ தீரவ:. ராத்வகாநாப்ராணிதோகஸேப்ய க்ஷாமங்காரா:॥ ௭௯ ॥

த்தியானவனத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிற
உத்தியானவனதேவதைபோன்றாய். ॥ ௫௭௮ ॥

ஒருநதியின் பிரவாஹத்தில் மீன்கள் எதிர்த்து நீந்துவதுபோ
ல், உன்னுடைய ரத்தினகிரணங்களின் பிரவாஹத்தில், உன்னை
வந்து வணங்குகிற தேவதைகளுடைய கிரீடங்களிலுள்ள மீன்க
ளெல்லாம் (ரத்தினங்களாற்செய்த மீன்போன்ற பிரதிமைகள்)த
ன்காந்திகளால் எதிர்த்து நீந்துவனபோலும். அதன்காந்தி பா
துகாகாந்தியிலெதிர்த்துவருவதைஇப்படிஅருளிச்செய்ததுணர்க

ஜயதி ஸஹாவஸ்தாநம் மௌக்திகஶோணமணிஶக்ரநீலாநாம் । பதாவநி விஶததாராவிராவம் நந்தகநிஸ்த்ரிம்ஶ ஸம்வ லிதம் ஶௌரே:॥ ௫அ॥

॥ஜயதீதி॥ ஹே பதாவநி! தவ, மௌக்திகாநாம், ஶோணமணீநாம்- பத்மராகாணாம், ஶக்ரநீலாநாம்- இந்த்ரநீலாநாம், ஸஹாவஸ்தாநம், ஶௌரே:, நகாநாம், தாராவிஶத- கிரணஶ்ரேண்யா, தாரிதம், நந்தகாக்யஸ்ய, நிஸ்த்ரிம்ஶஸ்ய, கநகஶ்யாமாதே ஜத்யுத்யுதே. கந்யாவஸ்தாநம் ரத்நாநாம், (யதா) நககாந்தை: ஸம்வலிதம் ஶ்ரேணி? ரக்த ஶ்யாமஸ்வர்ணாகாரம் ஶௌரேர்நந்தகாஸிநா ஸவாஷநம், ஸம்வலிதம்- ஶோபிதம், ஜயதி, ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்த்ததே. ॥௫அ॥

மவுக்திகம், பத்மராகம், இந்திரநீலம் இவைகளுடைய கிரணங்கள், பெருமாளுடைய நககிரணங்களோடுகூடிய நந்தகமென்கிற கத்தியினது காந்திபோலிருக்கின்றன. ॥௫அ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீவேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
பஹுரத்நபத்ததிஷ் ஷோடஶீ.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌂𑌗𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑍀𑌂 । 𑌪𑌦𑍈𑌕𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌂॥ ॥௫௮௧॥

𑌅𑌤𑌿𑌪𑍇𑌶𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍌𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 । 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌥𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌕𑌿𑌂॥ ॥௫௮௨॥

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 ॥𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿॥ *

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑍀𑌂- 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂, (𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰) 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇- 𑌸𑌰𑌸𑌿𑌜𑍇, 𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑍀𑌂- 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂, 𑌤𑌸𑍍𑌯- 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯, 𑌪𑌦𑍇, 𑌚𑌰𑌣𑍇, 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂- 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁? 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃, 𑌪𑌦𑍈𑌕𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃. 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌂- 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂, 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂- 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂, 𑌰𑌂𑌗𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯, 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇. 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿𑌤𑍇𑌕𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑌤𑌃. ॥௫௮௧

॥𑌅𑌤𑌿𑌪𑍇𑌶𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯, 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌃- 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑍋𑌃, 𑌸𑍌𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂- 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑌵𑌂, 𑌅𑌤𑌿𑌪𑍇𑌶𑌲𑌂- 𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌂, 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯, 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌭𑌾𑌸𑌾, 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌥𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁- 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁, 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌾𑌨𑌿- 𑌕𑌿𑌸𑌲𑌯𑌾𑌨𑌿, 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂, 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌾𑌸𑍀𑌵. 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍋𑌮𑌲𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌂 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌂, 𑌤𑌥𑍇𑌹 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌭𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. ॥௫௮௨॥

பத்மராககாந்திகள் நிறைந்த எந்தபாதுகை பெருமாள் திருவடிகளை யாச்ரயித்திருக்கிற வேறொருபிராட்டியார்போல விளங்குகின்றதோ அதைச்சரணமடைகிறேன். ॥௫௮௧॥

பெருமாள் திருவடிகள் அதிஸுகுமாரமாச்சுதேயென்று அதற்காக அவர் எழுந்தருளுகிற வழிகளெல்லாம் பத்மராககிரணங்களாகிற தளிர்களைப் பரப்புகிறாய்போலும். ॥௫௮௨॥

பத³பத்³மயோ: ஸந்நிதி⁴பி⁴: ப்ரதீ³ப்தைர் அதி⁴கோர்த்⁴வஸர்பிரம்யை:
பத்³மராகை³: । அநலேஶயாநம் க்ஷிதீந்த்³ராநாம் ரவிஸம்
ப்ரத்யக்ஷயஸீவ பாது³கே த்வம்॥ ॥௫௪௫॥

விஷ்ணோரதி ரங்க³பதேர் பாது³கே த்வயி பத்³மராக³மணி
பத்³த⁴திஶ்ஶுபா⁴ । நிர்விஶந்த்யஹரஹஸ்ஸம்பதநீயஸந்த்⁴யா
பாத³கேடகம் தத் பங்கஜாஸநம்॥ ॥௫௪௬॥

॥பதே³தி॥ ஹே ரங்க³பதே? பாது³கே! த்வம், பத³பத்³மயோ:, ஸந்நிதி⁴பி⁴:- ஸமீபஸ்தை:, ப்ரதீ³ப்தை:, (அதஏவ) அதி⁴கம், ஊர்த்⁴வஸர்பி- ஊர்த்⁴வப்ரஸாரிஶோபை⁴:, பத்³மராகை³:, அநலே - அக்³நௌ, ஶயாநம், அதி⁴ஶயாநம் ... ப்ரத்யக்ஷயஸீவ- ப்ரத்யக்ஷம் தர்ஶயஸீவ. ... । ... இதி. ॥௫௪௫॥

॥விஷ்ணோரிதி॥ ஹே ரங்க³பதிப்ரியபாது³கே? த்வயி, (த்வயி காரணே) ஶுபா⁴, பத்³மராக³மணிபத்³த⁴தி:- பத்³மராக³பங்க்தி:, நிர்விஶம்- ... அஹரஹ: ... ஸம்பதநீய ... ஸந்த்⁴யா ... பாத³கேடகம் ... தத் பங்கஜாஸநம் ...

உன் பத்மராககாந்திகள் பெருமாள் திருவடிகளின்கீழேயிருந்து அக்நிஜ்வாலைபோல் மேலோங்கிப்பிரஸரிப்பதைப்பார்த்தால், ஸ்வாமி ஒருகால் அக்னியில் திருப்பள்ளிகொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று புராணங்கள்சொல்லுவதை நீ பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்பிக்கிறாய்ப்போலத் தோன்றுகின்றது. ॥௫௪௫॥

உன்மேலிழைத்திருக்கிற பத்மராகக்கற்கள், முன் பெருமாள் மதுகைடபவதஞ்செய்தகாலத்தில் பெருகிவழிந்த ரக்ததாரை

[illegible] ॥௫௮௫॥

[illegible] ॥௫௮௬॥

[illegible]

[illegible] ॥௫௮௪॥

[illegible] ॥௫௮௫॥

[illegible] ॥௫௮௬॥

[illegible]

போன்றன. ॥௫௮௪॥

உன் பத்மராகமணிகள், நீ உன்னடியார்களுடைய பாபங்களைச்சம்ஹரிக்க; அவைகளினின்றும் பெருகிவந்த ரக்ததாரைதான் என்று பெரியோர்கள் நினைக்கின்றனர். ॥௫௮௫॥

உன்னுடைய பத்மராகத்தைப்பார்த்து அந்தத்திருவரங்கத்துப் பெண்பிள்ளைகள் மன்மதாக்கினிதானிப்படி கொழுந்துவிட்டெரிகிறதோவென்று நினைக்கிறார்கள். ॥௫௮௬॥

[illegible] ॥௫௱௭॥

[illegible]

[illegible] ॥௫௱௭॥

நீ தோஷாபகத்துக்கு ஹேதுவானவளும், தமஸ்ஸைப் போக்கடிக்கின்றவளும், பத்மராகம் நிறைந்தவளும், யாவற்கும் வணங்கத்தக்கவளுமாயிருப்பதால் ஸ்ரீரங்கநாதனாகிற சூரியனுதயமாவதற்குக் காலைவேளை போலிருக்கிறாய். தோஷாபகமம் என்பதற்கு ராத்திரி நீங்குதல் என்றும் பாபப்போதல் என்றும், தமஸ்ஸு என்பதற்கு இருளென்றும் தமோகுணமென்றும், பத்மராகமென்பதற்குத் தாமரையினது சோபையென்றும் மாணிக்கமென்றும், கிரமமாய்க் காலையின்பக்ஷத்திலும் பாதுகாபக்ஷத்திலும் அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்க. ॥௫௱௭॥

உன்னுடைய செம்மணிகள் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளுக்குத் தளிர்ப்பாய்ப் போலவும், பாபஸமுத்திரத்திற்கு பிரளயாக்நிபோ

ஶக்யம் கலாபாம்பரேண:॥ ॥௫௮௮॥

நிஸர்கரக்தம் மணிபாதுகே தைவஸ்ய ரங்காஶ்ரயஸ்ய பத்ய-
யஸ்ய । பாலார்கவர்ணா: பதபத்மராகம் ஸ்வபத்மராகா:
வ்யாநராகயந்தி॥ ॥௫௮௯॥

பதேந விஶ்வம் மணிபாதுகே பத்ம்யா ஸமம் பாலயதோ
முராரே: । யஶ:ப்ரரோஹா இவ பரிகல்பயந்தி ப்ரவாள-
ஶோபாம் தவ பத்மராகா:॥ ॥௫௯௰॥

ஜ்வலந்தீ காஞ்சநபாதுகே ப்ரஸ்ருதா தே பாடல

பாதாரவிந்தம்:, ॥௫௮௮॥

॥நிஸர்கேதி॥ ஹே மணிபாதுகே! பாலார்கவர்ணா:-உ-
தயஸமய-ஸூர்யாபா:, தவ, பத்மராகா:, ரங்காஶ்ரயஸ்ய
தைவஸ்ய-ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, நிஸர்கேண-ஸ்வபாவேந, ரக்தம்-
பத்மராகம், பதபத்மயோ:, ராகம்-ஶோணிமானம், பத்மராகதி
திவ்யதீயதே. வ்யாநராகயந்தி-ஹீநயந்தி. பதபத்ம
ராகத்வயவதிதிவ்யத்வே. அநாகாமணமேஹாரங்கார:. ॥௫௮௯॥

॥பதேநேதி॥ ஹேமணிபாதுகே! தவ, பத்மராகா:, ப
த்ம்யா-லக்ஷ்ம்யா, ஸமம்-ஸாயம், பதேந-சரணேந, வ்யவஸா
யேநவ, விஶ்வம்-ஜகத், பாலயத:, முராரே:, யஶஸ்ஸ்ய, ப்ர
ரோஹா, ப்ரவாளஶோபாம்-விட்ருமலதாஶ்ரியம், பரிகல்பய
ந்தி, “விட்ருமஃ புமாந் ப்ரவாளம் புந்நபும்ஸகம்” இத்யமர:.
ரூபகஸங்கீர்ணோத்ப்ரேக்ஷா. ॥௫௯௰॥

॥ஜ்வலந்தீதி॥ ஹே காஞ்சநபாதுகே? ஜ்வலந்தீ-தீப்யமா
நா, ஜாம்பூநததீப்திவிஶேஷவதீ, ப்ரஸ்ருதா, தே, தவ. பாடலாநாம்
ரக்தாநாம், பத்மராகமணீநாம் ருசி:, பங்க்தி:, ரங்கேஶஸ்ய, பா

லவுமிருக்கின்றன. ॥௫௮௮॥

பாலஸூரியன்போன்ற உன் பத்மராகங்கள் பெருமாள்திருவ
டித்தாமரையினுடைய இயல்பானவழகை யதிகமாக்குகின்றன.॥

பிராட்டியுந் தானுமாய் லோகஸம்ரக்ஷணத்தில் ஜாகரூகராயி
ராநின்ற பெருமாளுடைய கீர்த்தியாகிற ஸமுத்திரத்தில் உன்மா
ணிக்கங்கள் பவளங்கள்போன்றன. ॥௫௯௰॥

ஜ்வலித்துக்கொண்டிராநின்ற உன்னுடைய செம்மணியொளி

த்ருஶ்ய: । ரேகாரதாங்கஸ்ய ஸமுத்ஸ்புலிங்கா: ஸந்தேஶவா
பாதாம்புஜ தல்பபாஜ: ॥ருகூக॥

த்வய்யேவ பாதாவநி ஶோணரஶ்மே: பாலாதபம் ஸந்த
தமுதீரயந்த்யா । பாதாவநே: பாதகதம் ஸதாபி ரே
காம்புஜம் நித்ய ஸமக்ரநித்ரம் ॥ ருகூஉ॥

நித்யம் நிஜாலோகவஶம்வதாநாம் ஶ்ரேயோ விஶேஷம் ஶ்ரி
தபத்மராகம் । ஸமீயுஷீம் ராஜபதாஸ்ய கேஶ ஸந்த்யாஸமே

பாதாம்புஜஸந்தத்யம், பத்மாஸநஸ்த்யமித்யர்த:. தம் ஸஜதீதி தத்ஸஜா
தஸ்ய, ரேகாரூபஸ்ய, ரதாங்கஸ்ய- சக்ரஸ்ய, ஸமுத்ஸ்பு
லிங்கா:- தேஜோவிஸ்தாரா:, த்ருஶ்யந்தே- த்ருஶ்யந்தே, ஸம்பா
வயதீதியாவத். உத்ப்ரேக்ஷா. ॥ருகூக॥

॥த்வய்யேதி॥ ஹே பாதாவநி? ஶோணரஶ்மே:, பத்மராகமணே:
பாலாதபம்- தேஜஸ்ஸமூஹமேவ பாலஸூர்யகிரணம், உதீரய
ந்த்யா- உத்பாதயந்த்யா, த்வய்யேவ, பாதாவநே:- ஶ்ரீரங்கநாய
கஸ்ய, பாதகதம், ஜலஸ்யாயஸ்தாநீத்யர்த:. ஸ்தாபிதம்- த்ருஶ்ய
மாநரேகாநம், உத்ஸ்ருஜ்யேதி. ரேகாம்புஜம்- ரேகாரூ
பம் பத்மம், நித்யம்- ஸதா, ஸமக்ரம்- ஸம்பூர்ணவிகாஸ ப்ரதம், விகஸ
ரதீத்யர்த:. ஸமக்ரம், நம்ரம். பாலாதபஸம்பந்தாதேவ பத்மவி
காஸோபபத்திரிதி பாவ: ॥ருகூஉ॥

॥நித்யமிதி॥ ஹே ராஜபதாஸ்ய கேஶ? நித்யம்- ஸதா, நிஜாநாம்
ஶ்ரிதாநாம்- உதேத்யாபாதாநாம், கடாக்ஷாணாம், வஶம்வதாநாம், "ஸ்ரீ
வ த்ஸம்பத்ப்ரத: வஶா" இத்யபரகத்யய:. பதாநாம், பும்ஸாம்,
ஶ்ரேய:- மோக்ஷம், வைஶேஷ்யம், விஶேஷம், "ஸர்வைச்வர்யதி

கள், பெருமாள் திருவடிகளின் கீழ்ப்புறத்திலிருக்கின்ற ரேகா
ரூபமான சக்கிரத்தினுடைய ஜ்வாலைகள் போலப் பிரகாசிக்கின்றன ॥
உன்னுடைய சிவப்புக்காந்தியாகிய இளம்வெயில் எப்போதும்
பிரஸரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியால் பெருமாளுடைய பாதத்
திலிருக்கின்ற ரேகாம்புஜமானது ஒருபோதும் காந்திகுறைவு
படாமலேயிருக்கின்றது. ரேகாம்புஜம்-தாமரைவடிவானகோடு.॥
நீ உன்கடாக்ஷவிஷயமானவர்களுக்கு ஸகலபுருஷார்த்தங்களை
யுங் கொடுக்கின்றவளும், பத்மராகத்தோடு கூடினவளுமாயிரு

ரங்கதேவதாநாம்॥ ॥௫௬௩॥

தேவஸ்ய ரங்கரஸிகஸ்ய விஹாரகேளௌ ரங்காங்கணம்
ஸ்ரீகமமே விநிவேஶ்ய பாடவம் । ப்ராயோ நிவேதயஸி
ஶோணமணிப்ரகாஶை: ப்ரத்யுப்தபத்மகலிகாம் படீர
கிணீ த்வம்॥ ॥௫௬௪॥

வஜ்ராணஶ்ரேயோநி: ஶ்ரேயஸாத்யம்” இத்யமர:. “ஶ்ரேயஸ்கரம் மங்
களம்” இதிவிஶ்வ:. ஸ்ரீத:, பத்மராக:-பத்மராகமணி:, பத்மஸே
ஹஸ்யாயாதாம், மஹீயஸீம்-அத்யுத்க்ருஷ்டாம், ஸ்வாம், ரங்கநாம
தேவதாம் கமிஷ்டாத்ரேய ரங்கதேவதாம்-லக்ஷ்மீம், “மா ரங்கதே
வதா” இத்யமர:. மந்யாமஹே- ஜாநீம:. ஶ்லேஷாநுப்ராணி
தவ்யாபதேஶோத்ப்ரேக்ஷா. ॥௫௬௩॥

॥தேவஸ்யேதி॥ ஹேபாதரக்ஷிணி? த்வம், ரங்கரஸிகஸ்ய- ந்ருத்
தப்ரியஸ்ய ஸபாநாயகஸ்ய, தேவஸ்ய- ரங்கநாயகஸ்ய, ராஜ்ஞ
இத்யபிமத்யதே. விஹாரகேளௌ:- ஸஞ்சாரஸமயே, லீலா
ஸமயேத்யர்த்த:. பாடவம், ந்ருத்தபாடவமித்யர்த்த:, ரங்காங்கணம்-
ஸ்வம், கம்பிகமேவ, விநிவேஶ்ய- ஸமர்ப்ய, தேவம் ஸ்ரீரங்கநாதம்
ப்ரணம்யேத்யர்த்த:. ஶோணமணீநாம்- பத்மராகாணாம், ப்ரகா
ஶை:, ப்ரத்யுப்தபத்மகலிகாம்- ப்ராதுர்பாவிதபத்மகோ
ரகம், நிவேதயஸி - ததாஸி. புஷ்பாஞ்ஜலிம் விகிரஸீத்யர்த்த:.
ப்ராயஇத்யுத்ப்ரேக்ஷா, நடீ ராஜாநம் ப்ரணம்ய ரங்கஸ்தலே
புஷ்பாஞ்ஜலிம் விகிரதீத்யர்த்தஸ்ய விஶேஷணஸாம்யாத் ப்ரதீ
தேஸ்ஸமாஸோக்தி:, தயோஸ்ஸங்கர:. ॥௫௬௪॥

ப்பதால் உன்னை ஸகலமங்களத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கிற பிராட்டியாக நினைக்கிறோம். பத்மராகம் (பிராட்டியானால்) தாமரைமேலாசை, (பாதுகையானால்) மாணிக்கம். ॥௫௬௩॥

பெருமாள் விலாஸமாய் விஹரிக்க வெளியில் எழுந்தருளப்போகிற ஸமயங்களில் நீ, உன்னை அவர் திருவடிகளண்டைகொண்டு செலுத்திச் செம்மணிகளாகிற தாமரைப்பூக்களை யுபஹாரமாகக் கொண்டு ஸமர்ப்பிக்கிறாய்போலும். ஆட்டமாடுகிற பெண் முதலில் ரங்கஸ்தலத்தில்வந்து தன்னை விக்ஞாபனம்பண்ணி உடனே புஷ்பங்களை யிறைக்கிறாளென்றும் ஓரர்த்தம். ॥௫௬௪॥

ப்ரத்யங்மயஸ்ய ஹவிஷ: ப்ரணவேந தேவி ப்ரக்ஷேபணாய பரமாத்மவிதாம் முநீநாம் । ப்ராஜ்யாம் முகுந்தசரணாவநி ரத்நபேதை: ஸமித்தபாவகசிகாம் ஸந்ததிம் ப்ரதீம: ॥௫௯௫॥

ஸம்பத்யதே தவ பதாவநி ரத்நபேதை: ப்ரஸ்தாநமங்க

॥ப்ரத்யகிதி॥ ஹே தேவி! முகுந்தசரணாவநி! ரத்நபேதை: உபலக்ஷிதாம், ஸந்ததிம், பரமாத்மவிதாம்- தத்த்வவிதாம், முநீநாம், ப்ரத்யங்மயஸ்ய- ஜீவாத்மஸ்வரூபஸ்ய, ஹவிஷ:- தேவதாயை தேயத்ரவ்யஸ்ய, ப்ரணவேந- ஓங்காரேண மந்த்ரேண, ப்ரக்ஷேபணாய- நிக்ஷேபாய, பரந்யாஸாயேதிவ, ப்ராஜ்யாம்- ஸம்ருத்தாம், ஸம்ஸ்க்ருதாஜ்யயுக்தாம், ஸமித்தபாவகசிகாம்- தீவ்ராம் வஹ்நிஜ்வாலாமிவ, ப்ரதீம:. அஹம்ப்ரத்யயவாச்யாத்தேஹேந த்யக்தஸ்ய ஹவிஷ: ஸ்ருக்ப்ரக்ஷேபவத் பரமாத்மநி தயா ந்யஸ்தஸ்ய ப்ரத்யகாத்மநோ வி ப்ரபத்திரூப ப்ரக்ஷேபார்த்தம் ஸுஸம்ஸ்க்ருதேந ரத்நமயீ ஜ்வாலா காலே ப்ரேக்ஷ்யதே. "உபயாமக்ருஹீதோஸீ"தி பாத்ரக்ருஹீத ஹவிஷ: ப்ரத்யகாத்ம ஸம்ப்ரதாய(:) "ப்ரஹ்மணைவா மஹஸ" இதி ச தைத்திரீயகேந தேவதாம் ப்ரஹ்மரூபிணீம் மீமாம்ஸ்ய ஓமிதி கரணமந்த்ரம் ஜீவபரயோச்சேஷசேஷிபாவோபாயக மதியாய, "ஆத்மாநம் யுஞ்ஜீத"தி ச்ருதமோதிமயதே. கயமேத்ரா நாம ஸம்பயம். உக்ஷேப்ரேக்ஷாலங்கார:. ॥௫௯௫॥

॥ஸம்பத்யத இதி॥ ஹே பதாவநி! தவ, ரத்நபேதை:, ரங்கேச்வரஸ்ய, ப்ரஸ்தாநே- யாத்ராயாம், மங்களிகஸ்ய- மங்களார்த்தஸ்ய, ஹோமஸ்ய, ஸந்தாநச்ரீ:- ஸந்தோநா, ஸம்பத்யதே யத்ர - ஸந்தாநேந, விகல்ப: - வாக்ஷீ, ஸத்ருசீ பாவ

உன்னுடைய செம்மணியொளிகள் ஞானிகள் தங்களாத்மாவாகிய ஹவிஸ்ஸைப் பரமாத்மாவை யுத்தேசித்து ஹோமஞ்செய்வதற்காக இருக்கிற அக்கினிஜ்வாலைகள் போன்றன. ॥௫௯௫॥

உன்னுடைய மாணிக்கங்கள், பெருமாள் யாத்திரோத்ஸவத்திற்குப் புறப்படும்போது, மங்களமாய் ஹோமஞ்செய்வதற்கு வன்னிஜ்வாலைபோலவும், பெருமாள்திருவடியினுடைய நகசோ

[illegible] காஶ்மநஶ்ரீ: | க்ஷீராப்³தி⁴வீசிதய
[illegible] ப⁴ங்கா³ ரம்ஸே[illegible] ராஜிரா நவரஶ்மியாரா ||
ஸூர்யாம்ஶுகா அருணயாவகபங்கமுக்தம் ஶோணாஶ்மநாம்
தவ பதா³வநி காந்தியோகா³த் | பத்³மாஸஹாயபத³பத்³ம
நகா²: ஶ்ரயந்தே ஸந்த்⁴யாநுரஞ்ஜிதஸுதா⁴கரபி³ம்ப³
ஶோபா⁴ம் || ௫௬௭ ||
ஸ்தா²நே தவா[illegible] பதா³வநி பத்³மராகா³ தேஜோமயா:

[illegible]. ப⁴ங்கா³:, [illegible] ராஜிரா, ரம்ஸே[illegible], நவரஶ்மீநாம், [illegible] க்ஷீராப்³தி⁴:- து³க்³த⁴ஸமுத்³ர:, ப⁴வதி. தஸ்ய [illegible]ஸ்ய ஶ்ரீபி⁴: [illegible]. உத்ப்ரேக்ஷா. || ௫௬௬ ||

||ஸூர்யாம்ஶுகாந்தி|| ஹே பதா³வநி? பத்³மாஸஹாயஸ்ய, பத³பத்³மயோ: நகா²:- நவா:, அருணஸ்ய, யாவகபங்கஸ்ய- லாக்ஷாரஸஸ்ய, முக்தம்- ஶோபா⁴ம், ஸூர்யாம்ஶுகாம்- [illegible], தவ, ஶோணாஶ்மநாம்- பத்³மராகா³ணாம், காந்தியோகா³த்- தீ³ப்திஸம்பர்காத், ஸந்த்⁴யயா, அநுரஞ்ஜிதஸ்ய- ரக்தஸ்ய, ஸுதா⁴கரபி³ம்ப³ஸ்ய- சந்த்³ரமண்ட³லஸ்ய, ஶோபா⁴ம், ஶ்ரயந்தே, [illegible]. || ௫௬௭ ||

||ஸ்தா²நே இதி|| ஹே பதா³வநி? தேஜோமயா:- தேஜ: ப்ரசுரா:, தவ, பத்³மராகா³:, [illegible], தம:- அவிவேகம், [illegible], ஸ்தா²நே- யுக்தம், "[illegible] ஸ்தா²நே" இத்யமர:, தேஜஸ: [illegible] யுக்தமித்யர்த²:. [illegible]

பையானது அதில் செய்த க்ஷீராஹூதிபோலவுமிருக்கின்றன. ||

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிநகங்கள் செம்பஞ்சுக்குழம்பு போன்ற உன்காந்திகள்பட்டு ஸந்தியாகாலத்துச் சந்திரன்போல் விளங்குகின்றன. ||௫௬௭||

உன்பத்மராகங்கள் தேஜஸ்ஸு மிகுந்திருக்கிற படியால் அடியேனுடைய தமஸ்ஸை (அறியாமையை) ப்போக்குவது யுக்தந்தான்; ராகஸ்வரூபமான உன்னொளியால் ரஜோகுணத்தைப் போக்குகின்றனவே இதுவெகு ஆச்சரியம். *

प्रशमयन्ति तमो महीयः। चित्रं तदिह जनयन्ति
नित्यं रागात्मकेन सेवया राजसनिवृत्तिम्॥५६८॥
पद्माकराश्रित विकासिनि संहत-रागः शोणा पद्मावति
मयूखनि पदारविन्दे। शोणोपल द्युतिमयीं सा

रक्तरूपेण, विषयानुरागरूपेण च। पादुके तव, सेवया- सेवया, राजसः- रजोगुणस्य, निवृत्तिं, जनयन्तीयम्, कथं, इह- लोके, चित्रं- आश्चर्यावहम्, रजोगुणात्मना रागेण रजोगुणनिवृत्तेरसंभवादिति भावः। व्याघातालंकारः। "रजो रागात्मकं विद्धि" इति गीतानुसंधेया। ॥५६८॥

॥पद्मेति॥ हे पादुके! त्वं, पद्मायाः- लक्ष्म्याः, कराब्जयोः- हस्तपद्मयोः, तटाकपद्मयोरित्यविरोधे. "पद्माकरस्थारविन्दस्थे" इत्युक्तरीत्या. विकासिनि- दीप्त्यतिशयेन विकस्वरे च, संपादनादिकारणे युक्तहस्तसंपर्कादिति भावः. संहत- रागः, पद्मवत्, करविन्दे- पदे, मयूखनि- सौगन्ध्यादि- गुणोपेत पादमध्ये, माध्वीं तत्प्रदोषेऽत्र. शोणा- कान्तिमयी, शुभ्राश्र, शोणोपलानां, द्युतिमयीं- प्रभारूपां, माध्वीं- मकरन्दं, सौरभः- पदानाम्, पद्मरागः- पद्मकोशं संसारस्थ, पदस्थ्यास्था, मधुकरीं- मकरन्दं, मधुपानमस्य- मधुपतिरक्तः, शोभां, विभर्षि. इति मन्ये इत्युत्प्रेक्षा. मध्यपादावस्थितः रक्तकोशोपलादिस्थ्यवयवात्मक

ராகம் என்பதற்கு விஷயங்களிலாசை யென்றும்பொருள்கொண்டு விரோதார்த்தமுரைத்தது காண்க. சிவந்தகாந்தியால் ராஜஸ குணத்தைப் போக்குகிறதென்று ஸமாதானம். ॥௫௬௮॥

பத்மராகத்தினடுவே விளங்காநின்ற பெருமாளுடைய திருவடித்தாமரையினின்று முண்டானமதுவைப் பானம்பண்ணி அதனாலே தான் நீ சிவந்துகாண்கிறாயென்று நினைக்கிறேன். *

பத்மாகரமென்பதற்குத் தாமரையானால் தாமரையோடையென்றும், திருவடியானால் பிராட்டியாருடைய திருக்கைகள் என்றுமர்த்தம். பெருமாள் திருவடிகளைப்பிடிக்கும்போது அத்திருவடி பிராட்டியாருடைய கைகளினடுவேயிருக்குமாதலாலிப்படி

ஸமக்ரவாராம் [illegible] ॥

பாதாவநி ப்ரஸ்ருமரஸ்ய கலேர்யுகஸ்ய ப்ராயேண ஸம்ப்ரதி நிவாரயிதும் ப்ரவேஶம் । ஶ்ரீரங்கவீதிஷு தவ ஶோணமணிப்ரஸூத: ப்ராகாரமக்நிமயமாஶ்ரயதே ப்ரகாஶ:॥

ஶ்ரீமத்புஜாந்தரவிஹாரிணி ரங்கநாதே லாக்ஷாரஸே ஶோணாத்மநாம் [illegible] । ப்ராயேண ரஞ்ஜயதி பாதஸரோஜயுக்மம் ஶ்ரேயோ [illegible] பவதீ மணிபா

திவஸ்ஸ்ரஜம் திவாப:. ‖௫௯௯‖

பாதாவநீதி। ஹே பாதாவநி! தவ, ஶோணமணிப்ரஸூத: — பத்மராகஜந்ய:, ப்ரகாஶ: — உத்யோத:, ப்ரஸ்ருமரஸ்ய — ப்ரஸரணஶீலஸ்ய, விஶ்வவ்யாபநதத்பரஸ்யேத்யர்த:. கலேர்யுகஸ்ய — கலியுகஸ்ய, ஶ்ரீரங்கவீதிஷு, ப்ரவேஶம் — ஸம்ஸர்கம், ஸம்ப்ரதி, நிவாரயிதும் — நிரோத்தும், அக்நிமயம், ப்ராகாரம் — வரணம், "ப்ராகாரோ வரண: ஸால:" இத்யமர:. ப்ராயேண — ஹேதூத்ப்ரேக்ஷேதி உத்ப்ரேக்ஷாத்யோதகஶப்த:. ஶ்ரயதே — உபைதி. ஸமஸ்தஜநபாலநாயத்த கலியுகநிவ்ருத்தி: ப்ரகாஶாவரணநிரோதக்ருதா இத்யுத்ப்ரேக்ஷ்யதே. ‖௬00‖

ஶ்ரீமதீதி॥ ஹேமணிபாதுகே! பவதீ, ரங்கநாதே, ஶ்ரீமத்புஜாந்தரே — ஶ்ரீயா ஸமேதவக்ஷஸி, விஹாரிணி ஸதி — ஸஞ்சரதி ஸதி, ஶோணாத்மநாம் — பத்மராகாணாம், மயூகைரேவ, [illegible] — வ்யாஜை:, பேஷணீயை:, லாக்ஷாரஸை: — [illegible], ஶ்ரேயோ [illegible] — [illegible], பாதஸரோஜயோ: யுக்மம், ஶ்ரீரங்கநாயகீஸ்பர்ஶாநுரக்தமிவேதி. ப்ராயேண, ரஞ்ஜயதி — ரக்தம் கரோதி, ஸம்பாவிதமித்யர்த:. உத்ப்ரேக்ஷா. உப

யுரைத்தது காண்க. ‖௫௯௯‖

ஜகமெல்லாம் பரவாநின்ற கலியுகமானது ஸ்ரீரங்கத்துள்பிரவேசிக்கக்கூடாதென்பதற்காக உன் பத்மராககாந்திகள் ஒரு அக்கினிமயமான அகழ்போலத் திருவரங்கத்தைச் சுற்றிலும் வியாபித்திருக்கின்றன. ‖௬00‖

தன் விளையாட்டறையில் பெருமாளுலாத்திக்கொண்டிருக்கும்போது நீ செம்பஞ்சுக்குழம்புபோன்ற உன் சோபையால் அவர்

ஷாரகேஷு॥ ॥௯௦௧॥

ரங்கேஶிது விஹாரே மணிபாதுகே ரத்யாங்கணே
ஸாயந்தநா: பரிகீர்ணா: । ஸந்த்யாராகஸவர்ணா
ணாத்³ய ஜநே ஸந்த்யாதநா தாரகபங்க்தி லக்ஷ்யந்தே॥௯௦௧॥
ரங்காதி⁴ராஜபத³ரக்ஷிணி மௌலிஸக்தா: ஶம்போ⁴ர்கங்கா
ஸமே கி³ரிஶஸ்ய மௌலௌ । ஸம்பத்யதே தவ மணிர்
பத்³மராக³ ஶைலாத்மஜாசரணயாவக ஸங்கலக்ஷ்மீ:॥௯௦௨॥

மாநவைராணிதா ஸாவஷ்டம்பா. ॥௯௦௧॥

॥ரங்கேஶிதுரிதி॥ ஹே மணிபாதுகே? விஹாரத:, ரங்கேஶிது:, ரத்யாங்கணே-ஷு தோரணேஷ்வெ, பரிகீர்ணா: ஜநைரிதிஶேஷ:. ஸாயந்தநா:- பாத்ரஷாணி, தவ, பத்மராக கிரணாநாம், உத்காரணாஸ்- ஸ்ராவநாஸ், ஸந்த்யாதபைரிவ:- ஸந்த்யாகாலாரக்தஸம்பந்தே மாஸி:, அஹநிதாயா: - அஹநாத்³யோ யா:, தாரகபங்க்தி:- நக்ஷத்ரஶ்ரேண்யா:, லக்ஷ்யம்- ஶோபமாநா, ஜநே. நிதர்ஶநாலங்கார:· ॥௯௦௨॥

॥ரங்கேதி॥ ஹே ரங்காதி⁴ராஜபத³ரக்ஷிணி? தவ, பத்³மராக:, மௌலிஸக்த- ஶ்ரத்³தயா (கரணேந) ஸ்ரஸ்தம், ஸமா ஸ்தி:- ஸஹித:, கி³ரிஶஸ்ய- ஶிவஸ்ய, ஶம்பா⁴ஸங்கௌ³ஶை:, விமலே- பரிஶுத்³தே, உத்தமே பாதாக்ராவஹநயோக்³யதாஸம்பாதகம் விஶேஷணம். மௌலௌ- ஶிரஸி, ஶைலாத்மஜாயா:- பார்வத்யா:, சரணயோ:, யாவகஸங்கஸ்ய- லாக்ஷாரஸஸ்ய, (மாநவஶேநாதநாய ப்ர ணதிஸமயலக்³நஸ்ய) லக்ஷ்மீம், ஶோபாம், ஸம்பத்யதி- ப்ராப்நோதி. உத்ப்ரேக்ஷா. ॥௯௦௧॥

திருவடிகளை யலங்கரிக்கிறாய்போலும். ॥௯௦௧॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவீதியலங்கரித்தருளும்போது அவசர்கள் வீதிகளில் வாரியிறைத்த புஷ்பங்கள் உன் சோபைபட்டு ஸந்தியாகாலத்தில் மறைந்தநக்ஷத்திரங்கள்போலாகின்றன ॥௯௦௨॥

கங்காநதியைத் தாங்கினதனால் அதிகபரிசுத்தமான சிரஸில் சிவன் உன்னைத் தரித்துக்கொள்ளும்போது அங்கே பரவிய உன்னுடையமாணிக்கத்தின் சோபையானது, அவன்பிரணயகோபந்தீரும்பொருட்டு பார்வதியின் காலில்வீழ்ந்து வணங்க; அப்

ஶரணாகதஸம்பதாம் ஸவித்ரீம் ஶோணரத்நப்ரபவாம் ஶமயி
துமுதயஸ்தாம் உதயே பாலஸந்த்யாம் । பதபங்க
ஜயோகாத் ரங்கநாதஸ்ய ஸததம் பரிணதாருணிமா பா
துகே பதாராமாத்॥ ॥௯௦௪॥

ஹரிபதாரவிந்தாணாம் பாதுகே தாவகாநா மருண
மணிகணாநாம் நூநமேதே மயூகா: । ப்ரணதிஸமய
ருத்ராணாம் வாஸநாமேவ யத்ர ஜடாகணிஶகாங்க்ஷீ

॥ஶரணேதி॥ ஹேபாதுகே! ரங்கநாதஸ்ய, பதபங்கஜயோ:, (திவ்யசரணயோ:) யோகாத், ஸம்பர்க்காத், ஸததம்- ஸந்ததம், பரிணத:- ஜாயமாந:, அருணிமா, லௌஹித்யாத், பதாராமாத், ஶரணாகதஸம்பதாம்- ப்ரபந்நாநாம், ஸம்பதாம் ஸவித்ரீம் ஜநயித்ரீம். ஶோணரத்நப்ரபவாம்- அருணரத்நாத்மிகாம், ஸவித்ரீம், ராத்ரிம், ஶமயிதும்- நாஶயிதும், உதயஸ்தாம்- உதயோந்முகாம், பாலஸந்த்யாமிவ உத்ப்ரேக்ஷ்யதே. “உதயஸ்ஸந்த்யா பாலஸந்த்யா:” இத்யமர:. பாலஸந்த்யாம்- உதயஸந்த்யாம், உதயந்தம் ஸூர்யமிவ. இத்யுத்ப்ரேக்ஷா ஶ்லேஷா நுப்ராணிதா. ॥௯௦௪॥

॥ஹரீதி॥ ஹேபாதுகே? நூநமேதே மயூகா:- ஶிவ:, ஜடாகணிஶஸ்ய- ஶ்ரீஹரிவிஶேஷணஜடாகலாபஸ்ய, “கணிஶம் ஸஸ்யமஞ்ஜரீ” இத்யமர:. காஞ்சநீ ஶ்ரீ, ஶிவதாம்- கஷாயிதாம்- ஶிரோருஹாதிகிரணாநாம், ஜடாஜடாக்ஷஸலக்ஷணாக்ஷிணாஸஹிதி த்யஜதி:. ஜடாபி:- ஸம்கேஶஸம்பாதே:, ஹரே:- ஹரபத: ஹரபதாரவிந்தாக்க, ரக்ஷிராணாம், தாவகாநாம்- த்வதீயாநாம், அருணமணிகணாநாம்- பத்மராகமணீநாம், ப்ரணதிஸமயே ப்ரணதநேஷ்டி, ருத்ராம்- ஸுக்தாம், வாஸநாம்- வாஸநாஸ்ய ரீதிமேவ,

போது ஒட்டிக்கொண்ட அவள் கால்செம்பஞ்சு போலிருக்கின்றது॥

உன் சிவப்புமணியானது உன்னடியார்களுடைய அறியாமையாகிற இரவைப்போக்குவதற்காக உதயமாயிருக்கிற பாலசூரியன் போன்றது. ॥௯௦௪॥

ருத்திரதேவன் உன்னை வணங்குங்காலத்தில் உன்பத்மராககிரணங்கள் அவன் சடையில் பாய்வதினாலே தான் அவனுடைய

விஜடாவிலி: ॥௯௦௫॥

ப்ரதிவிஹரணமேதே பாதுகே ரங்கபர்த்து: பதகம
லஸமயா: பத்மராகா ஸ்வதீயா: । சரணதலநகேத்ரீ
தாம்ரகாந்திம் ஸ்வகிரணை: ஸ்தலகமலவிப்ராந்திம் ஸ்தாபயந்த்ய
ஸ்யஸ்தரம் ॥௯௦௬॥

அபதிதபரிஹாஸாந் ரஞ்ஜயந் வீதராகாந் சரணகணிக
ணாநாம் தாவகாநாம் ப்ரகாஶ: । திஶதி விபவபாதகே
திக்ஷு ஜாஜ்வல்யமாந ஸ்ப்ருஶதி ஜநாநாம் பாபஸ்தோமம் பாவ

யதே ந ஸ்வர்ணவர்ணத்திஸ்வாவ:. ஶிவஸ்யஜடாகத சரண
ஸ்வம் தேவாவஸதபத்ர பாதுகாபத்மராக கிரணாநுஸ்ருதி
கோஷநாபநோதந்நக்ஷ்யதே ச. ॥௯௦௫॥

॥ப்ரதிவிஹரணமிதி॥ ஹே பாதுகே? ரங்கபர்த்து:, பதக
மலயோ:, ஸமயா:- ஸமீபவர்த்திந:, ஸம்பந்தஸாஜாத்யர்த்த:. ஸ்வ
தே, த்வதீயா:, பத்மராகா:, சரணதலேந, ஸக்தீம், ஸா
த்ருஶ்யமிதியாவத், தாம்ரகாந்தி:, ஸ்வகிரணை:-கிரணை:, ப்ர
திவிஹரணம்- ப்ரதிஸஞ்சாரம், வீப்ஸாயாமவ்யயீபாவ:. ஸ்த்ய
ஸ்தரம்- ஸஞ்சரதேஶம், ஸ்தலகமலாநாம், விப்ராந்திம்- ஸம்ஶயம்,
ஸ்தாபயந்தி, ஸம்பாதயந்தீத்யர்த்த:. பத்மராகப்ரபா ஸஞ்சரத்
ஸ்வாமிபாதஸஞ்சரதேஶே ஸ்தலகமலப்ரமம் ஜநயதீத்யர்த்த:॥

॥அபதிதேதி॥ ஹே பாதரக்ஷே? அபதிதபரிஹாஸாந்-
பாதுகாஸ்பர்ஶாநந்தஸுகிதாந், வீதராகாந்- விஷயாநு
ராகரஹிதாந், ரஞ்ஜயந் - ரூஷ்யமாணந், ராகாதிராஹித்யம் ரா
கம் கவஸ்ஞிதவ்யவிரோதவ்யதீயதே. தாவகாநாம். சரண
குணிகணாநாம்- பத்மராகஸமூஹாநாம், ப்ரகாஶ:- தேஜஸ்ஸமூஹ
ந:, ப்ரகாஶ:, ஜாஜ்வல்யமாந:- தேதீப்யமாந:, ஜாஜ்வலீதி

யிர்கள் இன்னும் சிவப்பாகக்காண்கின்றன. ॥௯௦௫॥

உன்னுடைய பத்மராகமணியொளிகள் பெருமாள் எழுந்தருளுகிற வழியெல்லாம்பரவி நிலத்தாமரைபோலாகின்றன. ॥௯௦௬॥

உன் பத்மராகங்களுடைய பிரகாசமானது, சிற்றின்பத்தில் ஆசையற்றவர்களுக்கு மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுப்பதுமல்லாமல், தன்னையடுத்தவர்களுடைய பாபங்களையெல்லாம் பஸ்

ராகம்॥ ॥௱௦௭॥

ப்ரத்யாதிஷ்டஸம்யா: பாதுகே ரங்கபர்த்து: பதகமல [illegible] ஸம்ருத்திம் ப்ரத்யஹம் பாவயந்த: । உபசித ஸுகமப்யேதோ [illegible] [illegible] ஸஞ்சித்ரா [illegible] தாவகா: பத்மராகா: ॥ [illegible] பாதுகே [illegible]

[illegible]

॥௱௦௭॥

உன்னுடைய பத்மராகங்கள் வேதகந்த முள்ளவைகளும், ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடித்தாமரைக்கு தினந்தோறும் அழகு உண்டாக்குகிறவைகளும், அறியாமையாகிற இருளை நீக்குகிறவைகளுமாயிருப்பதால் சூரியனுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றன. ॥௱௦௮॥

உன்னுடைய ரக்தகாந்தியானது உன்னைவந்துவணங்குகிற

[illegible] ॥ ௩௦௧ ॥

[illegible] ॥ ௩௦௧ ॥

[illegible]

தேவதாஸ்திரீகளுக்கு அதரத்தில்செம்பஞ்சுபோலவும், வாயில் மத்தியபானத்தாலுண்டான சிவப்புபோலவும், காதுகளில் அழகுக்காக வைத்துக்கொள்ளுகிற தளிர்போலவும், முடியிலிருக்கிற ஸீமந்தரேகையில் ஸிந்தூரம்போலவுமிருக்கின்றது. ॥ ௩௦௧ ॥

உன்மணிகள் பெருமாள் திருவடிஸம்பந்தத்தால் மேன்மைபெற்றுப் பிரளயகாலத்திலுதயமாகிற அனேகஸூரியதேவர்களையும்

திரிம்வேணதா:॥ ॥௯௧௦॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
ஸஞ்சாரபத்ததிஸ்ஸமாப்தா.

ஶ்ரீ:॥

ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
முக்தாபத்ததி ப்ராரம்ப:.

(1) ஸதாம் யத்ர நித்யாநாம் முக்தாநா மீஶ்வரஸ்ய ச। ப்ர
த்யக்ஷம் ஶேஷஶேஷித்வம் ஸா மே ஸித்யது பாதுகா॥௯௧௧॥

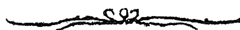
லக்ஷணம். ॥௯௧௦॥

அதாஸ்யாம் பத்தத்யாம் மௌக்திகமுத்ராலங்க்ருதாம் பாதுகாம் வ
ர்ணயதி. ॥ஸதாமிதி॥ *

யத்ர- பாதுகாயாம், ஸதாம்- ப்ரத்யக்ஷாணாம், நித்யா
நாம்- அநபாயாநாம், முக்தாநாம்- மௌக்திகாநாம், ஈஶ்வரஸ்ய
ச, ஶேஷஶேஷித்வம்- ஸ்வஸ்வாமிபாவ:, ப்ரத்யக்ஷம்- சக்ஷுஷா
ப்ரேக்ஷ்யம், பவதீதி ஶேஷ:. ஶோபகஸ்வகாதிபாவ:. (அந்ய
த்ர) ஸதாம்- ஸம்ஸாரிணாம், முக்தாநாம்- த்யக்தஸம்ஸா
ராணாம், நித்யாநாம்- அநாத்யஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாராணாம் அநந்தக
ருடாதீநாம், (ஏதேஷாம் த்ரிவிதஜீவாநாம்) ஈஶ்வரஸ்ய ச.
யத்ர- பாதுகாவிஷயே, (பாதஸம்பந்தமஹிம்நா) ஶே
ஷஶேஷித்வம்- ஸ்வாமித்வதாஸத்வே, ப்ரத்யக்ஷம்- தத்வஜ்ஞசக்ஷு
ர்கம்யம், ஸா, பாதுகா, மே- மம, ஸித்யது- காங்க்ஷிதமேத

மினிமினிப் பூச்சிபோலாக்கி விடுகின்றன. ॥௯௩௦॥

எதின் மேலிழைத்த அழிவில்லாத முத்துக்களுக்கும் பெருமாளுக்கும் சேஷசேஷிபாவம் யாவற்கும் பிரத்தியக்ஷமாய்த்தெரிகிறதோ, அந்தப்பாதுகை அடியேனுடைய அபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். எதைப்பெருமாள், தன் திருவடிகளில், தரித்துக்கொள்வதனால் அவர்யாவற்கும் மேலானவரென்றும் மற்ற நித்தியர் முக்தர் ஸம்ஸாரி யென்கிற மூவகைப்பட்ட ஜீவன்கள் மு

தவ ஸம்யமீந்த்ரபதரக்ஷே விபோ: மௌக்திகபங்க்திர்வி-
பாதி | ஸா ஹ்ருதி த்வயி ஸாதிதாபவர்கை: ஸ்ஸமயஸம்
க்ருதிதேவ ஸாயுஜ்யா || ருகஉ ||
ஶரணாமதஸஸ்யமாலிநீயம் தவ முக்தாமணி ரஶ்மிபி-

தாஹேவதா. ஶ்லேஷஸம்ஸ்ருஷ்ட: ப்ரேயோலங்கார:, உபமா
லங்காரஶ்ச த்வநித்வ. || ருகக ||

|| தவேதி || ஹே ஸம்யமீந்த்ரபதரக்ஷே! தவ, விபோ:- மௌ
க்திகபங்க்தி:- முக்தாமணீநாம் பங்க்தி:, முக்தாஶப்தாத் "விநயாதிப்ய
ஷ்டக்" இதி ஸ்வார்த்தே டக். ஸாதிதாபவர்கை: - ஸம்பாதித
மோக்ஷை:- பாரமர்ஷை:- ஸமயே- பாண்யாபத்யாமகா
லே, ஸா ஹ்ருதி, த்வயி, ஸங்க்ருதிதா- ஸம்பாவிதா, ஸாயு
ஜ்யா- ஸாயுஜ்யதேவ, விபாதி. ஸகலமுக்தாஸ ஸாயுஜ்ய
ஸ்ய ஶ்லேஷவ்யபதேஶ:. "தஸ்யைவ ப்ராதாயபூர்வபங்க்திஸா
ஹ்ருதஸ்ஸாயுஜ்யம் விஷ்ணோ:ஸாயுஜ்யா" இதி ஶ்ருதிமதே-
உத்ப்ரேக்ஷா. || ருகஉ ||

|| ஶரணேதி || நநு? ஹே ஸம்யமீந்த்ரபதரக்ஷே? ஶர
ணாமதாநு- ப்ரபந்நாநேவ, ஸஸ்யாநி- வ்ரீஹ்யாதயஃ, மம
தேயாரயதீதிதயோக்தா, "மமயாரண" இதியாதோ: க்ஷீ
ணேஷ்வஸ்யநிபி:. ஜயம், ஜமதீ- ஸூமி:, "ஜமதீரதுமஹிஷ்வ" இத்ய
மர:. தவ, முக்தாமணிரஶ்மீநாம்- மௌக்திககிரணாநாமேவ, நி
ஶ்ரீராணாம்- வாரிப்ரவாஹாணாம், ஓகை:- நிகரை:, 'ஸேத்ர

டிவணங்கி வஹிப்பதனுல் அவற்கு தாஸர்கள் என்றும் பிரத்
தியக்ஷமாய்ஏற்படுகிறதோ அந்தப்பாதுகையென்றுமொரு அர்த்தம்.
உன்மே விழைத்திருக்கிறமுத்துக்கள், "மோக்ஷமடைகிறவர்
களுடைய புண்ணியங்கள் அவர்களுடைய ஸ்நேஹிதர்களிடத்தி
ல் சேரும்" என்று வேதங்கள்சொல்லியபடி, நீ யாவர்க்கும் ஸ
ஹிர்த்து ஆதலால் உன்னிடத்தில் வந்துசேர்ந்த முக்தர்களுடைய
புண்ணியங்கள் போன்றன. *
புண்ணியத்தை வெளுப்பாய் வர்ணிப்பது வழக்கம். || ருகஉ ||
அடியார்களாகிற பயிர்கள்நிறைந்த இந்தப்பூமியானது எப்
போதும் உன்முத்தொளிகளின் வெள்ளம் பாய்வதினுல் நதிமாத்

ரணேஷு: । ததநு ரங்கதுரீணபாதுகே ஜகதீமித்த்வ
ஜுகோபமாத்ருகாக்ஷரை: ॥ ॥௧௧௬॥

அயி விஷ்ணுபதம் பரித்யஜந்தீ நவரத்நாம்ஶுநிர்மலப்ர
காஶா । பரிவர்ஷயஸி ஶம்ஜநாநி பாம்ஸலாம் ப்ரதி
பச்சந்த்ரகலேவ பாதுகே த்வம் ॥ ॥௧௧௭॥

நிஹிதா தவ ரத்நகாந்திஸக்தா ஶஸ்த: காம்ய நபாதுகே

ஜநயந்திகாரகஸ்ய ஸாரஸம்வாதஸம்பத:" இத்யுக்தேஶ்ச. நித்யம்-ஸதா, ஜகதேவமாத்ருகா - வ்ருஷ்டிமாத்ரநிஷ்பாத்யஸஸ்யஸம்பந்நதேஶஶாலிநா, நதீமாத்ருகேதியாவத். நதீப்ரவாஹைரேவ ஸஸ்யஸம்பந்ந, பாதுகாஶிக்ஷாப்ரஹாரை: ப்ரவர்த்தநேந ஜகதாம் ஸ: ரத்நகாரங்கார:. ॥௧௧௬॥

॥அயீதி॥ ஹே பாதுகே! அயி விஷ்ணுபதம்- ஸர்வேஶ்வரஸ்ய பதம், ஆகாஶஞ்ச, விஹாய்த்யஜ்யந்தீ? பரித்யஜந்தீ- த்யஜந்தீ, நவைர்ரத்நாம்ஶுபி: நவரத்நாம்ஶுவத், நிர்மல: ப்ரகாஶ:- உத்யோத:, யஸ்யாஸ்ஸா, த்வம், ப்ரதிபச்சந்த்ரகலேவ, ப்ரதமோதிதசந்த்ரகலேவ, பாம்ஸலாம், ஶம்ஜநாநி- ஶ்ரேயாம்ஸி, ஶ்ரேயஸ்கராணி லக்ஷணாநிச, *

"ஶம்ஜநம் ஶ்ரேயஸி ஶ்லோகே தத்வ பர்யாயேஷு ஶம்ஜநம் । ஸம்ஜநந் லக்ஷணேஷ்வபி ஶம்ஜநம் ஸுகதாத்ருதம்" இதி விஶ்வ:. பரிவர்ஷயஸி- அபிவர்ஷயஸி. ஶ்ரேஷ்டா நவரத்நகாந்தாநுஸாரா:॥

॥நிஹிதேதி॥ ஹே காம்யநபாதுகே? ஸ்வாம் ஸரித:- தவ பாஶ்வயேஷு, தத்ராந்த்யாத்ரவிச்சேத்யஜிதீயா. நிஹிதா ப்ரத்யுப்தா, நவாநாம் - ரத்நகாநாம், ஶ்ருங்கை: -

ருகமாயே இருக்கின்றது. ஆற்றுப்பாய்ச்சலுள்ள தேசத்திற்கு நதீமாத்ருகமென்றும், மழைபெய்து விளைகிறதேசத்திற்குதேவமாத்ருகமென்றும் பெயர். ॥௧௧௬॥

ஓ பாதுகையே நீ விஷ்ணுபதத்திலிருந்துகொண்டு நவரத்னகிரணங்களால் நிர்மலமாய்க்காணப்படுவதால் பிரதமையில் தோன்றின சந்திரகலைபோல் ஜனங்களுக்கு ஸகல க்ஷேமங்களையும் உண்டுபண்ணுகிறாய். விஷ்ணுபதம்-ஆகாசமும்பெருமாள்திருவடியும் உன்மேலிருக்கின்ற முத்துக்கள், நீ பெருமாளுடைய எதிரில்

[illegible] ॥௫௱௧௫॥

[illegible] ॥௫௱௧௬॥

[illegible]

[illegible] ॥௫௱௧௫॥

[illegible] ॥௫௱௧௬॥

[illegible]

இருக்கும்போது உன்னிடத்தில் அவருடைய திருவடிநகமாகிற சந்திரன் பிரதிபலிக்க; அதனுடைய பிரதிபிம்பங்கள்போன்றன ॥

காவேரிநதியானது, மகிமையில் கங்கைக்குச்சரியாயிருப்பதுமல்லாமல், உன்னுடைய வெளிப்புநிறம் பிரஸரிப்பதனால் ரூபத்தாலும் அதையொத்திருக்கின்றது. ॥௫௱௧௬॥

உன் முத்துக்கள், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பாதங்களாகிற சந்தி

மௌக்திகௌகை: । பாதாரவிந்தநகமம்ஶுமயூகஜாலை-
ர்யாதா தவ தாரகாபதி: ॥ ॥௬௭॥

த்ர்யம்பககோடீரேண மாநிதா ஸாந்த்ரமௌக்திகமயூகபாண்டு-
ரா । ரங்கநாதபதபத்மஸங்கிநீ லக்ஷ்யஸே ஸாக-
ரயாயிநீவ பாதுகே ॥ ॥௬௮॥

யேஷாஜாதி ஸவதீம் த்வாம் தே மௌக்திகத்யுதிவிகல்பகங்-
கயா । பராபவந்தி மகுடோபரிபாதுகே மௌலிஸங்க-
தஶஶாங்கலக்ஷ்மகம் ॥ ॥௬௯॥

நிகடஸ்திதாநாம், ஶஶாங்காநாம், தாரகாணாம்- நக்ஷத்ராணாம்
ஶோபாம்- ஶோபாம், ஸமாதத்தே- ஸ்வீகரோதி. நிஶாகராஸமீபஸ்தா
வா, உபலக்ஷணதயா, ஸாமாந்யஸாமாந்யாத். ॥௬௭॥

॥த்ர்யம்பகேதி॥ ஹே பாதுகே? த்ர்யம்பகஸ்ய- ஶிவஸ்ய, கோ
டீரேண- கிரீடேந, மாநிதா- பூஜிதா, ஸாந்த்ரை:, மௌக்திகம
யூகை:, ததா, பாண்டுரா- ஶுப்ரா- ரங்கநாதஸ்ய, பத
பத்மயோ:, ஸங்கிநீ- ஸக்தா, த்வம், ஸாகரயாயிநீவ- கங்கேவ,
லக்ஷ்யஸே. ஶ்லேஷாநுப்ராணிதோபமாலங்கார:. ॥௬௮॥

॥யேஷாமிதி॥ ஹே ரங்கேஶபாதுகே? யே- மாநவா:,
ஸவதீம், பஜந்தி- ஸேவந்தே, தே- மாநவா:, தவ, மௌக்திகா
நாம், த்யுதிரூபயா, விகல்பகங்கயா- ப்ரதிநிதிகங்கயா, மௌ
லிஸங்கதஶஶாங்கஸ்ய- நிஜஶிரோபூஷணசந்த்ரஸ்ய, லக்
ஷ்மகம்- கலங்கம், "லக்ஷ்ம கலங்கோங்கஶ்ச" இத்யமர:.
பராபவந்தி- திரஸ்குர்வந்தி. பாதுகாஸேவகா: ருத்ரத்வம் ப்ரா
ப்நுவந்தி, பாதுகாமௌக்திக ப்ரபாத்மிகா கங்கா மௌலிசந்த்ரம் கலங்க
ஹீநம் கரோதீதி பாவ: ॥௬௯॥

ரணிடத்தில் விசுவாஸத்தால் வந்த, நக்ஷத்திரங்கள்போன்றன. ॥

நீ சிவனுடையசிரஸால் கொண்டாடப்பட்டவளும், முத்துக்களின் கிரணங்களால் வெளுத்தவளும், ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடியோடு ஸம்பந்தித்தவளுமாயிருப்பதால் கங்கைபோலிருக்கிறாய். ॥

உன்னைச் சிரஸில் தரிக்கின்றவர்கள் கங்காநதிபோன்ற உன்முத்துக்களின் கிரணங்களால் தங்கள் முடியிலிருக்கின்ற சந்திரனுடைய சோபையை விருத்திபண்ணுகிறார்கள். ருத்திராதிபத்தி

முக்தாமயூகருசிபி: நியதம் கபர்தீ பாதாவநிஷு ஸததம் ஸ்வசந்த்ரம் । பிபர்தி ரங்கேச்வரபாதுகே த்வாம் முக்தாங்குரச்சுரிதஸத்குணவாம் ॥ ௫௨௰ ॥

பரிஷ்க்ருதா மௌக்திகரச்மிஜாலை: பதஸ்ய சௌரே: பவதீ முராரே: । ஸம்ஸாரிணாம் [illegible] ஸாகரபோதவ்ருத்தி: ॥ ௫௨௧ ॥

॥முக்தேதி॥ ஹே ரங்கேச்வரஸ்ய பாதுகே! [illegible] ஸம்ப்ருதா: ... ஸகலதேவ:- சிவ:, கபர்தீ, முக்தானாம், மயூகை:, ஸ்வசந்த்ரம் - சிரோபூஷணசந்த்ரகலாம், "கலாதம்ஸோத்தம்ஸாவதம்ஸா: கர்ணபூரே சிகரே" இதி வைஜயந்தீ. பாதாவநிஷு- [illegible] ஸது, த்வாம்- பிபர்தி- வஹதி. நியதம் [illegible] ॥

॥பரிஷ்க்ருதேதி॥ ஹே பாதுகே! [illegible], மௌக்திகானாம், ரச்மிஜாலை:- கிரணஸமூஹைரேவ ரஜ்ஜுஸமூஹை:, "கிரணப்ரக்ரஹௌ ரச்மீ" இத்யமர:. பரிஷ்க்ருதா- அலங்க்ருதா, முராரே:, பதஸ்ய- சரணஸ்ய வஸ்துன:, சௌரே: ரக்ஷித்ரீ, பவதீ, ஸம்ஸாரிணாம்- ஜீவானாம், ஸம்ஸாரஸாகர [illegible] சாஸ்த்ரேஷு, "[illegible] பீதானாம் போதவ்ருத்திகா" இதி. ஸம்ஸாரிணாம்- ஸம்ஸாரஜானாம், ஸாகரஸ்ய- சோகஸாகரஸ்ய, போதவ்ருத்தி:- யானபாத்ரம், பவதி. [illegible] ॥

யம பெறுகின்றனர் என்கிறபடி. ॥ ௫௧௯ ॥

உன் முத்துக்களுடைய ஸம்பந்தத்தால் தன்முடியிலிருக்கிற சந்திரகலைக்கு இன்னும் அதிகமாய்க் காந்திபுண்டாகவேண்டுமென்று தான் ருத்திரதேவன் எப்போதும் உன்னைவந்து ஸேவிக்கிறாரோ!. ॥ ௫௨௰ ॥

மணிகிரணங்களாகிற கயிறுகள் நிறைந்து பெருமாள் திருவடியாகிற வஸ்துவுக்கு ரக்ஷகமாயிருப்பதால் ஜனங்களுடைய அஞ்ஞானமாகிற ஸமுத்திரத்திற்கு ஓடம்போலிருக்கிறாய். ॥ ௫௨௧ ॥

நீ ஸ்ரீரங்கநாதனால் ஆச்ரயிக்கப்பட்டும் முடிகளில் ரத்தின

ரங்கே³ஶபாத³ப்ரதிபந்நஶோபா⁴ம் ரத்நாந்தரைருபா-
ஸிதாம் ஶிரோபி⁴: । முக்தாவதா³தாம் மணிபாது³கே
த்வாம் மூர்த்திம் பு⁴ஜங்க³மாதி⁴பதே: ப்ரதீம: ॥ ௨௨ ॥
முகுந்த³பாதா³வநி மௌக்திகைஸ்தே ஜ்யோத்ஸ்நாமயம் விஶ்வ-
மித³ம் தி³வாபி । தே³வாங்க³நாநாம் ந ப⁴ஜந்தி யேந வ்யாகோச-

॥ரங்கே³ஶேதி॥ ஹே மணிபாது³கே! ரங்கே³ஶஸ்ய பாதே³ந பூஜ்யரங்கே³ஶேந ச, பாத³ஸம்ப³ந்தே⁴ந பூஜ்யதாவகாஶஸ்தா-த்பாதா³ர்ப்பணப்ரயோஜநம் ப்ரதிபந்நா:- ப்ராப்தா:, ஶோபா⁴:- வை-ப⁴வம்- காந்திஶ்ச, யஸ்யாஸ்தாம், 'ஶோபா⁴ஸம்பத்திபத்³மாஸு லக்ஷ்மீ ஶ்ரீ-ரிவ த்³ருஶ்யதே' இதி விஶ்வ:, ரத்நாந்தரை:- ஶிரோரத்நா-ந்யேஷாம் தை:, ஶிரோபி⁴:- தே³வாதி³மௌலிபி⁴:, ஸமேதஸ்ய உபா-ஸிதாம்- பூஜிதாம், முக்தாபி⁴: முக்தாவச்ச, அவதா³தாம் - ஶு-ப்⁴ராம், த்வாம், பு⁴ஜங்க³மாதி⁴பதே:- ஶேஷஸ்ய, மூர்த்திம், ப்ர-தீம:. இத்யுத்ப்ரேக்ஷா ஶ்லேஷாநுப்ராணிதா. ॥௨௨॥

॥முகுந்தே³தி॥ ஹே முகுந்த³பாதா³வநி! தே- தவ, மௌக்தி-கை:, இத³ம், விஶ்வம்- ஜக³த், தி³வாபி- தி³வஸேபி, ஜ்யோத்ஸ்நா-மயம்- சந்த்³ரிகாப்ரசுரம், ப⁴வதி, யேந- ஜ்யோத்ஸ்நாவ்யாப்-தேந, தே³வாங்க³நாநாம்- தே³வாநாம், கரஜலஜாநி, பத்³மகோ-ஶா:- ஸரஸிஜமுகுளா:, வ்யாகோசதாம் - விகஸ்வரபா⁴வம், 'ப்ரபு²ல்லோத்பு²ல்லஸம்பு²ல்ல வ்யாகோச விகசஸ்பு²டா:' இத்ய-மர:. ந ப⁴ஜந்தி- பாது³காநிகடே தே³வாநாம் அஞ்ஜலிகரண-ஸ்ய பத்³மகோஶதயா ரூபிதஸ்ய மௌக்திகப்ரபயா சந்த்³ரி-கேவ நிரூபிதயா அவிகாஸவர்ணநாத்காவ்யலிங்க³மலங்காரம்

ங்களிழைக்கப்பட்டும் முததுக்களின் சோபையால் வெளுப்பாயும் (இதுபாதுகைக்கு) முத்துக்கள்போல வெளுப்பாயும் (இதுஆதிசேஷனுக்கு) இருப்பதால், உன்னை ஆதிசேஷன் திருமேனிதானென்று நினைக்கிறோம். ॥௨௨॥

உன்னுடைய முத்துக்களால் ஜகமெல்லாம் பகலிலும் நிரம்ப நிலவுள்ளதுபோலிருக்கின்றது; ஆதலாலன்றோ? தேவதைகளின் கைக்கூப்பாகிற தாமரைமொட்டு ஒருபோது மலருகிறதேயில்லை. தேவதைகள் எப்போதும் பாதுகையண்டை கைக்கூப்பிக்கொ

ததா மஞ்ஜுவிதூஷிகாஶா꞉॥ ॥கூஉங॥

ஸமாஶ்ரிதாநாம் மம வாம் விஶுத்திம் த்ராஸவ்யபாயஞ்ச வி
தந்வதீ த்வம் । ஸாயுஜ்ய மார்கோபநிஷத் ஸ்வகீயே முக்தா
மணீநாம் முக்தாமபாதிகே ந꞉॥ ॥கூஉச॥

கரோதி பாதாவநி மௌக்திகாநாம் கீர்ணைர் முக்தைர் கி
ரணப்ரரோஹை꞉ । யாத்ரோத்ஸவாஸங்கம் விஶாலாம்
மூர்த்நி ரங்கேஶ்வர மங்களாராத்ரிகம் த்வம் ॥கூஉரு॥

கீர்ணாகவிக்ஷா. ॥கூஉங॥

॥ஸமாஶ்ரிதாநாமிதி॥ ஹே மணிபாதுகே த்வம், ஸமாஶ்ரிதாநாம், ந꞉- அஸ்மாகம், அதவாம், வாதஸம்வரிதம், முநிராஜ்ஞா ஞ, விஶுத்தி- ரஜஶாதிரஹித்யம், ஶௌசம் ச, த்ராஸஸ்ய- பயஸ்ய ரத்நதோஷஸ்ய ச, வ்யபாயம்- அபாவம் ச, விதந்வதீ ஸதீ, ஸ்வகீயை꞉, முக்தாமணிபி꞉ த்ருஶ்யமாநை꞉ முக்தை꞉, ஸாயுஜ்யம்- ஸாம்யம் ஸாத்ருஶ்யம், ஶ்ருதாஶ்ரயவஸி- கரோஷி. ஶ்லேஷாலங்கார꞉, உபமாலங்காரஶ்ச. ॥கூஉச॥

॥கரோதீதி॥ ஹே பாதாவநி, தவ, மௌக்திகாநாம், முக்தை꞉- கயிதை꞉. ஶ்லேஷேண, கிரணாநாம்- வ்யூஹோரணை꞉- ஸங்காதை꞉, கீர்ணம்- வ்யாப்தம், த்வம், மூர்த்நி யாத்ரோ த்ஸவாஸங்கம்- வாஹநவிஶேஷரூபாய, விஶாலாம். ஸங்கேஶ ரம்- வர்ணம், மங்களாராத்ரிகம் வாரிகம்- மங்களாரவர் ணநாதீம், கரோதி. உத்ஸவாரம்ப மங்களாவர்ணம் கர்ப்பூ ஞ்சீதிஹாஸ꞉, உக்ஷ்ஷா. ॥கூஉரு॥

ண்டே யிருக்கிருர்களென்கிறபடி. ॥கூஉங॥

நீ உன்னடியார்களான எங்களுக்கு சுத்தியையும் த்ராஸமில் லாமையையும் உண்டாக்குகிறபடியால் உன்முத்துக்களின் ஒப்பு மையை யுண்டாக்குகிருய்போலும். த்ராஸமென்பதற்கு முத்தா ஞல் ரத்ந தோஷமென்றும் அடியார்களாஞல் பயமென்று மர்த்தம். மோக்ஷமடைந்தவர்களுடைய ஸாமியத்தை யுண்டாக்கு கிருயென்று மொரு தாக்பரியம். ॥கூஉச॥

முத்துக்களுடைய கிரணங்கள் உன்னிடத்தில் நிரம்பப் பர வியிருப்பதைப்பார்த்தால் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உத்ஸவத்திற்கா

[illegible] ॥ கூஉஎ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ கூஉகூ ॥

[illegible] ॥ கூஉஎ ॥

[illegible]

க வைத்திருக்கிற அந்தராப்பண பாஷிகைபோன்றாய். ॥ கூஉரு ॥

நீ முத்துக்களின் கிரணங்களால் யாவரையும் சிவர்களாக (பரிசுத்தர்களாக) ச் செய்கின்றவளும், நான்குபக்கங்களிலு மோடுகின்ற காந்தியாகிற வெள்ளமுடையவளுமாயிருப்பதால் வேறொருகங்காநதியை யுண்டாக்குகிறாய்போலும். ॥ கூஉகூ ॥

நீ ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிவழகாகிற கடலினின்றுந் திருந்து நிரம்பமுத்துக்களுள்ளவளாய் ஆநந்தத்தால் கடலோரத்தில்வந்து வெடித்திருக்கின்ற முத்துச்சிப்பிபோன்றாய். ॥ கூஉஎ ॥

உன்னிடத்தில் வ்ருத்தமான அநேகமுத்துகள் இழைத்திரு

क्ष्यामि । तेनैव नक्षत्रतारकाणाम् उप्तानि
बीजानि जगदीयमन्त्रा ॥ ५२८ ॥

विक्रमेण महता क्षणमन्तरिक्षं मायाविना भगवता
क्रमितापरेक्ष । व्याप्तावता विमलबुद्बुद गङ्गा-
नीरेऽपि मुक्तामयूखैः स्व सामग्रैः वानराक्ष
तारम् ॥ ५२९ ॥

शुक्लीविहार रघुनाथ पदावनि त्वं रक्षाविधौ सहस

(णे) स्रक्ष्यामि, उत्पादयामि, मुक्तामयानि, केवलं. जगदीयमन्त्रेव- जगत्स्रष्ट्रा रङ्गेश्वरेणैव, उप्तानि- प्ररोहणाय विकीर्णानि, नक्षत्रतारकाणां, बीजानि- कारणानि, सम्भवेति- इत्युत्प्रेक्षा. ॥ ५२८ ॥

॥विक्रमेणेति॥ केवलं वामनस्य? मायाविना- कपटवेषेण, भगवता, विक्रमेणं- त्रिपदात्मना, अन्तरिक्षं- आकाशं, व्याप्तवत्याः- आकाशव्याप्तायाः, विमलबुद्बुदवत्, गङ्गानीरेऽपि, तव, मुक्तामयूखैः, वानराक्ष तारम्- प्रकाशीकृतनक्षत्रप्रयाणं, सम्भवत्. उत्प्रेक्षाविषय मूलभावसंसृष्टा. ॥ ५२९ ॥

॥शुक्लीति॥ केवलपादावनि? शुक्लीः, विहारे, रघुनाथ- श्रीरङ्गनाथ, सहस, जगतः- भुवनस्य, रक्षाविधौ- परित्राण कृत्ये, नियुक्ता, त्वं, विलासकौतुकेन, मुक्तामयूखैः, यान्ति

ப்பதைப்பார்த்தால் லோகங்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்திருக்கின்ற வரான எம்பெருமான் இனிவரப்போகிற கல்பத்திற்கு நக்ஷத்திரங்கள் வேண்டுமேயென்று அதற்காக முதலில் நாற்றுவிட்டிருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. பாதுகையிலிழைத்திருக்கிற முத்துக்கள்நக்ஷத்திரங்கள்போலிருக்கின்றன வென்கிறபடி. ॥ ருஉஅ ॥

கபடவேஷம்பூண்டுவந்த த்ரிவிக்கிரமன் ஓரடியால் ஆகாயத்தை யளந்தபோது உன் முத்துக்களினொளிகள் ஆகாசத்தில் பரவி அங்கே நக்ஷத்திரங்களாகவும் ஆகாசகங்கையில் நீர்க்குமிழிகளாகவும் விளங்குகின்றன. ॥ ருஉகூ ॥

பெருமாள் பிராட்டியோடு தான் விளையாடவேண்டுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு லோகங்களை ரக்ஷிக்க உன்னைநியமித்தார்; அ

தா ஜநயந்தி நியந்தா । ஸத்த்வம் த்வதாஶ்ரிதமுதஞ்சயஸி
ப்ரஸ்ருதம் முக்தாமயநிகரேண விஸ்ருமரேண ॥
பாதார்ப்பணேந ஸததம் ப்ரதிபத்யமாநே ஸ்ரீரங்கசந்த்ர
மஸி ஸம்ப்ருதமௌக்திகஶ்ரீ: । கம்பீரகைரவிணி சரணாவநி
காந்திமுத்வித்ராநந்தகுமுதேவ கமுதீ த்வம் ॥
த்ரய்யந்த ஸௌதஸ்ய ஸுதாயிதேந ஜ்யோத்ஸ்நாவி
தாநேந மணிபாதுகே த்வம் । முக்தாமயே முக்தாஹிமம்

ஸாநம், நிகரேண, ப்ரஸ்ருதம்- ப்ரஸாரம், தத்ஸம்ஶ்ரிதம்- ரக்ஷ
ணீயாந்தம், ஸத்த்வம்- ஸத்த்வகுணம், உதஞ்சயஸீவ. ஸத்த்வகு
ணஸ்ய ஶ்வேதத்வேந தாத்ருஶ தாம்ப்ரிகே: கவிபிஶ்ஶ்வ
ருதஸ்யத்வாத்: உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார:. ॥௫௬॥

॥பாதேதி॥ ஹேசரணாவநி? ஸம்ப்ருதா, மௌக்திகாநாம், ஶ்ரீ:,
யயா ஸா, த்வம், ஸ்ரீரங்கசந்த்ரமஸி ஸஹதேத்யயம்ப்ருதஸி, பா
தயோ:- சரணயோ:, ரஶ்மீநாம்ச, அர்ப்பணேந- நிக்ஷேபே
ண, ஸததம், ப்ரதிபத்யமாநே - ப்ராப்நுவதிஸதி, உத்வித்ரா
ணி- ஸம்யகேவ விகஸந்தி, குமுதாநி- ஸிதோத்பலாநி, ய
ஸ்யாஸா, குமுத்வதீவ- கைரவிணீவ, கம்பீரம்- உத்க்ருஷ்டாம்,
காந்திம்- தீப்திம், கம்பீரகைரவிணி- ரம்யகஸம்கீர்ணாவநா,
ஶ்லேஷாலங்கார:. ॥௫௭॥

॥த்ரய்யந்தேதி॥ ஹேமணிபாதுகே? முக்தாமயீ- மௌக்திகப்ர
சுரா, த்வம், த்ரய்யந்தஸ்ய- வேதாந்தஸௌதஸ்ய, ஸுதாஸ்தம்பஸ்ய,
ஸுதாயிதேந- ஸுதாரூபாலேபநரூபேண, ஜ்யோத்
ஸ்நாவிதாநாயமாநேந மணிப்ரபாவிதாநேந ஸத்ஸ்பர்ஶை:. ஜ்யோ

தற்குபயோகமாக உன்னிடத்திலிருக்கிற ஸத்வகுணங்களை யா
வற்கும் வெளிப்படையாய்த் தெரியும்படி முத்துக்களாகப் பிரஸ
வித்திருக்கின்றன போன்றன. ॥௫௬॥

ஸ்ரீரங்கநாதனாகிற சந்திரன் தன் திருவடியாகிற கிரணத்தை
முத்துக்கள் நிறைந்த உன்மேல் செலுத்தும்போது நிரம்ப ஆம்
பல் விகஸித்திருக்கிற ஆம்பலோடைபோன்றாய். ॥௫௭॥

வேதாந்தமாகிற உப்பரிகைக்கு வெள்ளைச்சுண்ணாம்புபோல
வும், நிலவுபோல் அதிகவெண்மையுள்ளதாயுமிருக்கிற உன்முத்

[illegible]

[illegible]

துக்களுடைய காந்திகள் எம்பெருமானைச் சரணமடைந்தவர்களுடைய தோஷமாகிற மாலின்யத்தைப் போக்கடிக்கின்றன. ॥

எம்பெருமான் திருவடிநகங்களுடைய ஸஹவாஸத்தாலேதானே உன்முத்துக்கள் தம்மடியார்களுடைய தாபத்ரத்தைப்போக்குவதற்காகக் காந்தியாகிற அமிருதப்பிரவாஹத்தை யுண்டாக்குகின்றன. தாபத்ரயம் — தன்னால்வருவது பிறரால்வருவது தெய்வத்தால்வருவதாகிய மூன்றுதாபங்கள். ॥௯௩॥

சக்கவர்த்தித்திருமகனைப்போலவே நாமுமிருக்கவேண்டுமென்று ஜடை திரித்துக்கொண்டு தபோவேஷம்பூண்டிருந்த பரத

[illegible]

[illegible]

ம்வானுடைய சிரஸில், ஏகச்சத்திராதிபத்தியம் செய்துகொண்டிருந்த உன்னுடைய வெண்மைநிறமானது, வெள்ளைக்குடைபோலிருந்தது. ॥ கூ௩௪ ॥

காந்தியாகிய அமிர்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு வெகுஅழகாய் முத்துக்கள் உன்னிடத்தில் வரிசைவரிசையாயிருப்பதைப்பார்த்தால் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உள்ளங்காலிலிருக்கிற ரேகாரூபமான கல்பகவிருக்ஷத்தினுடைய பூக்களின்ஸரம்போலிருக்கின்றன. ॥

பெருமாளுடைய நககாந்தியோடுகூடி அதனால் அதிகமான உன்காந்தியைப்பார்த்தால் ஜனங்களிடத்தி லுனக்கிருக்கிற தயை

ஶாம் வ்யக்தமேகம் கரோஷி ॥ ॥௫௪௫॥

நிர்விஶேஷகலுஷேऽபி ஹ்ருதயம் மதீயம் நாதஸ்ய ரங்கவஸதே

ரபி ரோசிஷ்ணுரேஷ: । மாதஸ்ஸமேவ ஸஹஸா மணிபா

துகே ஸ முக்தாஸம்பவ: ஸ்படிகவலய பாவமாநயஸி ॥ ௫௪௬ ॥

ப்ராப்தா ஜநார்த்தநபதம் வ்யதிஷங்கதாராம் ஶ்யாமம் வபுர் கா

மிதமஜ்ஜநக்தக ஜஸ்ரதீபா । ஸ்நாநே தவ தத்ஸமயம் மணி

வ்யஸ்தம்- வ்யாஸம், வ்யக்தமேகம் கரோஷி. ஸங்க்ஷிப்தம் கரோஷி. வ்யாஸஸ்ய ஸங்க்ஷேபணஸமர்த்தாக்ஷ ப்ரஶஸ்த்யோக்தி:. வ்யாஸத்

ஸ்யாத்வ்யக்ஷா. ॥௫௪௫

॥நிர்விஶேஷேதி॥ ஹே மாத:? மணிபாதுகே, தவ, முக்தாஸம்பவ:, நிர்விஶேஷ-கலுஷே, ஸமேந- ஸாமேந கலுஷேண

மதீயம்- மதீயம், ஹ்ருதயம், ருசிரோசிஷ்ணும்-ருசிரோசிஷ்ணும்

ரங்கவஸதே:, நாதஸ்ய, ததிஷ்டத்யர்த்தம், ஸ்படிகஶி

லாமயஸ்ய, வலயஸ்ய, பாவம்- ஸாத்ருஶ்யம். ஸஹஸா- ஜடிதி, ந

யஸி. ஹ்ருதயஸ்தித்யநுஷங்கே. ரஜோகுணஸத்வேந மதீயமந

யம் ஸாத்யாதிபி: ஸமிஷ்க்ருத்யம் த்வதீயம் ஸாத்யஜாபிதி. ॥

॥ப்ராப்தேதி॥ ஹே மணிபாதுகே? வ்யதிஷங்கா:-வ்யாஸக்தா:,

தாரா:- ஶ்யாமத்வக்திகாநி நக்ஷத்ராணீவ, யஸ்யாஸ்ஸா, 'தா

ராபத்ரா முக்தாமிஶ்ரா தரளோ மஜ்ஜநத்வத்திகே । ஜீக்ஷாஸ்மி

ஜ்யோதிஷாரா" இதி விஶ்வ:. ஜநார்த்தந:- ஶரீரம்,ப்ரா

ப்தா- ப்ராப்தவதீ, காலராத்ரிர்யதா, "த்ரிஷாப்ராப்தா ஹரி

க்ருஷ்ண ப்ராப்தாஸ்ய ஸாரஸ்வதேஶா" இத்யுக்த:. வ்யதிஷங்

காதம், மிதமஜ்ஜந:, தக்ஷமகை:, ஜஸ்ரதீபா, தவ தத்ஸமயம்-

ஜநார்த்தந: பாதாரவிந்தவிஹாரஸமயம், ந:- ஸர்வாகம்

யைப பிரத்திபக்ஷமாய் யாவற்கும் காண்பிப்பது போலிருக்கிறது.॥

பாபங்களாகிற சேறுகள் நிறைந்திருக்கிற அடியேன் மனதில் ஸ்ரீரங்கநாதன் எழுந்தருளவேண்டுமென்பதற்காக உன் காந்திகளால் அதை நல்லஸ்படிகத்தாற்செய்த உப்பரிகைபோலாக்குகிறாய்॥

முக்தாஹாரங்களணிந்து நீலவர்ணமாயிருக்கிற எம்பெருமான் திருமேனி ராத்ரிபோலவும், உன்னுடைய முத்துக்களின் காந்திகள் நிலவுபோலவும் இருக்கின்றன; அதனாலன்றோ! உங்களன்

பாதா³ரவிந்த³ஸேவாயம் க்ஷணாந்நயதி பா⁴ஜிதவதீம் ந:।
உதா³ஶயம் கமலஸம்ப⁴வே மணிபாது³கே முக்தாம்ஶுபி⁴
ர்முக்தாபி⁴ரேவ நவாபி⁴ஷேகமிச்சே²ந: । அபி⁴ஷேகேஷு த்ரி
த³ஶேஶ்வராணாம் த்வத்ஸம்பாதே³கை: ஸ்வயம்வர
பதா³பி⁴நந்த³நாய॥ ॥௯௱௫௯॥
ஸம்ஸாரஸஜ்ஜ நவ ஸம்க்ஷோபா⁴ந்தே ஸம்ஜ்ஞாஸ்ய
ஶிஞ்ஜிதகா இவ தாவகீநா:। ஸம்ஸாரஸம்ஜ்வரஜாட்³யாம்

பா⁴ஜிதவகாஞ்சதீம், க்ஷணாத், ஸேவாயம் - விகாஸம், நயதி, ஸ்வாந்த - யாந்தம். ஶேஷாநந்தாணி தாப⁴வகம். ஸம்ஸ்க்ருதாஸி முக்தாநாம் பரிதஶ்ச பா⁴வஜா கநகா⁴ணஸம்கீர்ணை:. ॥
॥உதா³ரேதி॥ ஹேமணிபாது³கே? த்ரித³ஶேஶ்வராணாம் - இந்த்³ராதீ³நாம், அபி⁴ஷேகேஷு - ஶிரஸ்ஸு, நிஹிதா, ஸ்வம், உத்ஸ்ருஜ்யாநாம் - உத்ஸ்ருஜ்யாநாம், ஸம்பாதா³நாம் - பாவநாம், கடா²தா³நாம் ச, ஶுபை⁴ர்நை:, நிர்மலை:, தா⁴ரஹிதை:, நவாபி⁴ஷேகை:, ஸி ந்தை⁴: - ஸம்ஸ்ரேஷ்டை:, முக்தாம்ஶுபி⁴ரேவ, தீர்த்தோதை³: - பா⁴ண்ட்³ஜைர்ஜை:, பதா³ஸந்தை:, ஸ்வாநாபி⁴ஷேகிணை:, தாநு - த்ரித³ஶேஶ்வராநு, இந்த்³ராதீ³நு, ஸ்வயம்வர - கவிவேஶ்வய வர. உத்க்ருஷ்டா ரத்நவகஸம்கீர்ணா. ॥௯௱௫௯॥
॥ஸம்ஸாரேதி॥ ஹே மணிபாது³கே? தாவகீநா: - த்வதீ³யா: முக்தா: முக்தாநி, ஶிஞ்ஜிதகா இவ - ரஸாதி³த்ருஷ்ணிஷு ஶௌஷ்டி ஶிஞ்ஜிகா இவ, ஸம்ஸாரஸ்ய, பாத³யோ:, நவாநா மேவ ஶாத்ராணாம், ப்ரஹ்மணைவ, ஸாத்³யா, கம்ரேந, கநா கா⁴ம்ய - ரஶ்மிஷணம், ஸம்ஸாரஸ்ய, ஸம்ஸாரஸுக²ம், ஸம்ஜ்வரம் -

டைவரும்போதெல்லாம் யாவற்கும்புத்தியாகிய ஆம்பலோடை விகஸித்துப்போகின்றது. ॥௯௱௫௮॥

தங்களுக்கு உயர்ந்த பதங் கிடைக்கவேண்டுமென்று அபிலாஷைகொண்டுவந்து உன்னைத் தரித்துக்கொள்ளுகிற இந்திராதிதேவதைகளையெல்லாம் உன்காந்திகளால் பட்டாபிஷேகம்பண்ணுவிக்கிறாய்போலும். ॥௯௱௫௯॥

பெருமாள் திருவடிகாந்தியாகிற அமிர்தம் பூசப்பட்ட நல்ல ஔஷதமாத்திரைகள்போல் உன் முத்துக்கள் ஸம்ஸாரமாகிற

குணிவ்ராதரங்கே ஸஞ்ஜீவநாய ஜகதாம் ப்ரஸவந்தி ரங்கா:॥
ஸாகேதமௌலி ரஸிகதா ஸாத்வத்யாமநை: ப்ருத்யந்த
ஶௌக்திகத்ரிஷேண விகீர்ணபுஷ்பா। ரங்கேஶ்வரஸ்ய தியதம்
க்ஷயிஶாஸ்யஹாஜராங்கஹ்ருத்ய மஷிதாகுணிவ்ராஜகேகஷம்॥
ஶநேத்ய ரங்காத்பரணாவநி ஶௌஷிதேஶ விநத்யஸ்யதேவி
ஸவதீம் விநதஸ்யஶம்போ:। க்ஷயாநயத்யவிக்ருதா: ப்ர
திவந்தாரம் வஶிஶாதாஷாரகிரணம் தவஶௌக்திகாமோவை:

தாவக்யாமிம், ஜாஷிணே ஸ்ய தேஷாம், ஜகதாம், ஸஞ்ஜீவநாய, ப்ரஸவந்தி - கல்பந்தே. உவஶோ. யஶாஷிஷக் ஜ்வராங்கஶாளி ர ஸஹாஶிகா ஶநாவநே ஸம்யோஜ்ய ஷகா ஜ்வராதாரம் ஜீவயந்தி தத்ரிதிஸாவ:. ॥கூசுரு॥

॥ஸாவேதி॥ ஹேகுணிவ்ராஜகே? ஸாகேதமௌலே:- ஸக்த்யா க்ஷஹ்நி: கஷி நயஷகேஷு, ஸாதவ்ரயாமைந:- கேகே யீதநயப்ரஶாமைவ: நடவஸிஷ்யமேஷு, க்ஷயிமதா-ஜ்ஞாதா ப்ராப்தாவ. ப்ருத்யாந்தாநம், ஶௌக்திகாநாம், த்ரிஷேண- வ்யாஜே ந, விகீர்ணாநி, வாஷ்பாணி, யஸ்யாவஸா, க்ஷம், க்ஷயி, (க்ஷயிகாரணே) ஶாஸ்யஹாஜ:- ந்ருத்தஸகூபஶாதிகதம், ரங்கேஶ்வரஸ்ய-ஸக வத: நடவஸிஷ்யஸ்ய, மஷிதா- கநோஜ்ஞா, ரங்கஹ்ருத்ய- ந தநஸ்யாநதிவ, நியதத்ருத்யக்ஷேப்ரக்ஷா ஶ்ரோஷாவஹ்நவஹரா:॥

॥ஶநத்ய இதி॥ ஹேரங்காத்பரணாவநி? க்ஷயிக்ருதா:- கவக்ஷா:, விநதஸ்ய, ஶம்போ:, ஶௌஷிதேஶ- ஶிரஸி, ஸவதீம், விநத்யஸ்ய, வஶிஶாதாஷாரகிரணம்- ஶிவாஞ்சநம், தவ, ஶௌக்திகாநாம், ஓமைவ:- திகமோர:, ப்ரதிவஷாதி, தாராணி-நக்ஷ

ஜ்வரத்தி லடிபடுகின்றவர்களை யெல்லாம் பிழைப்பூட்டுகின்றன. ॥

நீ பக்தியுள்ளவர்களில் தலைவர்களான பரதாழ்வான் முதலிய வர்களாகிற ஆட்டக்காரர்களால் அடையப்பட்டும், முத்துக்களாகிற புஷ்பங்கள் இறைக்கப்பட்டு மிருக்கிறபடியால் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஆட்டமாடுவதற்குத் தகுந்த ரங்கஸ்தலம்போலிருக்கிறுய். ॥

ருத்திரன்வந்து வணங்கும்போது அர்ச்சகர்கள் உன்னை அவன்சிரஸில் எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்திலிருக்கின்ற சந்திரனை உன் முத்துக்களாகிற நக்ஷத்திரங்களோடு கூடினவனாகச் செ

[illegible]

யகின்றனர் என்று நினைக்கிறேன். ॥ கூசஉ ॥

பெருமாள் உத்தியானவனத்திற்கு எழுந்தருளும்போது உன் காந்திகள் அங்கேயிருக்கிற நடபாவிமுதலியவைகளில் பிரஸரிப்பதைப்பார்த்தால், ஸ்வாமியினுடைய விநோதத்திற்காக நீ தாமரைக்கிழங்குகளைக்கொண்டு நடுகிறாயென்றுதோன்றுகிறது ॥ கூசந ॥

பிராட்டிக்கு உடன்பிறந்தவனை சந்திரன் எப்போதும் ஏகரீதியாய்ப் பரிபூர்ணனாயே யிருக்கவேண்டுமென்று கருதி, (உன்னுடைய முத்துக்களின் காந்தியாகிய) நிலவானது, பெருமாள்தி

க்ஷ்யாஸ:|| ||௮௪௪||

யேநாத்ய தேவி பதவீம் விநயாவநம்ரை ருத்தம்ஸயந்தி
க்ருதிந: க்ஷணமுக்தமோஹா: । இச்சந்தி ரங்கந்ருபதே
மணிபாதுகே த்வந்முக்தாநிகர நிபதாஸ்திதி விஶுத்திம்॥
ஸநாதிநஸ்திதாநா ஸம்பாதிதா பவாநாம் ஜநிதமோக்ஷ
ஸௌஸ்ஜ தேவி முக்தாமயீ ஸ்வம் । ஸ்வகடபஸி ஜ

க்ஷ்யாஸ- வ்யாஜாஸ, ஸமாஶ்ரயதி. உத்ஸங்கே ஸ்திதா ஸேவேதவ்ய ஶ்ரேஷ்டம் ஸ்தாபிதாஸ. ||௮௪௪||

||யேநேதி|| ஹே ரங்கந்ருபதே: மணிபாதுகே? யேநாத்யதேவி க்ருதிந:- யேதேவாநுகாமா:. விநயேந, அவநம்ரை:, உத்தமாங்கை:- ஶிரோபி:, பதவீம்- ஸ்தாநம், க்ஷணம், உத்தம்ஸயந்தி- வஹந்தி, தே, இஹ- ஜகதி, தவ, முக்தாநிகரை:- முக்தாநிசயை:, நிபதாம்- நித்யஸ்திதாம், ஸ்திதீம், விஶுத்திம்- ஶௌசம் ப்ராப்தும், இச்சந்தி. க்ருதிநாம் பாதுகாஸ்பர்ஶநம் பாதுகாமுக்தகத ஸம்பந்த ஶ்ரேஷ்டமிச்சித பாதநக்ஷா பாதக்ரஹண த்ருஷ்டேஶ்வஸ்யதே. ||௮௪௫||

||ஸநாதிநேதி|| ஹே தேவி பாதுகே? த்வம், ஸநாதிநம்- ஸ்திரம், ஸம்பாதிதாநாம்- ஸம்பாதிதாநாம், ஶ்ரீநிவாஸபாதாநாமிதி ஸம்பந்த்யதே. ஸம்பாதிதாநாமேவ- ஸம்பந்திதாநாமேவ, ஸம்பந்தாநாம்- நிவேஶிதாநாம், ஜநிதா- உத்பாதிதா, மோக்ஷஸௌக்யா, ஸௌஸ்ஜை:, முக்தாமயை:, ஸம்பந்தை:, ஸ்வஸ்தஸ்வ ஸ்திதிரேஷா ஸ்வஸ்ஸ்ய, ஸாம்ஸாரிகஸ்ஸ்ய- ஸம்ஸாரஸ்ஸ்ய, ஸ்வ ஸம்ஸ்திம், ஸ்வஜாநாம்- ஜநாநாம், ஸ்வகடபஸி. ஸம்ஸேவதே

ருவடிகளைக் காப்பாற்றுகின்றவளும் அழிவில்லாதவளுமான உன்னை வந்தடைந்திருக்கிறதுபோலும்' ||௮௪௪||

உன் முத்துக்களில் ஸ்திரமாயிருக்கின்ற சுத்தி தங்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்று தான் உன்னைப் பெரியோர்கள் முடிவணங்கிவந்து தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ||௮௪௫||

பெருமாள் திருவடிவிரல்களாகிற தளிர்களின்நடுவே உன்முத்துக்கள் அரும்புகள்போலிருக்கின்றன. அந்தமுத்துக்கள் பெருமாள்திருவடியின் கீழேயிருக்கின்ற ரேகாரூபமான சங்கத்

[illegible] ॥௯௪௬॥

[illegible]

[illegible] ॥௯௪௬॥

[illegible] ॥௯௪௭॥

[illegible]

தோடு கூடியிருப்பதைப்பார்த்தால் முத்துக்கள் சங்கத்தினின்று முண்டாகின்றன வென்பதை யாவற்கும் விளங்கத்தெரிவிக்கிறு யென்று தோன்றுகிறது. ॥௯௪௬॥

திரிவிக்கிரமன் உலகமளந்தபோது அவருடைய திருவடித்தாமரையின் மகரந்ததாரைபோல் உண்டான கங்காநதியானது, அப்போது உன்முத்துக்களுடைய கிரணங்கள் அதன்மேல்பட்டதினாலே தான், இன்னும் வெளுப்பாயிருக்கின்றது. ॥௯௪௭॥

பெருமாள்திருவடிகளோடு மிகவும் ஒத்திராநின்ற தாமரைப் பூவோடு சந்திரனுக்கிருக்கிற பகையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று,

ணவப்ரவரா: பாதுகே ஸம்ஶ்ரிதாநாம் கலிகல்மஷமஶே-
ஷம் க்ஷபயந்தீவ முக்தா: ॥௫௪௮॥

முக்தாஶ்ரிதவபிதாவம் ப்ராணிநாம் மௌக்திகௌகை-
ரத்யுத்திவ தாஹாநாம் முக்தியே பாதுகே த்வாம் । விஷ-
தரபணவத்யாம் யத்ர ஹாஸேந ஶௌரே: ஸ்திதநடநயோ-
க்யம் ரங்கமாஸீந்முராரே: ॥௫௪௯॥

ஸேவாகதாநாம், தாரா இவ, நக்ஷத்ராணீவ ஸ்திதா:, அயோமயே-ப்ர
ரஸ்ய தத்வம்பவயிஹிஸ்ரு நீபகவாதிதிஹாவ: ப்ரஸ்ருதா:, கிரண
ப்ரவரா:, பாவஸாந்தா:, முக்தா:- மௌக்திகாநி, நக்ஷத்ரஸத்ருஶ்யே
தே. ஸம்ஶ்ரிதாநாம், கலிகல்மஷம்- கலிகாலஜநிததோஷம்,
ஸங்கதிக்ருதிஸத்ருஶே அஶேஷம்- நிரவஶேஷம் யதா ததா, க்ஷப
யந்தி- க்ஷபயந்தீவ. உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார: ॥௫௪௮॥

॥ முக்தாமயேதி ॥ ஹே பாதுகே! த்வாம், மௌக்திகை:,
ப்ராணிநாம், அத்யுத்தம்- அதிஶயம், தாஹாநாம்- தாஹஶாந்திம், (அத
ஏவ) முக்தாஶ்ரித:- ஶீதள:, வபிதாவ:, யதாததா, கதம், ஶ
க்தி யே- வபுஜயாதி- விஷதரஸ்ய- காளியஸ்ய ஸர்பஸ்ய, பண
வத்யாம் - ஸ்படாஶ்ரேணீ, "ஸ்படாயாம் து பணா த்வயோ:" இ
த்யமர:- யஸ்யா:- அத்யந்தஸ்தாவிஷ்யா: பாதுகாயா:, ப்ரஹா
ஸேந, முராரே:- ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய, உசிதநடநஸ்ய- ஶ்ருங்கார
ந்ருத்தஸ்ய, யோக்யம்- உசிதம், ரங்கம்- ரங்கஸ்தாநம், ஆஸீத், இதி
மந்யே. அநயா நடநாஸம்பவாதிதிஹாவ: உத்ப்ரேக்ஷாலங்கா
ரஸ்ய காவ்யலிங்கஸ்ய ச யதாஸம்பவ ஸங்கராங்கிபாவேந ஸங்கர: ॥

உன்னிடத்திற்குவந்த நக்ஷத்திரங்கள்போன்ற முத்துக்கள் ஜனங்
களுடையஸகலபாபங்களையும்போக்கடிக்கின்றனபோலும் ॥௫௪௮॥

பிராணிகளுடைய தாபங்களையெல்லாம் போக்கடிப்பதற்காக,
அமிர்ததாரைபோன்ற மௌக்திக காந்திகளைப்பெருக்கிக்கொண்
டிருக்கிற பாதுகையைப் பெருமைபாராட்டுகிறேன். இப்பாது
கையினது மஹிமையாலே தான் விஷமுள்ள ஜந்துவான காளீய
மென்கிற ஸர்பத்தினுடைய படங்கள்கூடப் பெருமாளுக்கு வேடி
க்கையாய் ஆட்டமாடும்படியான இடமாயிற்றென்று நினைக்கிறேன் ॥௫௪௯॥

ஸக்ருதேவ விநதாநாம் த்ராஸமுந்மூலயந்தீம் த்ரிபுவநவந்
தநீயாம் த்வாமுபாஶ்ரித்ய நித்யம் । ந ஜஹதி நிஜகாந்திம்
பாதுகே ரங்கபர்த்து: சரணநகமணீநாம் ஸந்நிதௌ மௌக்
திகாநி ॥ ॥௯௫॥

பாவநமிதமஶேஷம் பிப்ரதோ ரங்கபர்த்து: பதகமலயுகம்
தே பாதுகே தாரயந்த்ய: । சிரவிஹரணகேதாத்
ஸம்ஸ்ப்ருதாநாம் வஹந்தி ஶ்ரமஜலகணிகாநாம் ஸம்வாதம் மௌ

॥ஸக்ருதிதி॥ ஹே பாதுகே! மௌக்திகாநி, ஸக்ருதேவ, விந
தாநாம்- ப்ரணதாநாம், த்ராஸம்- பயம், மணிதோஷாதிஜநிதமி
த்யேத. உந்மூலயந்தீம்- நாஶயந்தீம், த்ரிபுவநஸ்ய, வந்தநீயாம்,
த்ரிபுவநஶப்தஸ்ய பாத்ராதிஷ்வபாடாத் ஸ்த்ரீத்வாபாவ:. த்வாம், உபா
ஶ்ரித்ய, ரங்கபர்த்து:, சரணநகாநாமேவ. மணீநாம்- மௌக்தி
காநாம், பரஸ்பரவ்யதிஷங்காவிநாஶித்வாத:. ஸந்நிதௌ - ஸமீபே,
நிஜாம்- ஸ்வீயாம், காந்திம், ந ஜஹதி- ந த்யஜந்தி. நித்யம். அ
ந்யோந்யஸம்பந்தவிரோதேந: அபிபவத்காபத்தே ரிதிபாவ:.
அலங்கார: ॥௯௫॥

॥பாவநமிதி॥ ஹே பாதுகே! மௌக்திகாநி, அஶேஷம், ஜகத்,
பாவநம், பிப்ரத:- வஹத:, ரங்கபர்த்து:, ஜகத், பதகமல
யுகம், தாரயந்த்ய:, தே- தவ, சிரம், விஹரணே- ஸஞ்சா
ரணே, ஜநிதாத், கேதாத்- ஶ்ரமாத், ஸம்ஸ்ப்ருதாநாம்- ஜநிதா
நாம், ஶ்ரமஜலகணிகாநாம்- ஸ்வேதபிந்தூநாம், ஸம்வாதம்- ஸாம்
யம், வஹந்தி. ஶ்ரமவிஷயஸ்ய ஸ்வேதஜலாதி ஸம்வந்தீதிபாவ:. ப்ர

ஒருக்காலுன்னை வணங்கினவர்களுடைய பயத்தைப் போக்கடி
க்கின்றவளும் (ரத்ன தோஷத்தைப் போக்கடிக்கின்றவளென்று
மர்த்தம்) மூன்றுலோகத்து ஜனங்களாலுங் கொண்டாடத்தக்க
வளுமான உன்னை யடைந்தபடியால், மணிபோல் பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்கிற ஸ்வாமி திருவடியின் நகங்களுடைய ஸமீபத்தி
லிருந்தபோதிலும், உன்னுடைய முத்துக்கள் ஒருபோதும் தன்
காந்தி குறையாமலே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ॥௯௫॥

உன்முத்துக்கள், ஸகலலோகங்களையும் தரிக்கின்ற எம்பெரு
மானுடைய திருவடித்தாமரைகளைத் தாங்குவதனால் ஆயாஸப்ப

ஸ்தாநி॥ ॥௯௰௧॥

வ்யாகல்பிதயஶஸாமிஹ பாதபங்கேருஹத்வந்த்வ: ஶிஞ்ஜாநி
தநவவம்ஶ்யஜ்யோதிஷாம் நகிகாநாம் । காரணவிஶேஷமேவ
ஸாகாதரஸ்யாஸ்ய ஜந்தோ ஸ்மரபதி பரிதாபம் ஶாஶ்வதீ
சந்த்ரிகேயம்॥ ॥௯௰௨॥

ஶ்ரேயோபவர்கஹ்ரியதாம் பவிஶ்ராந்தாநாம் ஶமேச்சஸ்
ஸ்வதி யோஜிதாங்கே தாவகாநாம் । ந்யஸ்தாநித்யம்நி
ஜ்ஞாநப்ரகாஶம்ஸ்தா நிஶம்ந்தா. ॥௯௰௧॥

॥வ்யாகல்பிதேதி॥ ஹேபாதபங்கே? ருஹத்வந்த்வ, வ்யாகல்பிதாநி- பூஷிதாநி; யஶாம்ஸி, யைஸ்தேஷாம், ஶ்ரீரங்கிணோ யஶோவத்ஸ்தநாதித்யஸ்ய: ஶிஞ்ஜிதாநி, நவாநாமேவ, வர்ணாம், ஜ்யோதீம்ஷி, யேஷாம், தே- தவ, நகிகாநாம், ஶாஶ்வதீ- நித்யா, இயம், சந்த்ரிகா- ஜ்யோத்ஸ்நா, காரணவிஶேஷ- வரஶேஷேய, காதரஸ்ய- பீரஸ்ய, அஸ்ய ஜந்தோ:, ஶேத்யஸ்ய: பரிதாபமேவஸஞ்சாரம், ஶமயதி- ஸ்வப்ரதி பக்ஷிஸ்மேயாக்ருதப்ராணிதஸ்ப்ரயோஜகார:. ॥௯௰௨॥

॥ஶ்ரேயோதி॥ ஹேயோஜிதாங்கே? ஶ்ரேயஸாம்- ஆயி, நிஜாநாம், ஜ்ஞாநஜ்ஞாநாம்- அவதீர்ணாவஸாநாம் ஶ்ரேயஸ்தீ ப்ராணாநாம், வ்ருத்திஹேதோ:- ஆவிர்பாவாய ப்ரகாஶாயவ, ந்யஸ்த:- ஸமர்பித: ப்ரத்யக்ஷஸ்ய, ஸ்வதந்த்ரவேண- வாரதா தந்த்ரவேண, ஜ்யோதிஷா நிஜதீப்த்யா, ஶமிதம், தத:-ததா ஜ்ஞாந: அபகாரஸ்ய, பக்ஷாந்தேஷாம், யோகிநாம்- ஜ்ஞாந க்ஷேத்ராணாம், அந்தராத்மா- ஜீவாத்மா, நித்யம்- ஶ்ரேஷ்டம் அப்ராக்ருத, ஸ்தூலம்- நித்யம், யாத- தேஜ:ப்ரதாதவதஸ், அபியதாம்-

ட்டு அதனால் உனக்கு உண்டான ஸ்வேதபிந்துக்கள்போன்றன॥

பெருமாளுடைய நககாந்திகளையும் விருத்திசெய்கின்ற உன் முத்துக்களுடைய அழிவில்லாத சோபையாகிற நிலவுதான், நிர்யாணகாலத்தில் பிராணிகளுக்கு உண்டாகிற தாபங்களைப்போக்குகின்றன. ॥௯௰௨॥

தங்களுக்கு நல்லகுணங்கள் உண்டாகவேண்டுமென்று உன்னிடத்தில்வந்து பரஸமர்பணம் பண்ணுகிறயோகிகள் பகவதனு

ஜரடமணிவ்ருக்ஷிம்ஸ்வேதா ஸந்தத்யா ரத்நஜ்யோதி: ப்ரவ்ருத்தி
த்தரஸாம் யோகிநாம் ரத்நாத்ரா॥ ॥௪௯௫॥
ஶாஶ்வதம் நித்யம் ப்ரஸ்ருமரபரிணதாம் தேவி விஷ்ணோ: பதேஷ்வா
ராஸ்யாந்தா ராதி தவிஸ்வரம் பாதுகே தத்வயாதி। ஸ்வேஷா
மேகைகமேஷாஸ்வாந்தவிஶம் தீவதத்யாஸ்யகாரம் முக்தா

ப்ராப்நுவந்தம், தாவகாநாம் – த்வதீயாநாம், முக்தாமணீநாம், மு
க்தாநாமிதி த்ருவிமர்ஶேந. ஶ்லேஷ, உக்திஸஹிதா– ஸஜாதீயோக்
தி. விஶேஷணஸாம்யாதுபமா. முக்தாமணீநாம் முக்தாத்மநாம் ரத்
நாத்மநாம் ஶ்லேஷோபாதிக ஸாத்ருஶ்யவதாம் விஶே
ஷணஸாம்யாத் உபமேயோபமாநபாவ: ஸமஶ்லேஷா
நுப்ராணித:, "ஜீவிதம் யதி ஸாத்ருஶ்யாத் விஶேஷணேநாலம்
க்ருதே" இதி லக்ஷணம். ॥௪௯௫॥

॥ஶாஶ்வதி॥ ஹே தேவி பாதுகே! ஶாஶ்வதம், ஶாஶ்வதகாலமே
வ, விஷ்ணோ:, பதே – பரமே பதே, நித்யம் – ஸதா,
ப்ரஸ்ருமரம் – ஸர்வதோ யதா ததா, பரிணதாம் – ப்ரவ்ருத்தாம்
ச, ஸ்வாம், ஸ்வதீப்திஸம்பதம் – ஸ்வகீயகாந்திஸம்பதம், ஸ்வகீயதேஜ
ஶ்சேத்யர்த்த:, தாம் – 'ஸஹஸ்ரஸ்தூணே ...' இதி ஶ்ருதிப்ரஸித்தம், ஸ்வாந்தம் –
ஸ்வாந்தமேவ ஸந்தம், தத்வயாதி. உக்தேஷ்வர்த்தேஷு
ஸமீநா:– நிர்தோஷகவிதா: ஸமயாஶ்ச, முக்தா:– முக்தி
காநி நிவ்ருத்தஸம்ஸாராஶ்ச, யஸ்யா:– ஸ்வாந்தீரவாயா: பா
துகாயா:, உபஸதநாத்– ஸேவநாத் ப்ராப்த்யா, ஸேவ:,

க்கிரஹவிசேஷத்தால் அக்ஞானம்நீங்கிப் பேரறிவுபெற்று அப்
ராகிருதமான தன்னடிச்சோதிபெற்ற பெரியோர்களில் தாமும்
ஒருவராயாகிறார்கள். தனக்கு அதிகமான ஒளியுண்டாகவேண்
டுமென்று உன்னிடத்தில் புதிதாயிழைக்கப்பெற்ற முத்து மிக்க
ஒளிபெற்று உன்மேலிருக்கின்ற முத்துக்களைப்போலத் தானு
மொன்றாய்விடுகிறது என்றுமொரு அர்த்தம். ॥௪௯௫॥

உயர்ந்த முத்துக்களாகிற மோக்ஷமடைந்த புருஷர்களெல்லாம்
அதிபரிசுத்தமான விஷ்ணுபதத்திலிருக்கின்ற உன்னையடைந்து
அதனால், தமது ஒளியாகிற பேரறிவால் உலகமெல்லாம் வ்யாபித்

ஸாஸிம் யதோ²வஸதநாத² விஹ்ருதிர்த்ராவஸீநா:॥௪௫௪॥
ப்ராப்தா ஸமௌ ப்ரணதஸம்ஸ்ருதிதாபஸாந்த்யை ப்ர
த்யக்ஷமிந்த்³ரஶிரஸி வ்ருஜினம் ப்ரபாவிதா நவஸேவநம் ।
ஜெயவைநதம் நயநதரம் நதிராஜபுத்ர யதிதா நந்தயுதி
நந்தயுதி ஜோஷகாந்தம் நமிக்கம் ப்ரயாணஸ்ய ॥௪௫௫॥
தவ ஸரிவாதோ³கே ப்ரயாணநிக்கமநதர்தப்ய: ப்ரவம

ஸாம்ராஜ்யம் — பந்தமோக்ஷாத்மகம், நீவஸ — ப்ரநீவ
ஸ, ஸவிஷமநம், ப்ரவர்த்த — ஸ்வாத்ம், சாமம் — ஸாம்யம், ஸா
ஸிம் — ஸெளந்த்யம், விஹ்ருதி — விஹரதி. ப்ரபந்நாநாம்.
ஸம்ப்ரேக்ஷா ஸ்வோஷாநாம்ப்ராணிதா. ॥௪௫௪॥

॥ப்ராப்தேதி॥ ஹே பாதுகே! ஸமௌ:, ப்ரணதஜனம், ப்ரா
ப்தா, ஸக்ஷ்மாஜம், ப்ரபாவநாம், கிரணி — ஸம்ஸாரதாபம்,
வ்ருஜினம் — பாபம், ப்ரத்யக்ஷம் — நிராகர்த்தம், நவஸேவா
நம் — ஸிரோதேஶம், ப்ராபிதா — நீதா, ஸம், நயநதரம் —
ஸம்ஸாரக்லேஷம், ஜெயவை — ஐராவதம், நதிராஜபுத்ர — வேந
ராவதஸ்ய, நந்தயுதி, ஸ்ருதயாஸீ, நமிக்கநாம, ப்ரஸாதி:,
ஜோஷகாந்தம் — ஜோஷகாந்திமதீ ஜோஷாவரணபோஷம்,
யதிதா. ஜதாநதீவ கஷ்டா. ॥௪௫௫॥

॥தவேதி॥ ஹே ஸரிவாதோ³கே? ப்ரவஸத்ப்ரா: — ப்ரவஸம்
த்ரா:, ஸுரதர்ஷிமஜோஸமர்த்தா: — ஸம்ஸாரப்ரவாஹஸ்ய, ஸமஸ
மர்த்தாரா: — ஸமர்த்தா:, தவ, ப்ரயாணேஷு:. நிக்கமநதர்த

து தோஷங்களெல்லாம்போய் அதிகசுத்தமாய் விடுகிறபடியாலு
ன்னை பந்தமோக்ஷஸாம்ராஜ்யமாகவே நினைக்கிறேன். ॥௪௫௪॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடித்தாமரைகளை நிலையாய்ப்பற்றியிருப்
பவளும், பக்தர்களுடைய ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்கடிப்பதற்
காக அவர்களின்சிரஸை யடைகின்றவளுமான உன்னைத் தேவ
ராஜனை இந்திரன் ஐராவதத்தின்மேல் எழுந்தருளப்பண்ணும்
போது உன்முத்துக்களின்காந்திகள் அந்தயானையின் நெற்றியி
ல் பிரஸரித்து அதற்குமுகபட்டம்போலாகின்றன. ॥௪௫௫॥

ஓ பாதுகையே! கங்காநதியின் நீரோட்டத்திற்கு ஒப்பானநீ
ரோட்டமுள்ளதும், வந்து ஸேவிக்கிற தேவதைகளையெல்லாம் ந

[illegible] ॥௯௫௯॥

[illegible]

[illegible] किरणाः [illegible] ॥௯௫௯॥

[illegible] क्षितिधरस्य - श्रीरङ्गनाथस्य, [illegible] किरणाः [illegible]

ரைத்தலையர்களாகச் செய்கின்றதுமான (இதன்காந்தியால் அவர்கள்சிரஸெல்லாம் வெளுப்பாய்ப்போகிறதென்கிறபடி) உன் ரத்னகிரணங்கள் பெரியோர்களை மூப்பு இறப்பு முதலியன ஒன்றுமில்லாதவர்களாகச செய்கின்றனவன்றோ? இது வெகு ஆச்சரியம்॥ நிரைத்ததலையர் அதாவது கிழவர்களாகச் செய்கிறது எப்படி கிழத்தனமற்றவர்களாகச் செய்யுமென்பது விரோதம். ॥௯௫௯॥

ருத்திரனுடைய பக்கத்திலிருக்கிற விக்கினேச்வரர், இதோ ஓராறுஓடுகிறதென்று எப்போதும் வீணுய்த்தன் துதிக்கையைப்

[illegible] ॥ ௯௱௭ ॥

[illegible] ॥ ௯௱௮ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௯௱௭ ॥

[illegible] ॥ ௯௱௮ ॥

[illegible]

போட்டுப்போட்டு அலட்டிக்கொண்டிருக்கும்படி உன் காந்திகள் ருத்திரதேவன்சிரஸில் வேறொருகங்காநதிபோலப்பாய்கின்றன. ॥

உன்முத்துக்கள் தன்காந்தியாகிற அமிர்ததாரையைப்பெருக்குகின்றன; ஒருநிமிஷமாவது அதுமேலேபட்டவர்கள் பிறப்பு இறப்புகளாகிய துக்கங்கள் நிறைந்த இந்த ஸம்ஸாரதாபத்தினின்றும் உடனே நீங்கிவிடுகின்றனர். ॥ ௯௱௮ ॥

பிராட்டியோடுகூடப் பெருமாள் உன்மேலேயே இருக்கிறார்;

गौरीपादसरोजयावकपदी अग्रे समालक्ष्यते ।
इत्थं जल्पति [illegible] शुद्धान्तजने
प्रायस्त्वं मणिपादुके प्रहसिता मुक्तामयूखच्छ
लात् ॥ ௩௫௧ ॥

रङ्गेशचरणरक्षा सा मे दिशतात् शाश्वतीं शान्तिम् ।

[illegible] "[illegible] विद्रुम [illegible]" इति विश्वः. [illegible] इत्युच्यते. एवं- श्रीरङ्गनायकस्य [illegible] इत्युच्यते. गौर्याः, पादसरोजयावकेन [illegible], गौरीपादाङ्कितं [illegible] इत्युच्यते. शिवः, अग्रे- [illegible], पादुकायाः [illegible]. समालक्ष्यते- दृश्यते. [illegible] इत्युच्यते. इत्थं- अनेन प्रकारेण, [illegible]- श्रीरङ्गनायकस्य, शुद्धान्तजने- अन्तःपुरवासिजने, [illegible], [illegible], मौक्तिकानां- शौक्तिकानां, मयूखव्याजेन, प्रहसिता- हसितवती. [illegible] ॥ ௩௫௧ ॥

॥ रङ्गेशितुः सा, रङ्गेशस्य, चरणरक्षा, मे- मम, शाश्वतीं, शान्तिं, [illegible] ॥

பார்வதியோடுகூடிய பரமசிவன் எப்போது முன்னிலேயே யிருக்கிறுர் என்று அந்தப்புரத்திலேயிருக்கிற தாதிப்பெண்கள் குசோத்தியமாய்ச்சொல்லும்போது நீ அவர்களைப்பார்த்து முத்தின் ஒளியினுல் நகைக்கிறுய். ॥௩௫௧॥

எதின்காந்திபட்டுக் காவேரிமத்தியிலுள்ள திருவரங்கமாகிற தீவானது சுவேதத்வீபம்போலாயிற்ருே? அந்தப்பாதுகை அடி

யந்நக்ஷத்ரக்ரஹாபி: ஶதமகதநுரிவ ஸஹ்யஜாதீர்த்தம் ॥ ௬௯௦ ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரே
முக்தாபத்ததி: அஷ்டாதஶீ.

ஶ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
மரகதபத்ததி ப்ராரம்ப:.

வந்தே காருத்மதீம் வ்ருத்த்யா மணிஸ்தோமேந பாதுகாம் ।

யாதா- தேநாதா, யஸ்யா: நக்ஷத்ராணாம், க்ரஹாணாம், ஸஹ்யஜா யா:- காவேர்யா:, தீர்த்தம்- ப்ரஸ்ரவணஜலம், ஶதமகதநுரிவ, ஸஹ ஸ்ரக்திஸம்பந்தே ஸுவர்ணா, பாதுகாயே நித்யம், தயோ: ஸம்பந்த: ॥

அயோத்யாம் பத்த்யாம் மரகதாநி ஸமஷ்டிதாம் பாதுகாம் வர்ணயதி. ॥வந்தே இதி॥ *

வ்ருத்த்யா- ஸமஸ்தஜநாநுவர்த்தநேந, மணிஸ்தோமை:- மரகதரத்நஸமூஹை:, காருத்மதீம்- காருத்மத:- கருட: ஸத்ருஶீம், ஸாத்ருஶ்யம் ஸம்பந்தமாத்ரவிவக்ஷயா தத்ஸ்ய த்ருஷ்டவ்யம். காருத்மதஸ்தேந: ஶ்ருதிகவணாநாம், தேநாத்மகம் ராமாஜித்யணை. "காருத்மதம் மரகதமஶ்மகர்ப்போ ஹரிந்மணி:" இத்யமர:. பாதுகாம் வந்தே, யயா- மரகதமணியுக்தபாதுகயா, ஶேஷவத், நித்யம்- ஸதா, ஹரிதத்வம்- ஹரிரூபம் தத்த்வம் ஹரித்வர்ணம், "பாஷாணே ஹரிதோ ஹரித்" இத்யமர:, ப்ரகாஶ்யதே. ப்ரகடீக்ரியதே, தாத்ருஶீம் வைபவைஶ்வர்யம். அயோத்யாயாம் ஸ்வாமிபாதுகாம், வ்ருத்த்யா மணிஸ்தோம

யேனைப்பரிசுத்தனாகச்செய்யவேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்கிறேன்.॥

எது கருடப்பச்சைக்கற்கள் இழைக்கப்பெற்று கருத்மான்போலப் பெருமாளுக்கு வாஹநமாயிருந்து, திருத்துழாய்போல ஹரிதத்வத்தை (பெருமாளாகிய மெய்ப்பொருளை, பச்சைநிறத்தை) யாவற்குந் தெரிவிக்கிறதோ, அந்தப்பாதுகையை நான் ஸேவிக்

யயா நிக்ருந்தஜ்ஜநஸ்ய ஸஞ்சிதம் ப்ரகாமமேதே ॥௯௯௧॥

ஸவிலாஸகதேஷு ராஜஹம்ஸா: ஸ்வதயீமேநேஷு பஹிஷ்க்ருதோ கருத்மாந் । அயி கச்சதி நிர்வ்ருதிம் ஸ்வயம்விஶந் நிஜரத்நைஸ் த்வயி பாதுகே நிவேஶிதை: ॥ ॥௯௯௨॥

ஸமயே மணிபாதுகே முராரே: முக்தாஹாராங்க:பார முக்த்யபேக்ஷிகாஸ்தே । ஹரிதாந் ஹரித்ருஶ்நாம் மயூராந் தாண்டவீவத்த ஶங்கயா க்ஷிபந்தி ॥ ॥௯௯௩॥

கெமஸ்ய ஸத்வயாநுஸாரம். ॥௯௯௦॥

॥ஸவிலாஸேதி॥ ஹே பாதுகே? ஸ்வதயீமேநேஷு- ஸ்வதாய தேஷு, ராஜஹம்ஸா:, ஸவிலாஸகதேஷு- லீலாஸஞ்சாரேஷு, பஹிஷ்க்ருத:- அநந்வித:, கருத்மாந், ஸஞ்சாரேஷு ஸந்நிதாநாபாவாத், அயி, நிவேஶிதை:- ப்ரத்யுப்தை:, நிஜரத்நை:- ஸ்வகீயமணிபி: கருத்மதை:, கருத்மத்ஸம்பந்த மாநமஸம்பந்தப்ராப்தீதி பாவ:. ஸ்வயம்விஶ. நிர்வ்ருதிம்- ஸந்தோஷம் ஸம்பாதநஹம், கச்சதி- ப்ராப்நோதி. பாதஸம்பந்தேநாபி தஸ்ய ப்ராப்திரிதி பாவ:. கருத்மதஸம்பந்தஸ்யாபி ஹேதோர்ஹேதுமந்நா பதநாத்ஸந்தோஷ:. ॥௯௯௨॥

॥ஸமயேதி॥ ஹே மணிபாதுகே? முராரே:, முக்தாஹாரமு க்த்யபேக்ஷிகா:- பாதஸம்பந்தாபேக்ஷிண்ய:, ஸமயே- ஸஞ்சாரஸமயே, தே- தவ, ஹரிதாந், ஹரித்ருஶ்நாம், மயூராந், தாண்டவீவத்தாநாம், ஶங்கயா- ப்ரமேண, க்ஷிபந்தி. ஸ்வபாதஸம்பந்தஸ்யாஶ் சாந்த்யாமிச்சந்தீதி பாவ:. ப்ராந்திமதலங்கார:. ॥

॥௯௯௧॥
கிறேன்.

உன்னைத் தரித்துக்கொண்டு பெருமாள் உல்லாஸமாய் உலாவும்போது கருத்மான்பார்த்து, இந்தஸமயங்களில் நமக்குப் பெருமாளுடைய ஸம்பந்தங் கிடைக்கிறதில்லையென்று துக்கித்துப்பின்பு, உன்மேலிழைத்திருக்கிறதன்பேருள்ள கருடப்பச்சைக்கற்களுக்காவதுபெருமாள்திருவடி சம்பந்தமிருக்கிறதேயென்று ஸந்தோஷப்படுகிறார். ॥௯௯௨॥

பெருமாளுடைய அந்தப்புரத்திலுள்ள தாதிப்பெண்கள், பெருமாள் எழுந்தருளுகிறகாலங்களில் உன் பச்சைக்கற்களின்கிரணங்களைத்திருத்துழாயென்றுகையிலெடுக்கப்போகிறார்கள். ॥௯௯௩॥

ஹரித்வஸ்ய ஸஹஸா ஹரிந்மணீநாம் ப்ரபயா ஶாங்கநரோங்க்ரு
வாஹரக்ஷே। துலஸீதலாநாம் ஸாவர்ண்யம் யாதி த்வயி ஸமக்ஷ
நிக்ஷிப்த: ப்ரஸூநராஶி:॥ ௧௪॥

ப்ரஸாதயந்தீ ஜநிவார்தகே க்ஷோபம் விலக்ஷ்யமாணே ஹரி
விஹாரவேலாஸு । ஹரேர்மநோஜ்ஞா ஹரித்காந்திவிம்போ

॥ஹரித்வேதி॥ ஹே ஶாங்கநமஶ்ரங்க்ருவாஹரக்ஷே? த்வயி, (த்வயிக ரணே) ஸமக்ஷ:, நிஹித:– கல்பித:, ப்ரஸூநாநாம்– புஷ்பாணாம், ராஶி:– ஸமூஹ:, ஸஹஸா– ஜடிதி, ஹரிந்மணீநாம்– மரதகாநாம், ப்ரபயா, ஹரித்வஸ்ய – ஶ்யாமத்வஸ்ய, துலஸீதலாநாம், ஸாவர்ண்யம்– ஸாம்யம், யாதி. நிதர்ஶநாலங்கார: தத்குணஸங்கீர்ண:. ॥௧௪॥

॥ப்ரஸாதயந்தீதி॥ ஹே ஜநிவார்தகே? விக்ஷுப்யமாணே ஸமுத்ரவிக்ஷோபேண ஹேதுநா (ஸமுத்ர) ப்ரஸாதநே ஹேதுநா, "யோகஸ்தஸ்ய ஹேதோர்வாய ப்ராணஸம்கல்பயாக்ஷி" இத்யுக்தே: விஹாரவேலாம்– ஶ்ரீரங்கம் (ஸமுத்ர)க்ஷோபஜநித ஸமுத்ரஜலகாலுஷ்யம், "விஹாரோ ஹ்யுத்ஸவே ஸ்தோத்ரே ஶ்ரீரங்கம் ஸாகராம்பு" இதி விஶ்வ:. "கலுஷ்யம்பாவிகல்ப தள வேலா காலஜலாதயோரபி" இத்யுக்தே: ப்ரஸாதயந்தீ– ஹேதுயாந்தம் காலுஷ்யம் வைமல்யம் காலுஷ்யம், ஶோபாமயோமேந ஜலே ப்ரஸாதோ மதநீதிப்ரஸித்தி: ஸமுத்ர தஸம்பந்தாதிகாலஸ்ய ஹேதுமேயோக:. ஹரிஹ்ரூ:–மரதகமேக:, ஸாமாந்யஶப்தேந விஶேஷார்தாஸியாநம். ஶ்யாமவர்ணேந, மநோஜ்ஞா, ஹரே:, காந்தே:- ப்ரபாயா:வஶ, விம்போ:- ஸமுத்ரஸ்ய, ஶோபமாநம், "ஜலநீதி தட ஶோபாய ஶோபதே" இத்யுக்த:. மஞ்ஜரீ- வல்லரீவ, ஸமுத்ரஶ்யோபே. ஶ்ரூஷாப்ரவகா

உன்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கிறபுஷ்பங்கள் மரதகக்கற்களின் காந்திபட்டுத் துளஸிபோலாகின்றன. ॥௧௪॥

பெருமாள் எழுந்தருளுகிறகாலங்களில் ஸந்தோஷமுண்டாக்குகிறவளும், (இன்னொருபக்ஷத்தில் கலங்கியகடலைத் தெளியச்செய்கிறதுமென்றர்த்தம்) பச்சைக்கற்களால் பசுமைநிறமுள்ளவளுமாயிருப்பதால், எம்பெருமான் திருமேனியின் காந்தியாகிற கட

ஸூர்யஸ்ய ஸோமஸ்ய மஞ்ஜரீவ ॥ ॥ ௧௧௫ ॥
பத்நாஸி ரங்கேஶ்வரபாதரக்ஷே ஹரின்மணீநாம் ப்ரபயா
ஸாந்த்ரா । உபாந்தவேதேஷு ஶ்ருதிஸுந்தரீணாம் மா
ங்கல்யதூர்வாங்குரதாமவ்ருத்திம் ॥ ॥ ௧௧௬ ॥
அம்லாநரஶ்மிப்ரதிதை பநத்தா ஹரித்பி: ஸஞ்சாரிணீ ந
பதி த்வம் மணிபாதரக்ஷே । ஸூர்யஸ்ய ஸவிதுர்மண்டல மத்ய
வர்திநோ ரங்கேஶ்வரஸ்ய ரதஸம்பதிவாஸி ஸம் ॥ ௧௧௭ ॥

ஸ்யா ஶ்லேஷாநுப்ராணிதோத்ப்ரேக்ஷா. ॥ ௧௧௫ ॥
॥ பத்நாஸீதி ॥ ஹே ரங்கேஶ்வரபாதரக்ஷே! ஸாந்த்ரா, ஹரின்மணீநாம், ப்ரபயா, ஶ்ருதீநாமேவ, ஸுந்தரீணாம், உபாந்தவேதேஷு - ஶிரஸ்ஸு, மாங்கல்யாநாம் - மங்களார்த்தாநாம், தத்ஸமயோசிதாநாம். தூர்வாங்குர ரசிதமால்யாநாம், வ்ருத்திம் - ப்ரவ்ருத்திம், பத்நாஸி. உத்ப்ரேக்ஷா. ॥ ௧௧௬ ॥
॥ அம்லாநேதி ॥ ஹே மணிபாதரக்ஷே! அம்லாநை: - அபரிம்லாநை: அவிச்சிந்நைர்வா, ரஶ்மிபி: - கிரணை: ரஜ்ஜுபிஶ்ச, ப்ரதிதை: - அபிநவை: ப்ரஸித்தைர்வா, ஹரித்பி: - ஹரிதவர்ணை: அஶ்வைஶ்ச, 'ஹரிச்ச ககுபி வர்ணே த்ருணே வாஜிவிஶேஷயோ:' இதி விஶ்வ:, பநத்தா - ஸம்பந்நா, ஸஞ்சாரிணீ - ஸஞ்சரணஶீலா நக்ஷத்ரபதே நப
ஸி த்வம், ஸவிது: - ஸூர்யஸ்ய, மண்டலஸ்ய - பிம்பஸ்ய, மத்யம்ஸஞ்சாரிதயா ஸ்தஸ்ய, ரங்கேஶ்வரஸ்ய, ரதஸம்பதிவ - ரத்நாத்மகஸம்பத்திரிவ, ஸூர்யஸ்ய, 'ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷ:' இதி ஶ்ருதே:. ஸகலதத்ஸஞ்சாரஸாதநம். ஶ்லேஷாநு ப்ராணிதோத்ப்ரேக்ஷா.

லுக்குப் பாசிக்கொத்துபோலிருக்கிறாய். ॥ ௧௧௫ ॥
ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸேவிக்கின்ற வேதங்களாகிய பெண்களுடைய சிரஸில், உன்பச்சைக்கற்களுடைய காந்திகள், மங்களமாய்ச்சூட்டின அறுகம்புல் மாலைபோலிருக்கின்றன. ॥ ௧௧௬ ॥
அழிவில்லாத காந்திகளாகிற கடிவாளத்தோடுகூடிய பச்சைக்கற்களாகிற பச்சைக்குதிரைகள் கட்டப்பட்டு, நல்லவழியாகிற ஆகாசமார்க்கத்தில் ஸஞ்சாரமுள்ளவளாயிருக்கிறபடியால், நீ சூரிய மண்டலத்து நடுவிலிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு வேறொரு திரு

ஶ்யாமாயமாநநிகமாந்தவநோபகண்டா: ஶௌரே: பதாவநி
ஹரிந்மணயஸ்த்வதீயா: । பர்யந்தஶாத்வலவதீம் ப்ரதயந்தி
நித்யம் நாராயணஸ்ய ருசிராம் நகரஶ்மிகங்காம் ॥ ௩௩௬ ॥
உத்தீர்ய காமமிதரம் மணிபாதரக்ஷே ஸம்யமவதஸ்ய சர
ணே விநிவேஶிதாத்மா । ப்ராயோ ஹரிந்மணிருசா த்வ
மேப்ரக்ஷா. ॥ ௩௩௭ ॥

॥ஶ்யாமேதி॥ ஹே பதாவநி! ஶ்யாமாயமாநா:- ஶ்யாமலீலவந்த:, நிகமாந்தாநாம்- வேதாந்தாநாம், வநாநாம், உபகண்டா:-ஸமீபதேஶா:, ஶௌரேஸ்து, ஶ்யாமீபவந்தி பர்யந்தஸமீபதேஶாஶ்ச, "உபகண்டாந்திகாப்யர்ணாப்யக்ரா அபி" இத்யமர:, த்வதீயா:, ஹரிந்மணய:-மரகதரத்நாநி, ருசிராம்-மநோஜ்ஞாம், நாராயணஸ்ய, நகாநாம், ரஶ்மிரேவ, கங்காம், நித்யம், பர்யந்தே-ஸமீபே, ஶாத்வலவதீம்- பாலத்ருணஹரிததேஶவதீம், ப்ரதயந்தி- ப்ரக்யாபயந்தி. ரூபகஸங்கீர்ணோத்ப்ரேக்ஷா ஶ்லேஷஸ்ஸங்கரம். ॥ ௩௩௬ ॥

॥உத்தீர்யேதி॥ ஹே மணிபாதரக்ஷே! பவதீ, காமமிதரம்- ஸ்வாந்தர்விஜ்ஞாதம் கிஞ்சித் ப்ராப்யமபேக்ஷ்ய, உத்தீர்ய-த்யக்த்வா, ஸம்யமவதஸ்ய, சரணே, விநிவேஶிதாத்மா- ந்யஸ்தஸ்வா நிக்ஷிப்தஸ்வஸ்வரூபா, பவதீ, த்ரூப:, பக்திபந்த:- ப்ரேமபந்தஸ்ய பந்தவதி விஹாரஸம்பந்தஸ்ய பஸ்யாஸ்யாஸதீ. ஹரிந்மணீநாம், ருசா, தபஶ்சீவநாநி, ப்ராதுர்பாவயந்தீ- ஸம்பாதயந்தீவ. இ

த்தேர்போலிருக்கிறாய். ॥ ௩௩௭ ॥

உன் பச்சைக்கற்களால், வேதாந்தங்களாகிற பட்டணத்துத் தோட்டங்களெல்லாம் பச்சென்று ஆய்விடுகிறது. (அந்தக்கற்கள் வேதாந்தப்பிரதிபாத்தியமென்கிறபடி) மேலும் அந்தக்கற்கள், பெருமாளுடைய நக்காந்தியாகிற கங்காநதியின் இருகரையிலும் நிரம்பப்பசும்புல் முளைத்திருப்பதுபோலச்செய்கின்றன. ॥

பெருமாள் எழுந்தருளுவதற்காக நீ உன்னை அவர் திருவடிகளண்டைகொண்டு சேர்த்து, பச்சைக்காந்திகளை எங்கும் பரப்புவதைப்பார்த்தால், உனக்கு நல்லகதி கிடைப்பதற்காகப் பெருமான் திருவடிகளில் பான்னியாசம்பண்ணி அவருடைய பிரீதிக்காக

ஶஷ்பஶ்ரியம் வ்ரஜதி பாதுகயோ: ஸவதீ தாஜவீவநாநி ।
ஸேவாக்ஷணே ப்ரணதவதாம் த்ரிதஶேஶ்வராணாம் சூடாமணி
ப்ரகரஶாலிஷு கேளிஷு ஸ்வம் । ஸம்வர்த்தயந்த்யுஷஸ்
ருசிர பாதுகே ஸ்வநாஶ்மஹரிதமஹஸா ஶுகபங்க்தி
ஶோபாம்॥ ॥௬௭௰॥
ஆவர்ஜித ருத்ரகரமூலி நிஶேஷே ருசகக
ஶாவகாநாம் ஆஸ்வாதே ப்ரஶாந்தமே: । பஶுபதிநி

த்ருணீகரோஷி. ஹரிணஶிஶோ ஹஸ்த்ய ஹரிதபத்ரநாய தா
ஜவீவநாநி கல்பயந்தீதிமாவ:. ஶ்லேஷஶ்சாத்ர. ॥௬௬௯॥

॥ஸேவேதி॥ ஹே கமலாபதிபாதுகே? த்வம், ஸேவா
க்ஷணே, ப்ரணதவதாம், த்ரிதஶேஶ்வராணாம்- இந்த்ராதீநாம், சூ
டாமணிப்ரகரேஷு- ஶிரோரத்நஸமூஹேஷு, ஶாலி தேஷு- ஸம்
வர்த்திதேஷு, ஶாலிஷு, யேஷாமேதயோரக்தா:, சூடாமணிப்ரக
ரஸஞ்ஜாதத்யுதய:. ஹரிதமணிஸம்வரணயோரிதியா தே:. தாஸ்
த்ரேணீபி:, தேஷு சூடாமணிப்ரகராத்மக ஶாலிவ்யாப்தி
ஷுமேஷுவத்ஸு ஜாத்யவிஶேஷே. கேளிஷு- க்ரீடாஷு, ஸ்வ
நு- நிஜேந, ஶுகஶாவகாநாம்- ஶுகஶிஶூநாம், “ஶுகஶாவகா
நீந்த்ணீ” இத்யுக்த:. ஶோபா- ஶோபாநாம், ஶாகாநாம் — கீரா
ணாம், வர்ஜே:. ஶோபாம், ஸம்வர்த்தயஸி. உத்ப்ரேக்ஷா ஶ்லேஷா
நுப்ராணிதா. ॥௬௭௰॥
॥ஆவேதி॥ ஹே ஆயுர்வதேவபாதுகே? த்வம், பஶுபதிநா-
ருத்ரேண, விப்ருதா- விஹ்ருதா ஸதீ, ஆவர்ஜிதயா- ஆநம்ஷ
ஜ் வக்ரயா, “ஆநம்ஷ ஆவர்ஜீரநாவக்ரம்” இதிவிஶ்வ:. ஆவர்ஜிதரவ
ஶ்ரீ, நிஶேஷேரோஷேஷ:- க்ருத்யகாஷ்யரோஷ:, ஆஸ்வாதை:-
ஸ்ரீதை:, ருசகஶாவகாநாம்- ஹரிதரத்நவிஶாநாம், கல

த்துளசித்தோட்டம்வைப்பதுபோலிருக்கிறது. ॥௬௬௯॥

தேவதைகள் ஸேவிக்கவரும்போது, அவர்களுடைய கிரீடரத்னங்களாகிற பயிர்களின்மேல், உன் பச்சைக்கற்களின்காந்திகள், பச்சைக்கிளிகள்போலிருக்கின்றன. ॥௬௭௰॥

ருத்திரதேவன் உன்னைவந்து தரித்துக்கொள்ளும்போது அவன்கையிலிருக்கிற மான்குட்டி உன்னுடைய பச்சைக்காந்திகளை

[illegible] ॥சுா எக॥

[illegible] ॥சுா எஉ॥

[illegible] ॥சுா எக॥

[illegible] ॥சுா எஉ॥

ப்பசும்புல்லென்றுஎட்டிஎட்டிக்கடிக்கப்போய்ஏமாந்துபோகிறது.॥

உன்னிடத்திலிருக்கிற பசுமைநிறத்திற்கு மாத்திரம் பெருமாள் திருவடிசம்பந்தமிருக்கிறதே அந்தநிறத்தைத் தானும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று தான் துளஸியானது, பெருமாளுக்குத் தன் இதழ்களை உபஹாரமாக்கி நாள்தோறும் உன்பச்சைக்காந்திகளைப் பொருந்துகின்றது. ॥சுா எஉ॥

[illegible] ||௬௭௫||

[illegible]

[illegible] ||௬௭௫||

[illegible]

பெருமாளுடைய விளையாட்டுப்பெண்களாயிருக்கிற வேதங்களுடைய சிரஸில், உன் பசுமை நிறமானது, தவனமாலை போலாகின்றது||

உன்னுடைய பச்சைக்கற்களின் காந்திகள் சுற்றி அடர்ந்து கிளைத்துக்கொண்டிருப்பதைப்பார்த்தால், தங்களுக்கு வாஸஸ்தானமொன்றுமில்லாமல் காட்டிலலைந்துகிற வானப்பிரஸ்தர்கள் வாஸம்பண்ணுவதற்காக ஏற்படுத்திய மூங்கிற்காடு போலிருக்கின்றது. உன்னையே பிரதிபாதிக்கின்ற வேதங்களுக்கு ஒரு அரண்

[illegible] ॥ கூஎ ஞ ॥

[illegible] ॥ கூஎ ரு ॥

[illegible]

[illegible] ॥ கூஎ ௪ ॥

[illegible] ॥ கூஎ ரு ॥

[illegible]

ஏற்படுத்துகிறாயென்றும் ஒரு அர்த்தம் சப்தச்சிலேஷையால் தோன்றும், வானப்பிரஸ்தர்- காட்டிலேயே வஸிக்குந் தன்மையுடையவர்கள். ॥ கூஎ ௪ ॥

நீ வேதசாகையர்கிற கிளைகளுள்ளவளும், பெருமாள் திருவடி நக்காந்தியாகிற புஷ்பங்களுள்ளவளும், மரதகக்கற்களாகிற இலைகளுள்ளவளுமாயிருப்பதால் உன்னைக் காவேரிக்கரையில் உலாத்துகிற ஒரு உத்தியானலக்ஷ்மியாக நினைக்கிறோம். ॥ கூஎ ரு ॥

ஸவிஶேஷை தே³வதே³வ நக²ராம்ஶுபி⁴ஸ்து । பரிகலயஸி ரூபம் பாது³கே ரங்க³ப⁴ர்து: பத³கமலஸமீபே பத்³மிநீபத்ரவ்ருத்திம் ॥ ௩௭௬ ॥

ஆநித்³ருஷ்டபாதீநாம் ஜாதநாதோ²பஶாந்த்யை த்வயி விநிவேஶிதபாதே³ ஶ்ரீமதா ரங்க³நாதே² । உத³யதி வரணாரக்ஷோசைத்யஸத்³மாநி நூநம் மரகதருசிபி⁴ஸ்தே மங்க்ஷு தூ³ர்வாங்குராணி ॥ ௩௭௭ ॥

நாம், நிகாமம் யத²- ஸமுஜ்ஜ்வலை:, நித்யம்- ஸதா³, ம்ருணாலதா நி, ம்ருணாலாநி- பி³ஸாநி, யஸ்ய தத்ஸஹிதம், ஸ்ப²டிக:, ரஸவிஶேஷை:- ஶ்ரீமதோ மஹாவாஜ்ய மேக:ஷ யஸ்ய தத்ஸஹிதம், ரங்க³ப⁴ர்து:, பதே³வஸ்ய, கமலஸ்ய, ஸமீபே, தே³வதே³கை: ஶ்யாமை:, தே- மரகதமய்யா: தவ, அம்ஶுபி⁴:, ரூபம், பத்³மிநீ - நலிநீ, பத்ரவ்ருத்திம்- பத்ரஶ்ரேணீம், பரிகலயஸி- ஸம்பாத³யஸி இதி உத்ப்ரேக்ஷா. ॥ ௩௭௬ ॥

॥ ஆநித்³ருஷ்டேதி ॥ ஹே வரணாரக்ஷ? ரங்க³நாதே², ஆநித்³ருஷ்டா ணாம்- தே³வாநாம், பாதீநாம்- ஸ்த்ரீணாம், ஜாதநாத²ஸ்ய, உபஶாந்த்யை, அஸுரப⁴யாபநோத³நாய, த்வயி, (அயிகாரணே) ஶ்ரீமதா, விநிவேஶிதபாதே³- நிக்ஷிப்தசரணே ஸதி, சைத்யஸத்³மாநி தே, மரகதருசிபி⁴:, தூ³ர்வாங்குராணி, மங்க்ஷு- ஸத்வரம், உத³யதி- உத்³ப⁴வந்தி. அஸுரக்³ருஹேஷு ஶூந்யாகா³ரேஷு ஸம்ப⁴வத தூ³ர்வாத்³ருபாரோஹணம் பாது³காமரகதகிரணேஷு உத்ப்ரேக்ஷ்யதே. ॥ ௩௭௭ ॥

தாமரைக்கிழங்குபோல் வெளுப்பான நககாந்திகளும், அதன் ஸமீபத்தில் பசுமைநிறமுள்ள உன்காந்திகளு மிருப்பதைப்பார்த்தால், பெருமாள் திருவடியாகிற தாமரைப்பூவைச்சுற்றித் தாமரையிலை படர்ந்திருப்பதுபோலிருக்கிறது. ॥ ௩௭௬ ॥

தேவதாஸ்திரீகளுக்கு அஸுரபயத்தாலுண்டாகிய கூக்குரலை யடக்குவதற்காகப் பெருமாள் புறப்படும்போது உடனே அந்த அஸுரர்களின் வீடுகளெல்லாம் உன்காந்தியால் நிரம்பப் பசும்புல் முளைத்துப்போனவைபோலாகின்றன. ॥ ௩௭௭ ॥

[illegible]

[illegible]

மிருதுகாந்தியுள்ளதும, துஷ்டர்களைக்கிட்ட நெருங்கவொட்டாததும் மேற்புறத்தில் கறுத்த நிறமுள்ளதுமான பெருமாள் திருவடியானது பாதுகைகற்களினழகைப்பெற்ற உன்னையடைந்து பசுமைநிறமுள்ளதாய் விடுகிறது. நாலுதிக்கிலும் ஸஞ்சரிக்கும்படியான சக்தியை யடைகிறது என்றுமர்த்தம். எப்போதும் பகலாய் இரவையொழித்திருப்பதும், விசாலமும் நீலவர்ணமுமுடையதுமான ஆகாசமானது உன் காந்திகளால் பசுமையாய் விடுகிறது. அல்லது பெருமாள் எழுந்தருளுவதற்காகப் பச்சைக்குதிரை கட்டினதுபோலாகின்றது. இப்படியும் சப்தச்சிலேஷையால் ஒருதாத்பரியந் தோன்றுகிறது.

पद्मामहिष्योः प्रणयसरणिर्यत्र वयोवसीना
यत्संसर्गान्नवयुवतिताः पादुके कारवाराः।
तारासक्तं त्रिपथगामिनं प्रीणयन्ते जरत्या नित्यश्या-
मास्तव मरकतमये नन्दने मायवाचः॥ ௯௭௯॥

श्रुतिमुकुटवधूटीः काचि तारणावति माणि कटकवाणिन्याः।

॥पद्मेति॥ हे पादुके! यत्र सविधे, पद्मामहिष्योः- श्रीभूमिमहिष्योः, प्रणयसरणिः- प्रेमप्रकारः, वयोवसीना- कलशश्रीः, कारवाराः-शाखानियाम्याः गोपस्त्री-सहस्राणि, यस्य- सुखतः, संसर्गात्, नवानि- पापकर्माणि, वरितानि- कृतानि, गोपगोपयोषाः, कर्मवन्तिकृत्यं. तारा- प्रणवे, आसक्तं. गेयक-कवनतत्परं, प्रणवप्रतिपाद्यं. तारासक्तं नक्षत्र-षोडशासक्तं अपि प्रतीयते. तं, त्रिपथगा-मिनं, जरत्यः- अनादिकालवर्तिन्यः, श्रुतयः त्रैविद्यं. स्तु-तिमयवाचः, तव, मरकतमणयः, नित्यश्यामाः- नित्यं श्यामीकृताः यौवनवत्यः क्रियन्ते- सत्यः, जनः- जगति, प्रीणयन्ते-रञ्जयन्ति. नन्दनेन्द्रियस्य श्यामानवतरणिका. ॥

॥श्रुत्येति॥ हे पारणावति? कथं, कटकवाणिन्याः, श्रियः,

ஸ்ரீரங்கநாதன், ஸ்ரீதேவிபூதேவிகளால் மிகுந்த ஆதரவோடு ஆசைகொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்; பதினாறாயிரம் கோபஸ்திரீகளோடுகூட விளையாடி அந்தப் பரஸ்திரீகமனரூபமான கெட்டச் செய்கைகளைக்கூட நன்னடத்தைகளாகச் செய்திருக்கிறார்; தாரையென்னும் பெண்மேல் ஆசைகொண்டிருக்கிறார்; (பிரணவமென்கிற ஒருமந்திரத்தால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்கிறபடி) மேலும் யுவாவாயுமிருக்கிறார்; உன்னுடைய மரதகக்கற்கள், கிழவிகளாய்ப்போன (அநாதியாயிருக்கின்ற) வேதங்களாகிறஸ்திரீகளை சியாமைகளாக்கி, அவர்களிடத்தில அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமிக்கு ஆசையுண்டாம்படி செய்கின்றன. [சியாமை நல்லயௌவனமுள்ளபெண்; பச்சைநிறமுள்ளவைகளாக்குகிற தென்பது வாஸ்தவார்த்தம். ॥௯௭௯॥

தாமரையிலைகள் போன்ற உன்மரதகக்கற்களின் நடுவில் ஸ்ரீர

யத்ராத்யக்ஷதைத்யம் பங்க்திஷு லஸா லக்ஷ்யமேத பாளிபி: ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
மரகதபத்ததிரேகோநவிம்ஶீ

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
இந்த்ரநீலபத்ததிப்ராரம்ப:

ஹரிணா ஹரிநீலைஶ்ச ப்ரதியத்நவதீம் ஸதா। அத்யந்த

காலிகா - லக்ஷணா, ஶ்யாமலா தநு: நீல - ரத்நாஸநஸ்தாநீல ஸாஹி - ராஜதே, பத்மா: - பாதுகாயா:, மரகதஸ்தாநம் - மரகதரத்நஸம்பாதநேந பத்மாநாம், தைத்யம், காஸா, பாளிபி: - ஸ்ரீரங்கநாத:, பங்க்திஷு - கவிலக்ஷண: ஸஜாதீய:, லக்ஷ்யதே - ஸம்ருத்யதே. பரிஷ்காரரத்நேஷு பத்மபரிதத்வம் ததி, நீல நீலத்வேஷு ஜலவஸ்துவதீத்யர்த்த:. உக்தோத்ப்ரேக்ஷாலங்கார:. ॥

அஸ்யாம் பத்தத்யாம் இந்த்ரநீலரத்நாலங்க்ருதாம் பாதுகாம் வர்ணயதி. ॥ ஹரிணேதி ॥ *

ஹரிணா - ஸ்ரீரங்கநாதேந, ஹரிநீலை: - இந்த்ரநீலரத்நைஶ்ச, ஸதா - நிரந்தரம், ப்ரதியத்நவதீம் - பரிஷ்காரயுக்தாம், ஸதாயத்நவதீ இதி பரிஹ்ருதே. க்ராணேப்ரதியத்ந இத்யத்ர க்ருணாத்யாயாநாம் ப்ரதியத்ந இதி வ்யாவஹாராத். அயத்நலப்யம் - அநாயாஸேந லப்யம், நிர்வாணம் - ஸர்வமோக்ஷம். யயா - கருணயேதயா, த்வாம், மணிபாதுகாம், அப்ரய - ஸேவே. அயத்நலப்யஸாதகத்வாத் பத்மவதீதி விஶேஷணாத்: விரோ

ங்கநாதனும் அவைகளிலொன்றாய்க் காணப்படுகிறபடியால் நீ பிராட்டியாருக்கு வாஸஸ்தானமான ஒரு நிலத்தாமரைபோலி ருக்கிறாய். ॥ ௫௱௮௰௧ ॥

பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்றதும், இந்திரநீலக்கற்க ளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், எளிதில் யாவற்கும் மோக்ஷம் த

ஸ்நிக்தாநநாம் ஆஶ்ரயே தாம் மணிபாதுகாம் ॥ ॥ ஸ்லோ ௮௧ ॥

ஹரிந்த்ரநீலத்யுதயஸ் த்வதீயா நவநீரதஶ்யாமநிபப்ரபேஷு
பதாவநி ஶ்ருதீநாம் ஶிரஸி பலிதஸ்ய அநாகதம்
ஔஷதம் பவந்தி ॥ ॥ ஸ்லோ ௮௨ ॥

ஸமேத்ய பிம்பிதை: ஶ்ருதீநாம் ஹரிநீலமேக
ஜலதி ஸ உதயபிம்பை: । கமலாபதிதஸ்ய பாதுகே
கருணாநதி ஶைவலம் ப்ரோஹ ॥ ॥ ஸ்லோ ௮௩ ॥

யாதா(ஸா)பாவம் ஸம்ஸாரம் ஹரிணா ஹரிநீலமேகஸ்ய உதயம் ஸம்ஸ்ருய:
ஶ்ருதி ஸம்ஶயம், தேஷாம் ஸம்ஸாரஸ்ய ருசி: ॥ ஸ்லோ ௮௧ ॥

॥ ஹரிந்த்ரேதி ॥ ஹே ரங்கநாதபாதுகே! நவஸ்ய - நூதநஸ்ய, நீரதஸ்ய - நீலமேகவிஶேஷ த்ரவ்யஸ்ய, நிவிடஶேஷ:- ஸத்ருஶ:, தவ, த்வதீயா:, ஹரிந்த்ராணாம், த்யுதய:- ரஶ்மய:, ஶ்ருதீநாம்- வேதாநாம், ஶிரஸி- ஶிரஸி, பலிதஸ்ய- ஜராஜந்யஶௌக்ல்யஸ்ய, "பலிதம் ஜரயாஶௌக்ல்யம்" இத்யமர: அநாகதாயாம்- அஜநநாயாம், ஔஷதம்- ஔஷதம், பவந்தி. விஷய: நீரதஸ்ய விஶேஷண ஔஷதவிஶேஷேண ஜராஶௌக்ல்ய அநாகதம் ஸமாப்தி: உத்ப்ரேக்ஷா. ॥ ஸ்லோ ௮௨ ॥

॥ ஸமேத்யேதி ॥ ஹே பாதுகே! ஸம, பிம்பிதை:- பாதுகாயாம் ப்ரதிபிம்பிதை:, ஶ்ருதீநாம்- ஸமேதை:- ஶுண்டாலதேஹவர்ண்யதை:, உதய ஜலதி உதா: உத்பூதா: பாதாங்கை:, ஹரிநீலமேகை:, கமலாபதிஸ்ய, ஸம்ஸ்தக:, கருணாநதி- தயாஸமுத்ரே, ஶைவலாநாம், ப்ரோஹ- உதித்வா, ஸ்புரதி உத்ப்ரேக்ஷா. ॥ ஸ்லோ ௮௩ ॥

ருகிறதுமான பாதுகையை நான் ஸேவிக்கிறேன். ॥ ஸ்லோ ௮௧ ॥

நீலச்சாயத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கிற உன்னுடைய இந்திரநீலக் கற்களுடைய காந்திகள், வேதப்பெண்களின் சிரஸில் ஒருபோதும் நரையுண்டாகாமலிருப்பதற்கு ஒருவகைமருந்துபோன்றன. ॥

உன் இந்திரநீலக்கற்கள், உன்னிடத்தில் பிரதிபலித்திருக்கிற வேதப்பெண்களுடைய கூந்தல்போலவும், பெருமாளுடைய கருணைக்கடலில் பாசிக்கொத்துபோலவு மிருக்கின்றன. ॥ ஸ்லோ ௮௩ ॥

[illegible] ॥௫௪॥

[illegible] ॥௫௫॥

[illegible]

[illegible] ॥௫௪॥

[illegible] ॥௫௫॥

[illegible]

மிகவும் தெளிவாயிருக்கிற உன்னுடைய நீலகாந்தியானது, உன்மேலெழுந்தருளியிருக்கிற எம்பெருமானுடைய திருவடிவழகைக்கூடத் தாழ்ந்ததாய்ச்செய்கின்றது. இந்தச்லோகத்தில் மேலேயிருக்கிற காந்தியைக் கீழேதள்ளுகிறுயென்றும் ஒரு விரோதமான அர்த்தம் தோன்றுகிறது. ॥௫௪॥

உன் நீலவர்ணமானது, காவேரியாற்றில்பரவி அதை, திருவரங்கத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதனைப் எழுந்தருளியிருக்கிறகண்ணனண்டை வந்த யமுனைநதிபோல் ஆக்குகின்றது. ॥௫௫॥

மற்றத்தெய்வங்களையெல்லாம்நிராகரித்து ஸ்ரீரங்கநாதனையே

ते दयाम्बुधेः । हरिन्मणिसद्युतिभिर्विधत्से हरिसारूप्यमयत्नतो जनानाम् ॥ ௯௬ ॥

नेत्रेषु पुंसां तव पादरक्षे नीलाश्मभासा निहिताञ्जनेषु । श्रिया समं संश्रितरङ्गकोशो निधिः स्वयं व्यक्तिमुपैति नित्यम् ॥ ௯௭ ॥

अहम्पूर्वा दृष्ट्या तव पादरक्षे दातृत्वं(?) देहानीलरुचिम्(?)

ध्येयैः, अनघैः, दयाम्बुधेः, अपरिमितानि, देवतान्तराणि - सर्वशक्तिविशिष्टदेवताः, ध्येयैस्तेषां, जनानां, अयत्नतः - अनायासेन, हरिसारूप्यं - भगवत्समानवर्णरूपं भगवत्सारूप्यकं. विधत्से - करोषि, पादसारूप्य(?) क्षणे [illegible] सम्पादयसि. [illegible] ॥ ௯௬ ॥

॥नेत्रेष्विति॥ हे पादरक्षे? तव, नीलाश्मनां, भासा पुंसां, नेत्रेषु - नयनेषु, निहितं, अञ्जनं, येषु तेषु, श्रियासमं, संश्रितः, रङ्गविमानमेव कोशः - धनगृहं, येन सः, निधिः - श्रीरङ्गनाथः, नित्यं स्वयं - स्वतः, व्यक्तिं - प्रकटतां, उपैति. जनाः नयननिहितेन अञ्जनेन निधिं पश्यन्ति हि सा [illegible]. निधिदर्शने सर्वतः पादुकाजन्य [illegible] प्रकाशितयोक्तिः. ॥ ௯௭ ॥

॥अहम्पूर्विकेति॥ हे [illegible] पादरक्षे? अहम्पूर्वां - स, [illegible] तां, दातृत्वं - उत्कृष्टवस्तु, अर्थ्यानां, देहानीलानां - [illegible] [illegible] नीलरत्नानां, "[illegible]

மேலானதெய்வமாக எண்ணி உன்னைவந்து ஸேவிக்கிறபெரியோர்களுக்கு நீ, உன் இந்திரநீலகாந்தியால் உடனே, பெருமாளுடைய ஸாம்யத்தை உண்டாக்குகிறாய். ॥௯௬॥

ஸ்வாமியை ஸேவிக்கவருகிறவர்களுடைய கண்களில் உன்னுடைய நீலவர்ணமாகிற மை படுகிறபோது உடனே, ஸ்ரீரங்கவிமானமாகிற பொக்கஸத்திலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கநாயகியோடுகூடிய ஸ்ரீரங்கநாதனாகிய நிதியானது அவர்களுக்கு பிரத்தியக்ஷமாகிறது. மைபோட்டுக்கொண்டு நிதியைக்காண்பது வழக்கம். ॥௯௭॥

அழிவில்லாத உன் இந்திரநீலகாந்தியை, அடியார்களுக்குமோ

[illegible] ॥ ௬௮ ॥

[illegible] ॥ ௬௯ ॥

[illegible] ॥ ௭௰ ॥

[illegible] ॥ ௬௮ ॥

[illegible] ॥ ௬௯ ॥

[illegible]

க்ஷத்தின் வாசற்கதவைத் திறக்க திறவுகோலாய் நினைக்கிறேன். ॥

உன் இந்திரநீலக்கற்கள் அமுதத்தை (மோக்ஷமாகிற ஜலத்தை) வர்ஷிப்பதனால், ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்கடிக்கவந்திருக்கிற மேகங்கள்போன்றன ॥ ௬௯ ॥

நீ இந்திரநீலக்கற்களால் கறுத்து தேவதைகளின் கிரீடங்களில ஸஞ்சரிக்கும்பொது வாஸனைக்காக அங்கேவந்திருக்கிற வ

அந்தஸ்ஸ்தம் கிரணம் தவ இந்த்ரநீலஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ப்ரகாஸஜநநீ த்ருதக்ருஷ்ணராகா । பாதாவநி ஸ்புரஸி பாவநரங்கபர்த்து: த்ருஷ்ட்யர்த்திநாம் ஸதஸி யோகிநயநஸ்ய கநீநிகேவ ॥ ௪௬௧ ॥

ப்ராப்தஸ்ரியா ப்ரியதமஸ்ய விஹாரவேளாம் காந்திம் ஸமேத்ய ஸஹஸி காஞ்சநபாதுகே த்வம் । லக்ஷ்மீகடாக்ஷபரிவ்ருத்திஸஹஸ்ராணீவ ॥ ௪௬௨ ॥

॥ அந்தஸ்ஸ்தாமிதி ॥ ஹே பாதாவநி! ஸ்ப்ருஷ்டப்ரகாஸஜநநீ- ஸ்வீயஸ்ய ப்ரகாஸஸ்ய உத்பாதகஸ்ய ஜநகஸ்ய ச ஜநநீ, த்வம், த்ருதம், க்ருஷ்ணஸ்ய, ராகவம்- அநுராக:, நீலவர்ணஞ்ச, யயா ஸா, "ராகவம் ஸ்வாமிநே ஸஹஸ்ர நாட்யகேவ" ... இதிவிஸ்வ:, பாவநரங்கேஸ:- இந்த்ரநீலமணி: இந்த்ரநீலவத், ரத்நம், த்வம், கிரணம்- கலாஜநஸமேதம், கநந்த்ரநீலஸம்- கயோகிநாமேவ ஸாரம், தத்வம்- ஸஸ்ரீரங்கநாதம், அந்தஸ்ஸ்தாம்- த்ருஷ்ய த்ராணாநாம், யோகிநாதிக்யை:. ஸதஸி:- யோகஸதஸ்ஸ்ய, நயநஸ்ய, த்ருஷ்ட்ய, கநீநிகேவ- தாரகேவ, "தாரகாக்ஷ்ணோ: கநீநிகா" இத்யமர:. ஸ்புரஸி- பாஸி, ஸ்ரேஷ்டாநந்த்ராணிகேதா கவேந்தா. ॥ ௪௬௧

॥ ப்ராப்தேதி ॥ ஹே ப்ராப்த:? காஞ்சநபாதுகே? த்வம், ஸமீபம் யாதயா, விஹாரவேளாம்- ஸ்ரீவாஸஞ்சாரகாலம் ஸம்ப்ராப்ய, கதிஸம்ப்ரத்யாக்ஷே, கயிஸமய- ப்ரியஸ்ய, லக்ஷ்ம்யா:, கடாக்ஷவத்- த்ருஷ்டிவிக்ஷேபவத், "கடாக்ஷோ த்ருஷ்டிவிக்ஷேப:" இதி ஹலாயுத:, ராஜேந்த்ர:, ஹரிநீலரத்நை:- இந்த்ரநீலமணிபி:, ரஞ்ஜ

ண்டுபோலிருக்கிறாய். ॥ ௪௬௧ ॥

பிரகாசத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டு கறுத்தநிறத்தோடுகூடி யிருக்கிற நீ, ஒருவர்கண்ணுக்கு மகப்படாத மெய்ப்பொருளாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனைக் காணவேண்டுமென்று அபேக்ஷையுள்ள யோகிகளுடைய யோகமாகிறகண்ணுக்கு, கருவிழிபோலிருக்கிறாய். * பாதுகையைத் தியானப்பண்ணுகிறவர்களுக்குப் பெருமாள் பிரத்தியக்ஷமாகிறாரென்கிறபடி. ॥ ௪௬௧ ॥

பிராட்டியினுடைய கடைக்கண்பார்வைபோலக் கறுத்திருக்கி

ரி நீலரத்நா: லாவண்யஸிந்து ப்ருஷதா இவ ரங்கராஜ்ஞ: ||௬௨||

க்ஷௌமாயமாணநவயி யோகிதியாம் மதிரபி நீலாம்ஸு ... ஸங்கச்சதே ஜகதாம் ... ராத்ரிஷு ஸம்வேஶ(?) பதிம் லக்ஷ்ம்யா: ||௬௩||

ராஜ்ஞ:- ஸ்ரீரங்கராஜஸ்ய- லாவண்யஸ்ய, ஸிந்தோ:- ஸமுத்ரஸ்ய, ப்ருஷதா:- பிந்தவ இவ, 'ப்ருஷந்தி பிந்து ப்ருஷதா:' இத்யமர:. ... ஸமுத்ர ... ரத்நாநி ... இந்த்ரநீலமணய: லாவண்யஸமுத்ர பிந்துத்வேந உத்ப்ரேக்ஷ்யந்தே. ||

க்ஷௌமேதி || ... ஜகதாம் யோகிநாம் மதி: அபிஸாரிகேவ ... ஜகதாம் ... ராத்ரௌ- இந்த்ரியவ்யாபாரரஹிதே, வ்யாபாரராஹித்யேந ராத்ரிஶப்தோ லக்ஷணயா ப்ரயுஜ்யதே, 'யா நிஶா ஸர்வபூதாநாம் தஸ்யாம் ஜாகர்தி ஸம்யமீ' இத்யுக்தே: ... இந்த்ரநீலை:, ஸமுத்பவை:- ஜாதை:, நீலாம்ஶுபி: ... க்ஷௌமை: ... ஶ்ரீரங்கநாயகேந ... ஸங்கச்சதே- ஸங்கதா பவதி, ... அபிஸாரிகாயா: ... நீலவஸநத்வம் ... ||௬௩||

உன்னுடைய ரத்னங்கள், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய வடிவழகாகிற ஸமுத்திரத்தினுடைய திவலைகள்போன்றன. ||௬௨||

யோகிகளுடைய புத்தியாகியபெண், உன் இந்திரநீலக்காந்தியாகிய கறுப்புப்புடவைப் போர்த்துக்கொண்டு யோகமாகிறராத்திரி வேளையில், பிராட்டியினுடைய புருஷனை பெருமாளண்டைபோய்ச்சேருகிறது. ||௬௩||

[illegible] ॥ ௧௬௪ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௬௪ ॥

[illegible]

மணிகிரணங்களால் கறுத்திருக்கிற உன்னை எவர்கள் நலல ஸித்தாஞ்சநமாகத் தங்கள்கண்களில் போட்டுக்கொள்ளவில்லையோ? அவர்கள், மனதாகிற குகையிலிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதனுகிய நிதியை ஒருபோதும் காண்கிறதில்லை. ॥ ௧௬௪ ॥

நீ கிருஷ்ணுந்தரங்கருசியை (கண்ணனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியுள்ள இந்திரநீலகற்களை, இது பாதுகைக்கு; கண்ணனிடத்தில் மனமொத்த ஆசையாய், இது பூமிபிராட்டிக்கு) யுடையவளாயிருக்கிறபடியால், உலகத்தாருடைய தப்பிதங்களையெல்லாம்

[illegible] । विश्रामाय श्र-
[illegible] विश्वाधारां भगवतीं [illegible]॥
[illegible]
[illegible] । [illegible] किरण[illegible]
[illegible] इन्द्रनीलै[illegible] प्रशस्ति[illegible]
[illegible]॥ ॥ [illegible] ॥

य, तदीयं- रङ्गनाथसम्बन्धि, पदं- चरणं, सविधे- [illegible], भगवती, [illegible] [illegible], [illegible] भगवतीं- [illegible], विश्वाधारां- [illegible], [illegible] इत्यर्थः. [illegible] विशेष्यस्य साकूतत्वात् परिकराङ्कुरः तदलङ्कारः. ॥ [illegible] ॥

॥ व्याख्या ॥ [illegible] भगवती, [illegible] इन्द्रनील[illegible] [illegible] इन्द्रनीलैः [illegible] प्रशस्तिं [illegible] ॥ [illegible] ॥

பொறுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்காகப் பெருமாள் திருவடிகளண்டைவந்திருக்கிற பூமிதேவிபோலிருக்கிறாய். ॥ [illegible] ॥

மற்ற ஸாதாரணமான மஷியெல்லாம் உதவாதென்றெண்ணி நீ உன் இந்திரநீலகாந்தியாகிற மஷியால் உன் பிருதாவளிகளைத் திக்குக்களிலெல்லாம் எழுதுகிறாய்போலும். ॥ [illegible] ॥

கிருஷ்ணாவதாரகாலத்தில் கண்ணனோடு மத்தியான்னத்திலும்

ஶ்யாமலமணீநாம் தாமபிஸ்தாவகாநாம் தயாபரிவாஹபா
துகே வாஸரோऽவ்யபேதா । அஹிமகரணபூராணாம் ஸ
ம்பவீநாம் ததாஸ்வாதி தமஸாராதயாதிபி: ஸர்வரீகாவிஸந்த்யா ॥
ஶமிதமணிஸம்ருத்தே பாதுகே யேந்த்ரநீலே ஶரணமு
பகதாநாம் ரங்கநாதேந ஸாம்யம் । ப்ரதயஸி ஜகதீஷ்வம்

‖ஶ்யாமலேதி‖ ஹே தயாபரிவாஹபாதுகே! தாவகாநாம், ஶ்யாமலமணீநாம்- இந்த்ரநீலாநாம், தாமபி:- ப்ரபாபி:, தாவகாநாம் த்வதாகாராணாம், அஹிமகரணபூராணாம்- க்ருஷ்ணாஹிமாரிகாணாம், ஸம்பவீநாம், ஶக்தா- நிவாரிதா, தமஸாராதயா:- ஸர்வரீதிஷ்யா:, ஸமேந, ஜநிதா, க்ருதிபி:- தாம்வம், யதாஸா। வாஸரோ:- திவஸோ:, அவ்யபேதா- அத்யக்தா அநிவர்தநீயகீ ஆலோகத:, சந்த்ரா- விலக்ஷணா, ஶர்வரீ- ராத்ரி:, க்ருஸீக. இந்த்ரநீலப்ரபாஸ்வரூபிநமேவ தேவீநாமஹிமாரணாய ராத்ரிஸம்ருத்திர்பாவ:. உக்தேப்ரேக்ஷா. ‖ கூகூஎ ‖

‖ஶமிதேதி‖ ஹே பாதுகே! த்வம், உபயத்ரைவ:, ஶமிதமணிஸம்ருத்தே:- இந்த்ரநீலமணிமை:, ஶரணமுபகதாநாம்- ஶ்ரீரங்கநாதம் ப்ரபந்நாநாம், ஶ்ரீரங்கநாதஸமீபகதாநாஞ், ரங்கநாதேந, ஸாம்யம்- ஸமாநவர்ணத்வம், மோக்ஷாரம்பே பரமஸாம்யாபத்திம் ப்ரதயஸி. நிரஞ்ஜந:, பரமம், ஸாம்யம்- உபைதி, தத்வ- தைவ பரமஸாம்யம் ப்ரஹ்மாண: க்ரதவ உபாஸநம்யஸ்ய: தத்வ தர ஆராஷை தஸ்யைவ யந்த்ரஸ்ய ப்ரஸ்த்ராஸ்ய: தஸ்ய, பாதபீடம்-வ்யக்தாநாம், ததாநுஸார்யதி, யதாக்ரது ரஸ்மிந்லோகே புருஷோ பவதி ததேத: ப்ரேத்யபவதீதி, யேநப்ரகாரேண உபாஸ்தே தம்ப்ரகாரம் ப்ராப்நோதீத்யர்த்த:. கயம்பேதாஸ்தே நிஷ்ணோந்த்ராய:. ஜகதி, ஸேதாநாம்- தகலாஶீந ஜயவதாம், த்ருஷ்டிவ்வகாண

நிர்பயமாய் விளையாடுவதற்காக உன் காந்திகளால் எங்குமிருண்டு எப்போதும் ராத்திரிபோலிருக்கிறது. ‖ கூகூஎ ‖

நீ ஸ்ரீரங்கநாதனைச் சரணமடைந்தவர்களுக்கு, உன் இந்திரநீலகாந்திகால் அவருடைய ஸாம்யத்தையுண்டாக்கி, "அவன் எதை எப்படி உபாஸிக்கிருனே; அவனும் அதைப்போலவே ஆகி

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]

ருன்" என்று வேதாந்தத்தில் சொல்லிய அர்த்தத்தை, ஹோதுவா தம்பண்ணுகிறவர்களுக்குபிரத்தியக்ஷமாய்க்காட்டுகிறாய்போலும். ॥

விதியானவர் (சிவன்சிரஸிலிருக்கிற சந்திரனுகிற பிரம்மா வானவர்) வந்து உனக்கு உபசாரம்பண்ணும்போது, (ருத்திரதேவன்வந்து ஸேவிக்கும்போது என்கிறபடி) பெருமானுடையதிருவடித்தாமரைகளில் வண்டுபோலிருக்கிற உன் இந்திரநீலமணிகள், தன் காந்தியாகிற யமுநாநதியையுண்டாக்கி அதை, அந்த ருத்திரதேவன்சிரஸிலுள்ள கங்கைபோடுசேர்த்து பிரயாகத்தையுண்டாக்குகின்றனபோலும்.

*

ஸா விஶேஷவத்யா: ப்ரயாகதா॥ ॥௬௯௯॥

பதகிஸலயஸங்காத் பாதுகே பத்ரலஶ்ரீ: நகமணிபிரு-
தாரைர் நித்யநிஷ்பந்நபுஷ்பா । ஶமலமணிநீலா ஶௌ-
ரிலாவண்யஸிந்தோ: நிபிடதலதமாலா காபி வேலாவ-
நீ த்வம்॥ ॥௭௦௦॥

அயி விதிஶதஶதஸ் கேவலி பஶ்யந்தி மூடா: ஶ்ருதமணி
ஜாலம் ஶாஸ்த்ரைகவேத்யே பாதுகே! அபித்ருஷ்ட்வா இமம் விதி: ப்ராணி

ஸம்பாதயதி, ப்ரஸவிதஸ்யாயா: கங்காயா: ஐந்த்ரநீலகாந்திஸம்பந்தோ யமுநாஸம்கமஸ்யேவ நாக்ஷேபேக்ஷ்யதே. கங்காயமுநாஸங்கமே ப்ரயாகஶப்தப்ரஸித்தி:. ॥௬௭௯॥

॥பதேதி॥ ஹே பாதுகே? ஶமவத:, கிஸலயயோரிவ பதயோ:, ஸங்காத், பத்ரலா-பத்ரவதீ. ஶ்ரீ:- ஶோபா, யஸ்யா: ஸா. உதாரை:- ஶ்லாக்யை:, நகமணிபி:- மணிஸத்ருஶை: நகை:, நித்யம், நிஷ்பந்நம், புஷ்பம்- ப்ரஸூநம், யஸ்யா: ஸா, த்வம், காபி, வேலாவநீ- தீரபூமி:. "வேலா காலே ஜலதேஸ் தீரநீரவிகாரயோ:" இதி விஶ்வ:. ஹேத்வுத்ப்ரேக்ஷா. ॥௭௦௦॥

॥அயீதி॥ ஹே ஶாஸ்த்ரைகவேத்யே பாதுகே? கேவலி, மூடா:- ஆத்மவேதய:, அயி, (அயிகாரே) விதிஶதம், ஶதஶ:- வஸ்து, ஶ்ருதமணிஜாலம் பஶ்யந்தி- ஐந்த்ரநீலகஜாலந்தி, வயந்து? இமம்- அயி விஜ்ஞாநம், இதம், ஹாவபாவநாம்- அவாம் ப்யாயதாம், ப்ராணிநாம், ஹ்ருதயகுஹாஸு- விஸ்தஸாதநஸு, ஸந்ஹாஸ்ய:-

பிரம்மா உபசரிக்கும்போதென்று முன் அப்படியே கங்காநதி யுண்டானபடியால் இப்போது இந்த யமுனாநதியும் அப்படியே உண்டாயிற்று என்று தெரிவிப்பதற்காக. ॥௬௯௯॥

நீ பெருமாள் திருவடிகளாகிற இலைகளும், நகங்களாகிற புஷ்பங்களும் பெற்று, இந்திரநீலக்கற்களால் கறுத்திருக்கிறபடியால ஸ்வாமியினுடைய காந்தியாகிற ஸமுத்திரத்தினுடைய, பச்சிலைமரங்கள் அடர்ந்த கரைபோலிருக்கிறாய். ॥௭௦௦॥

உன்மேலிருக்கின்ற இவைகளைப்பார்த்து ஒன்றுமறியாத சிலர் இந்திரநீலக்கற்களென்று நினைக்கிறார்கள்; பின்னென்னவெனில்? உன்னைத் தியானம்பண்ணுகின்றவர்களுடைய இருதயமாகிற

[illegible]

[illegible]

குகையினின்றும் பானம்பண்ணின அக்ஞானமாகிற இருளென்று நினைக்கிறோம். ॥எ௦க॥

நீ இந்திரநீலமணிகளால் ச்யாமையாயும் (ராத்ரியாயும், கறுத்தும்) கிருஷ்ணபக்ஷத்தோடு கூடியவளாயும் (தேய்புறையாயும் தன்னனுடைய அடியார்களால் ஸேவிக்கப்பட்டும்) தக்ஷிணகதியையுடையவளாயும் (தக்ஷிணையனமாயும், ஒழுங்கான நடையுள்ளவளாயும்) இருந்துகொண்டு யாவர்க்கும் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிறு, ராத்ரியோ, கிருஷ்ணபக்ஷமோ, தக்ஷிணயனமோ எந்தக்காலத்தில்மரித்தாலும் மோக்ஷத்திற்கு யாதொருதடையுமில்லையென்று வேதாந்தங்களிற்சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தை யாவற்கும் பிரத்

ஜுஷ்டாநிமேஷமவலோக்ய விஸ்மிதாநாம் ||௭௦௨||
ஸத்பிர்ஜுஷ்டா ஸஹிதவிதுநா ரங்கநாதேந விநீல
க்ஷேத்ராணாம் ரஜநிதயாஸி இந்த்ரநீலாம்ஶுஜாலைஃ |
சித்ரம் த்வம் த்ரிதஶவநிதாவக்த்ரபத்மாநி ஸம்யக்
வ்யாகோசத்வம் விதயஸி ஸகலம் பாதுகே ஸாம்ப்ரதாநாம் ||
நித்யம் லக்ஷ்மீநயநபதவீம் ஶோபிதா ஶக்ரநீலைஃ

..நாம்ஸதை. ||௭௦௨||

ஸத்பிரிதி|| ஹே பாதுகே! ஸத்பிஃ- ஸாதுஜநைஃ நக்ஷத்ரைஶ்ச, ஜுஷ்டா- ஸேவிதா யுக்தா, ஸஹிதவிதுநா- ஸ்ரீரங்கநாதாக்யசந்த்ரயுக்தா, 'விதுஃ ஸ்ரீவத்ஸாங்கே, விதுர்விஷ்ணுஸ்ஸுதாம்ஶுஃ' இதி வசநாத். இந்த்ரநீலாநாம், காந்திஜாலைஃ, ரத்நப்ரபைஃ, விநீலக்ஷேத்ரா- விஶாலக்ஷேத்ரா, ஸம்வாதம்- ரஜநீம், ரஜநிம்- ராத்ரிம், ஆததாநா, கோடி- கம்பத்ரீஃ, ஸுதாஃ, (ஷஷ்டீ) ஸ்வதாஃரக்ஷணாத்; தேவஸ்த்ரீணாம், வக்த்ராணி வ்யாகோசாநி, விதயஸி- ஜநயஸி, வதநாநாம்- ஶங்கபத்மாநாம், ஸம்பதாம்- வ்யாகோசத்வம்- விகஸிதத்வம், ஸகலம் ப்ரஜாயி காஷ்டம் உத்பாதயத்யஃ. பாதுகே, சித்ரமித்யாஶ்சர்யம், ஸாம்ப்ரதாநாம் ஸம்பதாம் ஸாகல்யம் ப்ருஶம் ஶோபநாதிஶாயிநீ. ஶ்ரேஷ்ட வைகுண்டாத்யாந் ஸம்பூர்ணா ஸ்ருஷ்டிஶ்ச பாவநாநாம் பாவநாநி. ||
||நித்யமிதி|| ஹே பாதுகே! லக்ஷ்ம்யாஃ, நயநபதவீம், ஶக்ரநீலைஃ, ஶோபிதாஃ- ஶோபநாஃ, ஶோபிதா, ஸாலக்ராமஶிலாபிஃ, ஸாலக்ராமஶிலா-ஸத்ருஶைஃ, ஸாலக்ராமஶிலாப்ரபாபிஃ, ஶோபிதா, ஸ்வாஸா

நியக்ஷமாய்த் தெரிவிக்கிறாய்போலும். ||௭௦௨||

நீ ஸத்புருஷர்களாகிற நக்ஷத்திரங்களோடும், ஸ்ரீரங்கநாதராகிற சந்திரனோடுங்கூடி, இந்திரநீலக்கற்களின் காந்திகளால் ராத்ரிபோலிருந்து, தேவதாஸ்திரீகளுடைய முகங்களாகிற தாமரைப்பூக்களை விகாஸப்படுத்துகிறையோ இதுவொரு ஆச்சரியம். ||

நீ ஸாளக்கிராமங்கள்போன்ற இந்திரநீலக்கற்கள் நிறைந்து, திருவயோத்திமுதலான திவ்யஸ்தலங்களைக்காட்டிலும் மேலா

ஶாலக்ராமாத்ரிக்ஷிதிமிவ ஶௌரே ஸ்ராக்ஷிணா பாதுகே
பதே: । ஸாங்கேதிக ஸமயிகஜநாநாம் ஸம்மதம் ஜந்ம-
யந்தீ முக்திக்ஷேத்ரம் முநிபரிஷதே ஶ்ரீயஸே ஸா
ஜாதிக ஜநா: ॥௭௦௪॥

பாதந்யாஸே ப்ரியஸஹசரீம் பாதுகே சாமரேஶாஞ்
சாமராக்ரா த்ரிபதகரம் நிஶமயதி ரங்கநாதே ।
அந்தஸ்ஸந்நித்யே ரஸாகதஸுராங்கணாவிக்ஷேபத்ரைர்நேத்ரை:
ப்ராத்யாயம் பவதி பவநம் ப்ரத்யக்நீலாம்ஶுபாஹிநீ ॥௭௦௫॥

கேசாஞ்சித்- அபியாத்ரதாம், ஸமயிநாம், ஜநாநாம், யஸ்யாஸ்தாம், ஸம்மதம்- ஶ்லாக்யம், ஜநயந்தீ ஸதீ, அபிமதை:, முநிபி:, முக்திக்ஷேத்ரம்- மோக்ஷஸாதநதயா, ஶ்ரீயஸே. அபியாத்ரநீத்யா முக்திக்ஷேத்ரஸ்யாவ்யயிகதயா ப்ரஸித்தஸாலக்ராமக்ஷேத்ரமிவ ஜாதவீ முநிபிர்வ்யதஜதிஷ்டா: உபமாலங்கார: ॥௭௦௪॥

॥பாதுகே॥ ஹேபாதுகே! ரங்கநாதே, பாதந்யாஸே-ஸஞ்சாரணநிக்ஷேபவிஷயே, ப்ரியஸஹசரீம்- லக்ஷ்மீம், ஜ்வாலம், ஜ்வாலா ஜ்வாலா, சாமரேஶாஞ்- ப்ரபாக்ராஹாஞ், த்ரிபதகரம்- த்ரீணிபதாநி பதநிக்ஷேபா: யஸ்மிந்கர்மணி தத்யதா பவதி ததா, நிஶமயதி. அந்தஸ்ஸந்நித்யே:- ஸாந்நித்யை: (ஸந்நிதௌ) ரெதரஸ்யமாநை:, அஸுரஸ்த்ரீணாம்- அஸுரஸ்த்ரீணாம், ஸந்நிவேஶஸ்ய- கேஶபாஶவிஸ்ரம்ஸநஸ்ய, நேத்ரை:- ஸத்ருஶை:, ஹதபதிநாஶஜநிதவ்யஸநேந விஸ்ருஷ்ய கேஶபாஶவிஸ்ருஷ்டேதிதி த்ருஷ்டை:. தே- தவ, ப்ரத்யக்நீலாநாம்- இந்த்ரநீலாநாம், அம்ஶுபி:, பவநம், அந்த:- மத்யே, ப்ராத்யாயம்- நீலகாந்தியுக்தம், பவதி. உபமாலங்கார: ॥௭௦௫॥

ன ஸாளக்கிராம க்ஷேத்திரம்போலிருக்கிறபடியால் முனிவர்களெல்லாம் உன்னை மோக்ஷமடையத்தக்கவிடமென்று சொல்லுகிறார்கள். ॥

தன் திருவடிகளுக்குத் தோழியாயிருக்கிற உன்மேலேறிக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதன், இரண்டுமூன்று அடி எழுந்தருளும்போதே உன் இந்திரநீலகாந்திகள் அந்தஸந்நிதியெங்கும்பரவி அசுரப்பெண்களெல்லாம் தங்கள் கூந்தல்களை விரித்துக்கொண்டுவந்து விழுந்திருப்பதுபோல் ஆகிறது. ॥௭௦௫॥

யாதே பாஹ்யாங்கணமஹிதகே பாதுகே ரங்கநாதே
ஸந்நாஹேஷு த்வயி விததிம் ஶ்யாமலாம் இந்த்ரநீலாம் । வி
ஷ்வக்ஸேநப்ரப்ருதிஸுபடா த்ருஷ்ட்வா வேத்ரஹஸ்தா
ஹ்ருத்ப்ரவிசேஷ த்ருஷ்டிவிஷ்டம் தேவதாஹ்வாநகல்பாம் ॥
கர்ணேஷு ரஞ்ஜநகஜ்ஜலா யவநிகா ஶாஸ்த்ரப்ரதிஷ்டாகதே
ஸ்ரீசூர்ணா யமுநா ஸுவர்ணஸரித ஸேநாதநாம்ஸூ
வீ । காஞ்சாங்கேஷு ஸதீ ப்ரதீபப்ரபுதா

॥யாதஇதி॥ ஹேபாதுகே பாஹ்யாங்கணம், அஹிதகே- ஸ்
தம், ரங்கநாதே, ஸந்நாஹேஷு, தே- தவ, ஶ்யாமலாம் இந்த்ர
நீலாம்- இந்த்ரநீலகாந்தேஃ, யாம், விததிம்- வித்ருதிம், ஸ்வா
தி, கரஸ- விததிம், வேத்ரஹஸ்தாஃ, விஷ்வக்ஸேநப்ரப்ருதி
பிஃ- ஸேநாபதிப்ரமுகாஃ, த்ருஷ்ட்வா- தேவதாநாம், ஆஹ்வா
நகல்பாம், தவ, த்ருஷ்டிம், விசேஷம் த்ருஷ்ட்வா- அவக
ச்சந்தி ஜாநந்தி. நந்விதி த்ருஷ்டிப்ரவேக்ஷா. அநேகாத்ர
த்ருஷ்டிவிததிம் தேவதாஹ்வாநாய பாதுகாயா த்ருஷ்டிவிசேஷ
ஏவ ஸேநாநீப்ரப்ருதிபிர் ஜ்ஞாயதே. ॥௭௦௬॥

॥கர்ணேஷ்விதி॥ ஹேப்ரபதவந்தி? தே- தவ, நீலாத்மநாம்
ப்ரணிகா- இந்த்ரநீலருசிஃ, கர்ணேஷு- ஸேவகஜநகர்ணேஷு, ரஞ்
ஜநகஜ்ஜலா- கஜ்ஜலவித்ருதிஃ; ஶாஸ்த்ரஸ்ய- ஸ்ருதஸ்ய, ப்ர
ஸாதிதஃ- உத்தாரகாயாஃ, ரங்கநாதஸ்ய, ஸந்நிதௌ- ஸந்நா
ஸ்ய, யவநிகா- திரஸ்கரணீ; ஸ்ரீசூர்ணாயாஃ- ஜாஹ்நவ்யாஸ்ஸங்க
யாம் ஸம்பந்தயிநீ, யமுநா, ஸ்ரீகாந்தரேகேவ, ஜநஸ்ய- ஸுர்ண
த்ருஸ்ய, ஸேநாயாஃ. கர்ணைஸ்ஸம்பந்தயிநீ, காந்தாங்கஸீ- தாவதீ

ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நிதியைவிட்டுப் புறப்படும்போது உண்டாகிற உன் இந்திரநீலகாந்தியைப்பார்த்து, கையும்பிரம்புமாய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கிற விஷ்வக்ஸேனர் முதலியவர்கள், நீ தேவதைகளை யழைக்கும்படி கட்டிவிடுகிற கடைக்கண்பார்வையென்று அறிகிறார்கள். ॥௭௦௬॥

ஓ மணிபாதுகையே! உன்னுடைய இந்திரநீலமணிகாந்திகள், கண்களுக்குமைபோலவும், பெருமாள் எழுந்தருளுவதற்கு முன்கட்டிய திரைபோலவும், அறிவாகிற கங்காநதிக்கு யமுநாநதிபோல

ஸங்கீர்யா நித்யம் பதவீஷு பாதாவநி மார்கே தே நீலாச்ம
ச்ரேணிகா॥ ॥௭௦௭॥

நிரந்தரம் ஸஞ்சரதோ பதம் ஸம்ஸ்ப்ருசதீம் தாவகீம் இந்த்ரநீல
ச்ரேணீம் பாதுகே ஸாரணிஸம்பிநீம் ரங்கிண:। ததீய யௌவந
த்விரதேந்த்ரஸ்ய கண்டஸ்தலஸ்தாம் மதவாரிதாராம்
ச்யாமிகாம்॥ ॥௭௦௮॥

ப்ரதீக்ஷ்யஸாம் பாதாவநி ஸங்கதா ரங்கபதேஸ் ததந்தீ

லாவண்யம்; காந்தாநாம்- ச்ருங்காரதிலகாநாம், குந்தலஸந்ததி:- குந்தலவல்லி:, ச்ருங்காரதைவதயோ:, கஸ்தூரிகாஸங்கீர்யா- ச்ருங்காரதபஸ்விநாம்; ஸங்கீர்யா காமிநீம், நித்யம், மார்கே. உத்ப்ரேக்ஷா லங்கார:, தத்விஷயஸ்தேந ப்ரமாணோபமேயவாக்யம். ॥

॥நிரந்தரேதி॥ ஹே பாதாவநி! தாவகீம்- த்வதீயாம், நிரந்தரேஷு:- வ்யக்தயா ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டேஷு:, ஸஞ்சரதோ பதேஷு:- இந்த்ரநீலமணிஷு:, ஸம்ப்ரதி ததீயாகாரம், ரங்கிண:, ஸாரணிஸம்பிநீம்- ஜாலகஸக்தாம், த்ருச்யதீம். ததீயஸ்ய- ஸ்ரீரங்கநாயகஸம்பந்திந:, யௌவநஸ்யேவ, த்விரதேந்த்ரஸ்ய- கஜச்ரேஷ்டஸ்ய, கண்டஸ்தலஸ்தாம்- கடதேசாஸ், கண்டஸ்தலஸ்தாம், மதஜல ஸம்ஸக்தயா:- தாநப்ரவாஹஸ்ய, மதவாரிதாராம்- ஸாந்த்ராம், கஜ்ஜலவத், ச்யாமிகாம்- ச்யாமிகாம்- நைரந்தர்யேண, ஸம்வ்ருத்- தேந, இத்யுத்ப்ரேக்ஷா. ஸஞ்சரஸஞ்சரணபூர்வக ஸஞ்சரணபூ: ப்ரவாஹவாந். கநகாரணபூர்வாதபூக்ஷ்ரத்யர். ஸஞ்ச ஸங்கரோதீதி தக்கரோதிண்யதாக் பவாத்யர். ॥௭௦௮॥

॥ப்ரதீக்ஷேதி॥ ஹே பாதாவநி! ஸாம், ஸமயம்- பாதாக்காரரேண, பதீஸங்கதாம்- பிம்பீஸங்கதாம், ரங்கபதே:, ஸங

லவும், பெருமாளாகிற ஸமுத்த்ரத்திற்குக் கரைக்காடுபோலவும்; பிராட்டிமார்களுடைய கூந்தல்போலவும். வேதங்களாகிற பெண்களுக்குக் கஸ்தூரிபோலவு மிருக்கின்றன. ॥௭௦௭॥

பெருமாள் எழுந்தருளும்போது வழியெங்கும் உன் நீலகாந்திகள் பரவுவதைப்பார்த்தால் அந்த ஸ்வாமியின் யௌவனமாகிற யானையினுடைய தாடைகளினின்றும் பெருகுகிற மதஜலமென்று தோன்றுகிறது. ॥௭௦௮॥

ஓ பாதுகையே! உன்னை பெருமாளுடைய திருவடித்தாமரை

ஸாந்த்ரோத்தரீயம் பதகமலயோ: ஶௌரிவர்ணிகம் । ஸ்வாரஸ்யேந
ரத்நை ஶ்யாமைர்நிஷ்டூர்வயாமா ப்ரஸக்தம் யதேந்த்ரோதே விஷய
தி ஶோணநீலஶோணய:॥ ॥எ0கூ॥

நூநம் த்வமிந்த்ரநீலப்ரபாபதேந ரங்கநாதபாதுகே ஸ
ததம் । தமஸா நிரஸ்யஸி தம: கண்டகமிவ கண்டகேநைவ ॥

பதம், பதயோரேவ, கமலயோ:, ஶௌரே:-ரங்கநாதஸ்ய, வர்ணிகம்-வர்ணகம், ப்ரதீத:-ஜ்ஞாத:; ஸ்த்ர-ஶௌரிவர்ணம், பாய்யதே-ப்ராதே, ஸ்வாரஸ்ய:, ஸ்வேத, ஶோணநீலஶோணய:, ஶோணமணீநா-ஸம்பந்தாதியேந, நிஷ்டாநாம்-நிஷ்டாநாம், ஶ்யாமாநாம்-ஶ்யாமாநாம், ப்ரஸக்தி-ஸம்ஸர்கம், விஷயதி-காமயதி. காவ்யலிங்கமலங்காரணயோருத்ப்ரேக்ஷா. ॥எ0கூ॥

॥நூநமிதி॥ ஹே ரங்கநாதபாதுகே? ஸததம், நிஜேந்த்ர-நீலேந்த்ர:, இந்த்ரநீலைஸ்த்ர:, ப்ரபாபதித்யோரேகேந, தம ஸா-ப்ரபாஶ்வேகேந அந்தகாரேண, பஹிரந்தராந்தகாரா கவ்யவச்சேத:. நூநம்-ஸ்வேவநாநாம், தம:-ஶோகவேய தம: அந்தகாரம், கண்டகேந-ஸ்வவ்யூஹேண, கண்டகம்-ஶரீ ரதமஶ்ரும் கண்டகமிவ, நிரஸ்யஸி. லோகே ஶரீரஶ்ரும் கண்டகம் கண்டகேநேவ நிரஸ்யதி தயே ஸாதவீதி உத்ப்ரேக்ஷா அநுமா ஶ்ரேஷலங்காரயோரேவோ. ॥எகO॥

களினின்றும் பெருகித்தோய்ந்துபோன மகரந்தமென்று நினைக்கிறோம், அப்படிப்பட்ட உன்னிடத்தில் இந்திரநீலக்கற்கள் தேனைக்குடித்துவிட்டு அந்தண்டை இந்தண்டை யசையமாட்டாத வண்டுகள்போலிருக்கின்றன. ॥எ0கூ॥

காலில் தைத்தமுள்ளை முள்ளாலேயே போக்குவதுபோல் நீ அறியாமையாகிற இருளை இந்திரநீலகாந்தியாகிற இருளினாலேயே போக்குகிறாய். ॥எகO॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
இந்த்ரநீலபத்ததி:.

ஸ்ரீ:॥

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸப்தவிம்ஶே
பிம்பப்ரதிபிம்பபத்ததி: ப்ராரம்ப:

ஶௌரே: ஶுத்தாந்தநாரீணாம் விஹாரமணிதர்பணம் ।
ப்ரத்யுப்தமிவ ஸம்ஸ்தானம் பதத்ராணஸ்ய ஸேவஹே ॥௭௯௧॥
கமலாபதிபாதுகே கதாசித் விஹகேந்த்ரஸ்த்வயி பிம்பி
தோ விபாதி । ஸவிலாஸகதேர் ரங்கபதேர் நிஜ
மாஸ்தாநமுபயாதுகாம: ॥ ॥௭௯௨॥

அஸ்யாம் பத்ர்யாம் மணிமய்யாம் பாதுகாயாம் ஸந்நிஹிதம்
ப்ரதிபலநயோக்யமாதர்ஶம் பாதுகாம் வர்ணயதி— *

॥ஶௌரேரிதி॥ ஶௌரே:— ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, ஶுத்தாந்தநா ரீணாம்— ஸ்ரீபூம்யாதி திவ்யமஹிஷீணாம், விஹாரார்தம்— க்ரீடார்தம், மணிமயம், தர்பணம்— ஆதர்ஶம், ஆவிர்பவத்ப்ரத்யக்ஷணஸ்தாநம், ப்ரத்யுப்த:— ப்ரஸாதஸ்ய ஸ்வச்சதாயா:, ஸம்ஸ்தா நம்— ஆகாரவிஶிஷ்டம், மணிமுகுந்தப்ரஸாதவிஶிஷ்டதயா ப்ரத்யக்ஷ: பதத்ராணம்— பாதுகாம், உபாஸ்மஹே— த்யாயாம:. பாதப ரத்வகம், உத்தரத்ர உத்ப்ரேக்ஷாத்வயமஸ்த்யம். தயோ: ப்ரயமா ஸம்ஸ்ருஷ்டி:. ॥௭௯௧॥

॥கமலேதி॥ ஹே கமலாபதே: பாதுகே? கதாசித், த்வயி, பிம்பித:— ப்ரதிபலித:, விஹகேந்த்ர:— கருட:, ரங்க பதே:, ஸவிலாஸகதே:— லீலாஸஞ்சாரவத:, நிஜம், ஆஸ்தா நம்— ஶரீரம், உபயாதும்— ஸமீபம் ப்ராப்தும், கா ம:— அபிலாஷ:, யஸ்ய ஸ இவ, விபாதி. உத்ப்ரேக்ஷா. ॥௭௯௨॥

பெருமாளுடைய அந்தப்புரஸ்திரீகளுக்கு மணிகளாய்செய்த கண்ணாடிபோலவும். வடிவெடுத்துவந்த தெளிவுபோலவு மிருக்கிற பாதுகையை நாம் ஸேவிக்கிறோம். ॥௭௯௧॥

பெருமாள் வேடிக்கையாய் உன்னைத்தரித்துக்கொண்டு விஹரிக்கும்போது பெரியதிருவடி உன்னிடத்தில் பிரதிபலிப்பதைப் பார்த்தால் அக்காலத்தில் கூட தன்னைப் பெருமாளுக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று ஆசையுள்ளவர்போலக்காணப்படுகிறார். ॥௭௯௨॥

மணிவிஷ்டேஷு தே த்ரிதஶாதீஶ்வரா: ப்ரதிபிம்பாநி நிஜாநி
வீக்ஷமாணா: । பஜந்தி முகுந்தபாதுகே பயாததிகா
ராந்தர ஸ்ருஷ்டிஶங்கயேவ ॥ ॥௭௧॥
மணிமகுடஶதேந பிம்பிதேந ப்ரணதாநாம் பதித:
ஸுராஸுராணாம் । முரபிந்மணிபாதுகே ஸஹஸ்ரா
யுகபத்தேஷு ஸமர்பிதேவ பாஸி ॥ ॥௭௨॥
உபநீதஶுபாயநம் ஸோமமஹேந்த்ரை: ப்ரதிபிம்பச்சலத

॥மணீதி॥ ஹே மணிபாதுகே? த்ரிதஶாநாம் அதீஶ்வரா: – இந்த்ராதய: தே – தவ, மணிவிஷ்டேஷு – ரத்நவிஷ்டேஷு, நிஜாநி – ஸ்வீயாநி, ப்ரதிபிம்பாநி, வீக்ஷமாணாஸ்ஸந்த:, அதிகாராந்தராணாம் – அந்யேஷாம் இந்த்ராதீநாம், அதிக்ரியதே அஸ்மிந்நிதி ஶாஸநகாரணேஹிமிதி காரணவ்யுத்பத்தி. ஸ்ருஷ்டே: – உத்பாதநஸ்ய, ஶங்கயேவ, பயாத், பஜந்தி – ஆஶ்ரயந்தே. ஸ்வாதிகாரஹாநிபயாத் ஸம்ஶ்ரயந்தீத்யர்த:. ஹேதூத்ப்ரேக்ஷா. ॥௭௧॥
॥மணீதி॥ ஹே முரபிந்மணிபாதுகே? ப்ரணதாநாம், ஸுராணாம் அஸுராணாஞ்ச, பதித: – ஸ்தித:, பிம்பிதேந – ப்ரதிபலிதேந, மணிமகுடாநாம் – ரத்நகிரீடாநாம், ஶதேந – பஹுபி:, ஸஹஸ்ரா – ப்ரகாரேண, (அநேகரூபதாரிணீ இத்யர்த:) தேஷு – தேவாஸுரகிரீடேஷு, யுகபத் – ஏககாலே, ஸமர்பிதேவ – நிக்ஷிப்தேவ, பாஸி. உத்ப்ரேக்ஷா. ॥
॥உபநீதேதி॥ ஹே முகுந்தபாதுகே? ஸ்வம், ஸோமம்

இந்திரன்முதலிய தேவதைகளெல்லாம் உன்னிடத்திலிருக்கிற தங்களுடைய பிரதிபிம்பங்களைக்கண்டு தங்களுக்குப்பதில் வேறு அதிகாரிகளை ஸ்ருஷ்டித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறையோ என்னவோவென்கிறபயத்தாலே போல உன்னைவந்து அடைகிறார்கள். ॥௭௧॥

உன்னைவந்து ஸேவிக்கிற தேவதைகளுடைய கிரீடங்களெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் நீ பிரதிபலிப்பதைப்பார்த்தால், அவ்வளவு ஜனங்களுடைய கிரீடங்களிலும் உன்மகிமையால் ஒரேகாலத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டவள்போலக் காணப்படுகிறாய். ॥௭௨॥

[illegible — verse in Grantha script] ॥௭௰௫॥

[illegible — verse in Grantha script]

[illegible — commentary in Grantha script] ॥௭௰௫॥

[illegible — commentary in Grantha script] ॥௭௰௬॥

[illegible — commentary in Grantha script]

தேவதைகள்கொண்டுவந்து உனக்குஸமர்ப்பிக்கிற உபஹாரங்களெல்லாம் உனக்குள் பிரதிபலிப்பதைப்பார்த்தால், நீ அவர்களிடத்தில் கிருபைபண்ணி அந்த உபஹாரங்களையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றினது போலத்தோன்றுகிறது. ॥௭௰௫॥

இளந்தளிர்போல அதிமெதுவான ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளை, ரத்தினங்களிழைத்துக் கரடுமுரடாயிருக்கிறநான், மெதுவான ஆஸனமொன்றுமில்லாமல் எப்படி தரிப்பேனென்று அதற்காக, அந்தத்திருவடிகளின் பிரதிபிம்பமாகிய பத்மாஸனத்தை வஹிக்கிறாய்போலும். ॥௭௰௬॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் எழுந்தருளி உன்னைத் தரித்துக்கொள்ளப்போ

[illegible] ॥௧௩௨॥

[illegible]

[illegible] ॥௧௩௨॥

[illegible]

கிற தருணத்தில் உன்னிடத்தில் இழைத்திருக்கின்ற பச்சைக்கற்களில் பிரதிபலிப்பது பிரளயகாலத்தில் தான் ஆலிலைமேல் பள்ளிகொண்டிருந்ததை யாவற்குங் காட்டுவதுபோலிருக்கிறது. ॥

ஸ்வாமி எழுந்தருளுவதற்குமுன் உன்னிடத்தில் பிரதிபலித்திருந்த தேவதைகளெல்லாம் உத்ஸவமானபின்பு மறுபடியும் உன்னிடத்தில் பிரதிபலிப்பதைப்பார்த்தால் உன்னிடத்தில் அவர்கள் அவபிருதஸ்நாநம் பண்ணுவதுபோலிருக்கிறது. ॥௧௩௨॥

உன்னிடத்தில் இழைத்திருக்கிற ஒவ்வொரு ரத்னங்களிலும் பிரம்மா தனித்தனியே தான் பிரதிபலித்திருப்பதைப்பார்த்து, இனி வரப்போகிற கல்பங்களுக்காக அனேகபிரம்மாக்களை ஸ்வாமி

[illegible]
[illegible] ஸ
ஞ்சரதி ரங்கபதௌ [illegible] । அந்த:புரேஷு பாதுக
[illegible] தோலாயிதப்ராணஸமா: த்வயி
பிம்பிதாங்க்ய:॥ ॥௭௨॥

காமேஷு ராகவவதூபதி [illegible]
[illegible] । [illegible] பிம்பிதயாபி [illegible]

[illegible] ॥௭௧॥

॥ஶுப்ரேதி॥ ஹே பாதுகே! ரங்கபதௌ, [illegible] ரஶ்மிபி:- கிரணை: ரஜ்ஜுபிஶ்ச, நிபத்தம்- வ்யாப்தம், [illegible] அந்த:புரேஷு, ஸஞ்சரதி, [illegible] த்வயி, பிம்பிதாங்க்ய:, [illegible] தோலாயிதப்ராணஸமா:- [illegible] ॥௭௨॥

॥காமேஷ்விதி॥ ஹே தேவி! ராகவவதூபதி, காமேஷு- [illegible] ராஜாஸநே, [illegible]

முனைதாய் ஸ்ருஷ்டித்து வைததுக்கொண்டிருக்கிறீரோ? வென்று ஸந்தேகிக்கிறார்போலும். ॥௭௧॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் அந்தப்புரத்தில் உன்னைத்தரித்துக்கொண்டு உலாத்தும்போது, உன்னிடத்தில் அந்தப்புரஸ்திரீகளெல்லாம் பிரதிபலித்து ஊசலாடுகிறவர்கள்போல்க் காணப்படுகிறார்கள் ॥௭௨॥

பரதாழ்வான் அநந்தகாலங்களில் உன்னிடத்திற்குவந்து ராஜகாரியங்களை வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்யும்போது, தான் ஸிம்மாஸனத்தின்மேல் இருப்பதாய் உன்னிடத்தில் பிரதிபலித்ததை கூடப்பார்த்து வெட்கமடைந்தார். அதுவே அவற்கு வெட்கமு

ஸாத்விகீபாம் ராஜாஸநஸ்திதிமவேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டம் ஜஜ்ஞே ॥
ப்ரத்யாகதே விஜயிநி ப்ரதமே ரகூணாம் விந்யஸ்யதி
த்வயி பதம் மணிபாதரக்ஷே । ரத்நப்ரபாபிம்பிதநிஶாசர
வாநராம் தாம் புஷ்பகலக்ஷ்மீம் பௌஷ்பகஶ்ரியமஶங்கிஷத ப்ரஜா: ॥
வையாக்ரீம் ஶயிதாம் ஜகதீ ஸஹஸ்ரா ரக்ஷாபரா
ராம் ராமபாதபரிசர்யபாதரக்ஷே। ப்ராஜ்யம் யஶ: ப்ரதாப
ரவாசிர பிம்பலக்ஷ்யாத் ப்ராயஸ்யா கபலிதம் ப்ரதி

ப்ரத்யக்ஷநஸ்ய ஜ்ஞாநேஶ காஸாஸாநேவலி தத்ஸம்பந்தியாநக்து
ரதிஶயோக்தி ஹேது:, தேநாத்ருஶவிநீதகம் வ்யஜ்யதே ஜத்ரூம்
காரேண ஸந்த்யஜதி: ॥எஉக॥

॥ப்ரத்யாகத இதி॥ ஹே மணிபாதரக்ஷே? விஜயிநி- ராவண ஜேதரி, ப்ரத்யாகதே- ப்ரத்யாகதே, ரகூணாம் ப்ரதமே- ராமே, த்வயி, பதம், விந்யஸ்யதி ஸதி, ரத்நப்ரபாஸு, பிம்பிதா:, நிஶாசரா:- விபீஷணப்ரப்ருதய:, வாநராஶ்ச, யஸ்யாஸ்தாம், தாம், புஷ்பலக்ஷ்மீம்- புஷ்பகஸ்ய ராக்ஷஸவாநர ராஜஸ்தாநம், பௌஷ்பகம்- புஷ்பகாக்யவிமாநஸ்ய, அஶங்கிஷத, ப்ரஜா இதி ஶேஷ:. உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார:. ॥எஉஉ॥

॥வையாக்ரீமிதி॥ ஹே ரகுபாதபர்யாயபாதரக்ஷே? ஜகத:- வையாக்ரீம்- வ்யாக்ரஸம்பந்திநீம், ப்ராஜ்யஸாஹஸ்ராஸ்ஸமா வேஷ்ட்ய ஜ்ஞ:, ஸ்வாஸ்யாதித்யாதிநா வ்யூஹிநிவேஶ வேஷஜாம்ஶஸ்ய, ஷ்ருஷ்டிஷ்வாஸ ஷிதரராதிஸ்ருஷ்டிக்ஷிஷ:. ஸமஸ்ததேஸ்ய தீயமோவ: ஶயிதாம், ரக்ஷாபராம்- ரக்ஷணபராம், தீக்ஷ்ண

ண்டாக்கினபோது வாஸ்தவமாய் ஸிம்மாஸனத்தின்மேலிருந்தால் கேட்கவேண்டுவதென்ன என்கிறபடி. ॥எஉக॥

சக்கரவர்த்தித்திருமகன் ராவணஸம்ஹாரம்பண்ணித் திரும்பி எழுந்தருளிப் புஷ்பகவிமானத்தை விட்டிறங்கி உன்னைத்தரித்துக் கொள்ளும்போது அவரோடுகூட எழுந்தருளினவர்களெல்லாரும் உன்மேல் பிரதிபலித்திருப்பதைப்பார்த்து ஜனங்களெல்லாம் உன்னை அந்தப்புஷ்பகவிமானமாகவே எண்ணினார்கள். ॥எஉஉ॥

உலகத்திற்கு உண்டான உபத்ரவங்களையெல்லா மடக்கும்பொருட்டு நீ ராஜ்பாலனஞ் செய்தபோது உன்னிடத்தில் பிரதிபலி

ஹரிவதீநாம் ॥ ॥௭௨௩॥

ப்ரதிபலிதஸமஸ்தா தேவி யாத்ரோத்ஸவாஸ்மின் த்வயி வி
ஹரணகாலே பிம்பிதே ஜீவலோகே । வஹஸி ஜடரநி
ஷ்டஸ்வம் பாதுகே ரங்கபர்த்து: கபலிதபுவனஸ்ய
காமபி கல்பாந்தயூன: ॥ ॥௭௨௪॥

பஜதி ஶரணபாஜ்யே வாஹநஸ்தாஸ்வரோஹே த்வயி விநிஹி

ரிக்த்யாத்நா சகாரஸ்தாஸ்தக்: வஹந்த்யா, த்வயா, ப்ராஜ்யம்-பஹுலம், ப்ரதிஹரிவதீநாம்- வைரிந்ருபாணாம், யஶ:, (கீர்த்தி) ப்ரஸாதாணாம்- பஹுலாநாம், சாமராணாம்- ஸிதவர்ணவ்யஜநாநாம், பிம்பலக்ஷ்யாத்- ப்ரதிபலநவ்யாஜாத், கபலிதம்- ஹ்ருதம், ப்ராயஜத்யேதி லக்ஷ்ய. ॥௭௨௩॥

॥ ப்ரதிபலிதேதி ॥ ஹே தேவி பாதுகே? த்வம் யாத்ரோத்ஸவாஸ்மின்- சைத்ராதிபர்வ யாத்ரோத்ஸவாஸ்மின், ப்ரதிபலிதம்- நாநாஶில்பை:, வீத்யாயா: த்வயீஸாவ: ஸர்வத்ர ஶாஸ்த்ர ப்ரஸித்தஸ்ய: த்வயா தேஜஸா பிம்பிதே, ஜீவலோகே- ப்ராணிஸமூஹே, விஹரணகாலே, ஜடரநிஷ்ட:, த்வத்க்ஷிப்தாயாம், த்வயி, பிம்பிதஸதி, கபலிதா:- க்ருஸ்தா:, ஸகலா:, லோகா:- ஸ்வஸ்மிந், யஸ்யாஞ்சம், தந்யாம்- விலக்ஷணாம், ரங்கபர்த்து:, காந்தி: கஸ்யாப- ப்ரளயவ வடபத்ரஶாயம், வஹஸி. நிதர்ஶநா லங்கார: ப்ரளயேஸமயாஸ் ப்ரவ்ருத்யுதரேதிக்ஷிப்ய ரக்ஷதி த்வஜித்ஸாவ:. ॥௭௨௪॥

॥ பஜதீதி ॥ ஹே பாதுகே? பஜதி- ஸ்ரீரங்கநாதே, ஶருடஸ்கந்தஸ்தே, ஸ்வாரோஹ்ரு:, வாஹநஸ்தா:- ஸ்வஸ்வயாநாரூடா: ஸந்தி; பஜதி, த்வயி, விநிஹிதபாதேஸதி, யாநானி

த்தசாமரங்கள் நீ அபஹரித்துக்கொண்ட சத்துரு ராஜாக்களுடைய கீர்த்திபோலிருந்தன. ॥௭௨௩॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவீதி யலங்கரித்தருளும்போது ஜகமெல்லாம் பிரதிபலிக்கப்பெற்று நீ பிரளயகாலத்தில் உலகத்தை யுள்ளடக்கிக்கொண்ட எம்பெருமான்போல விளங்குகிருய். ॥௭௨௪॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் கருடவாஹனத்தின்மே லெழுந்தருளும்போது தேவதைகளெல்லாம் தங்கள்தங்கள்வாஹனத்தின்மே லேறிவ

தவாக்³ரே பத்³பி⁴ரேவ ப்ரயாந்தி | ததா³பி ப்ரணயரக்ஷ ர
த்நாம்ஸ ஸ்வகீயே ப்ரதிப²லிதநிஜாங்கா³ ஸ்த்வத்³வாஹா
ப⁴வந்தி || ௭௨௫ ||

ஸ்வாகாரம் ஸாத⁴ம்யஸமயம் ஸம்ப்ரதிஸ்வாங்கபூ⁴ஷ்யா ஜாஹ
ந்தே கூலம் ப்ரணதிஸமயே பாது³கே ஸாத்⁴விநாம் | ஸ்ரீ
ரத்நாநாம் பரிஸரவிதௌ⁴ ஸ்ப்ருஷ்டிமாத்ரேண த்³ருஷ்டம் நீ
த்வை: கடாக்ஷம் நாராயணோரோ: ப்ரதிப²லிதமிவ ஜாதம் ||

த்³ருஷ்டா, பத்³பி⁴ரேவ, ப்ரயாந்தி; ததா³பி — ததா²பி ப்ரதிப²லிதே
ஷி, ஸ்வகீயே, ரத்நஜாலே, ப்ரதிப²லித நிஜாங்கா³ஸ்ஸந்த:. த்வத்³வாஹா: —
ஸநகாதி³ப்ரபா⁴: , வாஹநா: — வாஹநாநி யேஷாம் தே ததோ²க்தா:,
ப⁴வந்தி. ஸ்வயமபி பாது³காதா⁴ரிண இவ பா⁴ந்தீதி பா⁴வ:. உக்தம்
ப⁴வேத். || ௭௨௫ ||

|| ஸ்வாகாரம் || ஹே பாது³கே? ஸாத⁴ம்யஸமயம் — தே³வவநிதா:,
ஸாத்⁴விநாம் — பதிவ்ரதாநாம் த்வம்; ஸ்த்ரீரத்நாநாம் — வநிதாஶ்ரே
ஷ்டா²நாம், பரிஸரவிதௌ⁴ — ஸமீபே, ஸ்ப்ருஷ்டிமாத்ரேண — உத்
பத்திமாத்ரேண, த்³ருஷ்டம் — த்³ருஷ்டம், நாராயணோ: — நாராயண
ஸ்ய, ஊரோ: — ஸக்த்²நி, ஜாதம் — ஜநிதம், உர்வஶீஸம்ஜ்ஞகம்
தே³வஸ்த்ரீயம், நீத்வை: கடாக்ஷம் — தீவ்ரகடாக்ஷம், ஸ்வாகாரம் — நி
ஜஶரீரம், கூலம், ப்ரணதிஸமயே, ஸம்ப்ரதிஸ்வாங்கபூ⁴ஷ்யாஸ் — நி
ஜப்ரதிமாநவ்யாஜாத், ப்ராப்நுவந்தி. ஊர்வஶீப்ரமுகா²நாம் அப்ஸரஸாம் ரத்
நப்ரபா⁴ ஸ்வாங்கேஷு ஸ்வகீயம் ஜாதம் ரூபம் தீவ்ரகடாக்ஷம் கூலமப்ஸரா பா
காங்க்ஷந்தி தே³வவநிதா இதி பா⁴வ:. || ௭௨௬ ||

ருகிறார்கள்; உன்மேலெழுந்தருளும்போதோ காலால்நடந்து வருகிறார்கள்; ஆனாலும் அவர்கள் உன்னிடத்தில் பிரதிபலித்து ஸ்வாமியைப்போல் தாங்களும் பாதுகை தரித்துக்கொண்டவர்போல் ஆகிறார்கள். ||௭௨௫||

தேவதாஸ்திரீகளெல்லாம், நாராயணனுடைய திருத்துடையினின்றும் பிறந்தமாத்திரத்தில் தங்களையெல்லாம் அதிசயித்திருக்கிற ஊர்வசியைப்பார்க்கிலும், தாங்கள் அதிகமான அழகுபெற வேண்டுமென்று எண்ணினவர்கள்போல பிரதிபிம்பரூபமாய் உன்னைவந்து அடைகிறார்கள். ||௭௨௬||

ஸ்வச்சோஜ்ஜ்வலத்பிர்மணிபிஸ்ஸ்வச்சந்தாபிராமம் ஸ்வாந்தே
ஸ்வாந்தே நிஜஹிதவரணோ நிர்விசந் ரங்கநாத: । ஸஞ்சா
ராந்தே ஸமஸ்தகேபா சேஷசய்யாமிராட்ச ஸ்வக்ஷாபி
ஸ்வாம் த்வஜதி நபாந்த: ஸ்வப்ரதிஸ்வத்துலக்ஷாத்॥ ॥௭௨௭॥

ஸ்வாபோதிவேகா ஜயிஜ தபத: கேஸஞ்சாரகாமே பா
ர்ச்வே ஸ்வித்வா விநிமிஷதருசோ: பாதுகே நந்த்ருக்ஷ்யம்।
ஸ்வத்ருக்தேஷு ப்ரதிபலிதயோ நித்ய லக்ஷப்ரஸாத

॥ஸ்வச்சேதி॥ ஹே பாதுகே! ஜத்ருசப்ரதிபிம்பம்,ஸ்வயம் த்ருஷ்டி, நிஜஹிதவரண:- ந்ருத்தபாதை:, ஸ்வச்சஜ்ஜ்ஜ்வல:- ஸுஷ்டு ஸ்வீகார்ய:, ஸ்வச்சந்தாபிராமம்- ஸ்வச்சஸ்வீம், ஸுச்சை:, ரமந்த:, அபிராமம், ஸ்வாம், ஸ்வாந்தே ஸ்வாந்தே- தத்தஸ்ப்ரவேசே, நிர்விசந்- அநுபவந், ரங்கநாத:, ஸஞ்சாராந்தே - ஸஞ்சாராவஸாநே, ஸ்வாம், த்வக்ஷா, கமலயா- ச்ரியா, ஸஹ, சேஷசய்யாம், அதிராட்ச ஜோபி, ஸ்வப்ரதிஸ்வத்துலக்ஷாத்- ஸ்வப்ரதிபிம்பப்ரஜாத், நத்ஜதி. ப்ரதிபிம்பாத்மநா பாந்நபி ஸ்வயமேவ தீத்ருச:- த்ரு ஸ்வகதமேவாந்த்ராத ஜத்ருசப்ரதீக்ஷ்யதே. தேநாபதிகம் ப்ரசாஸக்தப்ரஜ்ஞ்யதே. ॥௭௨௭॥

॥ஸ்வாபோதி॥ ஹேபாதுகே? ஸவதீ, கேஸஞ்சாரகாமே, பாக்காம், ஸ்வாபோவே, ஜயிஜதபத:, ஜாராபோ:, பார்ச்வே,ஸ்வித்வா, ஜநந்த்ருக்ஷ்யம்- விஷயாந்தராஹிதம் யதாததா, விநிமிஷதருசோ:- ஸ்வநிஷ்கத்ருசோஷ்ட்யா:, தவ, ப்ரத்தேஷு, ப்ரதிபலிதயோ:, பதாரவிந்தயோ:,நித்யம், லக்ஷ்யம்- த்ருஷ்டம், ப்ரஸாத:- நேத்ரப்ரஸாதம், ஸஜ்ஜக்ஷ்ஜ்யதே. யதாஸ்தாநம், ஜாராபோ:,

அதிநிர்மலமான மணிகளிழைக்கப்பெற்ற உன்னைத்தரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவீதி யலங்கரித்தருளிவந்து பிராட்டியோடுகூட அரவணைமேலெழுந்தருளியும் பிரதிபிம்பரூபமாய் உன்மேலிருக்கிறவராயும் காணப்படுகிறார். ॥௭௨௭॥

உன்னையே தரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதன் உலாத்துகிறகாலங்களில் இரண்டுபக்கங்களிலும் நின்றுகொண்டு ஸ்ரீதேவி பூதேவிகள் உன்னையே கணகொட்டாமல் பார்க்கும்போது பிரதிபிம்பரூபமாய் உன்னிடத்தில்தெரிகிற அந்த தேவிமார்களுக்கு நன்றாய்

पद्मा[illegible] शिरसा भवती पादसेवान्तरायैः ॥
सञ्चारेषु त्वयि निरविशत् पादुके द्वारकायां क्रीडा-
योगी कृतबहुतनुः षोडशस्त्रीसहस्रम् । सम्
[illegible] देवि स्वपदनिहिते बिम्बितो रत्नजाले हन्त
[illegible] नित्यं सह भवतीं सन्निकर्षानां सहस्रैः ॥
हरिपदनखेषु भवती प्रतिफलति तदपि तव [illegible]

पादसेवाम्, शिरसा- [illegible], [illegible]. ।எ௨அ॥

॥सञ्चारेष्विति॥ हे देवि पादुके! क्रीडायोगी- क्रीडायां सङ्गी, 'योगस्संनहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु' इत्यमरः. श्रीकृष्ण इत्यर्थः. द्वारकायां पट्टणं, कृताः, बह्व्यः, तनवः, येन सः सन्, षोडशानाम्, स्त्रीसहस्राणां समाहारः, पात्रादित्वान्नपुंसकत्वम्, सञ्चारेषु- सञ्चरणक्रियासु, निरविशत्- [illegible], [illegible] सः, इदानीं- सम्प्रति, स्वपदे, त्वयि, उपनिहिते- [illegible], रत्नजाले, बिम्बितस्सन्, सन्निकर्षानां- [illegible], सहस्रैः, [illegible] इत्यर्थः. भवतीं, [illegible]. [illegible] ॥எ௨௯॥

॥हरीति॥ हे पादुकावनि? भवती, हरेः, पदनखेषु, प्रतिफलति, तदपि- हरेः पदमपि, तव, रत्नेषु, प्रतिफलति, अतः, युवयोः- भवत्पादुकयोः, द्वयोः- अन्योन्यं, बिम्बप्रतिबिम्बता, बिम्बत्वप्रतिबिम्बत्वे [illegible] क्रियाव्यतिहारेण बिम्बनं प्रतिबिम्

த்திருவடி ஸேவையாகின்றது. ॥எ௨அ॥

முன்கண்ணபிரான் த்வாரகாபட்டணத்தில் கோபஸ்திரீகளோடு விளையாடும்போது ஒவ்வொருத்தியை ஒவ்வொருவராய்த் தான் அனுபவித்தார், இப்போது பிரதிபிம்பமாய் அனேகவடிவெடுத்து உன்னை அனுபவிக்கிறான்றே! ॥எ௨௯॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடி நகங்களில் நீ பிரதிபலிக்கிறாய்; அந்தத் திருவடி உன்னிடத்தில் பிரதிபலிக்கின்றது, இப்படி உங்களுக்

த்ரேஷு । உதிதா த்வயைவ ஹ்யதநி பிம்பப்ரதிபிம்பதா பாவயோ: ॥௭௱॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே பிம்பப்ரதிபிம்பபத்ததிரேகவிம்ஶீ.

ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே காஞ்சநபத்ததி ப்ராரம்ப:.

கல்யாணகல்பம் க்ருதிம் வரேண்யம் ஸஜாதீம் காஞ்சநப்ரியம்

யதா மமைவ த்ருஷ்டாந்தத்ருஷ்டாந்திகபாவம், உதிதா - ப்ராப்தா, பரஸ்பரம் ஸந்நிஹிதயோ: ஸதாவயவயோ: ஸத்ருஶயோருபயோ: பாவ: பரஸ்பரபிம்பப்ரதிபிம்பபாவஸ்யாநுரூப்யஸ்யாநுவர்ணநாத் ஸமாலங்கார:, "ஸமாஸ்யாநுரூப்யேண ஶ்லாகாயோக்யஸ்ய நிந்தநம்" இதி லக்ஷணாத் ॥௭௱॥

அதாஸ்யாம் பத்த்யாம் காஞ்சநீயம் பாதுகாம் வர்ணயதி —

॥கல்யாணேதி॥ கல்யாணகல்பம் க்ருதிம் - கல்யாணம் - கநகம், தத்க்ருத: - ஶ்ரீரங்காநாதம், யஸ்யாஸ்தாம் ஸாஹாத்ரிகாணு, "கல்யாணஶோபயே ஸ்வர்ணே கல்யாணம் மங்களேஷ்வபி" இதி விஶ்வ:. காஞ்சநப்ரியம் - கநகஸ்ய ஸாம்ராஜ்யஸ்தாநாணு, ஸஜாதீம், (ஸஜாதீயம்) பாதாஹாரம் - பாதயோர்ஹ்யாம் ஸ்தாநாஹாணு, பதே - பாதயோர ஸமேகஸிம்ஹாஸநேஷு, நிவேஶிதாம், ஸ்வ குஒன்றுகொன்று இருக்கிற பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம் மிகவும் தகுந்ததாயிருக்கின்றது. ॥௭௱॥

ஸுவர்ணத்திஞல் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளுக்குத் தக்கப்படிசெய்து அவர் திருவடிகளிலேயே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட பாதுகையை ஸேவிக்கிறேன் விலக்ஷணமான தேஜஸ்ஸையடைந்தும் மங்களகரமாயும் உயர்ந்த ராஜஸ்தானத்திற்குத் தகுந்ததாயும் அதனுல் திருவயோத்தியில் ஸிம்மாஸனமாண்டுமிருக்கிற பாது

பத்மாஸத்மாம் பாதுகாம் ஶௌரே: பதகமலநிவேஶிதாம்॥

உத்யோஜிதந்த காந்திஸாராணாம் ஜாம்பூநாதாஸ்பதம் வியா த்தடாகாரே । பச்யேவ தடித் ஆச்ரயந்தீ பவதீ காஞ்சநபாதுகே விஷ்ணோ:॥ ॥௭௱௨॥

நிர்யாதீக்ருத்ய தத்³ருக்த்ருஷ்ணாந்தா பவதீ காஞ்சநஸம்பதம் வ்ய

ரோ:, பாதுகாம், பதாப்³ஜ. கவிபிஶம்ஸித மஹர்ஷிபி³ர்ந்த ஸா வஸ்ஸமஸ்த ஸமஸ்தவ்ருத்தாந்தப்ரதீதேஸ்ஸமாஸோக்தி:॥ ॥௭௱௧॥

॥உத்³யோஜிதேதி॥ ஹே காஞ்சநபாதுகே! பவதீ, உத்³யோஜித:- ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, தநூகாந்தை:- ஶரீரச்சாயாபி:, தஸ்கராணாம், அந்யாபதேஷாம் காந்திசோரணேபி ஸங்கேதிதாநாம் ஜலதாநாம்- மேகாநாம், ஆகஸம்- அம்பு³நஜநிதஸ்திராபரா த்யம், வியாதம்- க்ருதக்நம், காத³ம்பஸ்யாஸா, தஸ்ய- ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, அங்க்ரிம்- பாதம், ஆஶ்ரயந்தீ- பாதமூலமவலம்ப் கம் உபதிஷ்டந்தீ, பபௌ- வித்³யுதிவ 'தடித்ஸௌதாமிநீவித்³யு த்க்ஷணப்ரபா அசிரப்ரபா' இத்யமர:. விராஜதே. உத்ப்ரேக்ஷா. ஸ்ரீ பாதப்ரக்ஷ்யபரிஜிஹீர்ஷயா பாதபதநமவலம்ப் கம் ஸாங்கேதிகத்வேநாஸ்ய ப்ரதீதேஸ்ஸமாஸோக்தி:॥ ॥௭௱௨॥

॥நிர்யாதீக்ருத்யேதி॥ ஹே பாதுகே? நிர்யாதீக்ருதம்- ஸமர்ப்ப ரீக்ஷாதமர்த்தம் க்ஷணோபலீக்ருத:, தத்³ருக்த்ருஷ்ணாந்தம்- நீலரத்நத்³ யுதிக: க்ருஷ்ண: ஸ்ரீரங்கநாத:, நீலமணிரிதி த்வயிதத்³ருஸே. யயா ஸா, நிகஷோபலே கநககாஷகஷவத் ஸம்பந்திபாதுகோ காக்ஷிதர்ஷ வ்யஜ்யதே ஜகதிஹாஸ: ஸவதீ, காஞ்சநஸம்பதம்- கந கஶ்ரியம், காஞ்சநமிதிவ ஸம்பந்தமுஷ்யதே. வ்ய

கையென்று மொருஅர்த்தம் ஏற்படுகிறது. ॥௭௱௧॥

ஓ ஸுவர்ணபாதுகையே! நீ எம்பெருமானுடைய திருமேனியின் அழகைத் திருடிக்கொண்ட, நீர்கொண்டமேகங்களுடைய தப்பிதத்தை மன்னிக்கவேண்டுமென்று அவர் திருவடிகளை வந்தடைந்த மின்னல்போலிருக்கிறாய். ॥௭௨௨॥

கண்ணனாகிற நீலமணியானது ஸுவர்ணமயமான உனக்கு உரைகல்லாயிருக்கிறது; அந்த உரைகல்லில் உன்னைவைத்துப் பார்க்கிறபோது அடியார்களுக்குத் தங்கம் ஓட்டாங்குச்சியாய்த்

नक्ति । परिपश्यति पादुके यत्रैषा सहसा न स-
मलोष्टकाञ्चनम् ॥ ॥௭௩௫॥

सारस्वतनिगमैः ... कालेन कनकोज्ज्वलवती ...
... पूर्णकामा ... रङ्गशार्ङ्गिणि

नक्ति - प्रकाशयति, यस्याम् - सम्पदि, ... - वीक्षणम्, ... [illegible]

[illegible] ॥௭௩௫॥

[illegible]

தோன்றுகிறது. பெருமாளோடுகூடப் பாதுகையை ஸேவிக்கும்போது வைராக்கியம்பிறந்து பொன்னென்றும் மண்ணென்றும் பேதமில்லாமல் போகிறதென்றும், பாதுகையின் தங்கத்தை யுரைத்துப்பார்க்கும்போது மற்றத்தங்கங்களெல்லாம் ஓடாய்த்தோன்றுகிறதென்றும் தாத்பரியம். ॥௭௩௫॥

வேதங்களால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டவளாயும், பூர்ணகாமையாயும், உயர்ந்த தங்கத்தால் செய்யப்பட்டவளாயும், ஸ்ரீரங்கநாதனோடு கூடியவளாயுமிருந்துகொண்டு நீ அடியார்களுக்கு ஒரு

த்ருமமஶோக மேவைபவம் நஃ ॥ ॥ ௭௯௪ ॥
ஸதீ ஸஞ்சாரிணை ஸஞ்சாரஜாதை ஜநிதத்யாத ஸௌ
ரபாஷ்டவர்ணம் । ப்ராக்ஸௌரபஸ்யாபி நா ஸ்வேஷ்டேநா ஹய
தீ ஶௌரிபதாவநி வ்யாஷ்யாஸ ॥ ॥ ௭௯௫ ॥

நாயகஸ்ய - ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, (அத்ர) வைஶாகநாயகஸ்ய, “வைஶாகே நாயகோ ராம:” இத்யுக்தே: ஶ்ரீ: - ஸம்பத், யயா ஸா, த்வம், நஃ - அஸ்மாகம், அநிஶம் - ஸதா, உதித்வரம், (அத்ர) விகஸ்வரம், அஶோகம் - து:கரஹிதம், வைபவம் - ஸம்பத்தம் குரு, (அத்ர) அஶோகாக்யவ்ருக்ஷஸ்ய, வைபவம் - புஷ்பஸம்பதம், திஶஸி. ஸஸம்பந்தேந அஶோகஸ்ய பாதாநுஷ்வாஷ்கீஹாரம், அத்ர ஶ்லேஷமூலோ ஸங்கராநுப்ராணிதோ வ்யதிரேகாலங்கார:. ॥ ௭௯௪ ॥

॥ ஸதீதி ॥ ஹே ஶௌரிபதாவநி? ஸதீ, ஸஞ்சாரஜாதை: - ஸஞ்சாரகாலே பதேபதே ஜாதாகாதஸ்ய த்ருவ்யஸ்ய அநந்தஸ்ய, ஸஞ்சாரேண - ஸ்வஸஞ்சாரவ்யாபாரேண ப்ரேஷ்யத், அஸஹநாக - ஸஹமப்ரஹாராஸ்ரோதா:, ஜநித - ப்ரோக்தம், வ்யாதம் - வ்யஸிதம், அவர்ணம் - அபூர்வம் ஸஞ்சாரேஸஹஸா வீக்ஷணத்யம் ராகவம், “அவர்ண்ய ப்ரக்ஷ நிவாரா: வரீவார்தாவாஷவா:” இத்யுக்தே: ப்ராதிஸஹராஜிநா - வேஷாத்கவரிஷேவதா, ஸமுத்ரா - நிஜவிப்ரஹஸஞ்சாரேண, வ்யாஷ்யாஸ - நிரஸ்தா. ஸஞ்சாரஜாத்யாகாரே பத்ருகாவி ஸஹரஹஸ்தாவ்ரஶாபவாரோதா நவத்திஹாவ:, ஸஹரஹேணதாநாவஹ அபூர்வாஷ்டிராவஸ்ய காயஸ்ய வண்டநாமோதா ர

போதும் அழிவில்லாத மோக்ஷத்தைத்தருகிறாய். குயில்கள்கூவ, மன்மதனுக்கிருப்பிடமாகி, சண்பகமரங்களெல்லாம் புஷ்பித்து, வைசாகமாஸத்தினுடைய வைபவத்தோடுகூடிய வஸந்தகாலத்தில், அசோகமரங்களெல்லாமபுஷ்பித்து அழகாயிருக்கின்றனவென்றும் ஒரு அர்த்தம்தோன்றும். ॥ ௭௯௪ ॥

தங்கத்துக்கு மேலான நிறமிருந்தபோதிலும், வாஸனையில்லையென்று லோகத்தில் ஒரு அபவாதம் வந்திருந்தது, உன்னுடைய தங்கத்திற்கு வேதவாஸனை யிருக்கிறபடியால் நீ அந்

ஶுசிவர்ணயா ப்ரக்ருத்யா ஶிகிகண்டஶ்யாமலோபி ரங்கேந்த்ர: । கமலாகுசகுங்குமபங்கிலஸ்த்வயா ஸ்ரீரங்கரத்நஸ்ய ஶோபாம் கரோதி மே ॥ ॥௭௬௬॥

காஞ்ச்யா பாதுகே ஸ்பர்ஶாத் ஸ்வர்ணஸ்ய காந்தியா ஶிவஸ்ய ஸ்வகாந்தியா பரிபூதம் கரோஷி ।

॥௭௬௫॥

த அபவாதத்தைப் போக்கடித்தாய். ॥௭௬௫॥

மயில்கழுத்து நிறமுள்ள பரிசுத்தமான உன்னுடைய தங்கமானது, பிராட்டியினுடைய திருமார்புக்கு அலங்காரமான ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற ரத்னத்திற்கு அழகுசெய்கிறது. ॥௭௬௬॥

நீ உன்னுடைய தங்கத்தின்சோபையால் சிவனுடைய சிரஸி லிருக்கிற சந்திரனைச் சிவக்கச்செய்து அந்த ருத்திரதேவனை

பாவிநதஸ்ய த்ருதபிம்பாதரஶ்ரீப்ரதீகஸம்வர்த்திதஜந்மபேதை:॥
சந்த்ராக்ருதி: கதமகல்யயா ததாநீம் தேவாநீகப
த்மிநீவநாம்புஜாநாம் । விக்ராந்திகாலவிததேந நி
ஜேந பாத்ரே பாக்யதகம் பஸ்மீகரோஷி பாதுகே த்வம்॥

திம்பாதர- வித்ருமஶ்ரேஷ்டே, பிநதஸ்ய, ஜந்மபேதை:- ஶிவஸ்ய, கந்யாத்ருஶீம்- ப்ரஸிதராஜவ்ருக்ஷஸ்தபகாதபி உத்க்ருஷ்டாம், ஶ்ரீராஶ்வத்தஸ்ய- ராஜவ்ருக்ஷ புஷ்பகுச்சஸ்ய, ஸம்பதம், ஶிரஸி- மூர்த்நி, பாதுகாகநகப்ரபயா ஶிவஜடாஸ்வம்ருதம் ஶ்ரீ: ஶ்ராஶ்வத்தஸ்தபகஸ்தவதீதிபாவ:. தம்பதஸ்ய ஶிவஸ்ய தயோ ஸஸ்யம் ஶுப ஸ ஜோர்நஸ்ய ஶ்ரீரங்கநாதஸ்யாபாதசூடம் கேஶாந்தஸ்பிஶதீதிபாவ:. கேஶாந்தே ஶ்ருநாதஸ்ய ஸம்பிஸாயா: உத்ஸேதஸ்ஷாயா: கநகாஸ்வாத்யாஸ்யாவத்திஸங்கீர்ணாயம் உத்ஸேதஸ்ஷா. ॥௭௱௭॥

॥சந்த்ராக்ருதி॥ கேஷபஸ்மீகரோஷி த்ரிவிக்ரமஸ்ய பாதுகே? சந்த்ராக்ருதி:- கநகஸுபாகாரா, சந்த்ரப்ரதே த்ருஷ்டிஶ்ருதே "சந்த்ரஸ்ய பாம்ஸாகப்ரகாஶிஸ்ணஶ்ஷணிஷ்ட" இதி ஶ்ருத:. த்வம், ததாநீம்- த்ரிவிக்ரமாவதாரே, விக்ராந்திகாலே- வேத்ருஜோக்ரமணஸமயே, விததேந- ஊர்த்வம்ப்ரஸ்ருதேந, நிஜேந. பாத்ரே- ப்ரபயா, தேவாநீகாநாம்- தேவாநாம், பத்மிநீநாம்- ஶ்ரேணீநாம், வதநாநாமேவ, அம்போஜாநாம்- பத்மாநாம், பாக்யதம்- ஸத்ருஶநபுண்யஹாரம்- கதம்? கதமகல்யயா:- கல்யவதீ. வதநாம்போஜ விகாஸஹேதுஸூர்யஸ பாதுகாகநகப்ரபேஷபாக்யதகம் கேநாபஹ்ருதமிதி பாவ:. இதிஹாஸ: பத்மோபமஸ்ய வக்த்ராஸ்ய காந்தஹேதுத்வம் விரோதஸித்திரிதிபாவ:. விரோதாஸ்காமயா ஸத்ரவிஹாரநாமிதை: ஸமஶ்லேஷாநுவ்ருணித:. ॥௭௱௮॥

கொன்றைப்பூமாலைசூடினவன்போலச் செய்கிறாய்; மேலும் உன் மேலிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதனை உள்ளங்கால்முதல் உச்சந்தலைவரையில் தங்கநிறமாக்கிவைக்கிறாய்· ॥௭௱௭॥

நீ சந்திராக்ருதியாய் (சந்திரன்போல், தங்கமாய்)இருக்கிறை யே! அப்படியிருக்க, உன்காந்திகள் முன் த்ரிவிக்கிரமன் உலக மளந்தபோது தேவதைகளுடைய முகங்களாகிற தாமரைப்பூக்

ஶேஷே ததா ப்ரப்ருதி நந்வியம் ஸபத்ந்யா: காஞ்ச்யா: க-
வேரதநயா கநகாபகாபூத் । யாவந்ந காந்த வது⁴ஷோ
வதாவதி ஸ்வம் ஸாவர்ண்யம் விமுக்திதவதீ வாஸிதநதீயம்॥
சித்ரம் ஸரோஜநிலயாஸஹிதஸ்ய ஶௌரே: பதஶோ
விதாநி சரணாவநி ஸம்ஶ்ரிதைஸ்தை: । ஸத்யோவிகாஸ ஶு-
பயாந்தி ஸஶாயிஸாஜாம் ஹம்ஸ்ராதபேந தவ ஶாநஸ வம்

॥ஶேஷஇதி॥ ஹே ஶேஷகாந்த வபுஸம்பந்தி ஹே ஶேஷவபுராவதி? ஸ்வம், ததீயம்- காவேரீஸம்பந்தி, ஸாவர்ண்யம்- வர்ண, ஸாம்யம்- ஸௌஸதம், யாவத்- யதாப்ரப்ருதி, விமுக்திதவதீ, (விஸ்ருஷ்டவதீ) ததாப்ரப்ருதி- ததாநீம்ப்ரப்ருதி, இயம், கவேரதநயா- காவேரீ, ஸபத்ந்யா:, காஞ்ச்யா:, கநகாபகாபூத்- கநகநதீ அபூத், ஶேஷே- ஶய்யதீ. நந்வித்யாத்வேக்ஷா.காவேர்யா: கநகநதீஸம்ஜ்ஞா வாதாகாகநககாந்தி ஸம்பந்தாதித்யுக்தே தே ஶேஷதாதுஸ்வேத்யேக்ஷ்யதே, நாமநிர்வசநாத் நிரு- க்த்யலங்காரஸங்கர:. ॥௭௫௯॥

॥சித்ரமிதி॥ ஹேசரணாவநி? ஸஶாயிஸாஜாம்- யோகிநாம், ஶாநஸாநி- ஹ்ருதயாநேவ, பங்கஜாநி- பத்³மாநி, (கர்த்ரூணி) ஸரோஜநிலயயா- கமலவாஸிந்யா ஶ்ரியா, ஸஹிதஸ்ய,ஶௌரே:- ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, வாஸோசிதாநி- நிவாஸயோக்யாநி, ஸ்தாநா- நி, ஸம்ஶ்ரிதைஸ்ஸ:- ஸம்ஶ்ரயாகாங்க்ஷிப்:, தவ, ஹம்ஸ்ராதபே- ந- கநகப்ரபயைவ ஹம்ஶ்ரயா, ஸத்ய:- ததாநீமேவ, விகா ஸம்- ஹாஸ்யதாம், உபயாந்தி, சித்ரம், ஜ்யோத்ஸ்நயா பத்³மவிகா ஸோ ஶோகே க்ருஷ்டவாஸ்க உதாஹ்ருதாவஹஜகிஸாவ:, ஸ ரோஜநிலயாஶப்³தஸ்ய யோகிஹ்ருதயவாஸ லக்ஷிதோத்ஸ்க

களை எப்படி மலரச்செய்தன. ॥௭௫௮॥

நீ அதிபரிசுத்தமான இந்தக்காவேரியின் மணற்குன்றிலெழு ந்தருளிய பின்புதான், இந்தக்காவேரியாறு உன்னுடைய ஸுவர் ணகாந்திபரவி கனகாபகையென்று பேர்பெற்றதுபோலும். கன காபகையென்பதற்கு தங்கமான ஆறுஎன்றுஅர்த்தம். ॥௭௫௯॥

நீ யோகிகளுடைய ஹிருதயகமலங்களைப் பெருமாளுக்கு வா ஸஸ்தானமாக்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருப்பதால் உன்னுடை

ஸஜாநி॥ ॥௭௪௫॥

அபேத்ய பாதுகயிதுர்ப்ரவ்ருத்தம் ப்ரபாஸம் நாதே வஹாவ
நி நிஶாயிதாம் ப்ரவ்ருத்தே । ஆதீபகாஞ்சனருசா ஸ்வ
தீவியதே ஸரோஜவிகஸிதா இவ ஸரோஜவிபிதம்॥௭௪௬॥
விஹாரதீபாவலிநேஷு க்ஷஸ்தவே ரங்கநாதே கநகஸ
ரித்ரியதே பாதுகே ஸரயோர்நா । வஹதி ஸமீபஸ்கேஷ்

ஹ்ருதயகமலங்களாகப்பிகாம். ஆதப்ராதமேவந பாதஸங்க்ராஸ
ஸணஉநா விஸாவநாஸெஸாதங்காரம். ॥௭௪௫॥

॥அயீதி॥ ஹேபாதுகே? ஸதீ, நாதே- ப்ரஸௌ ஸ்ரீரங்க
நாதே, அபேத்ய, நதாவாஹந பரிஷ்டயாக்த ஜகிஸாவ:பா
துகம்- வரணம், அபிரேவ்ய, நைவ ப்ரவாஹம்- நதிதநகாவேரீ
ப்ரவாஹம், நிஶாயிதாம்- த்ருஷ்டாம், ப்ரவ்ருத்தேஸதி. ஹேம
விம்பம்- காவேரீம், ஆதீபாநாம், காஞ்சநாநாம்- ஹேம்நாம்,
ருசா- ப்ரஸயா, ஸரோஜைவைஃ, அரவிந்தைஃ, பத்மைஃ, ஸரி
தாமிவ, வியதே- ஸமவத்ஸ்வோபாஸாய காவேயாம் கநகவாரா
நி ஸம்பாதிதவதீதிஸாவ:, உக்தவ்யக்ஷா. ॥௭௪௬॥

॥விஹாரதீதி॥ ஹேபாதுகே? ஜயம், கநகஸரித்- காவேரீ,
அகஸவே, அபரோஹவேல்ய த்ருஷ்டி:. ரங்கநாதே, பாஷிஷந
ஷ- வேஸக்தேஷு, விஹாரதி- ஸம்பாதிவதி, தே- தவ,
ஸரயோர்நா- ஸணப்ரஸயா, ஸமீபகேஷ்வ்ரா- ஜலக்ரீடயா,ஸ்
தேஸ்:- க்ஷாஷிதைஃ, பேராஜாவரோதாநாம்- பேஸவாயதாம்
குமத பேராஜரேஶஷ்ஸேஶ: ஶங்கேஷ்வாரஸ்ரீணாம் பேராஜதே

ய சந்திராதபம் (ஸுவர்ணகாந்தியாகிறநிலவு) பட்டவுடனே அ
ந்த ஹ்ருதயகமலங்களெல்லாம் மலர்ந்துபோகின்றன. ॥௭௪௫॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் வாஹனமொன்றுமில்லாமல் உன்னையே தரித்
துக்கொண்டு காவேரி புதிதாய்ப்பெருகுவதைக் கடாக்ஷிக்க எழு
ந்தருளும்போது நீ உன் ஸுவர்ணகாந்தியால் அந்தநதியெங்கும்
பொன்தாமரைமலர்ந்திருப்பதுபோலச்செய்கிறாய். ॥௭௪௬॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் காவேரிக்கரையி லெழுந்தருளி உலாத்தும்
போது உன்னுடைய ஸுவர்ணகாந்திபட்டுக் காவேரியானது,
சோளதேசத்துப் பெண்கள்வந்து குளிக்கும்போது அவர்களு

[illegible] ॥எசஉ॥

[illegible] ॥எசங॥

[illegible] ॥எசஉ॥

[illegible] ॥எசங॥

[illegible]

டைய தேஹத்தினின்றும் கரைந்துபோன மஞ்சளால் சிவந்து போனதுபோல் ஆகின்றது. ॥எசஉ॥

நீ வேதவாஸனையுடையவளும், பிராட்டியின் கையாகிற தாமரையோடையி லிருக்கின்றவளும், நீலமேகசியாமளன ஸ்ரீரங்கநாதனுகிற வண்டுக்கு இருப்பிடமுமாயிருப்பதால் பொன்தாமரைபோலிருக்கிறாய். ॥எசங॥

ஸமுத்திரராஜனுடைய பத்னியான காவேரியானது, ஸ்வர்

வ் க்ஷமாநீபாம் விம்யராஜஸூநுவத்தீம் । ஸபதிம் ஸவ்யஸ்ய ஸௌந்த்ரஜாதாத்யுக்தா உபவரதி ரமேஸ கா உவத்ர விஹிதாநாக:॥ ॥௭௮௪॥

சநாகமுக்தைஜீவ்யா த்ருஶ்யே நிஜப்ராணாம்தி வாரம் யநதோஸ ஸேவாகம் உயாநா। வதிவதுஹிஷ்யா

வத்தீ- வஸ், ஸஹ்யவிம்ய:- ஸஹ்யாதி ஜாதா காமவரீ, ஐஹ-ஸ்ரீரங்கே- ஸயம்ஸவியஸாஸதீ, சநகரவிரவண-பிராம- சநகேக - கேஷூத்ர, சத்ருத்ய சநகவச ரவிரோவ்ணெப்ராஸவம் ய ஸ்யாஸாம்,ஸௌந்த்ரஜாதாத்யஸம்ஜ்ஞாநாமநாமேந சத்ருத்ய ஸா ஜ்ரேணவரேணயகாம், (சதவ்வ)த்ரியதிவ. க்ஷமாநீபாம்,கூராம்; கவத்ர்விஹிதாநாக வத்தீ கூாவிஹிதாநாக, ரமேஸ- சத்ருஶேஷ ரோண, உபவரதி- ஸஹாஜயதி, விம்யராஜஸூவத்தீ திகிஸம் ஸமயஸவக்ம் விஸேஷணதிகிவரிகார:, ஸ்ஸூஷாநவ்யாணீ தோவதாஹ்ம்காரா:. ௭௪௪॥

॥சநாகுதி॥ ஹோஸௌரோவ்வரணரக்ஷ? கம், சநாகும்- வ்திக்ஷணம் கமாயாஞ, "ஷாமஶாங்மேவ ஸஹ்ருஸ்ய கமநா காமயோ: கமா" ஐதிவிஶ்ர:. நிஜப்ராணாம்- ஜாநஷீநாநாம் துக்தாநாம் தேவாநாஞ, உபஜீவ்யா- ரக்ஷணாயஶ்ம் ஸம்ஶ்ரய ணீயா, (சத்ருத்ய) குஹாராயஶ் தாஶ்ரயணீயா, த்ருஶ்யேவ- வ யுகாம விபமேதவஹ்தி" ரிதிஶாஶாஸநாத்தாயதே. திவாரதய நஸ்ய, ஶிரோஹஷணகம்,துயாஸி. ஹாரஸ்யஸ்ருவயகா ஜ. வதிவதுஹ- வதேவதெ, சயிமதெத்யநவாமெவ்யந ஹமவ தா, வ்ராவ்யம், ஶ்யமம்- வ்யஹகம், யஸ்யாஸா, (சத்ருத்ய)வதிவதூம்- வ்யகாதியிம், சயிம்ஶ்ய- வ்ராவ்ய, ஶுவச. வ்ராவ்யம் ஶ்யமம் ஶிவாரம், யயாஸா, சவி- ஸவவி. ஶ்யமம் வ்யஹ

ணமயமாய் அழகிய மணவாளனோடுகூடியுமிருக்கிற உன்னைத்தன் பெண்ணை பிராட்டியாய்நினைத்து மிகவும் ஆதரவோடு உபசரிக்கிறதுபோலும். ॥௭௪௮॥

மோக்ஷமடைந்தவர்களாகிற தேவதைகளால் கலைகள்தோறும் உபஜீவிக்கப்பட்டவளும், ருத்திரனுக்குச் சிரோபூஷணமும், பிரதமையை யடைந்தவளும் (எவர்க்கும் புகலிடமான ஸ்ரீரங்கநா

[illegible]
[illegible] ॥எசரு॥
[illegible]
[illegible] ॥எசசு॥
[illegible]

[illegible] ॥எசரு॥

[illegible] ॥எசசு॥

[illegible]

தனுல் அடையப்பட்டவளும) ஆயிருந்தும், பூரணசந்திராகிருதி யாயிருக்கிறாய். பூர்ணிமைச் சந்திரனுயிருக்கிறாய் என்று விரோதம், ஸுவர்ணமயமாயிருக்கிறாயென்று ஸமாதானம். ॥எசரு॥

உன்னிடத்தில்கொண்டுவந்து அர்ச்சிக்கிற அறுகம்புல் முதலியவைகள் உன் காந்திபட்டுத் தங்கம்போலாகின்றன, அதனுல் உன்னுடைய கிருபையால் ஆசையற்றுத் தங்கத்தைத் திருணமாய் நினைக்கிறவர்கள், திருணத்தையும் தங்கமாய் நினைக்கிறார்கள். ॥

அக்னியினுடைய சம்பந்தத்தால் தங்கம் சுத்தமாகிறதென்பது

[illegible]

[illegible]

உலகத்தில யாவற்குந் தெரிந்தவிஷயம், இதற்குவிரோதமாய் நடக்க நாம் எங்கும் கண்டதில்லே, அபபடியிருக்க தங்கமான உன்னுல அக்னிதேவன் சுத்தனுகிருனே அதென்ன? *

பாதுகையைத் தரித்துக்கொள்ளுவதனுல் அக்னிதேவன் பரிசுத்தனுகிருனென்கிறபடி. ॥௭௪௭॥

நீ பிரணவமென்கிற மந்திரத்தால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டும்(மேருமலேபக்ஷத்தில், நக்ஷத்திரங்களோடுகூடியும்) ஸ்வர்ணமயமாயும், தேவதைகளால் கொண்டாடப்பட்டும் இருக்கிறபடியா

மதித்விரதவந்திநா ஸாத்ருஶ்யகக்ஷ்யாம் ஸமீக்ஷ்யாம்॥ ॥௭௪௮॥
கநகருசிரா காவ்யவ்யாக்ருதா ஶநைர்கமநோசிதா ஶ்ரி
தஸூரிபாவா ஸாவஸ்தாம்ப்ரபா த்விஜாதிபஸேவிதா ।

யாம்- நிதம்பே, தஸ்யாஷ்ட- ஸிம்ஹஸ்ய, மதித்விரதவந்திநா- மதகஜஶ்ரேஷ்டேந, ஸமீக்ஷ்யாம்- ப்ரேக்ஷணீயாம், ஸாத்ருஶ்யஸ்ய- ஸாத்ருஶ்யஸ்ய, கக்ஷ்யாம், பதம். ஶ்லேஷாநுப்ராணிதோபமாலங்கார:. ॥௭௪௮॥

॥கநகேதி॥ ஹேமணிபாதுகே? கநகேந- ஹேம்நா, ருசிரா, கநகவத்ருசிர: ஶோபிதாங்க: அங்காரகோ விஸ்ப்ருஜ்யதே காவ்யை:- ராமாயணாதிப்ரபந்தவிஶேஷை:, வ்யாக்ருதா- ப்ரதிபாதிதா, காவ்யஶப்தேந ஶுக்ரோऽபி "ஶுக்ரோ தைத்யகுரு:காவ்ய:" இத்யமர:. ஶநை:,ஸ்வர்ணஸ்ய- ஸஞ்சாரஸ்ய, உசிதா- யோக்யா, ராஶீநாம் அநேககாலாவஸ்தாயி ஶநைஶ்சரோऽபி. ஶ்ரிதா:- ஆஶ்ரிதா:, ஸூரய:- நாதயாமுநப்ரப்ருதய: ஆசார்யா:, பாவா:- தத்த்வஜ்ஞா: வ்யாஸாதய:, யஸ்யாம்ஸா, ஸூரா:- ப்ருஹஸ்பதி:, புத:- ஸௌம்யஶ்ச ஸாவஸ்த- தேஜிஷ்டம், ரூபம், யஸ்யாஸ்ஸா, ஸாவஸ்து- ஸூர்ய இதி. த்விஜாதிபை:- விப்ரஶ்ரேஷ்டை:, ஸேவிதா, த்விஜராஜ:சந்த்ரோऽபி. நித்யம்- ஸதா, விஶேஷா:- ஸமயத:, பதேசார

ல் மேருமலைத் தாழ்வாரைப்போலிருக்கிறாய். அப்படிபட்ட உன்மேல் நீலமேகச்யாமனாய் ஸ்ரீரங்கநாதன் எழுந்தருளுவது அந்தமேருமலைத் தாழ்வரையில் ஒரு மதயானை ஸஞ்சரிப்பதுபோலிருக்கிறது. ॥௭௪௮॥

நீ ஸுவர்ணமயமாயும் (அங்காரகனோடும்) ஸ்ரீமத் ராமாயண முதலான திவ்யப்பிரபந்தங்களில் பிரதிபாதிக்கப்பட்டவளாயும் (சுக்கிரனோடும்) மெல்லநடப்பதற்குத் தகுந்தவளாயும் (சனியோடும்) நாதமுனிகள்முதலான பூர்வாசாரியர்களாலும், வ்யாஸ பகவான்முதலான யோகிகளாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவளாயும் (குருவோடும் புதனோடும்) தளதளப்புள்ளவளாயும் (சூரியனோடும்) ப்ராமணோத்தமர்களால் ஆராதிக்கப்பட்டவளாயுமிருந்து (சந்திரனோடும்கூடி) ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடியாகிற ஆகாசத்திலிருப்

[illegible]

[illegible]

பதைப்பார்த்தால் அடியார்களுக்கு நன்மையுண்டாக்கவந்த நவக்கிரஹமண்டலம்போலிருக்கிறாய். ॥எசகூ॥

அனேகஜ்வாலைகளோடுகூடி தங்கத்தை யுருக்கத்தகுந்ததான அக்னி ஸுவர்ணமான ஸ்ரீயைக்கொடுப்பதுபோல், திருவாழிமுதலிய ஐந்து ஆயுதமுள்ளவரும், ஹிரண்யகசிபுவைக் கொன்றவருமான ஸ்ரீரங்கநாதன் தங்கமான உன்னை எங்களுக்கு பிரஸா

ஹர்ஷ:| ஸ்வஹஸ்தஜாதைர் பேதை: ஶ்ரீபதிபத பாதுகே நித்யம்||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
ஶேஷபத்ததிர் த்வாவிம்ஶீ.

ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
ஶேஷபத்ததி வ்யாக்யாரம்ப:.

ஸ்ருஷ்டாம் ஸஹஸ்ரதாநந்தேந நித்யம் ஶேஷத்வஶாலிநா |

த்யக்ஷம் ஜாதவேதஸ்ஸூக்த ப்ரவ்ருத்திநிமித்தஸமாய கவே 'தமேதா மே ஶ்ரீயமாவஹ" இத்யுக்தம் வேதத்ரயீ யோ வதிஷ்டதி. 'ஶ்ருணோமி த்யம் ஸாக்ஷாத்ஸ்வேந ஶ்ரீபதித்வேநாஸ்தநாஶநாக| ஶங்கராஸ ஜக்ஷா நமஸ்தே நாகஷ்திமேஜ நாதநாக" இதிஸ்ம்ருதி:. "ஶீதலாமா ஸ்ரியஜந்முஷி, ஸாமஸ்ரீரஶ்ரூதாஸதாம்" இத்யுக்திவஶாத்ருயீ வாத்ர ஶ்ரீஶப்தாஸ்த:. வஹ்நி:ஶ்ரீபதிவ ரங்கநாதரத்நவேதவஹ்நி ஸ்வாமோவஹத்வத்யத்கேத:ஶேஷாநந்தப்ராணிதோவமோங்கார:. ॥

அதாஸ்யாம்பத்யா மஹிபத்கேதாக்தஸ்ஸம்ப்ரதிபந்நம் பாது காயாஶ்ஶேஷஶேஷாஜநமாஶம்ஸ்ய ஸ்துவதி.— ॥ஸ்ருஷ்டாமிதி॥

ஹேபாதுகே? அநந்தேந- ஶேஷேண, நித்யம்- ஸதா, ஶே ஷத்வ, ஶாலிநா- ஸம்பந்நேந, தேநஸஹ, யதாஜநா: ஜநம் ஶேஷோயமிதி ஸம்பந்நேயப்ருதக்யே த்யஶந:. 'ஸ்வாமிநி யமே யாமே நிவாஸேஶஸம்பந்நே" இதிவிஶ்வ:. ஸஹஸ்ரதா, ஸ்ருஷ்டாம்- உத்பாதிதாம், த்வாம், அநந்தேந- ஶ்ரீரங்கநாதேந, 'அநந்த ஶ்ஶேஷவிஷ்ணுவாஸ்யாக" இதிவிஶ்வ:. நித்யம்- காமவஶிமேஷா

தித்தருளக்கடவர். இங்கே ஸ்ரீயென்பதற்கு காந்தி, செல்வம், பி ராட்டி இவைகள் அர்த்தம். ॥௭௫௰॥

எப்போதும் சேஷபூதனுயிருக்கும்படி ஜீவாத்மாவை அநந்த ன் (ஸ்ரீரங்கநாதன்) ஸ்ருஷ்டித்ததுபோல், யாவரும் ஆதிசே ஷனென்றுசொல்லும்படி உன்னை அந்தத்திருவனந்தாழ்வானே

அஹம் ஸம்ஸாரபாதோ⁴ஸ்வா ஜாதத்ராணதியா பாதுகே ॥௭௫॥
உத்³தா⁴ரஹேதோ பாதுகே ரங்கநாத²ஸ்ய பாத³பத்³மா
ஜ்ஞாநமுத்³ராம் ப்ரபத்³யேதா² । ஶேஷஶேஷ்யத்வம் ஹ்ருதி³ஸ்தா²

ஹிதம், ஶேஷவஸ்துயி நா. தாஸஸ்ய வஸ்துஸம்ப³ந்தே⁴ந ஸஹ, ஹ்ருதி³ஸ்த²ம், ஸ்வதே³ஹம் தாதா³த்ம்ய ஜீவாத்மஸஞ்ஜ்ஞக³ம்ப்³ருத்³த்⁴யா” இதி ஶ்ருதி:, ஸம்ஸாரபந்நாத³: ஜ்ஞாதாநம். ஜீவாத்மாநிவ, அஹம், ஸம்ஸாரபா தீ. இதே³த்³. அநஞ்ஜ: ஸம்ஸாரவஸ்து பரிவாரணாய ஸ்வ்ஷ்டீஸ்ய ஶ்ரவணம் ஸ்வாகாராஜ்ஞம் பாதுகாரூபம் ஸ்வேஷ்டமாதிநா வ: அது³ஷ்டுத்வம்ஸ்ய விஶேஷண ஶேஷத்வாத் ஸாயாஜ் ஞயதேஷண பாதுகா ஜீவாத்மநோ நாஸ்த்யேவ்யக்த்யேதே.॥௭௫॥
நநு கத²ம் பாதுகாயா ஶேஷத்வம் த்யாஜநீயம் இதி சேத் உச்யதே.
॥வேதேஷு ஹே பாதுகே? ஜ்ஞாநயாராணா, யதீந்த்³ரஸ்ய ஶ்ரீவத்ஸாங்க ஸூரிப்ரப்⁴ருத ஜ்ஞாநவாதிநா, அஹம் ஸ்வ:. ஶேஷத்வ:.யா ஹ்ருதய: யாத்ராநாராய:, ஸ்வாம், உத்³தா⁴ர: ப்ரப்³த்⁴யா:, ஹேதா. ஸ்வேவதயாநாராயணஸ், ரங்கநாத²: ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய, பாத³பத்³மாபே⁴தா:, அநந்யம். ஸம்ஸாரஸாக³ர ஹேதுஸம்பா⁴விதஸ் ஸ்திதம், ஹேதம். ஸ்வபா⁴வம், ஸம்ஸாரணாரதி ஜ ஸ்வரூபஜந்ய ஸ்வாபா⁴வித்த்யஸ்ய: காய: ஹநநேத்யுபமத்³யதே. “ஹேதுஸ்வே யதே³வாஹ ஶரீரஹணகாயயோ:” இதி ஶ்ருதி:. நநு பாதஸ்யாதா³நந்த்யத்த்யய:, அஸாவாஸஞ்ஜஸ்யாஸ், ப்ரபத்³யேதா:. ப்ராப்ய ப்³ருதேஹா:, ஶேஷஸ்ய. அநஞ்ஜஸ்ய ஜ்ஞாநம் முத்³ராம். வேஷஜ்ஞாநதயா, அப்⁴யுதஸ். உபயாந.
தது³க்தம் ஸ்தோத்ரரத்நே “நிவாஸஶய்யாஸந பாதுகாம்ஶு கோபதா⁴ந வர்ஷாதபவாரணாதி³பி⁴: । ஶரீரபே⁴தை³ஸ் தவ ஶேஷதாம் க³தைர் யதோ²சிதம் ஶேஷ இதீரிதே ஜநை:” இதி தஸ்யைவ ஸம்ஸாரபரிவாரத்³ ப³ந்த⁴ ஸம்பா⁴

உண்டாக்கினபடியால், நீயும் ஒருஜீவாத்மாவென்று நான் நினைக்கிறேன். பாதுகை ஆதிசேஷாவதாரமென்பதைக்கொண்டு இப்படி யருளிச்செய்தது. ॥௭௫॥

பிராட்டிமார்களுக்கே கிடைக்கத்தக்கதான பெருமானுடைய திருவடிஸம்பந்தம்பெற்று அதனால் நல்லபோகமடையவேண்டுமெ

ப்ரேப்ஸோர் த்3ருஷ்டா ஶரண்யதாம் ப்ரதி3ஶதீ ப்ரணீயதே தே நய: ॥ ௭௫௨ ॥
ஶேஷத்வம் யதி3 ஸம்ஶ்ரயத்ஸு கா3ட4ம் ஸமுத்3க்3ருஹ்ய திஷ்ட2தி ஸ்வயம்
ஸ்ரீமாந் ரங்க3ராஜ: । ஶௌரேஸ் ஸ்வக்ஷிதி நந்வதே பா3ஹுதாம் ஶிரோபி4:
காஷ்ட2ாம் க3தம் ததி3ஹ கேஶவபாத3ரக்ஷே ॥ ௭௫௩ ॥

ஸம்நாதா3நாம் தச்சரணாரவிந்த3 ஸம்ஶ்லேஷஜந்ய ப்ரீதி பரிவாஹ ப்ரதிஷ்டா2: பாத3ாரக்ஷாம் விக்3ரஹம் பரிக்3ருஹ்ய ஸ்தித்வா
நித்யாஹ ஸம்பாதே3 யாதா3நாம் பதி:, தஸ்ய அதீ4நஶ்ச ஸ்வதந்த்ரத்வே ஸா
தா4ரா ஶேஷ ப்ரவ்ருத்தி ஜாதிதி. ஸோயமந்யாதி3தி ஶேஷ: ஸ்வ
வீதி ஸ்வைரதா3ஸ்ய ப்ரவிஶாக் ஸ்வாமிகார:. ப்ரீத்யா
யஸ்மாத3ர்சிதா த்வா ஸா ஸா ஸந்ததா பா4வதாவிஷ
ரபா4ராரா ப்ரதாக் ராணாம் ரக்ஷ்ய வ்யஞ்ஜநாத்மகா: பா
ஞ்சராத்ர ஸாஸ்த்ரதஶ யா ஸா ரக்ஷா ரஸ்யாக தாரணீ
யதி ஸுஶ்ரூஷயா தீதி: பரிகர்த்து. ॥ ௭௫௨ ॥

॥ஶேஷத்வமிதி॥ ஹே கநகம்ப3 கேஶவபாத3ரக்ஷே? ஶ்ரீரங்க3ரா
ஜ:- ஶேஷ:, தவ, அதி4காம் ஶேஷதாம், பரிக்3ருஹ்ய, ஶேஷத்வ-
ஸம்ப்ரதா3யம், ப்ரகாமம்- ஸ்வயம், பாத3பாதாவேக்ஷயாதி4க
ஸ்ய ஶேஷத்வஸ்யாஸாவாதி3தி பா4வ:. ஸம்ஶ்ரயதி யதி - ஸஜதி ய
தி, தஸ்மிந், ஸதத்யா, விநம்ரை:- நம்ரை:, ஶிரோபி4:, வஹதாம்
பா4ராவஷாணாம், தக்- ஶேஷத்வம், இஹ- ஶேஷதர்ம்யேஷ்வம்
ப3்யே, காஷ்ட2ாம் க3தம்- பரமயாதி4கம் உத்கர்ஷம் ப்ராப்தம். “கா
ஷ்டா2உத்கர்ஷே ஸ்தி2திதி3ஶி” இத்யமர:. ஸ்வபா4வ ஸ்யாத்
ஸ்ய ஸம்பந்தே4ஷ கேஶவஷேண ஶேஷாணாம் ஶேஷத்வேக்ஷ
யா உத்கர்ஷம் ஸம்பந்தே4ஷ்வம் தேஷாமத்யவிஶதிஷா பா4வ:, கா
வ்யார்த2ா பத்திரலங்கார:. ॥ ௭௫௩ ॥

ன்று திருவனந்தாழ்வானே உன்வடிவமாய் அவதரித்துவந்தாய்
எம்பேராசிரியர் ஸ்தோத்ரரத்னத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறார் ॥
தான் அதிகமானசேஷத்வம் வஹிக்கவேண்டுமென்று ஆதி
சேஷன் பாதுகையாய் வடிவெடுத்துவந்திருந்தால், அந்தப்பாது
கையை பக்தியோடு சிரஸில் வஹிக்கிறவர்களுக்கு சேஷத்வம் இ
ன்னும்அதிகமாயிருக்குமென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுவதென்ன?
நமக்குமேல் எழுந்தருளியிருக்கிற, உலகமெல்லாந்தாங்குகின்

[illegible] त्वयि निषण्णपदस्य नित्यं विश्वम्भरस्य वह-
नाद्व्यथितेति कथा । यत्ते बलेनाभ्यधिकया शौरिपा-
दाङ्के स्वं शेषात्मना वसुमती निजयैवोद्धृता॥
तत्तादृशा निजबलेन निरङ्कुशशक्तिः शेषस्तवैवे-
व परिणामविशेष एषः । रामेण सत्त्ववता य-
दनन्यवाह्यं [illegible] भारा वसुमतीं भवतीं नि-
यन्ता॥ ॥௭௫௫॥

[illegible]॥ हे पादुके? इयं- वसुमती, त्वयि, ([illegible]) निषण्णे, पदे, यस्य तस्य, विश्वम्भरस्य, वहनात्- धारणात्, व्यथिता- पीडिता पीडावती, [illegible], इति कथा, बलेन. अभ्यधिकया- उत्कृष्टया, शेषात्मना- अनन्तभोगाकारया, निजया, उद्धृता, वसुमतीं- महीं, यत्ते- तयापि, उत्प्रेक्षा. ॥௭௫௪॥

तत्तादृशेति॥ हे मणिपादुके? [illegible]- तादृशा- [illegible], निजेन बलेन- शक्त्या, निरङ्कुशशक्तिः- [illegible], [illegible] विहितः, शेषः- शेषः, तव, परिणामविशेषः- शरीरभेदः, यः- पादुकाः, सत्त्ववता, रामेण- [illegible] आश्रयिणा, अनन्यवाह्यं- स्वेतरावहनीयं, वसुमतीं, [illegible], भारा, भवती, नियन्ता. [illegible] [illegible] सत्यवादिना [illegible] शेषस्य परिणामविशेष इति [illegible] कार्यलिङ्गकानुमानम्. ॥௭௫௫॥

ற, ஸ்ரீரங்கநாதனைத் தாங்குவதனால் பூமிவருந்தப்போகிறதேயெ
ன்றுதான் நீயே அதிகபலமுள்ள ஆதிசேஷனாய் அந்தப்பூமி
யைத் தாங்குகிறாய்போலும். ॥௭௫௪॥

யதார்த்தவாதியான சக்கரவர்த்தித்திருமகன், தான் தண்டகாவனத்திற்கு எழுந்தருளும்போது, மற்றொருவரும் தாங்கமாட்டாத பூபாரத்தை உன்மேல் வைத்துவிட்டுப்போனார், ஆதலால் நீ மஹாபலசாலியென்று பேர்பெற்ற, ஆதிசேஷனேதவிர வேறன்று. ॥௭௫௫॥

ஶேஷத்வஸீம நியதாம் குணிபாதரக்ஷே ஸ்வா ப்ரஜாஃ ஸ்வ
மபயந்தி இவ பாஶவாத்ராஃ । ஸ்வத்ரூபமேவ ஹேதஶாயித
ஸ்ய பரஸ்ய பாதம் பாதோபயாநஶாயிதா ஶ்ருதயோ
நயந்தி॥ ॥௭௫௯॥

ஹாடகஶிரஸி ஶுந்தாம் பாதுகே தீர்த ஸ்வாம் ஸ்வத்நாத
வி வநேஷு லக்ஷ்மணஶேஷஸம்ஜ்ஞகஃ । நித்ய நிஷவிஷித்ரம்

॥ஶேஷத்வேதி॥ ஹே குணிபாதரக்ஷே? ஶ்ருதயஃ– வேதாஃ ஶேஷத்வஸீமநியதாம்– ஶேஷத்வஸ்ய– பாரதந்த்ர்யஸ்ய, ஸீமாநியதாம்– வ்யாபாரம், தவ, ரூபமேவ– ஶரீரபூதஶேஷ ஷாவியோஜ, ஶயிதஸ்ய, பரஸ்ய பாதம்– ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பாதே– ஶரணவதே, உபயாநே– உபதேஶே, ஶயிதாம், ஸதத்பாதாஸ்ரிதே ஶயாநாதிக்ருதிமத்ருதே. ஸ்வா,பாஜாஃ– ஶிஶவஃ, பாத்ராஃ– ஸுதாஃ, ஸ்வமுபயம்– பதிவ் தாதிவ, உபயாநயந்தி. உபஸேவந்தே ஸ்வாதந்தி. யதாயாஸத்ர்தேபதி ஶரணபாரம் ஸ்வமுபயம் ஶிஶவஉவ, ஸ்வாமிபதாம் ஸம்ஶ்ரயந்தி. தஶாரதாஸ்ய ஸம்வதூதாஸ்ரயண நித்யஜ்ய த உத்தாபதியோஷஸ்ய ஸ்யந்தி ॥ ॥௭௫௯॥

॥ஹாடகேதி॥ ஹேபாதுகே? ஶேஷஸம்ஜ்ஞகஃ– அநந்தாவதாரஃ, லக்ஷ்மணஃ, ஹாடகஸ்ய, ஶிரஸி, ஶுந்தாம்– ராமபத்பரணஸமயே நம்யத்ரார ஶாஸ்யமாநாம், ஸ்வதநாதவி– நிஜஶரீரஸம்பந்த வி, ஸ்வாம், தீர்தஃ– அஸங்க்யாதேஶதஃ, வநேஷு– நகர, அதஃ, நித்யம்– ஸதா, யாதஃ– ஸீவதீர், ரங்கநாயஃ–

பர்த்தாவுக்கு ஆள்பட்டு அவன் படுத்துககொள்ளுமபோது அவன் திருவடிகளண்டைநின்று உபசரிக்கிற பதிவ்ரதையை அவன் குழந்தைகள்வந்து சுற்றிக்கொள்ளுவதுபோல், ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஆள்பட்டு அவர், உன்னுடைய வேறுவடிவமான, திருவனந்தாழ்வான்மேல் பள்ளிகொண்டபோது அவர் திருவடிகளண்டைநிற்கின்ற உன்னை வேதங்கள்வந்து சுற்றிக்கொள்ளுகின்றன॥

ஆதிசேஷாவதாரமான இளையபெருமாள், தனக்குத்தெய்வம் வேறொன்றிருக்க; அதைவிட்டு தன்வடிவமான உன்னை பரதாழ்வான் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருவதைக்கண்டு வெகு

நிர்வ்யாஜ ஸ்ப்ருஷ்டமேவ ஸ்வகுலதநயஸ்ய ரங்கநாத: ஸ்வ
ஜேவ ॥௭௫௭॥

ஹ்ராஸோதய ஸ்திமிதகலிதே யஸ்ய ஸங்கல்ப ஸிந்தௌ ப்ர
ஹ்மேசாந ப்ரப்ருதய இமே புத்புதத்வம் பஜந்தி । த
ஸ்யாநேஹ யாமவதீ களாதிபா யோகநித்ராநுரூபம்

இக்ஷ்வாகாகாம்ஸாராயஸ்ய, ஸ்வகுல தநய: - ராகவஸ்ய, ஸம் - ஸ்வதந்த்ர நமேவ, உத - ஸ்ரீரங்க, ஸேவிதே - ஸேவிதவாந், ஜகத், ஜகதாம், கிம் சித்ரம்? ந கிஞ்சித் ஆச்சர்யம். அஸேவ்ய நசேவ்யஸேவிஸ்ஸேவி ஸ்வகுலஸ்ய தநயஸ்ய ந ஸ்வஸேவந ஸேவ்யஸ்ய ஸேவித ஸேவ்யஸேவிஸ்வவத்ஸ்யம் நாஸ்தி தத்ர ஸாக்ஷாத்கார வ்யாஸ்வாதித்ரஸம்ஸார:. ॥௭௫௭॥

॥ஸம்ப்ரதி ஸஹஸ்ராக்ஷே? அத்ர, தஸ்ய ஸம்ப்ரதிஷ்டா - தேவதாஸ்வாம், பாதுகாப்ரதி, இதே, ப்ரஹ்மேசாநப்ரப்ருதய:- விரிஞ்சிஸிவாத்யா:, ஹ்ராஸோதயா:- உத்கர்ஷாபகர்ஷௌ, ஸ்திமிதே - நிச்சலே, உதிதே, ப்ரஜாபதிநாமகாலே பராவநே வ்ருத்தக்ஷயே? யஸ்ய - ஸர்வஜ்ஞ:, ஸங்கல்ப ஸிந்தௌ. விபுள - ஸமுத்ரே, புத்புதத்வம் பஜந்தி - அபிவ்ருத்தி பரஸ்பரமாவஹந்தி, அநாதே:- அநாதேஸ்ஸ்ய, தஸ்ய - ஸர்வஜ்ஞ:, யாமவதீ களா - யாமாங்கே, யோகநித்ராயா: - ப்ராணாத்மகஸ்ய ஸ்வாபஸ்ய, அநுரூபம் - யோக்யம், கிம்வா - விஸ்வக்ஷணம், கீர்த்தி ஸம் - ஸ்ரீமாதவஸ்ய ப்ராம், தநோதி. யாமாங்கே பாதுகாயா நீ: ஸ்வயமேவ தஸ்ய ஸாக்ஷாத் பாதுகாயா ப்ரணவஸம்வத:. ப்ரவக்த்ருஸம்வாத:, உதாத்தாஸம்வாத:, வேத்

தூரத்திலிருந்தே கைகூப்பிவணங்கினர்; ஆகலால் தனக்குஸே விக்கத்தக்கவர் வேறொருவருமில்லாத எம்பெருமானை சக்கர வர்த்தித்திருமகன் தன்குலதெய்வமான ஸ்ரீரங்கநாதனையிருந்த தன்னைக் கிட்டவந்து ஸேவித்தாரென்பது என்னஆச்சரியம். ॥

ஒருகாலத்தில் ஓங்கியும் ஒருகாலத்தில் தணிந்துமிருக்கிறஎம் பெருமானுடைய ஸங்கல்பமாகிற ஸமுத்திரத்தில், பிரம்மா ருத்திரன் முதலானவர்கள் நீர்க்குமிழிபோலிருக்கிறார்கள்; அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமி பிரளயகாலத்தில் யோகநித்திரைசெய்யும்போ

[illegible] ॥எ௫௯॥

[illegible] ॥எ௫௮॥

[illegible] ॥எ௫௯॥

..து, நீ ஆதிசேஷவடிவாய் அவரைத்தாங்குகிறாய். ॥எ௫௮॥

நீ ஆதிசேஷாவதாரமென்றும் ஸத்புருஷர்களை ரக்ஷிக்கின்றவளென்றும் பேர்பெற்று, அநாதியான கர்மங்களையெல்லாம் போக்கடிக்கிறாய்; சகலவித யாகஸ்வரூபமாயு மிருக்கிறாயென்றுமர்த்தம். ஸகலயாகங்களால் ஆராதிக்கப்பட்டவளாயினும் யாகங்களாயு மிருக்கிறாயே? ॥எ௫௯॥

ப³ஹுமுக²போ⁴க³வத்³பி⁴ர் நிர்முக்ததயா விஶு
த்³தி⁴மாபந்நை꞉ । ஶேஷாத்மிகா பதா³வநி நிஷேவ்யஸே
ஶேஷஸத்³ருஶைஸ் த்வம் ॥ ॥௭௬௮॥

॥ப³ஹ்விதி॥ ஹே பாது³கே! ஶேஷாத்மிகா - அநந்தஸ்ய நாக³ராஜஸ்ய ரூபா, த்வம், ப³ஹுமுகை²꞉ - அநேகத்³வாரை꞉ போ⁴கை³꞉ - ஸௌக்²யை꞉, ஸமேதை꞉ - யுக்தை꞉, (அந்யத்ர) ப³ஹுமுகா²꞉ - ஸஹஸ்ரவத³நா꞉, போ⁴க³꞉ - ஶரீரம், யஸ்யாஸ்தீதி விக்³ரஹம் ப²ணிபி⁴꞉. நிர்முக்ததயா - ப்ராப்தமோக்ஷேண, விஶுத்³தி⁴ம் - தோ³ஷராஹித்யம், ப்ரபந்நை꞉ - ப்ராப்தை꞉, (அந்யத்ர) நிர்முக்ததயா - முக்தகஞ்சுகேந, "நிர்முக்தோ முக்தகஞ்சுக꞉" இத்யமர꞉. விஶுத்³தி⁴ம் - தா⁴வள்யம், ப்ரபந்நைரித்யர்த²꞉. ஶேஷஸத்³ருஶை꞉ - ஆகாரஸத்³ருஶை꞉, அநந்தாத்மகைரித்யபி. நிஷேவ்யஸே - ஸேவ்யமாநாஸி. ஶ்லேஷாநுப்ராணிதஸ்ஸமாஸோக்த்யலங்கார꞉. ॥௭௬௮॥

திருவனந்தாழ்வானுன நீ ஸகலவிதமான போகங்களுமடைந்து, மோக்ஷமும்பெற்று பரிசுத்தர்களான அடியார்களால் அடையப்படுகிறாய். அனேக முகங்களுள்ளவைகளும், தோலுரித்துப் பளபளப்பு உள்ளவைகளுமான ஸர்பங்களால் அடையப்படுகிறாயென்றுமர்த்தம். ॥௭௬௮॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய ஶ்ரீமத்³வேதா³ந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்க³நாத²பாது³காஸஹஸ்ரே
ஶேஷபத்³த⁴திஸ்ஸப்தவிம்ஶீ .

ஸ்ரீ:॥

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே

அம்ஶபத்ததி: ப்ராரம்ப:.

ப்ரபத்யே பாதுகாரூபம் ப்ரணவஸ்ய கலாத்வயம் ।
ஏகம் த்ரிதா த்விதம் யஸ்மிந் கலத்ரஸ்யாபி தத்த்வயம் ॥ ௧ ॥
மணிபாதுகயோ: பாதாம்புஜாரோஹ த்ருதீகம் விஷயா

ஸமாஸ்யாநம் பத்த்யாம் பாதுகாகதம் பாதபத்மஸாம்யம் ... த்யாம் வர்ணயதி — ॥ ப்ரபத்ய இதி ॥ *

பாதுகாரூபம் - பகவத்பாதுகாத்மகம், ப்ரணவஸ்ய - ஓங்காரஸ்ய, "ஓங்காரப்ரணவௌ ஸமௌ" இத்யமர:. ஏகம் - ஓங்காராத்மகம், தவரஸ்ஸ்கலமஸ்யேதி தவரகம். பரஸ்பரஸம்பத்திருத்யர்த்த:. கலாத்வயம் - மாத்ராத்வயம், "கலாஸ்யாந் மாத்ராயோ: ... ஸம்ஸ்காரயோ:" இதிவிஶ்வ:. ப்ரபத்யே - பாதுகாயுகளம் ப்ரணவாவயவ ஸந்ததாகாரோகாராத்மக பரஸ்பரஸம்பத்த மாத்ராயுகளவத்தத்தாநம் ஸமிஜ, இத்யர்த்த:. யஸ்மிந் - பாதுகாயுகளே ப்ரணவகலாயுகளே ச, கலத்ரஸ்ய - பரிணேதுரஸ்மதஸ்ய ஸஹவமேதாபி, த்வயம் - பாதாரவிந்தத்வயம், தத்வயம் - ப்ரஸிடிதவரணௌ ப்ரணவார்த்தவஶ்வயம், த்விதம் - பரிஷ்டும் ஸ்ரேணைக்கம் யாக்து, இதம் கலாத்வயமிதி ப்ரதிநிதேஶஸ்ய பரஸ்பரேணாநய:, ஸதுவிஶேஷணசேஷ வ்யவஸாயநம். ஏகாரே ஸகாரப்ர ஶ்லேஷண ப்ரணவாத்மக: ஸம்யதேதா வாசகஸ்யோபாஸ்யதி. "ஓம் தத்ஸதிதி நிர்தேஶோ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவித: ஸ்ம்ருத:" இதி ஸ்ம்ருதேஸ்ச ஶ்ரேஷ்டாநாம்ப்ராணிதம் ரூபகுணாங்காரம். ॥ ௧ ॥

॥ மணீதி ॥ பாதபரஸ்ய - ஜங்கமஸ்தாவராத்மகஸ்ய ப்ரபஞ்சஸ்ய, ரக்ஷாம் - அவநம், கரிஷ்யத:, ரங்கநாதஸ்ய ... யோ: -

எந்த இரண்டுபாதுகைகள் எம்பெருமானுடைய இரண்டுதிரு வடிகளுக்கும் பொருந்தியிருக்கின்றனவோ, பிரணவமென்கிற மந்திரத்தின் இரண்டு அம்சங்களே வடிவெடுத்துவந்தவைபோன்ற அந்த இரண்டுபாதுகைகளையும் அடைகிறேன். ॥ ௧ ॥

இந்தப் பிரபஞ்சங்களையெல்லாம் ரக்ஷிப்பதற்காக எம்பெருமா

தே மங்களாநி । ஶுபிக்ருத்ய பராபரஸ்ய ரக்ஷா மநோஜ்ஞம்
தயாக்ஷமயோரிவாவதாரௌ॥ ॥௭௬௨॥

சரணௌ மணிபாதுகே முராரே: ப்ரணதாந் பாலயி
தும் ப்ரபத்யமாநம் । விபதாமிஹ தைவமாநுஷீணாம்
ப்ரதிகாரம் பவயோர்த்வயம் ப்ரதீம:॥ ௭௬௩॥

மாரஜிந்மணிபாதுகே ஸவநேத்ரா விலஸிதோ நயநே

தயாக்ஷமயோ:, அவதாரரூபம், மணிபாதுகயோ:, யுகம், தே, நித்யம், மங்களாநி - ஶ்ரேயாம்ஸி, விதநோது - கரோது. ஜயஸாங்க்ஷேத்ரே, தேவதா, தயாவிஷயதயா க்ஷமாவதாரஸ்ய ஸாக்ஷாத்ஸங்க்ஷாரக, ஸஹஜதேவதைக்யம் வதந்தி.॥௭௬௨॥

॥சரணாவிதி॥ ஹே மணிபாதுகே! ஸம்ஸாரபயபீதாந் ப்ரணதாந் - ஆஶ்ரிதாந், பாலயிதும் - ரக்ஷிதும், முராரே:, சரணௌ, ப்ரதிபத்யமாநம், பவயோ:, த்வயம், (யுவயோ:) தைவமாநுஷாணாம் தேஷாம் ஸம்பந்திநாம் இதி அம்பஸ்மாஸாக ததோ தாவதாக்தி: தவேஷ்யதிக்ருண். புஷ்பாவர்ஷ்ட்யாதிஜீவந. தைவமாநுஷவ்யாபாரம் மநுஷ்யக்ருதீநாம்மேத்யர்த்த:. விபதாம்-ஆபதாம், ப்ரதிகாரம் - நிவ்ருத்திம், ப்ரதீம:. தைவமாநுஷ ஸம்பந்தேஷு தேஷாமவஸ்திதாநாம் விபதாம் நிவாரணதாம் ப்ரதிகாரத்வ பாதுகாத்வயம் ஜாநீமஹ இத்யர்த்த:. உத்ப்ரேக்ஷா. ॥

॥மாரஜிதிதி॥ ஹே மாரஜிந்மணிபாதுகே! ஸவநேத்ரா:, ஸலில - த்ருஶ்யமாந: தீப:- சந்த்ரம், விஹார:- தேயாஹா ஸ:, ஸ்ஜதாம்- வேவதாநாம், பாதஸ்பர்ஶம்- சந்த்ராத்யம், ஸ்ரீ

னுடைய கிருபையும் பொறுமையுமாகிய இரண்டுமாய் வந்து அவதரித்தவைபோன்றஇரண்டுபாதுகைகள் எப்போதும் நன்மையை யுண்டாக்கவேண்டும். ॥௭௬௨॥

இரண்டுபாதுகைகளும் பெருமாளுடைய திருவடிகளைவந்து அடைந்தவர்களுடைய, தெய்வத்தால்வருவது மனிதனால்வருவது என்கிற, இரண்டுவிதமான ஆபத்துக்களுக்கும் இரண்டுவிதமான பரிஹாரம்போலிருக்கின்றன. ॥௭௬௩॥

பெரும்பகையாளிகளான தேவதைகளுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் என்தெய்வம் உன்தெய்வம் என்று ஒன்றுக்கொன்று வி

[illegible] सावरोधप्रयाणम् ॥ ॥௭௬௪॥

अहितानुयानाय संश्रितानां [illegible] भवेत्ता । करयोस्तु रथाङ्गपाञ्चजन्यौ पादु

याः - [illegible], [illegible], सावरोधप्रयाणम् - देव्या सह प्रयाणम्, अविरोधाय - कलहाभावाय, विभक्तः - [illegible], [illegible] सावरोधप्रयाणम् [illegible] [illegible] ॥

॥अहितेति॥ हे पादुके - श्रीरङ्गनाथस्य, करयोः, विद्यमानौ, रथाङ्गम् - चक्रम्, पाञ्चजन्यः - शङ्खः, तावुभौ "शङ्खो लक्ष्मीपतेः पाञ्चजन्यश्चक्रं सुदर्शनम्" इत्यमरः. "[illegible] नन्दकः खड्गः पाञ्चजन्यः प्रकीर्तितः" इति हलायुधः. "तं पाञ्चजन्यं [illegible]" इति [illegible]. तथा च रथाङ्गपाञ्चजन्ये इति [illegible] रथाङ्गपाञ्चजन्याविति [illegible]. पादयोः - चरणयोः, विद्यमाने, पादुके, अस्य [illegible] रथाङ्गपाञ्चजन्ययोः [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] अहितानाम् - अनिष्टानां शत्रूणां च, [illegible], "[illegible]" इत्युक्तरीत्या [illegible] [illegible] इति [illegible] "[illegible]

ரோதமுண்டாகாமலிருப்பதற்காகவே நீங்கள் இரண்டாய்ப்பி
ரிந்திருக்கிறீர்கள்போலும் ॥௭௬௪॥

எம்பெருமானுடைய திருக்கைகளிலிருக்கிற திருவாழியைக் கண்டாலும், திருச்சங்கின் நாதத்தைக் கேட்டாலும் அடியார்களை விரோதிக்கிறவர்களுக்குக் கெடுதியுண்டாவதுபோல், அவர

ஜாத: பதயோஸ்தவ பாதுகே மே ||௭௬௫||

ஸமயீரிதஸாம்யப்ருதீநாம் உஜ்வலாநாம் உபயோர்விபா
துகே ச | அதிரோததவஸாமரஸ்யப்ரத்யயம் ப்ரதிப
த்ய இவ மேதவபாராயணே நு: ||௭௬௬||

பார்ஷ்ணயோ ஸரஸிஜாஸநயோ பாதயோஸ்த்வணி

ண்யா வண்யாநாம் யதிஷ்டக்ஷ்ணா ப்ரஸம்பவாயா:'' இதிவத் ஈக்ஷணம். தேந ஸாதுஸ்ந பாஞ்சஜந்யஸாதுர்ஸ்யம் பாதுகயோ வ்யஜ்யதே. அத்யுங்காரேண அங்காரயதி:. ||௭௬௫||

||ஸமயீரிதேதி|| ஹே, உபயோர்விபா: ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பாதுகே, அபவநாசஸ்யாபி அநவஸ்ய ஸ்வாபாவிகாயதே அதிப்ரயோக:. ஸமயீரிதா- ஸமீசீநதயா, ஸாயுஜ்யநாம், பதி:- ஜாதம். ஜ்வாலஜத்யம். மேயஸ்தோஷாம், ஸஜ்ஜநாநாம் ஸமஸ்தாநாம், நு:- ஸஹாய:, அதிரோதநம்- ஸந்நிதாநம், ஸாமரஸ்யம்- ஸஹாயகம், அஸ்யம்- பரிபூர்ணஸ்ய பாதுகாபோ தவப்ரகாரேண, ப்ரதிபத்ய- ப்ராப்ய, மேதவம்- ஸாக்ஷ்யம் பாராயணம்- பாராயணகாரு:, தேஜஸ, பாதுகாபாதஜம் பரஸ்பராநுக்ரமேணைவ பாராயணத்கேந ஏகஸ்ப்ருஷ்யதே. ஸமயீரித ஸாயுஜ்யதீநா உஜ்வலாநாதிதி விசேஷணத்வயம் ஸ்வதாத்ருஷ்டி பாராயணாயாயோ மேகதாரிதி பரிகாரஸ்ய. ||௭௬௬||

||பார்ஷ்ணயோரிதி|| ஹேமணிபாதுகே? உபாஸீஷ: - ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பார்ஷ்ணயோ:, ஸரஸிஜா- லக்ஷ்மீ, வஸுந்தரா- ஹரிணீ, ஏத "பதாப்ஜா ஹாகவீவ ஸ்ரீமங்கா வாம்பாஜா

திருவடிகளிலிருக்கின்ற இரண்டுபாதுகைகளை ஸேவித்தாலும் ஸ்தோத்திரம்பண்ணினாலும் சத்துருநாசமுண்டாகின்றன. ||௭௬௫||

இரண்டுபாதுகைகளும் ஸன்மார்க்கத்தில் நடக்க அசக்தர்களாயிருக்கின்ற அடியார்களுக்கு நன்மையுண்டாக்கத்தக்க அதிர்ஷ்டமும் அதற்குவேண்டிய புருஷப்பிரயத்னமும் ஒன்றாய்க்கூடிவந்தவைபோலிருக்கின்றன. ||௭௬௬||

எம்பெருமானுடைய இரண்டுபக்கங்களிலும் ஸ்ரீதேவிபூதேவிகளும், திருவடிகளில் நீங்களிருவரும் அல்லாமல்போனால் பி

[illegible] ॥௭௧௭॥

[illegible]

[illegible] ॥௭௧௭॥

[illegible]

ழைசெய்தவர்கள் என்னசெய்யமாட்டுவார்கள். *

பெருமாள் எல்லாருடைய பிழைகளையும் பொறுப்பது பக்கத்திலிருக்கிற பிராட்டிமார்களாலும், திருவடிகளிலிருக்கிற பாதுகைகளாலுமே என்கிறபடி. ॥௭௧௭॥

எம்பெருமானுடைய திருவடிகளையடைந்து ஸகலஜனங்களுடைய ஸம்ஸாரதாபங்களையும் போக்குகின்ற நீங்களிருவரும, ப

யோரிவ பாராவாரத்ருதோ:॥ ॥௭௬௮॥

ரங்கேஶிது: ரதாங்கயுக்மேந ஶ்ரிதயாஸி த்வம் பாது-
கே! ஸாம்யமேஷ்யஸி ஶகுநாய தத்வேஷ சக்ரவாக மிதுநம்
க்ருதாஸ்பதம்॥ ॥௭௬௯॥

ஶாந்தாஸி ஜகத: ஸமீபமேஹி ஶாயவஸ்ய ஶௌரிபாதுகே

வேதிதவ்ய மேவ" இத்யாபஸ்தம்பஸ்மரணாத் "ஸபாகபக்ஷ ரஸ்ராவதீ: ஸம்ஹிதாதிஶயாவரா" இதி. ॥௭௬௮॥

॥ரங்கேதி॥ ரங்கஶிது:- ஶ்ரீரங்கநகரேஶ, விஷ்ணோரநஸ்ய, ரதா ங்கயுக்மேந:- ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, தவநீயமயீம்- கநகப்ரபாவாம், பாதுகாம், ஸம்பஜதிதஸ்ய - ராத்ரௌ ஸ்த்ரீபும்ஸயோவிப்ர ஹாரிணஸ்ய, ஶாபஸ்ய, ஶமநாய- நிவர்த்தநாய, தத்வேஷ- ஶ்ரீரங்கநாயசரணே. க்ருதாஸ்பதம்- விஹிதப்ரதிஷ்டாகம், சக்ர வாகயோ: "கோகஶ்சக்ரஶ்சக்ரவாகோ ரதாங்காஹ்வயநாமக:" இ த்யமர:. மிதுநம்- ஸ்த்ரீபும்ஸௌ, இவயாஸி. உத்ப்ரேக்ஷா. ர தாங்கயுக்மேந இதிஶ்லேஷேண சக்ரவாகப்ரதீதி:, இதஞ்ச சக் ரவாகானாம் ஶாபநிவ்ருத்திதி பரிகல்பாங்கீகாரஸ்து. பாராசிமஹா ஶாபஸ்ய சக்ரவாகம் ஸம்பாவாநிதிவராணாஸமேர. ததேஹாத்வ ரணாஶதியப்ரேக்ஷிஹாவ:. ॥௭௬௯॥

॥ஶாந்தாஸீதி॥ ஹே ஶாயவஸ்ய ஶௌரிபாதுகே? ஜகத:- ஸர்வ ஜநஸ்ய, தம:- ஶோகம் அயநாரஞ்ச, அபஹத:- விநாஶயத இதி தயோரேக, பாவாம், தக்ஷிணோத்தரயோ:- பார்ஶ்வயோரபே ரதிக்ஷம்ஸம்பந்தயிரேண்யா:, மஹத்ய:- ஸஞ்சாரயோ:, க்ஷத்ர-

ரை அவரை என்கிற இரண்டுவித்தைபோலிருக்கிறீர்கள். *

எம்பெருமானைப் பிரத்தியக்ஷீகரிக்க ஹேதுவாய் இரண்டுவித்தைகளுண்டென்று வேதமும் வேதாந்தமும்சொல்லும். ॥௭௬௮॥

நீங்கள் ஆணும்பெண்ணும் இராக்காலங்களில் சேரக்கூடாதென்கிற சாபத்தைப்போக்கிக்கொள்வதற்காக எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை வந்தடைந்த, ஆணும்பெண்ணுமான இரண்டுசக்கரவாகபக்ஷிபோலிருக்கிறீர்கள். ॥௭௬௯॥

அறியாமையாகிய இருளைப்போக்குகின்றவர்களும், தக்ஷிணபார்சுவம் உத்தரபார்சுவமாகிய இரண்டுபக்கங்களிலும் சஞ்சரிக்

𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌥𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑍀 𑌇𑌵 𑌦𑌿-
𑌵𑌾𑌕𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃॥ ॥௭௭௰॥

𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌪𑌦𑍋𑌪𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌕𑌨𑌕𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇
𑌉𑌭𑍇 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌯𑍁𑌗𑌲𑍀𑌵 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾-
𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾॥ ॥௭௭௧॥

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌭𑌾𑌨𑍋𑌰𑌿𑌵

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯, 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍇, ([illegible]) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌯𑍋𑌃-𑌅𑌯𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌃, 𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃, 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣- 𑌪𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌸𑍍𑌯, 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍇, 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦 𑌗𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌯𑍋𑌰𑍂𑌢𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃.. 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃- 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑍀 𑌇𑌵- 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑌰𑌣𑍀 𑌇𑌵, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞-𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿- 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌃. ॥௭௭௰॥

॥𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑍇𑌤𑌿॥ 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯, 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌃- 𑌚𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌶𑍋𑌭𑌨𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚, 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾- 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾, 𑌕𑌨𑌕𑌮𑌯𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌯𑍋𑌃, 𑌉𑌭𑍇, 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀- 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑍇𑌨𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾, 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃- 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌯𑌾, 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌂- 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌂, 𑌕𑍃𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾, 𑌤𑌸𑍍𑌯- 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯, 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃- 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑌿𑌕𑌯𑍋𑌃, 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍋𑌃, 𑌯𑍁𑌗𑌲𑍀- 𑌉𑌭𑌯𑍀, 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇- 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿. ‘𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑌤𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇. 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍇. ॥௭௭௧॥

॥𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃- 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯, 𑌪𑌦𑌂- 𑌚𑌰𑌣𑌂 ([illegible]) 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂, 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍- 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌾 ([illegible]) 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌

கத்தக்கவர்களுமான நீங்களிருவரும், தக்ஷிணாயணம் உத்தராயணம் ஆகிய இரண்டுகாலங்களிலும் சூர்யன் சஞ்சரிக்கிற வழி போலிருக்கிறீர்கள். ॥௭௭௰॥

எம்பெருமானுடைய இரண்டுபாதுகைகளும், அவருடைய திருவடிகளுக்கு அலங்காரமாய் வடிவெடுத்துவந்த, நித்யவிபூதி லீலாவிபூதி ஆகிய இரண்டுபோலிருக்கின்றன. ॥௭௭௧॥

எம்பெருமானுடைய கட்டளையான ச்ருதிஸ்மிருதிகள்போல்

த்ரிபதே மணிபாதுகே ச । அந்யோந்யஸங்கதிவஶாத்
தூபவேஷபயா மாஜ்ஞாம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிமயீம் மவதாரயாமி:
விஶ்வாவகாஶ மயிக்ருத்ய விஹாரகர்மே ஷ்டந்யாந்யத:

வ்யா அவ்யவஹிதவ்ருத்த்யா, ப்ருதிவ்யாதயஸ்த்ரய-ஶ்ரிதேஷ்வர்யா தத்ஸ்த்ரேஷ்யாதயஸ்த்ரய, மாநேந- பரிமாணேந, உபப த்த்யா- மத்யா, நியதே- வ்யாப்தே, ஸமவதாதத்வ பரிமா ணமதியாதேஷு இத்யர்த:. (அந்ய ந்ய) மாநோபபத்திப்யாம்- ப்ராமாணிகாப்யாம், நியதே- வ்யாப்தே, தாதர்த்யமேவ ராஜ்யநிஷ்டே இதியாவத். *

"இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத் ।
ஆஷ்டம்யமேவாவேதஶஞ வேதஶாஸ்த்ரவிரோதிநா ।
யஸ்மிந்ப்ரமாணம் ஸம்யக்த ஸ யஜ்ஞம் வேத வேதவித்"
இத்யுக்தேஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யோ: ப்ராமாணிகாநாம் ஸம்மத்யா வஶ்யகத்வமுக்தம். ச, மணிபாதுகே.(ரத்நீ)பாதுகயோ: அந்யோந்யம் ஸங்கதிவஶாத்- பரஸ்பராநுக்ரஹேண, உபப ந்ந, வ்யாப்ய- அநுஷ்டாநம், ஸஞ்சாரஶ்ச மத்யேத. யஸ்யாஸ்தாம், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிமயீம்- வேதமயஶாஸ்த்ரீகாம், ஆஜ்ஞாம்- ஸமயத: ஶாஸநம், அவதாரயாமி- ஜாநாமி. இத்யபிப்ரேக்ஷா. *
"ஶ்ருதி:ஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய வர்ததே।
ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹீ மத்பக்தோऽபி ந வைஷ்ணவ:॥"
இதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யோ ராஜ்ஞாத்வமுக்தம். ॥௭௭௨॥

॥விஶதி॥ ஹே மணிபாதுகே? விஹாரகர்மேஷு - ஸஞ்சாரகர்மேஷு ஸ்ரீமத்கர்மேஷு, விஶ்வஷம், உபகாரம், அயிக்ருத்ய- அபேக்ஷ்ய, அந்யோந்யத: ப்ருதமேவ பரிஶ்ர

நீங்களும் அந்த எம்பெருமானுடைய பதத்தைப் பிரதிபாதித்து க்கொண்டும் மாநோபபத்திநியதைகளாயும், ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தாசையாய்த் தன் வியாபாரத்தை நடத்திக்கொண்டு மிருக்கி றபடியால் உங்களை அந்த ச்ருதிஸ்மிருதிகளாகவேநினைக்கிறேன்.

பதத்தைப் பிரதிபாதித்தல்— திருவடிகளை யாவற்கும்காட்டுத ல்,உண்மையை யாவற்குந் தெரிவித்தல், மானோபபத்திநியதை— ஸ்வாமியினுடைய திருவடிகளுக்குத்தக்க அளவும் நடையும் உ

[illegible]

[illegible] ॥கஎங॥

[illegible]

ள்ளது, அனேக பிரமாணங்களாலும் யுக்திகளாலும் தன் வாஸ்தவார்த்ததத்தைத் தெரிவிக்கிறது என்று பாதுகைகளுக்கும் ச்ருதிஸ்மிருதிகளுக்கும்கிரமமாய் அர்த்தத்தைப்பொருத்திக்கொள்க ॥

லோகோபகாரமாய் ஸ்வாமி வெளியில் எழுந்தருளப்போகிற காலங்களில், நான் முன்னே நான்முன்னேயென்று போட்டிபோட்டுக்கொண்டு, முன்னேவந்துநிற்கிற உங்களிருவருக்கும் பெருமாள் பிராட்டியாகியஇருவரையுமேஉபமானமாய்ச்சொல்லுகிறார்கள். ॥கஎங॥

ஓ பாதுகையே! நீ ராமகிருஷ்ணதிருபமாய் எம்பெருமான் இரண்டுதிருவடிகளோடு அவதரித்தால் நீயும் இரண்டாயேயிருக்

ஸஹஸ்ரபாத்த்வம் தத்ராவிர்பவஸி த்ருஷ்டாந்ததாங்கதா ॥
பர்யாயதஶ் சதஸயோர் மணிபாதுகே வ பர்யாயசார
ஸுபகம் நியதம் வ்யதீத்ய । த்ருஷ்டே யுவாம் த்ருஷ்டி விஷ்ணு
பதேம்பரங்க்யே ஸந்த்யே ஸர்வஜநதாபிவந்தநீயே ॥
ஸஹஸ்ரஶஸ் ஸஹஸ்ராணாம் நிஜஸம்பந்தயோக்யதா த்ருஶ்யஸே பாதுகா

வேதேஷு பரவகாரவ்யக்திம் ஶ்ரத்தயா நந்தநம் ஸம்ப்ர தி ஸஹஸ்ரகாராகாரை:, ஸ்தந்த்வேக்ஷாகாரை:, விராடாகாராதி ஷு பாதுகாயா ஸஹஸ்ராவிர்த்தவ்யா ப்ரதாணாமாயா:. பர்யா யாஶ்ரம்காரா:, ஸஹஸ்ரம் பாதுகாயாம் ஆவிர்ப்பாவஸம் ஸம்பந்தம் கதாநாம். "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத்" இதி ஶ்ருதிநாம். ॥௭௭௪॥

॥பர்யாயேதி॥ ஹே மணிபாதுகே! பர்யாயத:- க்ரமேண, பதயோ:, பாதவிக்ஷேபயோ:, பர்யாயசாரஸுபயோ:- ப்ராக்பாவபஶ்சாத்பாவயோ:, நியதம்- ஐகாந்த்யம்- வ்யதீத்ய, த்ருஷ்டே- உத்க்ருஷ்டே விஷ்ணுபதே- ஸமவஸரணே ஆகாஶே ச, ஸந்த்யே- ப்ரகாஶமானே, ஸர்வஜநாநாம், ஜநதாம், ஸர்வவந்தநீயே- நமஸ்கார்யே, ஸந்த்யே- ப்ராதஸ்ஸாயம்ஸந்த்யாகாலதயா, த்வே, உத்ப்ரேக்ஷா. ஸந்த்யாத்வய ஸ்ய காலமதிவர்தநாத்பர்யாயசார வ்யதிகரணாத் பாது காத்வயஸ்யாபி பாதவிக்ஷேபயோ: பர்யாயசாரவ்யதிகரணாத் ஸந்த்யாவத்த்வம். ஶ்லேஷஶ்லிஷ்டோத்ப்ரேக்ஷாலங்கார:. ॥௭௭௫॥

॥ஸஹஸ்ரேதி॥ ஹே மணிபாதுகே! நிஜஸம்பந்தயோக்யா:- ஸஹஸ்ராணாம், ஸஹஸ்ரம்- ஸஹஸ்ரஸங்க்யாகம், ஸஹஸ்ரி

ருய், வேதங்களிற்சொல்லியபடி ஆயிரந்திருவடிகளுள்ள திருமேனிகளுக்குத்தக்கபடி அங்கே ஆயிரமாயும்இருக்கிறாய். ॥

நீங்களிருவரும் முன்பின் என்கிற நியமமில்லாமல் மாறிமாறி நடந்துகொண்டு விஷ்ணுபதத்தில் தோன்றுகிறபடியால் யாவற்கும் வணங்கத்தக்கதான் பிராதஸ்ஸந்தி ஸாயம்ஸந்தியாகிய இரண்டுஸந்திபோலிருக்கிறீர்கள். *

விஷ்ணுபதம் — பெருமாள் திருவடி, ஆகாசம். ॥௭௭௫॥

உங்களைத் தரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதன் எவ்வளவுதூரம்

ரண பங்கஜயோர்த்விஜேஶ்வரஸ்ய । ராமந்த்ரயுவாம் ரகுவம்
ஶே ஜந்மவாத்ஸல்யேந விதேஹ்ய பலா அதிபலாஜ்ஞ விதி
தயாதி॥

ஸஞ்சரணாதிஷு விஹிதவதா ஶ்ரமகம்பம் யதாவத்
பரிவிஹிதவதாம் பாதகே பாபமோக்ஷம் ।

ரணம், யமபாஸ்தமயோ:, சரணபங்கஜயோ:- உத்பவ ...
யோ:, சஜ்ஞாநதாம்- ஜ்ஞாநிராஜித்யம், திஶந்த்யௌ, உபம்வித்யயோ
ரவிவிஶேஷணம் யுவாம் (சஜ்ஞாநீ) பலா அதிபலாம்ச-பலா
அதிபலாஸம்ஜ்ஞ, ராமந்த்ர- மந்த்ரஜ்ய, விதேஹ்ய- ஸம்த்ருஷ்ட- வி
விதயாதி- விஹாயயாதி. உபர்யேக்ஷா, ரகுவம்ஶேதிவிஶே
ஷணஸ்ய விஶ்வாமித்ரமஹாயஜ்ஞரக்ஷணார்த்தம் ப்ரபித்ஸுரஸ்த்ர. ஶ்ரீராமா
யணே ராமம்ப்ரதி விஶ்வாமித்ரவசநம். *

"மந்த்ரக்ராமம் க்ருஹாண த்வம் பலாமதிபலாம் ததா।
ந ஶ்ரமோ ந ஜ்வரோ வா தே ந ரூபஸ்ய விபர்யய:" இதி,

॥ஸஞ்சரணாதி॥ கேவலாத்யே? நித்யம்- ஸதா, ஸமேத:- ஸம்ப
ந்திஷயஶ்ரேயோத்தர ஸ்வதிஸந்தாநஸ்ய, ஸநாதநதயா- ஹேத
தயா, நாயகஸ்ய- ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பாதம்- சரணம், ஸஜ்
ஜ்யௌ- கூர்பந்த்யௌ, உபம் நிஷ்டயோரவிவிஶேஷணம், தயோ
ரவி ஸத்யம்ஶகாஸ். யுவாம், ஸஞ்சரணாதிஷு- ஸஞ்சரணா
ஶ்ரித தஜ்ஞாநவிரோதி கர்மணா, க்ருதேநா:- ஜீவபர
யோ:, ஶ்ரமம்- ஸாயஶ்ரமம், யதாவத், அவிஹிதவதாம்- அஜ்ஞா
தவதாம், உபயம்- அநாத்யபராதகாரணே, பாபமோக்ஷம்-
நரகமேதம், பாபமோக்ஷஸ்ய தத்ஸாயாஸித்யஸ்ய
த்யம். பத்யம்- ராமம், க்ருத்ரித்யம். பரிவிஹிதவதாம்-பா

ஸஞ்சரித்தாலும், கிஞ்சித்தாகிலும் திருமேனி வாடாமலிருக்கிற
படியால் நீங்கள், பலை அதிபலையென்கிற இரண்டுவித்தைகள் தா
னென்று நினைக்கிறேன். *

அந்த இரண்டுவித்தைகளையடைந்தமாத்திரத்தில் கொஞ்சமும்
இளைப்பு உண்டாகாதென்று ஸ்ரீமத் ராமாயணப்பிரமாணமுண்டு, ॥

யாவற்கும் பகவத்பக்தியை யுண்டாக்குகிற நீங்களிருவரும், அ
ஜ்ஞானத்தால் ஜீவதத்வத்தை யறியாமல் பாபகருமங்களையே செ

கேத ரங்கேஶ்வரணதபா நாயபாதம் இஹஜக்ஞ்யௌ நிஷ்டே ஸா
க்ஷாத் ப்ரயதிஸம்பந்நௌ ஜ்ஞாநகர்மாத்மிகே ந:॥ எஎஎ॥
த்வக்ஸம்விஶேஷ: பதந்தி ஸம்ஸத்ஸு ஶேஷஸத்ரூபஸம்ஜ்ஞ்யா
ரக்ஷாபாத்யா ஶ்ரீஸமகதம் பதந்யஜ்ஞ்யாநிஜாஜ்ஞாம் ।
ஶாஸநாநாம் ப்ரணயபதவீம் ஶாஸ்த்ரநா ப்ரணயஞ்ஞ்யா

ம்பந்ந் ஸந்தஷ்டதயதாம், ந:- அஸ்மாகம், இஹ- ஜகதி, ஸா க்ஷாத்- ப்ரத்யக்ஷதயா, த்ருஶ்யமாநே, ஜ்ஞாநகர்மாத்மிகே- ஜ்ஞா நயோக கர்மயோகரூபே, நிஷ்டே- பதவ்யௌ, பாதுகாத்வ யே பாவிஜநாநாம் ஸாதக ஜ்ஞாநகர்மயோகத்வயவத் ஶேஷ ப்ரக்ஷ்யதே, தத்ர ச ஜ்ஞாநகர்மயோகப்ர காஶ ப்ரவர்த்தநஸ்ய ஶ்ரீதாயாஶேஷஸம்பந்தய:. ॥எஎஎ॥

॥வ்யாக்யா॥ ஹேபாதுகே? இதி பதம் ஸம்போதநம் ஶேஷஸாயகம், இஹ- ஶ்ரீரங்கே, த்வக்ஸம்- நிக்ஷிப்தம், ஶேஷ- உ த்க்ருஷ்டம், விஶேஷா:- ஸமஸ்தா:, பதம்- பாதம் ஸ்தாநஞ்ச, ஶேஷ ஸத்ரூ. நிஜஶாஸநாத்ரூப, பதயந்த்யௌ:, ஶூத்ராபாத்யாம்.வேத நாதிகாம், நிஜாம், ஆஜ்ஞாம்- ஶாஸநம், அவிஹதா- அப்ரதிபந் யா, கதி:- ப்ரவ்ருத்தி:, யஸ்யாஸ்தா, தாம், பதயந்த்யௌ:- ப்ரவ தயந்த்யௌ:, ஶாஸநாநாம்- ஸஜீவகீர்த்தநாம், ப்ரணயபத வீ- ஶேஷஸாகரம், ஶாஸ்த்ரநா- ஶேஷ, பத்ரயந்த்யௌ:- ஸவ த்யௌ:, ஜகதாம்- லோகாநாம், ஏகராஜ்ஞ- அதிபராஜஸ்ர பெ ஸத்யௌ. ஐராஜ்யஸ்ரீ:- ராஜஉபசாரா, ஸவதி. பர் த்காயாஸ்ருத ஶேஷாத்ககேவ ஏகஸ்கேவ ஸமபதாத நாமணென்ந ஶரீரபரிஹ ஸாக்ஷ் பேக்ஷகாணாம் ஸத்

ய்துவருகிற அடியார்களுக்கு, ஞானயோகம் கர்மயோகமென்கிற இரண்டு நல்லவழிபோலிருக்கிறீர்கள். ॥எஎஎ॥

நீங்கள், இந்தத் திருவரங்கத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பதத்தை வஹித்து வேதரூபமான அவருடைய கட்டளையைத் தடையில் லாமல எங்கும் பரவச்செய்து சரணமடைந்தவர்களைக்காப்பாற் றி ஏகாதிபத்தியமா யாண்டுகொண்டிருக்க, நீங்கள் இரண்டுரா ஜாக்களாயிருக்கிறீர்களென்று உலகத்தார் நினைக்கிறார்கள். *

ஆதிசேஷனொருவரே இரண்டாய் வடிவெடுத்துவந்திருக்க; இ

[illegible]

[illegible] ॥௭௭௮॥

[illegible] ॥௭௭௯॥

[illegible]

ருவர்தானென்று உலகத்தில் சொல்லுகிறார்களென்றும் சொல்லலாம். ॥௭௭௮॥

நீங்கள் அடியார்களுக்கு இல்லாத ஸம்பத்தைக்கொடுத்து இருப்பதைக் காத்துக்கொடுக்கிறபடியால் வடிவெடுத்துவந்த அடியார்களுடைய யோகக்ஷேமம்போலிருக்கிறீர்கள். ॥௭௭௯॥

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளைக் கட்டியிருக்கிற நீங்கள் அ

பதயோ: । ஶோதயதி ஸம்ஶ்ரிதானாம் புண்யாபுண்யமய
ஶ்ருங்கலாயாமலம் ॥ ॥௭௮௰॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
த்வந்த்வபத்ததி: த்ரயோவிம்ஶீ

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யானே
பாதுகாஸந்நிவேஶபத்ததி ப்ராரம்ப:.

கர்ணாவணீயஸீம் விஶேஷாத் உபஹிதாவபி த்ராகீயஸீம் ।

யாமலம், ஸம்ஶ்ரிதானாம், புண்யம் - ஸுக்ருதம், அபுண்யம் - பாபம், தன்மயாத்மகம், ஶ்ருங்கலாயாமலம் - நிகலத்வயம், ஶோதயதி. நாஶயதீத்யர்த்த:. "வித்வான் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜன: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" இதி ஶ்ருத்யுக்தாம் முக்திம் ஸம்பாதயதீத்யர்த்த:. வ்யாஜஸ்துதிரலங்கார:. பந்தகஸ்ய ஶோதகத்வவர்ணநாத். அத்ர யத்யபி யாமலபதஸ்ய த்விஸ்வாரஸ்ய தர்ஶநாத் கர்மத்வம் ஶோதகத்வம் வா, ததாபி "உபேதிஷ்வபி தாதுஷ் ஸாத்யஸாதநவாஸ்தவேதிஷு" இத்யாதாவிவ தாத்பர்யாத் ப்ரதீதே ராஶ்ரயாணாம் கர்மத்வஶுத்ரகர்மத்வம். ॥

அதாஸ்யாம் பத்த்யாம் பாதுகாஸந்நிவேஶம் வர்ணயதி —

॥கர்ணாவிதி॥ கர்ணௌ - கர்ணசிஹ்நவிஶேஷ பாதநாட்யந்தராலாக்ரஸ்யோபரிதநௌ, விஶேஷாத், (வர்ணநாந்தரேண) அணீயஸீம் - அல்பஸந்நிவேஶாம், உபஹித: - ஸ்திதிக ஸ்திராங்குஷ்டபார்ஷ்ணிப்ராக்க்ருதௌ. விஶேஷாத், (வர்ணநாந்தரேண) த்ராகீயஸீம் - ப்ருதிவிஸ்தாராபாதாஸந்தாநேக்ஷயா தீர்க்கத்வஸ

டியார்களுடைய புண்யபாபங்களாகிற தளையை அவிழ்த்துவிடுகி றீர்கள். ॥௭௮௰॥

எம்பெருமான் சிறிதாய் வடிவெடுத்தபோது அவர் திருவடிகளுக்குத் தக்கபடி சிறிதாயும், எவ்வளவு பெரிதாய் வடிவெடுத்தா

ப்ரவிஶ்ய பாது³காம் நித்யம் தத்³வம்ஶமேவ ஸம்ஸ்தி²தாம் ॥
ப்ரதிதிஷ்ட²தி பாது³காஸம்ஸ்தி²தாயாம் த்வயி நித்யம் மணிபாது³கே முகுந்த³:। இதரே து பரிச்ச²தா³ஸ்து ஸர்வே விப⁴வவ்யஞ்ஜநஹேதவோ ப⁴வந்தி॥ ॥௭௮௨॥
தவ ரங்க³நரேந்த்³ரபாத³ரக்ஷே ப்ரக்ருதிஸ்ஸகு³ணோபி ஶக்திவா

ஸந்நிவேஶாம், ஶுத:, தஸ்ய, பூர்வமேவ — ப்ராரம்பே⁴ ஏவ, "அணோரணீயாந்மஹதோ மஹீயாந்" இதி ஶ்ருத்யுக்த ஸ்வபா⁴வஸ்வரூபேண வர்த்ததே, ஸம்ஸ்தி²தாம் — ஸமவஸ்தி²தாம், பாது³காம், நித்யம், ப்ரவிஶ்ய. காஶ்யபீம்ப⁴ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட: ஶேஷோ'பி⁴ப்ராய:, ॥௭௮௧॥

॥ப்ரதிதிஷ்ட²தீதி॥ ஹே பாது³கே! முகுந்த³:, பாதே³ந ஸம்ஸ்தி²தாயாம் — ஸமவஸ்தி²தாயாம், த்வயி, நித்யம், ப்ரதிதிஷ்ட²தி — ஶாஶ்வதிகாஶ்ரயோ: ப்ரதிஷ்டி²தோ ப⁴வதி, தே — ப்ரஸித்³தா⁴:, ஸர்வே — பரிஶ்ரயந்தா:? இதரே பரிச்ச²தா³:— ச²த்ரசாமராதி³ பரிப³ர்ஹாஸ்து, ஸ்வபா⁴வத:, விப⁴வஸ்ய — ஸம்பத³:, வ்யஞ்ஜநே — அபி⁴வ்யக்தௌ. ஹேதவ:— காரணாநி, ப⁴வந்தி. ஸ்வபா⁴வத: ப்ரதிஷ்டா²பாது³காதீ⁴நா இதரபரிப³ர்ஹா:! ஶோபா⁴ஸ்வயம் வ்யஞ்ஜகா இதி வ்யதிரேகாலங்கார:। ॥௭௮௨॥

॥தவேதி॥ ஹே ரங்க³நரேந்த்³ரபாத³ரக்ஷே? ஸஹஸ்ரத³ம்ஷ்ட்ர:— ஶேஷ:, தவ, ப்ரக்ருதி:— உபாதா³நம் ஸந்நபி, ஶேஷஸ்ய பாது³காரூபேண பரிணத இதி பா⁴வ:. ப்ரதி²தா:— பாது³காஸநாதா⁴ரகாரேண ப்ரஸித்³தா⁴:, ஸ்வஸ்திகா:— பா⁴ஷ்யஸ்திகா ஸந்நிவேஶ ஸமாநாகாரா:ரேகா:, லக்ஷணம்— ஶங்க²நம் யேஷாம் தே:, ஶிரோபி⁴:— ப²ணாபி⁴:, ப⁴க்திமாந் தத்த்வாஸு-

ளும் அதற்குத்தக்கபடி பெரிதாயும் வடிவெடுத்து அவரைப் போலவே யிருக்கிறபாதுகையைச் சரணமடைகிறேன். ॥௭௮௧॥

பெருமாள் எப்போதும் தன் திருவடிக்குத் தக்கதானஉன்னைத்தான் முக்கியமாய் அடைகிறார்; குடை சாமரம்முதலிய மற்றபரிஜனங்களெல்லாம் ஆடம்பரங்களாயிருக்கின்றனவேதவிர வேறில்லை. ॥௭௮௨॥

திருவனந்தாழ்வான் உன்வடிவமாயிருந்தாலும், உன்னுடைய

ரதம்த்ர்யாக । பவதீம் ஸமதீவ பணும்ஹம்ஸூ: ஸூயித
ஸவஹிக ஒக்ஷேணை ஶ்ரிரோஹி:॥ ॥௭௮௫॥

பரஸ்ய பும்ஸ: பதபங்க்திஶோபாம் ப்ரயுஞ்ஜதே பாவி
தபுண்ட்ராத்ரா: । கலேவரே நீவா நவதிஶ்ய பாபட்டா
ரம்கேஶா ரங்கேஶபாதுகே கவாம்॥ ॥௭௮௬॥

விஶ்வஸ்ய ரங்கேஶ்வரபதிம்வராயா: ஶ்ருதே: ஶிரஸ்தாம் ஶ்ரு

கவசிஷய ஶ்ரேபவாரவஶதபா, பவதீம், ஸமதீவ- யமேத்த ஐவே த்ரயஸ்வேக்ஷா. ஶேஷஸ்கூஹிணு கேவலி கூத்ணிவேஶம்ஹஸ்த்ர ஸமதீதிபாவ:. ஸவர்ஜாத்ர்ய:ஸதஸ்ர்ரிஜ பணாமதரேவா ஹேது பாதுகாயாமஹ ஸணிவேஶகூரேக்ஷேக்ஷ்ரதி. ॥

॥பரஸ்யேதி॥ ஹேரங்கேஶபாஸ்யபாதுகே? பாவிதபுண்ட்ராத்ரா:- பரிஶீலித புண்ட்ராத்ருஶாலோ: பாராஷா:, கவாநாம்- பாபாநாம், ப்ரதீகாரே- ப்ரதிக்ரியாய், பரஸ்ய பும்ஸ:- ஹரே:, பதயோ:, ஸணிவேஶ ஐவஸணிவேஶ: யேஷா ஷாம், பாபட்டாய், கலேவரஸ்ய- வ்யாஜீக்ருத்ய, கவாம், ரங்கேஶா- கலேவரேஷு, ப்ரயுஞ்ஜதே- ஸஞ்ஜீத்ருஷ்வ:. ஹரே:பாது க்ருதிராதேநாஸிதயா ஶ்ருதிஸு ஶ்ருயவ்பாட்டம் யோவி ஷயாதி ஸ பரஸ்யபும்ஸ: ஶ்ரியாஸமதீத்ரயவணே ஹ ரவஸ்ரேஷுவ ஸம்யிஷம். பரேஶேகோஷ்யஶ்ணா ஶ்ருவ ஷேஶாக பாவிதபுண்ட்ரா ஐத்ருக்ஷம். ஆதுஶாயவ்பாம் ட்ப்ரகாரஸ்த ஸமஸ்ரேஸ்வபாஶ: ப்ரதிபாதித:, கேத வாவஹ்ரதிரஸங்காரஶ:. ॥௭௮௬॥

॥விஶ்வேஶ்ருதி॥ ஹேபாதுகே?வ்ருஷா:- ஜ்ஞாநாயிகா:,கவாம் ரங்கேஶஸ்ய பதிம்வராயா:- வத்வா:, ஶ்ருதே: ஶ்ருயஶ்நீ-

ரேகைபோன்ற ரேகையுள்ள தன் சிரஸ்ஸுகளில பக்திபரவச ராய் உன்னைத்தரித்துக்கொள்ளுகிறார். ॥௭௮௫॥

பெரியோர்கள் பாபங்களெல்லாம் நீங்கும்பொருட்டு, பெருமா ளுடைய திருவடிகளைபபோல் திருமண்இடுகிறதென்று சாக்கிட்டு, உடம்பெல்லாம் உன்னைத்தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ॥௭௮௬॥

ஸ்ரீரங்கநாதனையே பர்த்தாவாக வரித்திருக்கிற வேதங்களுடைய சிரஸில் (வேதாந்தத்தில்) நீயிருப்பதனாலேயே அந்த வேத

யந்தி வாஜா~மெக கூவாம் । பஜ்ஞி வ்ருஜா ஸூஜயெ வயஞு
நாம் கூவநீ~ஜி தா ந்ருஞாஹவணாநி ஜளமுள॥ ॥௭௫॥
வஹந்தி ரம்ஶெஶவாஜாரகெ்ஷ ஜீவஜ்ராய~ஷாம் ஜஶிஜ்த
ஸக்திஷாயா: । க்ஷுஶாயிவாநா ஜயரொயநாயஜ் ஸூநா
ஜிகாம் ஜம்ஹஉஷொஜஸஞுமெதூ:॥ ॥௭௬॥
வ்ருஞுஹக்ரெஜண வயிதாரஜரெஹ ஸநுஶஜ்யஞீம் ஜணி

உவநிஷஜி, ஸ்ருதாம், கூவாம். தயாகெவநவிஜ்ருஶ்ரு, ஸஜம்யஹிஷ
ஹகாமெ, வயஞுநாம்- வதிம்வரணாம் கந்ருாநாம், ஜளமுள-
ஶிரஷி, கூயா, ஜ~ஜி தாநி- விஹ்நி தாநி, வாஜா~காலஸஜாநா
கார ரெவாய~க்ஷாநீத்ருஜ்ஜ:. க்ஷஹரணாநி- ஸஞுஷணாநி,
பஞ்ஞி. கூஜ்ம்கிதாநாம் ஶ்ரூதீநாம் ஸளஜம்ஹ்ருமூஜ்ஜுஷா ஸூ
வயஞுநாஜவி தஜாகாம்க்ஷயா வ்ருஜாஸூாம் பஞ்ஞீஜ்ருமெக
ரஜ்ஜெவக்ஷா ॥௭௫॥

॥வஹந்தீதி॥ ஹெரம்ஶெஶவாஜரெக்ஷ? ஜீவஜ்ராய~ஷாம்-
விரகாமுஜீவிநாம், ஸதஷு ஜம்ஹஶாஸரணஹமும், க்ஷுஶாயிவாநாம்-
ஜிஜீஶ்ரவரணாம், கூவரொயநாயஜ்:- கஜ:வெ~ரஷ்ரிய:, ஜஶிஜ்
தா:, ஸக்திஷாயா:- வெஜெரக்க்ஷஜ்ர:, யாஹிஸூஸூத்ரு:, ஜம்
ஹமுமெஜஜ்:, ஹெஜஸஞுமெதூ:- மெஹவெயமெகா்- தவ
ஜ~ஜி காம்- கூவஜாகாரரெவாம், வஹந்தி. ஹஜெ்ருாரஜெவக்ஷா.
ஜம்ஹஉஸஞுதுஹயிஜ்த வவிஜெ ஜம்ஹஉாஹரணெ வாஜா~
காலஹிவெஶக ஜ~ஜெவக்ஷுதெ. ॥௭௬॥

॥வ்ருஞுஹெதி॥ ஹெஜணிவாஜா~கெ? கஜெ- உவரிஹாமெ

ங்களெல்லாம் எப்போதும வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனவென்று எண்ணிக்கற்றறிந்த பெரியோர்கள், தங்கள் பெண்களும் அப்படியே வாழவேண்டுமென்றே, விவாஹகாலங்களில் உன்வடிவுபோன்ற வடிவுள்ள ஆபரணங்களை அப்பெண்கள்தலையில் முடிக்கிறார்கள்போலும். ॥௭௫॥

தேவதாஸ்திரீகளெல்லாம் தங்களுடைய ஸ்வர்ணமயமான மாங்கலியஸூத்திரத்தில்; உன்வடிவுபோன்ற திருமங்கலியத்தைத் தரிப்பதனாலேயே, அவர்களுடைய பர்த்தாக்களான திக்பாலர்களெல்லாம் நெடுநாள் ஜீவித்திருக்கிறார்கள்போலும்॥

பாது₃கே க்வாபி பாத₃ம் த்ரிலோகீம் பத₃பத்₃மராஜம் ஸம
த₃ர்சி₂நீம் சக்திம் பி₃ப₄ர்ஷி சௌ₂ரே: ॥ ௭௮௭ ॥

வ்யூஹக்ரமேண – வாஸுதே₃வஸங்கர்ஷணாதி₃ வ்யூஹாவ தாராநந்தப்ராது₃ர்பா₄வ க்ருத்ய ஸமுத்₃பா₄வித விப₄வாத்₃யா, ப்ரதிதாரம் – ப்ரதிஜாநம், ப்ரதிவிஷயக்ருத்யே: (க்ருத்ய) ப்ரதிக்ஷம், க்ரம – க்ரமேண, ஜாதாவேகவத₃நம். ஸுத₃ர்சநாவ யவ விசே₂ஷமேவாஜ க்ருத்யை:. ஸுத₃ர்சநபத₃ம் – ப்ரகாசயதீம் “க்ரமசீ₂ல்வேவ வக்ரமேத்₃” இதிவிப₄: த்ரிலோகீம் – லோகத்ரயஸமாஹாரம், அபி₄ஸந்தீதீ. பாத₃ம் – ரக்ஷிதம், சௌ₂ரே: – ஸ்ரீரங்க₃நாத₂ஸ்ய – பத₃பத்₃மே. ஹஜ்ஜீதிதயோக்ஷாம், பத₃மேவாத்₃யந்தா த்ருவித₃த்₃யே. தத்₃யதா₃ஸ்யை: ஸ்தா₂நவர: க்ஷாம, ஸுத₃ர்சிநீம் – ஸுத₃ர்சநசக்ரம் யந்த்ரம், சம்பேதி. இத்யாதௌ₃ சேஷா ரேஷா நயமாணிதா, பாது₃காயாமப்யேவ ஸந்நிவேச ஸுத₃ர்சநயந்த்ரஸ்ய த₃ர்சநேவேக்ஷ்யதே. யந்த்ரவி ந்யாஸ ப்ரகாரஸ்து பரித: பாது₃காவ்யூஹே யதாவ வதிதயா ஸம்ப்ரதா₃யமேதாவஹநவ்ய:, த்ரிகோணமேவாத₂ய வ்யதிக்ரந்தம்விலிவ்ய தி₃ம்ப₃மமேவயா ஸம்ப்ரவேசஷ்ட்ரயே ஷேச பத₃த₃ஷாநிவிலிவ்ய பூர்ணபி₃ம்ப₃மமேவயா ஸம்வேஷ்ட்ய தஸ்ய ஷட்₃க்ஷு ஜாலாந்விலிக்₂ய தத்ரவிகஸ்வர பத்₃மத₃ஸ்யுஷி தயோந த்₃விதீயதா₃நே த்ரிகோணவ்யதிகரேஸதி பரித: ஷட் பாது₃காஸந்நிவேச: ப்ரதிமோஹவதி, தத்ரவாரஸாரஹித₃ வ தித₃த பாது₃காயாம ஸம்யோஜநேந வீக்ஷணேபரித:பாது₃காத்ரய த்ருதீகிவவதி. ॥ ௭௮௭ ॥

வாஸுதேவர்முதலாய் அனேக அவதாரமெடுத்த ஸ்ரீரங்கநாதனை யாவருக்கும் காட்டிக்கொண்டு அவர் திருவடித்தாமரைகளில் இருக்கின்ற நீ, லோகரக்ஷணத்திற்காக அவர் திருவடிகளை வந்தடைந்த, அனேக அரங்களோடுகூட பத்மரேகா மத்தியிலிருக்கின்ற ஸுதர்சன யந்திரம்போலிருக்கிறாய். *

சப்தசிலேஷையாலும் ஸுதர்சன யந்திரத்தில் பாதுகாகாரமான அனேகம்ரேகைகள் இருப்பதனாலும்இப்படியருளிச்செய்தது.॥

மத்தியத்தில் சுருங்கி ஸுவர்ணகமலாஸனத்தில் எழுந்தருளி

संसारिका कनकपञ्जरकेलिकीरान् त्वय्यर्प्य शुभ्रा उ-
रसि वा रङ्गेशपादुके त्वम् । सन्दृश्यसे सरसि-
जासनया गृहीतं रङ्गविहारं किमपि रम्यविहार-
योग्यम् ॥ ॥௭௮௮॥

आमोदितस्य मधुजनस्य नित्यं आग्रहतः श्रव-
णेषु विनिवेश्य । सङ्गीकृतं प्राग्भवेदिति सम्भ्र-
मेण कार्श्यं त्वया कनकमेव नवावतारैः ॥௭௮௯॥

॥पदार्थः॥ हे रङ्गपतिपादुके! कनकपञ्जरस्य, पञ्ज-
रस्य, केलिकीराम् - विळाट्टुक्किळि, उष्णीषे जगियाल. पा-
दा, शुभिका - स्वीतिः, ययाका, शुभ्रा, त्वय्य - त्वय्यर्प्य
उद्धृत्य, क्षमा - तद्. त्वम्, सरसिजासनया - उद्भव-
त्या श्रिया, गृहीतं - अङ्गीकृतं, रङ्गे - श्रीरङ्गे नत-
स्थाने, विहारस्य - सञ्चारस्य नतनस्य, योग्यम् -
उचितं, किमपि, अस्त्रपञ्जनाभिमुखिरक्षणं श्रुतमपि, रङ्ग-
पादुकं - वेषाहम्, सन्दृश्यसे. नतनामयं सङ्गी-
कृत कनकपारिरक्षणं वैराग्यं सुधात्यागः. श्रेषा-
नाध्यायणी तोरक्षणं वैराग्यम्. ॥௭௮௮॥

॥आमोदितस्येति॥ हे कनकमयनवावतारके? नित्यं-
सदा, आमोदितस्य - पञ्चजातस्य, मधुजनस्य - मधु
श्रितजनस्य, अतः - कार्श्यादेव तोः, विभवप्राप्त्यक्षत्र
कार्श्यं प्रबोधयतः, श्रवणेषु - कार्णेषु अघात्रुसाम
समाक्षिप्तम्, आग्रहेण, विनिवेश्य, त्वया, कार्श्यं-
तनुत्वं, (अश्रितजनसम्बन्धि) तत् तनुत्वमिव दारिद्र्य-
कृत नाम्यवसीयते. सम्भ्रमेण - सत्वराहेण, प्राग्भवं,
दृष्टपूर्वतया, सङ्गीकृतं - सम्बन्धकारणमिदं, कनक-

யிருக்கிற நீ, ரங்கஸ்தானத்தில் விஹரிக்கவேண்டுமென்று வேறு வடிவங்கொண்டு பிராட்டிபோலிருக்கிறாய். ॥௭௮௮॥

நம்மை யடைந்தஜனங்கள் மகாவைபவத்தை யனுபவிக்கவேண்டி யிருக்க அப்படி யில்லாமல் தரித்திரத்தால் க்ருசித்துப்போகிறதாவென்று எண்ணி நீ, அந்த க்ருசமாயிருக்குகையை உன்மத்தியில்வைத்துச் சிறைசெய்திருக்கிறாய்போலும். பாதுகைநடுவில்

[illegible]

[illegible] ॥௭௮௧॥

[illegible]

[illegible] ॥௭௮௨॥

[illegible] ல் க்ருசித்து இருப்பதைபபற்றி யிப்படியருளிச்செய்தது.॥௭௮௧॥

நீ பெருமாள் திருவடிஸம்பந்த மிருக்கிறவிடத்தில் விருத்தி யடைந்தும் அதில்லாதவிடத்தில் க்ருசித்துமிருப்பதைப்பார்த்தே பெரியோர்கள், பெருமாள் திருவடிஸம்பந்தமும் அது இல்லாமையுமே லோகதுக்கங்களுக்குக் காரணமென்று நிச்சயிக்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். ॥௭௮௨॥

நீ ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளை ரக்ஷிப்பதும் அவைகளுக்கு பூஷணமாயிருப்பதுமாகிய இரண்டுகைங்கரியம்பெற்று, அவ

[illegible]

[illegible] ॥எகூக॥

[illegible]

ருடைய பரிவாரங்களுக்கும் ஆபரணங்களுக்கும் நடுநிலையாயிருக்கிறாய். ॥எகூக॥

எம்பெருமானுக்குத் திருவடிதவிர மற்றவிடங்களில் ஒன்று மாற்றி ஒன்றாய் அனேக ஆபரணங்கள் ஸமர்ப்பிக்கலாம், திருவடிகளுக்குமாத்திரம் இவ்வளவு அழகாயும் தகுந்ததாயும் உன்னைவிட வேறொன்றையும் காணோமே! ॥எகூஉ॥

அங்களிரண்டுகண்களால் உன்னைஸேவித்து எவர்களுக்கு திரு

[illegible] ॥௭௧௩॥

[illegible] ॥௭௧௩॥

[illegible]

ப்திபிறக்கவில்லையோ அவர்கள் நாளளவில் ஆயிரங்கண்கள் உள்ளவர்களாய் ஆகிறார்கள் (இந்திரனாகிறார்கள்) ॥௭௧௩॥

'பதம் பிரமாணமன்று' என்கிறஸித்தாந்தம், பிரஸித்தமான ஸ்வாமியினுடைய பதவிஷயத்தில் வேண்டாம் என்றே வேதஸ்வரூபமான நீ, அவருடையபதத்திற்குச்சரியான பிரமாணமாயிருக்கிறாய்போலும். பதமென்பதற்கு சப்தமென்றும், திருவடியென்றும் அர்த்தம். பாதுகை திருவடிகளுக்குச் சரியாயிருப்பதைக்

[illegible] ॥௭௬௪॥

क्रमा[illegible] जगत्त्रयं यस्य [illegible]तस्य वा । पादुके [illegible] तत्पदं नित्यमेव [illegible] सं[illegible]तं त्वया ॥ ॥௭௬௫॥

आलवालमिव भाति पादुके पादपस्य भवती मुरद्विषः । यत्समीपविनतस्य शम्भोः सारिणी भवति भा-

[illegible] जनकतयाध्यवसीयते. [illegible] ॥௭௬௪॥

॥ क्रमा[illegible]ेति ॥ हे पादुके! जगत्त्रयं, [illegible] उदितस्य - उद्यतस्य, यस्य - त्रिविक्रमदेवस्य, [illegible] ॥௭௬௫॥

॥ आलवालमिति ॥ हे पादुके! भवती, मुरद्विषः भगवतः पादपस्य - कल्पवृक्षस्य, आलवालमिव, भाति, [illegible] शम्भोः - शिवस्य, [illegible]

கொண்டு, பாதுகை வேதஸ்வரூபமாகையால் அதுவே பெருமாள் திருவடிகளுக்குப் பிரமாணமாயிருக்கிறதென்று, உத்பிரேக்ஷித்திருப்பது காண்க. ॥௭௬௪॥

எந்த திருவடிகளால் அளக்க மூன்றுலோகமும் போதாமல் போய்விட்டதோ; அந்த திருவடிகளையும் நீ அளந்திருக்கிறாயன்றோ! ॥

ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற கல்பகவிருக்ஷத்திற்கு நீ பாத்திபோலிருக்கிறாய், அப்படிப்பட்ட உன்னை ருத்ரதேவன்வந்து வணங்கும்போது அவன் சிரஸிலிருக்கிற கங்காநதி உன்னிடத்தில்வந்து

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇𑌫𑌾𑌃 ॥ ௭௯௬ ॥

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌨 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾 𑌸𑌤𑌿 𑌶𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑌰𑍂𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿-
𑌣𑍀 । 𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌕-
𑌨𑌕𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 ॥ ௭௯௭ ॥

𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌵-
𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍋𑌰𑌞𑍍𑌜𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁 । 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇𑌫𑌾- 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾 𑌮𑌂𑌶𑌾, 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀- 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌭-
𑌵𑌤𑌿, 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰. ॥ ௭௯௬ ॥

॥𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇𑌤𑌿॥ 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂- 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿, 𑌶𑍌𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯-
𑌹𑍇𑌷𑍁, 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾𑌃- 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾𑌃, 𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾, 𑌶𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾, 𑌕𑌾𑌪𑌿- 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾, 𑌕𑌨𑌕𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿, 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾- 𑌵𑌰𑌾𑌟𑌕𑌃, 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌃, 𑌪𑌦𑍇𑌵𑌨𑌵,𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁-
𑌜𑍇, 𑌸𑌤𑌿- 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃. 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌕𑌶𑍋𑌭𑌾𑌕𑌰𑌃. ॥ ௭௯௭ ॥

॥𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌦𑌾𑌵𑌤𑌿𑌃- 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃, 𑌤𑌾-
𑌮𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂- 𑌸𑌶𑍋𑌣𑌵𑍇𑌶, 𑌪𑌾𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌂 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌂- 𑌷𑍋-
𑌡𑌶𑌗𑍋𑌪𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂, 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮- 𑌵𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇, 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯- 𑌅-
𑌨𑍁𑌸𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯, 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃, 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌵𑍇𑌹𑍇𑌤𑍁- 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍁𑌮𑍇𑌹𑍇𑌤𑍁,
𑌅𑌪𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰, 𑌅𑌂𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃. 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌂- 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾-
𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂, 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌉𑌤𑌿𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃.
𑌤𑌥𑌾, 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯- 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌂, 𑌸𑌮𑌵-
𑌤 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌆𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌤 𑌸-
𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌨𑍀𑌪𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃. 𑌸𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾- 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾-
𑌨𑌂, 𑌲𑌿𑌹𑌤𑍀- 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍀, 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀- 𑌸𑌮𑌵𑌤𑌾𑌦𑌶𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾, 𑌶𑍋𑌭

பாய்கிற வாய்க்கால்தண்ணீர்போலிருக்கின்றது. ॥ ௭௯௬ ॥

நீ உன்னைவந்தடைந்து ஸந்தோஷிக்கின்ற முனிவர்களாகிற வண்டுகளுள்ளவளும், மோக்ஷமாகிற அமுதத்தை வர்ஷிக்கின்றவளுமாயிருப்பதால், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரைக்குக் கேஸரம்போலிருக்கிறாய். ॥ ௭௯௭ ॥

பதினாறாயிரம் கோபஸ்திரீகளை ஒரேவேளையில் ஸந்தோஷப்படுத்தவேண்டுமென்று கண்ணபிரான், ஒரேகாலத்தில் ஒரேமாதிரியாய் அவ்வளவு திருமேனியெடுத்தபோது, நீயும் ஒன்றுக்கொண்

ஸ்வம் பிப்ரதீ ஸந்நிவேஶம் தவ ஸமா பாதரக்ஷே ஜாயதே
ம்ருஷ்டிராஸீத்॥ ॥௭௯௮॥

தத்தத்வ்ருத்தேரநுகுணதயா வாமநீம் வ்யாபிநீம் வா ப்ரா
ப்தே ரங்கே ப்ரதிதவிஸவே ஸூத்ரிகாம் ஸூத்ரதாரே ।
ந்ருத்த விஶ்வவ்யாப்திமமஹதா நாடிகாமேகதாகாமா நாநாரஸம்
ஸ்யா ஸவதி ஸவதீ பாதுகே நர்த்தகீவ॥ ॥௭௯௯॥

ர்த்தி:, ஶ்ருதிஸ்ச. பாதுகாயாம் ஸமவ்ருத்தாணாநாம்ப்ராணம் வர்த்
நாஸ் ஸமாதாகாரா:

*

“வேஷாபஶஸ்த்ஸஸஹஸ்ராணி ஶதமேகம் தயாதிகம்।
தாவந்தி சக்ரே ரூபாணி ஸமவாது தேவகீஸுத:॥
ஸதேகைகம்ஶே நதா: க்ருஷ்ண தேநிரே மயாஸஹநம்।
மமேவபாணிக்ரஹணம் மேமேத்யேகஸ்தமாநிதி”

இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே. ॥௭௯௮॥

॥தத்தநிதி॥ ஹேபாதுகே! ரங்கே- ஸ்ரீரங்கவிமாநே நர்த்
நஸ்யாநேவ, ப்ரதிதை:- திவஸை:- ஸம்பவஸ், பஸ்யதஸ்ச, ஸூத்
த்ரதாரே- நடவரிஷ்டே ஸ்ரீரங்கநாதே, தத்தத்வ்ருத்தே:-தா
மநதி விக்ரமாதி விக்ரமஸ்ய தை: கெளஶிக்யாதிவ்ருத்தேஶ்ச, அநு
குணதயா, வாமநீம்- ஹ்ரஸ்வாம், வ்யாபிநீம்- மஹதீம்வா, ஸூத்
ரிகாம்- வேஷம், ப்ராப்நுவதி, ஸவதீ, விஶ்வவ்யாப்திமயீம்- ப்ரப
ஞ்சரக்ஷாதிகாம், மஹதீம், நாடிகாம்- லாஸ்யம், நேதாம்-ப்ரா
பயிதும், காமேரயஸ்யாஸாவதீ, நர்த்தகீ- நடீவ, நாநாரஸம்
ஸ்யா- பஹுவிதஸந்நிவேஶயுக்தா, ஸவதி. பாமநதி விக்ரமா
த்யாநுகுண்யநபாதுகாவிசரமஹதீவ ஸவதீதிபாவ:,
ஶ்லேஷாநுப்ராஸாநுப்ராணிதேயமுபமேஷா. ॥௭௯௯॥

று வேற்றுமைதெரியாமல் அதைப்போல் இரட்டிப்பாய் வடிவெ
டுத்தாயன்றே! ॥௭௯௮॥

ஸ்ரீரங்கநாதனுகிற ஸூத்திரதாரன் அந்தந்தக்காலத்திற்குத்த
க்கபடி சிறிதாயும் பெரிதாயும் வடிவெடுத்தபோது, நீயும் ஒரு
நாட்டியமாடுகிற பெண்போல், லோகரக்ஷணமாகிற நாட்டியமாடு
வதற்காக, அதற்குத்தக்கதாய் அனேகவடிவெடுக்கிறாய். ॥௭௯௯॥

எம்பெருமானுடைய திருவடிகளும் நீயும் எல்லாவிஷயங்களி

दाने वारं सदने पृथक्त्वेक्षणागमेनापि । महिमा
चरणस्य तवापि तथा वैषम्यं रक्ष्यरक्षकभावात् ॥

इति कवितार्किककेसरिणः सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे
पादुकासन्निवेशपद्धतिः पञ्चविंशी

श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रव्याख्याने
यन्त्रिकापद्धतिः प्रारम्भः.

उद्धृत्य यन्त्रिकां पदे पादुकां सन्निवेशनात् ।

॥दानइति॥ हे पादुके? इत्यध्याहार्यं, महिमा, चरणस्य, तवापि, पृथक्त्वेक्षण- पार्थक्यदर्शिना, आगमेन- वेदादिशास्त्रप्रमाणेनापि, दाने- परित्राणे ज्ञाने प्रयोजनीयवचनं पादसदने कल्पि- कृत्स्नसदृशे, सम तथा इति शब्दे. कवितु, महिमा, चरणस्य, तवापि, रक्ष्यरक्षकभावात्, वैषम्यं-विशेषः. हरिचरणो रक्ष्यः पादुका रक्षित्रीति विशेष इति भावः. व्यतिरेकालङ्कारः, वृत्तमार्याछन्दः. ॥௮००॥

कथास्यं पवित्रं सम्यक्चरणाङ्गुष्ठसंबन्धनायतं
यन्त्रिकादाम्बल्य पादुकां वर्णयति —॥उद्धृत्येति॥

उद्धृता- ऊर्ध्वंगता, यन्त्रिका- अङ्गुष्ठसम्बन्धशङ्कुः यस्यास्तां, पादुकां, पदे, यस्याम् - उद्धृतयन्त्रिकायां पादुकायां, निवेशनात्- निक्षेपात्, विष्णोः- सम्बन्धि, चरणं, उपरि- ऊर्ध्वभागेऽपि, प्रत्याख्यातं- क्षिप्तं, प्रसारणं- अम्बराः, येनतत्, सविता.पा

தும் வேறுபாடில்லாம லிருக்கிறீர்கள், ஆனல் நீ அவைகளை ர க்ஷிக்கிறாய், அவை உன்னால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றன இதுதான்பேதம்॥

பெருமாள் தன் திருவடிகளில் தரித்துக்கொள்ளும்போது, எ தின்குமிழ் அவர் திருவடியின் மேற்புறத்திற்கு வேறுபாணமொ

[illegible] ॥௮௦௧॥

[illegible] ॥௮௦௨॥

[illegible]

[illegible] ॥௮௦௧॥

[illegible] ॥௮௦௨॥

[illegible]

ன்றும் வேண்டாமல் தானே ஆபரணமாயிருக்கிறதோ, அந்தப் பாதுகையை நான் வணங்குகிறேன். ॥௮௦௧॥

நீ பெருமாள் திருவடிகளைக் கீழேயும் முள்முதலியவைகள் தைக்கவொட்டாமல் காக்கிறாய், மேலேயும் வெயில்படவொட்டாமல் குமிழைக் குடைபோல்பிடிக்கிறாய். ॥௮௦௨॥

உன்னுடைய குமிழ் மேலேநீண்டுவந்திருப்பதைப்பார்த்தால்,

ஶேஷீ । ஸமுத்தாநிதாம் ப்ரதேஶிநீம் தே பதகம் ஶேஷ
வததேகதிகீர்த்யமாநாம் ॥ ௮௦௫ ॥

ஸூக்ஷ்மே தக்ஷிணபாதுகே த்வதீயா ஸ்பஷ்டாவதாநோந்நதிகா
விசித்ரா । பரம் பதார்த்தம் ப்ரகாஶயந்தீ ப்ரணவ
ஸ்யேவ பரஸ்ய அர்த்தமாத்ரா ॥ ௮௦௬ ॥

ஸ்தாநாவிதி । ஜக்ஷாதிகோ பாதா: । ததஸ்ருதரி க்ஷூத்ரதேஹ்ய
ப்ரதிரூபம். தே - தவ, ப்ரதேஶிநீம் - தர்ஜநீம் அங்குலிம், ஶ
ஶேஷீ. [illegible]
[illegible] ப்ரதேஶிநீ [illegible]
[illegible] ॥ ௮௦௫ ॥

॥ஸூக்ஷ்ம இதி ॥ தக்ஷிணபாதுகே! விசித்ரா - ஆஶ்சர்யாவஹா. த்வதீயா, ... ப்ரதிஷ்டா ... விஶேஷாத் ... ப்ரணவஸ்ய ... பரம் பதார்த்தம் ... அர்த்தமாத்ரா ... ॥ ௮௦௬ ॥

உலகத்தில் உயர்ந்த தெய்வமொன்று தானென்று விரலைநீட்டி நீ காட்டுவதுபோலிருக்கின்றது. ॥ ௮௦௫ ॥

உன்னுடைய குமிழ், பிரணவமென்கிற மந்திரத்தின் அந்த்யாக்ஷரம்போல் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைக்குறித்துக் காட்டிக்கொண்டு, அவ்வெழுத்தின் வடிவம்போலவே யிருப்பதனால், அக்குமிழை அவ்வெழுத்துப்போலவே நினைக்கிறார்கள். ॥ ௮௦௬ ॥

அநுயாத மநோரதா மநோரமா ஸஞ்சரதீ கேஶவஸ்ய ஶ்ரீ
...யாதி। ஸரணாவதி யந்த்ரகா தவைஷா ததநந்த
கவிபாரஸாவஹம் பாரஸ்த்ரக:॥ ॥௮௦௫॥

ஶங்கே ஸவத்யா ஸாஹஸம் வ்ருதீகம் ரங்கேஶபாதாம்புஜ
ஸம்ஸ்ரு ஷாபத்ம். த்ராணாய பாதாவதி விஷ்வபாநா மா
ஜ்ஞாகஸ் மம்பேஷீஸ்ரீ காதே। ॥௮௦௬॥

அஸங்க்ருதம் அணித்கயோவரிஷ்டா தந்த்ர நாலம் தவ

॥அநுயாதேதி॥ ஹே பாதுகாவதி? அநுயாத:— அநுஸ்ருத:, மநோரத:— ஆஶ்ரிதாநாம் அபிலாஷா:, யஸ்யா: ஸா, ஏ... ஹாதிஶயேந விசித்ரவஸ்த்ரஜந ஸஞ்சரதீ த்ருவிமலதே. பவதீ, மநோரம:, கேஶவஸ்ய - பாஷாணஸ்ய, ஶ்ரீயா-ஶோபாம், தயாதி, ஏஷா, தவ, யந்த்ரகா, பாரஸ்த்ரக- அஶ்ஹாமே விஷ்யமாநஸ், கவிபாரஸ்ய- பாமாயபாவ்ய கீர்த்திவிஶேஷஸ்ய "கவிபாரஸ்யாபமாயா:" இத்யுக்தே: ஸம்வஹம்— ஶோபாம், ததநந்த. நிஷஸ்தநாமேமேகா॥காரு:॥ ॥௮௦௫॥

॥ஶங்கே இதி॥ ஹே பாதுகாவதி? ரங்கேஶஸ்ய, பாதாம்புஜேப்யா: ஸம்ஸ்ருஷ:, அஸங்க:- வ்யோஜநம், யஸ்ய தம், ஸாஹஸம்— ஸாஹஸம், ஸவத்யா:, வ்ருதீகம்— யந்த்ரகாம், விஷ்வபாநாம்— ஜகதாம், த்ராணாய— அபிமதஸ்யாரக்ஷணாய, ஆஜ்ஞாகரீம்— விரோதிமஸ்தநாஸநம், தே— தவ, அம்பேஷீஸ்ரீகாம்— ஆஜ்ஞாமா த்ராதீவ, ஶங்கே. இத்யாகவேக்ஷா. ॥௮௦௬॥

॥அஸங்க்ருதமிதி॥ ஹே பாதுகாவதி? உபரிஷ்டாத்- உபரிஷா

உன் அடியார்களுடைய மநோரதப்படி நடக்கிற நீ, ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு வேடிக்கையா யுலாவத்தக்க பூந்தேர்போலிருக்கிறாய். அதில் உன் தமிழ் ஏர்க்கால்போலிருக்கிறது.

மநோரதமென்பதற்கு மனது ஆகிற ரதமென்று அர்த்தங்கொண்டு மநோவேகமாய் ஓடுகிறதென்று தேருக்கு விசேஷணமாக்கி அர்த்தங்கொள்க. ॥௮௦௫॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் உன்னைத் திருவடிகளால் பிடித்துக்கொள்ளுவதற்குக் கருவியாயிருக்கின்ற உன் தமிழ், லோகங்களை ரக்ஷிப்பதற்காக விரோதிகளை வெருட்டுகின்ற ரட்டுவிரல்போலிருக்கிறது.

[illegible] ॥ ௮௰௭ ॥

[illegible] ॥ ௮௰௮ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௮௰௭ ॥

[illegible] ॥ ௮௰௮ ॥

[illegible]

உன் குமிழ் அடியில்காம்புபோல் நீண்டு மேலே தாமரைப்பூப் போல் சித்திருந்திருபபதைப்பார்த்தால் திருவரங்கத்தமுதனுருடைய திருவடிவழகாகிற லக்ஷ்மியினுடைய லீலாதாமரஸம்போலிருக்கின்றது. ॥ ௮௰௭ ॥

உன்மேலெழுந்தருளியிருக்கிற எம்பெருமான்திருவடிகளுக்கு மேலே நீ குமிழ்வடிவாயிருக்கிறாய், இதனால் உண்டான உன்மேன்மையைப்பார்க்கும்போது,எப்போதும் உனக்குக்கீழேயிருக்கிற தேவதைகளுடைய சிரஸில் நீ எழுந்தருளி இருக்கிறாயென்கிற பிரதிஷ்டை அற்பமாய்ப்போய்விட்டது. ॥ ௮௰௮ ॥

பிராட்டிக்கிருப்பிடமான பெருமாள் திருவடியாகிற கிரீடத்தை

தம் பத்மராகஶகலை: । அங்கீகரோதி ரஸதி ரங்கராஜபாது-
காதே ஸாம்ராஜ்யஸம்பதநுரூபமிவாதபத்ரம் ॥
ப்ரத்யக்ரகல்பேவ ஸவிதே ஶரணாரவிந்தே ஶோதி ரங்கஸுதாம்ஶுகலா:।
ஶ்ருங்கோந்நதி தவ ச ஶ்ரியம் விடம்பயதி பாதுகயோ: ॥

ஷிகா, கிரீடமௌக்திகை: ஶேகரஸ்ய கிரீடஸ்ய ஶ-
நிதத்வாத்:, பத்மராகஶகலை: பரிவீதம், பத்மம், ஸர்வ
ரஞ்ஜகம் ப்ரோக்த: ஶ்ரேஷ்டத்வாத் உபசாரை:-
ஸமேந ரக்ஷணாய: தே- தவஸம்பந்திநீ, ரங்கராஜபாதுகா,
ஸாம்ராஜ்யஸம்பத்- ஸார்வபௌமைஶ்வர்யஸ்ய, அநுரூப-
யோக்யம், ஏகம் ஆதபத்ரம் ஸத்ருஶம், பரிதஸ்ஸ்வாஸிதம்
தீவ்ரம், அங்கீகரோதி உபசாரம்பூர: ॥௫௦௯॥
॥ப்ரத்யக்ரேதி॥ ஶேஷசரணாரவிந்தே ஸவிதே, ரங்கேஶவிஷ்ணோ:
ஸம்பந்தம்- ஸமீபஜநாஹ்லாதகஸ்ய, ஸர்வஜகத்ப்ராணஸ்ய, ப்ரத்ய
க்ர- நூதநா, கலேவ- ப்ரதிபதிகலேவ, ஶோதிதா- ஸமஸ்தா,
பாதுகயோ:, ஶோப:, ஶ்ருங்கயோ:- அக்ரபாகயோ:, உந்
நதிரிவ, ஶ்ரியம்- ஶோபாம், விடம்பயதி- அநுகரோதி. ரங்கநாத
ஶ்ரியோஸ்ய நாதமாணிக்யதாஸோபசாரம் ॥௫௧௦॥

தரிக்கிற உனக்கு உன்குமிழ் ராஜ்யாதிபத்தியத்துக்குரிய ஒற்றைக் குடைபோலிருக்கின்றது ॥௫௦௯॥

நீ, ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற சந்திரனுடைய, மூன்றாம்பிறைபோலவும், உன்குமிழ் அதன் நுனிபோலவு மிருக்கிறீர்கள். ॥௫௧௦॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
பத்ததிபத்ததிஷட்விம்ஶீ

ஸ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸப்தவிம்ஶே
ரேகாபத்ததி ப்ராரம்ப:.

ஸ்புரயந்தீம் ஸ்வரேகாபிரநாம்நேயஸரஸ்வதீம் ।
அவர்ணநீயஸௌந்தர்யாம் வந்தே ஶௌரிபாதுகாம் ॥

மணிமௌலிநிவேஷ்டநாத்ஸுராணாம் ஸஹஸே காஞ்சந
பாதுகே விசித்ரம் । கமலாபதிபாதபத்மயோகாதப
ரம் லக்ஷணமாதிராஜ்யஸாரம் ॥ ॥௮௧௨॥

அதாஸ்யாம் பத்த்யாம் பாதுகாகதாந் ரேகாவிஶேஷாந் ஸ்து
த்யதாம் வர்ணயதி — ॥ஸ்புரயந்தீமிதி॥

ஸ்வாபி:- நிஜாபி:, ரேகாபி:, அநாம்நேயாம்- [illegible] [illegible] விதிதவாஸ்தே [illegible] தோஷஸர்ணாத். ஸரஸ்வதீம்- வேதாத்மிகாம் உக்திம், ஸ்புரயந்தீம்- ப்ரத்யபிஜ்ஞாபயந்தீம், அவர்ணநீயம்- [illegible] வர்ணநாஶக்யம் ஸௌந்தர்யம்- ஆபிரூப்யம், யஸ்யாஸ்தாம், ஶௌரே:, பாதுகாம், வந்தே. ஸ்புரயந்தீமிதி ஸ்வபாவோக்திரலங்கார:. ப்ரயாணந்தோ! ப்ரேயோலங்கார:. ॥௮௧௧॥

॥மணீதி॥ ஹேகாஞ்சநபாதுகே! ஸுராணாம், மணிமயஸ்ய கிரீடஸ்ய, நிவேஷ்டநாத்- ஸம்வேஷ்டநாத் ஹேதோ:, விசித்ரம்- நாநாகாரம், விஸ்மயாவஹம், கமலாபதே:, பாதபத்மயோ:, யோகாத், அபரம்- அந்யத், ஆதிராஜ்யம்- ஸாம்ராஜ்யம். ஸாரம்- ஸாரபூதம், யஸ்ய தத், லக்ஷணம்- சிஹ்நம், ஸஹஸே. [illegible]யோக்யஸ்ய ஜந்தோ: ஸாம்ராஜ்யஸூச

எதன் மேலிருக்கிற ரேகைகள், எழுதிப்படிக்கக்கூடாததாயும் அத்யயனம் பண்ணியே அறிந்துகொள்ள வேண்டியதாயுமிருக்கிற வேதவாக்கியங்களை நினைப்பூட்டுகின்றனவோ, எதின் அழகு நம்மால் எழுதமுடியாதோ, அப்படிப்பட்ட பாதுகையை நான் ஸேவிக்கிறேன். ॥௮௧௧॥

தேவதைகளுடைய கிரீடங்களில் உரைவதனால் விசித்திரமாயும், எம்பெருமானுடைய திருவடிபட்டுத் தேய்வதனால் மிகுந்த ஸாம்ராஜ்யத்தை யுண்டாக்குவதாயுமிருக்கிற ரேகைகள் உன்

[illegible] ॥௮௧௧॥

[illegible] ॥௮௧௨॥

[illegible] ॥௮௧௩॥

[illegible]

ளிடத்திலிருக்கின்றன. ॥௮௧௨॥

உன்மேலிருக்கிற விசித்திரமான வரிகள் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளில் லோகநாதனுயிருப்பதற்குக் குறிகளாய், இருக்கிற சங்கசக்ராதி திவ்யரேகைபோன்றன. ॥௮௧௩॥

உன்னை வணங்குகிற தேவதைகளின் கிரீடங்களிலுள்ள மகரிகாதிபிரதிமைகளின் முகம் படுவதனுலும், மேலே எம்பெருமான் திருவடிகள் உரைவதனுலும் நாநாவிதமான ரேகைகள் உன்னிடத்து உண்டாயிருக்கின்றன.

*

புருஷனேடு ஸம்போகஞ்செய்து உண்டான பலகுறிகளிருக்கி

பரிஶோதலக்ஷணம்॥ ॥௮௧௪॥

த்ரிதஶமகுடரத்நஜ்யோதிரேவாவஶேஷாஸ் பரிணமய
ஸி பாம்ஸூந் பாதுகே துர்லிபிர்ம்ருஷ்டா। நராகரயநவே
வா ஸம்பத: ஸாயமித்தீ நியதிவிஹிதாநாம் நிக்ஷேபதிம்
தாரிர்லிபீநாம்॥ ॥௮௧௫॥

பதகமலதலாங்கா: ஸம்ஶ்ரிதாந்யாதபத்ரத்வஜஸரஸிஜதோ
ர்வ்யாமபேந்த்யஶ்ரீ லக்ஷணாநி। கமலநயநஶௌரே: பா

ணாமத:, லக்ஷணம்- ஶ்ரீவத்ஸம் லக்ஷயதீதி, ப்ரஹ்மஸி. நந்நந்த்வ்ய
லக்ஷணா. ॥௮௧௪॥

॥த்ரிதஶேதி॥ ஹே பாதுகே! பாம்ஸூந், துர்லிபி- துஷ்ட்ரேக
ஶிரஸ்ஸ்த்ருஷ்டா, த்வம், நராகரயநஸ்ய- ஹரே:, ஸேவாஸம்பத்-
ஸேவாஸம்பத், ஸாயமித்தீ- கடாக்ஷிதஸதீ, த்ரைலோக்யமோக்ஷ
ஶேதி ஷஷ்டீவ்ருத்திஷேயாஸ் கடாக்ஷிதீபா. த்ரிதஶாநாம், த
கோடிரத்நாநாம், உஜ்ஜ்வலே- நிவேஶேந, ஜநிதாயா:, ரே
வாயா:, கவஹேஶாஸ்- வ்யாஜாஸ், நியத்யா- விஹிதா, விஹிதா
நாம், தாரிர்லிபீநாம் - வாவாஸி வ்யஞ்ஜகாக்ஷராணாம், நிக்ஷே
திம்- வ்ருத்திரேவயா கவிஹவம், பரிணமயஸி- ஜநயஸி, கவ
ஹ்ருவ:, தஸ்க்ருநிஷ்டதாரிர்லிபீநாம் உபரிஷ்டபாதுகாரேவ
யாதகவதவஹூந்த்யாஸிஹவாஸ்வ்ருத்திரேவாக்ஷரோவாஸ॥

॥பதேதி॥ ஹே தேவி பாதுகே! கவம், தேவ:- ஶ்ரீதேய:
உபரி, பரிணதேத:- கமலதாதகம ஸம்வஸ்தாஸ் ஜாதேத:
ரேவாவிஶேஷே:, ஶௌரே:, பதகமலயோ:, அங்க:- தேயவ்ய,
ஸம்ஶ்ரிதாநி, ஆதபத்ரம், த்வஜ:, ஸரஸிஜம், தததாநி, தவ்யா

ன்றன வென்றுமர்த்தமாம். ॥௮௧௫॥

உன்னிடத்திலிருக்கிற சிறந்தரேகைகள், நம்மாங்களை வணங்குமவர்களின் சிரஸிலுள்ள கெட்ட எழுத்துகளை அழித்து, எப்போதும் எம்பெருமானுடைய ஸேவையை அனுபவிக்கத்தக்க தன்னடிச்சோதி பெறும்படியான நல்ல எழுத்துகளை எழுதுவதற்காக நீவைத்துக்கொண்டிருக்கிற அக்ஷரவிந்யாஸங்கள்போன்றன॥

உன்மேலிருக்கிற சத்திரரேகை, துவஜரேகைமுதலிய பலரேகைகளைப்பார்த்து, எம்பெருமானுடைய உள்ளங்காலில் ஸகல

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸாம்ராஜ்ய சிஹ்னங்களான அப்படிப்பட்ட ரேகைகளிருக்கின்றன வென்று யாவரும் நிச்சயிக்கிறார்கள். *

உள்ளங்காலைப்பார்ப்பது அருமை யாகையால்இதைப்பார்த்துஅறியவேண்டியதாயிற்று. ‖அகசு‖

திருமஞ்சனங் கண்டருளியபின்பு உன்னை ஸ்வாமி கொஞ்ச நாழிகை தரித்துக்கொண்டிருந்து மறுபடியும் விட்டுவிடும்போது பார்த்தால், அலங்காராஸனத்தில் ஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பித்த சந்தனம்முதலியவைகளெல்லாம் உன்மேல் ரேகை ரேகையாய் படிந்திருக்கின்றன. நன்றாய்அலங்காரஸ்நானம் பண்ணிவிட்டுக்கொஞ்சகாலம் நாயகனோடுகூட இருந்து மறுபடியும் வரும்போது பார்த்தால், ஸம்போககாலத்திலுண்டான பலவிதமான ரேகைகள் உன்மேல் காணப்படுகின்றன வென்றுமர்த்தமாம். ‖அகஎ‖

உன்மேல் அறுபதுநாழிகையும் பக்தியோடுவந்து ஸேவிக்கிற

ஸங்க்ராந்தமந்தை: ப்ரணதைஸ்த்ரிதஶேஶ்வராணாம் கோடீ
ரகோடிகஷணாதுபஜாயமாநை: । ரேகாதிஶௌரிப
தாதயிகாநமாவா ரேகாஶதைஸ்தவ பாதுகே
காபி ரேகா॥ ॥௮௧௮॥

பாதாவநி ப்ரதிபதம் பரமஸ்ய பும்ஸ: பாதாரவிந்த
பரிமர்தவிஶேஷயோக்யா । ஸ்வாபாவிகாந் ஸஹஜஸ
க்திவிஶேஷத்ருஶ்யாந் ரேகாத்மகாந் வஹஸி பத்ரலதாவி

॥ஸங்க்ராந்தேதி॥ ஹே பாதுகே! ஸங்க்ராந்தமந்தை:-பர
நம்ரை:, ப்ரணதாநாம், த்ரிதஶேஶ்வராணாம்- ஐந்த்ராதீநாம்,
கோடீராணாம்- கிரீடாநாம், கோடிபி:- அக்ரபாகை:, கஷ
ணாத், உபஜாயமாநை:, தவ, ரேகாஶதை:- அநேகாபி:
ரேகாபி:, ஶௌரிபதாத்- ஸம்பந்தாத், அதிகாநமாவா-
அதிகோத்க்ருஷ்டா, காபி- ஶாஸ்த்ரைரவிஜ்ஞாதா, ரேகா- விபா
தி. பாதாப்ஜ கஶாஸ்த்ரஸித்த ஸம்பந்தரணரேகாபி: ஸம்பந்தாதிரேகா
ஶ்ரீ வ்யதிகாநமாவாபஸம்ரேகாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா ஸாமா
ஜ்யபாவகரேகா, ஸம்பந்தாதேநவஸ்தாவி, தவ ஸாம்ராஜ்யரேகா
ஸ்ருங்காரதீதிமாவ:. ஹேதுகாதிஶயோக்தி:. ॥௮௧௮॥

॥பாதாவநீதி॥ ஹே பாதாவநி! ப்ரதிபதம்- பதேபதே,
பரமஸ்ய பும்ஸ:, பாதாரவிந்தஸ்ய, பரிமர்தவிஶேஷஸ்ய-
ஸம்மர்தநஸ்ய ஸம்பந்தஸ்ய, யோக்யா, த்வம், ஸ்வா
பாவிகாந். நைஸர்கிகாந், ஸஹஜை:- ஸ்வாபாவிகை:, ஸ
க்திவிஶேஷை:- அஸங்கீர்ண பக்திமேதை:, த்ருஶ்யாந், ஸா
ஹஜாநாம் ஸாத்யதாம் ஸக்திவிஶேஷைர்த்ருஶ்யாந் த்ருஶ்யைரித்யர்தே
அபிராமாந், ரேகாத்மகாந்- ரேகாரூபாந், பத்ரலதா
விஶேஷாந் ஸ்ரீராஜ ஶ்ரீபாதஸ்த ஜம்பூ கபோலகண்ஷா வி

தேவதைகளின் கிரீடங்கள், உரைவதனால், எம்பெருமானுடைய தி
ருவடிகளிலிருக்கின்ற ரேகைகளைப்பார்க்க அதிகமைபவமுண்டா
வதற்குக்குறிகளான, ரேகைகள்உன்னிடத்திலுண்டாயிருக்கின்றன॥
அடிக்கடி ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடியோடு (சர்யநமேறுடு என்று
மாம்) சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற உனக்கு உன்ரேகைகள் குங்கும
கஸ்தூரிகளால் அழகுசெய்திருக்கிற மகரிகாதிரேகைபோலிருக்

ஶஷாந் ॥அ௧௯॥

ொரவாவெஹஶத்ஸுவம் வ்ருஶஉயிதாம் வ்ருஜயவிஷ்ணுவாzzஶம்
காம । வஹவி ஐபாஜிஷ்ணுஷாவநி உெந்ரு நிஶஉஸு ஐாத்ரு
காெஙவ்ரும்॥ ॥அ௨௰॥

ரவிதாகாஸமம: । க்ருெஙவெநந ொரவா நிஶஷ்ரு்தெ வத்ரு வஞ்ரீத்" ஐதிஹாஶாயாெயாக்ஷீத்ர்யா ரஷீதாந் வத்ருவஞ்ரீெஹஷா ந், வஹவி. சுவஹுவெஹஷ:. ॥அ௧௯॥

॥ெரெவதி॥ ஹெஉயாஜிதஃவஷாவநி? க்ஷம், நிஶஉஸு-ெஙஷஸு வ்ருஜயெ- கஷாெஞ, விஷ்ணுவஸு- நாஶஸு, க்ருஶம்காம- ஹெஷ் ஹம், வ்ருஶஉயிதாம், ொரவாணாம், சுவெஹஶத:- வ்ராஜாஸ், ஐா த்ருகாரஞ்வம், ெஙவ்ரும்- சுக்ஷரவிந்ராஹம், வஹவி. உெந்ரு. உ ஸெவ்ருக்ஷா. வ்ருஜயெ சுெயர்த்ருவாராஷாஹாெவந ெவஷஸு உெஹஷஸுராஷிதி வரஉவாராெஷண ஸிவித வாஹகஙஸவா ஷாகாவதஜகிஹாவ:. வ்ருயஉம்வீக்ஷணீய: ெகாெஶா உாத்ரு காஶவ்ஷாஙக:. ॥அ௨௰॥

கின்றன. ॥அ௧௯॥

பிரளயத்தில் வேதங்களெல்லாம் அழிந்துபோகப்போகிறதே யென்று அதற்காக நீ முன்னமே எழுதிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற மாதிருகை அல்லது தாய்ப்புத்தகம்போன்றன உன்ரேகைகள் ॥

ஐதி கவிதாகிகஸிஹஉஸு ஸவதந்த்ருஸுதந்த்ருஸு
ஸ்ரீஉெஙடநாயஸு ஸ்ரீஉெஉஷாஞாஹாயஸு
க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாயவாஷாகாஸஹெவ
ொரவாவஸதிஸஸ்விஶீ.

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே

அதாதிகாரபத்ததி ப்ராரம்ப:.

கஸ்யாபி காஷ்டாம் கதிஷு ஶ்லாகந்தே ஸம்பந்திநோஜநா:।

பாதுகா ரகுவம்ஶ்யஸ்ய பரதாராத்யதாம் கதா ॥௨௦௧॥

ஸஜ்ஜ: ஸ்வதேஶ பரதேஶ விபாகஶூந்யம் ஸந்த: ஸ்துவந்தி

கஸ்யாஞ்சித் பஜத்யாம் ஸம்நிதௌ பாதுகா: ॥ ஸாமாந்யஶ்லோகேநாஹ — ॥கஸ்யாபீதி॥ கஸ்யாபி- விஷயஸ்ய, காஷ்டாம்- உத்கர்ஷம், கதிஷு- கதேஷு, ஜநா:, ஸம்பந்திந:- ஸ்வஸம்பந்திந:. ஶ்லாகந்தே- கத்யந்தே, ஸ்துவந்தீத்யர்த்த:. தமேவ விஶேஷேண ஸமர்த்தயதே. ரகுவம்ஶ்யஸ்ய- ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய பரதாக்ரஜஸ்ய, பாதுகா, பரதேந - தாஶரதிநா, ஸௌப்ராத்ரேண, ஆராத்யதாம்- பூஜ்யதாம், கதா. விஶேஷேண ஸாமாந்யஸமர்த்தநாத் அர்த்தாந்தரந்யாஸ:, பரதஜநாராத்யத்வேந ஶேஷத்வேந விஶேஷேண ஸாமாந்யஸ்ய விஷயஸம்பந்தி ஜநாஶ்லாகநஸ்ய ஸமர்த்தநாத், "உக்திரர்த்தாந்தரந்யாஸ ஸ்யாத் ஸாமாந்யவிஶேஷயோ:" இதி லக்ஷணம். ॥௨௦௧॥

॥ஸஜ்ஜ இதி॥ ஸஜ்ஜ:- ஸந்நத்த:, ஸ்வதேஶ:- ஸ்வக்ராமாதி:, பரதேஶ:- அந்யக்ராமாதி:, தயோ:, விபாக:- யதாநுஷ்டாந வைஷம்யம், ஶூந்யம்- தத்ரஹிதம் யதா ததா, ப்ரவாஸாதிக்லுப்த தாரதம்யாநாதரேண, கந்தம்- கவிஶ்ரேஷ்டம், ஸ்துதிம்- ஸ்தவ்யவாசம், நவாந்த்யஜந்தி- ந ஜஹதி, ஸந்தஸந்தே,

ஒருவிஷயத்தில் ஒருவனுக்குப் பெருமையிருந்தால் அதை அவன் பந்துக்களெல்லாரும் கொண்டாடுவார்கள், எப்படியென்றால்? சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய பாதுகையை பரதாழ்வான்கூடக்கொண்டாடினானன்றோ? பரதசாஸ்திராதிகாரியினுடைய பாதுகையை, அவனுடைய ஆட்டக்காரர் எல்லாருங் கொண்டாடினார்கள் என்றுமர்த்தமாம். ॥௨௦௧॥

பெரியோர்கள் ஸ்வதேசமானாலும் பரதேசமானாலும் தமக்

[illegible]

[illegible] *

[illegible] ॥

[illegible]

கு விஹிதமான நல்ல வ்யாபாரங்களை எங்கும் விடார்கள், பாதுகையானது நாட்டிலும் காட்டிலும் கண்டகசோதனமாகிய தன் தொழிலை நன்றாய் நடத்திவந்ததன்றோ! *

கண்டகசோதனம் — நாட்டில் கொடியவர்களைக்கண்டித்தல், காட்டில் முள்முதலியவைகளைக் காலில் தைக்கவொட்டாமல்நீக்குதல்।

சக்ரவர்த்தித்திருமகன் காகாஸுரன்மேல் ப்ரயோகித்த புல்

[illegible]

[illegible] ॥ ௮௨௫ ॥

லானது பிரும்மாஸ்திரமாய் பரிணமித்தது, பரசுராமனுடைய ஸாகிருதமும், ஸமுத்திரமும் அவர் அம்புக்கு லக்ஷ்யமாயின, அவருடைய பாதுகையும் அரசாண்டது, ஆதலால் மஹாத்மாக்களுக்கு எது எப்படி தானாகமாட்டாது. ॥ ௮௨௫ ॥

ஒருவன் தானிருந்தபதத்தை (ஸ்தானத்திற்கும் திருவடிக்கும் சிலேஷை) யிழந்து போனபோதிலும் அவன் அந்தப்பதத்திற்குத் தகுந்தவனாயிருப்பனேயானால், மறுபடி அது அவனுக்குக் கிடைக்குமேயொழிய அவனைப்போல் ஆயிரம் பிள்ளைகளிருந்து

𑌨𑌿𑌰𑍂𑌢𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌦𑍌 𑌰𑌘𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌃𑌪𑍍𑌰
𑌤𑌿𑌨𑌿𑌧𑍀 𑌮𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌵𑌾॥ ॥௮௨௪॥

𑌚𑌰𑌣𑌗𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌸𑌾𑌧𑍁
𑌜𑌨𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌯𑌃। 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾

𑌤𑍇, 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌵𑌾, 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌢𑌭𑌕𑍍𑌤 𑌐𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌪𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌣𑌾𑌮𑌃, 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌕𑍋𑌸𑌲𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌾𑌵𑌃. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿. 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌢𑌤𑌾𑌰𑍇𑌷𑌃, 𑌰𑌘𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌦𑍌 𑌮𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌬𑍋𑌧𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍. ௮௨௪॥

॥𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾॥ 𑌯𑌃- 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃, 𑌚𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃- 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍- 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯, 𑌚𑌰𑌣𑌂- 𑌪𑌦𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯- 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯, 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂- 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂, 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑍀- 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌯, 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑍇- 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁, 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇, 𑌸 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃, 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌵𑌾, 𑌨𑌰𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂, 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍. 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾, 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿, 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃- 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃

போதிலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கமாட்டாது, இதற்கு, கைகேயி வரம்பெற்றதனால் இழந்துபோனபதத்தை (ராஜ்யத்தை) மறுபடி தானேகைக்கொண்ட சக்கரவர்த்தித் திருமகனும், அவருடைய பதத்தை (திருவடியை) யிழந்து உடனே அவர்பதத்தை(கோஸலராஜ்யத்தை) க் கைக்கொண்ட பாதுகைகளும் இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாம். ॥௮௨௪॥

நல்ல நடத்தையுள்ள ஒரு மஹாபுருஷனுடைய ஆச்ரயத்தைப்பற்றிக்கொண்டு உலகங்களுக்குநன்மையுண்டாவதற்காக நீதிதவறுமல் நடக்கிற ஒருவன் ஸமயம்வந்தபோது ராஜவைபவத்தையடைந்து ராஜஸேவகர்களால் கொண்டாடப்படுவன், இதற்குச் சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய சம்பந்தம்பெற்றுக் கோசலதே

ஜ்ஞாநம் வால்மீகேர்யதிஹ்ருத்து ஸ ஹயதி ஸதயேஷ தேஷு
க்ஷிதமேஜ்ஞாநபாஸ்ய: ॥ ॥அ ௨ ௫॥

ராஜ்ஞே ராஜ்யம் பிதாமஹிதம் ஸந்ததம் பூஜகாநாம் ஆதா
வவ்ரே தஸ்மை ஹரதே ஸத்யவாதீ த்ருடவ்ரத । விஜ்ஞாதீத

ஶ்ருக்ஷாமஹ்ரி: ஶிஷ்யைஸ் லோகஸங்க்ரஹ்வேஶைஶ்ச உபாஸ்ய:
ஸேவ்ய:, ஸவதி. யதாபால்மீகா ராமபதாஶ்ரயண லோகஸ
க்ஷணாய ஸ்நாநேன ஸ்ஞாநாத் லோகஸங்க்ரஹாயிவ த்யம்பூஜா
ப்ய லோகஸங்க்ரஹஸ்யாநாம் ஜாந்யாஸ்ஸுக், தயாராஜாநம் ப
ரிசாரு ஸதாசாரபர: பாத்ரஸ்யாநம் ப்ராப்ய ஸ்வேத்ய
பாஸேவ்யாஸவதி, தமேவாசாயம் பரிசாரு லோகா
நாம் ஸாய யதேதாசாரு ஶிஷ்யாபி பாத்ர பதாசாரவிஷ
யே ஸவபதிவிவேகாய ஶிஷ்யாபாஸேவ்யாஸ்யதீதிவா
ஸ்ய: 'ஶ்ருக்ஷிதஜ்ஞாஸ்ஸ்லோகஸா:' இதிப்ரஸித்: ஶ்லோஷா
நப்ராணிதேயதபதா. ॥அ ௨ ௫॥

ராஜ்ஞ இதி॥ ராமே, ராஜ்யம்- ராஜத்வம், பிதா:- தஶரதஸ்ய
அபிமதம், பூஜகாநாம்- லோகஸங்க்ரஹஸ்யாநாம், ஸந்ததம்- இஷ்
டம், அஹைதுகமப்யேத. ஆதா- கைகேயீ, தத்- ராஜ்யம், ஸ்ர
தே விஷயே, வவ்ரே- வ்ருதவதீ, இஹ- பவிஷ்யேண, ஸத்ய
வாதீ- ராஜா, ஹரதே, ராஜ்யம், த்ருடவ்ரத, ததா- தஸ்மிந்ஸமயே
விஜ்ஞாதீத:- அதிக்ராந்த:,பால்மீகாயா:, அப்ர்யாஸ்யபிஷேக:-ஸா
த்ராஜ்யாபிஷேக:, ஸஞ்ஜதி- ஸஞ்ஜாத:, அத்ர- பவிஷ்யேண.
பாவிஜ்ஞாநம்- ஜ்ஞாதாபேக்ஷ்யம், ஸ்வஹ்ருதயம்- நிஜஸங்கல்ப:,

சத்தர்களால் கொண்டாடப்பட்ட பாதுகையே திருஷ்டாந்தமாம்.।

நல்லொழுக்கமுள்ள ஒரு ஆசாரியனுடைய திருவடிஸம்பந்தம்பெற்று, உலகத்தாரும் தான் போனவழி பின்செல்லுவதற்காகத் தான் நல்வழியில் நடந்து காட்டுகிற ஒருவன் ஸகலமான சிஷ்யர்களாலும் ஆராதிக்கப்படுவான் என்றும் ஒருஅர்த்தமாம்।

ராஜநீதிப்படிக்குச் சக்கரவர்த்தித்திருமகனுக்கே வரவேண்டியதாயும் அப்படிச்செய்வதில் ஸகலமான ஜனங்களும் போரநந்த மடையப்போவதாயுமிருக்க; கைகேயியானவள் அந்த ராஜ்பாதிபத்தியத்தைத் தன் பிள்ளையான பரதாழ்வானுக்குக் கொடுக்

ஸுரஜநிதப⁴யா பாது³காமாத்ராபி⁴ஷேகோ து³ர்விஜ்ஞாநஸ்ய
ஹ்ருத³யஜோ ஹா தை³வமத்ர ப்ரமாணம் ॥ அஉகூ ॥
நாத²க்ஷ்மாபே ப்ரணயவஸநா பாது³கா பாத³பீட²ம் யதா²
ஸம்ஜ்ஞம் பாரிஷத்³ ஸதா³ ஸாக்ஷி ராஜாஸநஸ்ய । பஞ்சவ—

டஸ்ய தத். 'ஸர்வம் ஸமிதி:, ப்ரமாணம் மேதா:, ஸம்ஸாரா ஸ்ருஷ்டயே. ஸந்நிதா⁴தீத:, தை³வம் ப்ரமாணமிதி வாக்யஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்ய வசநேந உபஸம்ஹாரோ(அ)யம் கார்ய:. "ஸம்ஸாரஸம்ப³ந்தே⁴ ப்ரஸம்ஸாரஸ்ய வசநம்" இதி லக்ஷணாத். ॥ அஉகூ ॥

॥ நாத²க்ஷ்மாபேதி ॥ பாது³கா, ப்ரணயவஸநாத். ஸம்ப³த்³தா⁴ உபராணாபே⁴தா³:, பாத³பீட²ம், நாத²க்ஷ்மாபே, ப்ரணயவஸநம் பாது³கா பாத³பீட²யோ ஸ்தா²ந்ருத்தி தத³ஸக்ஸேஷிதாந ஸ்தி²தாவ:. கதி²த! பாது³காபேக்ஷயா பாத³பீட²ஸ்ய போ⁴க்ஷிதாஸ்த்²ராஹ ॥ யதே²தி ॥— ப்ரகாராந்தரேணாதி க்ஷ்மாபேதி த்³ருஷ்டம். தே³வாஹ (பாது³காபாத³பீட²யோ: த்³வயோ:) பரம் ஸந்நிதி⁴ஷ்டம் பாத³பீட²ம், ராஜாஸநஸ்ய— ஸிம்ஹாஸநஸ்ய, ஸதா³, ஸம்ஜ்ஞம், ஸாக்ஷி, ராஜாஸந ப்ரத்யாஸந்நம் பாத³பீட²ஸ்ய ஸதா³தநத்வாதி³கம், பாது³காயா ஸ்த²: ஸஞ்சாரகாலே ராஜாஸந ப்ரத்யாஸத்திமாத்ரம் ந்ருபஸ்தி²தாவ:. ஸபா⁴பதி, ராஜேந, ராஜ்யம்— ராஜஸாவ:; பஞ்சவடீ— பஞ்சவடீஸ்தி²தி பாது³காயாமேவ, ப்ரணிஹிதம்— ந்யஸ்தம், கதா³சித். ஸந்தி⁴ பாத³பீட²ஸ்ய ராஜாஸந ப்ரத்யாஸ

கும்படி வரங்கேட்டாள், அப்படியே தசரதமஹாராஜாவும் கொடுத்தார், அப்படியிருக்க, இடரென்று ஒருவற்கும் சொப்னத்திலும் தோன்றாததாய் அங்கே பாதுகைகளுக்குப் பட்டாபிஷேகம்நடந்தது, இவ்விஷயங்களில், இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் அறியக்கூடாத தெய்வஸங்கல்பம் காரணமே யொழியவேறில்லை॥

எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டிருப்பது இரண்டிற்கும் ஸமானமாதலால், ஸிம்மாஸனத்திலிருக்கின்ற பாதபீடத்தைப்பார்க்கப் பாதுகைக்கு மேன்மை யதிகமாயொன்றுமில்லை, மேலும் எப்போதும் ஸிம்மாஸனத்திற்குசமீபத்திலேயே நிற்பதால் பாதுகையைவிடப் பாதபீடத்திற்கே சிற

ध्रुवं प्रणिहितस्त्वयैव रामेण राज्यं शंसते
शतमखपदोचितं विक्रमे सार्वभौमम् ॥२२७॥
प्रतिपदचपलापि पादुका प्रभवता स्वपदे
निवेशिता । सृजति निश्चलस्थितिरसौ सति गुणाः

त्र्यायिंश्यपि राजासनाधिरोहे हेतवो विशेषाः, पान्तः पादुकायाः स्थानाधिरोहे गुणाश्चरतश्चेन न सम्पद्यभिजायते — विक्रमे, पादविक्रमे च, सार्वभौमं - सार्वभौम्यं, शतमखः - इन्द्रः, पदोचितं - पदोचितस्थानं, इति शंसते - शंसन्ति. पादुकायाः पादविक्षेपसार्वभौम्ये एव श्लेषेण प्राक्तनसार्वभौम्यं दर्शयति. राजानश्चक्रवर्तिनः पदोचितत्वादतिशयाः क्षेपाद्याकाराः, पादपीठापेक्षया न्यूनतया पादुकायाः राजासनाधिरोहस्य न्याय्यत्वाद्भावनां विशेषयितुं, "क्षेपः स्वपद्वेऽस्य प्रतिक्षेपो वारणं" इति लक्षणात्. ॥२२७॥

॥प्रतिपदेति॥ प्रतिपदं - पदे पदे, चपलापि - चञ्चलापि, अनवस्थितावस्थितमप्युक्ते. "चपलः पारदे मीनेऽप्यस्थिरे चपलं त्रिषु" इति नानार्थरत्नमाला. प्रभवता - रामेण स्वपदे - साकेतसिंहासने, निवेशिता सती, गुणा - कार्यकारणे, निश्चलस्थितिः - निश्चलावस्थाना. स्थिराच, सृजति - सञ्जाता, विशेषं साधनेन सङ्घटयते. लोके, श्रियं - वैभव

ப்புண்டாயிருக்கின்றது· அப்படியிருக்க; சக்கரவர்த்தித்திருமகன் பாதுகைக்கே ராஜ்யாதிகாரத்தைக்கொடுத்தார், ஆதலால் பராக்ரமகாலத்தில் துணையாயிருப்பவர்களிடத்திலேயே அதிகாரிகளுக்கு ஆதரமதிகமென்று தோன்றுகிறது· ॥௨௨௭॥

எம்பெருமானுடைய பாதுகை அடிக்கடி சஞ்சலமாயிருந்தபோதிலும் சக்கரவர்த்தித்திருமகன் ஸிம்மாஸனத்தில் ஸ்தாபித்தபோது, தன்னிலையில் நின்றது, ஆதலால், ஒருவனுக்கு ஸாம்ராஜ்யம்வந்தால் உடனே நற்குணமும்வரும்· *

சஞ்சலமாயிருத்தலாவது எப்போதும் நடந்துக்கொண்டிருத்

ஶ்ரிய ஹ்ருத்யோபலாஷம்॥ ‖௨௨௮‖

ஏகத்ர ஹேது: ஸஞ்சாரஸ்ய ஸ்திதே ஹேதுரந்யத்ர
பாதுகா ஸ்திதா। நஹி வஸ்தூநாம் ஶக்திநிஶ்சயோ நியதி:
தைவம் ஹி ஶ்ரேயஸே॥ ‖௨௨௯‖

உபரிஷ்டாதபி ஹேதா ஸேவதே ஸேவக ஸாதரம் ஹ்ருத

யத்வம், ஹ்ருத்யோபலாஷம், ஶரணே ஸதீம் நயநம், பவதி. ‖

‖பதேதி‖ ஏகஸ்மிந், ஸஞ்சாரஸ்ய, ஸ்திதே- ஸிம்ஹாஸனே, பதே- ஹேது:, ஸஞ்சாரஸ்ய, ஸ்திதேஸ்சாபி ஹேதுர் ஸா

ஸந்த, ஸ்திதிஹேது:- ராஜ்யகாரணம், பதிநிவ்ருத்திஹேது

ரித்யபி. ஸஞ்சாரஸ்ய, தஸ்மாத், வஸ்தூநாம், ஶக்திநிஶ்சய:- ஸாம

ர்த்யநிர்ணய:, நஹி- நாஸ்த்யேவ, தைவம், நியதி:-வ்யவஸ்தா,

ஶ்ரேயஸே தைவம்- ஶ்ரேயஸாம் ஸ்தைர்யமேவ. தத்ரவிஶே

ஷேண ஸாமாந்யஸமர்த்தநம் பாதவிஶேஷஸ்தாநம் விஶ

ஷ்ராந்தரம், 'யஸ்திந்விஶேஷ ஸாமாந்ய விஶேஷாஸ்ய விஶேஷ

ர:'' இதிலக்ஷணாத். ‖௨௨௯‖

‖உபரிஷ்டாதிதி‖ ஸேவ்யமாந:- ஸேவ்யமாநா, ஹேதா, உபரி

ஷ்டாதபி. ந்ருத்யந்தாபி, ஸாதரம்-ஸேவாயோக்யா, ஸம-

ஹேதநேவ, ஸேவேத, உத்தமம் விஶேஷேண ஸமம்

யதே, பாதாக்ராஸநாபி- ஶரணஸ்ய ஸதீநாபி, ந்ருத்

தாபி ஸ்திதுமிதி. பாதுகா, ராமஸ்- ராமஸ்யஸகாஶாத், ஸம

யே- உசிதகாரணாத்யுதயேஶகாலே, ராஜ்யம்- ராஜத்வம், அவாப.

தல், இங்கே சிலேலைஷயால் நிலையில்லாமலிருந்தல். ‖௨௨௮‖

பாதுகையானது, ஒருபதத்தில் (சக்கரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகளில்) ஸஞ்சாரத்திற்கு ஹேதுவாயிருந்தது, மற்றொருபதத்தில் (ஸிம்மாஸனத்தில்) நிலையாய் அரசாட்சி செய்யத்தக்கதாயிருந்தது, ஆதலால் ஒருவஸ்துவைப் பார்ப்பதனாலேயே அதன் சக்தியை நாம நிச்சயிக்கக்கூடாது, தெய்வச்செய்கை பலவிதமாயிருக்கும். ‖௨௨௯‖

மேன்மைபெற்றவன் ஒருவன் தன்னைத்தாழ்மையாய் நினைத்தாலும், மேன்மேலும் அபிவிருத்தியைக்கோருகிறவன், அவனண்டையே காத்திருக்கக்கடவன்; சமயம்வந்தபோது நன்மைகி

ஷ்டம்: | ஸஹஸ்ரத ஸதேப்ய ராமேஸ பாதுகா ராஜ்யாய பாதுகா ராஜ்யம்॥ ॥௲௮॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
ஸமாப்தா சேயம் த்வாத்ரிம்ஶீ.

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ர வ்யாக்யானே
ப்ரகீர்ணபத்ததி வ்யாக்யானம்.

விஜய ப்ரத்யூஷே யஜத்ருஷ்யம் ஶரணஸம்ஸார நாமபி: |

ஸகலஸ்ய ஶுபைஷணிதிஸாவ:. விஶேஷேண ஸாமாந்யஸமய நாமபாதஸம்பந்நாஸாரகாரம். ॥௲௮॥

ஸமாஸ்ராம பத்ரம் நிபதகேசவஸேதுஸம்ஸ்ர ஸம்ஹாவி
தாரகரேண பாதுகாம் ஸ்வதி— ॥விஜயதி॥ *

த்ரவ்யம்- ஹவ்யம், யஜ, ஷத்ரம், த்ரவ்யம்- ஷஸ்வாதிஷ, 'த்ரவ்யம் ஹவ்ய ஶரணாஸ்ரய' இத்யமர:. விஜய- ஹஶயதி, ப்ரத்யூஷே ஸஞ்சாரோபாந்தவேஸதி: 'விஜய: ஸ்ரீவத்ஸாங்கந:' இத்யமர: (ஸந்த்ர) விஜய- விஜிகேதோயே கஸ்மிணீ, விஜிபதஇதிவிஜி:. 'உபஸர்கேகோ: கி' ரிதிகஶ்மிகிவ்ரத்யய:. ப்ரத்யூஷே - ஸந்த்யேஷ்ஸ, ஶரணை:- ஸம்ஸஶரக்ஷாஸாதிபி: ஶரீரேர: ஷயாக்ஷாஸ்ய ஷாத்யகேசஸ்(ஸந்த்ர) 'ஶ்வேத ஶரீரஹேத ஸம்ஸகாக:' இத்யாதிஷ்ட்யதேஷ: ஶ்வேதாதிபி:, ஸம்ஸாரோர:- ஸமிபாஸாஜநஷாபநாதி ஶ

டைக்கும், தன் திருவடிகளண்டை காத்தருந்த பாதுகைக்குச்சக்கரவர்த்தி திருமகன் ராஜ்யத்தைக்கொடுத்துவிட்டு போனானன்றோ॥

எம்பெருமான் திருவீதி யலங்கரித்தருளுகிற காலங்களில், அனேக நற்குணங்களும், அனேக அலங்காரங்களும் (சடகோபன்முதலிய) அனேகம் திருநாமங்களும் உள்ள பாதுகையானது ஸகலமான பேருக்கும் நல்லகதியைக் கொடுக்கிறதென்று. வே

[illegible] ॥௨௧௧॥

[illegible]

[illegible] ॥௨௧௧॥

[illegible]

தங்கள் முறையிடுகின்றனவன்றோ! அந்த பாதுகை அப்படியே. அடியேனுக்கு நல்லகதியாகிய மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கக் கோருகிறேன். யாகாதிகருமங்களில் பசுமுதலிய உபகரணங்கள் அதததற்குத்தகுந்த நல்லகுணங்களும், நல்லபேர்களும் பெற்று, மந்திரபூர்வகமாய்ப் பரிசுத்தி செய்யப்பட்டிருந்தால் தான் அவை நல்லபலனையுண்டாக்கும் என்று வேதங்கள் சொல்லுகின்றனவென்று மர்த்தமாம். ॥௨௧௧॥

ஓ நுண்ணிடையான பாதுகையே! நீ முத்துக்காந்தியாகிற புன்சிரிப்புள்ளவளாய் மதுரமாகப்பேசிக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதனுடன் ஏகாகியாய்ப் பள்ளியறைக்குப்போகிறாய்.

மணிபாதுகே கவிமுகா: ॥ ௮௯௨ ॥
ஶப்தவிஶேஷஸம்ஶ்ரிதாபி: ஸ்வயம் ஶௌரிபதாவநி க்ரியாபி: । அநுதிஷ்டதி மந்த்ரஸம்ஶ்ரிதாநாம் ரவி
ஶோபத்ரவஶாந்திகம் நவீநம் ॥ ௮௯௩ ॥
மணிபிர்த்யுமணிப்ரபைர்வரிபாதுகே ஸ்வயம் விக்ரமணே ஸ்ப்ருஶ
யுகாந்தா । யுகபத்ஸமுதாம் யுகாந்தகாலே திவி லக்ஷ்மீம்வி
ததயே திவாகராணாம் ॥ ௮௯௪ ॥
மஞ்ஜுஸ்வநாம் மணிமயூரகலாபிநீம் த்வாம் த்ருஷ்ட்வா கவ

நாயிகா வ்யஜ்யதே இதி ஸமாஸோக்திரலங்கார:. ॥ ௮௯௨ ॥
॥ஶப்தேதி॥ ஹே ஶௌரிபதாவநி! த்வம், ஶப்தாந், ஶப்தவிஶேஷாந், சதுர்த்யந்தமந்த்ரஸ்தாந், ஸம்ஶ்ரிதாபி:- க்ரியாபி:- கதிபி:, வைதிகக்ரியாபிரிதி வ்யஜ்யதே. ஶ்ருதாநாம், நவீநம்- விலக்ஷணம், ஸவிஷாநாம், உபத்ரவாணாம், ஶாந்திகம்- உபஶமஜநகம் கர்ம, அநுதிஷ்டதி- கரோதீத்யுத்ப்ரேக்ஷா ॥
॥மணிபிரிதி॥ ஹே மயூரதேஶிபாதுரக்ஷே? த்வம், விக்ரமணே- த்ரிவிக்ரமாவதாரகாலே, ப்ரஸரந்தீ, மணிபி:- ஸவித்ருஸத்ருஶை: ஸூக்ஷ்மை: ரத்நை:, திவி- ஆகாஶே, யுகாந்தகாலே- ப்ரளயே, யுகபத் ஸமுதாம்- ஏககாலோதயாநாம், திவாகராணாம், லக்ஷ்மீம்- ஶோபாம், விதயே- க்ருதவதீ, உபமாலங்கார:. ॥ ௮௯௪ ॥
॥மஞ்ஜுஸ்வநாமிதி॥ ஹே மயூரப்ரஜஸ்யபாதுரக்ஷே? மயூரவேணிண:- ராகத்வஸ்ய, விஹங்கமக்ஷணாமிதி. ஸ்வர்ண:, மஞ்ஜுஸ்வநாம்

ஒருநாயகியென்று பொருள் தோன்றுகிறது. ॥ ௮௯௨ ॥
நி மதுரமாய்ச் சப்தித்துக்கொண்டு திருவீதி யலங்கரித்தருளுவது, உன்னை யடைந்தவர்களுக்கு உள்ள தீங்குகளை நீக்க மந்திரோச்சாரணம்பண்ணிக்கொண்டு போவதுபோலிருக்கின்றது. ॥
எம்பெருமான் உலகமளந்தபோது ஆகாயமளாவிய திருவடியிலிருந்த உன் மணிகளின் ஒளிகள், ஆகாசமெங்கும் பரவி, யுகமுடிவில் ஏககாலத்தில் உண்டாகிற சூரியதேவர்கள் அப்போவே உதித்துவிட்டதுபோல் செய்தன. ॥ ௮௯௪ ॥
மயில்போன்ற சப்தமும், மயில்தோகைபோன்றகாந்தியும் உ

உத்ஸங்கே விநிவேஶ்யாத்மானம் । ஶசீஶ்மஶ்ரு ஶராங்கஜ
ஜடாஜூடே ஸஞ்சாரயந்தி ஸாரமேவாரிவிஸ்ரஷ்

டாநி ॥ ॥அகரு॥

ஶிரஸ்யாஹிதமுகுடே ஸம்ஸ்தாரா ஸ்ராவேஷ்டா
தநிகரேண விதுவதா । ஸாஷாஸி ரம்யதூவ

கேகாவதீதி ஶ்ருதிப்ரஸித்தே. ஶிரஸ்தம், ஶிரஶ்ஶேகராவ:. கிரண
ஸமுஹ:, ஸஸ்யா ஸஷ்டிதயோகாம், விலமவதீம் ஶயந்தீ
திஶ்ருதி. ஸவுத்ஸ்யா. ஶிவஜடாஜூடஸ்ய, ஸமிபே. ஸமீபே
விநிவேஶ்யாத்மானம் நிக்ஷிப்யாத்மானம், ஸ்வம், உத்ஸங்க, ஸஞ்ச
காரவந்தி. ஸஶஶ்வத்ஸாவாநிவாஸஞ்சாரந்தி ஸந்தி, ஶசீமஸவ
ந்தி- ஸுகஸுஷாஜிஹாவேஷ்டா நிஶீயதே ஜத்யுஸர்ப்ப:. ஶாசீஸவந்தீ
திவாபேதா? ஸுத்ரஸுஷணாஸர்ப்ப:; உதூஸாவஷ்யாகாநி ஸவந்தீத்
ஸர்ப்ப:. ஹ்ருத்ஸாநாஸ்ய ரணிதஸ்ஸஹாவோஸாத்ரமஸ்காரம், ஸஹாவோ
த்ஸஸஸாவஸ்யஜாத்யாஜிஸ்யஸ்யவணர்ந்தம்" இதி ஸூஷணாச. ॥அகரு॥

॥ஶஸ்யுதி॥ ஹேரம்யதூவ: ரதஶ்ஶிவாஸராஸகே? ஶிரஸ்ய- ஸ
ஶேபஸ்யாமே, வாஸிஸ்வாபி காஶ, நிஶர்ஸஶ- விஶாஶஶ, ஸம்ஸ்தூதா
ராஶ- கநகஶேதக்காநி, யஸ்யாஸா, "காமோ ஶூகாஷி ஸஸம
ஶா தரவே ஶாஶுஶக்ஸக" இதிவிஶ்வ:. "ஸம்ஸ்துஸாஸஸம்ஶா
கவர்ஶ காவிஸஸவர்வாஸிஷா" இதிவஸவாவ (யம்த்ரவ
லேக்ஷ) ஶிரஸ்யவாஸ்வாபி தநிஶர்ஸம்- வஸ்காஶஶாநா ஶஹ காவ்ய
யாதாவிஶேஷஶய்ய "ஸாமோ ஶிரஸ்ய ஷஷ்ட்யாமெ" த்யுக்யீஸாவ:.
"நிஶர்ஸம் விஶேஷ விஷ்ணு ஞிஶர்ஸாஹ்ருகயோரவி" இதிவிஶ்வ:. த
த்ருவிஷ்யாஶமே, ஸம்ஸேரு - ஸம்ஸ்துஶம்ஸமாகாரவதர்ஜேரவா
யாம், தாரம்- ஸ்வணவ:, யஸ்யஸ:, ஸ்ராவேஷ்டா- வயர்ஜ்ஜா

டைத்தாய் ருத்திரதேவன் சிரஸில் எழுந்தருளும்போது, அவனு
க்கு ஆபரணமாயிருக்கின்ற நாகங்கள் மயில்தானென்று பயந்
து பூக்காரத்துடன்போய் ஒளிந்துகொள்ளுகின்றன. ।அகரு॥

மத்தியில் முத்துக்களிழைத்து ஓரங்களில் நானுவர்ணமான க
ற்களிழைக்கப்பெற்ற நீ, வட்டமான அப்பிரகக்கல்லின் நடுவில் ம
ண்டலாகாரமான ரேகையொன்று எழுதி அதின்நடுவில் பிரண
வமென்கிற மந்திராக்ஷரமும், ஓரங்களில் எல்லாரையும் வசமாக்

मते धारिणि पादुके त्वं वक्षस्थलवशीकरणयन्त्रविशेषशङ्काम् ॥ ४६९ ॥

शौरे रत्ननिकरैः परिणामजुष्टा श्वेतांशुकं(?) प्रतिवासितवीथिदेशा । उत्कण्टका मणिमयूखगणैः प्रसर्पत्स्वेदामृता परिमृदङ्गविभीषणा(?) शिञ्जितेन त्वम् ॥ ४७० ॥

पत्युः ...

शौरेः, रत्नानां, निकरेण, विचित्रवर्णा- नानारूपा (...) बहुविधमन्त्राक्षराणि, यस्यास्सा, त्वं, वक्षःस्थलं- श्रीवक्षःस्थलस्थानं, वशीकरणार्थस्य, यन्त्रविशेषस्य, शङ्कां, सञ्जनयसि. एतदुक्तं भवति ... विलिख्य ... वशीकरणमन्त्राक्षराणि विलिख्य ... जनवशीकरौषधतिलकं ... तत्पादुकासदृशतया ... उत्प्रेक्षा. ॥ ४६९ ॥

॥ पादुके ॥ ... शौरेः पादेन सम्बद्धत्वात्, परिणामजुष्टा- ..., श्वेताम्बरैः- मुक्ताफलैः, ..., यस्याः सा, उत्पन्नैः- उत्पन्नैः, मणीनां, ... उत्कण्टका- ..., त्वं, शिञ्जितैः- नादैः, सीत्कारिणीव- ... सीत्कारवतीव. उत्प्रेक्षा, नायिकावृत्तान्तसमारोपः ॥ ४७० ॥

॥ ... ॥ ... पादुके? ... , ...

கத்தக்க பற்பல சிறந்தமந்தரங்களும் எழுதிய, ஜனங்களுடைய க
ண்களைவசப்படுத்தத்தக்க, யந்திரம்போலிருக்கிறாய். *

அம்மாதிரி யந்திரமெழுதி முகத்தில் திலகந்தரித்துகொண்டா
ல் அனைவரும் வசமாவார்களென்று சொல்லியிருக்கிறது. ॥ ௪௬௯ ॥

நீ ஸ்ரீரங்கநாதனால் அனுபவிக்கப்பட்டதனால், உடம்பெல்லாம்
முத்துக்களாகிற வேர்வை நீரும், மணிகிரணங்களாகிற மயிர்க்குச்
சமுண்டாகி, உன்னோசையால் ஸீத்காரமுடையவள்போ லிருக்
கிறாய். ॥ ௪௭௦ ॥

த்ரிவிக்ரம த்வதங்க்ரிஸக்ரிய ப்ரஸாதநா! ஸேஷேத்வரா ஸகி
ஹஸ்தாந் ஜநிதாநுகம்பா ஸமேத்ய நிவாரயஸி ராஜ்யவ
வாஸ்தவிகம்॥ ॥ ௮௬௮ ॥

ஸ்தூலாஸ்ரயாம் நியதகத்ரநயாம்யம் க்ஷெளமகம்பிதாநி
ஸம் ஸ்யதி ப்ரதீகம் । ஸ்ரீபாதரக்ஷா ஸமாஜிதக வக்ஷ

கா:- ரத்நகிரணவ்யாஜ ஹஸ்தா யஸ்யா:ஸா, ஜநிதாநுகம்பா- த
யாயுக்தா, ஸா, [illegible] (உத்தமதாநாம்) ஸமேத்ய:, ஸேத
த்ரிவிக்ரம:- ஸர்வஸ்வநா, க்ஷுபாதி- க்ஷுபதீதி, ஸங்க்ரஸ-
ஸமேத்யாரம், ப்ரஸாதநாஸக்தி, ஸமிதேவா, ஸேஷேத்வரா
ஸ- ஸர்வஸ்வஹந்த, நிவாரயஸி- ப்ரதிஷேதயஸி, நாஸ்த
த வாஸ்தவிகீ கதவீதிதேர் ஸகேப்ரக்ஷா. ॥ ௮௬௮ ॥

எம்பெருமான் எழுந்தருளும்போது, நீ கிரணங்களாகிற கைகளைப்பரப்பிக்கொண்டு போவது, எதிரேநின்ற அசுரர்களைப்பார்த்து, இதோ அசுரர்களைக்கொல்லுகிறவர் எழுந்தருளுகிறார், துரிதமாய் ஓடிப்போங்கள் என்று கைநீட்டி வேண்டிக்கொள்வது போலிருக்கிறது. ॥ ௮௬௮ ॥

॥ஸ்தூலேத்யாதி॥ ஸேநாவநவாதஸக்ஷ? ஸ்தூலாஸ்ரயாஸ்மி- ஸ
ஹாமாக்ரமாணி, நியதக்ரமாணி- ஸம்கீர்ணபதாநி, ரத்ந
யாமாநி- ஶ்ரேஷ்டேயயா:, யஸ்யா:ஸா, (அஸ்மத்) ஸகியிவஸேஸ்
ப்ரஹ்மேஷா:, நியதக்ரமா:- வ்யாவ்ருத்தகதய:, ரத்நயாமா:-
ஶ்ரேஷ்டயாஹ்யா:, யஸ்யா:ஸா, க்ஷெளமவஸ்ய- ஸ்திரஸ்ய, கம்பார
ஸ்ய- யாமம்யாரஸ்ய, ஸம்- ஸத்ருஸம், ஸமாபத்ஸ்ய ப்ரயச்
ப்ரயோமாஹாவாஸ ஸஞ்சாரவிஹாரஸ: ப்ரதீகம்- யந்த்ராரூ
டம் ஸவயவம், ஸ்யதி, ஸமாஜிதகவக்ஷஸ்ய, ஸக்ஷ்மா:- மஹாஹா
யாவவ ஶ்ரிய:, ஸ்ரீபாதரக்ஷா- ஸ்ரீவாஸுதேவஸ்ய, கணீ-
ரய:- பாத்ராரய:- ஸவி “கணீரய: ப்ரவஹணம் பயநவஸ
ஸம்த்ரயம்” இத்யமர:. ஸ்ருஷாநாப்ராணிதமஸேராகஸப்ரக்ஷா,

நீ ஒரு நாளும் அழிவில்லாத கிரணங்களாகிற கடிவாளங்களுள்ள ரத்னங்களாகிற குதிரைகளும், குமிழாகிற ஏர்க்காலுள்ளவளுமாயிருப்பதனால், எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைச்சோலையாகிற லக்ஷ்மிக்கு விநோதமாயுலாத்துவதற்கு ஒருசிங்காரத்தேர் போ

க்ஷீராம் கணிம்ரயூஹ்ஸீவி காஹவநபாதுகே ॥ அ௱கூ ॥
ஶிஞ்ஜாவஸநா ஶரதகொவமிவக்ஷீ ஸோணாஶ்மதுங்க
ராஜிரா ஶணிபாதுகே க்ஷம் । வக்ஷாவிஹாரரவிகஸ்ய
வாரஸ்ய பநிஸ்வயஸ்ரயதாம்ஹஜவி வஞ்ஜரஸாரிகாணாம் ॥
ஸோணாவம்ஶுரணாருணி ஸம்ஸ்ரிதேஷு ஹரிபா
துநா ஶரதகேஷு தவாவஹாஸ் । கலேதி ஸௌரிரஹிதஃ
ஸமுவந்கிஸோவிஷ்யதாநவேவஸயிதம் வடவத்ரமேஸ்ய ॥

ஸாஹகாஸாவாக.   ॥ அ௱கூ ॥

॥ஶிஞ்ஜாவஸநேதி॥ ஹேமணிபாதுகே? ஶிஞ்ஜாவஸநா, ஸ்ருத்யா ஸாவாஷ, ஶரதகொவமிஷ்ட தகுஷ, மஶவகம்- ஸ்யாஶேஷம், கம் ஹம், யஸ்யாஸா, தாஷிதாஷந உக்தியாதோவஷ்ட. தாம்ஷஸ ஷேந வம்ஷஉஷ்யதே. ஸோணஶணிவம்ஷராஜிரா, ஸோணாஸ நா- வக்ஷாமேமேவ, தாமேஷந-வக்ஷேநந, ராஜிரா, க்ஷம், வஹாவிஹாரே- ஸ்க்ஷ்மீஸாயாம், ரவிகஸ்ய, வாரஸ்யபநிஃ-ஸ்ரீ ரங்கநாயஸ்ய, வஞ்ஜரஸ்தாநம், ஸாரிகாணாம் - ஸாகீநாம்.வ யஸ்ரயதாம்- ஸாக்ஷ்ஸ்யம், ஹஜவி. உவஶாஷங்காரஃ. ॥ அசுய ॥
॥ஸோணேதி॥ ஹேமவாரணாருணி? ஸோணாவமேஷஃ-வ க்ஷாமேஷஃ, ஸம்ஸ்ரிதேஷு, தவ, ஶரதகேஷு, ஹரிபாதுநா- வ்ருதிவிபாபிவேண, கவஹாஷஃ, ஸௌரிஃ, கஹிதஃ- ஸௌ ரேஃ வாஸ்யஹயேவீ, ஸமுநாம், வஞ்சஷ்யா- ப்ரூணா, ஸோ ஹிதி- ராஜஶோதே, வடவத்ரஸ்ய- ந்யக்ரோதஷ்டஸ்ய, ஶஷ்ய, ஸயிதம்- ஸ்வாவம், க்ஷாநம்- ஸ்வஶப்திமேவ, கலேதி- கநா கரோதி, உவஶாஷங்காரஃ. ॥ அசுக ॥

விருக்கிருய் ·   ॥ அ௱கூ ॥

நீ இனிப்பாய்ப்பாடிக்கொண்டு, மரதகக்கற்களால் பசுமையான மேனியும், பத்மராகமாகிற மூக்குமுடையவளாயிருப்பதால் பிராட்டியின் விநோதத்திற்காகப் பெருமாள் வைத்திருக்கிற கிளிபோலிருக்கிறாய்.   ॥ அசுய ॥

சுற்றோரமெல்லாம்பத்மராகங்களிழைத்த பச்சைக்கற்களில், பிரதிபலிக்கின்ற ஸ்ரீரங்கநாதன், தன்னைச்சுற்றிப் பழங்களோடு, ஆலிலைமேல் பள்ளிகொண்ட பரமபுருஷன்போலவே விளங்கு-

[illegible]

[illegible] ॥அசஉ॥

[illegible]

[illegible] ॥அசக॥

கிறார்.

திருவயோத்தியில் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டபோது நீ பரப்பிய உன்காந்திகளாகிய வலையானது கடல்களை எல்லாம் கடந்துபோய் ராவணன் முதலிய ராக்ஷஸர்களை யெல்லாம் வளைத்துக்கொண்டது; அதனாலன்றோ! சக்கரவர்த்தித்திருமகன் அவர்களை எளிதில் வதைக்கும்படியாயிற்று. ॥அகூஉ॥

நீ அரசாண்டகாலத்தில், ஸாயங்காலவேளையில், அந்நகரத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ள விருக்ஷங்களிலெல்லாம் உன் ரத்நகிர

ஸௌஷமி ஸுவாஸநைக க்ஷத்ரு . ஸகீவர்ஷாஸமகூர்ணாநா॥ [illegible] ஸ்நிக்தச்சாயாம் த்வவமோஜ்யாமாஜ்ய கிகிஸ்சிதாநாம் ॥ ஸந்த்யிஷுஞ்சகிரணா ஸவதீர வசிதாமாஸூபவ்யு கவத்வைநூத்யவஹிவதாஸம்யூர் ॥ வீநேதஷு விஸுநா வ்யுத்வாதநீயாம் வாதாவந்தி ப்ரு திவ மாதாத்திகஸ்ஜூநாதாம் ॥ விஷ்ணும் வ்தூஸ்ஹவதா

கஷமீ- ஜ்ருஷம், ஜமம்நர்திம்ஸஷை: ஷிவா கஸஸௌஷமிநா தைவ வ்யக்ஷாணாம் ராத்ரௌ உஸௌஷமிஸுவஸ்ய வயவாயத: கய நாஸவயவாயிஷூ: ॥ அசக ॥

॥ராஜுஉதி॥ ஹேவாதூமிகே? ஜத்ரூவஸாயம், ராஜே, வநம் வூதி, ஷுத்திகதி- ஷுஸமயேவ, திவம்- ஸஹம், வூயாதேஸ தி- ஸந்த்யிஷுஞ்சகிரணா, ரவசிதாம்- ராஜ்ஞாம், ஸாஷவஸ:- ஸாரஸ்ய, வூதாவமேஷ்வ, தவநஸ்ய- ஸஷுவஸ்ய, உஷ யே- க்ஷுவிஸராவ, வஷுவஸம்யூர- வூராஜீநஸம்யூர, ஸவ தீ, ஸஹவஸா- ஸீஷுகேவ, நிஜதாநி, விஸேஷாம், கிதிரா ணி- ஸோகாதகாநி ஸஸயகாராணீவ, யயாஸா, வஸஷுவரஷு வக்ஷுவாகார:॥ ॥அசச॥

।வீநேதி॥ ஹேஷவி வாதாவநீ? வாராயணாமுதாநாம ஸஉஸகேஷாநாம், வாரம்- உதாரவயிம், ஷுஞ்ஜீகிதயோஜ்ஞா: துயீவாரதூஸாந:. ஸதை: "ஸாகஸ்யாஸம்மவவநே வாராய ணவாராயம்ண" ஜத்யுரே:. வீநேதந - ப்ரஸவேநந, விஸா

ணங்கள் நன்றாய்ப்பரவினதால், அமமரங்களெல்லாம் நிமரன று, இராக்காலங்களிலெரிகின்ற மஹௌஷதிகள்போல் காணப் பட்டன. ॥ அசக ॥

சக்கரவர்த்தித்திருமகனும் தண்டகைக்கு எழுந்தருளி தசரத சக்கரவர்த்தியும் தேவலோகத்துக்குச் சென்றபோது, நீ பிரதாபமாகிற சூரியனை உதிக்கச்செய்து ஜனங்களுடைய சோகமாகிற இருளை நீக்கினாய். ॥ அசச ॥

வேதவேதாங்கங்களைக்கரைகண்டபெரியோர்கள், அதிகஸந்துஷ்டனை திருவரங்கத்தமுதனால் ஏறிச்செலுத்தப்படாததாயும், அடிதோறும் மனோஹரமாய்ச் சப்திக்கின்றதாயும், பெருமான்

ப்ரதிவாதநாதம் பாராயணார்ஹமபியோஷிதி பார
ஸாம ஸாம|| ||அசரு||

முக்தாம்ஶு கேஸரவதீ ஸ்புரத்வஜ்ர தம்ஷ்ட்ரா ப்ரஹ்லாதஸம்
பதநுரூப ஹிரண்யபேதா । உத்பிந்தி நஸ்ப்ருஹயா ஸபவஸி

நா- ஸர்வேஷாம் ஸ்மரணாய, ப்ரதிவாதநீயாம்- அர்ச்சநீயாம், பா டகாய ஸம்வதநீயமதிஸ்வாதிஷ்டாம் (ஆந்த்ர) விஶ்ராணநீயாம், ப்ரதிபதம்- ப்ரதிபதமபிதேய, (ஆந்த்ர) ப்ரதிஸ்வாதிஷ்டாம், உதித:- உத்பந்ந:, ஸம்ஜாதாத:- ஸம்பூர்ணீ:, யஸ்யாம் ஸ்வாம், அபவத:, ப்ரதிவாதநாதம்- ஸபாரபாணாம் ஸமஸ்த வேதாந்தபதவாதார்தேஷு உதீர்ணேத:. ஸாம, ஸாம ஸம்ஹிதா, விதாம், த்ரயீம், விதா:- ஜாநந்தே. ஶ்லோகாநாம் ப்ராணிதாஸ்ப்ரேக்ஷாலங்கார: ||அசரு||

||முக்தேதி|| ஹே ரங்கநாயகி? முக்தாம்ஶவ:- மௌக்திகப்ரபா:, கேஸரவதீ- ஸடாயுக்தா, ஸ்புரத், வஜ்ர ரத்நவ, தம்ஷ்ட்ரா:- ஸ்ருக்கிஸ்புரத்தம்ஷ்ட்ரா:, யஸ்யா: ஸா, ப்ரஹ்லாதஸம்பத:- ஆநந்தஸம்பத்தே: (ஆந்த்ர) ஹிரண்யஸ்தகஸம்பத:, அநுரூப:- யோக்ய:, ஹிரண்யபேத:- பஹுவர்ண ஸ்வர்ணவிஶேஷ: (ஆந்த்ர) ஹிரண்யாக்ஷ ஸம்ஹாரதநம், யஸ்யா: ஸா, ஸ்வம், நரஸிம்ஹமூர்த்தே:- ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹரூபாவதீர்ணஸ்ய, நாயகஸ்ய- ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, உசிதா- அ

உலாத்துவதற்கு உபயோகமாயுமிருக்கின்ற உன்னை, ஆசாரியன் கிருபைபண்ணி உபதேசிக்கத்தக்கதாயும், ஒவ்வொருபதத்திலும் காதுக்கினிப்பான ஓசையுடையதாயுமிருக்கிற பிரம்மவித்தையாகச் சொல்லுகிறார்கள். *

இந்த அர்த்தம் சப்தச்சிலேஷையால் ஏற்படுகின்றது. ||அசரு||

முத்துக்களின் கிரணங்களாகிற பிடரிமயிர்களையும், வஜ்ரக்கற்களாகிற கோரைப்பற்களையும், ப்ரஹ்லாத ஸம்பத்துக்குத்தக்கதான ஹிரண்யபேதத்தையும் (நாநாவர்ணமுள்ள ஸ்வர்ணத்தையும். ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்குச் ஸந்தோஷமுண்டாக்கும்படி ஹிரண்யகசிபுவினுடைய மார்வைப்பிளத்தலையும்) உடைத்தாயிருக்கின்றதனால், நீ நரஸிம்மாவதாரத்திற்குத் தக்கதான ஒரு பிராட்டி

[illegible] ॥ ௮௧௪ ॥

[illegible]

[illegible]

யின் வடிவம்போலிருக்கிறாய். *

பெருமாள் எவ்விதமாய் வடிவெடுக்கிறாரோ! அவ்விதமாயே பிராட்டியும் வடிவெடுப்பாள் என்று புராணங்கள்சொல்லும். *

நீ விசேஷமான நடையும், மதுரமானசப்தமும், முத்துக்களாகிற சட்டைகளும், உடைத்தாய், சகலபுவனத்தையும் (லோகங்களையும், தீர்த்தங்களையும்) ஸ்வாதீனமாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றதனால், கவிகள், உன்னை ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரை

[illegible]

[illegible]

களில் விளையாடுகின்ற ராஜஹம்ஸமாக உத்பிரேக்ஷிக்கிருர்கள். ॥

நாநாவித முத்துக்கள் அணிந்து, மதுரமான ஓசையுடைத்தாய் நாநாவர்ணங்களைப் பெற்றிருப்பதால், எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளில் வண்டுபோலிருக்கின்ற வேதங்களுக்கு வேருெரு அதிஷ்டான தேவதைபோன்ருய். ॥

கைகேயிக்கு வரங்கொடுத்தது காரணவாக, கோஸலதேசத்தில் பிராட்டியோடுகூடப் பெருமாளைச் சேவிக்கக்கூடாததான பி

ணிவாஸரக்ஷே மௌநவ்ரதம் கிமபி நிப்ருதமவதஸ்த்வம் ॥

வைடூர்யபத்ரப்ரதிமாநி யஸ்மிந் ரஹிதாநி ரம்யாணி ஸாயாஹ்நதீரா

மரகதவல்லீஜாலைர் மருத்பி: । அஜ்ஞாநமார்க்கேஷு வப்ர: க்ஷிப்த

ஸ்ய ஜநஸ்ய விஶ்ராந்திஸ்தலீவ ஶரண்யவத்யஸ்தி ॥ அருய ॥

ஸூர்யோ ரகூணாமாதிரஜா ரஹிதோ ஷேகம் ஸவித்ருமாப்ய

ரகூணாமாதிநா, ஸூர்யேணேத்யர்த. ரஹிதா- ஶப்தரஹிதா

ஷ்டோக்ஷே வ்யவஹாரஸ்ய நிஷித்தத்வாத். ஆஸீ:, கிமபி- கிமபி

முக்ஷணே. மௌநவ்ரதம்- வாக்யமநியமம், அவதஸ்ய:- அநு

ஷ்டிதவதீ. நநு நதி ஸ்ம்ருதேர்க்ஷா. ॥ அசக ॥

॥ வைடூர்யேதி ॥ ஹே ஶரீரவஸ்தாவதி! வைடூர்யபத்ராணி-

வாயுவாபஜரத்நாநி, "வைடூர்யம் வாயுவாபஜம்" இத்யமர:.

தாந்யேவ தத்வ, ரம்யாணி, ஸலிலாநி- ஜலாநி, யஸ்யாஸா, மரு

த்பி:- தேவை: மந்தமாருதைஶ்ச, ரஹிதா- ஸேவிதா, "மரு

தோ தேவ ஸமீரஸ்யாத்" இதி விஶ்வ: க்ஷம், அஜ்ஞாநம், "ஸத

தா நாரதாஜ்ஞாந ஸஞ்சா விரதா பிஶம்" இத்யமர:. மோஹ

மத்யாம்- விஷயாபிநிவேஶமார்கே, பதிகஸ்ய- ஸஞ்சாரவ

த:, ஜநஸ்ய:- ஶரீரிண:, விஶ்ராந்திஸ்தலீவ- விஶ்ரமஸ்தாநமி

வ, ஶாத்வலைஷு நிவிடதருச்சாயா மரகதமயேக்ஷு

ஷு தடாகாதி தீரேஷு, ஶ்ராந்தாத்மயிகா: ஶ்ரமாபநோத

நாய நிவிஶந்த இதி பாவ:. இவஶப்த:ஸம்பாவநாயாம். உத்ப்ரே

க்ஷாலங்கார:ஶ்லேஷாநுப்ராணித:. ॥ அருய ॥

॥ ஸூர்ய இதி ॥ ஹே வஸுதாவதி! ரகுக்ஷிதிபாநாம்- ரகுவம்ஶ

ஜாநாம் ராஜ்ஞாம், ஸூர்ய:- ஆதித்யாப்த:, அபிஷேகேண, தீ

ரதோஷகாலம் நேர்ந்தபோது, நீ ஒரேவிடத்தி லுட்கார்ந்துபேசா

மல் மவுனவிருதத்தை யனுஷ்டித்தாய்போலும். ॥ அசக ॥

வைடூரியக்கற்களாகிற தெளிந்த தீர்த்தமுள்ளதாய், மருத்துக்

களால் (தேவதைகளால், மந்தமாருதத்தால்) ஸேவிக்கப்பட்டு,ம

ரகதக்கற்களாகிற நிழலோடுகூடியிருப்பதால் அறியாமையாகிற

மார்க்கத்தில்நடந்து ஆயாசமடைந்தவர்களுக்கு இளைப்பாறுகிற

இடம்போலிருக்கிறு. ॥ அருய ॥

ரகுவம்சத்து அரசர்களுக்கு முதல்வனான சூரியன், அபிஷே

த்தைஸ்தவ பாதாவநி ரஶ்மிஜாலை: । உஜ்ஜீவகாரா தவநீ
வ்ருதநீலச்சவி: ஶத்ருக்நரோசிஷா வபுஷா ஶோபாமபஹ்நுவாது॥
ஶாந்த்யா ஸமுத்கஜலதாம் மணிபாதுகே நீலமணே: பாது நிஸ்ஸந்தே-
ஹிதா மணிபாதுகே ஸுமம் । அபிஷேகே ஶயிதாநி
கதாகதாநி ஶ்ரீயேரங்கநாதஸ்ய ஶுத்தாந்தக்ஷ்யாஸு॥
ஸம்பாதிராஜபாதகபங்கஜ ஶாஶ்வதீ ஸேவ்யம் பவிக

மயூகை:, உஜ்ஜ்வலை:, தவ, ரஶ்மிஜாலை:, ப்ரவ்ருத்தா:- வர்ஷுகா:,
ஜலதா:- மேகா:, வ்ருதநீலச்சவி:- நீலஸ்ய ஸம்பந்தி, ஶ்ரேய
ஸ்வரூபா:- ராவணஶத்ருக்ந:, வக்த்ரேந்துஶோபா- ஶாந்தம்ஶோபா,ஸம
ஶ்ருதவந்:- ஸம்ஶ்ருத்ய, அபஹ்நுவாது- கிரணாநு, உஜ்ஜீவகாரா- ஜீவ
க்ருதவாநு, மந்தோதரீவதநஸ்ய ராவணநாஶஜநித தேஹந்யேந
வ கிரணாஶ்ஹாவதயா ஸ்வவஸ்பமேத. அத்ர வாதாகாரதகிர
ண ஜநிதம் பாஷஸ்யஸம்பந்திஸ்வ்யேஷ்தா கமாகஶ்வேக்ருஶோ॥
॥ஶாந்த்யா॥ ஹே மணிபாதுகே? ஸமுத்கஜலதாம், ஶாந்த்யா-அ
ஹாகுஶஸ்ய, மணீநாம்- இந்த்ரநீலாநாம், ஸந்தே:- ஸங்கதே:
தத்த்வ, நீலா- நீலவர்ணா, ரங்கநாதஸ்ய, பாதே, நிஸ்
ஸந்தே- ஸ்வபாவேந, பதிதா- ஸ்வபாவா, ஸமம், அபிஷேக
ஷே- அபிஷேகேஷு, ஶயிதாநி- ஸுப்தாநி, ரங்கநா
தஸ்ய:, கதாகதாநி, சாயேவ - அந்த:புரசாராணாம் தவ
ஸஹ, அநுவர்த்தேஸ- அநுஸாரவதி, ஶுத்தாந்தகக்ஷ்யாஸு வ
ஶங்காரஸ். ॥ ௮௫௨ ॥

॥ஸம்பதி॥ ஹே மணிபாதுகே? ஸம்பாதிராஜஸ்ய, பதகம்

கமாய் அதிகப்ரகாசம்பெற்ற உனகாந்திகளால், அதிகமாய் விரு
த்தியடைந்து நிர்ப்பயமாய் மண்டோதரியின் முகமாகிற சந்திர
னுடைய காந்தியைமந்தமாகச்செய்தான். *

பாதுகைக்கு அபிஷேகமானபின் ராவணனுயிர்இறந்து மண்டோ
தரியின் முகம்வாடும்படியாயிற்று. ॥ ௮௫௩ ॥

நீ இந்திரநீலக்கற்களால் கறுத்து, ஸ்வபாவமாயே தரையில்இ
ருக்கிறதன்மை யுடைத்தாயிருக்கிறபடியால்,அந்தப்புரத்தில் ஸ்ரீர
ங்கநாதன் உலாத்தும்போது, அவரோடுகூடவே செல்லுகிறஅ
வர் நிழல்போல் இருக்கிறாய். ॥ ௮௫௨ ॥

தா ஹரிநீலரத்நை: । ஸம்ஹாரவ்யோம ஸாக்ருதிபிர் த்வ-
ஷ்ணிபாதுகே த்வம் ஸாதாரண்யம் த்ருஷஸி ப்ரிய ஸிம்ஹஸூதா-
யோர்மண்யா:॥ ॥ ௮௫௩ ॥

ஸ்ப்ருஷ்டா ஸுரநதா ரத்நமஹாஜஸ்ரம் ரக்தார-
ணாவந்த நவாங்குலி பத்மஶ்ரீ: । ஶ்ரேயஸ்ஸீம ரங்கபதி
பதஸ்ய ஸம்யக் காந்திம் ஸமாஶ்ரயஸி காஞ்சநபாதுகே த்வம்॥

நித்யார்ச்சிதா ஸுரவிரா ரத்நபாதுகே த்வ ஸ்நாதாந-

கஜம், ஶ்ரயந்தீ, ஸ்வயம், ஹேமஸ்ரீ- கநககாந்தி, ஶோணவர்ணத்வ
விஶிஷ்டே. த்வம், ஸிம்ஹஸூதாயாஶ்ச- ஶ்ரீபூம்யோ:
ஸாதாரண்யம் ப்ரிய- ஸாதாரண்யம் ஹரிநீலக்ருதிபி:- ம
ரத்நை:, ஸம்ஹாரவ்யோம. ஶோணவ்யோமவர்ண- ஸம்ஹாரக ஶ்யாம
வர்ணயோ: ஸாதாரண்யம் ஸமஶ்யாமவர்ணகாந்திம் தத்ஸே॥

॥ ஸ்ப்ருஷ்டேதி॥ ஹே காஞ்சநபாதுகே? ஸுரநதா-ஸுர-
ஶாணாம் தேவாநாம், "ஸுவர்ணஸ்ய ஸுரபி, ஸ்வர்ணஸ்
ஶை:" இத்யமர:. நிதேஶ:- ஸம்ரக்ஷே:, ஸ்ரஜ
ஸ்ரம்- ஸதா, ஸ்ப்ருஷ்டா- ஸ்ப்ருஷ்டா, ரக்தாரவிந்த
யோ: ரத்நகாந்தி ஆயாமயோ:, நவாங்கும், ஸம்ஸ்பர்
ஶேஷு பாத, ஶ்ரீ:- ஶோபா, பத்மஸ்ய, ரத்நகாந்தி
மத்ஸ்ய நவாங்குலி பத்மஶ்ரீதி. த்வம், ரங்கபதே:, பாத
பத்ம- பாதபங்கஜ, ஶ்ரேயஸ்ஸீம- ரக்ஷமேதாவேதம்,
காந்திம், ஸமாஶ்ரயஸி. உபமேயாலங்கார:. ॥ ௮௫௪ ॥

॥ நித்யேதி॥ ஹே ரத்நபாதுகே? நித்யார்ச்சிதா-ஸுராயீ

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளை அடைந்து, ஸ
வர்ணத்தால் சிவந்தநிறமும், இந்திரநீலக்கற்களால் நீலவர்ணமும்
உடைத்தாயிருக்கின்றதனால், நீ பெரியபிராட்டியாருக்கும் பூமிப்பி
ராட்டியார்நுக்கும் பொதுவான ஒருவடிவம்போலிருக்கிறாய். *
பெரியபிராட்டியார் சிவப்புநிறமும், பூமிப்பிராட்டியார் நீலநிற
மும் உடைத்தாயிருப்பதுபற்றி இப்படி யருளிச்செய்தது.॥ ௮௫௩ ॥

தேவதைகளால் ஆராதிக்கப்பட்டு மாணிக்கங்களாகிற விர
ல்களும் முத்துக்களாகிற நகங்களும் பெற்றிருப்பதனால் நீ ஸ்ரீ
ரங்கநாதன் திருவடிகளுடைய சோபையை வஹிக்கிறாய். ॥

ஸைவஸ்யாஹி நவ்யஸ்நாதாநுலிப்தா । ஶ்ரீரங்கே விஹாரஸ
மயே ஸஜ்ஜஸே ஶௌரே: பாதாரவிந்தபரிசயம் ரஸ
ஜ்ஞஸ்யம் ॥ ॥௫௫॥

நாதே வசாம்ஸி தவ ஸஞ்சிசேஷ நிர்விஶந்த ஶ்
ரவஸ்யே ஶ்ருதிவிகீர்ஷவ: । ஏகேந்த்ரிய ஸ்வதநஸ்வேத

தேந நிர்மலேந, ராமத்ருணா, ராகிணா, ஸ்நாதா - அபிஷி க்தா, க்ருதாவதாஹோக்த்யவி, அநுலேபநவதீ - அநுலேபநவதீ யா, ஸ்ராஹி: - ஸௌமநஸ்யவதீ, நவ்யவே: - நூதநை:, ஶா ஸ்த்ரை:, சித்ரா - ஶுஷ்யஸ்ஸீ, ஸதி, விஹாரஸ்ய - ஸஞ்சாரஸ்ய ஸஞ்சிதா வாயாஸு, ஸமயே, ஶ்ரீரங்கேஸதி, அநந்யலப்யம் - அ நந்யஷாம் அலப்யம், ஶௌரே: - பாதாரவிந்தஸ்ய, பரிசயம் - ஸம்ஸ்பர்ஶஜந்யம் ஸுகம், ரஸஜ்ஜ நிர்விஶஸி. ஸஜ்ஜஸே. ரஸாலஸ்ய நாயிகாவ்ருத்தாந் ஶ்ரீதேவஸ்ய ஸம்பாத்யஸம்ஸார:. ॥௫௫॥

॥நாதேதி॥ ஹேவசாம்ஸி? தவ, நாதே - அநந்தஸ்ரவஸே, தவாவஸஞ்சிசேஷ - விஶ்வஹஸம்பூர்ணவிஷயே, அவஸ்யம் - அவஶ்யம்பம், நிர்விஶந்தஸ்ய - அநுபவஸ்ய, அத்ர ஶம் - பரிவார டூம், காலஸ்யாபநதிகியாவஸ. அவாதிகீஷவ: - நிராவிகீ ஷவ:, வசநவக்ர: - ஶேஷ:, ஏகேந்த்ரிய, ஏகாவநஸ்வேத:- வக்ஷுஷா ஸஹஸ்ரேண, ஶதஸ்ஸ்யோத்ராஸ்த்ராநேகவாரீ. அவா

நீ நன்றாய்த் திருமஞ்சனங் கண்டருளி, சந்தனமுதலிய பரிமளபூச்சுகள் பூசி, நல்ல பூமாலைகளணிந்து, வேடிக்கையான காலங்களில், மற்றொருவர்க்கும் கிடைக்கத்தகாததான, எம்பெருமானுடைய திருவடிஸம்பந்தத்தை யனுபவிக்கிறாய். *

நன்றாய் அலங்காரஞ்செய்துகொண்டு நாயகனோடு ஸம்போகஞ் செய்கிறாயென்று மர்த்தமாம். ॥௫௫॥

ஸர்ப்பங்கள் உன்னுடைய மதுரமான ஓசையைக்கேட்பதற்கும், சிறந்தவடிவழகை ஸேவிப்பதற்கும் வெவ்வேறு இந்திரியங்களிருந்தால் இவ்விரண்டுஸுகங்களையும் ஒரேகாலத்தில் அனுபவிப்பதற்குக் கூடாமலிருக்கின்றதேயென்று அதற்காகவே ஒரே இந்திரியத்தால் அவ்விரண்டுஸுகங்களையும் அனுபவிக்கின்ற

பரிவீக்ஷிதே க்ஷாரம் கேதரேவ வணமவதி: ப்ராதிஜாநு

பவஶிவ ॥ ௮௬௧ ॥

பாதாவநி ஸ்புடருசிர் ஸஹஸ்ரத்ருஶ்யா விஶேஷை: பதேந

ஸததீ விஹித ப்ரசாரா । பக்திஸ்புசாம் த்வமஸி தஜநஸ்ய ஶம்போர்

ரம்யா ஸாமூர்தீநாமந்யதமா விஹாரஶீலா ॥

பரிவீக்ஷிதே- பஶ்யதி, ப்ரபத்- ஶோபநஶப்தமாம், ப்ரா

திஜாநு- கணேயாக்ஷ: பவஶிவ. கஸ்யசக்ஷு:ஶ்ரவஸ்தோதி

ஸாவ:. ஶேஷஸ்ய ஸ்வதஸ்ஸிம்ஹம் வக்ஷு:ஶ்ரவஸம் பாதுகா

நாத ஸந்நிவேஶயோ: யாமபத நா பாஹஶிஷா ஹேதா

க்ஷேநாகஸ்ப்ரேக்ஷ த இதி ஹேத ஶிகஸ்ப்ரேக்ஷா. ॥ ௮௬௧ ॥

॥ பாதாவநீதி ॥ ஹேபாதாவநி! ஸ்புடை:, தீப்யமாநை:, ஸஹஸ்ரை:, கிரணை: ரஶ்மிஸம்ஸ்ப்ருஶித்யர்த்த. த்ருஶ்யா, விஶேஷை:, பதேந- சரணேந, ஆகாஶேந, விஹித:, ப்ரசார:- ஸஞ்சார:, யயாஸா, ஸதீ, த்வமஸ்யா- க்ஷுத்ஷய ப்ரஜாயிக்ஷ்ய, பக்திதாநாம்- பரவஶாநாம், ஜநாநாம்- ஸாது வதாநாம், ப்ரயஜஸ்ய- ஶம்போ ஶரவஸ்ய, *

"நிம்நகாநாம் யதா கங்கா தேவாநாமச்யுதோ யதா ।

வைஷ்ணவாநாம் யதா ஶம்பு: புராணாநாமிதம் ததா"

இதி ஶ்ரீபாகவதே. *

"யதா ஶிவஸ்ய ம ஹா வைஷ்ணவாநாமஹம் யதா"

இதி ஶ்ரீரங்கமாஹாத்ம்யே நாரதம் ப்ரதி ஶிவவசநம். அஷ்டமூர்தீநாம்- ஸூர்யாதிஸோமாந்தாநாம் அஷ்டமூர்த்திகாநாம், விஹாரஶீலாம்- ஶ்ரீபாதிபத்மம், அந்யதமாம். ஶிவஸ்ய பாதரூபாத்மிகா ஸூர்யமூர்த்திஸ்த்வமஸீதி பாவ:. உபமாலங்காரஃ. ॥

னபோலும். *

பாம்புகள்கட்செவிகளாயிருப்பதையிப்படிஉத்ப்ரேக்ஷித்ததுகாண்க॥

நீ அனேககிரணங்களோடு விஷ்ணுபதத்தில் ஸஞ்சரிப்பதனால் உன்னிடத்தில் பக்தியுடையவர்களுக்குத் தலைவரான சிவபிரானுடைய எட்டுமூர்த்திகளிலொன்றான ஸூர்யமூர்த்திபோலிருக்கிறாய்.

விஷ்ணுபதம்— எம்பெருமான் திருவடி, ஆகாசம். ॥ ௮௬௨ ॥

காட்டிலும் காட்டிலும் சக்கரவர்த்தித்திருமகன் பதத்தைத்தா

ராஜ்யே வநேऽபி ரகுவீரபதோசிதாயா: ஸம்ஸ்ம்ருத்ய
கௌதமவதூபரிரக்ஷணம் தே । மந்யே ஸமாஹிததி-
யோ மணிபாதுகே த்வாம் மூர்த்நா பஜந்த்யநுதிநம் முநி-
யததாரா:॥ ॥௮௫௮॥

த்வாமாஶ்ரிதே மணிமயூகஸஹஸ்ரத்ருஶ்யாம் ஶிஞ்ஜி-
தேந ஸஹ ரங்கபதௌ ஸமேத்ய । ஶம்ஸந்தி ஸாமதி-
பி: மணிபாதுகே வித்யாஸவம் ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தி॥

॥ராஜ்ய இதி॥ ஹே மணிபாதுகே! முநீநாம் - ருஷீணாம் - யததாரா:- பத்ந்ய: ராஜ்யே - கோஸலதேஶே, வநே - சித்ரகூடபரிஸராரண்யேऽபி, ரகுவீரஸம்பந்திந:, பதஸ்ய - ஸ்தாநஸ்ய சரணஸ்ய வா, உசிதாயா:, தே - தவ, கௌதமவத்வா:- அஹல்யாயா:, பரிரக்ஷணம் - உஜ்ஜீவநம், ஸம்ஸ்ம்ருத்ய - விசிந்த்ய, ஸமாஹிததிய:- ஏகாக்ரசித்தா: ஸந்த:, மூர்த்நா - ஶிரஸா, த்வாம், பஜந்தி - ஸேவந்தே, மந்யே இத்யுத்ப்ரேக்ஷா, ஶக்திக்ருதஸ்ய ப்ரணாமஸ்ய அஹல்யாரக்ஷணம் ப்ரதி ஹேதுத்வேநோத்ப்ரேக்ஷணாத். ॥௮௫௮॥

॥த்வாமிதி॥ ஹே மணிபாதுகே! ஸாமதிபி:- ருக்பி:, மணீநாம், மயூகஸஹஸ்ரை: த்ருஶ்யாம் - ப்ரேக்ஷணீயாம், த்வாம் ஆஶ்ரித:, தவ, ஶிஞ்ஜிதேந - நாதேந ஸஹ, ஸமேத்ய - ஆவிர்பூய, ரங்கபதி:, வித்யாஸவ: த்ரிவேதீஸஹித:, ஸவித்ருமண்டலஸ்ய மத்யவர்த்தீ இதி ஶம்ஸந்தி. ததா, ஶ்ருதயஶ்ச. [illegible] ॥௮௫௯॥

ங்கின நீ, கௌதமருடைய தருமபத்நியான அஹல்யையைக் காப்பாற்றினதை நினைத்து நினைத்து அதனாலேதானே மஹாயோகிகளான ரிஷிப்பெண்டிர்கள் நாள்தோறும் உன்னைச் சிரஸில் வஹிக்கிறார்கள். பதம்— ராஜ்யம், திருவடி. ॥௮௫௮॥

அனேககிரணங்களும், மதுரமான சப்தமும் உள்ள உன்மேல் ஸ்வாமி எழுந்தருளுவது, ஸகலவேதங்களோடு ஸூர்யமண்டல

ரத்நாச்ரிதை ஸ்ஸ்புரிதவத் மணிபாதுகே த்வம் வ்யாக்யாதக
ரை: ச்ருதிரஸாயநஸஞ்ஜாதா । தத்ஸம்மத தத்தி
போதயஸீவ ஸத்யம் வேதாந் ப்ரதாரிதவதோ விவிதா
ந் குத்ருஷ்டீந்॥ ॥ உஅகூ ॥

ஜ்ஞாநஸ்தித: ப்ரணயிநா முபபந்நஸாதா ரங்காதிராஜ

॥ரத்நேதி॥ ஹே மணிபாதுகே! த்வம், ரத்நாச்ரிதை:- மணி ஸம்பந்திபி:, ரத்நதீப்திவிலாஸதாதி மங்கலிகவஸ்தூபயோகேந ஸ்புரிதவதி மங்கலத்ருவ்யோபயோகவாணி: பாராசர்யஸித்த்யம் காருண்யாதிகிரண ஸ்ப்ருசந்தே. கரை:- கிரணைரேவ ஹஸ்தை: ப்ரதீதை:- ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பதம். ஸ்ப்ருஷ்டா- ஸ்ப்ருசந்தீ, ச்ருதீநாம், ரஸாயநா- ரஸாயநவத்போக்யா:, ஸஞ்ஜாதா:, ப்ரவ யோக்ஷ்ரித்யவிசேஷ்யதே, யஸ்யாஸ்யாஸதீ. வேதாந்- ப்ரதாரி தவத:, அயதா யதார்த்தவ்யவஹாரேண ப்ரமோஹிதவத:, விவிதாந்- பரஸ்பரவ்யாஹதாந், குத்ருஷ்டீந்- தார்க்கிகப்ர பாவிஜ்ஞாநாந் சங்கராதீந். நதிவ ஸீ க்யாதிநா கத க:। தத்வம்- ஸ்வாயிதச்ருதி தாத்பர்யார்த்தம் வஸ்து, தத்- வி தவிதாத்மக ப்ரவணப்ரமாண கல்பிதகேந ப்ருதிபோதி தம், ஸதத- பரித்ருச்யமாந திவ்யாஸ்த்ரபூஷணவத் பரிஜ நாதி பரிஷ்க்ருதம் திவ்யமங்கலவிக்ரஹோபேதம் ஸ்ரீரங்கநாய ரூபம், இதி, ஸத்யம், போதயஸீவ- பிக்ஷயஸீவேத்யர்த: உத்ப்ரேக்ஷா. பவயேந விநா ஹாபார்ஜீநாம் ப்ரத்யயோ நாஸ்திஹாவ:, ॥ உஅகூ ॥

॥ஜ்ஞாநேதி॥ ஹே ரங்காதிராஜபாதரக்ஷிணி? ப்ரணயிநாம்-

த்தி னடுவில் எப்பெருமான் எழுந்தருளுவதுபோலிருக்கின்றது॥

உன் ரத்னகிரணங்களாகிற ரத்னத்தோடுகூடிய கைகளால் பெருமாளுடைய திருவடிகளைத்தொட்டுக்கொண்டு நீ சப்திப்பது, வேதங்களுக்கு அபார்த்தம்செய்து வீண்வாதம்பண்ணுகிறவர்களைப்பார்த்து· ஸகலவேதங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற தத்வார்த்தம் இதுதான் என்றுகாட்டி அவர்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாவதற்காக ஸத்தியம் பண்ணுவதுபோலிருக்கின்றது· ॥

உன்னை அடைந்தவர்களுக்கு ஸந்தோஷமுண்டாக்குகின்ற நீ

பஹுவர்ணரத்நபாஸா । ந்யஸ்தே பதே நிஜபரே ஸ்தி
ரதாம் ஸஹந்த்யா: வர்ணாம்ஶுகம் விதரஸீவ வஸுந்தராயா:॥
த்வம் சித்ரபாநுரஸி ரத்நவிஶேஷயோகாத் ஶுத்த்யா நி
ஜேந பரிபாஷ்யஸி பாவகத்வம் । ஸ்வைரேவ ஶௌரி
சரணாவநி சந்த்ரபாவா தேஜஸ்விநீ ஜ்வலஸி தமோ

ஸக்தாநாம் பாதகாநாம், ஶுத்தஸத்த்வ- ஹர்ஷஸம்பாதிகா, சந்த்ர:- ரமணீய:, ப்ரஸாத:- ஸஹ்ருதயஸந்தோஷ, யஸ்யா: ஸா, த்வம், நிஜே- ஶுத்தே, ஸரே- ஸாரே, பதே, ந்யஸ்தே நிக்ஷிப்தே ஸதி, ஸம்ருத்த ஸாரம் ஸ்வீயம் பாரம் ஸமத்யாதிக்ருடயா:. ஸ்திரதாம். அபரிம்லாநதயா, அநந்யா:, வஸுந்தராயா: ஸம்ருத்தை:, ரத்நபாஸா. நாநாவர்ணேந, ஶோபநா:, வர்ணாம்ஶுகம். சித்ரபடம் பாரிதோஷிகம், விதரஸீவ உத்ப்ரேக்ஷா. ராஜாநோ ஹி ராஜக்ருத்யஸ்ய விபாநேநாஶ்ராணாம் ஸமீபாதிகம் ப்ராப்ய பஹுஸாஹி பாரிதோஷிகேண ஸம்பாவயந்தீதி பாவ:· ॥அகூக॥

॥ஸ்துதிகி॥ ஹே ஶௌரிசரணாவநி? த்வம், ரத்நவிஶேஷாணாம்- பத்மராகமரகதாதீநாம், யோகாத், சித்ரா:- பஹுவர்ணா:, பாநவ:- தீப்தய:, யஸ்யாஸ்ஸா, அஸி, ஸர்வேஷாம் பாவநத்வமிதி ஶ்ருதே. "சித்ரபாநுர்விபாவஸு:" இதி ஸர்வபர்யாயேஷு தர்ஶநாத். நிஜேந- ஸ்வீயேந, ஶுத்த்யா- ஶுத்த்யா, பாவகத்வம்-பாவநத்வம் அக்நித்வஞ்ச, பரிபாஷ்யஸே- பாஷணாஸி, ஸ்வைரேவ ஶுத்தைரேவ, சந்த்ரபாவா- கநகமயீ, ஆஹ்லாதிகா. அஸித்வ

உன் பாரத்தை வைக்கும்போது அதைத்தாங்கிக்கொண்டு பூமிதேவி ஆயாசமடையாமலிருப்பதுகண்டு நீ ஸந்தோஷப்பட்டு அதற்கு உன் ரத்னகிரணங்களாகிற பட்டாடையை வெகுமானமாய்ப் போக்கிறாய்போலும். ॥அகூக॥

ஓ பாதுகையே! நீ நானாவர்ணமான ரத்னங்கள் இழைக்கப்பெற்றதனால் சித்திரபானுவாயும் (பற்பலவர்ணமுள்ள காந்தியுடைத்தாயும் ஸூர்யனாயும்) உன் இயற்கையிலேயே பாவகமாயும் (பரிசுத்தமாயும் அக்னியாயும்) ஸ்வபாவமாயே சந்திரரூபமாயும் (ஸுவர்ணமயமாயும் சந்திரனாகவும்) இருப்பதால் அடியார்களு

வஹார நஃ॥ ॥௮௯௨॥

முக்தாப்ரவாலருசிரா புவநைகவந்த்யா ஸந்த்யாயிதா
ஜவர்ணாவதி ரங்கநாதா । ஸம்ஹித்ய தாரகிதசந்த்ர
கம் ப்ரஜாநாம் தாவாத்யயம் திஶஸி தாரகிதைகஸந்த்யா॥
ரங்கேஶ்வரஸ்ய பாதகா ரணிபாதுகே கம் ரங்காம்ஶா
விவிக்தி தவ ஸுஷ்டுகிரண்யா । பாதுகா விஹாரயிதா

வ்யநாஷ்டஜ்யோதி, திமிராந்தகீமுதா, தேஜஸாம்—ஸம்
யக்த்ரயம், திமிரம், தஃ— ஸூர்யாக, தமிஸ்ர— லோகம் ஸம்
ஹாரஸு ஸ்திதயோக்தா, ஸலி. ஶ்லேஷார்தவர்ணிதா
ஸந்தோபமாலங்காரஃ. ॥௮௯௨॥

॥ப்ரவாலேதி॥ ஹேரங்கராஜசரணாவநி? ப்ரவால
ரசிதம் — ஸதிவாக்ஷவ்ருக்ஷ, ருசிரா— ருச்யா, புவநாநாம்,வந
க்ரியா— ஸர்வலோகஸவந்தநீயா, ஸந்த்யாயா ஸலி ஸஹ
ரஹஸ்ஸந்த்யாகாலவதீ த' இதிவந்த்யகேஶாகேதஃ, ருச்யஃ,பாருஃ—
ஸுவர்ணம், சந்த்ரஃ உதுஃ, பவஸ்யா, ஸம்ஹிதா— ஸம்யக்
யுக்தா— மௌக்திகாநாம், ருசிஃ, பவஸ்யா, ஸம், தாரகிதா— ஸம்
ஜாதநக்ஷத்ரா, 'ததஸ்யஸம்ஜாதம் தாரகாதிப்ய' இதீதச்.ஸம்
ஸ்வ— ஸந்த்யாகாலஇவ, ப்ரஜாநாம், ஸததம், தாவாத்யயம்—
ஸூர்யாக்நிசந்த்ர சாக்ஷுஷம் ஜ்யோதிஸ்த்ரயம், திஶஸி. உபமாலங்காரஃ. ॥௮௯௩॥

॥ரங்கேஶ்வரஸ்யேதி॥ ஹேமணிபாதுகே? ஸுஷ்டுஃ, ஸமீசீநம்
யதா— ஸுக்திஃ, ரங்கநாதவ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிவேதஸ்யந்தஸ்ய,
ஸா, ரங்கேஶ்வரஸ்ய, அக்ஷதம், ஸௌகந்திக— நாதமித்வம், ய

டைய அக்ஞானந்தகாரத்தை நீக்கவந்த ஸூர்யஅக்னி சந்திரர்க ளென்கிற மூன்று தேஜஸ்ஸுகள்போலிருக்கிறாய். ॥௮௯௨॥

நீ பவழங்களால் சிவந்து. ஸகலலோகங்களாலும் வந்தனஞ்செய்யப்பட்டு. ஸுவர்ணமாகிற சந்திரனோடுகூடி. முத்துக்களும்நிறைந்து இருப்பதால் நக்ஷத்திரங்களோடுகூடிய ஸந்தியாகாலம் போலிருக்கிறாய். ॥௮௯௩॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவீதி யலங்கரித்தருளும்போது நீ பற்பல விதமான உன் காந்திகளை எதிரில் பிரஸரிக்கச்செய்து எம்பெ

ஹீ...த ஸம்பாதாயம் ப்ராயஸ்ரோஜ காந்தாஷோதத்வ
த்ருவஹ்ந:॥ ॥அ௬௪॥

ஶுத்தாந்தவ்ருத்தி ரவரோதவதூஜோஷா ஶம்ரோ ரா...
ஸ்ம்ருதோவஷ்ட்வ ருகணி...நீ நா: ஶுப்ராங்கிரணா: ணிபாதா
கேகம் ஜிஜாஸநா தேநவாண நிவேஷம்ஶம்கா:॥ அ௬௫॥

யா ஸ்வக, பாதுகா, விஹா ராயிகாம்- ஸஞ்சாராயிகாம், ப...
பாரோஷேஷ, ரஹ்நா- ஶம்ஶால்:- கிரணை:, ஸரோ
ஜ, காந்தா- கோமலம், உத்வம்- ஜீவா, தேஷா, ப்ரு
வஹ்நீ- ஜநேஹ்ரேணீ, விக்ரவஸி- விகிஷவஸி, ப்ராயஜக்ரூக்
ப்ரேக்ஷா, ஸஹவுசாணயோ: கடிநஸஹ்ஜி ஸஞ்சாராஸஹவார்தி
கீஹாவ: ॥அ௬௪॥

॥ஶுஸம்ஜேக்ர ஜோஷணீபாதாகே? ஶரோரோ:, சவரோரயஜூ
ஜோஷா- சதேவாராஸ்ஹஸா, ஶுஸஞ்சவ்ருத்தி:- ஸர்வவகிநீ
ஶுஹ்ரா:- ஶுப்ஞா:, ரஹ்நா, கிரணா:, யஸ்யாஸா, ஸதேக
நநிவேஷணஜாரா தீவீவ்ருஜ்யதே, ஶ்ஜாஸநா, ஸதேதந
நிவேஷணஶம்பேராவ்ருஜ்யதே, கம், வாரவணிநீநாம்- ஸ்ரீராம்,
ஹநாய தீவ்ருமேஷீணாம், சநபாதம்- ப்ருதிவாணவிகேஷவம்
ப்ருதிகேஷணதீவ்ருவி, தநபாணவ்ரு- காஶராவ்ரு, நிவேஷ
ஶம்காம்- ஶாணாஹிஷேஜநரம்காம், ஶுபாதயவி,பாதாகாயா
ஹரவஸ்துநிபாந ஜேநாகேவ நஊவகாவாஜேவகாப்ருக்ஷ்யதே॥

ருமான் அதிஸுகுமாரமான தன் திருவடிகளைக்கொண்டு இந்தக் கடினபூமியில எப்படி விஹரிக்கமாட்டுவரென்று நீ அதிக பக்தியால் தாமரை ஆம்பல் கருநெய்தல் முதலிய புஷ்பங்களைப் பரப்புவதுபோலிருக்கின்றது. ॥அ௬௪॥

நீ அந்தப்புரத்தில் மனோஹரமாய்ச் சப்தித்துக்கொண்டு ஒளிவீசுவதைப்பார்த்து அங்கிருக்கின்ற திவ்யமஹிஷிகள் மன்மதன் தன்பாணங்களைச் சாணையில் தீட்டுவதனாலே தான் இந்தச்சப்தமும்ஒளியுமுண்டாகின்றனவோவென்று சங்கிக்கிறார்கள்

பாதுகையைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்குக் காமவிகாரமுண்டாகிறதென்கிறபடி. அ௬௫॥

ஓ மணிபாதுகையே! நீ முத்துக்களாகிற நகங்களும், பத்ம

பதா³ப்³ஜஶோணாங்கு³லிநக²ப்ரபா⁴ஸ்வஸ்திகசக்ரரேகா²விஶேஷ
ராகா³ம் ஶுப⁴க³திம் ப்ரணதா ஸம்ஸாரிஜநஸ்ய நேத்ரீம்
பாது³கே த்வம் ஸாயுஜ்யமூர்த்திமிவ ப⁴க³வத: ॥ ௨௱௩௰௬ ॥
பட்டாபி⁴ஷேகா மணிபாது³கே த்வம் ப்ரதீ³ப்தா ப⁴வ
ராஜதா⁴ந்யா: । ப்ரத³க்ஷிணம் ப்ராக்³ கு³ணாட்⁴ய காந்தி: ப்ரா
காரமாக்³நேயமிவ வ்யதா⁴ஸீ: ॥ ॥ ௨௱௩௰௭ ॥
ப⁴த்³ராஸநே ராக⁴வபாது³கே த்வம் ப்ரதிஷ்டி²தா ஸஹ ஸ்தா²

॥பதா³ப்³ஜேதி॥ ஹே மணிபாது³கே! பதா³ப்³ஜாநி — ப்ரக்ஷா
ணாநி ஶுக்திகாந்த்ய: நகா²:, யஸ்யாஸ்ஸா, ஸ்வைரம் ப்ரபா⁴ஸ:,
ஸ்வஸ்திகம் — சக்ராதி³ஸ்வஸ்திகசக்ர ஸ்வஸ்திகா, யஸ்யாஸ்ஸா, ரே
கா²விஶேஷை: — வஜ்ராங்குஶாதி³பி⁴:, ராகி³ணா, ஶுப⁴க³தி: — ஸுந்
த³ர்ய:, ப்ரணாம: — ஸர்வதா:, யஸ்யாஸ்ஸா, ஸமஸ்தாநாம், ஸர்வதா³, த்வம்,
ஸம்ஸாரிஜநஸ்ய, நேத்ரீ:, ஸாயுஜ்யம் — பரமஸாம்யம், மூர்த்தி
மதீவ — ப்ராப்தவதீவ, ஶ்ரீரங்க³நாத²ஸ்ய ப⁴க³வத: பாது³கே
ய ஶோபி⁴தா.   ॥ ௨௱௩௰௬ ॥

॥பட்டேதி॥ ஹே மணிபாது³கே? பட்டாபி⁴ஷேகா, த்வம்,
ப்ரதீ³ப்தாபி⁴ — ஜ்வலந்தீ, ப⁴த்³ராணி, யஸ்யாஸ்ஸதீ, ராக⁴வராஜதா⁴
ந்யா: — அயோத்⁴யாயா:, ப்ரத³க்ஷிணம், ப்ராக்³கு³ணா: — ஶுப⁴
காந்தயோ:, ப்ராகா³ஸீ:, ஶுப⁴ப்ரபா⁴ம் — ஸஹித்துவம், அதி⁴கம் வ்யாம
ரக்ஷ: ப்ராகாரம் — ஸாலம், 'ப்ராகாரோ வரணஸ்ஸால:' இத்யமர:,
அக்³நிமயீம் — க்ருதவதீ, உக்தம் ப⁴க்ஷா.   ॥ ௨௱௩௰௭ ॥

॥ப⁴த்³ராஸநஇதி॥ ஹே ராக⁴வபாது³கே? த்வம், ப⁴த்³ராஸநே,

ராகக்கறகளின் காந்திகளாகிற தாமரைப்பூவின் அழகும் சங்க
சக்கராதி ரேகைகளும் அழகிய நடையும் பெற்று யாவற்கும் வ
ணங்கத்தக்கதாயிருப்பதால் எம்பெருமானுடைய திருவடிபோ
லவே யிருக்கிறாய்.   ॥ ௨௱௩௰௬ ॥

திருவயோத்தியில் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு அதிப்பிர
காசமான உன் காந்தியோடு நீ அந்நகரத்தைப் ப்ரதக்ஷிணம் செ
ய்தது; அப்பட்டணத்திற்கு அக்னிமயமாய் ஓர் அரண்செய்ததுபோ
லிருந்தது.   ॥ ௨௱௩௰௭ ॥

நீ ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது கீழேபரவின உன்

[illegible] ॥அகூஅ॥

[illegible] ॥அகூகூ॥

[illegible]

[illegible] ॥அகூஅ॥

[illegible] ॥அகூகூ॥

[illegible]

பத்மராகக்காந்திகள் சதத்துநராஜர்களை ஜபித்து அதனால பரதாழ்வானுக்கு உண்டாகப்போகிற பராக்ரமத்தின் முளைகள்போலவிருந்தன. ॥அகூஅ॥

எம்பெருமானையே பர்த்தாவாக வரித்துவருகிற வேதங்களாகிற பெண்களின்கழுத்தில் உன் காந்தியைப பரவச்செய்து நீ சப்திப்பது மந்திரோச்சாரணத்தோடு மாங்கல்ய தாரணஞ் செய்விப்பதுபோலிருக்கின்றது. ॥அகூகூ॥

நானாவிதமான வர்ணங்களும் மனோஹரமான சபதங்களுமுள்ள உன்னைத் தேவர்கள் எம்பெருமானுடைய கட்டளைசசிட்டு

க்ஷமீ ஶாஸநபத்ரிகே வ: ॥ ॥ ௮௭௰ ॥

ஸ்திரா ஸ்வபாவாந் மணிபாதுகே த்வம் ஸர்வம்ஸஹா ஸாது
ஃபலப்ரஸூதி: । பூமீவ பத்ப்யாம் ரங்கஸ்ய பும்ஸ:
ஸம்யுஜ்யஸே தேவி விபஜ்யஸே ச ॥ ॥ ௮௭௧ ॥

பத்ரேஷ்வ- ஆஜ்ஞாபநபத்ரேஷு, நாகஸதாம்- தேவாநாம், ஶி
ரோபி:, நிக்ஷேப்யஸே- ஸ்தாப்யஸே, ராஜ்ஞாம் ஶாஸநபத்ரி
காம் உபஜீவிநஶ்ஶிரஸா வஹந்தீதி பாவ:. ॥ ௮௭௰ ॥

॥ஸ்ரீ:॥ ஹே தேவி மணிபாதுகே! ஸ்வபாவாத்- நிஸர்க்
கத:, ஸ்திரா- த்ருடா (அசலா) அவயவதயா ஸ்திரஶப்தவாச்யா, ஸ
ர்வம்ஸஹா- ஆஶ்ரிதாபராதஸஹிஷ்ணு: அஶேஷபாரகதயா
பாரஸஹிஷ்ணு:, ஸர்வம்ஸஹாஶப்தவாச்யா, ஸாதூநாம்- ஶு
த்தஸத்த்வாநாம் ரஸபாகாநாம், ஃபலாநாம் - ஸ்வர்க்கா
பவர்க்காதி ப்ரயோஜநாநாம் ஶாத்யாதீநாம், ப்ரஸூதி:- ஜ
நயித்ரீ, த்வம், பூமீவ- பூமிரிவ, ரங்கஸ்ய பும்ஸ:- ஶ்ரீரங்க
நாதஸ்ய, பத்ப்யாம், ஸம்யுஜ்யஸே- ஸம்யோஜ்யஸே (ஸஞ்சார
கா) லே பாதாப்யாம், 'பத்ப்யாம் பூமி'ரிதி ஶ்ருதேரிதி. விப
ஜ்யஸே- விபாகவதீ பவஸி (ஸ்திதிகாலே) அந்யத்ர இதி ஶே
ஷ: பத்ப்யாம் (விபஜ்யஸே) இதி வ்யக்தி: ஸ்யாத் இதி ஶேஷ: கார
ணைஸ்ஸம்யோக: உபபத்தி:, விபாக: ஸ்ய: இதி ப்ரயோக:. ஶே
ஷாந் பூர்வாணி தாநிகாரணாநி. ॥ ௮௭௧ ॥

போல் முடிமேல் தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். *

வர்ணம்— காந்தி. எழுத்து. ॥ ௮௭௰ ॥

நீ இயற்கையாலே அசைவற்றதாயும், ஆச்ருதாபராதமுதலி
ய சுமைகளை யெல்லாம் தாங்குவதாயும், நல்லபலன்களைக் கொடு
ப்பதாயு மிருப்பதால், பூதேவிபோன்றாய், மேலும் அதுபோல
வே எம்பெருமான் திருவடிகளோடு ஸம்யோகவிபாகங்களை ய
டைகிறாய். *

ஸம்யோகவிபாகங்களை யடைவதாவது (பூமிக்கு) அதனின்
றுமுண்டாகி, அதனால் அளக்கப்படுதல் (பாதுகைக்கு) ஸஞ்சா
ரகாலங்களில் அதனோடுகூடியும், மற்றக்காலங்களில் பிரிந்துமி
ருத்தல். ॥ ௮௭௧ ॥

[illegible] ॥ ௱௭௨ ॥

[illegible] ॥ ௱௭௩ ॥

[illegible] ॥ ௱௭௨ ॥

[illegible] ॥ ௱௭௩ ॥

அர்ச்சனைகாலங்களில் ஸமர்ப்பித்த புஷ்பங்களோடுகூடிய உன் இந்திரநீலமணிகளின் ரேகையைபபார்த்து, எம்பெருமானுடைய அந்தப்புரஸ்திரீகள் பாணத்தோடுகூடிய மன்மதனுடைய நாணை ன்றுநினைக்கிறார்கள். *

மன்மதனுக்கு வண்டுகளின்வரிசையே நாண், பூக்களை பாணமென்கிற கொள்கையால் இப்படியருளிச்செய்ததுகாண்க. ॥ ௱௭௨ ॥

நீ கிரணங்களாகிற கைகளைப் பரப்பிக்கொண்டு சப்திப்பதைப்பார்த்தால், அந்தத் திருவரங்கத்திற்குள், கிருதயுகதர்ம்மத்தை நடத்துவதற்காக, கலியைப்பிரவேசிக்கவொட்டாமல் தடுப்பது போலிருக்கின்றது. ॥ ௱௭௩ ॥

பட்டாபிஷேககாலத்தில், முத்துக்களோடுகூட மரதகக்கற்

[illegible] ॥ ௮௭௪ ॥

[illegible] ॥ ௮௭௫ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௮௭௪ ॥

[illegible] ॥ ௮௭௫ ॥

[illegible]

களிழைக்கப்பெற்று, ஸிம்மாஸனத்திலுட்காந்திருந்த நீ, பரதாழ்வான் பூமிதேவியைப் பாணிக்கிரஹணஞ் செய்வதற்காக பெரியோர்கள் ஹோமஞ்செய்து மூட்டிவைத்திருந்த வன்னிஜ்வாலைபோல் விளங்கினாய். ॥ ௮௭௪ ॥

நீ மணிகளாகிற ரக்கைகளைப்பெற்று ஸுவர்ணமயமாயிருப்பதால் விநோதமாய்ப் பெரியபெருமாள் ஆஸ்தானமண்டபத்தில் உலாத்தத்தக்கதாய் வடிவமெடுத்துவந்த பெரியதிருவடிபோலிருக்கிறாய், ॥ ௮௭௫ ॥

दा मुक्ता ॥ मुक्तास्तबके मधुव्रतश्रियं व्योम पुपोष ता-
रा मधुपः ॥ ॥அ௦கூ॥

कोटीरभागनिवेशयन्त्रा त्वन्मुक्ताप्रभा
… । भद्राणि वमसीव … प्राणिनां
पादुके स्वयम् ॥ ॥அளள॥

पङ्कजासनवासस्य … पादुके …

पदयोः — त्रिविक्रमस्य, पदपद्मराज, युक्ता, त्वं, … मुक्तास्तबकस्य — मौक्तिकगुच्छस्य, … मधुव्रतश्रियं — भ्रमरशोभां, व्योम. आकाशं (कर्तृ) पुपोष … भ्रमरस्य, … उपचारः. ॥அ௦கூ॥

॥कोटीरेति॥ … पादुके? कोटीरभागे, … निवेशयन्त्राणां, … मुक्ताप्रभा, … स्वयं, … प्राणिनां, भद्राणि, उद्गिरसीव … ॥அளள॥

॥पङ्कजेति॥ हे पादुके? पङ्कजासनवासस्य — …

த்ரிவிக்கிரமன் ஆகாயமளந்த திருவடியில் நீ நின்றபோது ஆகாசமானது உன் முத்துக்களாகிற பூங்கொத்துகளின்மேலே ஒரு வண்டுபோலிருந்தது. ॥அ௦கூ॥

உன் குமிழின் நுனியிலிருந்து முத்துக்களின் காந்திகள் வெளியே கிளம்புவதைப்பார்த்தால், பிராணிகளுக்கு நன்மையுண்டாக வேண்டுமென்று அந்த நன்மையை நீ உன்னிடத்திலிருந்து கக்கிக்கொடுப்பதுபோலிருக்கின்றது. *

நன்மையெல்லாம் வெளுப்பு, தீமையெல்லாம் கருப்பு, என்கிற கொள்கையைக்கொண்டு இப்படி உத்பிரேக்ஷித்தது. ॥அளள॥

ஸ்ரீ ரங்கநாதன் வெளிகளில் யாத்திரைசெய்து வந்தபிறகு தா

[illegible] ॥அ௭அ॥

[illegible]

[illegible] ॥அ௭அ॥

[illegible]

ன் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற பூபாரத்தை உன்மேல் வைத்து விடுகிறார். அதனுலேதான் ஒருதடையுமின்றி அவர் திருவனந்தாழ்வான்மேல் பள்ளிகொண்டு ஸுகமாய்த் திருக்கண்வளரும் படியாகிறது. ॥அ௭அ॥

பெரியோர்கள் தங்களுடைய பாரத்தை உன்னிடத்தில் ஸமர்ப்பித்துவிட்டு க்ருதக்ருத்தியர்களாகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் தாமே தம்மை ரக்ஷித்துக்கொள்ளத் தலைப்படுகிறார்களை ரக்ஷிக்க நீ

[illegible]

[illegible]

யொருபோதும் யத்னிக்கிறதில்லை மத்திபஸ்தமாயிருக்கிறாய். ॥

பிராட்டியார் தமதுகையினால் பிடிப்பதைக்கூடத் தாளமாட்டாத கண்ணபிரான் திருவடிகள், மாணிக்கங்களால் கரடுமொரடான காளீயனுடைய முடியில் நர்த்தனஞ் செய்யும்படியானது உன் மஹிமையாலன்றோ! ॥ அஅய ॥

நீ பலவர்ணங்களும், விநோதமான நாதமும், உடைத்தாய் பரமபுருஷனையே முக்கியதேவதையாகக் கொண்டிருக்கிறபடியால் உ-

தஶப்³த³நாதா³ பாது³கே ரங்க³ப⁴ர்த்து: । நிகி²லநிக³ம
ஸீமந்தே ப்³ரஹ்மணஸ்தந்நாயா: ஸ்மாரயஸி ஹ்ருத்³யாமர்த⁴
மாத்ராம் ப⁴க³வதீம்॥ ॥௮௮௧॥
ஶ்ருதிவிஷயகு³ணா த்வம் பாது³கே தை³த்யஹந்து: ஸ

தஸ்ய, ரங்க³ப⁴ர்த்து:, பாது³கே? ஏ ஸம்போ³த⁴நம். மணிநிகரஸம்பந்தே⁴ந, உபர்யுபரி: (பக்ஷத்³வயே) ஸம்ப³த்³தா⁴ந்ாஶப்³தா³தி³ ஸமஸ்தவ்யவஹாரப்ரவர்த்தகீ, ப்ரகடித:, ஶப்³த³:, நாத³:, யஸ்யா: ஸா, (ஏதாத்³ருஶீ) ஶிஞ்ஜிதஸ்ய பரிணாமேந ப்ரகடிதஶப்³த³நாதா³ இதி ஸமர்த²யதாம் ஶ்ருத்யந்தரோக்தாம் விஶிநஷ்டி. தாமர்த⁴மாத்ராம் ஸ்பஷ்டநாதா³த்மிகாம் இத்யர்த²:. த்வம், தேந - பரதே³வதாவிஷயேண, ஸ்வநாயாம் - வித்⁴யாநதே³வதாகாம், பரதே³வதாவிஷயேண த்³யாதயதீத்யர்த²:. ஹ்ருத்³யாம் - ரம்யாம் ஹ்ருத³யபீட²ஶாப்³த³ஸ்த்³தா⁴நாம், நிகி²லநிக³மஸீமந்தே:- ஸகலவேத³காரணஸ்ய, ப்³ரஹ்மண:-வேத³ஸ்ய, ப்ரணவஸ்யேத்யர்த²:. "ஓங்காரப்ரப⁴வா வேதா³:" இத்யாதே³: ப்ரணவஸ்ய ஸகலவேத³காரணத்வம். ப⁴க³வதீம், அர்த⁴மாத்ராம், (நாதா³த்மிகாம்) ஸ்மாரயஸி - ஸ்மாரயஸி, ப்ரணவஸ்ய அந்த்யஸ்வரஸ்ய ரூபவிஶேஷாம் தே³வதா விஶேஷாம் ச ஶ்ருதியோ வ்யவஸ்தே²யஸ்ய ப⁴க³வத்யர்த⁴மாத்ராஸா வித்³யாத் ஸம்ப³த்³தா⁴ பரதே³வதேதி. நாதா³த்மிகா ப⁴க³வத்யர்த⁴மாத்ரா பரதே³வதாகா; தே³வதாயா: ஶப்³தா³தி³ ஸமஸ்தப்ரவர்த்தநேந தத்³த்³வாரா ஶப்³தா³தி³ ஸமஸ்தப்ரவர்த்தகீத்யர்த²:. ஶேஷாப்த ஸாத்³ருஶ்யோப⁴யா ஸ்ம்ருதிரலங்கார:. ॥௮௮௧॥

"ஶ்ருதீதி॥ தை³த்யஹந்து:- ஸம்ஹர்த்துர்ப⁴க³வத:, பாது³கே? ஸம்போ³தி⁴:. ஶ்ருதீநாம் - வேதா³நாம், விஷய:- ப்ரதிபாத்³ய:, கு³ணா:- ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி³:, யஸ்யா: ஸா, ஶௌரி த்³ரு...

ன்னைப்பார்க்கும்போதெல்லாம் ஸகலவேதங்களுக்கும் ஆதிபூதமான பிரணவத்தின், நாதவடிவமாய் அரைமாத்திரையுள்ள அந்தியாக்ஷரத்திற்கு ஸ்மரணமுண்டாகின்றது. ॥௮௮௧॥

நீ வேதப்பிரதிபாத்யமான ஸகல கல்யாணகுணங்களுடையவளாயும் (ஆகாசரூபமாயும்) எம்பெருமான் விநோதமாய் உலா

ததமதிர்மோநாஜ்ஞா வைஹநயாரா ஜலஸ்தி। ஜநிதவாஹநவ்ரு
ஷீ ஊர்த்வஸ்ரோதோ வைஸ்யபர்பாஸ்தா விஸ்ருத நிவிஶஸாத்ரா
வைஜயந்தீவ ராஜ்ஞ: ॥ ॥௮௮௨॥

ப்ரவாஹதிவஹஸாமாக்ஷ ப்ராஜ்ஞ்யே வேதம் த்ருஜந்தீ வாநரவி
ஸைகதீ ஸ்வாது ஊர்மயந்தீ விஸாராது। கவிஸமயித வ்ருஷ்டிம்

ஸஞ்சரத்வமாணபார்த்தயா ஆகாஶாத்மநாவி ப்ரதீயதே ஸமீரணயா ஸமீரணயோ: கமலாக்ஷ வாஸநார்த்தம். ஸததம், ம த்யா- ஸுஶ்ரூஷணை, நிர்மோஜ்ஞா, அவிரதமர நமேஷ நவாபாவ வதி. "ராதமீரா ஸூரமதி:" இத்யமர:. வைஹந, யாதி- வ்ரு ஷபா, ஜலஸ்தி- தீவ்ரநோநா, ஜாஶயார்த்தயா வஸ்ஜதிவதி. ஜ நிதா, ஸாவநாநாம்- ஜமதாம், வ்ருஷி:- ஸம்பத், யயாஸா,ஸா வநஸஞ்சந ஜலஸ்வதி. ததநகயா கவ்ருநாத்ரூ ரவதி. வைஸ்ய பர்ண- ஊர்த்வஸ்தநயா, யாஸ்தா, ஸ்யிராஸஞ்சந ஸாவத்ரூ த்ய யாஸ்ய வ்ருஷிவீக்வதி. ஸம், விஸ்ருதாநி, நிவிஶாநி ஸாத் தாநி- ஆகாஶவாயா வஸ்ஜஜலவ்ருஷிவீ ப்ரவ்ராணி வஸ்து ஸாத்தாநி, யயாஸா, வைஜயந்தீ வைஜயந்த்யாவ்ர, ராஜ்ஞ இவ, ஊர்வ்ஸ. ததஸ்தம் ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே. *

"வஸ்துபூதாநி யா ராஜ்ஞ வைஜயந்தீ மஹாத்மந: ।
ஸாஸ்த்ரேதி மஹாநந்நாத்ரா ஸாத்தராஜாஶ வைஜயந்" இதி॥

॥ப்ரவாஹதீதி॥ ஶைவாஹாக்கே? இத்யாவஸாயம், ப்ரவா ஹேத: (ஸம்ரணவ்யாஸாக்ஷஶ்ரூ த்யாமதஸ்ய) ஸாமஸ்ய, வஹயோ:; ஸமாக்ஷ- ஸம்ஸமீக்ஷ, ப்ராஜ்ஞ்யேவஹம்- கோஸநஜநவஹாயிவ த்ய ஜநிதஹாவம், த்ருஜந்தீ, வாநரவி, ஸ்வாது, விஸாராது-ஸ்ரீ ஶாஸ்த்ராராது, ஊர்மயந்தீ, ஸைகதீ, ஜ்ரபஸா- வ்ருஷ்டிர,ஷிம்

த்தத்தக்கவளாயும் (வாயுரூபமாயும்) உன்மணியொளிகளால் பிரகாசமுள்ளவளாயும் (தேஜோரூபமாயும்) லோகங்களுக்கெல்லாம் நன்மையுண்டாக்குகிறவளாயும் (ஜலரூபமாயும்) அசைவற்றவளாயும் (பூமிவடிவாயும்) இருக்கிறபடியால், பஞ்சபூதவடிவமான வைஜயந்தி என்கிற எம்பெருமானுடைய மாலைபோலிருக்கிறாய். ॥

சக்கரவர்த்தித்திருமகன் வனவாஸத்தினின்றும் திரும்பிவந்தவுடன் நீ, அவருடைய திருவடிகளைச்சேர்ந்து வெகுநாள் ராஜ்ய

[illegible] ॥௮௮௫॥

[illegible]

[illegible] ॥௮௮௫॥

[illegible]

பாலனம் செய்துவந்தவருத்தத்தைப் போக்கி, மனோஹரமாய்ச் சப்தித்துக்கொண்டு வழக்கப்படி விளையாடத்தொடங்கி, ஸகலலோகங்களுக்கும் கோலாஹலமுண்டாக்கினாய். ॥௮௮௫॥

ஓ பாதுகையே! த்ரிவிக்கிரமன் உலகமளந்த காலத்தில், ஆகாசமளந்த திருவடியைக் கொழுக்கொம்பாகப்பற்றிக்கொண்டு, உன்னைப் பிரதிபாதிக்கின்ற பல வேதசாகைகளாகிற கிளைகளோடு

ஸ்தந்யஸ்ய தேஶ்யமயாம் மயி மாமகஸ்ய முகுலிகா
ஶ்ரீஸ்தநாநாம் ॥ ௮௮௪॥

கநகருசிரகாந்தி: கல்பிதாஶோகஹாரா க்ருதபதகமலா
ஶ்ரீ: க்ருதகாமயேந । ஶிஶிரஶிஶிர ஸாமோதநாபிதமாஶா
நீபாநாமாவர ஸாதி ஸம்பந்த்ரம் பாதுகே பாஷ்ய

பாவநாமயம் ஜபாதேவ்யோ பாமஹாவஸ்த்யபாரணா: ।
வஷயாஸ்தாநயமேஹத்வா நமோநமாவதந்ஹாம:॥” இதி—
மயி, முகுலிகாநாம், ஶ்ரீ:- ஶோபா, ஸ்தநாநாம், மாகாலாநாம்-
காட்லாநாம், ஸம்பந்தம்- ஸம்பந்தம், அஸஜத- ப்ராப்நோதி. ஸோ
கே ஸ்தா உபஸ்தாநஜமுநிகேஷுபாதி பரிஸ்தா ஸமாபாத்யதிஸ்ய
நீபத்ரம் பாஷாணி ஜநபதீதிஹாஸ: கமலதா வ்யாபார
ப்ரதீதேஸ்ஸோமஸோக்தி:, தாமரம்ய முகுலிகேஷு மாகாலஸ
மாமகேப்ரக்ஷ்யதே இதிஸம்கர:. ॥௮௮௪॥

॥கநகேதி॥ ஹேபாதுகே! கநகேந- ஹேம்நா ஸம்பகஸ்ய
கேஷணவ, ருசிரா, காந்தி:, யஸ்யா:ஸா, கல்பித:- ரசித:, அ
ஶோகஹார:- ஶோகஸ்தாஹாநி: அஶோகபாஷ ஸம்பத்தி
ஶ்ச, யயாஸா, க்ருதா- ப்ரதா விகஸிதாவ, காமயேந- ஶ்ரீ
ரங்கநாயேந ஸேமாவகாமேநவ, க்ருதா- ஜநிதா- பதக
மலோ:, ஶ்ரீ:, யஸ்யாஸா, (அந்த்ர) க்ருதபதா- விஹிதாவ
தா, கமலாநாம்- பத்மாநாம், ஶ்ரீ:, யஸ்யாஸா, ஶிஶிரஶிஶிர- ஸம
ஸாமிஷ்யா, ஸாமோதநாபி:- ஜேமே: பாஷேஷு, பரஸ
நீய:- ப்ரேக்ஷணீய:, அநாஹாவ:- ப்ராஹாவ:, யஸ்யாஸா, ஸம,

அதன்மேல் படர்ந்தகற்பகக்கொடிபோன்ற வுன்னிடத்தில் உபசாரமாக ப்ரமதேவர் தீர்த்தத்தைச் சேர்த்தபோது, உன் முகுட்டுக்கள் ளெல்லாம் அக்கொடியிலுண்டான மொட்டுகள்போலிருந்தன. ॥

நீ ஸுவர்ணத்தால் அழகியவளாயும் (சண்பகமரங்களால் சிறப்புபெற்றதாயும்) ஸகலலோகங்களிலுமுள்ள துன்பங்களை நீக்குகின்றவளாயும் (அசோகமரங்களால் அழகியதாயும்) எம்பெருமான் உலாத்தும்போது அவருடைய திருவடித்தாமரைகளைவிசேஷமாய் அலங்கரிக்கின்றவளாயும் (வைகாசி மாஸத்தில் அதிகமாய்த் தாமரைகளுக்குச் சோபையுண்டாக்குவதாயும்) எங்கே

ஸி க்ஷம்॥ ॥அஅ௫॥

ப்ரணிஹிதபத³பத்³மா பாது³கே ரங்க³ப⁴ர்த்து: ஶுத்³த⁴தர
மதிரேஷா முக்தாரத்நப்ரவாளா ।ஸ்தி²ரபரிணதரா
க³ம் ஶுத்³த⁴போ³தா⁴நுப³ந்த⁴ம் ஸ்வஜநயஸி ஸுநீதம் ஸ்வ

ஸ்வாராதி⁴தஸ்ய- ஸ்வஸஞ்சாரஸ்ய, லக்ஷ்மீம்- ஶோபா⁴ம், ப⁴-
ஜ்யஸி- ப⁴ஜஸி. ஶ்லேஷாநுப்ராணிததீ³பகாலங்கார: ॥
॥ப்ரணிஹிதேதி॥ ஹே ரங்க³ப⁴ர்த்து: பாது³கே? ப்ரணிஹி
தம்- ஸாவதா⁴நதயா ந்யஸ்தம், பத³பத்³மம்- சரணாரவிந்த³ம்,
யஸ்யா: ஸா, ஶுத்³த⁴தராயா:- அத்யந்தஸ்வச்சா²யா:, மதே:- ஸஜ்ஞா
நஸ்ய ப்ரபோ³த⁴வ்யாபேக்ஷ்யஸ்ய, ஏஷா த்வம், முக்தாரத்நப்ரவா
ளா- ரத்நகீ³லிதமுக்தாப்ரவாளா (அந்யத்ர) முக்தாப⁴யதயா,
முக்தா:- ப்ராப்தமோக்ஷா:, ரத்நபா⁴வா:- பா⁴வாநவிஶேஷா
யாஸா, ப⁴வப⁴யாபநோத³:. ஸ்வா, ஸ்தி²ரம் யதா²தயா, பரிண
த:- ஜாத:, ராக³:- ப⁴க்தி, யஸ்யா: ஸா (பாது³காபக்ஷே) ப
த்³மராக³மணிபி⁴: ரக்தவர்ணா, ஶுத்³த⁴-ஸம்ஶயாதி³ரஹிதே
ந, போ³தே⁴ந- ஜ்ஞாநேந, அநுப³ந்த⁴ம்- ஸஹிதம் (பா
து³காபக்ஷே) ஶுத்³த⁴போ³தை⁴: அநவச்சி²ந்நதே³வாதி³பி⁴: ஸ
ந்தாநிபி⁴: அநுப³ந்த⁴யந்தீம், ஸ்வநயம்- ஸ்வதே³ஹகோ³சரம், ஸு
நீதம்- யோகி³நாம், சித்தவ்ருத்திம்- ஶோப⁴நாத்⁴யாஸம் ஸத்ப்ரவ
ர்த்தகம், ஸ்வஜநயஸி- ஸ்வஜநம் கரோஷி. தத³ஸ்ய ஶீலவத்த்வ

ங்கும் தேவதைகளால் கொண்டாடப்பட்ட மஹிமையுள்ளவளா
யும் (நாலாமூலையும் புஷ்பங்களால் பொலிவுபெற்றதாயும் இரு
க்கிறபடியால் வஸந்தகாலம்போலிருக்கிறாய். *

இது சப்தச்லேஷை. ॥அஅ௬॥

நல்லமுத்துக்களும் பவழங்களு மிழைக்கப்பெற்று ஸ்ரீரங்கநா
தனை யிஷ்டப்படி நடத்துகின்ற நீ, ஸகலஜனங்களுக்கும் நல்லக
தி யுண்டாக்குகிறவளென்று, உன்னையே தியானிக்கின்ற யோகி
களுடைய மனதுபோலவே நல்லராகமுடையவளாயும் சுத்தபோ
தானுபந்தையாயு மிருக்கிறாய். *

ராகம்— பக்தி, சிவப்புநிறம்; சுத்தபோதானுபந்தை— குற்
றமற்ற ஞானமுடையவது; நல்ல ஞானிகளால் மெச்சப்பட்டது

[illegible] ॥ ௮௮௬ ॥

[illegible] ॥ ௮௮௭ ॥

[illegible] ॥ ௮௮௬ ॥

[illegible] *

[illegible]

என்று மனதுக்கும் பாதுகைக்கும் கிரமமாய்ப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. ॥ ௮௮௬ ॥

நீ நவரத்னங்களும் ஒன்பதுபாகமாக இழைக்கப்பெற்றவளும் வெவ்வேறுபிரிவாகப் பலரேகைகளுள்ளவளுமாயிருப்பதால், எம்பெருமானை யடையவேண்டுமென்று அபேக்ஷையுள்ளவர்கள் தவஞ்

பரிணதகுணஜாலா ஶுக்திபிர்மௌக்திகாநாம் பஹுவித
மணிரஶ்மி ப்ரௌடிமஸந்த்யாயமாநா । ப்ரபவதி பதரக்ஷே
ராஜவாஹ்யஸ்ய கும்பே கல்பிதாரோஹஶோபா காபி ந
க்ஷத்ரமாலா ॥ ௮௮௮ ॥

ஸரிதநிர்விஶவ்ருத்தி ப்ராப்தபத்மாஸநஸ்த்ரீ குணநிபித

இதி, ந: ப்ரத்யாபத்திர்யுக்தா:. உபமாலங்கார:. ॥௮௮௭॥

॥பரிணதேதி॥ ஹே ப்ரபவதி பதரக்ஷே? மௌக்திகாநாம், ஶுக்திபி:, பரிணதம்- ஜாதம், குணஜாலம்- உத்கர்ஷபாஹுல்யமேவ ஸம்பத்ஸம்பந்த:, யஸ்யாஸ்ஸா, பஹுவிதாநாம், மணீநாம், ரஶ்மீநாம்- கிரணாநாம், ப்ரௌடிம்ந:- நிபிடஸம்பந்தேந ஸந்த்யாப்ரௌடிமயந், தேந, ஸந்த்யாயா, ராஜவாஹ்யஸ்ய, ஶத்ருஞ்ஜயஸ்ய, கும்பே- ஸ்தலே, கல்பிதா- விததா, ஆரோஹ:- ஶோபா, யஸ்யாஸ்ஸா, காபி- விலக்ஷணா, நக்ஷத்ரமாலா- ஹாரபேத:, ஸம்பு:- ஸதி. "ஸைவ நக்ஷத்ரமாலாஸ்யாத் ஸப்தவிம்ஶதிமௌக்திகா" இதி ஹாரபேதவர்கணேநோக்த:. ப்ரௌடாநாம் ப்ரணிதம் ரூபகமலங்கார:. ॥௮௮௮॥

॥ஸரிதேதி॥ ஹே பாதுகே? ஸரிதா- க்ருதா, நிர்விஶாநாம் வ்ருத்தி:- ஜீவநம், யயாஸா, (ஸந்த்ரு) ஸரிதா- ஸந்தர்ஶிதா, நிர்விஶா, வ்ருத்தி:- சைத்ராத்யா ஸீதம்ஹாராத்யாவஸாநாவ்ருத்தி:- யயாஸா, ஸாரணீ, பத்மாஸநே- பத்மபீடே, திஷ்டதீதி ததோக்தா, குணை:- உத்கர்ஷை: ஸம்பந்தைஸ்ஸு, நிபிதா

செய்யத்தக்கதானஒன்பதுபிரிவுள்ளபாரதவர்ஷம்போலிருக்கிறாய்॥

சிறந்த முத்துக்களும் நல்லகுணங்களும் கிரணங்களுடைய கூட்டமாகிற முடிச்சும் உடையவளாய் 'சத்துருஞ்ஜயம்' என்கிற பட்டத்து யானைமேல் திருவயோத்தியில் ஊர்கோலம்வந்தபோது நீ, அந்தயானைக்குச்ரேஷ்டமானஒருநக்ஷத்ரமாலைபோலிருந்தாய்॥

இருபத்தேழுமுத்துக்கோத்த முக்தாஹாரத்துக்கு நக்ஷத்ரமாலை யென்று பெயர். *

குணம்— (பாதுகையாலுல்) ஸ்வபாவம் (மாலையாலுல்) சரடு. ॥

நீ ஸகல கருமங்களையும் செம்மையாய் நடத்தி. உன் முத்துக்களுடைய வரிசையால் வசீகரிக்கப்பட்ட பக்தர்களுடைய இந்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

திரியமாகிற ஜபமாலையோடு ஶ்ரீரங்கநாதனுடைய ஸந்நிதியில் பத்மாஸனந் தரித்துக்கொண்டு உட்காந்திருப்பது. உன்னிடத்தில் பிரதிபலித்திருக்கிற எம்பெருமானுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஓயாமல் தியானஞ்செய்வதுபோலிருக்கின்றது. ॥ அஅகூ ॥

ஏகபுத்திராபிமானமாய் ஸகலலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கின்ற ஶ்ரீரங்கநாதன் தான் அங்கேயாவது வெளியில் எழுந்தருளினாலும் ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தாலும் தன்னுடையபாரத்தை உன்னிடத்திலேயே வைக்கிறார். விழித்துக்கொண்டு இருக்கும்போதே யிப்படியாகும்போது திருக்கண்வளரும்போது கேட்கவேண்டுவதில்லை. அவருடையபாரத்தை எக்காலத்திலும் நீ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யே தாங்குகிறுயென்கிறபடி. ॥[illegible]॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் உன்னைத் திருவடிகளில் தரித்துக்கொண்டு விநோதமாய் உத்ஸவங்கண்டருளுகிற காலங்களில், தேவதைகள் எல்லாரும் அவஸரமாய் ஓடிவந்து, உன்னைஸ்தோத்திரம்பண்ணி மயங்கி புஷ்பவர்ஷம்வர்ஷித்து ஸந்தோஷத்தால் ஒருவற்கொருவர் இரைகிற இரைச்சல்உலகமெங்கும் பரவிப்போகின்றது॥

நீ மிகவும் நியமநிஷ்டையோடுகூடிய முனிவர்களுடைய மனதிலேயே நிலையாய்நின்று, வேதம்போலவே, ஒவ்வொருபதத்திலும் எண்ணத்தக்க கிரமமுள்ளவளாய், மற்றொருவராலும் அறி

வையாத்யே ஸாவநீபக்ருதகம் । ஶ்ருதிரிவ நிஜஶப்தை꞉
பாதுகே ரங்கபர்து꞉ பதமதிதராம் ஸுப்ரஸந்நம் ...
...॥ ॥௯௧॥

[illegible]

[illegible]

யக்கூடாத எம்பெருமானுடைய பதத்தை, உன்னுடைய சப்தங்களால் யாவரும் அறியச்செய்கிறாய். *

எண்ணத்தக்க க்ரமமாவது (பாதுகைபக்ஷத்தில்) யாவரும் மெச்சத்தக்கதான அடிவைப்பு (வேதபக்ஷத்தில்) ஒன்று இரண்டென்று எண்ணத்தக்க ஒருவகைப்பாடம். ॥௯௨॥

நீ உன்னுடைய களங்கமற்ற ஸௌவர்ணமாகிற பூர்ணசந்திரனால் யாவற்றும் ஸந்தோஷமுண்டாக்கி, மேன்மேலும் அதிகமான ஸுகத்தைக்கொடுக்கிறபடியால்; பருவத்து ராத்ரிபோல் உன்

நைஶாஸீ நிஶேவ ।

॥ ௮௱௩ ॥

ஹம்ஸஶ்ரேணீவிஹிதகதி ஹாரிணீ கல்மஷாணாம் மௌ
ளௌ ஶம்போ: ஸ்திதிமதிகதா பாதசந்த்ராநுஷக்தா । ரா
ஜ்ஞாமேகா ரகுகுலபுவாம் ஸக்ருதுத்தாரிகா த்வம் கா
மே [illegible] கீர்த்திமதிகதா பாதுகே ஜாஹ்நவீவ ॥ ௮௱௪ ॥

அந்தகாரநிவஹம், நாஶயிதும், ப்ரபவஸி- ஶக்தாஸி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம்.

॥ ௮௱௩ ॥

॥ ஹம்ஸேதி ॥ ஹே பாதுகே! ஹம்ஸாநாம்- ராஜஹம்ஸாநாம் யதீநாஞ்ச "ஹம்ஸோ விஹங்கபேதே ஸ்யாத் ஹம்ஸே விஷ்ணௌ ஹயாந்தரே । யோகி மந்த்ராதிபேதேஷு பரமாத்மநி" இதி விஶ்வ:. ஶ்ரேண்யா- ஸந்ததேந பங்க்த்யா, விஹிதா- ஸேவிதா, கதி:- மார்க: (அந்யத்ர) ப்ரவாஹ:, யஸ்யா: ஸா, கல்மஷாணாம்- பாபாநாம் ஶரீரதோஷாணாஞ்ச, ஹாரிணீ- நிவாரிகா, ஶம்போ:- ஶிவஸ்ய, மௌளௌ- ஶிரஸி, ஸ்திதிம்- அவஸ்தாநம், அதிகதா- ப்ராப்தா, பாதேந- [illegible], சந்த்ரேண- [illegible], அநுஷக்தா- யுக்தா (அந்யத்ர) பாதேந- பாகேந, சந்த்ரேண- ஶிவஶிர:ஸ்தேந, அநுஷக்தா- ஸங்கதா, ரகுகுலபுவாம் ராஜ்ஞாம்- இக்ஷ்வாகுப்ரப்ருதீநாம் (அந்யத்ர) ஸகரஸுதாநாம், ஏகா, அஸஹாயா அஸதீதியாவத், ஸக்ருத்- யதாவத், உத்தாரிகா- உத்க்ருஷ்டலோகப்ராபிகா, த்வம், ஜாஹ்நவீவ- கங்கேவ, [illegible] (அந்யத்ர) [illegible], கீர்த்திம்- ஸத்கீர்த்திம், அதிகதா- ப்ராப்தா. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம்.

॥ ௮௱௪ ॥

முத்துக்களின் காந்தியாகிற நிலவினால் அடியார்களுடைய அறியாமையாகிற இருளை நீக்க வல்லவளாயிருக்கிறாய். ॥ ௮௱௩ ॥

யோகத்தில் தேர்ச்சிபெற்ற பரமஹம்ஸர்களாகிற ஹம்ஸபக்ஷிகளால் வழியெங்கும்கொண்டாடப்பட்டு, ஸகலபாபங்களையும்போக்குகிறவளும், சிவபிரானுடைய சிரஸில் வஸிப்பவளும், ஸுவர்ணமாகிற பிறைச்சந்திரனோடு கூடியவளுமாய், ரகுவம்சத்து ராஜாக்களுக்கு உயர்ந்தகதியைக் கொடுத்தபடியால், நீ ஸத்யலோகத்தினின்றும் திருவயோத்தியிலெழுந்தருளினது, கங்கைதே

[illegible]

[illegible] ॥அகூ௫॥

[illegible]

வலோகத்தினின்றும் பூலோகத்திற்கு வந்ததுபோலிருந்தது ॥

நல்லதெளிவும், வேதங்களின் பரிமளமும், (வேதப்பிரதிபாத்யமென்கிறபடி) உடைத்தாய் மிகவும் ஸ்வாதுவாயும், குளிர்ச்சியாய் ஸகலமான தாபங்களையும் போக்குகிறவளாயும் இருந்துக்கொண்டு வழிகள் தோறும் புண்யபுருஷர்களால் கொண்டாடப்பட்டு (தீர்த்தபக்ஷத்தில் பலதுறைகள் உடைத்தாய்) இருக்கிறபடியால் மெல்லமெல்ல ஸ்ரீரங்கநாதன் உன்னைத்தரித்துக்கொள்வது பிராட்டியோடுகூட விநோதமாய்க் காவேரியில் ஜலக்ரீடை செய்யப்புகுவதுபோலிருக்கிறது. ॥அகூ௫॥

ஓபாதுகைகளே! நீங்களிருவரும் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஸஞ்

स्थाने स्थाने स्वरवर्णक्रमं संहितस्तत्त्वसमस्तं । व्य-
पर्यायेण व्यवहितपदयोः पादुके श्रुत्युदा-
रः शिञ्जानादैः स्मारयसि भवतीं शब्दब्रह्म प्रबन्धान् ॥

नं. रङ्गभर्तुः, विहारे - सञ्चारे, आनुपूर्वं - निश्च-
यं, क्रमं - गत्यानुपूर्वी (यद्वा) पदस्वरान्तरीत्या श्रु-
त्युच्चारणं, आख्यास्येते - पादः पादः क्रमयेते,
पर्यायेण - क्रमानुवृत्त्या, व्यवहिते - व्यवधानेऽव-
शे पदविच्छेदादिरूपेण, पादयोः, पादयोः, स्था-
ने स्थाने - तत्तत्पदविशेषे, तस्य तस्य, समस्तं - यो-
ग्यं, स्वरवर्णकं - नादवर्णात्मं, संहितः - व्यापितः,
निर्वाणतत्पदविशेषे नादस्य तारतम्येन वेदवि-
द्यादिसारवत्, (यद्वा) स्थाने स्थाने - अनुदात्तादिस्व-
रविशेषवशे, तस्य तस्य, समस्तं - योग्यं, स्वरव-
र्णकं - स्वरितादिस्वरभेदं, संहितः, यथा — 'ऊर्जे जग्धा
वायवस्थ' इत्यत्र पदकाले अनुदात्तस्य स्वरितस्य क्रम-
कालेऽस्वरितत्वं, उदात्तानुदात्तयोः स्वरितत्वस्य-
यादिविसंहितायां स्वरितत्वं विधीयते. अन्ते व्याख्या-
नं प्रकृते तत्र पदकाले अनुदात्तानां संहिता-
काले व्यवधानं. स्वरितात्संहितायां अनुदात्तानां व्य-
वधाने श्रुतिविहितं. श्रुतीनां - श्रवसां, उदा-
रः - महान् (यद्वा) श्रुतिः - वेदे, उदारः - उत्कृ-
ष्टः, शिञ्जानादैः - मञ्जीररवैः, शब्दब्रह्मवत् - शब्द-
ब्रह्म यथा बहुशाखं स्यात् तथा पदेन प्रवृत्तिः
क्रमाध्ययनविधया अन्नाध्ययनतः, स्मारति. उत्स-
वकाले पदक्रमविभक्त्या श्रुत्यध्ययन प्रतीते स्व-
रादौ शास्त्रप्रसङ्गतः. ‖ அ௲௯ ‖

சாரகாலங்களில், ஒருவர்மாற்றி யொருவராய் கிரமமாய் அடிவைத்து அந்தந்தவிடங்களுக்குத்தக்கபடி சப்தித்துக்கொண்டுபோவது; அந்தந்தபதத்திற்கு தக்க உதாத்தா நுதாத்த ஸ்வரங்களோடு ஒருவர்மாற்றி யொருவராய் கிரமபாராயணம் பண்ணிக்கொண்டு போவதுபோலிருக்கிறது. ‖ அ௲௯ ‖

ஶ்ரவணாநாம் திவஸமநஸ்தமாபாதயந்தீ ஸ்ஃபீதா
லோகா மணிபிருதிதை: ப்ராணிநாம் த்வஸ்ததோஷா । ஸ்ரே
ஸேவ்யா ஜுஷ்டா விபுதநிவஹை: பாதுகே ரங்கபர்த்து:
பாதாம்போஜே ஸ்ப்ருஶஸி பவதீ ப்ராதஸ்ஸந்த்யேவ
காந்திம் ॥ ॥௮௯௭॥

ப்ரத்யாலோகா ஜலிதகமநா பத்மராகப்ரபாஷ்டீ த்வேஷ்யக்ஷா

"ஶ்ரவணாநாமிதி॥ ஹே பாதுகே? ஶ்ரவணாநாம் - த்வதங்க்ரி நாம் ஸமாஶ்ரிதாநாம், ப்ராணிநாம், ஜேதவ்யஸம்ஸாராணாம் ஸமாஶ்ரிதாநாம், திவஸஶப்தாத் திவஸம் - திநம், அநஸ்தம் - அஸ்தநாராத்ப்ரத்யுத்க்ஷயம் யதா ததா, ஆபாதயந்தீ - ஸம்பாதயந்தீ, மணிபி: - ரத்நை:, உதிதை:, ஸ்ஃபீத: - வ்ருத்த:, ஆலோக: - உத்யோத:, யஸ்யா: ஸா, த்வஸ்ததோஷா - தோஷஸ்ய த்வம்ஸகாரிகா - (அந்த்ய) த்வஸ்த: க்ஷிப்த: தோஷா ராத்ரி:, யயா ஸா, ததா த்வஸ்ததோஷா இதி விஸர்காந்ததயா விபரிணாம:. அஸ்யாஸ்ய உபஸர்ஜநத்வேந ஸந்தோஷஸம்பாவாத், 'அஸ்யாபாவ ஸந்த' இத்யத்ர விஹிதவிஶேஷணாஶ்ரயணாத். ஸேவ்யா:- நதைர்த்ருதை:. விபுதாநாம் - தேவாநாம் விதுஷாம், நிவஹை:, ஜுஷ்டா - ஸேவிதா, பவதீ, ப்ராதஸ்ஸந்த்யேவ, ரங்கபர்த்து:, பாதேஜே, அம்போஜே, காந்திம் - ஶோபாம், ஸ்ப்ருஶதி - ஆதாதி. ஶ்லேஷாநுப்ராணிதோபமாலங்கார:॥

॥ப்ரத்யக்தி॥ ஹே ஶார்ங்கிண: பாதுகே? ப்ரத்ய:- ஆலோக:, உத்யோத: வீக்ஷணம், யஸ்யா: ஸா, ஜலிதம், கமநம் - ஸஞ்சார:, யஸ்யா: ஸா, பத்மராகா: - கலாவிந்தவ, அஸ்யோஷ்ட:, ய

தன்னை யடைந்தவர்களுக்கு, மறுபடி ராத்ரியுண்டாகாதபக லை (மோக்ஷத்தை) உண்டாக்குகிறதாயும், மணிகளால் நாற்புறமும் அதிகப்பிரகாசமுள்ளதாயும், ப்ராணிகளுக்கு தோஷமாகிய இரவைப்போக்குகிறதாயும். தேவதைகளும் பண்டிதர்களும்வந்து உபாஸிக்கத்தக்கதாயும் இருக்கிறபடியால் நீ பிராதஸ்ஸந்தியை(காலைவேளை) போல் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளுக்குச் சோபையுண்டாக்குகிறாய். ॥௮௯௭॥

சிறந்த காந்தியாகிய பார்வையும், அழகியநடையும், பத்மராகக்கற்களாகிற சிவந்த அதரோஷ்டங்களும், சிறுத்த இடையும்,மு

மா மணிசயமயிநீ மௌக்திகவ்யக்தஹாஸா । ஶ்யாமா நித்யம் ஹ
ரிதமணிபி: ஸ்ரக்விணீ: பாதுகே மந்யே தாதா ப
வஸி மஹிளாநிர்மிதௌ மாத்ருகா த்வம் ॥ ॥௮௱௮॥

ஶிக்ஷா பௌர்வம் க்ஷ்வநவதீ பத்ரபீடஸ்ய மத்யே ரத்நை
உஜ்ஜ்வலை: கிரணநிகரை: ரங்கிண: பாதுகே । வ்யாகீர்ணா

வ்யாஸ(ஈத்ரு)பூர்வமஸத்ருஶா யதாபூர்வோக்தா, மந்யே, க்ஷாமா- க்ருஶா(ஈத்ரு) தந்வங்கீ, மணிசயை:- ரத்நநிசயை:, ஸஸ்யா ஸக்திதயோக்தா (ஈத்ரு) மணிபூஷணயுக்தா, மௌக்திகை: முக்தாவலீ, வ்யக்த:- ஸ்பஷ்ட:, ஹாஸ:- விகாஸ: ஸ்மிதம் யஸ்யா: ஸ்யாமா, ஹரிதமணிபி:- மரகதை:, நித்யம்- ஸதா, ஶ்யாமா- ஶ்யாமவர்ணயுக்தா, யௌவநவதீதி வா. த்வம், தாதா:- ப்ரஹ்மண:, மஹிளாநிர்மிதௌ- ஸ்த்ரீஸ்ருஷ்டௌ, மாத்ருகா- ப்ரதமப்ரக்ருதி:, பவஸி. ப்ரஹ்மா த்வாம் மாத்ருகாம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்த்ரீரத்நாநி ப்ரதமம் ஸஸர்ஜேதி பாவ:. மந்யே இத்யுத்ப்ரேக்ஷா, ஶ்லேஷாநுப்ராணிதா. ॥௮௱௮॥

॥ஶிக்ஷேதி॥ ஹே ரங்கிண: பாதுகே! ரத்நை:, உஜ்ஜ்வலை: கிரணநிவஹை:, அயோத்யாயாம், ராஜ்ஞி ப்ரோஷ்ய [illegible] பௌர்வம், க்ஷ்வநமயே- கோஸலேஶாயிதத்யாகே பத்ரபீடஸ்ய- ஸிம்ஹாஸநஸ்ய பரிஶோபிஸ்ய விஷ்டரஸ்ய ஸ்திரஸ்ய உச்சப்ரதேஶஸ்ய ச, மத்யே- விவிக்தே, ரத்நைச்சதேஶ

த்துக்காந்தியாகிய புன்சிரிப்பும்பெற்று, பலமணிகளாகிற பூஷணங்கள் அணிந்து, பச்சைக்கற்களால் எப்போதும் * சியாமையாயிருப்பதால் பிரமதேவர் பெண்களைப்படைப்பதற்கு நீ மேல்வரிச்சட்டம்போலிருக்கிறாய். ॥௮௱௮॥

* சியாமை — பாதுகையானல் பசுமைநிறமுள்ளது, பெண்ணானல் நல்லவயதுள்ளவள் என்று அர்த்தம். *

ஓ பாதுகையே! நீ அயோத்தியில் அரசாண்டகாலத்தில், உயர்ந்த ஸிம்ஹாஸனத்திலுட்கார்ந்து, உன் ரத்னகிரணங்களை வெவ்வேறாகப் பரவச்செய்தது தகுந்தபடி ஆளத்தக்க அரசன் இல்லாமற்போனதனால் ஒழுங்குதப்பிப்போன வர்ணாச்ரம தருமங்களை இப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று செம்மையாய்ப் பிரித்து

நாம் ந்ருபதிவிரஹாத் தேவி வர்ணாஶ்ரமாணாம் நஷ்டம்
வீதாவிஸஜநஸமம் நிவேஶ்ய ஸூத்ரபாதம் ॥௮௯௯॥
ஶாத ஶாஸ்ஜநஸ்வபரிணத ப்ராயஶ்சித்தவாக்யபத்வே

ஸ்த்வா, ந்ருபமதி: - ராஜ்ஞ: பாராவதேஶ்யஸ்ய, விரஹாத்- அஸாவாத், ஸங்கீர்ணாநாம்- பரஸ்பரம் ஸங்கீர்ணாநாம், வர்ணாஶ்ரமாணாம்- ப்ராஹ்மணாதீநாம் ப்ரஹ்மசர்யாதீநாஞ்ச, ஶூத்ராணாம்- ப்ரஹ்மசர்யாதீநாம் ப்ராஹ்மணாதிவர்ணாநாஞ்ச, வீதாவிஸஜநஸ்ய- ஶயாநாவஸ்தாவதஸ்ய அபரிஶோதஸ்ய ச, ஸமம்- யோக்யம், ஸூத்ரபாதம்- வ்யவஸ்தாபநம் ஶாஸ்த்ரகரணம் தந்த்ரநிவேஶநஞ்ச, 'ஸூத்ரந்தந்த்ரஸூத்ரவநம் ஹ்ருத்யே ஸூத்ரம் தந்துவ்யவஸ்தயோ:' இதி விஶ்வ:. நிவேஶ்ய - நிக்ஷிப்தவதீ, நஷ்டநிவ்ருத்திஶேஷாஶ ஶ்லோகார்த்தஸங்கீர்ணா. ராஜா விப்ரஹாஸநேஸ்த்வா ஆஜ்ஞயா வர்ணாஶ்ரமவ்யவஸ்தாம் கரோதி, ஏஷ்யஸ்த! ப்ராவிநாஶுசஸ்ர ஸநே ஸ்த்வா பாதுகா வர்ணாஶ்ரமஶுசவ்யவஸ்தாபகாநி ஸூத்ராணி ப்ரணயதி, ஶ்ரீதா!த்ருஶே ஸ்வித்ராஸநே ஸ்த்வா பரஸ்பரஸங்கீர்ணவர்ணவித்யாஸயா ஸங்கீர்ணஸ்ய ஸூத்ராண தந்த்ரம் நிவேஶயதீதி த்யோதஶ்யதீ தீவேதநீய: பக்ஷத்வயேபி. பரித:ப்ரஸ்ருதா: கிரணா: ஸப்தத்ரிம்ஶாவஜ்ஞாநவேந தந்த்ரஸந்தாநவேந ஸம்பாவ்யந்தே. ॥௮௯௯॥

॥ஶாதவிதி॥ ஹேமாத:பாதபீதே? த்வயி, ரம்யமதவ:, வர்ணயோ:, ஶஜஸ்வநேந- ஶஜநாதேந, பரிணதம் ப்ராயஶ்சித்தவாக்யம்- ஸ்மார்த்தபாதகாஶரோபேஹதி ஸவிநய

க்காட்டினதுபோலிருந்தது. *

தகுந்த அதிகாரியில்லாமையால் வர்ணாச்ரம தர்மங்களை நடத்தவேண்டிய கிரமந் தெரியாமல் எல்லாம் ஒன்றாய்க்கலந்திருந்தபோது அதற்குத்தகுந்த சாஸ்திரஞ்செய்ததுபோலவும், பட்டிற்குத் தனித்தனியே செம்மையாய் வர்ணங்கொடுப்பதற்காக நூலளவுபிடித்ததுபோலவும் இருந்ததெனவும் சப்தச்லேஷையால் பொருள்தோன்றும். ॥௮௯௯॥

ஓ பாதுகையே! அர்ச்சகர்கள் உன்னைத் திருவடிகளண்டைஸமர்ப்பித்து உன்மேலெழுந்தருளும்படி பிரார்த்திக்க, அப்படியே

निक्षिप्तायां त्वयि रक्षणे याः पादुके रङ्गभर्तुः ।
त्वदपाश्रयत्वं किमपि कामं जानतीनां प्रजानां च

वाक्यं, स्वाधीनं दृढ्रक्षाभारं स्वीकारपरिपोषिति यावदुत्तिष्ठ
मन्यते. परिपन्थि प्रयमं, यत्किञ्चित् तद्यथावति
तथा, निक्षिप्तायां समर्पितायां सत्यां, शेषत्वस्वरू
पानुरूप उपायत्वे. किमपि, कामं, श्रीरङ्गनाथचरण
परिवं संसारनिवृत्तिपरिपन्थि, त्वयि न्यस्तं स्वदयैकन
मतिकतया, जानतीनां सर्वसाक्षीणां, प्रजानां, तत्- स्व
याधीनं, न्यस्तनिक्षेपकत्वं समस्तप्राप्तिपरिपन्थि
परित्यागं, परिणतं भवति. न केवलं नञ्चाभयस्य
प्रत्यक्षतास्य पादुकतया तद्वारत्वस्य. सर्वेभ्य
संप्रासन्नापाद्यपदकं पादुकायां समर्पिता
याम् अयि! परस्य मन्वति मन्दे तं प्रणत्प्रजाः कृता
र्थाः सम्भविताः. स्वस्थानां मोक्षाय प्रयत्नप्रवृत्ति
र्नानुष्ठेयेति प्रतीतेश्चार्थसिद्धिः. *

'आं तदीयग्रहणं चैतदेव तदात्मकं ।
सदैकं कदाचाप्यनकीकारं स्वपदं'

इत्यत्र ग्राकारक परमात्मनाय रक्षायां त्वदध्यवसाय दे
षा शरण्यत्वादिकारणः. तथा हिरण्य पते.

'पश्यन्नमस्य पक्षिपां येन येन दृष्टव संप्रपाः ।
तेनैव तेन यान्ति तदिष्टाः परमं पदं ॥'

इति श्रुतयश्च पवित्रैव तदीयानां प्रवृत्तिं सम्भावये,
तदीयतानु सर्वाप्तयां शिष्यकृतयोऽपि वरदेवायदे
शिन उपदिशन्ति. पादुकाकृत प्रवृत्तिसेव्य कारणा
सारस्य सञ्चितायाः शिष्यप्रपत्रस्य कायस्यसंकट
वर्तना ज्ञातीयमंकारः. 'सर्वतः कायस्वच्छन्दं कार

ஸ்ரீ ரங்கநாதன் உன்னை தரித்துக்கொண்டு எழுந்தருளும்போது, ஸகல நன்மைகளும் உன் அதீனமேயென்று தெரிந்து உன்னை ஸேவிக்கிறவர்கள் அதனாலேயே கடைத்தேறுகிறார்கள். *

ஸ்ரீ ரங்கநாதன் ஸந்நிதியில் நீ பரஸமர்ப்பணம்பண்ணுவதே உன்னடியார்களாகத் தங்களை மதித்தவர்களும் கடைத்தேறப்போ

பராக்ருஷ்டைர்நயநயுகலைர் நர்த்தந்த்யா நிரீக்ஷ்யஸே த்வம் ॥௯௦௦॥
நித்யம் ரங்கக்ஷிதிபதிபதந்யாஸயந்த்ரார்பிதஸ்த்வம் ஶிஞ்ஜா
நாதம் ஶ்ரவணஸுபகம் பாதுகே தீர்க்கயந்த: । காமம் த
ஸ்மிந் கரணவிகமே க்லேஶஜாதம் விஹந்யு: ஸந்தாபம் நஸ்த்வ
ரணத்துலஸீ கந்திநோ கந்தவாஹா: ॥ ॥௯௦௧॥
ஸம்ஸாரார்த்திப்ரஶமநிபுணம் ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஜநாநாம் தா

ணாந்த்ராணஸந்தர்ப்ப:' இதி லக்ஷணம். ॥௯௦௦॥

॥நித்யமிதி॥ ஹே பாதுகே! நித்யம்- ஸதா, ரங்கக்ஷிதிப தே:, பதஸ்ய- சரணஸ்ய, ந்யாஸேந, யந்த்ரித:- க்ருதார்த்தீக்ருதாயா:, தே- தவ, ஶ்ரவணாநாம்- கர்ணாநாம், ஸுப கம்- ஸ்வாது, ஶிஞ்ஜாநாதம்- மணித்வநிம், தீர்க்கயந்த:- வி ஸ்தாரயந்த:, அநந்தகோடிபர்யந்தவ்யாப்திமந்தம் குர்வந்த இத்யர்த்த:. த்வத்ரணத்துலஸ்யா:- ஸம்பந்திந்யா துலஸ்யா:, ஸம்பந்தீ ஸௌரப்யம் யேஷாம் தே, கந்தவாஹா:- வாயவ: (பாதுகாஸம்பந்திந:) தஸ்மிந் காலே- அந்திமஸமயே, ந:- அஸ்மாகம், கரணாநாம்- சக்ஷுராதீ நாம், விகம:- நாஶ:, தஸ்ய, க்லேஶேந, ஜாதம்- உத்பந்நம், ஸ ந்தாபம்- பீடாம், விஹந்யு:- நாஶயேயு:. பாதுகாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டகரண நாம் துலஸீ கந்தஸம்வாஹாதிஶாயி:. ஸமாஸோ க்தி ரலங்கார:. ॥௯௦௧॥

॥ஸம்ஸாரேதி॥ ஹே ஶௌரிபதரக்ஷிணி பாதுகே! த்வம், சந்த்ராபீ டே- ஶஶிஶேகரே ஶிவே, ப்ரணமதி ஸதி, நவாம், சந்த்ர காந்தம்- ஶிலாசயோத்தா சந்த்ரகாந்தீம், த்ருதிமதீம்- த்ருஷ்ணாதீம்(அ

துமானதா யிருக்கிறதென்கிற அர்த்தமும் தோன்றும். ॥௯௦௦॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளோடு சேர்ந்து கிருதார்த்தையான உன் மணியோசைகளை வெகுதூரம் பரவச்செய்கின்ற காற்றுக ள், சரமதசையில் அடியோங்கள் இந்திரியங்கள் அழிந்து அவஸ் தைப்படும்போது உன்னிடத்திலுள்ள துளஸீபரிமளத்தோடுவ ந்து அந்த வருத்தங்களை விலக்கக்கடவன. ॥௯௦௧॥

சிவபிரான்வந்துன்னை வணங்கும்போது அவர்சிரஸிலிருக்கின் ற சந்திரகிரணம்பட்டு ஜலம்பெருகிக்குளிர்ந்த சந்த்ரகாந்தக்க

[illegible] ॥௯௦௨॥
[illegible]

[illegible] ॥௯௦௨॥

[illegible]
ற்களால் நீ, வெகுகாலம ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் நடந்துசிரமத்தால் களைத்துப்போய் உன்னைவந்தடைந்தவர்களுடைய தாபத்தைஉடனே போக்கவல்லவளாயிருக்கிறாய். ॥௯௦௨॥

இந்திரநீலக்கற்கள்போல் கறுத்து இந்திரதனுசும் இடியும் மின்னலுமுடைத்தாய் வர்ஷித்துக்கொண்டு ஆகாசத்தில் அசைகின்ற மேகத்தைக்கண்டு மயில் மிக்கஸந்தோஷத்துடன் தன் தோகையை விரித்துக்கொண்டு கூத்தாடத்தலைப்படுவதுபோல், வஜ்ரகற்கள் இழைக்கப்பெற்று இந்திரநீலக்கற்களால் கறுத்து கம்பீ

[illegible] ॥ ௧௦௫ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௦௫ ॥

[illegible]

ரமான ஓசையும் முத்துக்களின் வரிசையுமுடைத்தாய் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளில் அசைகின்ற உன்னைக்கண்டு, மிகுந்த பக்தியுள்ள சிவபிரான், பரமாநந்தமடைந்து தன் சிரஸிலுள்ள சந்திரகாந்தியை ஆகாயத்தில் பரவச்செய்துகொண்டு தாண்டவஞ்செய்யத் தலைப்படுகிறார். ॥ ௧௦௫ ॥

நீ அந்தந்த உத்ஸவகாலங்களில் பெருமாளையும் பிராட்டியையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து அங்கங்குள்ள இருக

त्वा स्वयमनाहूतागा मुन्निद्रनादा पौरान्नित्यं
किमपि कुशलं पादुके पृच्छसीव ॥ ९०४ ॥

चतुरविहारिणीं रुचिरपक्षरुचिं दधतीं मदनवि
जयसायकासनमनोहरशिञ्जारवाम् । चतुरप

गेहे कुशलं कुशला श्रीवरश्रियोः” इति स्वच्छन्दविहारः
यामयश्री- पत्नी, हर्षैः पापयश्रीत्यभिगम्यते. राजा
नो ग्रामपायां ग्रामाय गृहीत्वा नटश्रीतिहासः. स्वयं, अ
नाहूतारम्- पौराणां प्रतिसदनं प्रतिगृहम्. गत्वा
गत्वा, उन्निद्रः- प्रबुद्धः, नादः, शिञ्जितध्वनिर्य
स्याम्. पश्याश्लाघता, पौरान्- श्रीरङ्गनगरवासिनः, नि
त्यं, किमपि- पादुकाभिषेकप्रभृतिषु भोगेषु दोषि
ष्वगणेषु चेति पदार्थेषु कामपि कामचारकृतोपका
यितामयुक्तं, कुशलं, पृच्छसीव. श्लेषानुप्राणिते
यमुत्प्रेक्षा. *

‘सङ्गृह्णाति प्रजा नाराग्या(?) कामं जनेषु पदोरपि ।
पौरान् स्वजनवन्नित्यं कुशलं परिपृच्छति ॥’
इति रामवृत्तानुवर्तीते स्वाभोक्तिरपि. ॥ ९०५ ॥

॥ चतुरेति ॥ हे पादुके? इत्यध्याहार्यम्. चतुरः-
चतुरकारः, विहारः- सञ्चारः (अस्या) तच्चरणं, अ
स्याः स्वस्तीति चतुरविहारिणी- तां, रुचिराः- रम्याः, पक्षयोः- पार्श्व
योः (अस्याः) भागेताः, रुचिः, यस्यास्ताम्, मदनविजयस्य-
कारकस्य, सायकासनस्य- चापस्य, गुणस्य- मौर्व्याः, स्वन
व, उचितः- योग्यः, शिञ्जारवः- शिञ्जानादः (अस्याः) सं
कारः, यस्यास्ताम्, सचेतनामेव कामदनानुगुणक्षोदि

ங்கள்தோறும்போய் மதுரமாய்ச் சப்திப்பது, ஒவ்வொரு திருமாளிகைக்கும் போய் அவரவர்களுடைய யோகக்ஷேமங்களை விசாரிப்பதுபோலிருக்கின்றது. ॥ கூ0ச ॥

ஓ பாதுகையே! உன் பக்ஷங்களெல்லாம் மிகவும் அழகாய்ப் ப்ரகாசிக்க, இந்திரநீலக்கற்களால் கறுத்து, மன்மதபாணத்தின் ஓசைபோல் மனோஹரமாய் ஒலித்துக்கொண்டு நீ வெகுவினோதமாய் ஸஞ்சரிப்பதனால், நம்மாங்களுடைய திருவடித்தாமரையி

[illegible] ॥கூ௦ரு॥

[illegible]

[illegible] ॥கூ௦ரு॥

[illegible]

ன் மகரந்தத்தைப் பானம்பண்ண வந்திருக்கிற வண்டுபோலிருக்கிறாய், அப்படிப்பட்ட உன்னை நாங்கள் அடிக்கடி தொழுதேத்தக்கடவோம்.

பக்ஷம்— (பாதுகையால்)பக்கம் (வண்டால்) ரக்கை, வண்டை மன்மதபாணத்தின் நாணாகவர்ணிப்பது வழக்கமாதலால் பாதுகையின்ரேகையும் அதின்ரேகையைபோலிருக்கிறதென்றது. ॥கூ௦ரு॥

ஓபாதுகையே! சிவபிரான்வந்து உன்னைச் சிரஸில் தரித்துக்கொள்ளும்போது, உன் ஸுவர்ணகாந்திகளாலே அவருடைய சடையையும் உன் ரத்னங்களால் அவர் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற நாகங்களின் சூடாமணிகளையும், உன் முத்துகாந்திகளால் அவர் சிரஸிலிருக்கின்ற ஆகாசகங்கையையும், நீ பக்தியில் வளைந்திருப்பதனாலே அவர் முடியிலிருக்கின்ற பிறைச்சந்திரனையும் நீ கி

[illegible]
[illegible] ॥௯௦௯॥
காமம் [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥௯௦௯
॥காமமிதி॥ ரங்கந்ருபதே:, [illegible]
[illegible]

ழ்மைப்படுத்துகிறாய்· *

பாதுகையின் ஸுவர்ணகாந்தி முதலியவைகள் சிவபிரானுடைய சடைமுதலியவைகளைப்பார்க்கிலும் மிகவும் சிறந்தவையென்றும், பாதுகை அவர்முடிமேல்நிற்கிறதென்றும் அர்த்தமாம் ॥௯௦௯॥

தான் எம்பெருமானுடைய சேஷத்துவத்தின் உயர்வுநிலையைப்பெறவேண்டுமென்று கோரி, ஸ்வாமி திருவீதி யலங்கரித்தருளுகிற காலத்திலும் திருவடிபிடித்தலாகிற கைங்கரியஞ்செய்ய வேண்டுமென்று, பாதுகாவடிவமாய் அவதரித்துவந்த பூம்பள்ளியாகிய திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமேனிதான் இந்தப்பாதுகைகளிரண்டுமென்று நினைக்கிறேன், எப்போதும் முத்துக்களின் காந்திகளால் ஆதிசேஷன் தோலுரிப்பதுபோல் தோன்றுவதுமன்றியில், தேவாஸுரர்களுடைய கிரீடங்களில் கட்

[illegible] ॥ ௧௦௭ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௦௭ ॥

[illegible]

டியிருக்கும் பரிவட்டத்தோடு சேருமபோது தோலுரிப்பதுபோல் வெளிப்படையாய்த்தோன்றுவதே இதற்குப்போதுமான த்ருஷ்டாந்தமன்றோ? ॥ ௧௦௭ ॥

பிறைமுடிப்பனை சிவபிரானுடைய சிரஸில் அலங்காரமாயிருக்கின்ற சந்திரனுடைய நுனியினின்றும் பெருகிவழிந்த அமுதங்களை சிறிதளவும், தேவதைகளின் முடிமாலையினின்று முதிர்ந்த மகரந்தப்பொடிகளும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து அவற்றால் நன்றாய்ப் பூசப்பெற்றதும், பிரமதேவன் முதற்கொண்டு புல்வரைக்குமுள்ள ஸகலவித பிராணிகளுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் நி

த꞉பாது³காம் । ஸஹஸ்ராம்ஶு விலக்ஷணஸ்ய விவித⁴ ஶேஷத்வ ஜ்ஞ ஸம்ஹ்ருதிஸ்தி²தி ஸ்வ ஸாந்த்³ர நிக்³ரஹாநுக்³ரஹணயிநீ யா ஸா க்ரியா ரங்கி³ண꞉ ॥௲௦௮॥

ஶக்த்யா ந-ப்ரயாணஸ்ய ஶிஞ்ஜிதேந ஶோணிதம் நாத³ம் தவ க³ணயந் ஶ்ருண்வந் ம்ருத்யோர்மதாந்தே ஶம்ய தாவக ஸ்வ தாமோத்ஸ்ருஷ்டம் ஸௌரபா⁴ம் । காலே கடாக்ஷவிஷயம் கருணயா ஸாத³ரம் கு

ஸங்க்ஷேபவிக்ஷேபயோ யந்த்ரநாம், விவிதா⁴நாம்- ப்ரபஞ்ச ப்ரபஞ்ச வைசித்ர்ய ப்ரகடந ப்ரஸங்கா³ந் காரணம், ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநாம்- ஜ்ஞாநாம்; ஸம்ஹ்ருதி꞉- ஸம்ஹார꞉, ஸ்தி²தி꞉- ரக்ஷணம், ஸ்வம் ஸ்வ꞉- ஸ்வய꞉, ஸாந்த்³ர꞉- ப்ரஸந்நத்வாதி³நம், நிக்³ரஹ꞉- ப்ரதிப³ந்த⁴நம், தாஸு, ப்ரணயிநீ- விஷயதயா ஸ்தி²தபோஷகா, ஸா- ப்ரஸித்³தா⁴. க்ரியா- ஶ்ரீபாது³கா꞉ "க்ரியா கர்மணி சேஷ்டாயாம் காரணே ஸம்ப்ரதா⁴ரணே । ஆரம்போ⁴பாய ஶிக்ஷாஸு பூஜாஸ்வபி சிகித்ஸா நிஷ்க்ருதிஷ்வபி" இதி விஶ்வ꞉, பாது³காயா꞉ ஸங்கல்பத்வம் ஸம்பாத்³ய ஶ்ரீமத்³ரங்கபதே꞉ ப்ரஸ்தா²நகாலே ப்ரவர்த்தகத்வாத் க்ரியாரூபத்வம் ஜ்ஞாபநாய ஸ்தோத்ரம் காரயதி கார்யகாரணம் ॥௲௦௮

॥ஶக்த்யை॥ ஹே மணிபாது³கே! அந்த்யே, ந-ப்ரயாணஸ்ய- ஶம்ஜீ ஶஸ்ய, ஶிஞ்ஜிதேந- நாதே³ந, ஶோணிதம்- உபசிதம், தவ, நாத³ம். க³ணயந்- ஶ்ருண்வந், ம்ருத்யோர்மதாந்தே, ஶம்ய꞉- ஸௌரபம், ப்ரஸ்த்²யேந, ம்ருத்யோர்மதஸ்ய ஶம்யமுப ஶம்யோ ப்ரஸ்த்²யேதே³ நீதா தாவக ஸ்வதாநாம், உத்ஸ்ருஷ்டம்- உத்³க³தம், தவ, ஸௌரபா⁴ம், ஶ்ருண்வந்- ஸ்வ ஶ்ரேணிநாதா³நந்த³, கடாக்ஷ கடாக்ஷவிஷயம்- ஸாத³ர ஸம்ஸர்யே, கருணயா- தயயா, கருணா, ஸாத³ரம், ஶ்ருதம்- ஶ்ருத

க்ரஹம் அனுக்ரஹம் முதலான வ்யாபாரங்கள் யாவையும் த ன்னிஷ்டப்படி நடத்துகிறதுமான பாதுகையை நாம் ஸ்தோத் திரம்பண்ணக்கடவோம். ॥௲௦௮॥

ஓ மணிபாதுகையே! என் முடிவுகாலத்தில் அடியேனிடத்தில் பூர்ணகடாக்ஷம்வைத்து அடியேனை அனுக்ரஹிப்பதற்காக உன் னோடுகூட ப்பெருமாள் எழுந்தருளும்போது அடியேன், பிராட் டியாருடைய சிலம்போசையோடுகூட உன் மணியோசைகளை யும் காதுக்குஇனிப்பாய்க்கேட்டு, ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திருத்

யாவாம்ருத: பஶ்யேயம் மணிபாதுகே பாதாரம் ப்ரத்ய-
க்ஷம் தைவதம் ॥ ॥௯௦௯॥

வஹதி க்ருதிவ்யவஹிதாம் ஸ்தாவரீம் க்ஷ்மாம் பதிஸ்தே பாது-
கே ரங்கீ । கமடபதி நாகபதிப்யாம் கரிவர குலஶிகரி
வரி ஸங்க்ராந்திகாமதேஹை:॥ ॥௯௧௦॥

ஆம், ப்ரத்யக்ஷம் - ஸாக்ஷாத்காரம், பாதாரம் - ஸம்ஸாரபயாத்ரக்ஷி-
தம், தைவதம் - தைவதாநாம் பரதைவதத்வேந ஸ்திதம் ஶ்ரீ
ரங்கநாதம், அம்ருத:, பஶ்யேயம், த்ருஶிர் ப்ரேக்ஷணே இதி தாதோ:
லிங் ஆத்மநேபதைகவசநம், ப்ரயோகஶ்சாந்தஸ:. ॥௯௦௯॥

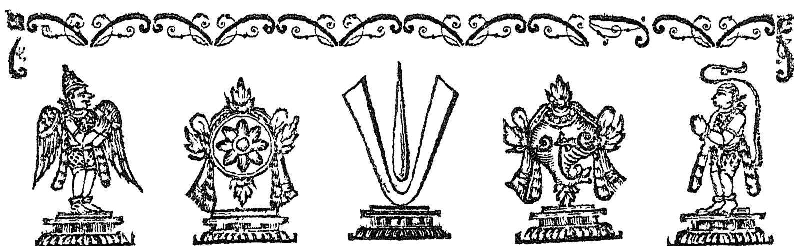
॥வஹதீதி॥ ஹே பாதுகே? ஸ்தாவரீ - ஸ்தாயிநீ, ர
ங்கீ - ஶ்ரீரங்கநாத:, பதிஷ்டா - ஸமுத்ரேஷ்டா, க்ருத்யா - ஸங்கல்ப
வ்யவஹிதாம் - கல்பிதாம், க்ஷ்மாம், கமடபதி:- கூர்மராஜ:
குலஶீ:, நாகபதிப்யாம்:- நாகராஜ: ஶேஷ:, கரிவரா:-
திக்கஜா:, குலஶிகரிண:- குலபர்வதா:, தைரேவ ஸங்க்ராந்தி
காமதேஹை:- ஸங்க்ராந்தேச்சை:, வஹதி "பத்மாதிஸங்கீர்த்த
கம் ஶ்ரீதேவ்யாதிதைவதா । தத்தேஜோவஶதஸ்ஸ ஸர்வதேஜோ
மயம்ஸ்வயம்" இத்யாதிஶ்ருத்யா ஶேஷதிக்கஜாதீநாமபி ஸம்பந்தா
த்மகஸ்வாதிதிஹாஸ:. ப்ரஸஜ்யத்ர ப்ரஸஜ்ரோபகார ஸம்ப
நா ஸந்த்யாநந்தாகார:. 'அந்யாநந்யாஸ்ரயத்வ ஸ்யாத்பாதகார:
ப்ரஸஜ்'த்தி லக்ஷணாத். ॥௯௧௦॥

துழாய் மாலைகளின் பரிமளத்தை நாசிக்கு இனியதாய் மோந்து
பெருமாளையும் நேராய் ஸேவித்து ஆநந்தமடையக்கடவேன். ॥

உன்னாலே தரிக்கப்பட்ட ரங்கநாதனும், உன்னை நேராய்த்த
ரிக்காவிட்டாலும், பூமியொன்றை நடுவே வைத்து, ஆதிகூர்மம்,
ஆதிசேஷன், திக்கஜங்கள், குலபர்வதங்கள் முதலிய வடிவமாகத்
தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். ॥௯௧௦॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
ப்ரகீர்ணபத்ததிரேகோநத்ரிம்ஶீ

ஶ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
சித்ரபத்ததி ப்ராரம்ப: .

ப்ரதிஷ்டாம் ஸர்வசித்ராணாம் ப்ரபத்யே மணிபாதுகாம் ।
விசித்ரஜகதாதாரோ விஷ்ணுர்யத்ர ப்ரதிஷ்டித: ॥௯௧௧॥

அதாஸ்யாம் பத்த்யாம் பாதுகாவிஷயாந் ஶப்தசித்ரப்ராயாந் ஶ்லோகாநுதாஹரதி — ப்ரதிஷ்டாமிதி ॥ *

ஸர்வேஷாம் சித்ராணாம் — ஶப்தகதாநாம் நாநாரூபாணாம் ஸ்வஶரீரவிரசித ஶம்பகாத்யாஶ்யாநாம் உபகரணாநாம் ப்ராஸாதகமலபந்தசக்ரபந்தாதி ஶப்தசித்ராணாம் அந்யேஷாம் ப்ரதிபாதிதாநாம் உபமாத்யர்த்தசித்ராணாம் பரீக்ஷகஜநாஹ்லாத நிர்மாண ப்ரஸ்துதாஸ்பத க்ருத்யாநாஞ்ச (யதா ஸம்பவம் அதிகாரிதயா விஷயதயா ச) ப்ரதிஷ்டாம் — ஆஸ்பதீபூதாம், சித்ரஶப்தஸ்யாநேகார்த்தத்வம் “சித்ரம் ஆலேக்ய கர்பூர திலகாஶ்சர்யேஷு ச, த்ரிஷ்வேகவர்ண கர்பூரே, ஆஶ்சர்யேப்யத்புதம்” இதி கோஶேந ஶப்தசித்ரத்வம் சித்ராதிரூபேணாலங்காரிகப்ரஸித்தம் அவகந்தவ்யம். மணிபாதுகாம் — (பகவத் ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய) ரத்நபாதுகாம், ப்ரபத்யே — ஶரணமுபாயதயா ஆஶ்ரயே. யத்ர — பாதுகாயாம், விசித்ரஸ்ய — ஆஶ்சர்யகரஸ்ய, ஜகத: — ப்ரபஞ்சஸ்ய, ஆதார: — ஆஶ்ரய:, விஷ்ணு: — ஶ்ரீரங்கநாத:, ப்ரதிஷ்டித: — அவஸ்தித இத்யர்த்த:. *

விசித்ர ப்ரபஞ்சாதாரஸ்யாபி ஆதாரபூதா ஸர்வசித்ர

(இந்தச்சித்ரபத்ததி விசேஷமாய்ச் சொற்பொழிவையே திருவுள்ளம்பற்றித் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தாதலின் இதில் பொருட்பொழிவை அதிகமாய் எதிர்பார்க்கக்கூடாது.)

விசித்ரமான இவ்வுலகத்திற்கெல்லாம் ஆதாரனான எம்பெ

[illegible]

ருமானுக்கும் ஆதாரமாய், அனேகவிதமான விசித்ரவர்ணங்களென்ன, விசித்ரச்செய்கைகளென்ன, விசித்ரார்த்தங்களென்ன எல்லாவற்றிற்கும் இருப்பிடமாயிருக்கின்ற ஸ்ரீரங்கநாதன் மணிபாதுகையை யான் அடைக்கலமாய் அடைகிறேன். ॥௯௧௧॥

ஓ பாதுகையே! உன்னிடத்தில் உள்ள அதிசயங்களைப்பார்! ஸ்ரீரங்கநாதன் ஒவ்வொருயுகத்திலும் ஒவ்வொருவிதமாய் அவதாரம்பண்ணி அப்பப்போது அடைந்த வெளுப்பு கறுப்பு முதலிய நாநாவர்ணங்களையும் நீ இந்த ஒரே அவதாரத்திலேயே மணியொ

ஶேஷ: । பாதுகே ஸர்வதோ வர்ணாந் பாதபத்மஸமாஶ்ரய ஸ்வயம் ॥ ௧௧௨ ॥

ஸுராஸுரார்சிதா யந்த்ரீ ரங்கபர்த்து: பதாவநீ।

பத்ப்யாம், ஜாயமாநாந், வர்ணாந் அக்ஷராணி ச, பஹுவித சித்ரவிஷய ஸந்தர்ப்ப ஶப்தார்தஹேதிவாத். *

“ஶப்தவர்ணாஸ்ரயோ ஹ்யஸ்ய ப்ருஷ்டதோ நு பாதுகே நக்ஷ:।
ஶாஸ்த்ராரக்தஸ்ய ராஜீத ஜநாநாம் க்ருஷ்ணதாம் கத:॥”

இதி பாதுகாயா ஸம்பத்தோ நாநாவர்ணப்ரஸரணே ப்ராமா ண்ய த்ருஷ்டவ்யம். யத்ஸர்வம் ஶேஷவர்ணாவ்ருத்திவர்ணக்ரமே தத் தத் ஸ்வரூபே. அத்ர ஶப்தார்த இதி ஸம்ஹிதாயா ரா ஜந்மைவ ஊக்ஷ்ய ராக அவஶப்தாஹ்லாதஸ்ய ப்ருஹதி த்வம், ததுக்தம்:—
‘யத்ர வஶஸ்யஸ்யாய ஸாவஜ்ஞாநாம் நிவர்த்யதே।
தத்ர வஶப்தாஹ்லாதஸ்ய ஸாம்ராஜ்யம் ப்ராகாஶ்யஹோ”இதி.॥
॥ஸுரேதி॥ ஸுராஸுரை:- தேவாஸுரை:, அர்சிதா- பூஜிதா, யந்த்ரீ- ஸகலஸம்ப்ரதிஷ்டா, ரங்கநாம- உத்க்ருஷ்டாநாம், ரங்கநாம- ஶ்ரேயஸாம்- பாதிகா- பாலயித்ரீ, வராவரை:- ஜங்கமஸ்தாவரை: ஸ்வஶரீரபூதை: ஸர்வை ஸ்த்ரப்ரஸ்து, ஸ்துதிகா, ரங்கபாங்கவஸ்ய பாதுகா, ரா ந்த்ரா, ஸர்வேஷாமிதிஶேஷ:. ஶிஷ்டம் ஸ்பஷ்டம். *
அயம் கோமூத்ரிகாபந்த:, கோமூத்ரஸ்ய அகப்ரதிகோண வாக்யாநகாக, ஸந்தர்பஸ்ய லக்ஷணந்து:— *
‘வர்ணாநா மேகரூபத்வம் யத்யேகாந்தரமர்தயோ:।
கோமூத்ரிகேதி தத்ப்ராஹு: துஷ்கரம் தத்விதோ யதா’
இதிஶ்லோகே உபயோரர்தயோ: ஶ்ருங்காரமயோ வர்ணை ககாக்ஷராந்தரிதம் வர்ணைகாக்ஷரம் யத்யேகமேவமவதி ததா ஶ க்த்யா உபயோர்விந்யாஸாவயிதவ்யம் யோமூத்ரிகாகதாம்

ளிகளால் வஹிக்கிறாயே.

ஸகலமான சப்தசித்திரங்களையும் பெற்றிருக்கிறாய் என்றும் அர்த்தமாம். ॥ ௧௧௨ ॥

தேவாஸுரர்களால் ஆராதிக்கப்பட்டு, ஸகல சராசரங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கின்ற ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகைகள் யாவரா

பராவராஶ்ரிதா ஸாந்த்³ரா ரங்க³பாங்க³பபாது³கா ॥௯௧௩॥

பத்³மேவ மங்க³லஸரித் பாரம் ஸம்ஸாரஸந்ததே: । து³ரித
க்ஷபிகா ஹார்யாத் பாது³கா ரங்க³ப்⁴ருத்பதே: ॥௯௧௪॥

கோ³மூத்ரிகாம் து³ஷ்கரப்ரஷ்டாஶ்லிஷ்டந்து³ஷ்டம் தத்³விஷ்க்ரமம் காரிகா லக்ஷணீத்யர்த²:. *

உத்³தா⁴ரஸ்து; ப்ரத்யக்ஷம் ஷோட³ஶகோஷ்ட²பங்க்தித்³வயம் விலிக்²ய ப்ரத²மபங்க்த்யாம் ப்ரத²மார்த⁴ம் த்³விதீயபங்க்த்யாம் த்³விதீயார்த⁴ஞ்ச க்ரமேண விலிக்²ய, ப்ரத²மார்தே⁴ ப்ரத²மாக்ஷரம் த்³விதீயே த்³விதீயம் ப்ரத²மே த்ருதீயம் த்³விதீயே சதுர்த²மித்யாதி³ க்ரமேண ஏகைகபதா³ந்தரிதமேகைகஶ்லேஷேண பாடே²ந ப்ரத²மார்த⁴ம் ப⁴வதி, ஏவம் த்³விதீயார்தே⁴ ப்ரத²மம் ப்ரத²மே த்³விதீயமித்யாதி³க்ரமேண ப்ரத்யர்த⁴மேகைகபதா³ந்தரிதமேகைகஶ்லேஷேண பாட²நே த்³விதீயார்த⁴மபி ப⁴வதி. ॥

॥பத்³மேதி॥ மங்க³லஸரித்- ஶுப⁴ப்ரவாஹரூபா, ஸம்ஸாரஸந்ததே:- ப⁴வபரம்பராயா:, பாரம்- அவஸாநபூ⁴தா, ஸம்ஸாரார்ணவ ஸந்தாரிகேதி பா⁴வ:. ரங்க³ப்⁴ருத்பதே:, பாது³கா, பத்³மா- லக்ஷ்மீரிவ, ஸாத்³ருஶ்யஞ்ச பூர்வோக்தவிஶேஷணாநாம் உப⁴யத்ர ஸாதா⁴ரண்யாத். து³ரிதஸ்ய- பாபஸ்ய, க்ஷபிகா- நாஶிகா, ஹார்யாத், மமேத்யாக்ஷிப்யதே. *

க³ருட³ப³ந்த⁴நாமதே⁴யம் ப³ந்த⁴சித்ரம், ப³ந்த⁴நாமபா⁴க³க்ஷராணாம் பாது³கேதி தத்ர தத்ர க³ருட³ஸ்தா²நாந், பாரித்³வா, து³ரிதேத்யத்ர து³, க்ஷபிகேத்யத்ர கா, பாரித்³வாரம், மங்க³லேத்யத்ர க³, ஹார்யாதி³த்யத்ர ஹா, பத்³மேத்யத்ர ப, ஸந்ததேரித்யத்ர தே:. இதி யதா²ஸம்ப⁴வம் ப³ந்த⁴வா ஶோபா⁴ஸ்த²ம் த்³ரஷ்டவ்ய:. லக்ஷணந்து:—

‘யத்ரைகபாத³வர்ணாநாம் மத்⁴யாபாதே³ஷு ஶோப⁴நம் ।
சது³ர்ப³ந்த⁴கம் நாம சக்ரேஷு: ப்ரத²மாதி³பி⁴:॥’

ளும் கொண்டாடத்தக்கவைகளாயிருக்கின்றன. ॥௯௧௩॥

மங்களங்களுடைய ப்ரவாஹமாயும், ஸம்ஸாரபரம்பரைகளுக்கு முடிவு உண்டாக்குவதாயுமிருப்பதால் பெரியபிராட்டியாருக்கு ஒப்பாயிருக்கின்ற ரங்கநாதனுடைய பாதுகை பாபங்களைப்

அநந்யஶரணஸ்ஸீதந் அநந்தக்லேஶஸாகரே ।
ஶரணம் பாதத்ராணம் ரங்கநாதஸ்ய ஸம்ஶ்ரயே ॥௯௧௫॥
ப்ரதிஷ்டாயா: பரம் தத்வம் விஜ்ஞப்தீ பாதுகே த்வயா ।

இதி, [illegible] ॥௯௧௪॥

॥அநந்யேதி॥ அநந்தே- அநவதௌ, க்லேஶஸாகரே- து:க ஸமுத்ரே, ஸீதந்- மஜ்ஜந், அநந்யஶரண:- உபாயாந்தர ரஹித:, அஹம், ரங்கநாதஸ்ய, பாதத்ராணம், ஶரணம். ஸம்ஶ்ரயே- உபாயத்வேந வ்ருணே. *

[illegible] *

[illegible] ॥௯௧௫॥

[illegible]

போக்கடிக்கக்கடவது. ॥௯௧௪॥

வேறடைக்கலம் கிடைக்காமல், முடிவில்லாத துக்கக்கடலுள் அகப்பட்டு அல்லாடுகின்ற நான், ஸ்ரீரங்கநாதனுடையபாதுகையை அடைக்கலமாய்ப்பற்றுகிறேன். ॥௯௧௫॥

தேஹம் ஒழியுங்காலத்தில் அடியேன் மோஹம்பிடித்துத்துக்கிக்கும்போது, நீ தாமரைக்கண்ணனான எம்பெருமானை எழு

பச்சாயா ஜவஸ்யாயாம் பாதுகே ஜநஹ்ருதே ஜஜ ॥கூகசு॥
யா கம் ஸ்ரயதி யா கம் யஸ்தே யைந யாதந்ய யவாந்யயா।

'ஸ்ரீ ரங்கேஸ்வரஸ்ய விநோதஸ்ய தஸ்மை ஜநகீணே ஜநமே:
பரப்ரஹ்மணே நமோவாசி லோகயோகா பூஜைவலிகா"

இத்யுக்தம்.

ஸங்கிதாந்யஸாக்ஷிணம் யத்ர ஸங்க்ரஹேண ஸ்துதா' இதி. ப்ர
திஹாயா இத்யஸ்ய ஷஷ்ட்யந்த ப்ரதிஹாஸஸூலாப்ய ப்ரதி
பத்திவாசக ஹாதீர்த்தவித்யார்த்தஜாதா: ப்ராகஷ்டநாயாம் ஸ்ரீ
ஜஸ்ய பாதாரவிந்தஷைகவநாதஸ்ய ஸ்ரீ யாமஸூஸ்யவஞ்நாச ॥

॥யோஜநா॥ யாம்- கம்- ஸ்ரயதி- யா- கம்- யஸ்தே- யா- வந-
யாதி- ரூப- யா- ருக்- வ- யா- யா- கஸ்ய- ஜநாய- யா-வந-
வாந்ய-இதிவக்ஷ்யேஷ: கம்- விஷ்ணும், 'யஸ்மாதக்ஷர ஸ்வர:வர
ஜகா வேதாஸ்ச ப்ரதிஷ்டிதா: । தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய யஸ்
பரஸ்ஸ மஹேஸ்வர:' இதி ப்ரணவப்ரக்ருதிபூத அகார வாச்ய
தா ஸமவதஸ்ரூயதே. ஸ்யாத்தேவ. 'அகாரோ வை ஸர்வா வாக்'தேவ
ஷ்ண ஸ்வர்ணாகேஸ்வர ஹரி:' இதி. யாம்- பாதுகாம்,
ஸ்ரயதி- ஸேவதே, மத்யஸ்தாரபாதுகா இதிபாவ:. யா- பா
துகா, கம்- விஷ்ணும், யஸ்தே, யா, வந- விஷ்ணுநா, யாதி, பா
துகாயா: ஸஞ்சாரதா ப்ராப்யமக்கள, யா. ரூப- விஷ்
ணு, தஸ்ய ரேஷஸ்வித்யேதிபாவ:, தாதஸ்யேவ வதாயே,
யா, ருக்- விஷ்ணோ:, ஸமஸ்திவிஸேஷ:, தஸ்ய ஸந்தாநேதியா
வ:. யா, கஸ்ய- விஷ்ணோ:, ஜநாய- பூஜாயை, ப்ராப்
ஸமர்ப்பணாய தஸ்மை ஸமீபஸ்தே பூஜாஸஸ்ஸஜஸ்திஹா

ந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து அடியேனுக்கு ஸேவைஸாதிக்க
க்கடவாய். ॥கூகசு॥

எந்த எம்பெருமான் பற்றுகிறரோ! எது எம்பெருமானை தரி
க்கிறதோ! எது எம்பெருமானால் ஏறிச்செலுத்தப்படுகிறதோ! எ
து எம்பெருமான் பொருட்டேயிருக்கின்றதோ! எது எம்பெரு
மானிடத்தினின்றும் உண்டானதோ! எது எம்பெருமானுடைய
பூஜைக்காக இருக்கின்றதோ! எது எம்பெருமான் விஷயத்தில்
அடைவதற்கு ஏற்றதாயிருக்கின்றதோ! அந்தப்பாதுகை என்னை

யாஸ்யஜாநாய தேவாந்யா ஸாஜாஜீவது பாதுகா ॥ ௨௭௬ ॥

ஸகலா ந ஸ்ப்ருஹணீயபாதுகா ப்ராயஶ்சித்தேஷ்வநந்தரா ।
நிவேஶ்யஸே த்வம் ஸாதுபி: ப்ராயஶ்சித்தேஷ்வநந்தரா ॥ ௨௭௭ ॥

ஸ:. யா, ஸக- விஷ்ணுவிஷய, ஸாந்த்ரா- ஸ்ப்ருஹணீயா. ஸந் ஷண்ணஸம்ஹதா வித்யாஸு ஜ்ஞாநைஶ்வர்யாதிகுணேஷு. ஸகாரை: க்ருத்யநுஷ்டேயேஷு ஸம்பந்தே. ஸா, பாதுகா, ஜாம், ஸ்வ தா, ப்ராயஶ்சித்தநாயாம் போக்ஷ. சத்ர ஸ்வைஷ்ணவஸ்ய ஸத்வவிஶேஷ யோகம்வ்யஞ். ஸத்வஸவிஶேஷ்ய ஸம்ஹிதாகாமே ஸவிஷ க்ஷித ஜ்ஞாநாக்ஞா விவக்ஷிதபாதா ஸ்திநாஸ்த ஸஹ ஸேசநேஷு: பாதுவிஶேஷ பாவிஹ்ரிதிவிஶேஷணாத். லக்ஷண ஜ்ஞாநம். ॥ ௨௭௭ ॥

॥ ஸமயேஷ்தி ॥ ஹே ஶ்ரீபாதுகே! ஸ்வம். நரி- ஸகாலம் (ஸநாதி ஸம்ஸார ப்ரவ்ருத்தபாபஸ்ய ஸாம்) ப்ராயஶ்சித்தேஷு- பாபா நோதநேஷு ஸமஸ்த, ஸநந்தரா- உத்தமம் நவிநிஸதே யஸ்யா ஸா உக்க்ருஷ்டதரா, ஸகலா- ஸ்த்யாரோவா, ப்ராயஜத்வஸ் வேக்ஷா வ்யஞ்ஜகம் (தத்காரணாத்) ஸநந்தரா- ஸநந்தா- ஸந்திரஸ்தா. ஶ்ரா- லக்ஷ்மீ:, யயா ஸா, 'ஜஹ்ரா ஶோகஜாதா ஜா' இத்யமர: நாதேந ஜந்யஸாஸகஜ்ஜேந, நாதவிநேத்ர திநா நகஸ்ய விக்ஷிப்தஸாஸ நகாஸாநேஸநம் நந்தேதி, ஸஹஸ்ராண பரிவாரணக. லேஷ லக்ஷ்யா ஸ்துதாபாதுகே ஸிஹாஸ:. ஸத்பி:- ப்ராயஶ்சித்தம் வேஸ: ஸாயஜநேந:, விசித்ர ஷ, நிவேஶ்யஸே, ப்ராயஶ்சித்தாநுஷ்டாந வேகமேவஸதி ஸப்ராயஶ்சித்தாய பாதுகாம்ஸ்ரந்தி ஸஜ்ஜஸிஹாஸ:. பாதா வ்ருத்தியகம்.

*

*

க்காக்கக்கடவது.

இதில் எம்பெருமான் என்பதற்கு எழு வேற்றுமையும் சொல்லப்பட்டிருப்பது காண்க. ॥ ௨௭௭ ॥

ஸகலமான ப்ராச்சித்தங்களிலும் நீ மிகவும் சிறந்த ப்ராயச்சித்தமாயும், பிராட்டியாராலும் பூஜிக்கப்பட்டு மிருப்பதால் மஹா புருஷர்கள், ஏதாவது ஒருபாபம் நேரிட்டால் அது நீங்கும்பொருட்டு, உடனே உன்னை மனதில் த்யானிக்கிறார்கள்.

*

[illegible] ॥ ௧௧௧ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௧௨ ॥

ப்ராயசசித்தம்— செய்தபாபங் கழிவதற்காகச் செய்யும் ஒருவ கைச்சடங்கு. ॥ ௧௧௨ ॥

சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய திருவடிகளைப்பற்றினதாயும், தேவர்களுடைய விரோதிகளையெல்லாம் நிர்மூலமாக்குகிறதாயும் சூரியனுக்குக்கூட ஸஹிக்கக்கூடாத காந்திஉள்ளதாயு மிராநின்ற ஸுவர்ணபாதுகை, பிரம்மதேவனே நேராய்க்கொண்டுவந்துஸமர்ப்பித்ததென்று எங்கும் பிரஸித்தமானதன்றோ! ॥ ௧௧௧ ॥

ஸகலமான பாபங்களையு மொழித்து ஆழ்வார் தமிழ்வேதமா

போதயந் போஷ்டீ ஸாக்ஷாத் கர்மோத்ஸ ஸாயாஸாநாய ஸம்ஸ்ருதேர் ।
ஸதாயஸ் ஸஞ்ஜீவநீம் ஸ்ருணோஷிஸ்மிவாத்மகே ॥ ௬௨௰

ஸாமர்த்யவா ராமோபாஸ்ய விஸர்த்யவாஸ்வஸ்யவாரதா ।

॥போதயந்॥ ஸ்வஸ்மிவாத்மக? போதயந் - ஜ்ஞாபயந், ஸ

வாநாம் - ஸ்வஸநாநாம், 'ஜீவேநைவாஸ்மநேஷ்வ' இத்யு

க்தேः. ஸ்ருத்யாம் - வஞ்சித்யாம், ஸ்வாபேந - ஸம்ஸமேத்ய, தத்வ -

ஸத்வேநு, 'ஜடஸடஸம்ஸாத்' இத்யுக்தக் வழுக. உத்தரஸ்ய

ஸர்வாஸ்ருஷ் விநாஸஸ்ய தீதிபாவக. யதா — போஷ்பா, கவா

நேத்ய, ஸ்வாபேந - காமாரேண, தத்வ - கதிவதர்நீய

வாவஸ்மேந்த்ய இத்யுக்தேः. வாவவஞ்சிதேய காமாரகே

ந நிரஸ்வ்யேத. 'ஸாபோ நிகம்ஜ காமாரே ஸ்ணவஸ்ஸா

ஜர்நேவிவ' இதிவிஸ்வः. ஸாயாநாம். ஸ்ருதிபோவநிஷத்வ்ய

நாம், ஸ்ருஸாநாம் - ஸ்வகாஸாய, தாஜதேஸ்வ வதாய. ஸம்ஸ்ரு.

விகவிதம், வம். ஸம்நாரஸ்மேயம்ஸ்ய யம், யவிநு தவிநு, ஜீ

யெவிவ' இத்யுக்தேः. ஸதாயஸ - ஸாநவஸாகஷாககாரே, ஸஞ்ஜீ

வநீம் - ஸம்காவஸ்ய ஸீவாம், ஸ்ருணோஷி - ஸஸ்யதஸ

தீபாவக. யோஸநிஷ்ஸம்கோவஸ்ய ஸீரவிஷ்யம் ஸாவயதீ

திஸாவः. கநாஸவ ஸாகட்யாஜ தநேஸாநவ ஸ்யவதேஸः மெ

ழும்பறவை தானேரித்திரிவான் தன் தாளிணையென்றலைமேலதே'

இதி ஸ்ருதிபோவநிஷத்ராநாவஸம்யா. கவாநரக்தவ்யம்

ஜநஞாஸ ஸஞ்ஜீவிநீம் ததக்தே:— ॥

'ஸம்ஸாரணாம் ஸ்ய ஜநாநாம்வா யத்ராஸ்ய திநேஸ்வதே ।

கநாஸ்தாணேஸ்ஸ்ஜ்ஞா ஸஞ்ஜீவிநீம் ஸ்ரவக்ஷ்யதே' இதி. ॥

॥ஸாமர்த்யவதீ॥ ஸமர்த்தீர்ஸ்வா - ஸ்ம்ருதாநவஸ

மேதேः. கவ்ராவதாரேஷு ஸத்யஸிம்ஹாஸக்ஷிணீ, ராஸவார

ஸ்ய - ராஸரஸ்மேவ, வர்ரெ - ஸ்யநாஸ்யாஸம்கே திஷ்தீதி

கிய திருவாய்மொழி தமது திருவுள்ளத்தில் உதிக்கும்படி யோக

நிஷ்டராயிருந்தவளவிலே கூட உன்னைச் சிரஸின்மேல் த்யானஞ்

செய்தல்லவோ யோகநிஷ்டராளுர். ॥௬௨௰

இந்தப்பூலோகத்தை யெல்லாம் ரக்ஷிப்பதாயும், எல்லாவற்றிற்

கும் அடைக்கலமான எம்பெருமானைப்பற்றினதயும், பகவானு

तारवा सक्त्वा दृष्टिपप्रवा राघवपादुका ॥௯௨௧॥

[illegible]

டைய உபாஸனத்திற்கு முக்யப்ரயோஜனமாயும், திருவடிகளில் முள்முதலியவைகளால் யாதொரு துன்பமும் உண்டாகவொட்டாமல் எம்பெருமானைக்கூட ரக்ஷிப்பதாயுமிருக்கின்ற சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய பாதுகை, தன்னை அடைக்கலமாய் அடைந்தவர்களிடத்தில் பரிபூர்ணகடாக்ஷம்செய்து ஸகலமான தோஷங்களையும் போக்கடிக்கின்றது. ॥௯௨௧॥

ஸம் த்விதீயவர்ணஸ்ய ப்ரதமம், ப்ரதமாயாம் த்விதீயத்ருதீயே, த்விதீயாயாம் பஞ்சமவர்ணௌ, ப்ரதமாயாம் ஷஷ்டஸப்தமௌ, த்விதீயாயாம் சதுர்த்தாஷ்டமௌ [illegible] த்ருதீயவர்ணஸ்ய [illegible] பஞ்சமவர்ணஸ்ய [illegible] த்ருதீயவர்ணம் ப்ரதமவர்ணம் [illegible] பஞ்சமவர்ணஸ்ய [illegible] த்ருதீயவர்ணஸ்ய [illegible] பஞ்சமவர்ணம் [illegible].

'ஆத்யம் [illegible] த்விதீயே [illegible]।
பஞ்சமம் [illegible] ஷஷ்டமாய [illegible] ।
ப்ரதமாயாம் [illegible]॥'

அஸ்யார்த்த:— ப்ரதமவர்ணஸ்ய ப்ரதமாக்ஷரம், த்விதீயவர்ணஸ்ய த்விதீயாக்ஷரம், த்ருதீயஸ்ய த்ருதீயம், பஞ்சமஸ்ய பஞ்சமம் [illegible], [illegible] த்ருதீயஸ்ய ஷஷ்டம், த்விதீயஸ்ய ஸப்தமம், ப்ரதமாயா [illegible] ப்ரதமோ [illegible] த்விதீயவர்ணஸ்ய— *

'த்விதீயம் [illegible] த்விதீயே।
த்ருதீயே [illegible] த்ருதீயார்ணம் [illegible]॥'

அஸ்யார்த்த:— த்விதீயாயாம் ப்ரதமாக்ஷரம், ப்ரதமாயாம் த்விதீயம் த்ருதீயம், த்விதீயாயாம் த்ருதீயாயாம் பஞ்சமம், பஞ்சமஸ்யாம் த்ருதீயம் த்விதீயம், த்ருதீயாயாம் ப்ரதமாக்ஷரம் [illegible] த்விதீயவர்ணம் [illegible]. த்ருதீயவர்ணஸ்ய— *

'த்ருதீயோ [illegible] த்விதீயா [illegible] ஷஷ்டயோ:।
[illegible] ஸப்தமயோ: [illegible]॥
த்ருதீயா [illegible]॥' இதி.

அஸ்யார்த்த:— த்விதீயவர்ணஸ்ய [illegible], ப்ரதமாயாம் ஸப்தமம் ஷஷ்டம், த்விதீயாயாம் பஞ்சமம், த்ருதீயாயாம் [illegible], பஞ்சமஸ்யாம் ஷஷ்டம் ஸப்தமம், த்ருதீயாயா [illegible] [illegible], இத்யேவம் த்விதீய த்ருதீயவர்ணயோ: [illegible]. பஞ்சமவர்ணஸ்ய— *

'பஞ்சமம் [illegible] த்ருதீயே।
[illegible] ஸப்தமே [illegible]॥'

அஸ்யார்த்த:— பஞ்சமவர்ணஸ்ய ப்ரதமம், த்ருதீயாயாம் த்வி-

காமிகா நந்த யாத்ராயா யாமேயாஸஸ்யஸ்ய ஸாநந்தா ।
பாதுகா ஸாது விபாவி யஜ்ஞாய தத் ஸாஞ்ஜஸா ॥௯௦௨॥

தீயம், த்விதீயாயாம் த்ருதீயம், ப்ரதமாயாம் சதுர்த்தம், தஸ்யா ஏவ பஞ்சமம், த்விதீயாயாம் ஷஷ்டம், த்ருதீயாயாம் ஸப்தமம், சதுர்த்யாஷ்டமமித்யேவம் பாதயேத், ததா ரஜபந்தவிந்யாஸ ப்ரகாரேண பாஸ்யமானோயம் ஶ்லோக: ரஜபந்தமனுகரோதி. 'தத்ரத்ரயம் பத்ரவர்த்தநம் பத்மகோசக்ருதிதாமேதி' இதி காவ்யப்ரகாஶிகாயாம். விஸ்த்ருதஸ்து வ்யாக்யாக்ருதி:. *

'யத்ராகாரதாவர்த்த விந்யாஸஸ்யாவஸானதே।
தத்விஸர்ஜநாதி வ்யத்யஸ்ததா பந்தஉச்யதே।' இதி ॥

॥காமிகேதி॥ யாத்ராயா:, ப்ரயாத்ராதிகாயா:, நந்தகாமிகா- காமிதைவ, ஸம்பதோவா ஸம்பந்தோவா ப்ரவ்ருத்திப்ர யோஜிகேதி பாக்யார்த்த:. ஸாநந்தா- ஸாநந்தா: ஸந்து ஸ்ய ஸேவகா யஸ்யா ஸா தயோக்தா, யா- க்வம், மேயா சவி மாந யோக்யா சவி, சஸ்ய- விஶேஷ:, பாதுகா-பாதரக்ஷிணீ,ஸா- க்வம், சாஞ்ஜஸா- ஸமிதி, தத், யஜ்ஞாய- தச்சக்த்யர்த்தாராதநாய, விபாவி- ப்ரபாவி, 'ப்ராக்ஸமித்யாஞ்ஜஸா ஸ்ஸாமயே' த்யமர:. ஸமேஹதி ஸமேஷ்ட. *

சதுர்ஷ்டு பதபதார்த்தாநாமேவ ப்ரதிலோமேநாநுலோம்யம் வித்ரம். ஏதஷ்டயர்த்தகமேஷ:, ஶ்லக்ஷணஶஸ்தம். *

'ஸாஞ்ஜஸா தத் யஜ்ஞாய விபாவி ஸாது பாதுகா।
ஸாநந்தாஸஸ்யஸ்ய யா மேயா யாத்ராயா நந்த காமிகா॥
இதி ப்ரதிலோமேபி தாத்ருஶபதார்த்த ததைவார்த்த:
ப்ரதீதம் சக்யதஇதி சதுர்ஷ்டு பதபதார்த்தாநாமேவ
॥௯௦௨॥
ரசனா.

எம்பெருமானுடைய யாத்திரைக்கு அவசியமாயும், மற்றவர்களுக்கு நல்லகதி உண்டாக்குவதாயும் யாவராலும் ஸ்துதித்துப் பாடப்பட்டும் இருக்கிறாயே! ஓ பாதுகையே! அப்படிப்பட்ட நீ நான்செய்யும்ஆராதனத்திற்குஸித்தமாய்க்காத்திருக்கிறாயல்லவா!॥

எப்போதும் எம்பெருமானைவிட்டுப் பிரியாமலும், வேதங்களி

सराघवा भूतले दृष्टा पादुका सन्न्यासना ।
स[illegible]घवा मतले श्लिष्टा पादुके[illegible] सदुपासना ॥ ௯௨௫

॥ सराघवेति ॥ सराघवा - राघवेण सहिता, भूतले - [illegible], दृष्टा - सद्भिः [illegible] ज्ञाता, सन्न्यासना - राज्ञा [illegible] राजासनवती, मतले - [illegible] सञ्चारेष्विष्टे, स[illegible]घवा - [illegible] सहिता, श्लिष्टा - परस्परसंगता, सदुपासना - सद्भिरुपास्यत्व [illegible]. एवंभूता पादुका, [illegible] [illegible]. *

[illegible] लक्षणम् —

'[illegible] ।
[illegible] ॥'

इति [illegible]

லேயே காணத்தக்கதாயும், தானே ராஜஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்து அரசாட்சிசெலுத்தியும், ஒன்றைவிட்டொன்று பிரியாமல் வெகு விசித்திரமாக ஸஞ்சரிக்கத்தக்க ஸாமர்த்தியமுள்ளதாயு மிருக்கின்ற பாதுகை என்மனதை ரஞ்சிப்பித்துக்கொண்டே யிரு

காவ்யாயாஸ்மித தாமநிர்வ்யாஜயாதமநாமந்கா ।
காதஹா ஜநதஸ்ஸ்மித்ரேத்ரு ரங்கபாம்பாவலாகங்கா ॥ ௯௨௪ ॥

ஶ்ரீ: ஸுபாவாய ஜமத்ர்யங்க. ॥ ௯௨௫ ॥

காவ்யாயேதி। காவ்யாய ஸ்மித - தாமநிர்வ்யாஜயாதமநா மங்கா இதிவக்தவ்யம். தாயா: = ப்ரிய:, மநஸே - மநஜ்ஞே ந, வ்யாஜம் - நிர்த்தா, யாதம் ஸஞ்சாரம், ப்ருதீதிதமாயாஸ: தாமங்க: - ஸ்வ தாமங்க:, யஸ்யாஸா தமாயாஸா, ஸ்வ ஸ்யாவீவா தாகர் ஸஞ்சாரதாமந்ஸ்ய வரீயாவயஸ்யஸ்ய வேமாஸாமவதீதி ஸாவ:. காமம் - இஷ்டம், ஹதாதீதிகாதஹா, ஶ்ரீரங்கநாதவஸ்ய மங்க:. ரங்கபாம்பாவலாகங்கா, ஜநதம் - ஸர்வஜநஸ்ய, ஸ்மித்ரேத்ரு - ரக்ஷார்த்தம், காவ்யாய ஸ்மித - ஜநதரக்ஷணார்த்தம் ஸர்வத்ர தாயண வாகங்காவஸ்ரவஸாதி விஷயதயா ஆதவ்ருகாவநாய ஸ்மிதவதீத்யர்த்த:. 'ஸ்ருகாவநஸ்யாஸ்யாபேரஸ்ய' த்யாத்தேந வதம். 'ஸ்ராஸ்ஸ்ராஸ்ஸாவாம் ஜீவஸ்யமாந' இதிவசநாத். ஸ்மித்ராஜத்வதாதஸ்ய வசநாத். ரங்கபமதிவஸ்ரவம்யோ யம்ஸ்ராக:, ததாகதம்—

*

தஸ்ய ஸ்ருயமாஹி அஸ்யஸாவஞ்ஸ்ஸ்யஸாவஸ்ருமேகாணம் ।

ரங்கபமதிவஸ்ரதேசஸ அஸ்ஸ்ராஸ்யமேஸ்ஸகமம் ஜீதமூமம்."

ஸஸ்யாஸம்: தமூமரேவா வதம்ஷேணு வஞ்ஜீ த்ரயம் விஷிவ்ய வ்ருயதவஞ்ஸ்ஸ தமகோஷாநிவிஷ்ய, த்வதீயவஞ்ஸேஸ்யா: வஸ்ருவஸ்ருகோஷாநிவிஷ்ய, தஸ்யதேஞ்ஸ்ஸ கஸ்த்ருவிதரூஸ்ஸ கோஷேவ்ருயதேவாத வ்ருயதாகாரம், தவேயாமதம் த்ருதீயவஞ்ஸஸ் வ்ராதகூதிநேஸ்யந கோஷே அமிய ரு தேணாகாரம், வாந தேஸ்யவஞ்ஸஸ் வ்ருயதாகூரோகாஸ்ரீ தகோஷே வாகம், த்ருதீயவஞ்ஸஸ் அயதிரேத்யவ்ருகாரேண தமமதக்கிறது. ॥ ௯௨௫ ॥

பெரியபிராட்டியார் திருவுள்ளமுவப்பந்த வியாஜமாகக்கொண்டு வெகு விசித்திரமாக ஸஞ்சரிப்பதும், எல்லோர்க்கும் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் தந்தருளுவதுமான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பாதுகை லோகரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்ரீமத்ராமாயணம் முதலிய பல கிரந்தங்களில் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ॥ ௯௨௪ ॥

𑌸𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾।

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂,
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌭𑍁𑌜𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑍋𑌟𑍌 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌕𑍋𑌟𑍌 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂. 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌕𑍋𑌟𑍇𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿. 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍋𑌟𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍋𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿.

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂— 𑌭𑍁𑌜𑌕𑍋𑌣𑌰𑍇𑌖𑌾𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌕𑍋𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌦𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂- 𑌤𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂- 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂- 𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂- 𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍁𑌜𑌂- 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂- 𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌭𑍁𑌜𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂- 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂- 𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌗𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇? 𑌭𑍁𑌜𑌕𑍋𑌣𑌰𑍇𑌖𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌭𑍁𑌜𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌭𑍁𑌜𑌦𑌶𑌃 𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌜𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂. 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌏𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿. 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌶𑌮𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿. ॥௧௨௪॥

॥𑌸𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾॥ 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿

[illegible] ॥௩௨௫॥

[illegible]

தேவதைகளுக்கு இஷ்டப்ராப்தி அநிஷ்டநிவிர்த்திரூபமான ஸகல காரியங்களையும் செய்வதும், ச்ருதிரூபமாயும் ஸ்மிருதிரூபமாயும் உலகத்தாற்கு விதிவிலக்குகளை வெளியிட்டிருப்பதும், ஸன்மார்க்கத்தில் ஸஞ்சரிப்பதுமான ரங்கநாதனுடைய பாதுகை தன்னை உபாஸிப்பவர்களுக்கு ஸகலமான அபீஷ்டங்களையும் தந்தருளுகின்றது. ॥௩௨௫॥

பரதாராதிதாம் தாராம் வந்தே ராகவபாதுகாம் ।
பவதாபாயிதாஜாநாம் வந்த்யாம் ராஜீவபூஜிதாம் ॥௯௨௯॥

ஶாக்ஷரம் பாதயித்வா, த்விதீயம்ஶஸ்ய ஸர்வாக்ஷரஸமயோஸ்து ததுபரி பதுநாக்ஷரஶாக்ஷரம் விந்யஸ்ய, ப்ரதமம்ஶஸ்ய ப்ரதமாம்ஶக ஷோடஶாக்ஷரம் பாதயித்வா ஶ்லோகம் ஸமாபயேத், ஏவம் ஸர்வதிக்ஷுபோதம்ஶயோ: பரிபூர்ணோ நகஶிகஸம்ஸர்க்க சித்ரஸம்ஸ்ருஷ்டகபந்தாக்ஷி:. ॥௯௨௫॥

॥பரதேதி॥ பரதேந, ஆராதிதாம்- பூஜிதாம், தாராம்- உத்க்ருஷ்டாம், ஶப்தகதம் தாரத்வமத்ர லக்ஷணயோச்யதே. பவதாபேந- ஸம்ஸார ஸம்பந்த்யாத்யாத்மிகாதி தாபத்ரயேண, ஆயிதா- ப்ரநஷ்டாயிதா, ஜாநாம்- ப்ராணிநாம், வந்த்யாம்- ஸ்துத்யாம், தாபத்ரயாதுரா ஹ்யுபஸந்நாய பாதுகாம் ஸ்தவந்தீத்யாஶய:. யத்வா ஜநிதாநுஸந்தேஹாதிதயா தா:. ராஜீவை:- பங்கஜாக்யை: ஸுகந்திகுஸுமை:, பூஜிதாம்- ஸாதரம், ராகவபாதுகாம், வந்தே.

அஷ்டதளபத்மபந்தோऽயம், தல்லக்ஷணம் —
“பஹிர்தளபதஸ்து ப்ரதக்ஷிணம் விந்யஸேத் யத:।
கர்ணிகாயாம் தத் அஷ்டதளாக்ஷரம் ப்ரத்யேத
தத்ர யதாக்ஷராணி ஸ்ருஷ்டாயத் ஸோபாநிதி கா ஸமேத:।
ப்ரவேஶோ நிர்கமோ நதி நாஷ்டதளபத்மஸ்ய ப்ரோச்யதே॥” இதி.
ஏதல்லக்ஷணம் ஸங்க்ஷிப்ய — த்ரித்வேகோணகம் விதித்வேகோணகஞ்ச சதுர்த்ரம் விலிக்ய சதுஸ்த்ரீக்ருத்ய விந்யஸ்ய, தஸ்ய பஹிர் தளத்வயமேகாம்ஶகம் விந்யஸ்ய, ப்ரதி ஏக கோணைகமார்கம் விதாய, பஹிர்தளேஷு ப்ரதமார்தஸ்யாக்ஷராணி கர்ணிகாயாம் உத்தரார்தஸ்ய ஶ்லோகாக்ஷராணி ச விந்யஸ்ய, கர்ணிகாயாம் ஶ்லோகாக்ஷரம் ஸம்யக் அஷ்டகோணேஷு விந்யஸேத். ஏவம் அஷ்டகோணவிஶிஷ்டகா உ

பரதாழ்வாரால் ஆராதிக்கப்பட்டும், ஸம்ஸாரதாபத்தால் மிகவருந்தித் தவிப்பவர்களுக்கு உபாஸிக்கத்தக்கதாயும், தாமரஸ புஷ்பங்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய பாதுகையை நான் ஸேவிக்கிறேன். ॥௯௨௯॥

[illegible] ॥ ௱௨௭ ॥

[illegible] *

[illegible]

மகரிஷிகளாலும் உபாஸிக்கப்பட்ட சிறந்த தேஜஸ்ஸையுடையதும், அந்தந்தகாலங்களில் புஷ்பமாலைகள் ஸமர்ப்பிக்கப்பெற்றதும், பக்தஜனங்களுக்கு ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அளிப்பதும், மார்க்கங்களில் விளையாட விருப்பமுடையதுமான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பாதுகை நடையில் எம்பெருமானை ஒத்திருக்கின்றது ॥

पापाब्धिपारपासीपा त्रिपादीपादपादपा।

-येति। अस्य श्लोकस्य चतुरारविशिष्टत्वाच्चतुरार चक्रबन्धसंज्ञा भवति।
*

इदमेव अष्टदलपद्ममित्युच्यते, तदुक्तम्—

"कर्णिकायां न्यसेदेकं द्वे द्वे दिक्षु विदिक्षु च।
प्रवेशनिर्गमौ दिक्षु कुर्यादष्टदलाम्बुजे" इति।

अत्रोक्तं भवति— कर्णिकायाश्च अष्टदलं पद्मं विलिख्य कर्णिकायां प्रथमाक्षरं अष्टसु दलेषु द्वितीयाक्षरादारभ्य द्वे द्वे अक्षरे च विन्यसेत्। तत्र त्रिषु दलेषु कर्णिकाक्षरप्रवेशनिर्गमाभ्यां प्रथमद्वितीये कर्णिकाक्षरप्रवेशेन श्लोकसमाप्तिर्भवतीति।
*

इदमेव चतुर्दलपद्मं आद्यपादविशिष्टं पद्मं विशिष्य, कर्णिकायां प्रथमाक्षरं षोडशसु दलेषु एकैकमक्षरं विन्यसेत्। प्रवेशनिर्गमौ पूर्ववत्।

चतुरारचक्रलक्षणं तु—
*

"सकर्णिकेष्वपि पादेषु यद्याद्यक्षरकेन्द्रता।
गतागतान्तक्रमेण न्यस्य ये षष्ठसप्तमे॥
ते द्वितीयतृतीयाभ्यां हीने चरणान्तरे।
तथा चतुरारं चक्रमष्टदलाम्बुजादिवत्" इति॥ ௯உ௭॥

॥ पापेति॥ पापाब्धिपारपासीपा— पापसमुद्रान् पिबतीति तथोक्ता, स्तोतॄन् पावयन्तीति [illegible]। त्रिपादीं [illegible] इति त्रिपादीपादः— विष्णुः; [illegible]। "त्रिपादस्यामृतं दिवि" इति श्रुतेः। प्रकृतिमण्डलापेक्षया पादत्रय [illegible] त्रिपादीत्वम्। त्रिपादीशब्देन [illegible]। तस्य, पादपा— पादरक्षा, कृपारूपा— दयास्वरूपा, [illegible]

பாபங்களாகிய பெருங்கடல்களையெல்லாம் பானம்பண்ணுவதும், தன்னை ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறவர்களைப் பரிசுத்தமாக்குவதும், எவர்க்கும் ஸுலபமாய் அடையத்தக்கதும், ராஜாதிராஜாவுமாகி தயையே வடிவெடுத்து வந்ததுபோலிருக்கின்ற எம்

க்ஷ்ருவாராப்ரவா ஜவாஜாவா ஸ்வாவா ரோவாஞ்ருவாயிவா॥
ஸ்ரீராமஸாம் ஸதாராஸ்யா விஹதாகததாரதா ।
ஸத்வாதூர்கே ஸுராஸா ரா ரம்மாராஜவதம்நய ॥கூஉகூ॥
ஸ்ரீதா ஸதயாராஜத்வா மதாரா ராதகே மவி।

பா- பாபேந ஆர்த்தாந், ஈயிவா தீர்த்யிவா, ஆத்மஸ்த்வா வஸமேதீக: ந்ருவாணாம்- ராஜ்ஞாம், ஈயிவா- ஸ்வாதிநீ, மே ஷஷ்ஷ்யாஸராஸ: ரா- ரம், ஈவாத்- ஈரக்ஷத். *

ஸகணிக்க ஷோபஸதஜஉதூத்ரிதம்—

‘ஸாகம் ஸவம் யதிஸமேவ ஷேகாஞரிதரக்ஷாரம்।

தத்ஷோபஸதஜம் உதம்ஸ்ரீஷ்டாணாமயாரகணிகம்॥’ இதி.

அத்ர மோரத்ரிகாவ்யத்ஹ்யா, தஞியதோ ஷிவதர்ஷ்க வ க்ருபம்யஸ்ச. ॥கூஉஅ॥

॥ஸ்ரீராமஸாதிதி॥ ஹே ஸத:பஹ்ருணவாதர்கே? ‘ஓம்தத்ஸதிதி நிர்தேமோ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவிய:ஸ்ம்ருத’ இதிஸ்ம்ருதே:. ஸ்ரீராணி- தூஷாநி, ஆமம்ஸி- ஈவராயா:, யேஷாம்தேஷாம், “ஆமோவாராயோரஞ்ச்ஸு’ இத்யரர:. ஸம்ஸாரிணாதிதியாவத். ஸதா, ஆராயுா- வஜ்ஜ்யா, விஹதாநி- நிரஸ்தாநி. ஈகதாநி- ஈஸவவிஸ்த்ருதாநி, ஈரதாநி- ஈநிஷ்டாநி தர்:வஸாயநாநிவ, யயாஸா தயோக்தா. ‘ஸர்வஶீஷ்டஜதைஷர்க’ த்திவிஶ்வ:. ஸாரஸா- ராஷேந ஶப்தேந ஸஹிதா, ராஸஶப்தேஹா வேவஞ்ச. ஸ்வம்ஹ்ரிதாஸம், ரா-ரம், ரங்கநாதஸ்ய, பதம்- சரணம் ஸ்தாநம்வா, நய- ப்ராபய. சதுரங்கபதேஷ்ட வஜ்ஜ்த்ரிமோமெவ்ய: ப்ரயதேஷ்ரமோகாயம். ॥கூஉகூ॥

பத்வஸ்ரீது தர்ரங்கபதக்ருமேண உஜாயஶ்ரோகாயம்.

॥ஸ்ரீதேதி॥ ஸதயேந- ஶிஷ்டாசாரஸம்கேதேந, ராஜத:-

பெருமானுடைய பாதுகை அடியேனை ரக்ஷிக்கின்றது. ॥கூஉஅ॥

எம்பெருமானுடைய பாதுகையே? பாபிகளான ஸம்ஸாரிகளுக்கு எப்போதும் ஆராதிக்கத்தக்கதும், ஸகலமான அநிஷ்டங்களையும் போக்குவதும், மதுரமான சப்தத்தோடு கூடியதுமான நீ அடியேனை ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளில்சேர்க்கக்கடவாய்॥

ஓ பாதுகையே! சிஷ்டர்களுடைய ஆசாரத்தால் விளங்குகின்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ற பெரியோர்களைப் போஷிக்கின்றதும், ஸகலஜனங்களுக்கும் ஸந்தோஷமுண்டாக்குவதும், மணிகிரணங்களின் மத்தியில் வஸிக்கின்றதும், பாபிகளுடைய பாபங்களைப்போக்குவதும், ஸகலஜனங்களுடைய தாபங்களையும் அடக்குகின்ற கிரணமுடையதும், எங்கும் விஸ்ருதமாக ஸஞ்சரிக்கின்றதுமாகி ஸுவர்ணமயமாயிருக்கின்ற நீ அடியேனை ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளில்சேர்க்கக்கடவாய். ॥௯௫௰॥

ஶோகதாரா காரீவாரா கவிராஜது³ராவரா ।
தாரா மஹித பாதூராऽऽட்⁴யா ராஜதே ராக⁴வபாது³கா ॥௯௩௧॥

॥ஶோகதாரேதி॥ ஶோகம் - ஆஶ்ரிதஜநம், தாரயதீதி ஶோகதாரா:, ஆகாரீத உத்⁴தா⁴ரகாரகா³:, கமநீயா. கரிணேவ ராவத தயா ஸஞ்சரதீ, வாரா: ஸஞ்சாரா: யஸ்யா: ஸா, ஆஶ்ரிதஜநஸஞ்சாரக ஸகலஜநாபி⁴லஷணீய ஸஞ்சாரயாநோபேதா வா. கவிராஜை: - வ்யாஸவால்மீகிப்ரப்⁴ருதிபி⁴: கவிஶ்ரேஷ்டை²:, து³ராவரா - காத்ஸ்ந்யேந வக்துமஶக்யா, மஹிதா - மஹதீ, தாரா - உச்சைஸ்ஸ்வரவதீ, 'தாரோऽத்யுச்சைஸ்ஸுபக்ஷிணி' இத்யமர:. பாதூரா - கிரணாட்⁴யா, ராகா⁴ந்வஜஸ்யாத்மஜஸ்ய ராமஸ்ய ந்ருபஸ்ய மேசக: ராக⁴வபாது³கா, ஆத³ - ஸமம், 'ஆத³ஸமதி' இத்யமர: ராஜதே
சதுஶ்ஶ்ருங்க³ஸ்தோக கூ³டா⁴ஷ்டாரயுக³லேக²:. தது³க்தம் — *
'ஆத்³யாரஸ்ருங்க³ஜாத ஶ்லோகாஸ்ருங்க³ம் யதி³।
தத்³வது³ம் ஸமஸ்தேதா ஸஸ்ரும் ஸ்ருங்க³ம் யதி³ஸ்யாத்" இதி,
சதுஶ்ஶ:— ஶ்லோகஸ்ய பாதா³நாம் சதுர்ணாம் ஶ்ருங்க³ம் யதி³ தாதா³ஸ்ருங்கா³ம் நாம ஹ்ருத³ஸ்தா²நம் பஞ்சமீயம் ஸ்யாதி, யதி³வா பாதா³நாம் ஸமஸ்தேதா ஸ்ருங்க³ம் ஸ்யாத் ஸமஸ்தாஸ்ருதி. சதுஸ்ருங்க³ஸ்யாயம் விந்யாஸப்ரகார:— திர்யக் பஞ்சரேகா²விஷ்ய ஸமசதுரஶ்ர கோஷ்டே² பாத³சதுஷ்டயம் யதா²க்ரமம் விலிக்²தத: ப்ரத²மபாத³: ஸமசதுஷ்டயா பாத்³யோதாக்ஷரேஷு ந ஶோ²ப⁴வைவ பரிவர்த்யாஸ்தே - தயா த்³விதீய ஸ்தம்ப⁴கோஷ்டே², த்ருதீயஸ்தம்ப⁴கோஷ்டே², சதுர்த²ஸ்தம்ப⁴கோஷ்டே²ஷ்விதி. சதுஸ்ருங்கரவிகேக:- பாதா³நாம் ஆதி³ந்தௌ² ஶ்ருங்கே³ ஸமஸ்ருங்க³ம், பாதா³நாம் ஆதி³ந்தௌ² ஸ்ருதிஶோ²தஸ்ருங்கே³ ஸமஸ்தா ஸ்ருதிதி. ॥௯௩௧॥

தன்னை அண்டைக்கலங்கொண்டவர்களுக்கு நற்கதியடைவிக்கின்றதும், யாவரும் விரும்பத்தக்கதுமான ஸஞ்சாரமுடையதும், வ்யாஸர் வால்மீகிமுதலிய மஹாகவிகளாலும் முழுதும் ஸ்துதிக்கக்கூடாததும், ஸஞ்சரிக்கும்போது கம்பீரமாக சப்திப்பதும், விசேஷமான காந்தியுடையதுமான சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய பாதுகையானது மேன்மைபெற்று விளங்குகின்றது. ॥௯௩௧॥

[illegible]

[illegible]

தன்னடிச்சோதியடைய விருப்பங்கொண்டவர்களைக் காப்பாற்றுவதும், அடியார்களுடைய தாபங்களை நீக்குவதும், பிரம்மதேவனையும் சிரச்சேதம் பண்ணவரான ருத்திரனையும் ரக்ஷிக்கின்றதுமான, தேவதைகளின் துக்கத்தைப்போக்குகின்ற, எம்பெருமானுடைய ஸ்வர்ணபாதுகையானது ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உத்ஸவகாலங்களில் அடியேனுக்கு ஸகலமான அபீஷ்டங்களையும் தந்தருளுகின்றது. ॥௯௫௨॥

வாவாவாதவாவாவாதவாவாவா வாதவாததவாதவா ।

ஷஷ்டயே வ்யஞ்ஜநம் வாதாநிதி பவேத். தத்ர தகாரஷஷ்டி வாவர்ணைர்ஷ்டாஸ்ருபஞ்சதசவர்ணேஷு வ்யஞ்ஜநவாதாநமம் தகாரம் ஸஞ்ஜ்ஞகே. த யாஷீதீயாதிஷு வர்ணேஷு ஷீதீயாதயா வாதா: தத்ரைவ ஏகைகவாதஸ்ய தியர்க் ச்யுதா ஸஹோத்கவ்ருத்திஹோதவாவ நாஸ்ய ஷோடஸ வாவநம் ப்ரகாராஸம்வருத்தஜதி. ॥கஅஉ॥

॥வாவாதிதி॥ வாவாஸ- அவாவாஸ- அவாவா- அவாதவா ததவாதவா- தவாதவாவாதவாதவாதவா- ததவாதவா- ஜ திவதயேத:, அவாவா- வாவாமஹிதா, அஸ்ய- விஷேஷண:, வாதயோ:- வரணயோ:, வாதநாம்- கிரணநாம், வாதநாம், வாதீதிதயோகா, வாயாநேதா: ஸுதாநாம்வஸேதகா:, வாதநாகாசஷிஸம்ஸமக்ராஸ் ஸமவர்ணாமவிதுயோரவி கா ஷிமக்வதீதிமாவ:. உதேஷு- வாதநகாஸவக்கேஷு வி ஷயேஷு, ததாதி தயாதேஷ்வா விக்ஷாஷேதிரவ்ருத்தயா: அவிர் நுவயே ப்ராவிதிதிகேவ ப்ராஸ்ஸ்யா ராகஜதஸ்ரமோவ:, வாதநா:- ரக்ஷணா:, குவ:- அமிஷேகஜலாநி, யஸ்யாஸா, வாதீரவஸ்ய ஸ்ரீயா: வநஸவிதஸ்ராதிநா வநஸகமாவ:. அ பவஸ்ய "ஈக்ஷ்ணி" தஸ்ராதிநா ஸமோஸாத அவுத்தய:.தம்- ர க்ஷணம், தேதஜரக்ஷண ஜதஸ்யாஸ் வஸுமயே அவியாநதிதிகா: குதாமோவ ஜபீவ ஜதஸ்ரமோவாவி. தஸ், வாதயதி ஸம் வாதயதீதி தவாத:-ரக்ஷணஸம்வாதகம், வதமதாவிதஸ்யாஷே தா ஜணஸ்ஸாஸ் கஜக்ஷணஸ்ய். வாவம்- தாஷ்க்ருதம், குதயதிச வநாதபதீதி வாவாத:, அமர்த்தம்ணஸ்ஸாஸ்கஜக்ஷணஸ். தா யாஸஸ்தள வாதள வரணள யஸ்ய தஸ்யவிஷேஷ:, வாதள வ ரணள வாதீதிதயோகா வாதநகா, வாவாஸ- தாஷ்க்ருதா ஸ், அவதாநாஸ் ஸ்ரீரங்கநாதம் ஸமமேதாஸிதி அவாதாந

எம்பெருமானுடைய திருவடிகளுக்கும் சோபையைக்கொடுக்கின்ற கிரணமுடையதும், தம்முடைய அபிஷேகஜலத்தால் எல்லோரையும் பரிசுத்தமாக்குவதும், அனைவரையும் காப்பதும், பாபத்தைப் போக்குவதுமான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளையும் பாதுகாப்பதுமாகிய பாதுகை அடியேனுடைய பாப

தபாதபாபாதபாத பாதபாததபாதபா ॥௯௧௩॥
கோபாபீதகபாபேதி க்ஷமாபாபாஸபாதிகா।
பந்ததபாதேதகாபாதோ தீபிகாகாபிபாதுகா ॥௯௧௪॥
ததாதத்தாதிததேதா தாததீதேததி தாதிதாத்।

ஸம்ஜ்ஞா. சுபாபாக- ஸாரக்ஷக. ராக்ஷிமரோஷ:. பாபக்ஷயஜதி பாதா: பஜாமஹே. *

ஸ்ரீவிஷ்ணுபதக ஸம்பந்தாஸக்தகோபம் பயம்- ஸ காராகாரயோரபோ: பகாரதகாரயோஸம்பந்தோபேத்ர்யாத் விஷ்ணோர்நகாராக. தபாதபாபேதி த்ருக்ஷாரபதகஸத்ராபாக ஸம்பந்தாஸ்த்ரலக்ஷணயோபாது. ௯௧௩॥

॥கோபேதி॥ கோபாபீதகம்- ஸமஸ்தஜீவஜாதகம், பாபம், யஸ்யதஸ்மிந்ஜநேபி, க்ஷமாபாகஸ்ய- ஸமஸ்தநாகம்பாபிநாஸஸ்ய, உபபாதிகா- ஸம்பாதிகா, ரேஷஷஷ்ட்யா ஸதாஸ:. பந்தம்- பந்தநம் பவநஜதியாகமயம் தபாதீதி பந்தம், ஸாபேக்ஷி. பாதோதகம் கங்காரூபம் யஸ்ய தஸ்ய கஸ்ய- ஸபேஸ:, பாதஸ்ய- சரணஸ்ய, உத்தீபிகா- தீபிகா, பாதுகா, காபி- அவாங்மநஸகோசர வைபவேத்யர்த:. த்ரிக்ஷாரஶ்லோக:. ஏகாக்ஷரபந்தோபேதம். ॥௯௧௪॥

॥ததாததேதி॥ ததா ததா- அதிததேதா- தாததி- ஜதேதிதாதிதாத்- தத்ததாததிததா- தீதா- ஜதாதேத- தாதாதா ஜதிபதேஸ்ஸ:. ததா- விஸ்த்ருதா, அதத்தா- ஸதஸம்ஸக்தா, யஸ்யாஸா, அதஸாதத்ஸஹஜதஸ்யாக ஸதாபிதவ

ங்களைப்போக்கிக் காத்தருளுகின்றது. ॥௯௧௩॥

எம்பெருமானுக்குத் திருவுள்ளம் கலங்கத்தக்கதான பாபமுள்ளவர்களுக்கும் அவருடைய கிருபையை ஸம்பாதித்துக்கொடுப்பதும், உலகத்தையெல்லாம் பரிசுத்தப்படுத்துவதான கங்காநதியை உண்டாக்கின ஸ்வாமியினுடைய திருவடிகளுக்கும் ப்ரகாசமுண்டாக்குவதுமான பாதுகையின் மஹிமையை என்னென்று சொல்லலாம். ॥௯௧௪॥

லோகரக்ஷணார்த்தம் எப்போதும் ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸ்வபாவமுடையதும், ஜனங்களுக்கு ஸ்வாதீனமாகும்விஷயத்தில் எம்பெ

[illegible] ॥௯௫॥

[illegible]

॥யாயெதி॥ [illegible]

...ருமானையும் அதிசயித்ததும், ஜனங்களுடைய பீடைகளைப்போக்குவதும், ஸகலமான வஸ்துக்களுடைய ஸ்திதியையும் தன்னதீனமாகவுடையதும், வீணை முதலிய வாத்தியங்கள்போல் சப்திப்பதுமான எம்பெருமானுடைய பாதுகை எல்லார்க்கும் தந்தைபோலிருக்கின்றது. ॥௯௫॥

யஜமானனுடைய ஆட்சியைத் தானே கைக்கொண்டு ஆஞ்...

* [illegible]

யாயாயாயாயாயாயாயா யாயாயாயாயாயாயாயா।

ய- அயாய- அயாயா- யாயாய- ஆயாயாய- ஆயயா- யா- யா-
யா- யா- யா- யா- யா- யா- இதிபதச்சேதஃ. யாயாயா- ஸம்ருத்தி
ஷம் ப்ரஸாதநம் ப்ராப்நோதி அநயேதி யாயாயா யா ப்ரா
ணே இத்யஸ்மாத்தாஜ்ஞாஸ் கரணே அப்ரத்யயாதிதி அகாரப்ர
த்யய ஸ்த்ரியாமிகாரவிஷிதஃ. அதஷ்டாபஃ. ப்ராபணார்த்தேந
மத்யமேநாயாஸேந நித்யம் ஸம்ப்ராப்ய மதாவிதி நிஷ்கர்ஷஃ. ப்ரா
பணேமதிராதேஷஜேந- நமதிரேவப்ராபணம்-யேந ஸம்ப்ரா
பணேபதி ஶேஷநிஷேகார்த்தைர்மத்யமேந இதிஸா
ஷ்ட்ராஷ்டு. யாயாயா இத்யநேந ப்ராபணஸாமர்த்யம் தா வா
ச்யகோக்யதே. ஸா, ஆய- விஷ்ணு, தஸ்ய ஷண்டலதேதியா
வஸ். இதஃபரம் பதாத்யஸ்வாதஸ்ய தாநாம் பஞ்சாநாம் ஸ
ப்தேந பர்வப்ரோயஃ ஸம்ப்ருதிதே. யா- பாதுகா, ஆயாய-
ஸாதிப்ரோஹ்யாமாய ராஜாதிப்ரோஹ்ய கோஸஶேஷாமாய-
பாதுகாராஜ்ய ஶேஷ்டிதிஸாவஃ. யா- பாதுகா, அயாய- ப்ர
ஸாவஹவிபயே, 'அயஶுபாவஹோ விதி' ரித்யமரஃ. ஆஶ்ரித
நாம் ஸுக்ருஷ்ட ப்ராபிகாஸபதீதிஸாவஃ. யா- பாதுகா, அயா
ய- ஜ்ஞாநாய, ஜண்மதாவி த்யஸ்ஸாமாஸ்வே ஷாபஃ. ஸேவ
மாநாநாம ஜ்ஞாநாய இத்யர்யஃ. ஸேவகாநாம் ஸ
ஜ்ஞாநதாயிநீதிஸாவஃ. யா- பாதுகா, அயாய- இஷ்டாயே,
ஶ்ரீமதிபாஶ்ரநகாத்யஸ்ய பாதுநேஷ்டிபாதா ரிஷ்டாபா
வயார்யகாத்யஸ்காஸ ஸாவேஷாபஃ. ஜநாநாம் ஜயம்ஶேஷ
வதா ஸம்யாதிதிஷ்டாம் ஜநயதீதிஸாவஃ. யா- பாதுகா, அயா
ய- நிரஸநாய, விரோதிநாதிதிஶேஷஃ. அயாயா- விஷ்ணும்
ப்ராப்தா, யாதேயர்ஜ்ஞ்லக். ஆதஃ கஃ பாபஃ. விரோதிநிரஸ
நகார்யே ஸமயதா ப்ராப்நோதீதிஸாவஃ. யா- பாதுகா, யாயாய-

டதும்' அடியார்களுக்கு நல்ல அதிர்ஷ்டத்தைஉண்டாக்குவதும்
ஸேவிப்பவர்களுக்கு நல்லஞானத்தைக்கொடுப்பதும், இதுவேத
மக்கு இஷ்டதேவதையாகும்படி. அனைவரும் ப்ரார்த்திக்கப்பெ
ற்றதும், விரோதிகளை நிரஸிக்கும்பொருட்டு எம்பெருமான் தி
ருவுள்ளம்பற்றப்பெற்றதும், தாம் எழுந்தருளுவதற்காக எம்பெ

யாயாயாயாயாயாயாயா யாயாயாயாயாயாயாயா ॥௯௱௩॥

(ரவயாவதி வாரணாவநீ தஷா விராவிதஸுராரணா வநீவ

ஶரநாய, ஸௌமித்ராவரஜேந ஶதிராத்ருவிவக்ஷாயாம் யாமேதஸேநா வேவஜ்ஞ:. ஸ்வமேதாயாக் வ தவேஷ்யேகவசநம். ஸயாயா வி ஷ்ணோ: பாதுகேதி பாதுகாவசநம். ஸ்ரீராமஸ்யைவம் ஸமவ தா உத்வாஹிதேதிஸாவ:. யா வாஷக்கா. ஸ்வயாயாய ஶரநா ய, ஸ்வஜநபாதுகாக் யாதே: பாதுகாஸ் ஸ்வகீயா. ஸ்வாஶ்ரி தரக்ஷணாய ஸமயமாஶ்ரித்ய ஸேநாதிபதிதிஸாவ:. ஸவத்ரா தாஷயேவதாயீ.உபகாரயேவகாரகஸாவகஸ. யா வா ஷகா, ஸ்வயாயா ஸ்வயம்- ஸஞ்சாரஸமிதா:, ஸ்வயா-ஸ்வாதஷ்ட்ஃ ஸ்வஜநபாதுகாஷ்யாத: ஸ்வதஜதிக: ஸர்வேஷாமேவ கேஷா காஶோாரஸவதீதிஸாவ:. யா வவம் ஸ்பிதா ஜதேதஶகாரா ணாம் ஸஷ்யவ்ருத்தவாக்யாநாம் ஸா வாஷகா ஸ்வய விஷ்ணோ ஜதிபாதுகேதி ஸம்பத். யவ்ருத்தஸ்ய உத்தராஜஶதக்வாஸ்வபா வலாக்ய தஜ்ஜஸ்யாக்ஷவாஶ்யாஸ:. ஜதீஸாஸ்யாஶதீவ்ய த்ய ஸஷ்டாநாம் யவ்ருத்தாநாம் பாதுகாஸய ஜத்யாவா யேயராநக்ஷஸ்ஜீதம்.விஷ்வநூராவ்ருத்தம். “ஸோஸோஸோஸோ விஷ்வநூராஶா” இதிலக்ஷணம். *

ஸவத்விஷய ஸஸ்வஸ்பஶ்ராகோயம் ஸஹாயஸக:. ஸவாஸாகா ராணாம் ஸஶ்ராய காரணாஞ் வசக்காஸ வசகஸ்ரவித்ரம்,வச கவணத்வித்ரம், ஶ்ரீஸ்தநகம் ஸ்தாநவித்ரம், ஶாஸஸ்தி கா. ஸ ஸமேதாஹாஷ்ர கங்கணவம்ய ஸாரஜவம்ய பாஷவம்யாதீநி வம்ய ஸித்ராணி, ஶ்ராகாஷாஶ்ராஸ ஸ்வதிஶ்ராஸம் ஶதிவித்ரம், ஸ ஜபஸக பாஷவதாராவ்ருத்திபஸக பாஷாஜலாஷ்டாவ்ருத்தியஸக பா ஷஷோபஶாவ்ருத்தியஸகேகாக்ஷர ஆதிம்ஶஷாவ்ருத்தியஸகாநிவ ஷ்ஶ்யஜ்ஜதி ஸஹாயஸகக்வம். ஸஷ்யதராஸ்யநஞ் விஸ்ஸராஸ்யாஸ ஶ்ராத்வாஜி வ்யாஶோஹநஸ்யாவ்உபேக்ஷிதம். ॥௯௱௩॥

॥ரவாவதீதி॥ தஷா- விஸ்வாஹிதேத்ரண ஸிஜாஶ்ருஸஸ்யாணகா

ருமானால் அமைக்கப்பட்டதும், எங்கும் யதேச்சையாய் ஸஞ்ச ரிப்பதுமான பாதுகை எம்பெருமானுக்குஆட்பட்டிருக்கின்றது॥

விசுவாமித்ரரோடுகூட சித்தாச்சிரமத்துக்குப் போனபோது

யா க்ருதபரிசரணா வநீவர்த்மஸு நிர்முக்தவைரகுஞ்ஜ
ராவநீ மதா ॥ ॥௯௱௭॥

உத்தமெளஷிம் ஜகத்க்ருத்ஸ்ந நாநாடிகாரம்பிணா ரம்பிணா ரம்பி

யா- வநீவர்த்மஸு- காந்தாரமார்கேஷு. வநஸப்தாத் ஸ்த்ரீத்வவிவக்ஷாயாம் 'ஜாதேரஸ்த்ரீவிஷயாதயோபதாத்' இதி ஙீஷ். "ஸங்க்ஞா கேஷு" இத்யாதிநா பூர்வபதஸ்ய ஹ்ரஸ்வ: விசரிதம் ஸம்பாதந், பாதயா, ரணாவநீம்- மாரீசாதிபாதப்ரதேசம், கதா- ப்ராப்தா ரகுபதே:, பாதுகா, வநீவர்த்மஸு- யாது தேஷு ரக்ஷாயி நீதி:, நிர்முக்தவைர:- வைராநுபந்தவர்ஜிதைரே ஷாம் தேஷாம், கௌதமாதிபி: ஸுநிபி:, க்ருதபரிசரணா- விஹிதஸபர்யா, அபூதிதி ஸம்பந்த:. *

பாதுகாதத்பதயோ: ஸாமாந்யாதிகரண்யம் ரம்ய ஸ்வபாவத்வம். நாநாப்ரமாணோபலப்தம் ஸ்ருஷ்டிகாரணத்வம், ஸர்வதிநமிதி விதிநா விதிஜாதம். உபயஸங்கீர்ணேய பாவஜாத:. "உபயம் ப்ரயோஜநமஸ்ய ஸ்ருஷ்டிகாரணஸ்ய யத்தந்நாடி ஜாதிஷ்டி தேவநாத்" இதி ஸங்கீர்ணேய த்ருஷ்டமேஜாதி ஸம்ஜ்ஞா ரஸ்திதி. ॥௯௱௭॥

॥உத்தமௌஷிதி॥ உத்தமௌஷி- ஜகத்க்ருத்ஸ்ந நாநாடிகாரம்பிணா- காரம்பிணா- ரம்பிணா- காரம்பிணா- இதிவத்வத:. அத ரம்பிணாதி: உத்தரத்ராபி, தாத்ருசம்- மாயிபாதாத் ரம்- பூம்- விநா- பதாத்- உ- கா- பாது- கா- பாது- கா- பாதுகா- இதிவத்வத:. ஸ்வபாது?- பாதுகே? ஜகதாம்- அபராபராணாம், க்ருத்ஸ்நா- ஸ்ருஷ்டிரேவ, நாடிகா- நடநம், யா க்யமாநிதேந ரம்பீணவத்வத் இதி ஸ்ருஷ்டிகாரவிஹிதணவ். தாம், ரம்பிதம்- மதேம ஸீமதேஸ்ருதி ஜகத்க்ருத்ஸ்ந நாநாடிகாரம்பீ, தேந, ரமிமதாவிதியாதம். தாஸ்ரமேண்யணீநி: ரம்

காட்டுவழிகளில் ஸஞ்சரித்து மாரீசன்முதலியவர்களுடைய யுத்த பூமிக்கு எழுந்தருளின சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய பாதுகை யானது கவுதமர் முதலிய மகரிஷிகளாலும் விசேஷமாகப்பூஜிக்கப் பட்டது. ॥௯௱௭॥

இந்த ப்ரபஞ்சத்தை சிருஷ்டிப்பதே தமக்கு ஒரு நாட்டியமாகக்கொண்ட ஒப்புயர்வில்லாத எம்பெருமானாகிய சக்கரவர்த்தித்தி

[illegible] ॥௯௩௮॥

[illegible]

ருமகளுல் விசேஷமாக நடத்தப்பட்ட உன்னைத்தவிர மற்றெந்தப் பாதுகை விசுவாமித்ரருடைய யாகத்திலே நேர்ந்த ஸங்கடங்களைப்போக்கி அவர்களை ரக்ஷித்தது. ॥௯௩௮॥

இந்திரன்முதலிய தேவதைகளையும் ரக்ஷிக்கின்ற எம்பெருமானுடைய திருவடிகளைக்காக்கின்ற பாதுகையானது, ஸ்தாவர

[illegible]

ரூபமாயும் ஜங்கமரூபமாயும் இருக்கின்ற ஸகலஜீவன்களுடைய பாபங்களையும் போக்குகின்ற திருமஞ்சனதீர்த்தத்தையுடையதும் லீலாவிபூதி நித்யவிபூதியாகிய இரண்டையும் ரக்ஷிக்கிறதும், தாம் அவசியம் ரக்ஷிக்கவேண்டிய மாதாபிதாக்கள் முதலியவர்களை ரக்ஷிப்பவர்களை அநுக்ரஹிப்பதும், ரக்ஷிக்காதவர்களை நி

[illegible] ॥ ।௯௰௯॥

[illegible]

க்ரஹிபபதும், எம்பெருமானை தயானிப்பதற்கு அவசியமான சமம் தமம் முதலிய கல்பாணகுணங்களைத் தன் அடியார்களுக்கு உண்டாக்ருவதும், தன் கிரணங்களாலேயே விரோதிகளைக் கண்டிப்பதுமாயிருக்கின்றது. ।௯௰௯॥

𑌸𑌾𑌕𑍇𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑍇𑌲𑌾 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌤𑌤𑌨𑌿𑌜 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌗𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰
𑌸𑌰𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌭𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑌗𑌪𑌤𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑍍𑌰𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿

𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵 𑌶𑌿𑌂𑌕𑌾𑌸𑍁𑌷𑌿𑌕 𑌦𑌲𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯, 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑌾
𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯, 𑌪𑌾𑌦𑌜𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑍁 𑌦𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌯, 𑌦𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗
𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌯
𑌤𑍍. 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌦𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮
𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌷𑍋
𑌡𑌶𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌦𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌜𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍. 𑌤𑌥𑌾 𑌚
𑌲 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍
𑌤𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰
𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌕𑍋𑌣𑌪𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦
𑌪𑌾𑌦𑌜𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌪𑌾𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯. 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌲 𑌕𑍋𑌣𑌪𑌾𑌦𑌕 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌪𑌾𑌦
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾
𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍. 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌲
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌵𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌯𑌾𑌃𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑍍𑌕 𑌵𑌿
𑌶𑍇𑌷𑌶𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿. ॥௯௱௯॥

॥𑌸𑌾𑌕𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌾𑌕𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯- 𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃, 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑍇
𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂- 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌸𑌮𑌯𑍇, 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌃- 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃, 𑌤𑌤𑌃- 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃
𑌤𑌃, 𑌨𑌿𑌜𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌗𑌣𑍇- 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌸
𑌰𑌃- 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃, 𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾, 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌕 𑌦𑍍𑌯𑍁
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌸𑌭𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍, 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌯𑌾- 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾
𑌸𑌾𑌭𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃, “𑌋
𑌚𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿- 𑌸𑌾 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃.

முன் கோஸலதேசத்தைக் காத்தருளின காலத்தில நவரத்னம் முதலியவற்றின் கிரணங்களால் ஜகஜ்ஜ்யோதியாய் விளங்கின்ற ஸபாமண்டபத்திலிருந்து அரசாட்சிசெய்ததும், மஹாதேஜஸ்ஸோடு கூடியதும், வேதங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதும், தா

[illegible]

[illegible]

டையின் வனத்திலிருந்த மகரிஷிகளுடைய ஆபத்தை நீக்கியதும்; தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு அக்ஞானத்தை நீக்கி ஞானத்தையுமுண்டாக்குவதுமான ப்ரஸித்திபெற்ற பாதுகையானது, தம்முடைய ஹூங்கார மாத்திரத்தால் ருத்ரதேவருடைய பலம் முதலியவற்றை பங்கம்பண்ணி அவருக்கு வெட்கமுண்டாக்கின

[illegible] ||௯௪||

[illegible]

சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய திருவடிகளையும் தானே வசிநடத்திக்கொண்டு போகின்றது. ||௯௪||

[illegible]

[illegible]

சுபாகு மாரீசன் முதலிய பாபிகளான ராக்ஷஸர்களைக் கொல்லத்திருவுள்ளங்கொண்ட சக்கரவர்த்தித்திருமகனை விச்வாமித்ரருடைய யாகபூமிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போனதும் தனக்கு ஒரு விளையாட்டாகவே லோகரக்ஷணாதி வ்யாபாரங்களை நடத்துவதும், மஹர்ஷிகளும் தம்முடைய ஆச்ரமஸமீபங்களில் அடிக்கடி பாதுகை ஸஞ்சரிப்பதனால் உண்டாகும் அடிவைப்புகளைப் பார்த்து நிர்பயமாய் தபஸில் ப்ரவர்த்திக்கும்படி செய்வதுமாகி ஒருவரும் இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லக்கூடா

[illegible]

[illegible]

த வைபவங்களையுடைய பாதுகையானது ஜன்மாந்தரகர்மத்தாலே மந்தபுத்தியாயிருப்பவர்கள் ஸேவித்துக் கடைத்தேறத் திருவரங்கத்தில் தானே முக்யதேவதையாயிருக்கின்றது. ॥௪௬॥

ஸ்ரீஸம்வேதந [illegible]

[illegible]

॥௯௪௧॥

॥ஸ்ரீஸம்வேதநேதி॥ ஸ்ரீ:- த்ரயீ, "ஸா ஹி ஸ்ரீரம்ருதா ஸதாம்" இதி ச்ருதே:, தஸ்யா:, ஸம்வேதநம் ஜ்ஞாநம் யஸ்ய [illegible]

வேதங்களில் சொல்லிய தருமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு ஒரு நிதிபோலிருப்பதும், அனைவரும் போற்றத்தக்கதென்று ப்ரஸித்திபெற்றதும், ஸீதாபிராட்டிக்கும் ஒரு தனம்போலிருப்பது மான பாதுகையே! யாவரும் ஸ்துதிக்கத்தக்க ஸஞ்சாரமார்க்கத்தையுடையதும், வேதாந்தங்களாலும் வெளியிடக்கூடாத ம

[illegible]

ஹிமையுடையதும், எம்பெருமானுக்கு ஒரு பிருதுபோலிருப்ப
தும், எம்பெருமானுக்கு ஆட்பட்டிருப்பதிலேயே ஆசையுடை
யதுமான நீ அந்தந்த அவதாரங்களுக்கு ஏற்றபடி பலவிதமாயி
ருக்கிறாய், அப்படிப்பட்ட உனக்கு நான் சேஷபூதனாகிறேன்' ॥

கநகபீடநிவிஷ்டதநுஸ்ததா ஸுமதிதாயிநிஜாநுபவஸ்ம்ருதா । விதிஸிவப்ரமுகைரபிவந்திதா விஜயதே ரகுபுங்கவபாதுகா ॥ ॥௯௪௩॥

தீநகோபீஜநிக்லிஷ்டிஹீநஸ்தா ராகவபாதுகே ஸ்வாந

பதா - இத்யஸ்ய, ஷஷ்டம் பஞ்சமே - கவியாதிஸ்ப்ரேஹம்ஸேக்ஷணே - இத்யஸ்ய, அஷ்டபஞ்சமே ‘க்ருதபாதாயதீநதி’ இத்யஸ்யோபாஸா: பீடநாம் பதாதிஷ்யாதாராணாம் சதுஷ்கம், லக்ஷணந்து — *

‘கோணாஷ்டக ஸமாக்ராந்த நவமார்கமயம் புர:।
அதாதிபுடிமத்தே வக்ஷ்ய பஞ்சமேஷு பதேஷ்வபி॥
பத்ரம் பத்ரத்வயம் பாதி யதாஸக்திஸமாஸ்ரயே।
பஞ்சஸ்ரீமதிதிக்ரத்த தாரம் சக்ரமாஸ்யதே॥’ இதி.

ப்ரஸ்தாரேணைவ ஸ்பஷ்டாஸய:. ॥௯௪௨॥

॥கநகபீடேதி॥ ததா - அதிகாரகாலே, கநகபீடே - ஸுவர்ணஸிம்ஹாஸநே, நிவிஷ்டா தநு: யஸ்யா: ஸா, ஸுமதிம் - ஸோபநபுத்திம் ததாதீதி ஸுமதிதாயிநீ - ஸோபநபுத்திப்ரதே, நிஜ - ஸ்வீயே, அநுபவ: - ப்ரத்யக்ஷாதிஜ்ஞாநம், ஸ்ம்ருதம் - ஸ்ம்ருதிஸ்ச, தே யஸ்யா: ஸா, பாதுகா ஸாக்ஷாத்காரயித்ருப்ய: ஸ்மர்த்ருப்யஸ்ச ஸோபநபுத்திப்ரதாயிநீத்யர்த்த:. விதிஸிவப்ரமுகை: - ப்ரஹ்மருத்ராத்யை:, அபிவந்திதா - நமஸ்க்ருதா, ரகுபுங்கவபாதுகா, விஜயதே. த்ருத விலம்பிதவ்ருத்தம். ஹிமவ்ருத்தாநாமேக கோமூத்ரிகாயாம் ப்ரயோகோயம். ॥௯௪௩॥

அத கோமூத்ரிகாயாம் த்விதீயோ யதா.

॥தீநேதி॥ ஹே ராகவபாதுகே? தீநாநாம், கோபீநாம் - பல்லவாங்கநாநாம், ஜநிம் - ப்ராதுர்பூதிம், க்லிஷ்டம் - க்லேஸம் கம்ஸா

ஸுவர்ணஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்து அதிகாரஞ்செய்ததும், தன்னை ஸாக்ஷாத்கரிப்பவர்களுக்கும் ஸ்மரிப்பவர்களுக்கும் நல்லபுத்தியைத்தந்தருளுவதும், ப்ரம்ம ருத்ராதிகளாலும் ஸேவிக்கப்பட்டதுமான சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய பாதுகையானது ஜயசீலமாக விளங்குகின்றது. ॥௯௪௩॥

ஓ பாதுகையே! கோபிகாஸ்த்ரீகளுக்கு உண்டானபயம் முத

[illegible] ॥௯௪௪॥

[illegible] ॥௯௪௫॥

[illegible] ॥௯௪௪॥

[illegible]

விபவைகளைப் போக்கி மறுபிரப்பில்லாமல் செய்ததும், உன்மஹிமையிலேயே எப்போதும் நிலைநிற்பதும், ஸம்ஸாரத்தினின்றும் நீங்குவதற்குக் காரணமாயுமிருக்கின்ற நீ அடியேனைத்தப்பாமல் காப்பாற்றக்கடவாய். ॥௯௪௪॥

ஓ பாதுகையே! உன்னுடைய தேஜஸ்ஸினாலேயே தாமஸஜனங்களைக்கண்டிப்பதும், ப்ரம்மதேவர்முதலிய அடியார்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதும், எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை அலங்கரிப்

க்ருபாவநத்ராதஸமஸ்தபூமிரதுஷ்டா ஜுஷ்டா ருசா பா-
ரிஷத்யாऽऽஸ பூபா । பாதுகாவநி ஸ்ப்ருஹாநஸ்ஸேவேந த்ரு-
ப்தா காந்த்யா ஸமேதாऽதிக்ருதாऽநிரோதா ॥ ॥௯௪௬॥

த்ரகாயாம் ஸ்ப்ருஶேச்ச்லோகாயம். ॥௯௪௫॥

ஸ்ப்ருதிஶோத்ருந பாப்மாநஶ்லோகோ யதா.

॥க்ருபேதி॥ ஹே பாதுகாவநி? த்வம், க்ருபயா, அவநம்- நிதா-நம் யயா ததா- த்ராதா- ரக்ஷிதா, ஸமஸ்தா:- ஆர்யாவர்த்தாதி புண்யபூமய: யயா ஸா- ததோக்தா, அதுஷ்டா- நிரவத்யா, ருசா- கிரணேந, ஜுஷ்டா- பரிஶுத்தா. ரத்நகிரணைரித்யர்த:. பாரிஷத்யா- பரிஷதி ஸாதுஜநஸமாஜே ஸாது: ‘ணாவிஷ்யத்’ இதி ஸூத்ரேண பரிஷச்சப்தாத் ண்யப்ரத்யய:. ஸாயஸ்ஸா பரிஷ்காரிகேத்யர்த:, புவம்பாதீதி பூபா, அவநேர்பாலகே பூலோகரக்ஷிகேத்யர்த:. ஸ்ப்ருஹாநை:- நிபிடை:, ஸ்தோத்ரை:, ஸமஸ்தபூமிஸம்ப்ரேஷை:, நத்ருப்தா- த்ருப்திரஹிதா, அதவா, காந்த்யா- ஸமஸ்தபூமிஸம்ப்ரேக்ஷயா, ஸமேதா, ஸமஸ்தஸ்தாநேஷு ப்ரவ்ருத்திஸம்ஸ்ப்ருஷ்டேத்யர்த:. அதிக்ருதா- கோஸம்ப்ரேக்ஷணஸமயே அதிகாரயுக்தா, அநிரோதா- அப்ரதிஹதஸஞ்சாரா, ஸந்தம் ஹ்ருதா த்வம், மம- ஸம்பாபி, பாஜாகாதேஷா ஸஞ்சிநுஷ்வேத்யர்த:. ஶ்ரீபாதுகே தயாத்யஜிஷ்விதீயாஶேதா: ஶோட ஶய்யாப்யாம் வேஷகவசம். பத்யே ஶ்லோக(ஶந(ம்ஸ்ப்ருதி)ஶோஶதயாவிஶிஷ்ய உத்தரஶ்லோகஶேஷாந்த்ய ஶ்லிஷ்டதீயாக்ஷர தயா உத்தரோத்தரஶ்லோகாஶ்ரித ஸகாக்ஷர ஶ்லிஷ்டதயாவிஶிஷ்ய பாதயேத். ॥௯௪௬॥

பதுமான நீ அடியேனுடைய பாபங்களையெல்லாம் போக்குகிறாய்.॥

ஓ பாதுகையே ஆர்யாவர்த்தம்முதலான புண்யபூமிகளைக் கிருபையாய்க்காத்தருளினதும், தோஷமற்றதும், பரிசுத்தமான ரத்னகிரணங்களை யுடையதும், ஸாதுக்களுடைய சபையை அலங்கரிப்பதும், பூலோகத்தை ரக்ஷிப்பதும், எம்பெருமானுடைய திருவடிகளைப் பற்றுவதனாலுண்டாகும் ஸுகத்தில் ஒருபோதும் திருப்தியடையாததும், ஆட்சிசெலுத்தியதும், எங்கும் தடையில்லாமல் எழுந்தருளுவதுமான நீ அடியேனுக்கு ஸான்னித்யமா

ஸாரஸஸௌரப்யஸஹிதா க்யாதா ப்ரபா புவி ஸ்வாஜ்ஞா ।
ஸாஹஸகார்யவநாஶா தீரா வஸுதா நவத்ராஸா ॥ ௯௪௭ ॥
ஸாந்த்ராவநதா ஸஹஸா ஸாவரணீயா நாதீநாஸக்ஷாஸஹஸா । ஜ்ஞா

॥ ஸாரஸேதி ॥ ஸாரஸை: - பூஜாவஸரடௌகிதை:, ஸௌரப்யஸஹிதா - ஸௌரபவதீ, ஸ்வாஜ்ஞா - ஶோபநாஜ்ஞாவதீ, ஸாஹஸகாரிணோ பரதஸ்ய, அவநே - ரக்ஷணே, ஆஶா - இச்சா, யஸ்யா: ஸா ததோக்தா, பரதஸ்ய ஸாஹஸகாரித்வம் 'ஶேஷ்யே புரஸ்தாச்சாலாயா யாவந்மாம் ப்ரஸீததி' இத்யாதாவநுஸந்தேயம். தீரா - அசஞ்சலாஶ்ரிதரக்ஷணாத்யவஸாயவதீ, வஸுதா - தநப்ரதா, நவா: - நவீநா:, த்ராஸா: - ஸந்நிவேஶா: யஸ்யா: ஸா, ப்ரபா - ப்ரபாவதீ, புவிக்யாதா - புவி ப்ரஸித்தா. அயமேக: பிபவ்ருத்தாநந்தரோக்த ப்ரதிலோம ப்ரதம ஶ்லோகோயம். ॥ ௯௪௭ ॥

ப்ரதிலோமேந வாச்யமாந த்விதீயஶ்லோகோ யதா.

॥ ஸாந்த்ராவநேதி ॥ ஸாந்த்ரா - ஸத்ருக்ஸஜநீயா - ஷண்ஸம்ஸக்தாவிக்ரியாதோ: கர்மணி க்ஷமணோர்த்யர்த்த. அவநதா - ரக்ஷணதா, ஸஹஸா - ஜடிதி, ஸாவரா - ஸாவேந வரணீயா, வரணீய இதி யாவதோ: ஸாவதிஸர்வமிதி வசநம். அதீநா - ஸ்வாதீநீ, அக்ஷ - ஶ்ரேஷ்டம், கம் - ஸுகம், யஸ்யா: ஸா அக்ஷகா, ஜ்ஞா-

கக்கடவாய். ॥ ௯௪௮ ॥

பூஜாகாலங்களில் ஸமர்ப்பித்த புஷ்பங்களால் அதிகஸௌகம்பெற்றிருப்பதும், நன்றாக கட்டளைசெலுத்துவதும், காட்டுக்கு எழுந்தருளக்கூடாதென்று சக்கரவர்த்தித்திருமகனை வழிமறித்து ஸாஹஸஞ்செய்த பரதாழ்வானை ரக்ஷிக்க விருப்பமுடையதும், அடியார்களை ரக்ஷிக்கின்ற விஷயத்தில் உறுதியுடையதும், அனைவர்க்கும் வேண்டியபொருள்கொடுப்பதும், மனோஹரமான ஸன்னிவேசத்தை யுடையதுமான பாதுகையானது பூமியெங்கும் ப்ரஸித்திபெற்றிருக்கின்றது. ॥ ௯௪௭ ॥

யாவரும் ஸுலபமாய்ப்பற்றி வேண்டியவரங்களை வரித்துக் கொள்ளத்தக்கதும், யாவரையும் ரக்ஷிப்பதும், லோகத்துக்கெல்லாம் ஸ்வாமியும், எம்பெருமானையும் தன்னதீனமாகவுடைய

ஸ்வாமிநோ பாதுகா வ்யாதநோது ஸவ்ய ஸள ஸாரஸ்ரீ ॥
தாரஸ்வாரதாரஸ்வாரா ரஸஹாராரா ஸா பாதுகநீ ஸாரா ।
யோரமௌராஸ்வரஸ்ரா ரவாரவாரவாஸா திராதுஸவா ॥

ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யாஸ்யாவஸாயா தேவரூபிகை:. விசேஷ:- ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பாதுகயா- பாதுகாரக்ஷிணீமேந, வ்யாதா-அந்விதா, பகவதாஸ்ரவக்ஷாவஹம்ஸேந ஸாதுநாநுகூலவிசேஷாநாமேவநா க்ஷ்ரூத்யாஜ: ப்ராப்யஹாநிவேதம உத்தள பாதுவதிகதிப்ரிவம். அத: பாதுவாநேதி ஸாய்ஜிதிநாஸம்ஸநீயம் ஸ்வா- ஸ்வ:- ஆத்மாய்யாந:, அ:- விஷ்ணு:, ப்ரஸ்யாஸ்வா, ஸ்வாய்யாந ரங்கநாயேதியாவக. அஸள- பாதுகா, தே- ஜஜ, ஸாரஸா-ஸேநாஸ்பந்தா, ஸவீ- வயஸ்யா, ஹிதா ஹிதயோராநுவதேவஷீக்ருத்யம்:. ப்ரவே-ர்ஷகவிசேஷணாநாம் ஸவீஸாயாரஸ்யஜவிஞ்ஞாவ்யம். அயம்ஜ்ரோக:ப்ரவ-ர்ஜ்ரோகே ப்ருதிமோஜயாவநீயம் வ்ருத்தாய-ர்ம்ஹஜ:. ॥௯௪௮॥

॥தாரஸ்வாரேதி யோர:- த்ருஜ்பவாஜீ:, கௌஸ்வரா:- வவஜநாரீ, ஸ்ரோரா, ரவாரவாரவாஸதி:- அயொஜ்யாகமா வாஸாஹிஜாஷ்: யஸ்ய, ஸவாஸளராஜ:, ஸவ:- ப்ருப-ர்:, யஸ்யா ஸ்வாதயோஜா, ஷட்ஜீப்ருரணஉத்யஸ்வாஜேரச். தாரேண- உச்சைஸ்ஸ்வரேண, ஸ்வாரதரேண- ஸம்யஸா, "ஸ்வாரஸம்யஸ்ஸம்ரிவே" த்யுக்த:. ஸ்வரேண- நிஜநாதேந, ரஸஹாரம்- ப்ரீதிஸயம், ராதி ஜஜாதீதிரஸஹாரா, ஸா- அந்விஜா,பதுகநீ, ஸாரா- ஆரேண ஜஜேந ஸஹிதா, ஜ்ஜதள ஞாவணே வேதியாதா: ஸாவெவஜ. ஆஸ்ரீதரக்ஷணாய தத்ர ஜநவதீ திஸாவ:. ஆப-ர்வ்ருத்தம். *

தும், எம்பெருமானுடைய பாதுகையென்று ப்ரஸித்திபெற்றதுமான இந்தப்பாதுகையானது எனக்கு ஒரு ஆப்தனை சினேகிதன்போல்நன்மைதீமைகளையெல்லாம்நன்முகஉபதேசிக்கின்றது ।

எக்கும் விஜேதமா யெழுந்தருளத் திருவுள்ளங்கொண்ட சக்கரவர்த்திதிருமகனுல் ஏவப்பட்டு இந்த பாதுகையானதுயாவரும் ஸந்தோஷிக்கும்படிமதுரமாக சப்தித்துக்கொண்டுஅடியார்களை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு அவ்விடங்களுக்குஎழுந்தருளுகின்றது.

“𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌂 𑌉𑌪𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰-
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾-
𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌜𑌗𑌣𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂,
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂, 𑌤-
𑌤𑍍𑌰𑌉𑌪𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 “𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾” 𑌇𑌤𑌿
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌰𑌃” 𑌇𑌤𑌿, 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 — 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑍃-
𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾. 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇𑌷𑍁
𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚-
𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍇 𑌨 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾
𑌗𑍁𑌰𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌯𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵 𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 — 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌗𑌣𑌿-
𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌗𑍁𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑌪𑌾𑌯𑍇 “𑌆-
𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌦𑌹𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌹 𑌸𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍀𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌦𑍇𑌕𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌣-
𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯-𑌸- 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 -𑌸- 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾-
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃𑌵 𑌪𑌾𑌦-
𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌰𑌾 - 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌷-
𑌯𑌂, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂𑌸𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿-𑌸𑌾-
𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍 𑌗𑌂𑌸𑌷𑍍𑌠𑌾
𑌦𑍍𑌯𑌂𑌸𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌪𑌾𑌦𑍀- 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌚𑌤𑍁-
𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾, 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂𑌕𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂-𑌸𑌾- 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂𑌪𑌾𑌦-
𑌪𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌿𑌤𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌆𑌦𑌿𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍, 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵
𑌵 𑌗𑍁𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌣𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌨𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌞𑍍𑌚𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂, 𑌗-
𑌣𑌿𑌕𑌾𑌗𑍁𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂
𑌸𑌾- 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌵𑌾
𑌦𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌸𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸- 𑌯𑌰𑌤𑌿𑌰𑌾𑌦-
𑌇𑌤𑌿𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌦𑌶𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯, 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌤𑌤𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂𑌸𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾

சராசரஞ்ச நிபுணா: ஶ்ராவணாவநிதம் பௌரதா ஶௌரே:।
சராசரரக்ஷாதக்ஷஸ்ய த்வம் சரணாவநி ஶ்ரமஸிவகூரே

அயி பாதுகாஸஹஸ்ய ஸதாசார்யபாதவந்த்யோக்ஷம்ர ஶ்ரோகம் கவதாவயேத். ஏவம் விவிதேஷஸதி ஶ்ருதிஸ்ரதீய வரணாங்கிதஶேஷாஸ்கலதி உபரூணகணிகாமேக விகவஸேர வமே கணிகாவிந்யஸ்தாஸ்யாம் அதீயவ தாஸ்யாபாதாஸ்யாம் பாதுகாயாமஹேஸஞ்சிவேஶஸ்ஜஸ்யதீதி. தத்ர பாதுகாயாமஹேஷஜாமேஷே கணிகாரேஷ ஸ்வேடராஸவதி. தத்ரதஶஸ்வம்ஹாஷி ஸ்யாமேநஷா-ஸரதிராசஷாவநீஸா- இதி ஸாமேக்யாஸாரம். சஸ்யாஸ்:-ஸா ஶ்ருஸிஸா, ராசஷாவநீ, ஸரதி- ஹஹதி சஷிநுபஷஜதிமேஶஷ:.இஷம்பாதுகாயாமஹேஹஸ கணிகசஷ்டிஷஹேவஷர-ஷம் விதசாசாமெயேஷ்ஷ்யசாஷ்ருஷ்டிந்த்யஸ்:. இதி. ॥

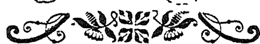
॥சராசரேதி॥ ஹே சரணாவநி? க்ஷம, சநிஷ:வமேரதாரஸதீ- இஷம்பமேரவஸதீ, சயோமஹ்யவமேஷநீ ரங்கநாயசரணாஷாந தாத்பர்யதீஸதீ, சரம்- ஜங்கமம், அசரம்- ஸ்தாவரஞ்ச உபயமபி, நிபுணா:- தத்வய நியசநஶீலஸ்ய, த்வம் தகாஸ் ‘நமொகாவ்யெ’ த்யாதிநா ஷஷ்டீநிஷேய:.யதாஶ்ருதி அதீமேயவ. ஶௌரே:- ரங்கநாயகஸ்ய, சராசரரக்ஷாதக்ஷஸ்ய மோக்ஷஸ்ய, ஹிதம்- ஜ்ஞாநம் ஹிதஸஞ்ஜ்ஞாநஜத்யஸ்தாகஸ்யபிகாரே ஸம்பதாதிஸ்யஜதிக்ஷிவ். தாயெமேத ரக்ஷதஜதி சராசரரக்ஷாதக்ஷஸ்ய, மேதேஷு ஜீவாநந ஜத்யஸ்தாதாமேதாநவஸமேஹ க:. சரணௌ,ஸதாம்-அயிமதாத்யாயாதத்த்வஜ்ஞாநாநாம், வகூரேஷு- க்ருஹாங்கணேஷு, ஶ்ரமஸி- ஸாயஜநக்ருஹாங்கணேஷு ரங்கநாயசாநயஸீதிஹாவ:. பாதஆயஹாமதத்யாவ்ருதியசகம் ஶ்ருயசக்ருதீயயோ: சரசேத்யாவதநாஸஅதீயவதாஸ்யயோ ஶ்ராவணாவநீத்யாவதநாஸ். பாதவதாஷ்டயேவிசர இதி வணஆயாவதநாஸ யசகாநாஶ்ருஸயோஸ:கரஜதி. *

சநமு:காரிகத்யக்ஷசமேவயாகரணோணாஸ்திகம்।

மோக்ஷஞானத்தைத்தரும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நீ அதிதேகாரியமாய் ஸத்புருஷர்களுடைய வீடுகள்தோறும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய் அவர்கள்ஸேவித்துக் கடை

ஷு ஸ்தாம்॥ ॥௯௱௰॥

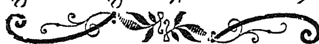
இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்ததேஶிகஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே
விசித்ரபத்ததிஸ்த்ரிம்ஶீ.

ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
நிர்வேதபத்ததி ப்ராரம்ப:.

ப்ரபத்யே பாதுகாம் தேவீம் பரவித்யாமிவ ஸ்வயம் ।
யாமர்பயதி தீநாநாம் தயமாநோ ஜகத்குரு:॥௯௱௧॥

யதோக்தரீத்யா வ்யாக்யாதா விசித்ரபத்ததி:॥ ॥௯௱௰॥

அத தாவத் ஸம்யேந பாதுகாயா ஆதிவ்யஶம்ஸைவ ஸஹஸ்ரணா
நாத்குணாம்ஶ்சாநுஸந்தாய ஸதாத்ருஶ ஸாம்ஸாரிகாணாம்
நேவித்யாதேவி ஶுஶ்ரூஷமாணாநாம் உபஜநிதம் ஸ்வாபராயம் பா
துகாயா நிர்வேதம் ப்ரஸ்தௌதி—ப்ரபத்ய இதி॥

தேவீம்- க்ரீடாபராம் குணைர்தீவ்யமாநாம் வா, ஸ்வயம்-ஆ
த்மநா, பரவித்யாம்- பரமபக்திவிஶிஷ்டாம், பாதுகாம் - ப்ரப
த்யே. உபதேஶம் ந ஸாதாரணமித்யாஹ உத்தமாயைவ ஸச்
சிஷ்யாயேதி- ஜகதாம்- லோகாநாம், குரு:- ஆசார்ய:
ஶ்ரீரங்கநாத:, "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை
வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" இதி ப்ரஸித்தம் வேதஸம்ப்ரதா
ய ப்ரவர்தகதயா ப்ரதித:. தீநாநாம்- ஸம்ஸாரகிந்நாநாம்,
தயமாந:- காருண்யவாந், யாம்- பாதுகாம், அர்பயதி-ததா
தி, ததாதீதி ப்ரவர்ணநாரம்ப:. ஸதாசார்யஸகாஶாத் ஶ்ருதாஸ
க்தி: யதா ஸ்வஸம்பந்திநோ தீநாந் உஜ்ஜீவயதி ததா ஶ்ரீரங்கநா
த்தேறும்படி செய்கிறாய். ॥௯௱௰॥

நல்லாசிரியன் பக்திவித்தையை உபதேசிப்பதுபோல், லோகா
சாரியரான ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸம்ஸாரதுக்கத்தால் வருந்துகிறவர்
களுக்கு எந்தப்பாதுகையைத் தந்தருளுகிறாரோ! அந்தப்பாது

அத்3ய ஜந்மநி பாது3கே பரஸ்மிந் அநகை4ஸ்ஸுக்ருதைஸ்ஸம்ருத்3த4
ஸாத்3ருஶ்யம் । ய இமே விநயேந ரங்க3ப4ர்து: பத3யோ
ஸ்த்வாம் ப்ரணயாத்ஸமர்ப்பயந்தி । ॥௯௱௨॥

பரிவர்த்தயிதா விதா4த்ருஸ்ருஷ்டீ: ஶ்ருதிவாக்யத்ரயவத் [illegible]

[illegible] ஶ்ரியா பாது3காவத்த்வத் [illegible] ॥

॥அத்3யேதி॥ ஹே பாது3கே! அஹம், அநகை4:- ப்ரதிப3ந்த4ரஹிதை:, ஸுக்ருதை:- ஸ்வத4ர்மாநுஷ்டா2நை:, பரஸ்மிந் ஜந்மநி- ப4விஷ்யதி மோக்ஷரூபே ஜந்மாந்தரே, ஸாத்3ருஶ்யம், ஸாம்யம்- ஜாயதே. யே இமே பரமேஷ்டி2ந: ஸம்யமீந்த்3ரா:, பத3யோ:, த்வாம், ரங்க3ப4ர்து:- ஶ்ரீரங்க3நாத2ஸ்ய, விநயேந- ப்ரஶ்ரயேண, ஸமர்ப்பயந்தி, ஸாத்3ருஶ்யம் [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

கையையே அடியேன் சரணமாய்ப்பற்றுகிறேன். ॥௯௱௩॥

ஓ பாதுகையே! அடியேன் இப்போது உன்னை ஆராதிக்கின்ற ஸத்கருமங்களால், இனி மோக்ஷஸாம்ராஜ்யம் பெற்றபோதும், அந்தந்த ஸமயங்களில் உன்னை எம்பெருமானுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கின்ற இந்த மஹாபுருஷர்கள்போலவே எம்பெருமானுக்குங் கைங்கரியமே செய்துகொண்டிருக்கக்கடவேன். ॥

ஓ பாதுகையே! நீ கல்பங்கள்தோறும் பிரமதேவன் முதலானவர்களை வெவ்வேறாக மாற்றிக்கொண்டு எம்பெருமானை எப்படி

[illegible]

[illegible]

அநாதியாய் தரித்துவருகிறாயோ! அப்படியே காலசக்ரமும் பாட்டன் முப்பாட்டன் முதலான முன்னோர்களைக் கிரமமாக மாள்வித்துக்கொண்டு அநாதியாய்ச் சுழன்றுகொண்டிருக்கிறது (காலசக்கரம் உண்டான நாள் முதற்கொண்டு நீ இப்படியே எல்லார்க்கும் சேவைசாதித்து வருகிறாய் என்றபடி) அப்படியிருந்தும், இன்னும் அடியேனுடைய மனஸ் ஸ்வாதீனமாகி நீயே தஞ்சமென்று உன்னை உறுதியாய் அடைக்கலம்பற்றவில்லையே! ॥

ஓ பாதுகையே! எவரும் ஸுலபமாய் அடையத்தக்க ஸ்ரீரங்கநாதனாகிய மஹாநிதியும், அந்தநிதியை ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண

நிவ்ருத்தி பாதுகே த்வத்தோ ஹி ||௯௫௪||
யத்ருச்சயாஹம் தரளாசய ஸ்வயம் நஸம்ஸ்மரேயம் நது தர்ஹி ஹந்தி கா
யாம் ஸதீ ஸ்வயம் தே । வத்ஸ விஹாரகாந்தாரகம் கபட த்ருவ
ஸ்யா காதரா கேசவபாதரக்ஷணி வத்ஸலாயா: ||௯௫௫||
தாதர்த்தாகாந்த்ர காருண்யதோபி நிஷ்காமநாஸு கிம்பாஹம்

நகே” இதி நாநாவர்ணத்ராணாயாம், த்வயி, தஸ்ய - நிமேஷ:, சர்
திஸம்ஹநே - சரத்க்ஷயாஜ்ஞாவநே, ஸ்திதாயாம் - ஹேதாந்த
யாவஸ்திதாயாம் ஸத்யாம், தே - ஹி, ஹந: - ஹ்ருதயம், பரம் - க்ஷா
த்ரபாரார்ஷார்த்தம், அநிவ்ருத்தி, கிம்கரோமி. அஸ்வாய நித்தகேவ
ந நிவேதத:. விஷாத நமஸ்கார:, “ஐஷ்வர்யாணவிராகார்த்தம்
வித்தஸ்தாவிஷாதந” இதிலக்ஷணாத். ||௯௫௪||
||யத்ருச்சேதி|| ஹேகேசவபாதாவநி? தரளாசய:- சபலமதி:, அ
ஹம், யத்ருச்சி, தவ, நஸ்மரேயம் - நசிந்தயேயம், “ஈயீமர்த்தே யே
ஷாம் அமணீ” திஷஷ்டீ. ஸதீ, ஸ்வயம், தே - ஹி, ஸ்மதர்ஹம், கதம்?
நாஹந்தி - அஹந்தேத்ய, தத்ர த்ருஷ்டாந்தோஹ - வத்ஸ - தர்ண
கே, விஹாரகாந்தாரகம் - ஸ்வேச்சாவிஹாரகாந்தப்ரஹ்லம், கபடதி -
விசயதிஸதி, வத்ஸலாயா: - பாத்ருஸ்நேஹவத்யா: தேநா:, அவ
ஸ்யா, காதரா? - அதிவர்ஜநீபலம்ஹ்ருதவதீ தேநாஹர்வதீதிஷா
ஸ:. த்ருஷ்டாந்தாலங்கார:. ||௯௫௫||
||தாதரிதி|| ஹேதோத:- பாதுகே? தோகாந்த்ஸ்ய - ஸ்வயமேவ
ஸம்ஸ்ருததோசவநோத்ரேகஸ்ய, காருண்யம் - காருண்யதோபி, நி

பிக்க நீயும் ஸித்தமாயிருக்க; அடியேனுடைய மனதானது இதை மதியாமல் மற்றொரு க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தையே நாடுகின்றதே? என்னசெய்வேன். ||௯௫௪||

ஓ பாதுகையே! அடியேன் சபலபுத்தியால் உன்னை நினையாமற்போனாலும் நீயும் அடியேனை நினையாமற் போகலாமோ! விளையாட விருப்பங்கொண்டு கன்றுக்குட்டி தாயைவிட்டுத் துள்ளியோடும்போது அக்கன்றினிடத்தில் ஆசையிருந்த பசு எப்பாடுபடுகிறது. அதுபோல நீ ஒருபோதும் என்னை மறக்கக்கூடாதென்பதுதாத்பரியம். ||௯௫௫||

ஓ பாதுகையே! நிமித்தமொன்றையுமெதிர்பாராத எம்பெரு

கிமபி கில்பிஷதோ மஹீயாந்। நாதம் ஸ்ப்ருஹீதசரணா மகர
பதேஶாத் தஸ்ய த்ராணபராயணீ ந சேத் த்வம் ॥

க்ஷீபாஸி காஞ்சநபதாவநி ரங்கபர்து: பாதாரவி
ந்த மகரந்த நிஷேவணேந (ரேவாஸ்லேஷி) க்ஷதஜிதஜ்ஞா

ஹ்ந்தவாநாம் - அஹ்ந்தவாநாம், மஹீயாந், கில்பிஷாத், பரம் - உத்க்ருஷ்டம், கிமபி - ப்ராதிகூல்யமஹத்வகீர்திம், கிம்வா? கிமபி நாஸ்தீத்யர்த:. ரங்கநாதஸ்ய - ஸஞ்சாரஸ்ய, அபதேஶாத், வ்யாஜாத், நாதம் - ஸ்ப்ருஹயமாநயா, க்ருஹீதம் - உபாத்தம், சரணம் யயாஸா, தஸ்ய - ஸம்பந்தி:, த்ராணம் - ரக்ஷணே தாத்பர்யம், பராயணீதி ததோக்தா, தவ, த்வம், நசேத், மதீயாத் கில்பிஷாத் கிமபி பரஸ்தாத் அதிரேகதாநாம். அஸ்ய ஶ்ரு யா ஸமத்வம் சரணஸ்பர்ஶே த்ரைலோக்யம் நஸாம்ப்ரேயதி த தா மதாதேர்வா ப்ராதிகூல்யதயா விஜயேதேதிபாவ:. ஸம் ஸாரநாஶங்கார:. ॥௯௫௯॥

அத்யந்தநிர்விண்ண ஶ்ரோதாயா: பாதுகாயா: ஸ்வதீநாஸ்த்ரநாக ணாந்தமந்த்ரஸ்யாதந்த்ராநவலோகதே — ।க்ஷீபாஸீதி॥

ஹேதேவி? காஞ்சநபாதாவநி? ரங்கதுர்ய:- ஶ்ரீரங்கநா தஸ்ய, பாதயோரேவ அரவிந்தயோ:, மகரந்தஸ்ய, ஸௌரம்ய ஸௌகந்தாயாதி குணஜாதமேவ ஸ்வாத்யதயா மகரந்ததயாஸ்ய வஸீயதே. தஸ்ய, நிஷேவணேந- அநாஸ்வேந பாநேந

மானுடைய காருணியத்தையும் அடியேனுடைய பாபம் அடக்குகின்றது, நீ ஸஞ்சாரமென்கிற வ்யாஜத்தினால் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிரண்டையும் உறுதியாகப்பற்றிக்கொண்டு பாபிகளை ரக்ஷிக்கும்படி அவரை வேண்டாதிருப்பாயானால், அப்போது அடியேனுடைய பாபத்திற்கு மிஞ்சினது உலகத்தில் ஒன்றுமில்லாதாகிவிடும். *

உன் அருள் ஒன்றுமில்லாவிடின் அடியேனுடைய பாபத்தைப் போக்க எவராலுமாகாதென்பது தாத்பரியம். ॥௯௫௯॥

ஓ எம்பெருமானுடைய ஸ்வர்ணபாதுகையே! நீ ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளின் மஹிமைகளாகிய மகரந்தத்தைத் திருப்தியாகக் குடித்து வெறித்திருக்கிறாய்போதும், இல்

ஷ: கதமந்யதா மம நீதாக்ஷராணி ந ஶ்ருணோஷி தயாளு-
கா க்வம்॥ ॥௯௱௭॥

மாதஸ்த்வயா விநிஹிதஸ்ய மம ரங்கநாதே ஹந்த பராணி ய
தி நாம பவந்தி பாபா:। கீர்த்தி: ப்ரபந்நபரிரக்ஷண தீக்ஷி
தாயா: கிம் ந ஸ்யந்தேத தவ காஞ்சநபாதுகே ॥௯௱௮॥
ஶ்ருத்வா ப்ரதிக்ஷணமநு ப்ரபந்நநாதம் ப்ரஜ்வலேய ஶ்ருதேரிவ ப்ரபாவ

ஶ்ருத்யம். ஶ்ரீபாதுகே- ஜநநீ மாதாஸீவ தத்ரவஸி, ததஸ்த்ரநோ
த்கடபாவா" இதி ஶ்ருதே:. அந்யதா- ஶ்ரீபாதாஸி ஏவம், ஜநநீ
சரணகா- ஸந்நிதிகரணாய ஶக்தா, வஸம். ஏதாவம், தவ, ஜநநீ
ஸஜாஷ:- ஸம்வித்தந:, மம- ஶ்வ, நீதாக்ஷராணி- நிர்வேதவச
நாநி, ஶ்ருத்யக்ஷராஸ்ஸந்தி ஶக்தாநி ஶப்தஸாத்யக்ஷர
வாக்ய:. கதம் ந ஶ்ருணோஷி? "ஶ்ருதாஜ்ஞாபதே ஸாக்ஷம் ஶ்ரு
தீ' இதி ஶ்ரவ:. ஸுலக்ஷணவர்த்தி: பத்மாகர:. ॥௯௱௭॥

॥மாதரிதி॥ ஹே மாத:? காஞ்சநபாதுகே? ரங்கநாதஸ்ய,
பாதே- பதேண, த்வயா ஸமர்பித: பர: யஸ்ய தஸ்ய- த்வயா ஸ
மர்ப்பிதாத்மபரஸ்ய, மம, ஸம்பந்த:- பாபாநி, ஹந்த
பராணி- ஸுபாபாநி, யதி ஸம்பவந்தி நாம, ததா, ப்ரபந்நாநாம், பரி
ரக்ஷணே, தீக்ஷிதாயா:- ப்ரதிஜ்ஞாவத்யா:, தவ, கீர்த்தி:-யஶ:,
ஸ்யந்தேத? நஶ்யேத கிம், தவ கீர்த்தேரேவ லஜ்ஜாஸ்பதம் தத்
பாபஜாதமிதிபாவ:. ஸுபாபோபாதக்ரமேவஸ்ய ஸமர்ப்பித
ஸ்ய பாதுகாமர்ப்பணவைக்ஷவணர்ப்பாதாஜ்ஞாவஹம் ப்ரதிஜ்ஞாலங்கார:॥

॥மாதரிதி॥ ஹே மாதரம்பிகே? ஹயம், மாதரிகா:- ப்ர

லாவிட்டால் உன் பக்கத்தில் நின்று நான்சொல்லுகிற பரிதாப
மானசொற்கள் கருணைக்கடலான உன்னுடைய காதுகளில் ஏனே
றவில்லே? ॥௯௱௭॥

ஓ லோகமாதாவான பாதுகையே! உன்மூலமாய் எம்பெருமா
னுடைய திருவடிகளில் பரஸமர்ப்பணம்பண்ணின அடியேனுக்
கு மறுபடியும் அசுபங்கள் உண்டாகுமயின் அப்போது, அ
டைக்கலம்புகுந்தவர்களைக் காத்தருளுவதே கடமையாகக்கொண்
ட உன்னுடைய புகழ்ச்சிக்கே இகழ்ச்சியன்றோ? ॥௯௱௮॥

வாயிற் காப்போர்களாகிய கொடிய ஸர்ப்பங்களால் சூழப்பட்

நிஷேவாஸ்வயமிஹ ப்ரதிதிவஸ: । தத்ரங்கபதே நிரபாய
பதேந உத்தராயாம் த்வய்யேவ விதர க்ஷிப்ரம் மே சேத: ॥
வ்யாதேஹ்யதாம் த்ரிவிததாபமயே நிதாகே மாயாவிசே-
ஷஜநிதாஸு ம்ருகத்ருஷ்ணிகாஸு । ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டசைத்யவரணா

நிஷேவாஸ்வயமிஹ, அதிதுஷ்டா- துஷ்டாநாம் தநிகாநாம் தநிநாம்,
அல்பதரா: புருஷார்த்தா: ப்ராப்தா: தேஷாம் ப்ரதிகாமம்
யாசநாப்ரயோஜநம்- யாசநாநாம், பிக்ஷாநாம்- க்ருஹாணாம்
ச ஸ்வாபிமாநஸ்ய ப்ரக்ருஹாணாம், ஸ்வப்நேபி ஸ்வாத்மநா
ஸாகல்யவிஷயம் க்ருதவத:. ப்ரதிதிவஸ:- அஹமஹமிகே:, தத்
ஏவ- தந்ஸ்வாதி. தத- தஸ்மாத், ஸ்வம், ரங்கபதே:- ஸ்ரீரங்கவிதாந
ஸ்திதா லப்தேந, நிரபாயேந- அக்ஷயேண, யதேந- அ
சேதந, உத்தராயாம்- உத்க்ருஷ்டாயாம், த்வய்யேவ, மே- மம, சே
தோ- மந:, க்ஷிப்ரம்- சீக்ரம், விதர- ப்ரயச்ச. தந்த்வதாபரிசேஷதோஷா நிவர்த்ய த்வய்யேவ நிவே
சயேதிபாவ:. அநேந விஷயவிராகேணோக்தா ப்ராணிநாம்
வ்யாமோஹக்ஷயேண ப்ரபோதகாரி:. ॥௩௧॥

॥வ்யாதேஹ்யதாமிதி॥ ஹே சரணாவநி! ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட: சைசிர:
சரண: யயாஸா, ஸ்வம், அதிதநயஸ்ய ஶீதலத்வாஜ்ஜ்வலதே.
த்ரிவிததாபமயே- ஆத்யாத்மிகாதிதாபத்ரயப்ரசுரே, நிதா
கே- ஸம்ஸாரரூபக்ரீஷ்மே, மாயாயா:- ப்ரக்ருதே:, விசேஷே
ண- பரிணாமேந, "மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத்" இதி ச்ருதி:. ஜ
நிதாஸு, ம்ருகத்ருஷ்ணிகாஸு- சப்தாதிவிஷயரூபமருமரீசிகாஸு

ட துஷ்டர்களான தனிகர்களுடைய வீட்டிற்குப்போய் அற்பமான புருஷார்த்தங்களை யிரப்பதில் அடியேன் மிகவும் துக்கித்திருக்கிறேன். ஆதலின் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய அழிவிலாப்பொருள்பெற்ற உன்னிடத்திலேயே அடியேனுடைய மனதைச் சீக்கிரம் செலுத்திக்கொள்ளக்கடவாய். ॥௩௧॥

ஓ பாதுகையே! தன்னால் வருவது பிறரால்வருவது தெய்வத்தால் வருவதென்னும் மூவகைத்தாபங்களாலும் வருத்துகின்ற ஸம்ஸாரமாகிய கோடையிலே மாயையினால் உண்டாக்கப்பட்ட சப்தாதிவிஷயங்களாகிய கானலில் அலைகின்ற எங்களைப்

சரணாவநீகம் த்⁴யேயா ஸ்வயம் ப⁴வதி ந ஶ்ரீரங்க³ஶேஷோத³யே॥
அவிஶ்ராந்த்யா விஷயவாகு³ரயா நிப³த்³தா⁴ந் ஶ்ரீரங்க³நாத²
பதா³வநி ஸத³யஸ்தா। ப்ராய: க்ரமேண ஸதீ பரிக்³ரு
ஹ்ய மௌலௌ கர்ஷந் மோசயதி ந: க்ருபயா ஸநாதா²॥
ஸம்வாஹிகா சரணயோர்மணிபாதரக்ஷே தே³வஸ்ய ரங்

ஸ்ய, வ்யாஜோபஹ்ருதாம்- ஹார்த்³ராம். ந:- அஸ்மாகம், சரணோபோ⁴
தே³யம்- சோரேக்ஷ, பாதீ³யேஜ தத்³விஶ்ரம்யதே. ஸ்வயம், த்⁴யேயா
ப⁴வதி- விஶேஷதஸ்ஸேவநீயா ப⁴வதி. ஶ்ரீரங்க³நாயகசர
ணம் ஸம்ஸேவநநிமித்தம் அயமேவ பரமோபாயஸ்தை:. நா
ந்யத்ர ஹ்ருதி தவ்யதி நிர்ப³ந்த⁴ம் ஜநயஸீ த்வமத:. மந்த்ரார்த்தோ
க்ஷா. பரிவர்ஜநம் தத்ர பரிபாகம் தத்ராம்ஶஸ்தி தயோஸ்ஸம்ஸார:.॥
॥அவிஶ்ராந்த்யேதி॥ ஹே ரங்க³நாத²பதா³வநி? ஸதீ, க்ருபயா
ஸநாதா²ஸதீ, அவிஶ்ராந்த்யா- த்³ருட⁴யா, விஷயை:- ஶப்³தா³தி³பி⁴:
ரூப, வாகு³ரயா- ம்ருக³ப³ந்த⁴நயா, நிப³த்³தா⁴ந், ஶ்ரீநாத², ந:- அஸ்மா
ந், மௌலௌ- ஶிரஸி, பரிக்³ருஹ்ய- க்³ருஹீத்வா, நதிஸமயேஶிர
ஸ்தி²தேரேவ ஶிரோக்³ரஹணத்வவ்யபதே³ஶ. ஸத³யஸ்தா-
தயாவதீ ஸதீ உபரிஸ்தி²தா, க்ருபாஸ்யேத்யபி³ப்ரேத:. பரிதோ
மோசயதி தாத³ஶக்த்யா ஸத்³ய ஏவ நிஷ்ப்ரயோஜநாயிதவ்யா ஜநிதஸ்தி
ப்ராயேண ப³த்³த⁴ம். க்ரமேண- பரிபாட்யா கம், மோசயதி- விஷ
யவாகு³ராயா நிர்க³மயதி. ஸம்ஸாரார்ணவ தாரயதீத்யர்த²:
ப்ராயஶ்சத்ர க்ஷேபணக்ஷா. ॥௯௯௧॥
॥ஸம்வாஹிகேதி॥ ஹே மணிபாதரக்ஷே? ரங்க³பதே:, ரங்

ர்த்து நீ எம்பெருமானுடைய திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொண்டு இதுவே நீங்கள் தேடவேண்டிய பரமபுருஷார்த்தம் மற்றெங்கும் பிரமித்து அல்லாடவேண்டாமென்று திடமாகத் தெரிவிக்கிறாய் போலும். ॥௯௯௦॥

ஐந்து இந்திரியங்களின் விஷயங்களாகிய திடமானவலையில் கட்டுண்டு வருந்துகின்ற எங்களைப்பார்த்து நீ மனமிரங்கி மேலே நின்று தலையைப்பிடித்து அந்த வலையினின்றுமெல்லவிடுவிக்கிறாய் போலும். ஸேவிக்கும்போது பாதுகையைத் தலையில் தரிப்பதே தலையைப்பிடித்துக் கொள்வதாய் உத்பிரேக்ஷிக்கப்பட்டது.

[illegible]

॥ கூசுஉ ॥

[illegible]

ஓ மணிபாதுகையே! நீ ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குத் திருவடிகளைப் பிடிக்கின்ற நாயகியல்லவா! ஆகையால் நீ அடியேனுடைய அபராதங்களை யெல்லாம் பொறுக்கச்செய்து எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாணகுணங்களுக்குப் பெருமை உண்டாக்க முயன்றால் உன்னை யார்தான் தடுக்கமாட்டுவார்கள்! ॥ கூசுஉ ॥

பாபம்செய்வதே தொழிலாக வுடைய அடியேனுக்கு இதுவரையில் அநுபவியாதது புதிதாய் இனி ஒன்றும் உண்டாகபபோகிறதில்லே, (எல்லாத்துக்கங்களேயும் நான் அநுபவித்தாயிற்றென்றப

ഭി പാദുകേ ശ്രുതസഹായപദപങ്കജേ മയാസാർദ്ധ്യം॥
വിവിധവിഷയവിഘ്നാസങ്ഗതാഭിർദ്ദീർഘകാലം ജനിതകലുഷവൃത്തി
ജം ദുർവാസനാഭിഃ। പദസരസിജയോസ്ത്വം പാ
ദുകേ രങ്ഗഭർത്തുഃ പരിമളപരിവാഹൈഃ പാവയേന

ഹോമേന - സംപ്രാപ്തജന്മസാഫല്യം, സാർദ്ധ്യം - സാദൃശ്യം യേന
ത്തം, തത് - ഭവിഷ്യത്യേവ, ന തു, തവ - ശ്രീരങ്ഗനാഥപാദ
യോഃ തവ ഹോമസാർദ്ധ്യാത്ത്വം തത്കടാക്ഷാനുഗ്രഹഭവിഷ്യതി തദ്ക
ടാക്ഷാഭാവേ ദൂർലഭാ ഇതി ഭാവഃ. ദുർലഭോ മാനുഷോ ദേഹഃ 'ദുർലഭ
പദാംബുജസ്പർശോ വിഷ്ണോരിതി ശ്രുതിരപി ലക്ഷണാത്, ॥
॥വിവിധേതി॥ ഹേ പാദുകേ! ത്വം, വിവിധാഭിഃ - ബഹു
പ്രകാരാഭിഃ. വിഷയവിഘ്നാഭിഃ - ശബ്ദാദിവിഷയവിഘ്നൈഃ,
സങ്ഗതാഭിഃ - സ്ഥിരാഭിഃ, ദുർവാസനാഭിഃ - ഹേയവിഷയാ
നുഭവജന്യദുഃസംസ്കാരൈഃ, ദീർഘം കാലം - അനാദികാലം,
ജന്മ - പരിപൂർണം കാരേണ, ജനിതകലുഷം - ഉത്പാദിത
വൃജിനസമൂഹം, പാവയേഃ - പരിശോധയേഃ, രങ്ഗഭ
ർത്തുഃ, പദയോരേവ - പദസരസിജയോഃ സംബന്ധിഭിഃ, പരി
മളപരിവാഹൈഃ - സൗരഭ്യപ്രവാഹൈഃ, ദൗരന്ധ്യേന
പരിവാഹ സങ്കാന്തൈഃ. വാസനയോഃ - സംശോധയേഃ. സരസിജസം
ബന്ധ ദുർഗ്ഗന്ധേനാപി സൗരഭ്യം സ്യാദിതി ഭാവഃ, പ്രകൃ
തി സംബന്ധം പരിമളായ ദുർഗന്ധാദിനിഷ്കൃഷ്ടൈഃ, തദ

டி.) உனி உன்னைப்போல் எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாம ரைகளைப் பற்றும்படியான பாக்கியம் ஒன்றுதான் கிடைக்கவே ண்டுவது. அது உன்கடாக்ஷம் ஒன்று உண்டானால் மட்டுமே கி டைக்கும், இல்லாவிட்டால் கிடைககாது. ॥கூகூஉ॥

இவ்வுலகத்திலுள்ள பலவிஷயங்களிலும் மனம்பற்றியிருப்பதா கிய துர்வாசனையினாலே நெடுநாளாகப் பாபிஷ்டனாயிருக்கிற அ டியேனை ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளின் வாஸனை யைக்கொண்டு சுத்தப்படுத்தக்கடவாய். *

துர்வாஸனை— கெட்டநாற்றம், கெட்டநாற்றமுள்ள ஒருவஸ்து வை நல்லவாஸனைப்பொருளோடு சேர்த்து அதற்கும்பரிமளமுண்டா க்குவதுபோல், பாபிஷ்டனான என்னை நீ பெருமானுடைய திருவ

[illegible] ॥௯௫௪॥

[illegible]

[illegible] ॥௯௫௪॥

[illegible] ॥௯௫௫॥

[illegible]

டிகளில் சேர்த்துப் புனிதனுக்கக்கடவாயென்பது தாத்பரியம். ॥

ஓ பாதுகையே! உன்னை அடைக்கலம்புகுந்த நான் எப்பொழுதாவது ஒருகால் உன்னை ஆராதிப்பதற்கு உபயோகப்பட்ட இந்தக்கையைச்செல்வச்செருக்கினால் கொழுத்துக்களித்திருப்பவர்களுடைய எதிரேபோய் மறுபடியும் எப்படிநீட்டுவேன். *

உன்னை ஆராதித்தபிறகு நான் ஒருபோதும் அற்பர்களண்டைபோய் யாசிக்கமாட்டேன், ஸகலஸம்பத்தையும் நீயேக்கொடுக்கக்கடவாயென்றபடி. ॥௯௫௫॥

ஓ பாதுகையே! சாஸ்திரங்களில் சொல்லியபடி ஏதாவது ஒரு நல்ல கருமத்தைச்செய்யத் தொடங்குவேனானால், அப்போது அதில் மந்திரங்களும் தந்திரங்களும் பிசகிப் பிரத்தியவாயம் நேரிடும்.

த்ர நிஷ்க்ருதீநாம் ஶரணத்வம் ந கிம் த்வம் ஶௌரிபாதுகே
பவஸி ஸ்யா:॥ ॥௯௯௯॥

அந்தர்லீநைரநவதிபிரேநோபிராவிலா சித்தவ்ருத்தி: ஶப்தாதீ-
நாம் பரவஶதயா துர்ஜயாநீந்த்ரியாணி। விஷ்ணோ:பா
தப்ரணயிநி சிராத் து:கஸ்ய த்வம் து:கஸிந்தோ: பாரம் ப்ர

தத்ர- நிஷ்க்ருதௌ, த்வம், நிஷ்க்ருதீநாம்- ப்ராயஶ்சித்தாநாம், அவதிரஸீதி, பரம்பரயா ப்ரஸக்தாநாம் ப்ராயஶ்சித்தாநாம் அநவஸ்தாபரிஹாராய ப்ரதிநிதிதயா ஸ்த்திதாநாமபி ஸர்வப்ராயஶ்சித்தாதிகாயதீத்யர்த்த:. ததா. ஆஹ- அத்ரேஹேத்ரே, த்வம், த்வம், ஶரணம்- ரக்ஷிகா, ந ஸ்யா: கிம்? ஸ்யா ஏவேத்யர்த்த:. *

"ப்ராயஶ்சித்தப்ரஸக்தே து ஸர்வபாபஸமுத்பவே ।
ப்ராயஶ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புந: ஶரணம் வ்ரஜேத்॥"

இதி ஶாஸ்த்ராநுஸந்தேயம் ஸம்ஸாரநாஶகாரம். ॥௯௯௯॥

॥அந்தர்லீநைரிதி॥ ஹே விஷ்ணோ:பாதப்ரணயிநி? தே- தவ, சித்தவ்ருத்தி:- மநோவஸ்தா, அந்தர்லீநை:- அந்தஸ்ஸ்திதை:, அநவதிபி:- அபாரை:, ஏநோபி:- பாபை:, ஆவிலா- கலுஷா, இந்த்ரியாணி- ஶ்ரவணாதீநி, ஶப்தாதீநாம், பரவஶதயா, துர்ஜயாநி, பவந்தி, சிராத்- அநேககாலாநுவ்ருத்தஸ்ய, து:கஸ்ய, து:கஸிந்தோ:- ஸம்ஸாரஸாகரஸ்ய, பாரம்- உத்தராவதிபூதம் நிஶ்ரேயஸம் ஶாஸ்வதம், க்வ யாவ:, கயா வித்யயா வா-பாஹ

அவற்றிற்கெல்லாம் நீயே கடைசியான ப்ராயச்சித்தமென்றால முதலிலேயே நீ என்னை ஏன் ரக்ஷிப்பவளாகமாட்டாய். *

அப்படி பாபத்துக்கு இடமான கருமங்களைச் செய்வதாவதென்ன? அப்புறம் அந்தப்பாபங்களைப்போக்கிப் பாதுகாப்பதைப்பார்க்கிலும் அவற்றைச் செய்யாமலிருக்கையிலேயே நீ என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவாய் என்பது தாத்பரியம். ॥௯௯௯॥

உள்ளே நன்றாய்ப் பற்றிப்போயிருக்கிற பாபக்கூட்டங்களாலே என் மனோவ்யாபாரங்களெல்லாம் கலங்கியிருக்கின்றன? சப்தம் முதலிய விஷயங்களுக்கு அதீனமாகி இந்திரியங்களும் ஜயிக்கக் கூடாதனவாயிருக்கின்றன? ஆதலால் நெடுங்காலமாய்த் தொடர்ந்து வருகிற துக்கமாகிய ஸமுத்திரத்தின் அக்கரையை (மோக்ஷ

[illegible] ॥ ௬௬ ॥
[illegible]

[illegible] ॥ ௬௭ ॥

[illegible]

த்தை) பக்திவித்தையை யாவது உன்னையாவது துணையாகக்கொண்டு தான் அடையவேண்டியதாகின்றது. *

இந்திரியங்கள் ஜயிக்கக்கூடாதவை யென்றதனால் பக்திவித்தையும் உதவாது, உன்னாலேயே ஆகவேண்டுமென்றபடி. ॥ ௬௬ ॥

நரிகளுக்கு மலயமாருதத்தினிடத்திலும், திருடர்களுக்குச் சந்திரனிடத்திலும், கெட்டநடக்கை யுடையவர்களுக்கு உன்னையே நாதனாகக்கொண்ட சன்மார்க்கத்திலும் (சரணாகதியிலும்) சபல புத்தி யுடையவர்களுக்குத் தத்துவஞானத்தினிடத்திலும் பயமுண்டாகிறதே விதியின்கொடுமை இப்படிப்பட்டதாயிருக்கிறது. *

ஸகலஜனங்களுக்கும் ஸந்தோஷமுண்டாக்குகிற பொருளினிடத்திலும் சிலருக்குப் பயமுண்டாவது விதியின்கொடுமையாலே

தேவேஶோ ஹஸதி நிபதேதீத்ருஶீ ஶாங்கரீதி: ||௯௯௮||

காலே ஜந்தோ: ஸகலகரணே க்ஷிப்ரகாராயந்த்ரா:
கோராஜ்ஞா யமபரிஷதோ கோஷம் நாகர்ணயேயம் |
ஶ்ரீரங்கேஶ்வரசரணயோ ரஞ்ஜம்பை: ப்ரயுக்தம் ஸ
ஸாந்த்வாநம் ஸபதி ஶ்ருணுயாம் பாதுகாஸேவகேதி ||
பாஷாணஸ்ய த்வமிவ பரிசித பரிக்ருஹ்ணந்த்யா
பக்ராந்தே ப்ராணிஸ்தஸ்யாஶாம்ப்ய விஶோஷஸம்ஸ்தாந ஶேஷா
ஸ்தாநந்த்யோஸம்ஸ்காரா: ||௯௯௮||

||காலே இதி|| ஹே பாதுகே? ஸகலம், ஸகலகரணே - விஹ்வலேந்த்ரியே, தஸ்மிந்காலே - மரணஸமயே, ஜந்தோ:, க்ஷிப்ரம் - ஶீக்ரம், ப்ரகாரயந்த்ரா: - ப்ரஹ்வயந்த்ரா:, யமஸ்ய - வைவஸ்வதஸ்ய, பரிஷத: - ஸேநாயா:, கோரம் - பயஜநகம், கோஷம் - உச்சஶப்தம், நாகர்ணயேயம் - நஶ்ருணுயாம், கிந்து? ஶ்ரீரங்க:, ரங்கேஶ்வரஸ்ய, சரணயோ:, ஸம்ரம்பை: - ஸத்வரபரிஜநை:, ப்ரயுக்தம், பாதுகாஸேவக - இதி ஸம்போதநம், ஸாந்த்வாநம், ஸபதி - ஜடிதி, ஶ்ருணுயாம். ப்ரபந்நாநாம் யமவஶ்யதாப்ரஸக்திரேவ நிவேஶிதாதிஶய ஸேவாப்ரீதி: ப்ரயோஜ்ஜம்ஸ்கார:. ||௯௯௯||

||பாஷாணேதி|| ஹே ரங்கநாதபாதரக்ஷிணி? அஹே - அந்த்யகாலே, பாஷாணகல்பம் - அவஶகரணகலேபரம், ஶிலாகல்பமித்யர்த்த:, ஶரம், பரிசிதஸ்ய - பதிஸ்வம் ஶ்யாமவ்யக்ஷஸ்ய, என்றபடி. ||௯௯௮||

ஓ பாதுகையே! நான் இந்திரியங்களெல்லாம் அழிந்து தடுமாறுகிற சரமகாலத்தில், ஸகலப்ராணிகளையும் தம்மிடத்துக்கு வரவழைக்கிற யமதூதர்களின் பயங்கரமான பெருங்கூச்சலை கேட்கக்கடவனல்லன்! ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளை ஆராதிப்பவர்கள் பெரியபெருமாளை ஸேவிக்கவரும்படி அழைக்கின்ற, «ஓ பாதுகாஸேவகா? என்கிற இனியசொல்லையே கேட்கக்கடவேன்»

ஓ எம்பெருமானுடையபாதுகையே! முன் கல்லாயிருந்த அஹல்யையைக்காத்து பர்த்தாவினுடைய திருவடிகளை உபசரிக்கத்தக்கவளாகச் செய்ததுபோலவே, முடிவுகாலத்தில் கல்லுக்கு ஒப்

ஸ । பதபத்மபரிசரணார்ஹம் பரிணமய ஶேகாந்த்ய பாது
ரக்ஷிணி த்வம் ॥ ॥௯௭௰॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரே
நிர்வேதபத்ததிரேகத்ரிம்ஶீ .

ஶ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
ஃபலபத்ததி ப்ராரம்ப: .

உபாத்தாம் த்யாகேந வஸிஷ்டாத்யைர்மஹர்ஷிபி:।

தவ விஷ்ணோ ரஹஸ்ய- சரண்யாயா:, ந்யாயாச, தத் பூர்வாமத்ரே த்யஜேத். பக்த்யா: - மோக்ஷிண:, (சந்த்ர) ஸதத்:, பதபங்க ரணஸ்ய- பாதுகேபாயா:, சரணம்- யோக்யம், பரிணமய- கால விதந்த்யஜேத்: பாதுகாஸாபத் ப்ராப்தா சரண்யாயா: த்யாக தத்:பிஶ்ருதிஷாஸ்த் ஶரீரயாதா க்ருதா, தயா:ஶாஸ்வி ச வஶஶரீரம் ஸமர்ப்பண பரிவர்ணயோர்த்வ ப்ராக்ருத ஶரீரயா தம் த்யவிதந்த்யஜேத்: உபஶாயங்கார: ॥௯௭௰॥

சயாஸ்யாம் பக்த்யாம் பாதுகாயா: ஶேஷதா ப்ராப்யஸம்ப்ர
பத்நுபதி— ॥உபாத்தாதிதி॥

வஸிஷ்டாத்யை:- வஸிஷ்டவால்மீகிவ்யாஸாத்யை:, மஹர்ஷி-
பி:, த்யாகேந- உபாயஸ்வீகாரேண, உபாத்தாம்-
பாராயணாத்யுபாத்யாந விஷயீக்ருதாம், "ஸமேதஸ் ஸர்வ-
லோகஸ்ய யோகக்ஷேமம் விதாஸ்யதி" இதி ஸர்வலோகயோ
கக்ஷேமகாரேண பாராயணாதௌ கயநா துர்பாதுபாய ஸம

பாய் அறிவற்றுக்கிடக்கும் அடியேனையும் எம்பெருமானுடைய தி
ருவடிகளை ஆராதிப்பதற்கு யோக்யனாகச்செய்யக்கடவாய் ॥௯௭௰॥

ஸ்ரீமத் ராமாயணம்முதலிய ப்ரபந்தங்களில் வஸிஷ்டர்முதலிய ம
கரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டபடியே, மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாய்
உபாஸிக்கத்தக்கதும், அதன் காரியமான மோக்ஷத்தில அடைய

உபாயமப்யேயாகாங்க்ஷா உபாஸே பாதுகாம்॥௯௭௧॥
நிவேஶ்ய நிர்வாணம் ப்ரதீதஸ்ஸித்தீஶாநாம் விபவம் த்ருணா
ய மத்வா । ஸவிதே தவ தேவி ரங்கநாத பதஶ்ரீலாக்ஷ
ஸ்யாம் ஸர்வதநப்ரதாயா:॥ ॥௯௭௨॥

காஷ்டாகாஷ்டத்வம் ப்ராப்தஸ்ய... உபாயோபேயயோ: ப்ரபந்நஜநயோ:, காஷ்டாம்- பராவதிம் ப்ராப்தாம், ஸகலத்ரிவிஷ்டபாத
வேவ உபாயத்வாய உபேயத்வாய ச ப்ராப்த
வதீம், தாம், பாதுகாம், உபாஸே- ஸேவே. விஶே
ஷணத்வயேந பாதுகாஸ்ப்ருதி ஸேவகாநாம் ஸேவக
ஸ்ய காம்யமிதி ஸூசிதம். ॥௯௭௧॥

நிவேஶ்யேதி॥ ஹேதேவி! ஸித்திஶேஷ:, ப்ரதீத:-பா
துகாஸேவகஇதி ப்ரஸித்தஸ், ஸித்தீஶாநாம் விபவம்- ஸ
ம்ருத்திஸௌக்யம், த்ருணாய- த்ருணஸத்ருஶமேவ, மத்வா, உபே
க்ஷ்ய இதியாவத். மத்வேத்யநாதர இதி சதுர்த்தீ. "மநஸோ
வேத்யர்த்தே ஸர்வத்ர பரதந்த்ர" இதி ப்ரதீதத்வா
நாஸம்பந்தம். ரங்கநாதஸ்ய, பதாம்புஜ, ஶ்ரீலாக்ஷம், ஸர்வத
நப்ரதாயா:- பராயணாயா:, தவ, ஸவிதே- ஸமீபே, நிவேஶ்ய- ஸ்தித்வா- நிவாஸ்ய ஸ்திரமதிர்ஜ்ஞ உத்தரபா
ர்ஶ்வதேஶவசநம். தேஶம் ஸர்வதா ஸ்யாமிதி
பாவ:. ஸ்யாம் ஸம்ப்ராப்தாநாம் பராயணாமிதி ஸர்வதா
ஸ்யாமி. ஸ்ரீலாக்ஷம் ஸர்வதநப்ரதாயா இதி பத்மாயதநம் வேத
ம்யேதிவதாலாஸம் விஜ்ஞாதம் இதி ஸர்வஸாக்ஷ்யம்॥௯௭௨॥

த்தக்கதுமாயிருக்கின்ற சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய பாதுகை
யை அடியேன் உபாஸிக்கிறேன். — மோக்ஷத்திற்கு உபாயம் உ
பேயம் இரண்டும் பாதுகையே என்றபடி. ॥௯௭௧॥

ஓ லோகமாதாவான பாதுகையே! அடியேன் பாதுகாஸேவக
னென்று ப்ரஸித்திபெற்றவனாகி, சுவர்க்கம்முதலியஸுகங்களையெல்
லாம் திருணமாக நினைத்து, எம்பெருமானுடைய திருவடியாகிய
தாமரைப்பூவை உல்லாஸமாக தரித்துச்கொண்டு ஸகலஸம்பத்தை
யும் கொடுக்கிற உன் சமீபத்திலேயே எப்போதும் இருக்கக்கட
வேன். எப்போதும் உனக்கே கைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டிருக்

ஸுலபே மணிபாதுகே த்வயா இஹ போகஸ்தலே ரங்கநிதௌ ஸ்ரீ-
யாஸநாயே । கரணாநி வ்ருதா: கதர்யகேஹேஷு க்வண
ஆரதாமவிகாநி துர்விதா:॥ ॥௯௭௩॥

ஸக்ருதப்யநுஷங்கதோ ஜநா: ஸுகுமாரபதாம்புஜே தநோ

கஷ்டவேண்டுவதில்லை. ॥௯௭௪॥

ஓ பாதுகையே! உன்மூலமாய் ஸ்ரீரங்கநாதனாகிய பெரியநிதி சுலபமாய் இத்திருவரங்கமாகிய போகக்ஷேத்திரத்தில் கிடைத்திருக்கையிலே, அற்பர் வீட்டுவாயிலிலேபோய்க் காத்திருப்பது முதலான துக்கங்களால் என் இந்திரியங்களை யேன் வீணாய்ப்பீடிக்கவேண்டும்? பீடிக்கவேண்டுவதில்லை. ॥௯௭௩॥

நீ ஆலிங்கனம்செய்துகொண்டிருப்பதனால் மிகவும் மனோஹரமாயிருக்கின்ற ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளை எப்பொழுதாவது ஒருகால் பற்றினமாத்திரத்திலே பெரியோர்களுக்குள்ள மறுபடியும் பிறப்பில்லாமல் மோக்ஷம்பெறவேண்டுமென்னும் அபிலாஷையும் அடங்கிப்போகின்றது. *

[illegible] ॥ ௬௪ ॥

[illegible] ॥ ௬௫ ॥

[illegible] ॥ ௬௪ ॥

[illegible] ॥ ௬௫ ॥

எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை ஒருகால் அடைக்கலம்புகுந்த மாத்திரத்திலே மோக்ஷம்கிடைத்துப்போவதானல் அதிலுள்ள விருப்பம்தணிந்து போகிறதென்றுவது, இந்த ஆனந்தம் மோக்ஷத்தில்உள்ளஆனந்தத்தைப்பார்க்கிலு மதிகமென்றுவதுகொள்க ॥

அநாதியாய் எப்போதும் ஓயாமல் உற்பத்தியாகி மேன்மேலும் விசேஷமாய் விருத்திபடைந்தும், பரதாழ்வானுடைய வியஸனத்தைப்பார்க்கிலும் மிகவும் அதிகரித்துமிருக்கிற அடியேனுடைய பாபங்களையெல்லாம் நீயேபோக்கடிக்கிறவளாகிருய். *

சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய வியோகத்தால் உண்டான பரதாழ்வானுடைய விசனத்தை ஆற்றினதுபோல அடியேனுடைய

த்வது3பாஸந ஸம்ப்ரதா3யவித்3பி4ஸ் ஸத்3பி4ர் ஸாத்வத ஸேவிதே
நியமிதா: । ப4ரதவ்ரதிநோ ப4வாம்பு3ராஶிம் கதிசி
த் காஞ்சநபாது3கே தரந்தி ॥௯௭௬॥

அச்யுதபாது3கே யதா2வத் ப4வதீ யச்ச பத3ம் த்வதே3க
தா4ர்யம் । இதரேதரபூ4ஷிதம் ததே3தத் த்3விதயம் ஸம்வந
நாய சேதஸோ ந: ॥௯௭௭॥

॥த்வது3பாஸநேதி॥ ஹே காஞ்சநபாது3கே! ஸாத்வதை: ப4க3வச்சா2ஸ்த்ரநிஷ்டை:, ஸேவிதே- அநுஷ்டிதே, ஸத்3யே-தம்ப்ரே
நே, தே- தவ, உபாஸநஸ்ய ஸம்ப்ரதா3யம்வித3ந்தியே தை:,
நியமிதா:- ப்ரேரிதா:, ப4ரதவ்ரதிந:- ப4ரதவத்பாது3கோ
பாஸநவ்ரதா:, கதிசித்- கேசந, ஸுக2ம்- ஸம்ஸாரமேவ, அம்
பு3ராஶிம், தரந்தி. தரணக்ரியாபேக்ஷயா ஸம்ஸாராம்பு3
ராஶித்வாரோபணாத் பரிணாமாலங்கார:. ॥௯௭௬॥

॥அச்யுதேதி॥ ஹே அச்யுதபாது3கே? ப4வதீ, த்வதே3கதா4ர்யம்
த்வயா ஏகயா தா4ர்யமித்யர்த2:. யச்ச பத3ம், ததே3தத் த்3விதயம்
இதரேதரபூ4ஷிதம்- அந்யோந்யாலங்க்ருதம் ஸத், ந:- அ
ஸ்மாகம், சேதஸ:, ஸம்வநநாய- வஶீகரணாய, "வஶக்ரியா
ஸம்வநநம்" இத்யமர:. நஶ்சேதஸ்ஸ்வத்3ருஶ்யாதி3ந அஸ்மதீ3யசேதஸோ வஶ்யத்வம்,
யதா2வத்- யதா2ர்ஹம், அலம்- ஸமர்த2ம், பாது3காவஶீகரணயோ:
ஹேதுஹேதுமத்3பா4வஸம்ப3ந்தா4ஶ்ரயணாத் ஸமாலங்கார:. ॥௯௭௭॥

பாபங்களைப்போக்கி என் துக்கத்தையுமஆற்றக்கடவாயென்றபடி.॥

பகவத்சாஸ்திரத்தை நன்றாய் அறிந்தவர்கள் அனுஷ்டித்தபடி உன்னை உபாஸிக்கவேண்டிய ஸம்பிரதாயத்தை நன்றாய் அறிந்தவர்களால் நியமிக்கப்பட்டு, பரதாழ்வானைப்போலப் பாதுகையை உபாஸிப்பதே விரதமாகக்கொண்ட சிலர் ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தை எளிதில் தாண்டுகிறார்கள். ॥௯௭௬॥

ஓ எம்பெருமானுடைய பாதுகையே! ஒன்றுக்கொன்று அலங்காரமாயிருக்கிற நீயும், உன்மேலே தரிக்கத்தக்கவையான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளுமாகிய இரண்டும் ஏற்றபடி அடியேன் மனதை வசீகரிக்கத்தக்க ஸாமர்த்யமுடையவையாயிருக்கின்றன ॥

ஓ பாதுகையே! கிரீடம்முதலிய திருவாபரணங்களெல்லாம் ம

अनन्यसाधारणतया मुरारेरङ्गेष्ववाप्तेषु कि
रीटमुख्येषु । पादावनि स्वं निजमेव भागं सर्व
ज्ञसाधारणतां तनोषि॥ ॥௯௭௮॥

समाश्रितानां मणिपादुके त्वां विपश्चितां विष्णु
पदेऽप्यनास्था । कथं पुनस्ते कृतिनो भजन्तु

॥अनन्येति॥ हे पादावनि? मुरारेः, अङ्गेषु- अवयवेषु, किरीटमुख्येषु, एकैकश्रुतिभिः अयं कामोऽपरः अन्यस्य साधारण्यं धनमयति तद्भावेन, असाधारणत्वेनेत्यर्थः. किरीटादि शङ्खचक्रायुधभ्रमावितासु अवाप्तेषु- प्राप्तेषु सत्सु, स्वमेव निजं भागं, धारणध्यतीत्यर्थः. सर्वेषां, ज्ञानां, साधारणतां, सर्वजनसाधारणीयत्वमित्यर्थः. तनोषि- नीतवती, नीतिप्रावण्यं त्वयाश्रितं अङ्ग्यवाप्तेष्वपि अपि त्वं अतः कथितरयं तादृशसंसारशिक्षाय सुधयाऽऽस्वाद उपादत्तमेवमेवाकारः. ॥௯௭௮॥

॥समाश्रितानामिति॥ हे मणिपादुके? त्वां, समाश्रितानां, विपश्चितां, विदुषां, विष्णोः, पदे- चरणेऽपि. परमपदेऽपि, अनास्था, ‘नैकान्ताभावेऽपि नभेदिताऽपि’ इत्युक्तरीत्या पादुकाभजनमेव सौभाग्यमिति भावः. ते, कृतिनः- कर्मठाः, वासवराज्यानि- ऐरावत्यानि, सादरं, कथं पुनः? कथं वा, भजन्तु. तथा चोक्तम्
“पादाम्भोजे तवैव तेनायस्य भवेत्सौभाग्यवाञ्छनादिषु।
तस्याज्ञानादयोऽपेते भवेत्कैवल्यवासादिकं फलम्॥” इति.

ற்றொருவற்கு ஸாதாரணமாகாதபடி எம்பெருமானுடைய சிரஸ்ஸு முதலான அவயவங்களைப்பற்றிக்கொண்டன? நீயோ உன்னுடையபங்கான திருவடிகளைமாத்திரம் ஸகலமானபேருக்கும் ஸாதாரணமாகச்செய்திருக்கிறாய். ॥௯௭௮॥

ஓ பாதுகையே! உன்னை அடைந்த வித்வான்களுக்கு எம்பெருமானுடைய திருவடிகளினிடத்திலே அல்லது தன்னடிச்சோதியிலேகூட உபேக்ஷை உண்டாகிறதென்றால், அப்படிப்பட்டவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்பதற்கு எப்படி ஆசைகொள்வார்கள்! *

[illegible] ॥௯௭௯॥

विमृश्य रङ्गेश्वरपादुके [illegible] वारक्रमं [illegible] धारणीयम् । [illegible] स्थूलेन रूपेण [illegible] ॥௯௮௦॥

[illegible]

[illegible] ॥௯௭௯॥

॥विमृश्येति॥ हे रङ्गेश्वरपादुके! [illegible] धारणीयम् - [illegible], वारक्रमं - [illegible] विमृश्य - [illegible] स्थूलेन रूपेण [illegible] ॥

[illegible]

ஒருபோதும் ஆசைகொள்ளார்கள். ॥௯௭௯॥

ஓ பாதுகையே! எம்பெருமானுடைய திவ்யமஹிஷிகளான ஸ்ரீ பூமி நீளாதேவிகளுள் இன்னின்னவாரத்தில் இன்னாரின்னார் உன்னை எம்பெருமானிடத்திற்கு எழுந்தருளப்பண்ணவேண்டுமென்று ஏற்பாடுமிருப்பதால், தன்னுடையமுறைதவிர மற்றக்காலங்களில் தான் உன்னை தரிப்பதற்கில்லையே என்பதை யோசித்து பூமிபிராட்டியார் இந்தப்பூமியென்கிற ஸ்தூலரூபத்தைக்கொண்டு உன்னை எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறாள் போலும். *

பாதுகைகளை எப்போதும் பூமியில் எழுந்தருளப்பண்ணியிருப்பதை, லக்ஷ்மீமுதலானவர்களுடைய வாரங்களில் தனக்குப்பாதுகையின் ஸம்பந்தமில்லையேயென்று பூமிவடிவத்தைக்கொண்டு பூமிப்பிராட்டியார் எப்போதும் தரிப்பதாக உத்ப்ரேக்ஷித்திருக்கிறது॥

ஓ மணிபாதுகையே! எம்பெருமானுடைய திருவடிகளாகிய அ

रणं। अतस्तव देवि तदनन्यधना श्रिता वसन्ति सत-
तं कृतिनः॥ ॥९८१॥

पद्मापतेरिव पादुके शौरेः सम्पदि विमुक्तिरकण्ट-
का भवदेव कण्टकयतीव हृदयानि भावकानां क्षुदनाभ-
पादपजातकण्टकानि। ॥९८२॥

हे अनन्यधनाः, त्वदेकधना इत्यर्थः. कृतिनः- कामु-
काः, सततं, श्रिताः, वसन्ति. भोगेभ्यो रक्षकस्य शरणा-
गतिनिवृत्तिसाध्यत्वः, तदर्थमेवैतिहासः. नित्यनिरपेक्षेण
त्वदेकान्ता कृतिनां श्रिताः पादुकावन्त सदैव-ते
आकाङ्क्षयावन्तकं काव्यलिङ्गमलङ्कारः. ॥९८१॥

पद्मापतेः। हे पादुके? भवदेव, शौरेः, वि-
मुक्तिः- मोक्षविमुक्तिः, तस्य, पद्मापतेरिव, अकण्टका, पा-
दुकया पद्मापतं यथा सम्बृत्तव्यपनयनरहितं तदाक्षा-
त्कारसिद्धेत्यर्थः. 'सम्वृत्ते क्षुद्रशत्रौ च
रोमहर्षेऽपि कण्टकः' इत्यमरः. भवदेव, भावकानां-
सतां, हृदयानि, तव, अनुभवाद्- भ्यानादिना, कण्टकि-
तान्यपि, उपजाताःकण्टकाः येषां तानि, जातानीति शेषः
शब्देन कण्टकशब्देन विरोधस्फुरणात् विरोधाभा-
सोऽलङ्कारः. ॥९८२॥

பூமிவொப்பெருநிதியை நீ எப்போதும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறு
ய், அதனுலேயே அந்தத்திருவடிகளே பெருஞ்செல்வமென்று எண்
ணின மஹாபுருஷர்கள் உன்னையே எப்போதும் முடிவணங்கிஸேவி
த்துக்கொண்டிருக்கிறுர்கள்' ॥௯௮௧॥

ஓ பாதுகையே! உன்னுலேயே எம்பெருமானுடைய திருவடிக
ளைப்போலவே லீலாவிபூதியாகிய இந்தப்ரபஞ்சமும் கண்டகமில்
லாமல் இருக்கிறது. அப்படியிருக்க ஸத்புருஷர்களுடைய இருத
யம் மாத்திரம் உன்னுடைய அனுபவத்தினுல் எப்படி கண்டகமுள்
ளவையாகின்றன? *

கண்டகம்— திருவடிக்காகும்போது முள், பிரபஞ்சத்துக்கா
கும்போது துஷ்டசத்ருக்கள், இருதயத்துக்காகும்போது மயிர்குச்சு॥

ஓ எம்பெருமானுடையபாதுகையே! ஞானயோகம், கர்மயோகம்,

ஜ்ஞாநக்ரியா பஜநஸீமவிதூரவ்ருத்தே: தைவதேஶிக-
ஸ்ய தவ பாதுகீக்ருதாம் ப்ரணாமாம் । மௌளௌ மமாபி பதயோ:
ஸந்நிதாநமவநேஶ்ச ஹம் ஶங்கேவ ஸுஸாதிதா விதிமதே-
வ பங்கோ: ॥ ௬௨ ॥

ரங்கேஶ்வரஸ்ய யதிதம் மணிபாதரக்ஷே பாதாரவிந்தயுகம்-
ளம் பவதீஸமேதம் । பர்யாப்தமேவ பரிதர்ப்பயிதும் பவாந்

॥ஜ்ஞாநேதி॥ ஹே மணிபாதுகே? த்வம், ஜ்ஞாநம்-ஜ்ஞாநயோக:, க்ரியா- கர்மயோக:, பஜநம்-பக்தியோக:, தேஷாம் யா ஸீமா யோ நிரவதிகதஶா:, தஸ்யா: விதூரா தைவதேஶிகீ வ்ருத்தி: யஸ்ய தஸ்ய, தேஷாம்-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநாநாம், ப்ராப்திம் ப்ராப்திம் ஸாதநஞ்சிதகர்ம்ருத:, தேஷாம், ஶ்ரணாநாம் பரமப்ராப்யஶ்ரணாநாம், தைவதேஶிகஸ்ய- விதேர்வஶவஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய, ஶரண்யகுணமஹிதஸ்யாத்யஸ்ய:. பாதுகா ஸ்யா, மம, மௌளௌ- ஶிரஸி, பங்கோ:- பாதவிகலஸ்ய, ஶிரஸி விதிவஶேந- ஸாம்ருத்யஸேநேய, கங்கேவ, பதிதாஸி. அநேந த்ரைலோக்யே. உபமாலங்கார:. ॥௬௨॥

॥ரங்கேஶ்வரஸ்யேதி॥ ஹே மணிபாதரக்ஷே? பர்யாப்தம்,-உபவாஸிதாநாம்- ஸம்ஶ்லேஷயோக்யதாஹேந விஷயாந்தராவலம்பிநாம், ப்ராணிநாம், பாரணஸ்ய- வ்ரதாந்தபோஜநஸ்ய, காலம், ஸ்வஸௌந்தர்யேண ஸஜ்ஜநநயநாகர்ஷகத்வாத:. தத- ப்ரஸித்தம், இதம்- ப்ரத்யக்ஷத்ருஶ்யம், ரங்கேஶ்வரஸ்ய, பாதாரவிந்தயுகளம், பவத்யா, ஸமேதம், ஸமாஹிதமிவாஸ்தி, தத் ஸாதத், இதம்- ஸ்ரீ ரங்கே, பக்த்யா, ஸமேதம், க்ஷீரம், பக்த்யாஸமேதம் க்ஷீரம்

பக்தியோகம் இவைகளுடைய எல்லையையே எட்டிப்பாராதவனு யும், இவைகள் கிடைக்கும்படி செய்யவல்ல நற்குணங்களுக்கு அய லாருயுமிருக்கிற அடியேனுடைய சிரஸில்வந்து நீ அனுக்கிரகித் தருளுவது முடவன்தலையில் தெய்வாதீனமாய்க் கங்காநதிவந்து வீழ்ந்ததுபோலவே யன்றிவேறல்ல. ॥௬௨॥

ஓ மணிபாதரக்ஷையே! உன்னோடுகூடிய எம்பெருமானுடைய தி ருவடிகளிரண்டும், காண்பதற்கு நல்லபொருள் ஒன்றும் அகப்படா மல் நெடுநாளாய்ப் பசித்திருக்கிற பெரியோர்களுடைய கண்களுக்

பாரணார்ஹம் க்ஷீரம் ததேதத் ததிஹ ஶர்கரயா ஸமேதம் ॥
காமாதிதோஷரஹிதம் ஸ்வதந்த்ரகாமா: கலௌ த்வதுபாய
தியம் பரிஶீலயந்த: । பாதாவநி ஸ்வதநாம்ஶ விஶேஷ
த்ருஶ்யைரேகாந்திந: பரிசரந்தி பதம் முராரே: ॥கூ௮௫॥

யதாஸ்வாது, ததஸ்ஸ்வதமேதம் ஸமஸ்தாதபம் பஹுமேஹ்யாரோ
உததிஹாஸ:, நிதர்ஶநாலங்கார:. பிம்பப்ரதிபிம்பபாவே
ந ஸாத்ருஶ்யேயாவர்ண்யாவர்ண்யயோரைக்யாரோபாத். "வர்ண்யா
வர்ண்யயோஸ்ஸாத்ருஶ்யேயோ ரைக்யாரோபோ நிதர்ஶநா" இதி லக்ஷ
ணாத். ॥கூ௮௪॥

॥காமாதீதி॥ ஹே பாதாவநி! அநந்யைரிது- ஸ்வவ்யதிரிக்தபலாபே
க்ஷரெ, காம:- இச்சா, யேஷாமவித்யதே தே அநந்யகாமா:, ஸ்வ
யா அநந்யகாமா: ஸ்வதந்த்ரகாமா:, ஸ்வஸ்வாமிகைங்கர்யைகாபேக்ஷா இ
த்யர்த்த:. த்ருதீயேதி யோகவிபாகாத் பரிஹாஸ்யதாதிவத்ஸமா
ஸ:. ஏகாந்திந:- ஸ்வைகஸாதநகா:, த்வதுபாய தியா:- த்வ
த்காரா: யஸ்மிந்தத், கலௌ, காமாதிபி:- ஸம்பந்தாதிபி:, ஶ்ரீஶ
ப்தேந ஸம்பத்ருக்ஷ ஸஹிதயேதி, தோஷை:- விரோதி
பி:, ரஹிதம்- ஸ்வாத்வம் யதாதயா, பரிஶீலயந்த:- ஸம்ப்ரஸ்ய
ந்த:, ஸ்வதநாம்ஶேந- ஸ்வதநபாகேந, விஶேஷேண-
ஶ்ரத்தாதிஶயேந, த்ருஶ்யம்- ப்ரத்யக்ஷம், முராரே:, பதம்- சர
ணம், பரிசரந்தி பஜந்தி, அநந்யஹ்ருதம்பாத்ர ஸமஸ்த
ஸங்கல்பாந்தரௌ ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷாயாம். *
"த்வதுபாயதியம் கலௌ காமாதி பரிவர்ஜிதம்।

ருப பாரணைசெய்வதற்கு யோக்யமான சக்கரைகலந்த பால்போ
லிருக்கின்றன. ॥கூ௮௪॥

ஓ பாதுகையே! நீயே பரமபுருஷார்த்தம், அதைப்பெறுவதற்கு முக்யஸாதனமும் நீயே என்று அறிந்தபெரியோர்கள், வேறொருபுருஷார்த்தத்தில் ஆசைமுதலியதோஷங்களில்லாமல் காயிகமாயும் வாசிகமாயும் மானஸிகமாயுமிருக்கின்ற தேவபூஜைமுதலிய கர்மங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, உன்னுடையஸம்பந்தத்தால் அதிகமனோஹரமாய்க் காணப்படுகிற எம்பெருமானுடைய திருவடிகளையே ஆராதிக்கிறார்கள். ॥கூ௮௫॥

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகையே! நீ தேவதைகளுடைய முடியிலும் வேதங்களுடைய முடியிலும் (வேதாந்தத்திலும்) பொருந்தியிருக்கிறாய் மெய்தான், அப்படியே அடியேனைப்போன்றவர்களுடைய சிர

த்வம் தத்ஸ்வஸ்ய ஸௌலப்யம் ப்ரதிதம் தவ பாதபீடம் ॥

ஸர்வேஷ்வபி ப்ரணதேஷு ப்ரணிதிஸந்நிவிஷ்டா நந்த்ரஸ்ய

நாதஸ்ய பாதுகே ! ஸ்வப்நே த்வயா ஸஹிதமேவ

தமேகாயந ஸந்தோ விதுஸ்ஸ்வபதி தாத்ருஶமஶேஷம் ॥

ஸுபிரஸி ஸ்துதாபாம் ஸத்யாம் தத்ஸௌலப்யம் ஸம்ப்ரதர்ஶிதம்

ஸ்யாத் ததாஸ்யாத், ததஃ ஸர்வஸ்யாபி ஸ்துதிம் கர்த்தவ்யம் இதி

பாவஃ. ஸமாஸமிதாநுஸாரம். ॥௯௬॥

॥ஸர்வேஷ்வதி॥ ஹே ரங்கநாதபாதுகே? தேவி, நந்த்ரஸ்ய, நாதஸ்ய, ப்ரணிதி, ப்ரணதேஷு, ஸர்வேஷ்வபி, ஸந்நிவிஷ்டாஸி,

ஸ்வப்நேஷ்வபி அஸ்மதாதிஸர்வஸமுதாயநாமேவ "யீவ ஶம் வம் தயாயா

நம் ஸ்ரீவத்ஸம் பாதுகாம் தயா" இத்யுக்த, "கஶ்சிதாத்மாநமேவ

ஆத்மநா ஸ்வப்நே ஸ்வப்நேஷ்வதித்ருஶ்யேத ! ஸ்வப்நேஷ்வபி ப

ஶ்யந்தீம்" ; இத்யாத்யுக்த ஸ்வப்நகபாதுகாதர்ஶந ஸ்வ

ஷ்டேஷ்விதிபாவஃ, தஸ்- தவ, ஸஹ- ஸ்வப்நேதந்த்ரா

ஸ்யாநம், ஏக- ஏகஸ்மாதுபஸ்தாநம்யாமேவ, ஸ்வப்நேயாத்யம்.கா

தத்தத்ஸமே- யத்காரணாத், ஸந்தோ- யோகிநோ, ஸ

ந்தஃ- ஸநகாதயஃ. தஸ்ய- ஸ்வப்நாயம் ஶங்கரதேவி, தா

த்ருஶ்யா- ஸ்வப்நஶேஷஸ்ய தாஸ்யாதியாயா, ஸர்வஜ்ஞ்ஞாநாம்ஸா

ரேண, ஶஶ்வம்- ஸ்வயம், விதுஃ- ஜாநந்தி. தயாஹிஸூத்ரம், நா

ராயணம் ஸ்வப்நே ஶஶ்வ" இதி. ஸ்வப்நேஶஶ்வ ஶங்கரதஸமாநம்யாமேவ

யி ஸ்வப்நேஶ்வம் பஶ்யந் தாஸ்யாஸ்யாஸ் யத்பதிதிபாவஃ.பா

க்யாம் ரங்கேஶங்கராம்பிதம் ஶேஷங்காரம். ॥௯௭॥

ஸிலும்பொருந்துவாயானல் அப்போது தான் உன்னுடைய ஸௌலப்யகுணங்களும் ஜகதெல்லாம் ப்ரஸித்தமாகும். ॥௯௬॥

தலைவணங்கிக்காத்திருக்கின்ற அடியேனுடைய சிரஸில் நீ ஸ்வப்னத்திலேகூட எழுந்தருளுகிறாயன்றோ? எம்பெருமானைவிட்டுப் பிரியாதவளான உனக்கு இது யுக்தமானதுதான், ஏனென்றால்? மனுபராசரர் முதலியமகரிஷிகள் யோகஸாக்ஷாத்காரத்தில் உன்னோடுகூடவே யிருக்கின்ற எம்பெருமானையும்ஸ்வப்னதசையில் காணத்தக்கவரென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ॥௯௭॥

ஓ மணிபாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஒருநாளும் அழிவில்லா

[illegible]

[illegible] ॥௯௮௮॥

[illegible]

நிதியைத் தந்தருளியிருக்கின்ற உன்னைக்கைகூப்பிக்கொண்டு ஆராதிக்கின்ற அடியேன், ஐச்வர்யமதத்தினால் கண்கலங்கியிருக்கும் மற்றொருவன் எதிரேயேபோய் ஒருபோதும் கையைத்திறந்து நீட்டி இரக்கமாட்டேன். ॥௯௮௮॥

ஓ பாதுகையே! உன்னுடைய பக்தர்களான பெரியோர்கள் தாங்கள் செய்கிற ஸகலகர்மங்களையும் உனக்கு அர்ப்பணம்செய்து ஸ

ஸாத்த்விக பாவத்ருஶ்யா: । ரங்கேஶயஸ்ய பதயோ: மதுஹந்து ரங்கஸ்தாராம் ரங்கே மஹீபதிநடா ஜயஸாங்காரகே ॥
யேநஶ்ரிதா ஶிரஸி மே விதிநாத்ய லக்ஷ்ம்யா: தேநைவமே வி நிபதம் மம ஸாம்பராயே । ஶக்தீகரிஷ்யஸி பதாவநி

த்ருஶ்யா:, யோகிஶ்ரேஷ்டா இத்யர்த்த:. (ஸந்த்ர) ப்ரதிபதம்- ப்ரதிபதம், அதஸ்ஸ்கரணீயமைத்ரீ:. ஸாத்த்விகா:- வ்யாபாரா: ஸ்வேதாதயஸ்தத்காலிகநயோநிதித்யர்த்த: 'நிஷ்பந்தஸ்தம்பஸ்வரபங்க ஸ்வேத ரோமாஞ்சித ஸாத்த்விகே' இத்யமர:. 'ஸாத்த்விகஸ்ஸ ஸத்த்வமாத்ரோத்தாத்மஸந்தாந்த्रजஜந்ஸ: । க்ருபா ஶ்ரீபாவதூ ஸேவிதே' இதிவிஶ்வ:. ஸாங்காரா:- ரஸிகா: ஸந்த:, பாதுகாநாம்ஸாமபரா ரஸிகா: ஸந்தஸ்ஸ்வரஸ், மஹீபதி- மஹதரே, ரங்கே- ஶ்ரீரங்கஸம்பந்தி நிருத்தஸ்தலே, 'ரங்கோ ரணபுவோ ராகே நிருத்தே ரங்கம் த்ரபுண்யபி' இதிவிஶ்வ:. நடாஜவ, ரங்கேஶயஸ்ய- ரங்கேஶாயிந:, மதுஹந்து:- மதுஹந்து:. ஸ்வயம் நடவ ரிவ்ருத்தஸ்ய யதாவேக்ஷணீயம் தமேவ த்ருஶி. மாநஸ:, ஸங்கரா ராஜ- ஸங்கவிசேஷபாது மூநாநிவ, விதமதே- ஸாங்கேதி. 'ஶ்ரா வகா பாவஸம்பேதஸ்ய தமேவ நடநதர்காஃ' இத்யுக்தரீத்யா ஸமவஸரவிஶேஷ்ருத க்ஷணஸ்த்ராவிஜநிதஸமேஷேண ஸந்த்ராஷ்ணங்: ந்ருத்யந்தீத்யர்த்த: ஶ்லேஷமூலமேகாவமாலங்கார:. ॥௩௮௧॥

॥யேநேதி॥ ஹே பதாவநி? த்வம், அத்யநா, யேந,விதிநா- ப்ரகாரேண, மே- மம, ஶிரஸி, ஶ்ரிதா, தேநைவ- ப்ரகாரேணைவ, லக்ஷ்ம்யா:, அம்போருஹஸத்ருஶயோ:, பதயோ:, யாவகாங்கேந- அலக்தகத்ரவேண, லக்ஷ்யம்- த்ருஶ்யநீயம், லக்ஷ்மீஸமேதாரக்ஷஸீத்யர்த்த:. ரங்கநாதம், மம, ஸாம்பராயே- அந்திமே

ன்மார்க்கநிஷ்டர்களாய் உன்னுடைய குணதிசயங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்து எம்பெருமான்திருவுள்ளத்துக்கு உவப்பான ஆனந்தக்கூத்தாடுகின்றனர். — இந்தசலோகத்தில்ச்லேஷையால் எம்பெருமான் பரமாயும் கூத்தாடிகள் பரமாயும் அர்த்தங்கள்தோன்றுகின்றன. ॥

ஓலோகமாதாவான பாதுகையே! இப்போது எந்தபாக்கியவிசேஷத்தால் நீ அடியேனுடைய சிரஸில் எழுந்தருளுகிறாயோ? அந்தபாக்யவிசேஷத்தாலேயே சரமகாலத்தில் பிராட்டியாருடைய

रङ्गनाथं [illegible]यावकपङ्कलक्ष्यम् ॥௯௯௭॥

हरिचरणसरोजे भक्तिभाजां जनानाम् अनुकरणविशेषैर्नाट्यमेवावहास्यम् । पतितमपि दयार्द्रा पादुके तावकं मां भरतपरिषदन्तेवासिभिः प्रेक्षणीयम् ॥ ॥௯௯௮॥

[illegible]याम्, लक्ष्यं करिष्यसि — प्रत्यक्षं करिष्यसि। निपतितस्य [illegible] पादुकायाः [illegible] रङ्गनाथ[illegible]भावः काव्यलिङ्गमलङ्कारः। ॥௯௯௭॥

॥हरीति॥ हे पादुके! अहम्, हरेः, सरोजसदृशे चरणे, भक्तिभाजाम् — भक्तिमताम्, जनानाम्, अनुकरणानाम् — अनुकृतीनाम्, विशेषैः — भेदैः: तत्सदृशचेष्टितैः, नाट्येन — वेषेणैव, अवहास्यम् — [illegible], [illegible] इति भावः। तादृशम् — [illegible], माम्, दयार्द्रा सती, भरतपरिषदि — भरतगोष्ठ्याम्, [illegible] इति भावः। [illegible], कोसलवासिभिरित्यर्थः। प्रेक्षणीयम् — पादुकासेवकत्वेन स्वकीयोऽयमिति स्वीकार्यम्, [illegible] — कर्तव्यमित्यर्थः। [illegible] कोसलाः पादुकासेवने यथा [illegible] तथा [illegible] अलङ्कारः। ॥௯௯௮॥

திருவடித்தாமரைகளின் செம்பஞ்சியினால் அலங்கரிக்கப்பட்டபெருமானை அடியேனெதிரில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வரப்போகிறாயென்பது நிச்சயம். ॥௯௯௭॥

அடியேன் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளில் பக்தியுள்ளவர்கள்போல நடித்துக்கொண்டிருப்பது அடியேனுக்கே பரிஹாஸமாய்த்தோன்றுகிறது. அப்படி மிகவும் பாபிஷ்டனாயிருக்கிற அடியேனிடத்தில் நீ கருணைபுரிந்து, பாதுகையை உபாஸிப்பவனாகையால் இவனும் நம்மைச்சேர்ந்தவனென்று, பரதாழ்வானுடைய கோஷ்டியில் சேர்ந்தவர்களான கோஸலதேசத்தார் அங்கீகரிக்கத்தக்கவனாகச்செய்யக்கடவாய். ॥௯௯௮॥

துரிதமபநயந்தீ துர்கத: பாதுகே த்வம் தநுஜதமந
ஶீலம் தைவதம் ஆநயந்தீ । அநிதரஶரணாநாம் அக்ரிம
ஸ்யாஸ்ய ஜந்தோ: அவஶகரணவ்ருத்தேரந்த: ஸந்நிதேயா:॥
பாதுநிஹிதே ஸ்வதந்த்ரஸ்தம்பே நிஜபதநஸீமே
ப்ராபயிஷ்யந்நிவாஹம் । ஜ்வலநமிவ ஸமித்யா ஸ்வஸ்ருமாணா

॥துரிதமிதி॥ ஹே பாதுகே! த்வம், துரிதம்- பாபம், ஏதே
திஶேஷ:, துர்கத:- துர்கதே, அபநயந்தீ, அஶ்ருதமவிநஷ்டஞ்
சாபவர்த்தித்யர்த்த:. தநுஜாநாம்- தாநவாநாம், தமநம்- ஸம்ஹா
ரமேவ, ஶீலமஸ்யாஸ்தீதி, தைவதம்- பரதேவதாம், அநித
ரஶரணாநாம்- அநந்யகதிகாநாம் அஸ்மதாதீநாம், அக்ரிமஸ்ய- ஶ்ரே
ஷ்டஸ்ய, அஸ்யாகிஞ்சநஸ்யேத்யர்த்த:. அவஶா- அஸ்வாதீநா, க
ரணாநாம்- இந்த்ரியாணாம், வ்ருத்தி: யஸ்ய தஸ்ய, அஸ்ய ஜந்தோ:;
ஏதேத்யர்த்த:. அந்த:- பாதக:, க்ருதயந்தீவ- க்ருதகல்பம் நீவஸ
தீ, ஸந்நிதேயா:- ஸந்நிதிம் காரயித்ரீத்யர்த்த:. அநேநைவ ஹ்ரு
தயம் ப்ராபயேத்யஸ்ய பயத்ரயேண ஸம்நாத்வயத்ரயேர்க்ர
ஸங்கார:॥ ॥௯௯௨॥

॥பாரதேதி॥ ஹே பாதுகே! ஐதித்ரிவசநம். ப்ராபதவாரணஸ்ய
ஸக்ருத்ப்ராபத்திஸ்ய, ப்ராபத்திரிதிபாவ:. வஶ்ய:- ஸ்வப்ர
தேஶ நாஹிதம்வ:, 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' இத்யுக்தே:. ஆ
ஹிதாக்நி: அக்நிஹோத்ரம் ப்ரதாய ப்ரவாஸ வாரணமு
பவாஸஸ்யாஸ. ரம்ஹாந: பாரதேநிதே- வேதாந்தேந, நீதே-

ஓ பாதுகையே! கடைத்தேற வேறொருவழியும் இல்லாமலிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனுயிருக்கிற அடியேனுடைய பாபங்களைப்போக்கி, இந்திரியங்களெல்லாம் ஸ்வாதீனமில்லாமல் துன்பப்படுகிற முடிவுகாலத்தில் எம்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டுவந்து அடியேனெதிரில் ஸேவைஸாதிக்கக்கடவாய். ॥

ஆஹிதாக்கினியான ஒருவன் தான் நடத்தவேண்டிய யாககருமங்களை முடித்தானபின்பு தன் அக்கினியை அக்னிஹோத்ரகிருகத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணும்பொருட்டு அரணிக்கடைகளில் ஆரோபணம்பண்ணுவதுபோல், ஒருகால் பிரபத்திபண்ணினமாத்திரத்திலேயே ஸ்வாதீனனுகிற எம்பெருமான், வேதாந்தங்கள் மு

[illegible]

றையிடுகிறபடி, இப்பூலோகஜீவனமாகிற மரணத்தையே முடிவாக வுடைய அடியேனுடைய யாகம் முடிவுபெறும்போது (அடியேன் மரணமடைந்தபோது) தன் திருக்கோயிலுக்கு அருகில் விஹரிக்கும்படி அடியேனை அழைத்துக்கொண்டு போவதற்காக உங்களிடத்தில் ஆரோபிக்கப்போகிறார்; ஸந்தேஹமில்லை. ௬௬௫

ஓ பாதுகையே, எவ்விடத்தில் மரணமடைந்தவர்களுக்கு வேதாந்தப் பிரதிபாத்தியான நீ ஸாஸ்வதமான சிரோபூஷணமாகிறாயோ, அப்படிப்பட்டதும் மறுபிறப்பை யழிக்க வல்லதும் மிகவும்

[illegible]

॥௧௧௪॥

[illegible]

[illegible] ॥௧௧௪॥

[illegible]

பரிசுத்தமான இந்தக்காவிரியாற்றுமணற் குன்றிலேயே தன்னடிச்சோதிபெறுமளவும் அடியேன் வஸித்துக்கொண்டிருக்கக்கடவேன்

ஸகல புருஷார்த்தங்களிலேயும் முக்கியமான புருஷார்த்தமாயும், எம்பெருமானுடைய திருவடிஸம்பந்தத்தால் மிகமேன்மை பெற்றதாயும், பர்தாழ்வாரால் ஆராதிக்கப்பட்டுமிருக்கிற உன்னையே தியானித்துக்கொண்டு வேறுகதியில்லாத அடியேன் இந்தத் திருவரங்கத்திலேயே அநேக வருஷகாலம் உன்னுடைய குணநிசய

[illegible] ॥௯௯௫॥

[illegible] ॥௯௯௬॥

[illegible]

[illegible] ॥௯௯௫॥

[illegible] ॥௯௯௬॥

[illegible]

ங்களை யாவர்க்கும் தெரியச்சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கடவேன்.

ஓ எம்பெருமானுடையபாதுகையே! நீ அடியேனுடைய சிரஸுக்கு அலங்காரமாய் எழுந்தருளுகிறாய், பாவனரூபமாய் எப்போதும் அடியேனுடைய மனஸிலேயே நிலைகொண்டிருக்கிறாய் உன்னுடைய ப்ரபாவத்தாலேயே இப்படிப்பட்ட ஆயிரம் ச்லோகரூபமாய் அடியேன் வாக்கில் ப்ரஸன்னமாயிருக்கிறாய் இப்படி மனோவாக்காயங்கள் மூன்றினாலும் நீ ஆராதிக்கப்பட்டதனால் அடியேனுடைய பரமபாக்கியம் பரிபக்வமாகிவிட்டது. ॥௯௯௬॥

ஓ பாதுகையே! ஆதியில் அடியேன் வெகுகாலம் தேஹம்பு

[illegible]

[illegible]

தவியவைகளை ஆத்துமாவென்று அக்ஞானத்தால் மயங்கிக்கிடந்தேன்; பிறகு தேஹாதிகளைப்பார்க்கிலும் ஆத்மா வேறென்றுதெரிந்து நானே எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வதந்திரனென்ற பிரமம் உடையவனாயிருந்தேன், பிறகு ஆசார்யகடாக்ஷத்தால் எம்பெருமானுக்கே தாஸபூதனென்ற விவேகமுடையவனாயினேன், கடைசியாய் இப்பொழுதோ எம்பெருமானுக்கே தாஸபூதையான உனக்கு தாஸனாகிஇருதார்த்தனாயினேன். [௯௯௭]

[illegible] ॥௯௯௮॥

[illegible]

கல்லாய்க்கிடந்தபெண்ணை அகலிகையையும், கரியாய்க்கிடந்தசிசுவானபரிக்ஷித்துமகாராஜாவையும்பிழைப்பித்ததுபற்றிக்குழந்தைகள் ஸ்திரீகள்முதற்கொண்டு ரக்ஷித்தமானப்ரபாவமுள்ள எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகள் உன்னுடையஸ்வாதீனத்திலிருக்கின்றன; உனக்குநீயேஆதாரமேயொழியவேறு ஆதாரமில்லை, மேலும் நீ பரமபுருஷார்த்தத்துக்கு முக்கியஸாதனமாயிருக்கிறாய். அப்படிப்பட்ட நீயே அடியேனுடைய அதிர்ஷ்டவசத்தால் இப்போது அடியேனுடைய சிரஸில் எழுந்தருளியிருக்கக்காண்கிறேன். ॥௯௯௮॥

ஓ லோகமாதாவே! மன்மதபாணங்களின் நுனியாகிய முள்ளுகளைப் பொடிபண்ணிக்கொண்டு இப்போது காணப்படுகிறபடி நீ

ஶௌரி: காமம் கடிநேऽஸ்மிந் நஸ்மிந: । நவே பதம் ஶ்லேஷ்ய
விஶதி தயயா தேவி ஸதீ நிஜாக்ராத்ரிக்ஷண ஸ்பர்ஶந
ஶிவா கண்டகக்ருதி:॥ ॥௯௯௯॥
க்ரியாஸௌக்யம் கிமேவிஸமேயபாதுகே பஜ்ரபங்கி நிவேஶ

விதிஹாஸ:. நிஜம், பதம், கடோரம்- கடினம் வா, கநகமயம் க
டிநம் ஸாவிஷா ப்ரயோஜநம் க்ருபணோத்பூதஸ்ய க்ருபய:.
நிக்ஷிப்ய, நிக்ஷிபேத் தேவேக்ருத்ய:. நிஜயா, ஶ்ரக்ஸ்ர, ஶ்ரு
த்வேந, க்ஷண- ஸ்ப்ருஷ்டா, ஸ்பர்ஶநாநாம், ஶிவாநாம்-ஶ்ரு
த்ராணாமேவ, கண்டகாநாம்- ஸம்ப்ருத்ராணாம், க்ருதி:, பரஸ்பர
ஸா, ஸதீ, தயயா, ஶ்லேஷ்ய, ஜஜ ரம்ய நாயபாரணஸ்ய வேதிஸம்
பந்தி நிவேஶ்யேஶாஜ்ஞய:. ஸஸம்- கநக ப்ரயஜாநஹ்ருகாமே
ண, நவிஶதிவேஶ- நாமஹ்ருதிவேதித்ருத்ய:. தஹிக்யம் நிர
ஸ்யாதி பக்ஷிவேணாநப:. பாதுகாஜஸ்ய ஸ்த்ருஹாவே ஸம
வத்தாதா ப்ராஸ்தி ஸம்ஹாவநாத்ம்ஹாவநமோங்காத:. யமா கண்டகிவேத
தேஶேஶ ஸபாதுகவஸமஹ்ஸ- கபாதுகாஸ்த நமஹ்ஸ, கமி
நவஸ்த நவி ஸ்ப்ருஷ்டம் பதம் நிக்ஷிப்ய தகத்திஹாவ:. ॥
॥க்ருதே॥ ஹேபாதுகே? கவம், ஸமயே-ஶ்ரீயாரணீயாரகா
ணே, கிமேவி- கநிவேஶநீயம், க்ரியாஜநிதம், ஸௌக்யம், பஜ்ரயஞ்சி-
வஜ்ரஜஞ்ஸதீ, ஸதீ நாயஸ்ருதா யமயோஸ்தயோ:, ஶ்ரீய
ரேணூ:, பரிவயாதிஶயேந ஸமவத ஜஹ்ருதஜகாஸ ஶ்ரீய

கருணைபுரிந்து அடியேனுக்கும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளுக்கும் மத்தியில் எழுந்தருளாமற்போவாயானால், பிராட்டியாருடைய திருக்கைகளால் பிடிப்பதற்கு யோக்கியமான செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை எம்பெருமான் வஜ்ராயுதம்போல மிகக்கடினமான அடியேன்மனதில் எப்படி பதியவைக்கமாட்டுவார்? வைக்கவேமாட்டார், நீ மத்தியிலிருப்பதினாலேயே அடியேனுக்கு இந்த பாக்கியம் கிடைக்கிறதென்பது கருத்து. ॥௯௯௯॥

ஓ பாதுகையே! நீ உன் அடியாரிடத்திலுள்ள காருண்யத்தால் உன் திருக்கல்யாணகுணங்களை ப்ரகாசப்படுத்தி யாவரும் உன்னை ஸ்துதிக்கும்படி செய்து, இத்திருவரங்கத்தை ஸரஸ்வதிதேவி நர்த்தனம்பண்ணும்படியான இடமாகச்செய்கிறாயன்றோ? அப்படிப்

ஶம் ஸ்வம் தி³ஶஸி ஸமதீதநயயோ꞉ ஶ்ரீதரண்யோ꞉ । பாத³
ஸேவ்யம் ஜநய பதயுக்³ம தாதயோர்ஹ்ருத³யம் ரங்க³பர்த்து꞉ ஜ
நயஸி ஶாந்தே ஸமாரதீந்த்³ரஹ்ருத³ம் ॥ ॥௧000॥
இதி ரங்க³நாதபாது³காஸஹஸ்ரே ப²லபத்³த⁴தி꞉ த்³வாத்ரிம்ஶீ ஸ
ஹஸ்ரநாமா வித்⁴ருஷ்டா । ஸமாப்தம் ச ஜந்தோ꞉ பாது³காஸஹஸ்ரம்

ரணீஹ்யா பாத³ஸ்பர்ஶநாத் ஶ்ரீரங்க³நாயகஸ்ய பாது³காயா இ
தி பா⁴வ꞉. ஸ்வம்- ஸ்வகீயம், தி³வ்யஶம்- ஸ்வரூபஸமீபவர்த்தி
ஸம்ஸர்க்³யம், தி³ஶஸி- ததாஸி, ஸமதீத꞉ ஸமுதா³ஹ்ருத்ய ஸ்வகீய
ஸந்நித்⁴யா꞉ ஸ்வாத³ஸம்ஸ்ம்ருத்யாதி³பா⁴வ꞉. ஸர்வா, ததா³ஸி, ஶ்ரீத
ரண்யோரிதிஷ்டதாஸி நாயகஸ்யாதி³பா⁴வ꞉. பாத³யுக³ம் தாதயோ꞉, ரங்க³
நாத²- பரிசரணவேலாயாம், ஜநய, பாத்³ராப்³த³ஜநநக³ம் க
வித்⁴யத²꞉. யா, ஸேவா, ஸ்வம், ரங்க³- ஶ்ரீரங்க³ராஜ, ஶாந்தேஶ்
ஸ்வதீர்யஸ்ய பூ⁴ஷிதம், ஸமாரத்யா꞉- ஸமாஸ்வாத்⁴யா꞉, ந்ருத்யாந்த³ம்-
நாட்யேஶ்வம், ஜநயஸி, ஸ்வஸ்வாநுபு⁴ஜ்ஜாஶ்ச பாதௌ³ஸ்ப்ருஶ
ஸாத்³ருஶ்யம் ஸஜதி. ஸாஸ்ஸ்வாஷ்டமீ பரிணாமநா
ய꞉. உபசாராத்³ ஸேவ்யஸ்வாந்த꞉. ॥௧000॥

இயம் தாத்பர்யம் ப்ரதிஜ்ஞாதம் யத்ரஸஹஸ்ரநாமஸ்யா
ய ஸஜ்ஜநஸாஹாய்ய த்ரேநாஸம்யதே ॥ இதி ॥

ஹேரங்க³நாத²ஸ்யபாது³கே? ஸ்வ, இதி- உத்தராதிகாரே
ண, ஸ்வதீயேக்ஷணே- ஸ்வாத்³வ்யாஜேந, ஸஹஸ்ரஶ꞉-ஸஹ
ஸ்ரவாரம், வித்⁴ருஷ்டா- ஸங்கீர்த்திதா, தத꞉, பதீயம் ஸ்தவ-ஜாய
தே நஜாதா விஷயீக்ருதம், ஜந்தோ, ஸமாப்தம் தாவகபதி- ஸமாப்ய
கிம்பதேவ, தாவதித்யயாரண. யாவத்தாவத்ஸாரமே யாவய
தாநேவயாரணே” இத்யுக்த꞉. தஸ்மாத், இஹஜந்தி, ஸ்ரீமாஸ்யம்-

பட்ட நீ, பெரியபிராட்டியார் பூமிபிராட்டியார் இவர்களுடையமா
ரங்களிலே பெரியபெருமாளோடு விளையாடுவதாகிய பரமானந்த
த்தைவிட்டு, எம்பெருமான் திருவடிகளைப் பிடிப்பதாகிய உன்ஸ
கத்தை அவர்களுக்குத்தந்தருளுவதுபோல, எம்பெருமான்திருவ
டிகளுக்குப் பணிவிடைசெய்யும்படியான பாக்கியத்தை (மோக்ஷ
ஸாம்ராஜ்யத்தை) அடியேனுக்கும் தந்தருளக்கடவாய். ॥௧000॥

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகையே! நீ இப்படி இந்த ஸ்தோத்திரயென்

शास्त्रतः परं किमितरत्॥ ॥१००७॥

मातः स्वरूपमिव रङ्गपतेर्विशिष्टं वाचामभूमिमिव
पादावनि वैभवं ते । जानन्नशिष्टस्तवतो मम
[illegible] साहसमिदं क्षमया सहेथाः॥

अस्माभिः प्रार्थनीयं, फलम्, [illegible], अतः परम्– अपेक्षितं [illegible], किं– न किमपि इत्यर्थः. "तस्मिन् प्राप्ते [illegible]" इत्युक्तपादुकाप्रसादेनैव प्राप्तत्वात्. पादुकाविशेषणस्य [illegible] प्रार्थनीयान्तरासम्भवात् [illegible] सर्वं साधकं जातम्. ॥१००७॥

[illegible] पादुकायाः स्तोत्रं [illegible] ॥[illegible]॥

मातः? पादावनि? रङ्गपतेः, स्वरूपं– गुणविभूत्यादिविशिष्टमिव, वाचां– गिरां, अविषये, निर्विषयं, वाङ्मनसापरिच्छेद्यमित्यर्थः. ते– तव, वैभवं– माहात्म्यं, [illegible], अशिष्टस्तवतः– [illegible], अतएव, [illegible], अज्ञस्य, मम, इदं– स्तोत्ररूपं, साहसं– अविमृश्यकारित्वं, क्षमया, सहेथाः– क्षमेथाः. [illegible] पादुकायाः [illegible] प्रार्थना [illegible] ॥१००८॥

இற வ்யாஜத்தினால் ஆயிரம் ப்ரகாரமாக ஸங்கீர்த்தனம் பண்ணப் பட்டாய்? ஆதலால் அடியேனுடைய ஜன்மம் ஸபலமாகிவிட்டது அடியேன் இப்பிறப்பில் ப்ரார்த்திக்கத்தக்க பாக்கியம் இதைவிட வேறென்ன? ॥१००७॥

லோகமாதாவான பாதுகையே! எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாணகுணங்களைப்போலவே மனோவாக்குக்களுக்கு எட்டாதவையாயிருக்கின்ற உன்னுடைய ப்ரவாஹங்களை அறியாமையால் ஒளவிட்டு ஸ்தோத்திரம்பண்ணின சிற்றறிவினனான இச்சிறுவனை

[illegible]

[illegible]

டைய இந்த ஸாஹஸிருத்தியத்தைப பொறுத்தருளக்கடவாய். ॥

எம்பெருமானுடையபாதுகையே! உன்னிடத்தில் பக்தியிருந்தவர்களாகி இன்னும் எந்தக்கவிகள் உன்னை ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகின்றனரோ? அவர்களெல்லாரும் குணத்தையேகண்டு விசேஷமாய்க் கொண்டாடுகின்றவர்களாதலால், அவர்களும் இந்தஸ்தோத்திரத்தை மேன்மையாய்க்கொண்டாடுவார்கள். ॥ ௧௦௦௩ ॥

ஓபாதுகையே! அயோக்கியர்கள் உள்ளகுணங்களையும் தோஷமாகக்கொள்வார்கள், யோக்கியர்களோ உள்ளதோஷங்களையுமவெளியிடாமல் மறைப்பார்கள், ஆதலால் உன்விஷயமான ஸ்தோத்தி

[illegible]

[illegible] ॥௧௦௦௬॥

[illegible]

ரம் நல்லது கெட்டது என்பதற்கு நீ ஒருத்தியே ஸாக்ஷியாயிருக்கிறாய் — ஆகலால் தோஷங்களை அதிகமாய்ப் பாராட்டாமல் இதிலுள்ள குணங்களை மாத்திரம் திருவுள்ளம்பற்றக்கடவாய்என்றபடி. ॥

ஓ பாதுகையே! முன்னே சக்கரவர்த்தித்திருமகனுடைய ரூபாந்தரமாகவே யிருக்கும் ஸீதாபிராட்டி தம்முடைய ப்ரபாவங்களை விளக்கும் ஸ்ரீமத்ராமாயணம் என்னும் சரித்ரத்தை வால்மீகிமுனிவரைக்கொண்டு செய்வித்ததுபோல, அவருடையதிருவடித்தாமரைகளின் ரூபாந்தரமான நீ உன்னுடைய மஹிமைகளை விளக்கும் சரி

த்ரம் யதேதத் தவ தேவி ஸஹஜேந கவீஶ்வரேண ॥௧௦௦௫॥
வ்யாஸாதிகவசநஸம்பவ ஸம்பதஸ்ய (ஶ்ரீத்யா) ரீத்யா) கடாக்ஷ
ஶிரஸி விநிஹிதாயா: ஸ்வேந ஹஸ்தேந ததைவ । ஸ்துதி
ரியம் உபஜாதா த்ருவஸ்யேவ யஸ்யா: பரிவாஹவாஹா

ஸாஹஸ்ரேண, கவீஶ்வரேண- கவிகுலபதிநா. ஸுதீர்க்காவிதமை
ஸ்தாக கவீரா ஸேதமுள்ளி உத்ப்ரேக்ஷாரூப வேதைகவசநம். "காவ்யம்
ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத்" இதி ப்ரமாண
ப்ரஸாத்யா. ஸ்தோத்ரஸ்ய கவிகாரிதகாக ஸவாம் ஸ்தோத்ரம்
ப்ராஹ்மணே வதிஸாவ:. உபகாரம்காரம்:. ॥௧௦௦௫॥

பரமேசாகதம் பாதுகாஸ்யயோஜ்யமேவ ஸந்திஶத்ந
ஶ்ரீபாதுகயதி— ॥வ்யாஸேதி॥ *

ஹேபாதுகே? கவாஸ்தேஷாஷா:- ராமதேஷாஸ்யுஷா:,
தே- தவ, பரிவாஹவாஹா:- கடாக்ஷப்ரவாஹா:, ஸுஜை:, வ்யா
ஸாதிகஸ்ய- பராஶரஸ்ய, வசநே- உபவே, ஸம்பவஸம்பதஸ்ய- வாஜ்ஜ
ஜந்மஸம்பதஸ்ய, ரீத்யா- ந்யாயேந, 'ஸ்தோதாரம் கபஹமநி
ஹாநி தத்ப்ரஸாதம் ப்ரயச்சே" இதி ப்ரஸ்வேணப்ராயித்தே
ஸதி, "ஶம்ஸப்ராப்தேந ஶ்ராவிந்து ஸ்தம்பஸம்பத்ஜாதம்ஜயி॥
உத்தாந பாததநயம் த்விஜவர்யம் ஜகத்பதி:॥" இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுபு
ராணே. கடாக்ஷ- ஸ்தோத்ராநுஜ்ஞாகாலே, ஶிரஸி, விநிஹி
தாயா:- நிக்ஷிப்தாயா:, கவசேகரிதிமப்யதே. ததைவ, ஸ்வே
ந, ஹஸ்தேந- உஹஸ்தேந, உஉ உபவேந, இயம், ஸ்துதி:, உபஜாதா
இதிஹேதா:, கயீயா:. இக்ஷ்வாரண இதியாதோயிதி. இதி

நந்தை இந்த ஆயிரம் ச்லோகரூபமாய் என்னைக்கொண்டு செய்வி
த்தாயேயல்லது வேறன்று' — நீயேசெய்வித்ததாகையால் இந்த
ஸ்தோத்திரத்தில் தோஷமிருக்குமோ என்ற சங்கைக்கும் இடமி
ல்லை, ஆனதுபற்றி இது யாவரும்கொண்டாடத்தக்கதேயென்றபடி॥
பெருமாளை ஸ்தோத்திரம்பண்ணும்பொருட்டுத் தனக்கு ஞானோ
பதேசம் செய்யும்படி ப்ரார்த்தித்த பாலனாகிய துருவனுடைய மு
கத்தில் பெருமாள் தமது பாஞ்சஜன்னியத்தால் ஸ்பர்சித்ததுபோல
இந்த ஸ்தோத்திரம் செய்யும்படி நியமித்தகாலத்தில் அடியேனு
டைய சிரஸ்ஸில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட உன்னுடைய மஹிமையாலே

ஸ்தேய பாதுகே ஸஹஸ்ரஸ்தோத்ராவதார:॥ ॥௧00௬॥
யதி ஹ்ருதி ஸ்திதா பக்தி: பூர்ணபத்மாவதாரிணீ பரிபணம் உபநிஷதாம்
ஸ்தோத்ரம் மத்யஸ்தவிமர்ஸ்ய ரங்கத்ருஷ்டிமத்யஸ்த:। ஸ்ரீரங்கநாதே
யதா ஸ்ரீரங்கவிஸாலாநிஸாரதாமேவா வமோசமீ ர

ஸம்பாதநீயா ஸ்துதிர லக்ஷணம். பாதுகா ஸ்தோபஜ்ஞமேவ ந க்ருதிஸ்தரணாதிகம் காவ்யமிதி ஸந்தோஷேண ஸந்தோஷேண ஸஹ ஸேவ்யா ஸந்தோஷ ஸந்தாநாகார:.

ததேவாஹ ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய ஸந்நிதௌ ஸ்ரவணாதிஷ்வபி ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய நிஷேவ்ய பாதுகாஸஹஸ்ரம் ப்ரணயேதி ஸமாஸேந ஸம்ப்ரதாந ஸ்ரீதாதவர்ணிதவம்ஸ்யாய. ॥௧00௭॥

ஸ்ருத்யர்த்த: ஸ்வயம் காரணீக்ருத்ய ஸாமர்த்யதாம் ஸ்ருதி பாதுகாஸ்தோத்ரமந்த்ரஸ்யாபவஸதிதி உபதிஷ்டதி யதீதி।

ஹேஜநா:! ஸ்திதா - பூர்ணா, பக்தி:, யதி ஹ்ருதி, ததா, ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாயா:- விஸ்ரம்பஜநிகாயா:, பாதுகாயா:, வேதவேத்யாயா:. பரிபணம்- மூலதநம், ஸர்வவேதவேத்ய பாதுகாஸ்ருதி பாதுகா, வேதமார்க்கப்ரவர்த்தநம் ஸந்தோஷ ஸந்தோஷ ஸந்தாநம், உபநிஷதாம் ஸ்தோத்ரம்- பாதுகாயா: ஸ்தோத்ரம், ஹ்ருதி- ஹ்ருதயே, விமர்ஸ்ய- யாவத். விமர்ஸ்ய ஸ்ரோதவ்யம் ஸ்தோத்ரஸாரம் ஸந்தோஷவசநம், தோஷஸ்பர்ஸவிபாகம் பாதுகாஸஹஸ்ரஸ்ய ஸம்பூர்ணதாய:. ஸ்வயம் ஸமர்பிதஸாரஸம்ஸ்தாநம் ஸந்த: ஸம்பூர்ண ஸம்பூர்ணதி ஸத்யஸத்யமவிதம். யதா- தேஷாம் ஜநேஷு, ஸ்ரீரங்கநாத:- பகவாந் ஸந்நிதத:, ஸமாதர: ஸாதநம்:, ஸ்ரீரங்கம்- ஸம்பந்நம், ஸாயாநிஸாரம் ஸ

யே அடியேன் முகமாய் இந்தஸ்தோத்திரம் உண்டாயிற்று என்ற காரணத்தால் மனதில் மாசற்றவர்களான உனது பக்தர்கள் இதை ஆதரிப்பார்கள். ॥௧00௬॥

ஓ மானிடர்களே! உங்களுக்குப் பரிபூர்ணமான பக்தியிருக்குமானால், முக்கியமான வேதார்த்தத்தை வெளியிடுவதாகிய இந்த ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரத்தை மனதில் தரித்துக்கொள்ளுங்கள், அப்படியேவேண்டாம், மயக்கமில்லாத நல்ல மனமுள்ளவர் ஆதிநுதப்ரவாகம்போன்ற நடையழகுள்ள இந்தஸ்தோத்திரத்தை

தா ந கயமந்தராம்பி ஸஹஸ்ரஶ:॥ ॥௧௦௦௭॥
ஜயதி யதிராஜஸூக்திர் ஜயதி முகுந்தஸ்ய பாதுகாயு-
களீ । ததுபயதநாஸ்த்ரிவேதீம் அவந்த்யயந்தோ ஜயந்தி பு-

த்ரய்யாபராம், அவந்த்யயந்தி யா:, ரஸஜ்ஞாதிகாஜக்ருதய:. ஸந்த:-
பூர்வாசார்யா:, ஸர்வோத்தமா:- ஸத்ஸம்ப்ரதாயா:, கதம்? நாநா-
ராமயே- அநந்யாஸாத்யாதிக்ருத்ய ஸ்வஶக்த்யா:. பாஞ்சராத்ர ஸத்ஸம்-
ப்ரதாயோ ஸ்ரௌதஸ்யைவ ப்ராமாண்யாதிகம், தேநாநுக-
ஸம்ஜ்ஞிதா:. பதிஸாம்ராஜ்யஸ்ய உத்தாரகேந ப்ர-
திஷேதாவகதி: ஶ்ரோத்ரியாணாம் ஶ்ரோத்ரவம்ஶ்யோ ப்ர-
ஸ்ய ப்ரதிஷேதாவிசாரணாம்” இதி லக்ஷணம். ॥௧௦௦௭॥
ப்ரமாணப்ரமேய ப்ரமாதாரம் முகுந்தஸ்யபாதுகாயுகளம் ப்ர-
மாணவாதப்ரபஞ்சஸ்ய அயதார்த்தப்ரதிவேதநம் ப்ரஶம்ஸந் ப்ரபந்தம் உபஸம்ஹரதி
॥ஜயதீதி॥ யதிராஜஸூக்தி:- ஸ்ரீபாஷ்யகாரஸூக்தி: பாதுகே
பாபாபஹே ப்ரதிபாதிகா அயதார்த்த த்ருஷ்டிஸூக்தி:
ஜயதி- ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்த்ததே, உபேதஸௌஷ்டவம்
ப்ரமாணவ்யாப்தம் ந்யாயாநுஸாரித்வேதி ப்ரமாணோத்கர்ஷேண
முகுந்தஸ்ய- மோக்ஷப்ரதஸ்ய ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, பாதுகாயு-
களீ- பாதுகாயுகம், ஜயதி, யாமுநேயமுநயநிஷ்டாவரண
ஸஹ ஜீவநவிவரணேதி ப்ரமேயோத்கர்ஷ:. தது⁻பயதநா- யதி-
ராஜஸூக்தி பாதுகாயுகளே, யதம்- தத்ப்ரதிபாதநம் இதி
வேஷாதே, த்ரிவேதீம்- வேதத்ரயம், அவந்த்யயந்த:- ஸப்ரமாணம்
குர்வாணா:, யத்ஸூத்ரஸாரே ப்ரஹ்ம: கார்யஸித்திவஶம்வத-
தேந, பாதுகாயுகஸூத்ரஸாரே ப்ரமேயாதிஹேந ஸாரவோ
ஸாம ப்ரஸாமேநேவ திஷ்டந்தி.ஸந்த:- பூர்வாசார்யா: வேதாந்தாசா-
ர்யா:, புவி- லோகேஸ்மிந், ஜயந்தி ஸமேதநப்ரமாதவாக்ய-
ஷட்கத: உத்கர்ஷேணவர்த்தந்தே ஸதுபயநிஷ்டா ஸந்தோஜநா

எப்படி கொண்டாடாதிருப்பார்? — ஆதலால் இது யாவற்குமகொ
ண்டாடத்தக்கதென்றபடி. ॥௧௦௦௭॥
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய திவ்யஸூக்தி, மேன்மைபெற்றிருக்கி
ன்றது, ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகைகள் மேன்மைபெற்றிருக்கின்றன? இ
வ்விரண்டுமே தமக்கு முக்கியதனமாகக்கொண்டு வேதார்த்தங்களை

விலஸத:॥ ॥௧௦௦௮॥

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலினே।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம:॥
இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய
க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரம்
ஸமவஸதிமகார்த்ஸீத்.

வ்ருத்த்யா ஆவ்ருத்திதீபகமலங்கார: “த்ரிவிதம் தீபகாவ்ருத்தௌ ஸவே தாவ்ருத்திதீபகம்” இதி லக்ஷணம். ॥௧௦௦௮॥

யதிராஜஸூக்திவிபாயித கோவ்யூஹித கோத்தமைரேயவிஹ்ருதி:।
ஶ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரம் விவ்ருதமேவஜாதமேயை:॥
ஸகாஜயாரஸூக்திரீத்யா முந்யாத்ருதம் ஏதத்கவத்யாமேயைகம்।
த்தம் வ்யாக்யாயா ஸந்தத்யேதிஸ்ப்ரயாயாத் ॥
இதி ஶ்ரீஸார்வராஜ கௌஶிகவம்ஶ்ய
ஶ்ரீதேவராஜஸூனுநா ஶ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸதாஸேன
விரசிதா ஶ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ர
டீகா ஸம்பூர்ணா.

மெய்ப்படுத்துகின்ற மஹான்களும் இவ்வுலகில் மேன்மைபெற்று வாழ்கின்றார்கள். ॥௨௦௦௮॥

ஸ்ரீரங்கநாயகபாதுகாப்யாம் நம:.
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.
ஸ்ரீபாதுகாஸஹஸ்ரம் ஸம்பூர்ணம்.
ஸ்ரீயை நம: .